

Vol. XVIII.

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST.

**PARAMATTHA DĪPANI
THERA-GĀTHĀ**

(PART II.)

BY

BHADANTĀCARIYA DHAMMAPĀLA THERO

OF

BADARA TITTHA MAHA VIHARE.

පරමසදීපනී

තා ම

වේරගාවට්ඨකවා.

දුතියො භාගො.

සිව්නාඨ කුමාරදාස මුහසිතාභිධානෙන වානි

විති සොගතෙති

තිපිටකමුද්‍රාලයෙ මුද්‍රාපෙතො

පානච්ඡිකතා.

මු: ව: 2468.

ක්‍රි: ව: 1928.

(නිපිටකමුද්‍රණයෙන් අවහිරයම්. පොත්කම.)

බදුරනිත්මහාවිහාරාධිපාසිනා භද්‍රනිකාවරිය
ධම්මපාලමහාථෙරවරෙන කතා
පරමසුද්දිපතී
නා ම

ථේරගාවට්ඨකවා.

දුතියො භාගො.

කොළඹෙනගරේ දෙමටගොඩ මහාවිසුඤ්ඤාමහපතිවෙණේ
උපාවරියපදසතෙන
රේරුකානනාමගාමජේන අරියඤ්ඤාණයෙන්
සංසාධිනාහි සබ්බතාම.

මහාවිසුඤ්ඤාමහපතිවෙණාධිපතිනා
ආචරිය අරංගල සිරිධම්මථෙරවරෙන
මසාන සුද්ධිපත්තාවලොකනෙන
පටිග්ගතිනා.

සසිමන් ගේවාචිකාරණ මහාසයාණනෙහි
චාර්ලස් අල්විස් ගේවාචිකාරණාතිධානෙන
ආඩගලායුඤ්ඤාවරියෙන චෙට්
සිසිනාඨ කුමාරදස මුනිසිහාතිධානෙන චාති
විති සොගනෙහි
නිපිටක මුද්‍රණයෙන් මුද්‍රණයෙන්
පාකට්ඨිකා.

මු: ව: 2468.
ක්‍රි: ව: 1928.

Vol. XVIII.

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST.

PARAMATTHA DĪPANI OR THE COMMENTARY ON THE THERA-GĀTHĀ

(PART II.)

BY

BHADANTĀCARIYA DHAMMAPĀLA THERO

OF

BADARA TITTHA MAHA VIHARE.

EDITED BY

RĒRUKĀNE ARIYAÑĀNA THERO,

Assistant Teacher

Maha Visuddhārāma Pirivena

Colombo.

FINALLY REVISED BY

THE VENERABLE ĀCARIYA A. SIRIDHAMMA THERO,

Principal

Maha Visuddhārāma Pirivena.

PUBLISHED BY THE TRUSTEES

**DR. CHARLES ALWIS HEWAVITARNE
SRINATH KUMARADAS MOONESINGHE ESQ.**

THE TRIPITAKA PUBLICATION PRESS,

SARASWATI HALL, PETTAH.

COLOMBO, CEYLON.

B. E. 2468

C. E. 1925.

PUBLISHERS NOTE

The late Mr. SIMON ALEXANDER HEWAVITARANE, who in his life time had begun to publish the TRIPITAKA, left a bequest for its completion after his death. He died suddenly on 17th January 1913 and in accordance with his wishes his Trustees had published the Commentaries on the Text in 49 volumes. After seventy years these books are no longer readily available.

His widow Mrs. SOMAWATI HEWAVITARANE who passed away on 10th January 1982 at the age of 94, had prior to her death, created the SOMAWATI HEWAVITARANE TRUST to carry on the good work started by her late husband and bequeathed her entire estate to this Trust.

We the Trustees of the Somawati Hewavitarane Trust, having seen the need to re-print the Commentaries, have undertaken this task to help both the student and teacher of the Dhamma and in the hope that this act of ours will help to preserve the Noble Teachings of the Blessed One for the benefit of the future generations and thereby prolong the life of the Buddha Sasana by many more thousands of years.

May the fruits of this meritorious act help the late Simon Alexander Hewavitarane and Somawati Hewavitarane Maha Upasikawa in Sansara and towards their final attainment of Nibbana.

*Noel Wijenaika
Nanda Amerasinghe
Parinda Ranasinghe*

24.12.2008

Somawati Hewavitarane Trust Office,
130, Maligakanda Road, Colombo-10,
SRI LANKA.

FOREWORD.

I have much pleasure in placing before the public the 2nd part of the Thera Gāthā Commentary. The first part of the Commentary was published in 1918 and at that time I found that the work was not complete and I could place before the public only up to the 14th Nipāta. I am very happy to say that the Venerable A. Siridhamma Thero of the Maha Visuddhārāma, Demetagoda, Colombo has come to my assistance and has enabled me to fulfil my great desire of issuing the complete Edition. It is stated in the Thera Gāthā Commentary that there is no 15th Nipāta. This work begins with the 16th Nipāta and finishes with the 70th. The Venerable Thero on finding that the previous edition of the Thera Gāthā Commentary was not complete inquired from the Maha Thero Ukkansa living at the Dhammikārāma Monastery at the Village of Sabyegam known in Burma as Thabyegam in the Hansāvati District of the "Rāmañña Desa" (Lower Burma) if he had the complete book; the said Thero sent him with the greatest kindness a copy of this second part from the 16th to the 70th Nipātas. There is no Sinhalese copy of this part of the Thera Gāthā Commentary extant in Ceylon, so the public are under a deep debt of gratitude to the Burmese Sangha.

The complete Thera Gāthā Text contains 1360 Gāthās. Of these the first part of the Commentary consisted of 442 Gāthās, the remainder 918 are to be found in this Volume. These Gāthās refer to nineteen Theros.

Two Burmese Theras, Aggadhammābhivansa Thero, and Kosallābhivansa Thero, who had come on a pilgrimage to Ceylon from the Mahavisuddhārāma, Mandalay were of great assistance in comparing this edition with several other copies of the Thera Gāthā Commentary. This work is edited by Ariyañāna Thero the distinguished pupil of Arangala Siridhamma Thero who has revised the final proofs. Siridhamma Thero is well-known in Ceylon and Burma. He was born at Arangala in the Kandyan District and

entered the order under Naranpanāwe Indajotiyasabha Maha Thero of the Rāmañña Nikāya. In 1895 he went to Rangoon and received his Upasampadā under the Sāsanālankāra Saddhammābhiwansa Siripawara Kavidhaja Maha Dhamma Rājādhi Rājaguru Maha Nāyaka Thero of the Maha Dhammadipikārāma Monastery. He returned to Ceylon in 1911 and became the head of the Visuddhārāma Pirivena which he himself founded. He is well-known as a Teacher of the Abhidhamma. I have to place on record my thanks and grateful affection to the Maha Thero who has supplied a long felt want and rendered a unique service in perpetuating a work which was thought to have been lost to the world.

Colombo,

1, June $\frac{2469}{1925}$

C. A. Hewavitarne.

පේරගාථට්ඨකථාසඤ්ඤානති.

PREFACE.

සිරිසනසුගතනථාගතස්ස අරහතො සමමාසමුදායස්ස සුත්ත
ගෙය්‍යාදිකස්ස නවඛගසාසනවරස්ස යා ගාථාඛනිභූතා පේරගාථාපාළි
පඨමමහාසඛනිතිකාලෙ අනුමුදාමහාකායාසඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා

සා ඛො පනායං පේරගාථාපාළි තස්ස හගවතො සමමාසමුදායස්ස
රසපුතෙතති සාපදනානපදනෙති සුභුතීපේරාදීති ච ඛනිසපේරපරිභො
සානෙති මසතචතුස්සට්ඨමතෙතති ඛිණ්ණසවෙති සථානිගතමග්ගථලා
නඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා

තස්සායං පේරගාථාපාළි නාම අට්ඨකථා පරමවිමුත්තිරසසුදති
මධුරත්පාකාසිති සතිරුත්තිපථාචනාතිති දකඛිණ්ණජලොදීපෙ නාගපච්චන
පුරෙ සබ්බජනානුමුදාමතෙතන අසොකනා ධම්මරාජෙන සකල
ජලොදීපවකතවතීනා කාරුපිතබදරතිස්සාතිඛාතමහාවිහාරමජ්ඣාච
සනෙතන විසදතරපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා

සො ඛො පනායං ධම්මපාලාචරිතවරො පේරගාථා, උදන, ඉති
වුත්තක, විමානවස්සී, පෙනවස්සී, වරිසාපිටක, තෙත්තිපාකරණට්ඨ
කථානඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා
පඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤාපඤ්ඤා

තථාගතයාස අරහතො සමමාසමුද්ධාසා පරියතතිසාසනාවරෙන අසෙසජනානං විසෙසන්සාධනාතිලාසි ලොකන්වරියං චිත්තුකාමො සසිමන් ඇලාත්සැත්ඛරි හේවාචිතාරණාභිධානො පරමසොගතො සිරිමනො අනගාරිකබමමපාලාභිධානසා මහාසයසා වීරවරසා කණිඨ භාතුභුතො තදන්ධාසුසුක්කමාපනෙනා සමානො අනතරා සමුට්ඨිතෙන රෙගෙන සග්ගපරායණො අහොසි.

තථාපි තදඤ්ඤාසයඤ්ඤාති තබ්බාතිකාදීති තදන්ධිද්ධියා පතිට්ඨා පිතාය නිසිටකමුද්දඛකණ්ණසභාය සා එතතනිපාතනො පටිඨාය යාව මුද්දසකතිපාතපරියතනා මුද්දපිතා අහොසි. තසසුනතා පඤ්ඤායතෙව මුත්තඤ්ඤාතං තසොධාකෙති තසාඤ්ඤාපනො: “ඉමිසා සුද්ධිං සමාර හතා හි මයා තදන්ධං පටිපොන්ථකාති පරියෙයතා බ්බුති පොන්ථකාති ලද්ධාතිපි අඤ්ඤාමඤ්ඤාං විසදිසාතිවෙවාපරිපුණ්ණාතිවාහෙසුං තෙසෙව කවෙට්ඨු පොන්ථකෙසු නිකතිපාතනොව කන්ථි පඤ්ඤාකතිපාතනොව කන්ථි දසකතිපාතනොව කන්ථි මුද්දසකතිපාතනොව ලද්ධං සබ්බෙව නිපාතා අභාවප්පන්නා”ති. අථමහාකමාවරියො කොලුමිනගරෙ මහාමි සුද්ධාරාමමජ්ඣාචසනෙනා මහාථේරවරෙ එතමන්ධං විදිත්වා “අපෙප ව නාම ඉමිසා අට්ඨකථාය පාරිසුරියා පරියතතිසාසනාසා අනුගහං කරෙය්”ති සඤ්ජාතුසාසනො අතතනො පියමිත්තභුතං රාමඤ්ඤාරටෙඨි හංයාවති මණ්ඩලෙ සමොගං ඉට්වාභිධාන මහාගාමඨි බමමිහාරාමමජ්ඣාචසනනං ආචරියලභ්‍යකංභාභිධානමහාථේරවරං තමන්ධං සාසනපණ්ණෙන නිවෙ දෙසි. තෙනව මහාථේරවරෙන සාසනානුගහපුබ්බිභගමෙන වෙතසා පෙසිතොයං කොලුසකතිපාතනො පටිඨාය සත්තතිතිපාතපරියතනො ථේර ගාට්ඨිකථාදුතියභාගො. අථමහාකමාවරියවරෙන තං දුලලහතරං ථේරගා ථට්ඨිකථාදුතියභාගං සාසනොදයකාමිතං සපුපුරිසානං හන්ඨගතං කතතු කාමෙන තමන්ධං නිවෙදිතො නිසිටකමුද්දඛකණ්ණසභායජ්ඣකෙධා ආභිකලාසුබ්බෙදවරියො මාර්ජ්ඣ අල්චිස් හේවාචිතාරණාභිධානො මහාසයො පිතිසොමනසාජානො නං සමමානමච්ඡිකත්වා තසා මුද්ද පනොකාසමකාසි. අථාවරියවරෙන ලිපිබ්බමතිරාකරණාදිනා තපපි සබ්බරණෙ නියොජිතොහං ඉතො චිත්තං සංවච්ඡරානං පුබ්බෙ වෙතිය වන්දනාදිනමන්ධාය ලභිකාදීපමුපාගතසා පණ්ණිනප්පනමණ්ඩලමණ්ඩනාය මානෙ මරමිමරෙසෙ මනනලා පරනාමටෙධෙය් රතනපුඤ්ජපුරෙ ආපුණ්ණ සිරිගමුඛතෙව පවජ්මදියාය මහාමිසුද්ධාරාමෙ ගණ්ඩවාචකෙන පරියතති බමමාවරියපදප්පනෙන අග්ගබමමාහිමංසකෙඨවරෙන වෙව තප්ප දප්පනෙන ගණ්ඩවාචකෙන කොසලලාහිමංසකෙඨවරෙනව සාසනානුගහමුද්ධිප්පහවෙන උලාරානුගහෙන අනුගහිතො කතිපයපටි පොන්ථකෙති සංසදිත්වා තමන්ධං සමපාදෙසිං යථාමති යථාබලං.

මුද්දභකණ්ණසමයෙ පන ආචරියවරෙන ව සුද්ධිපන්නාවලොකනෙනානුගහිතොවෙව පටිගහිතොවායං ථේරගාට්ඨිකථාදුතියභාගො‘ති, ගොනති වෙත් :-

සමුද්ධාසාසනවරෙන සදෙවකසා
ලොකසා අත්ථවරණේ විහිතාභියොගො,
යො සගගුණී විතරණාභිරතොසි සසිමන්
හෙවාච්ඡාරණසමඤ්ඤසුඛි සධඤ්ඤා.

දුතාය ධම්මරතනසා මහාජනසා
දන්තා උලාරවිභවං තිදිවං පයානො,
තඤ්ඤාතිකාථ ගුණීනො තදනුසාරනතා
මුද්දපනාය පිටකතතයපොථකානං.

ආසිට්ඨමන්මපි භානුවරසා දුනි
සමපාදයන්ති ජ්නසාසනවුද්ධිකාමා,
තෙසං පඬානධුරිනා භිසජ්ජතතමෙන
හෙවාච්ඡාරණසමඤ්ඤමහාසයෙන.

අජේකුසිනො පවරඅට්ඨකථාය ථේර-
ගාථාය දුලලභතරසසිඛි සිභලසමිං,
සංසොධනාසුපරිභාගවරසා නසා
මුඤ්ඤාසකසා පරියන්තිකසාසනසා.

රමෙම මරමමවිසයෙ තු මහාච්ඡදධා-
රාමෙ ගණාවරියතං සමුපාගතසා,
ලඛකාගතසා ගුණීනො පරියන්තිධම්මා-
වේරපදං සමුපගසා විසාරදසා.

ථේරාවලිසමුදිතගගමණීහඅහ
ධම්මාභිමංසථවිරසා තථාවිධසා,
කොසලලමාදිඅභිමංසසමඤ්ඤිතසා
ථේරසාචාපි පරියන්තිවිසාරදසා.

කොලමබනාමනගරෙපි තථා ච්ඡදධා-
රාමෙ ගණීසාරපදං සමුපාගතසා,
සන්තසු තිසු පිටකෙසු විසාරදසා
කලාණකිත්තිනිකරසා ගුණාකරසා.

ලද්ධාන සාධු ගුරුනො සිව්ධම්මථේර-
පාදසාචාපි උපදෙසමලඛිතීයං,
සංසොධනෙ සුවිහිතොත්ත පරියසමො මෙ
භොතං සදෙවජනනායභිමධගලාය.

ජාමඤ්ඤාමණ්ඩලවරමනිතු හංසවතඝා
සංඝාගමවහනිගමවංචිභාරවාසී,
උක්කංසපෙරපවරො පභිඤ්ඛි යං සො
ගන්තො අනොසි ජනාඝාතප්පාතනන්ධං.

සමමා විසුද්ධපරිසරනිසුඛාකරස්ස
සම්පුණ්ණභාවනි සස්ස කල්යාණිවාය,
පුඤ්ඤාන නොන නිබ්බ්ලා ජනතාපි සනතිං.
පපෙත්තානතු පෙච්ච පරිපුණ්ණමනොවිතක්කා.

ජනනිබ්බුතියා පහෙත
ජාතවාරමනි භාගනො
සංසොධෙසිමිමං සමමා
අභිසංඤ්ඤානා සුසංයමිති

1st April $\frac{2468}{1925}$

සුඛිපනන.

ERRATA

පිටුව.	පනතිය.	අසුදහි.	සුදහි.
5	14	වතුහුමකා	වතුහුමිකා
"	15	තෙහුමක	තෙහුමික
18	2	අභිමුච්ඡතෙ	අභිමුච්ඡතො
21	11	අනුසාරනො	අනුසාරනො
"	32	ඉපිසගි	ඉපිසදදගි
22	4	ඉපිරසසභගො	ඉපිරසසභගො
"	23	අජා	අජාවා
"	37	මඤ්ඤිකා	මඤ්ඤිකා
23	24	අවිකෙට්ඨකමණි	අවිකෙට්ඨකමණි
24	13	හිකමුහි	හිකමුහි
"	26	සාරමහ	සාරමහ
"	37	තෙකිච්ච	තෙකිච්ඡ
26	23	වෙදසිසසගි	වෙදසිසසගි
27	1	විකමනතු	විකමනතු
29	34	අභිජ්ජා	අභිජ්ඣා
30	13	උපපජ්ජිකා	උපපජ්ජිකා
"	24	පුඤ්ඤාති	පුඤ්ඤාති
"	28	සංසාරනො	සංසාරනො
"	34	කුරු	කුරු
"	35	කුල	කුල
31	11	මහා	මහා
"	13	වසා	වසා
32	5	පරිභු	පරිභු
44	22	පමුත	පමුත
45	20	කතතුකාමො	කතතුකාමො
46	2	වතුසච්ච	වතුසච්ච
51	15	ජිසච්ඡිතො	ජිසච්ඡිතො
63	14	ගණන	ගණන
"	19	කරොනතු	කරොනතු

පිටුව.	පාඨය.	අසුඬු.	සුඬු.
64	3	දමයනතිති	දමයනතිති
"	21	පමදං	පමාදං
"	31	අප්පමදං	අප්පමාදං
65	4	කුසලනෙතා	කුසලනෙතා
66	27	මහරජ	මාහරජ
"	31	නිබ්බුමතිසො	නිබ්බුමතිසො
68	17	ථෙරසෙසවෙතා	ථෙරසෙසවෙතා
70	4	ලද්ධාමහි	ලද්ධාමහි
"	35	තත්ථ	තත්ථ
71	4	පාපින	පාපින
73	14	ජාලිනී	ජාලිනී
77	19	ජීවිතාණං	ජීවිතාණං
78	5	අවජ්ඣේ	අවජ්ඣේ
80	35	බහිගුතා	බහිගුතා
85	16	ථමහි	ථමහි
87	12	සමුච්ඡිතා	සමුච්ඡිතා
"	27	කලෙ	කාලෙ
90	24	භාවනා	භාවනා
91	22	විවරිමහ	විවරිමහ
"	34	හිකුඤ්ඤ	හිකුඤ්ඤ
94	30	හිකුඤ්ඤ	හිකුඤ්ඤ
"	14	කුමහිලා	කුමහිලා
96	11	කුමහිලා	කුමහිලා
109	18	හිකුඤ්ඤ	හිකුඤ්ඤ
113	33	ජිනහ	ජිනහ
128	12	වාරසිත්ථ	වාරසිත්ථ
130	24	ජීවහසෙස	ජීවහසෙස
139	26	මාරෙත	මාරෙත
140	29	මාරෙ	මාරෙ
153	8	නවිඤ්ඤ	නවිඤ්ඤ
155	8	භවතතය	භවතතය
163	13	ජරුසුප්පදානං	ජරුසුප්පදානං
157	33	මසුර	මසුර
165	9	ගහෙතා	ගහෙතා
166	23	බෙජ්ඣක	බෙජ්ඣක
168	25	කතං	කතං
174	19	ආරක්ඛණ	ආරක්ඛණ
178	21	පිණ්ඩපාතෙත	පිණ්ඩපාතෙත

පිටුව.	පොත්.	අක්ෂර.	අක්ෂර.
189	10	පර්ලි	පර්ලි
191	20	ගොතෙතන	ගොතෙතන
196	28	සනත්ත	සනත්ත
197	7	සිකිති	සිකිති
"	26	හුටා	හුටා
199	24	ආසින	ආසින
200	36	සකෙතාව	සකෙතාව
201	12	බොත	බොත

215—පර්ලි පර්ලි, පර්ලි ව පර්ලි හුටා පර්ලි නා සර්ලිනෙ
කර්ලි පර්ලින.

සුචිපතනං

CONTENTS.

පිටුවකොණි.

අකුණුතමොණ්ඩකුණුදේවරගාථාවණණනා	1
ලද්ධිදේවරගාථාවණණනා	7

සොලසනිපානවණණනා.

අභිමුක්තදේවරගාථාවණණනා	11
පාර්වතීදේවර	17
තෙලකානිදේවර	24
රව්වපාලදේවර	30
මාලුකාපුත්තදේවර	38
සෙලදේවර	42
භද්දියදේවර	54
අභ්‍යුලිමාලදේවර	57
අනුරාධදේවර	65
පාර්වතීදේවර	74

විසතිනිපානවණණනා.

පුස්තදේවරගාථාවණණනා	82
සාරිපුත්තදේවරගාථාවණණනා	90
ආනන්දදේවරගාථාවණණනා	121

තිංසනිපානවණණනා.

මහාකස්සපදේවරගාථාවණණනා	134
-----------------------	-----

චන්දාලිසනිපානවණණනා.

තාලපුට්ඨදේවරගාථාවණණනා	155
-----------------------	-----

සකුණුසනිපානවණණනා.

මහාමොග්ගලානදේවරගාථාවණණනා	172
--------------------------	-----

සට්ඨනිපානවණණනා.

වඩ්ඪිසදේවරගාථාවණණනා	192
---------------------	-----

සත්තනිපානවණණනා.

THE PALI ALPHABET

IN SINHALESE CHARACTERS

VOWELS.

ආ ආa ඉ i ඊ ඒ උ u ඌ ඬ ඬé බර

CONSONANTS.

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ඞ ña
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඤ ña
ට ta	ඨ tha	ඳ da	ඳ් dha	ණ na
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na
ප pa	ඵ pha	බ ba	භ bha	ම ma
ය ya	ර ra	ල la	ව va	ශ sa
			හ ha	ඉ ja
				අ an

ක ka	කා ká	කි ki	කී kī	කු ku	කූ kūr	කෙ kē	කො kō
ඛ kha	ඛා khá	ඛි khi	ඛී khī	ඛු khu	ඛූ khūr	ඛෙ khé	ඛො khō
ග ga	=	=	=	=	=	=	=

කක kka	ඤ්ඤ ñña	ති tva, තු tra	මම් mpha
කඛ kkha	ඤඞ ñha	ද්ද dda	මෙ, මෙ mba
කග kga	ඤඞ, ට ñca	ඳ්, ඳ ddha	මහ mbha
කච kri	ඡ ඤ්ඡ ñcha	ද් dra	මම mma
කඡ kva	ඡ, ඤ් ñja	ඳ dva	මහ mha
කඃ khya	ඤ්ඤ ñjha	ධ් dhva	යය, යය yya
කඵ khva	ට් tta	නන nta	යහ yha
කග gga	ට්, ට් ttha	නි ntha	ලල la
කඝ ggga	ධ් dda	නද nda	ලය la
භු gra, භිභ්භ ka	ධ් dda	නි ndha	ලහ lha
භි භ kha	ණ් ñna	නන nna, නන nha	වහ wha
භග ñga	ණ් ñta	පප ppa	සස ssa
භඝ ñgha	ණ් ñtha	පඵ ppha	සම sma
ච cca	ණ්, ඳ nda	බබ bba	සව swa
ච් ccha	ණ් ñha	බහ bbha	හම hma
ජ jja	තන tta	බ් bra	හව hva
ජඣ jjha	තථ ttha	මප mpa	ලහ jha

අ ආ ඉ ඊ උ ඌ ඬ ඬé බර

පරමන්දිපති

නාම

පේ ර ගා ට් ට් ක් ට්

දුතියොහාගො.

නමො නාම හගවතො අරහතො

සමමාසමුදායං.

සොලසතිපාතෙ “එසගිසෙය්”¹ ති ආදිකා ආයසවතො අඤ්ඤාන
 කොණ්ඩඤ්ඤා¹ ඤේරසං ගාථා. අසමි පුමුත්තරසං හගවතොකාලෙ
 හ.සමිතිනගරෙ ගහපතිමහාසාලකුලෙ තිබ්බතතිනාචිඤ්ඤානං පනෙතා
 එකදිවසං සඤ්ඤානතීකෙ ධම්මංසුඤ්ඤානො සඤ්ඤානං එකං භික්ඛුං අනතො
 සාසනෙ පඨමං පටිවිධිධම්මරත්නඤ්ඤානං අනතොන ධම්මපනතං දිසවා
 සසමිති නං ආනන්තරං පනෙතො සතසගසංභික්ඛුපරිවාරසං සඤ්ඤානො
 සතොහං මහාදුතං පනෙතොනා පණ්ඩිතාන මහාසි. සඤ්ඤානං අනන්ත
 රාසං දිසවා භාවිතං සමපතති බ්‍රහ්මාසි. සො යාවජ්චං පුඤ්ඤාති
 කතො සඤ්ඤාති පරිනිබ්බුතෙ වෙතිසෙ පතිට්ඨාපියමානො අනෙතො වෙතිසෙ
 රත්තකරං කාරෙසි වෙතිසං පරිවාරෙතො සහසරත්තකරසියාතිව කාරෙසි
 එවං පුඤ්ඤාති කතො තතො වටිනා දෙව මනුසෙසසු සංසරතො
 විපසංසං හගවතො කාලෙ මහාසාලොනාම කුටුම්භිකො හුතො අඨ
 කර්මසමතෙත බෙතෙත සාලිගභං ඵාලොනා ගතිතසාලිගභාලෙති
 අසමිතිනාචිපායසං සමපාදෙතො තත් මුඛපටිසකරාදයො පකඨි
 පිතො බුධපමුඛසං සංඝසං අදුසි. සාලිගභං ඵාලොනා ගතිතගති
 තට්ඨානං පුනච පුරති. පුත්තකාලෙ පුත්තකං නාම අදුසි. ලායමානො
 ලායගං, වෙණිකරණෙ වෙණිගං, කලාපාදිකරණෙ² කලාපගං,
 බලගං, හණ්ඩගං, මිනගං, කොට්ඨගනාති එවං එකසෙසං නව
 වාරෙ අනදුතං නාම අදුසි. තමි සසං අතිරෙකතරං සමපනතං
 අහොසි. එවං යාවජ්චං පුඤ්ඤාති කතො තතො චුතො දෙවලොකෙ
 තිබ්බතතිනා දෙවසුච මනුසෙසසුච සංසරතො අමොකං හගවතො
 පුරෙතරෙව කපිලවත්තගරසං අවිදුරෙ දෙණ්ඩත්තාමකෙ ගාමෙ
 මුහුණ් මහාසාලකුලෙ තිබ්බතති. තසං කොණ්ඩඤ්ඤාති ගොතතො
 ආගතං නාම අහොසි. සො වසපනෙතො තයොවෙදෙ උග්ගහෙතො ලකභ්ණ

1. අඤ්ඤාති කොණ්ඩඤ්ඤාති සද්දතීති- අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤාතිසි අපි.
 2 කලාපාදිසුභි අභිතුත්තරඨකථා.

මනෙතසුචි පාරං අගමාසි. සො අමාසං බොධිසත්තො භුසිතපුරතො වවිනා කපිලපුරෙ සුද්ධොද්ධිමහාරාජස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්ධිනා තස්ස නාමස්සගණදිවසෙ අවුත්තරසතමුභමණෙසු ආනිතෙසු යෙ අවසීර්ජනා ලක්ඛණපටිග්ගගණන්ථං මහාතලං උපනිනා තෙසු සබ්බතවකො හුන්වා මහාපුරිසස්ස ලක්ඛණනිප්පතති. දිස්වා එකංගෙන අයං බුද්ධො භවිස්ස තිති නිවසීං කන්වා මහාසත්තස්ස අභිනික්ඛමණං උදික්ඛන්තොව විවරි. බොධිසත්තොපි බො මහතා පරිවාරෙන වසීඨමානො අනුක්කමෙන වුඤ්ජප්පත්තො ඤාණපරිපාකං ගතො එකුනතිංසෙ වස්සෙ මහාභිනික්ඛ මණං නික්ඛන්තො අනොමානදීතිරෙ පබ්බජිතො අනුක්කමෙන උරු වෙලං ගතත්වා පඩානං පදගී, තදු කොණ්ඩඤ්ඤාමාණවො මහාසත්තස්ස පබ්බජිතභාවං සුන්වා ලක්ඛණපටිග්ගගණමුභමණානං පුත්තොති මස මාණවාදීති සභිං අත්තපඤ්චමො පබ්බජිතො අනුක්කමෙන බොධි සත්තස්ස සන්ධිකං උපසම්ඤ්ඤාමිති, ජබ්බස්සානි තං උපට්ඨගන්තො තස්ස ඔලාරිකාභාරපරිභොගෙන නිබ්බිඤ්ඤන්තො අපක්කමිති, ඉසි පතනං අගමාසි, අථබො බොධිසත්තො ඔලාරිකාභාරපරිභොගෙන ලඞ්ඤායබ්බලො වෙසාබ්බපුණ්ණමායං බොධිරුක්ඛමුලෙ අපරාර්ථතපල්ලවේක නිසින්නො තිණ්ණං මාරානං මන්ථකං මද්දිනා අභිසම්බුද්ධො හුන්වා සත්ත සත්තාහං බොධිමණෙක්ඛථව විතිනාමෙත්වා පඤ්චවගයියානං ඤාණපරි පාකං ඤාත්වා ආසාලතිපුණ්ණමායං ඉසිපතනං ගතත්වා ධම්මවක්කප්ප වත්තනසුත්තන්තං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ කොණ්ඩඤ්ඤාපරිභො අවසාරසති මුභමකොටිති සභිං සොනාපතතිථලෙ පතිට්ඨාසි. අථ පඤ්ච මියං පක්ඛස්ස අනත්තලක්ඛණසුත්තන්තදෙසනාය අරහත්තං සව්ජාකාසි. තෙනවුත්තං අපදනෙ:-

“පුබ්බත්තප්පමබ්බුධං ලොකජෙට්ඨං විනායකං,
බුධිභුමිං අනුප්පත්තං පඨමං අදදසං අහං.

යාවතා බොධියා මුලෙ යක්ඛා සබ්බෙ සමාගතා,
සම්බුධං පරිවාරෙත්වා වන්දන්ති පඤ්ජලිකතා.

සබ්බෙ දෙවා භූතමනා ආකාසෙ සඤ්චරන්ති තෙ,
බුද්ධො අයං අනුප්පත්තො අනිකාරතමොනුද්ද.

තෙසං භාසප්පරෙත්වානං මහානාදො පට්ඨන්තථ,
කිලෙසෙ කිංස පිස්සාම සමමාසම්බුධියාසතෙ.

දෙවානං ගිරමඤ්ඤය වාමාසතිමුදිරිතං,
හට්ඨො හට්ඨෙන විනෙත්ත ආදිභික්ඛමද්දසහං.

මම සඤ්ඤාප්පමඤ්ඤය සන්ථා ලොකෙ අනුත්තරො,
දෙවසංසෙ නිසිදිනා ඉමා ගාථා අභාසථ.

සත්තාහං අභිනික්ඛමම බොධිමජ්ඣගමං අහං,
ඉමං මෙ පඨමං භගවා මුභමවාරිස්ස යාපනං.

තුසිතාහි ඉධාගනතා යො මෙ භික්ඛං උපානයි,
තමහං කිත්තයිස්සාමි සුණ්ඨ මම භාසතො.

තිංස කප්පසහස්සානි දෙවරජං කරිස්සති,
සබ්බෙ දෙවෙ අභිභොතා තිදිටං ආවසිස්සති.

දෙවලොකා ච්චිත්තාන මනුස්සත්තං ගමිස්සති,
සහස්සධා චක්ඛවත්ති තඤ්ඤ රජං කරිස්සති

කප්පසහස්සසමිති මක්ඛාකාකුලසමගවො,
ගොතමො නාම ගොතෙතන සඤ්ඤා ලොකෙ හවිස්සති.

තිදසා යො ච්චිත්තාන මනුස්සත්තං ගමිස්සති,
අගාරා පබ්බජිත්තාන ඡබ්බස්සානි චසිස්සති.

තතො සත්තමකෙ චස්සෙ චුඨො සච්චං කපේස්සති,
කොණ්ඩකුඤ්ඤ නාම නාමෙන පඨමං සච්ඡිකාහිති.

තික්ඛනෙතනානුපබ්බජිං පඨානං සුක්ඛං මයා,
කිලෙසෙ කිංචනඤ්ඤා පබ්බජිං අනගාරිසං.

අභිගනතාන සබ්බකුඤ්ඤ චුඨො ලොකෙ සදෙවකෙ,
ඉමිනා මෙ¹ මිගාරකුඤ්ඤං අමතං හෙරිමාහති.

සො දුති පහොනා අමතං සත්තපදමනුගතරං,
සබ්බාසවෙ පරිකුඤ්ඤා විහරාමි අනාසවො.

කිලෙසා කිංචිතා මයං--පෙ-කතං චුඨස්ස සාසන"නති.

අච්චංසඤ්ඤා අපරභාගෙ පේතවනමහාවිහාරෙ භික්ඛුසංඝමජ්ඣෙක
පඤ්ඤාතනවරචුඨාසනෙ තිසිනො පටිච්චිධම්මභාවංදීපෙනො"එතදග්ගං.
භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං රතකුඤ්ඤානං යදිදං අකුඤ්ඤාත
කොණ්ඩකුඤ්ඤා"තිඑතදග්ගෙ ධර්මෙ. සො මිහිඅග්ගසාවකෙහි අතතති කරිස
මානං පරමනිපච්චකාරං ගාමනාසෙනාසනෙ ආකිණ්ණවිහාරකුඤ්ඤා පරිහරි
තුක්ඛාමොච්චෙකාහිරිතියා විහරිතුක්ඛාමො ච අතතො සත්තිකං උපගතානං.
ගහථපබ්බජිතානං පටිසඤ්ඤාකරණමපි පපඤ්ඤා මකුඤ්ඤාමානො සඤ්ඤා
ආරොවෙතා ඡද්දනෙතහි උපසිසමානො ඡද්දනතදග්ගිතෙර වාදසං.
චච්ඡරාති වසි එවං තඤ්ඤ වසනං ථෙරං² එකදිවසං සකෙකා දෙවරාජ,
උපසංඝමිත්තා වජ්ඣිත්තා සිනො එවමාග. "සංචුඨොගනො අග්ගො ධම්මං
දෙසෙතු"ති. ථෙරො තස්ස වතුස්සච්චගබ්භං තිලකබණ්ණිතං සුකුඤ්ඤපපටි
සංයුතං නානානාසවිචිතං අමතොගධි චුඨලීලාය ධම්මං දෙසෙසි.
තං සුත්වා සකෙකා අතතො පසාදං පවෙදෙනො:-

"එස භිග්ගො පසිදුමි සුත්වා ධම්මං මහාරංසං,
විරාගො දෙසිතො ධම්මො අනුපාදාය සබ්බස්සො"ති.

පඨමං ගාථාමාහ.

තඤ්ඤා “එසංගිකො ආරාමො ආරාමො”නති: යදි පි
අනෙකචාරං සඤ්ඤා සතතිකො ආරාමො සුඤ්ඤා තඤ්ඤා අභිපාදනෙනා
ඉදං පන තුලෙනා කපිතාය නානාතාය විචිතතාය අභිපාදන¹කථාය ව
මහාරාමං ආරාමං සුඤ්ඤා එසංගිකො අභිපාදනො සංගිකො පසිද්ධි. “විශ්වො
දෙසිතො ආරාමො අනුපාදය සංගිකො”නති: සංගිකො කිලෙසො
සංගිකො සංගිකො විරජනතො විරාජනතො විරාජනො තො
එව රූපාදිසු කිලෙසො අනුපාදය අභිපාදනො විමුක්තිසාධනවසෙන
පවත්තතො සංගිකො අනුපාදය දෙසිතො. එවං සංගිකො දෙවරාජා
පෙරසං දෙසනං පොච්ඡො අභිපාදනො සංගිකො නොව ගතො.
අපෙකදිවසං පෙරො මිච්ඡා විතර්කකා අභිපාදනො නොව එකවිතර්ක
පුරුෂතාය විතර්කචාරං දිසො තපපිපකභිග්නසංගිකො අනුක්කමං
අනුක්කමො අනුක්කමො සංගිකො තො විනිවත්තමානසො
ආවර්ජනො තදන්ද්‍රිපෙනො:-

“බහුති ලොකෙ විචිත්‍රාති අසංගිකං පඨමං මහාමහ,
මධෙතති මහෙසංගිකං සංගිකං රාගපසංගිකං

රජමුහුර්තො වාතො යථා මෙසොපසමමයෙ,
එවං සමමතති සංගිකං යද පසංගිකං පසංගිකං”ති.

වෙ ගාථා අභාසි.

තඤ්ඤා “බහුති ලොකෙ විචිත්‍රාති”නති: රූපාදිවසෙන තඤ්ඤා
නිලපිතාදිවසෙන ඉන්ද්‍රියපිතාදිවසෙන අනෙකාති ලොකෙ විතර්ක
විචිත්‍රතාති ආරම්භණාතාති. “අසංගිකං පඨමං මහාමහ”නති: පඨමක
භූතං මහාමහලොකං සංගිකං වදති. “මධෙතති මහෙසංගිකං”නති:
තඤ්ඤා පුරුෂතාය මධෙතං අරභිසංගිකං විස අසංගිකං අසංගිකො මනසි
කාරාභිසංගිකො මිච්ඡාසංගිකො මධෙතති මහෙසංගිකං මධෙතතාති විස
තිඤ්ඤාති. කිදං? සුභං රාගපසංගිකං කාමවිතර්කකාති අනෙක.
සංගිකං සුභාකාරභූතසංගිකං සුභොති වොහරියති. රජමුහුර්තො වාතො
නා”නති: ව ඉති නිපාතමතං යථා ගිමානං පඨමමෙ මාසෙ වාතො
උගතං උගතං රජං මහාමහෙසංගිකං වසංගිකො උපසමමයෙ උපසමමය
“එවං සංගිකං සංගිකං යද පසංගිකං පසංගිකං”නති: යද අරියසං
වසංගිකො තාති ලොකවිචිත්‍රාති සමුදයො අසංගිකො ආදිතො
නිසංගිකො ව යථාභූතං පසංගිකං පසංගිකං අභිපාදනං රජං උගතං
මෙසෙන එවං සමමතති පසංගිකං සංගිකං මිච්ඡාසංගිකං, නති
උපසංගිකං සමමතති මිච්ඡාසංගිකං පඨමං උගතං. යථා පන
පසංගිකං පසංගිකං තං දසංගිකො:-

“සංගිකං සංගිකං අනිවර්තං යද පසංගිකං පසංගිකං,
අභිපාදනොති දුක්ඛං එසමමයො විසංගිකං.

සබ්බෙ සම්මාරා දුක්ඛානි යද් පඤ්ඤාය පසස්සති,
අථ නිබ්බිද්දති දුක්ඛෙ එසමග්ගො විසුඛියා.

සබ්බෙ ධම්මා අනත්තානි යද් පඤ්ඤාය පසස්සති
අථ නිබ්බිද්දති දුක්ඛෙ එසමග්ගො විසුඛියා”ති.

නිසේයො ගාථා අභාසි.

තත් “සබ්බෙ සම්මාරා”ති: ඡත්‍රාරමණ් සම්මහා සබ්බෙ තෙතුවකා පඤ්ඤාකතො “අනි චම්”ති: ආදිමජ්ඣිකතවනතතො අනච්චනතිකතො තාවකාලිකතො තත් තත් භිජ්ජනතො නනිච්චානි යද් විපස්සනා පඤ්ඤාය පසස්සති. “අථ නිබ්බිද්දති දුක්ඛෙ”ති: අථ ඉමසම් චට්ටදුක්ඛෙ නිබ්බිද්දති නිබ්බිද්දතො දුක්ඛපරිජනනාදිවිධිනාසමානි පටිවිජ්ඣති. “එසමග්ගො විසුඛියා”ති: එස යථා වුත්තො විපස්සනාවිධි ඤාණදස්සනාවිසුඛියා අවචනන විසුඛියාවමග්ගො අභිගමුපායො. “දුක්ඛා”ති සපට්ඨිතයතො උදයබ්බයසපට්ටි පිලනතො දුක්ඛමතො සුඛපටිකේඛපතො ච දුක්ඛා. සෙසං වුත්තනයමෙව “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති: සබ්බෙපි චතුසුවකා ධම්මා අනත්තා ඉධ පන තෙතුවකධම්මාව ගහෙනබ්බා. තෙති අසාරතො අවසවකතනතො සුඤ්ඤතො අත්තපටිකේඛපතො ච අනත්තානි විපස්සිතබ්බා. සෙසං පුරිම සදිසමෙව. එවං විපස්සනා විධිං දස්සෙත්වා තෙනවිධිනා කත කිම්චං අත්තානං අඤ්ඤං විය කත්වා දස්සෙත්තො:—

“බුඬානු බුඬො යො ථෙරො කොණ්ඩකුසුමෝරගාථානිබ්බනිකමො,
පභිනජාතිමරණො බුහමවරියස්ස කෙවලි.

ඔක්කපාසො දලහබ්ලො පබ්බතොදුපාදුලයො,
ජේත්වා බිලඤ්ච පාසඤ්ච සෙලං හෙත්වාන දුබ්බිදො,
තිණ්ණො පාරභිකතො කියාසි වුත්තො සො මාරබ්බනා”ති.

ගාථාවයමාහ.

තත් “බුඬානු බුඬො”ති: බුඬානං අනුබුඬො සමමාසමුබ්බෙති බුජ්ඣිතානි සමමානි, තෙසං දෙසනානුසාරෙන බුජ්ඣිතීති අජේවා. පිරෙති අසෙකෙධති සිලසාරාදීති සමනනාගතොති ථෙරො. “කොණ්ඩකුසුමෝරගා”ති: ගොතනකිත්තනං. “නිබ්බනිකමො”ති: දලහ විරියො පිරපරකකමො ජාතිමරණානං පභිනකාරණත්තා පභිනජාති මරණො. “බුහමවරියස්ස කෙවලි”ති: මහනබුහමවරියස්ස අනවසෙසං අනවසෙසතො වා මහනබුහමවරියස්ස පාරිසුරකො. අථවා කෙවලිනාම කිලෙසෙති අසංවිස්සනය මහනඤ්ණං ඵලඤ්ණං ච තං ඉමසම් අජේති කෙවලි. යස්මා පන තදුහයමපි මහනබුහමවරියස්ස වසෙන හොති න අඤ්ඤාථා තස්මා බුහමවරියස්ස කෙවලිති වුත්තං. “ඔක්ක පාසො”ති: “කාමොසො හවොසො දිට්ඨොසො අවිජ්ජොසො”^අති එවං වුත්තා වත්තාරො ඔක්ක “අත්තලිකධම්මො පාසො යවායංවරති මානසො”^භති එවං වුත්තො රාගපාසො ච “දලහ බිලො”ති: “සත්ථි

කඩිති බිමෙම කඩිති සංඝෙ කඩිති සිකඩාය කඩිති සමුභවාරිසු
කුපිතො හොති අනන්තමනො ආහතවිතො කිලන්තො”²ති එවං
වුතො දංලො වීරො පඤ්චවිධො වෙතොතිලොව පවුරජනෙති පද
ලෙඞුං අසකකුණේයානාය දුපදාලයො තනොඑව පබ්බතසදිසනාය
පබ්බතොති ව සඛිං ගතො, “දුතෙකිඅඤ්ඤාණ”නති³ ආදිනා වා
නසෙන වුතො අඤ්ඤාණපහෙදො ව ඉති එතං සබ්බං ඡේතො කිලඤ්ඤ
පාසඤ්ඤාති එතෙසු වතුබ්බිධෙසු සංකිලෙසධිමෙවෙසු යො කිලඤ්ඤ පාසව
අරියමග්ගඤ්ඤාසිනා ඡිද්දිතො, “සෙලං හෙය්වාන දුබ්බිද”නති: සෙන
කෙනවි අඤ්ඤාණෙනාභිද්දිතො අසකකුණේයා අඤ්ඤාණසෙලං වජ්ජ
පමඤ්ඤෙන භිද්දිතො වතොරොපි ඔසෙ තරිතො තෙසං පරතීරේ
තිබ්බානෙ සිතන්තා තිණේණා පාරඛන්තො ආරමභ්ඤ්ජනිකාන
ලක්ඛණෙන ලක්ඛණ්‍යජනිකානලක්ඛණෙනාති දුට්ඨෙනපි ක්කාසී,
“මුතො සො මාර බඩ්ඩාන”ති: සො එවරුපො බිණ්ණසවො සබ්බසොපි
කිලෙසමාරබඩ්ඩානා මුතො විපපමුතො විසංයුතොති අත්තානමෙව
සකාය ථෙරො වදති. අථෙකදිවසං ථෙරො අත්තනො සභිවිහාරිකං
එකං සිකන්තං අකල්‍යාණමිත්තසංසගෙන කුසිතං භීනවිරියං උඛිතං
උනාලං විහරන්තං දිස්වා ඉඤ්ඤා නන්තො ගතොතො තං “මා ආවුසො! එවං
කරි අකල්‍යාණමිත්තෙ පහාය කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවනො සමණධම්මං
කරොති”ති ඔවදී යො ථෙරස්ස වචනං නාදිසි, ථෙරො තස්ස අනාදිය
නෙන ධම්මසංවෙගපටතො පුග්ගලාබ්ඝානාය කථාය මිච්ඡාපට්ටනතිං
ගරහනො සමමාපට්ටනතිං විවෙකවාසඤ්ඤා පසංසනොනා:-

“උඛිතො වපලො සිකන්ත මිත්තෙ ආගමෙ පාපකෙ,
සංසිද්ධි මහොසසම්මි උභමියා පටිකුජ්ජනො.

අනුබ්බනො අවපලො නිපකො සංවුතිජ්ජියො,
කල්‍යාණමිත්තො මෙධාවි දුක්ඛස්සන්තකරො සියා.

කාලපබ්බඛගසඛිකායො කියො ධම්මසන්තො,
මත්තඤ්ඤා අනාපානසම්මි අදීනමානසො නරො.

ථුට්ඨො ධංසෙති මකසෙති අරඤ්ඤසම්මි මුභාවනො,
නාගො සඛිතාමසිසෙව සනො තත්තාධිවාසෙය.

නාභිනාදුම්ම රණං-පෙ-පරිමිණේණා මයාසන්තො-පෙ-
යස්සන්තො පබ්බජිතො අගාරස්වානගාරියං,
සො මෙ අන්තො අනුපටතො කිං මෙ සභිවිහාරිනා”ති.

ඉමාගාථා අභාසී.

තන් “උද්ධමො”ති උඛිතවුතො අසමාහිතො විකම්පනවිතො
“වපලො”ති: පත්තවිවරමණිකාදිනා වාපලොන සමන්තාගතො
ලොලපකතිකො. “මිත්තෙ ආගමිම පාපකෙ”ති: අකල්‍යාණමිත්තෙ

² අභිධම්මවුද්දකවස්ථුමහංග-හ, සං: භී, නිදුත, සං: බුච්චග්ගස්සුත්ත,

නිසාය සමණධම්මං අකරොනො. “සංඝිදති මහොසංඝං උග්ගිසා පටිකුජ්ජනො”ති: සථා මහාසමුද්දෙ පතිතපුරිසො සමුද්දවිවිති ඔන්ථො සිසං උකඛිපිතුං අලභනොනා තන්තො සංඝිදති එවං සංසාරමහොසංඝං පරිබ්බමනොනා කොබුපායාසලාමියා පටිකුජ්ජනො ඔන්ථො විපස්සනා වසෙන පඤ්ඤාසිසං උකඛිපිතුං අලභනොනා තන්තො සංඝිදති. “නිප කො”ති: නිපුණො අත්තන්තරන්තො කුසලො. “සංවුච්ඡිද්ධො”ති මනවජ්ජානං ඉන්ද්‍රියානං සංවරණෙන පිහිතින්ද්‍රියො. “කල්‍යාණ මිත්තො”ති: කල්‍යාණෙහි මිත්තෙහි සමන්තාගතො, “මෙධාවි”ති: ධම්මොපපඤ්ඤාය සමඛිතිකුතො “දුක්ඛස්ස නතකණරො සිසා”ති: සො තාදිසො සකලස්සාපි වට්ටදුක්ඛස්ස අත්තකණරො හවෙසා. “කාල සබ්බබ්ගහං ධුතංසො”ති: ආදි විවෙකාභරති කිත්තනං. “නාගිහස්ස මි”ති: ආදි පන කතකිවමගාචදස්සනං නං සබ්බං ගෙථා වුත්තන්තොවෙව. ඔසානෙ පන “කිං මෙ සබ්බවිහාරිණා”ති: අත්තනො සබ්බවිහාරිකං සක්කියං වුත්තං. තස්මා එදිසෙන දුබ්බවෙන අනාදරෙන සබ්බවිහාරිනා කිං මෙ පයොජනං? එකවිහාරොයෙව මස්සං රුවමතිති අන්තො. එවං පන වන්තා ඡද්දන්තදහමෙව ගතො තන්තො වාදසවස්සාති වසිත්තො උප කණ්ඨ පරිනිබ්බානෙ සන්තාරං උපසඛිකමිත්තො පරිනිබ්බානං අනුජානා පෙත්තා තන්තොව ගන්තො පරිනිබ්බායී.

අඤ්ඤාන සොණඛඤ්ඤානේරගාථා වණණනා

ති වසි තා.

“මනුස්සකුත”නති ආදිකා ආයසමනො උද්ධෛරස්ස ගාථා. අයමපි පුරිමබුඬෙසු කතාධිකාරෙ තන්තො තන්තො හවෙ විවට්ටපතිස්සයං පුඤ්ඤං උපවිනිත්තො දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසං. බුබුප්පාදෙ කපිලවස්සං. බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්තො උද්ධෛරී ලබ්භාමො වයප්පනො සන්තො ඤ්ඤාති සමාගමෙ බුබුන්තො. දිස්වා පටිලභාසදෙධා පබ්බජිත්තො විපස්සනාය කමමං කණෙනො නවිරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තයොති ඉමෙ උද්ධෛරො අමච්චපුත්තො පුබ්බ ආගතො කාථද්ධි, කොවරිසපුත්තො¹ ලාපුද්ධි, අයං බ්‍රාහ්මණපුත්තො මහාඋද්ධෛරී. සමායං එකදිවසං සන්තාරං සෙත්තාරණංසබ්බාලඛිකාරපතිමණ්ඩනං මහා ජනෙන පසංසිගමානං අසුප්පතනිං කත්තො නාගොපමසුත්තනොනො දෙසිතෙ දෙසනාපරියොසානෙ අත්තනො ඤ්ඤාබලානුරූපං සන්තො අනුස්ස රිත්තො බුබුරමමණාය පිහිසා සමුස්සාතිතමානො අයං මහාජනො ඉමං තිරව්ජානගතං නාගං පසංසති න බුබුමහානාගං හස්සො බුබුමහාගකි හඤ්ඤො ගුණෙ පාකමෙ කරිස්සාමිති සන්තාරං ථොමෙනොනො:-

“මනුස්සකුතං සම්බුධං අත්තදන්තං සමාතිතං,
ඉරිමානං බුහමපථෙ විත්තස්සුපසමෙරනං.

1. නාවසාමිරිස පුත්තොතිකන්ථි. a අං-ති-ජකකති-5 ධම්මකවග්ග1 සුත්ත.

යං මනුස්සං නමස්සනති සබ්බධම්මානපාරගං,
දෙව්භි තං නමස්සනති ඉතිමෙ අරහතො සුතං.

සබ්බසංයෝජනාතීතං ච නා නිබ්බානමාගතං,
කාමෙති නොක්ඛමරතං මුත්තං සෙලාච කඤ්චනං.

සචෙ අච්චනතරුචි නාගො හිමවාචඤ්ඤා සිලුවචයෙ,
සබ්බසං නාගනාමානං සච්චනාමො අනුත්තරෙ.

නාගං චො කිත්තසිස්සාමි න හි ආගුං කරුති යො,
සොරච්චං අවිහිංසාව පාදා නාගස්ස තෙ දුචෙ.

සති ච සමපජ්ඤාඤ්ච චරණා නාගස්ස තෙ පරෙ,
සඬාගජේථා මහානාගො උපෙක්ඛාසෙනදනතවා.

සතිතිවා සිරෙපඤ්ඤා විමංසා ධම්මවිත්තනා,
ධම්මකුච්ඡි සමාවාසො විචෙකො තස්ස වාලුධි.

සො කුසි අස්සාසරතො අජ්ඣතතං සුසමාහිතො,
ගච්ඡිං සමාහිතො නාගො සීතො නාගො සමාහිතො.

සයං සමාහිතො නාගො නිසීනොපි සමාහිතො,
සබ්බන්ධං ධුතො නාගො එසානාගස්ස සමපදා.

භුඤ්ඤති අනවරුතී සාවරුතී න භුඤ්ඤති,
කාසං අච්ඡාදනං ලඬා සනතිධිං පරිවරුතෙ.

සංයෝජනං අණුං දුලං සබ්බං ඡේතාන ඛකිනං,
යෙන යෙනෙව ගච්ඡති අනපෙක්ඛාව ගච්ඡති.

යථාපි උදකෙ ජාතං පුණ්ණිරිතං පච්ඤ්ඤති,
නොපලිමති තොයෙන සුචිගඤ්ඤා මනොරමං.

තථෙවච ලොකෙ ජාතො ඩුඬො ලොකෙ විහාරති,
නොපලිමති ලොකෙන තොයෙන පදුමං යථා.

මහාගිනි පජ්ජිතො අනාභාරොපසම්මති,
අභිහාරෙසු වසනොතසු නිබ්බුතොති පට්ඨමති.

අන්ධස්සායං විඤ්ඤාපතී උපමා විඤ්ඤාහි දෙසිතා,
විඤ්ඤාස්සනති මහානාගා නාගං නාගෙන දෙසිතං.

විතරුගො විතදෙසො විතමොගො අනාසචො,
සරිරං විජහං නාගො පරිනිබ්බිස්සත්තාසවො,,ති.

ඉමාගාථා අභාසි.

තත් “මනුස්සභූත” නති: මනුස්සෙසු භූතං නිබ්බතං මනුස්සත්ත
භාවං වා පතතං සන්ධා හි ආසවක්ඛය ඤ්ඤාධිගමෙන සබ්බගති
විමුක්තොපි මර්මනකභාවෙ ගතිතපපටිසක්ඛිටසෙන මනුස්සානෙව

වොහරියනිති. ගුණවසෙන පන දෙව්‍යානං අනිදෙවො බ්‍රහ්මානං අනිබ්‍රහ්මා. **සමුද්ධමන**ති සයමෙව බ්‍රුජ්ඣිතබ්බබ්‍රුධවනනං; **අනනදහන**නති අත්තනා යෙව දනනං; හගවාහි අත්තනායෙව උපපාදිතෙන අරියමනෙත වක්ඛුතොපි-පෙ-මනතොපි උත්තමෙන දමථෙන දනෙනා. **සමාහිත**නති අවස්ථිඛෙන සමාහිතා මග්ගඵල සමාහිතා ව සමාහිතං; **ඉරිමානං බ්‍රහ්මපථෙ**ති වතුබ්බිබෙපි බ්‍රහ්මවිහාරපථෙ, බ්‍රහ්ම වා සෙවෙති ඵල සමාපන්නිපථෙ සමාපජ්ජනවසෙන පවත්නමානං; කිංකරාපි හගවා න සබ්බකාලං යථාට්ඨතෙන බ්‍රහ්මපථෙ ඉරියති. තත්ථ ඉරියසාමප්පියං පන තංතිනතකඤ්ච උපාදය ඉරිමානනාති වුත්තං. **විත්තසංසුපසමෙ රහ**නති විත්තසං උපසමගෙතුගුතෙ සබ්බසංඛාරසමථෙ නිබ්බානෙ අභිරතං; **සංමනුස්සා නමස්සනාති සබ්බධම්මානපාරගු**නති යං සමමා සමුද්ධං සබ්බසංඛාරායනාදිධම්මානං අභිඤ්ඤාපාරගු පරිඤ්ඤාපාරගු පභානපාරගු භාවනාපාරගු සච්ඡිකිරියාපාරගු සමාපන්නි පාරගුති ඡධා පාරගුං පරමුක්කංසගතසමපනතිං බත්තියපණ්ණිතාදයො මනුස්සා නමස්සනාති ධම්මානුධම්මපටිපත්තියා පුජෙන්නා කායෙන වාචය මන සාව තනතිනතා තපප්පාණා තප්පබ්භාරා හොනති. **දෙව්‍යාපිතං නමස්සනාති** න කෙවලං මනුස්සා ඵව අථවො අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු දෙව්‍යාපි තං නමස්සනාති. **ඉති මේ අරහතො සුග**නති ඵවං මයා ආරක්කතාදිති කාරණෙති අරහතො හගවතො ධම්මසෙනා පති ආදිනඤ්ච 'සත්ථා දෙවමනුස්සාන'නති ආදිකං වදන්තානං සනතිකෙ ඵවං සුත්තනති දසෙයති. **සබ්බසංයෝජනාති**ගනති සබ්බාති දසපි සංයෝජනාති යථාරහං චතුති මනෙහි සහවාසනාය අතික්කන්තං; **විනාහිබ්බානමගත**නති කිලෙස වනතො තබ්බිරිහිතං නිබ්බානං උප ගතං; **කාමෙහි නෙකබ්බමරහ**නති සබ්බසො කාමෙහි නික්කම්මිතො පබ්බජ්ජාඤ්ඤානවිපස්සනාදිගෙදෙ නෙකබ්බමෙම අභිරතං; **මුත්තං සෙලාවකඤ්චන**නති අසාරතො නිස්සට්ඨාරසභාවතො සෙලතො නිස්සට්ඨකඤ්චනසදිසං; **දෙව්‍යාපිතං නමස්සනාති** යෝජනා. **සමෙ අවමතරුපි හාගො**ති යො ඵකංසතො ආගුං නකරෙති පුත්තබ්බං නගම්පති නාගොවිය බලවාති නාගොති උභිතාමො සමමාසමුද්ධො අවමතරුපි අත්තතො කායරුපියා ඤ්ඤාරුපියාව සදෙවකං ලොකං අතික්කම්මිතා රුපි යොති; යථාකිං? **භිමවාමසෙඤ්ඤා සිද්ධවමසෙ** යථාති භිමවා පබ්බතරුජා අත්තතො චිරගරුමහාසාර භාවාදිති ගුණෙති අඤ්ඤා පබ්බතෙ අතිරෙවති, ඵවං අතිරෙවතිති අත්ථා. **සබ්බසංහාග භාමාන**නති අතිනාග හප්පිනාග පුරිසනාගානං සෙක්කාසෙක්කපච්චෙක්ක බුද්ධිනාගානං වා; **සමවනාමො**ති සමෙවනෙව නාගනාමො; තං පන සමවනාමනං "නති ආගුංකරොති"ති ආදිනා සයමෙව වක්ඛති. ඉද්දති බුද්ධි නාගං අවයවතොව දසෙසන්නො නාමතො තාව දසෙසතුං **හි හි ආගුං කණෙති**සොති ආහ, යසමා ආගුං පාපං සබ්බෙකසබ්බං නක්ඛෙති තසමා නාගොති අත්ථා. **සොරමමන**ති සිලං; **අපිඨිංඝාති කරුණා**;

තද්වසං සබ්බස්ස පි භුණ්ණාසියං පුබ්බභිග්ගානි කතා බුද්ධිනාගස්ස පුරිමපාදභාවො තස්ස සුත්තොති ආහ පාද භාගස්ස තෙ දුමෙති. අපර පාදභාවෙන වදනොති සතිම සම්පජ්ඣස්සාදි වරණා භාගස්ස තෙ සරෙති ආහ. නාපරෙතිවා පාඨො. තෙ අපරෙතොව පදවිභාගො. අනවච්ඡධිමානං ආදිතෙ සද්ධා හත්ථො එතස්සාති සද්ධාහත්ථො. සුපරි සුද්ධි වෙදනාසුණ්ණපාඨෙද උපෙක්ඛා සෙනදනතා තෙ එතස්ස අප්පිති උපෙක්ඛා සෙනදනතවා. උත්තමභිගං පඤ්ඤ තස්ස අධිධානං සතිති ආහ සති ගීව්‍යාසිතෙ පඤ්ඤාති. විමංසාබ්බමච්ඡිනානාති යථා බාදිතබ්බා බාදි තබ්බස්ස සොණ්ඩාස පග්ගසනං සායනස්ස හප්පිනාගස්ස විමංසා නාම හොති. එවං බුද්ධිනාගස්ස කුසලාදි බ්බව්ච්ඡිනානා විමංසා; සමා වසනති එතාති සමාවාසො භාජනං. කුච්ඡ් එව සමාවාසො අභිසංඝසම ථානං ආරාධනාචතො සමථ විපස්සනා සබ්බාතො බ්බවො කුච්ඡ් සමාවාසො එතස්සාති බ්බවකුච්ඡ්සමාවාසො. විවෙකොති උපධිවිවෙකො; ගාස්සාති බුද්ධිනාගස්ස; වාලා පරියොසානභිග්ගාචතො. ක්වාසීති ආරමභ්ඤ්ජ නිජ්ඣානෙනව ක්වාසනාසිලො; අස්සාසරතොති පරමස්සාසභුතෙ නිබ්බානෙ රතො; අජකුසලං සුසමාසිතොති විගයජකුසලෙන එල සමාපතති සං සුචක්ඛිසමාසිතො; තදිදං සමාධානං සුචක්ඛි සබ්බකාලිකනති දස්සෙත්වා ගිච්ඡං සමාසිතො ගිග්ගොති ආදි වුත්තං හගවා හි සවා සතස්ස උද්ධවමස්ස පභිනතතා විකෙඛපාභාචතො නිවමං සමාසිතොව තස්මා යං යං ඉරියපථං කපෙති නං නං සමාසිතොව කපෙපිති. සබ්බත්ථාති සබ්බස්මිං ගොවරෙ සබ්බස්මිංස්සවාරෙ; සබ්බස්සො පිභිත වුත්ති. තෙනාහ “සබ්බංකායකමං ඤාණපුබ්බභිගමං ඤාණානුපරි වත්ත”² නති ආදි. එසානාගස්ස සම්පදති එසා “න හි ආගුංකරොති සො”² ති ආදිනා “සඤ්චුද්ධි” නති ආදිනා එවවා යථා වුත්තා වකඛමානාව බුද්ධි ගතිගප්පිතො සමපතති භුණ්ණ පරිපුණ්ණා. භුඤ්ජති අනවච්ඡාතිති සමවා ජ්වස්ස උක්ඛංසපාරමිපතති සා භුඤ්ජති අගරහිතබ්බාති; මිච්ඡාජ්වස්ස සබ්බස්සො සමාසනානස්ස පභිනතතා සාවච්ජාති ගරහිතබ්බාති නභුඤ්ජති. අනවච්ඡාති භුඤ්ජනොව සනාතිගිං පච්චිජ්ජං භුඤ්ජතිති යොජනා. සංශොජ්ඣනති වට්ටුකෙඛන සද්ධා සකානං සංයොජ නතො වට්ටෙ ඔසිද්දපනසමත්ථං දසවිධිමි සංයොජනං; අණ්ණොදුලනති බුද්ධකස්සෙව මගන්තස්ස; සබ්බං ජෙත්වානි බික්ඛිගනති මග්ග ඤාණෙන අනවසෙසං කිලෙසබ්බකිනං ජිජ්ඣිතා; සෙනසෙනාති යෙන යෙන දිසාභාගෙන; යථාති උදකෙ ජානං පුණ්ණිකං උදකෙ පවික්ඛති නොපලිමපති නොයෙන අනුපලෙපසභාවතො තෙථව ලොකෙ ජාතො බුද්ධො ලොකෙ විහරති නොපලිමපති ලොකෙන තණ්හාදිවර්ධන ලෙජාභාවතොති යොජනා. ගිහිති අග්ගි; අනාභාජොති අතිකිනො; අසම්පායං විඤ්ඤාපෙතිති සත්ථු භුණ්ණබ්බාතස්ස උපමෙයන්තස්ස විඤ්ඤාපති පකාසති අයං නාගුපමා. විඤ්ඤාතිති සත්ථුපච්චිද්ධි

වතුසැවවබ්බමං පරිජානනෙති; අත්තානං සක්කාය වදති. විඤ්ඤාසං නිවිති
 ආදි කාරණවචනං. සමා නානෙත මයා දෙසිතං නාගං තථාගතගනි
 හමිං මහානාගා බිණ්ණසවා අත්තනො විසයෙ ධනා විජානිස්සන්ති
 තස්මා අඤ්ඤාසං පුජ්ජනානං ඤාපනථං අයං උපමා අමෙහි
 භාසිතාති අභිපායො. සජිරං විජ්ඣං නාගො ටපිතිබ්බස්සනා
 ඤාසයොති බොධිමුලෙ සඋපාදිසෙසපරිතිබ්බානෙන අනාසවො සමමා
 සමුද්ධානාගො ඉද්දති සජිරං අත්තභාවං විජ්ඣනො බන්ධපරි
 නිබ්බානෙන පරිතිබ්බාසිස්සන්ති එවං වුද්දසති උපමාති මණෙඤ්ඤා
 සොලසති ගාථාති වතුසවසීයා පදෙහි සජ්ඣතුණෙ වණ්ණනො අනු
 පාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා දෙසනං නිව්ඨාපෙසි.

උද්ධිසේරගාථාවණ්ණනා

නිවසිතා.

සොලසනිපාතවණ්ණනාසමන්තා.

විසතිනිපාතෙ ඤාඤාසංචාරි ආදිකා ආයසමනො අභිමුක්තසේර
 රස්ස ගාථා. අසමි පුරිමබ්බුද්ධස්ස කතාධිකාරො තථ තථ
 හවෙ පුඤ්ඤති උපවිනනො අසංදස්සිස්ස හතවනො කාලෙ විහව
 සමපනෙත කුලෙ නිබ්බතතිත්වා විඤ්ඤානං පනො සජිරි පරිතිබ්බුතෙ
 හිකුබ්බසං උපධ්වසනො මහාදුනාති පවතෙහි, සො තෙන පුඤ්ඤ
 කමෙත දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසමිං බුද්ධපාදෙ ආයසමනො
 සංකිවමසේරස්ස හගිතියා කුච්ඡිමිති නිබ්බතති. අභිමුක්තො නිස්ස
 නාමං අහොසි, සො වසපපනො මාතුලසේරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා
 විපස්සනාය කමමං කරෙතො සාමණේරභූමියං යෙව සිතො අරහත්තං
 පාපුණි. තෙනවුත්තං අපදනෙ :-

“නිබ්බුතෙ ලොකනාථමිති අසංදස්සි නරුත්තමෙ,
 උපධ්වතිං හිකුබ්බසං විපසසන්නොන වෙනසා,

නිමනෙනත්වා සංඝරත්තං¹ උජ්ඣුතං සමාහිතං,
 උච්ඡ්ඤා මණ්ඩපං කත්වා භොජෙසිං සඤ්ඤමුත්තමං.

යං යං යොනුපපජ්ජාමි දෙවත්තං අථ මානුසං,
 සබ්බෙ සත්තෙ අතිභොමි පුඤ්ඤකමසසිදං එලං.

අවිඤ්ඤාසෙ කප්පසතෙ යං දුනමදදිංතදා,
 දුග්ගතිං නාහිත්තාමි උච්ඡ්ඤාදුනස්සිදං එලං.

කිලෙසා කිංපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අරහත්තං පන පත්තා සමාපත්තිසුබ්බෙන විචිනාමෙනො උප සමපජ්ඣකාමො 'මාතරං ආපුච්ඡාමි'ති මාතුසන්නිකං ගව්ඡනො අනතරාමශෙක දෙවතාය බලිකමකරණන්ථං මංසපරියෙසනං වරනෙතති පඤ්චසතෙති වොරෙති සමගවජ්. වොරව නං අග්ගහෙසුං "දෙවතාය බලි හවිසසති"ති. සො වොරෙති ගතිනොපි අභිනො අජ්ඣති විප්ප සන්නවුබොව අට්ඨාසි. තං දිස්වා වොරගාමණී අවජ්ජියබ්බුතවිත්තන්තො පසංසනො :-

"යඤ්ඤන්ථං වා ධනන්ථං වා යෙ හතාම මයං පුරෙ,
අවසෙ තං හයං හොති වෙධනති විලපනතිව.

තස්ස තෙ නච්චි භිත්තතං භියොෆා වණ්ණො පසිද්දති,
කසමා න පරිදෙවෙසි එවරුපෙ මහබ්බසෙ"ති.

වෙ ගාථා අභාසි. තන්ථ යඤ්ඤන්ථනති යජනන්ථං; දෙවතානං බලි කමකරණන්ථං වා. වාසදෙසු විකප්පනන්ථො. බහන්ථනති සාපතෙය්ගර ණන්ථං; යෙ හතාම මයං පුරෙති යෙ සතෙත මයං පුබ්බ හතිමහ; අතීතන්ථෙ හි ඉදං චතතමානවචනං. අවසෙති අවසෙ අසෙරිකෙ කන්ථා; නනති තෙසං; අවසෙසනතිපි පඨනති. අමෙහති ගතිනෙසු තං එකං ධපෙත්වා අවසෙසානං; අයමෙව වා පාඨො. හයං හොතිති මරණහයං හොති; යෙන තෙ වෙධනති විලපනති විතතුත්තාසෙන වෙධනති "සාමි කුමහාකං ඉදඤ්චිදඤ්ච දස්සාම දස්සා හවිසසමා"ති ආදිකා වදනො විලපනති. නස්සනෙති යොත්තං අමෙහති දෙවතාය බලිකමන්ථං ජිවිතා වොරොපෙතුකාමෙහි උකඛිතතාසිකෙහි සන්නජ්ඣො තස්ස තෙ; භිත්තතනති භිත්තහාවො; හයනති අන්ථො. භියොෆා වණ්ණො පසිද්දතීති පකතිවණ්ණන්තො උපරිපි තෙ මුඛවණ්ණො විප්පසිද්දති. ථෙරස්ස කිර තද්ද සවෙ ඉමෙ මාරෙස්සනති ඉදනෙවාහං අනුපාදය පරිතිබ්බාසිසාමි දුක්ඛහාරො විගවජ්ඣන්ති¹ති උදාරං පිතිසොමනස්සං උපාජ්ජි. එවරුපෙමහබ්බසෙති එදිසෙ මහති මරණහයෙ උපවසීතෙ; හෙතුඅන්ථො එතං භුමවචනං. ඉද්දති ථෙරෙ වොරගාමණීස්ස පටිවචන ද්වනමුබ්බෙන බමමං දෙසෙනො :-

"නච්චි වෙතසිකං දුක්ඛං අනපෙක්ඛස්ස ගාමණී,
අතික්ඛනතො හයාසබ්බෙ ඛිණ්ණංයොජනස්සවෙ.

ඛිණ්ණය හවනෙතතියා දිට්ඨධම්මෙ යථා තථේ,
නහයං මරණෙ හොති භාරතික්ඛිපණේ¹ යථා

සුචිණ්ණං මුහුමවරියං මෙ මග්ගොවාපි සුභාවිතො,
මරණෙ මෙ හයං නච්චි රෙගානම්ච සබ්බසෙ.

සුචිණ්ණං මුහුමවරියං මෙ මග්ගොවාපි සුභාවිතො,
තිරස්සාද්ද හවාදිට්ඨා විසං පිත්තාච ඡබ්බිතං.

පාරගු අනුපාදනො කතකිම්බො අනාසවො,
තුට්ඨො ආයුක්ඛයා හොති මුත්තො ආඝාතනා යථා.

උත්තමං ධම්මකං පතොතා සබ්බලොකෙ අනුජිකො,
ආදිත්තාච සරාමුත්තො මරණස්මිං න සොචති.

යදජචි සබ්බතං කිඤ්චි හවො වා යත්ථ ලබ්භති,
සබ්බං අනිස්සරං එතං ඉතිවුත්තං මහෙසිනා.

යො තං තථා පජානාති යථා බුද්දොන දෙසිතං,
නගණ්ඨාති හවං කිඤ්චි සුත්තතංච අයොගුලං.

න මෙ හොති අහොසිනාති හවිස්සනාති නහොතිමෙ,
සබ්බාර විගමිස්සනාති¹ තත්ථ කා පරිදෙවනා.

සුද්ධං ධම්ම සමුප්පාදං සුද්ධං සබ්බාර සත්තනිං,
පස්සන්තස්ස යථාභූතං නහසං හොති ගාමණි.

තිණ්ඤාට්ඨසමං ලොකං යද පඤ්ඤාය පස්සති,
මමත්තං සො අසංවිදං නත්ථි මෙති න සොචති.

උත්තකණ්ඨාමි සරිරෙන හවෙතාමති අනුජිකො,
සොයං භිජ්ජස්සති කායො අඤ්ඤා ච න හවිස්සති.

යං වො කිච්චං සරිරෙන තං කරොථ යදිච්ඡථ,
නමෙ තප්පව්වසා තත්ථ දෙසො පෙමඤ්ච හෙතිති²ති.

ඉමාගාථා අභාසි

“තස්ස තං වචනං සුච්චා අබ්භූතං ලොමහංසනං,
සන්ථාති නික්ඛිපිත්තාන මාණවා එතදබ්බු”නති.

අයං සබ්බිතිකාරෙහි වුත්තගාථා. ඉතො පර තිස්සො වොරතං ථෙරස්සමි
වචනපටිචන ගාථා :-

“කිං හදන්තෙ කරිත්තාන කො වා ආචරියො නව,
කස්ස සාසන මාගමම ලබ්භතෙ තං අසොකතා.
සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවි ජිනො ආචරියො මම,
මහාකාරුණිකො සන්ථා සබ්බලොක නිකිච්ඡකො.
තෙනායං දෙසිතො ධම්මො බසගාමි අනුත්තරෙ,
තස්ස සාසන මාගමම ලබ්භතෙ තං අසොකතා.

සුචිත්ත වොර ඉසිනො සුභාසිතං
නික්ඛිප්ප සන්ථාති ච ආවුඛාති ච
නම්භාව කමො විරමිංසු එකෙ
එකෙව පබ්බජ්ජ මගෙවසිංසු.

තෙ පබ්බජ්ජා සුගතස්ස සාසනෙ
හාවෙනි ඛොජ්ඣාභිග්ගලාති සබ්බසො
උදග්ගචිත්තා සුමනා කතිඤ්ඤා
පුසිංසු නිබ්බානපදං අසබ්බත”නති.

ඉමා සබ්බිතිකාරෙහි වුත්ත ගාථා.

තථ නිජී වෙනසිකං දුක්ඛං අනපෙක්ඛස්ස භාමණීති භාමණී !
අපෙක්ඛාය තණ්හාය අභාවෙන අනපෙක්ඛස්ස මාදිසස්ස ලොකිත
සභාවො පුබ්බොවිය වෙනසික දුක්ඛං දෙමනස්සං නච්චි. දෙමනස්සංභාවා
පදෙසෙන භයාභාවං වදති. තෙනාහ “අතික්කන්තා භයාසබ්බෙ”ති.
අතික්කන්තා භයා සබ්බෙති බිණ්ණංයොජනස්ස අරහතො පඤ්ච
විසති මහාභයා අඤ්ඤා ව සබ්බෙපි භයා එකංයෙන අතික්කන්තා
අතීතා අපගතාති අජෝ. දිට්ඨිධම්මෙ සථානාමේති වතුස්සවධිමෙව
පරිඤ්ඤා පහාන සච්ඡිකිරිය භාවනා වසෙන මග්ගපඤ්ඤාය යථා
භූතං දිට්ඨා; මරණේති මරණහෙතු; භාරනිභ්බිසණේ සථාති
යථා කොචි පුරිසො සිසෙ සිතෙන මහතා ගරුභාරෙන සංසිද්ධතො
තස්ස නික්ඛිපණේ අපතයතො න භායති. එවං සම්පදම්ඤනා අජෝ.
වුත්තං හෙතං භගවතා :-

“භාග් භවෙ පඤ්චකවකිං භාරභාරෙ ව පුත්තලො,
භාරදුතං දුඛං ලොකෙ භාරනික්ඛිපණං සුඛ”නති. a

සුචිණ්ණනති සුච්ඡිවරිතං; බුහුමව්වෙනති සික්ඛිත්තයසබ්බතං සාසන
බුහුමවරියං; තතො එව මග්ගො වාපි සුභාවිතො අට්ඨබ්බිකො
අරියමග්ගොපි සමමදෙවභාවිතො. රෙහානම්ම සබ්බසෙති බහුති
රෙහෙති අභිභූතස්ස ආතුරස්ස රෙහානං සබ්බසෙ පිතියොමනස්ස
මෙව හොති එවං බක්ඛිතෙහසබ්බසෙ මරණේ මාදිසස්ස භයං නච්චි.
නිරසාදු භවාදිට්ඨාති නීති දුක්ඛතාති අභිභූතා එකාදයති අග්ගිති
ආදිත්තා තයො භවා නිරසාදු අස්සාදරතිතා මයාදිට්ඨා; විසං
පිඤ්ඤාමඤ්ඤිතනති පමාදවසෙන විසං පිච්ඡා තාදිසෙන පයො
ගෙන ජබ්බිතං විස මරණේ මෙ භයං නච්චිති අජෝ. මුත්තොආසාන
නාසථාති යථා වොරෙති මාරණජං ආසාතනං නීතො කෙනචි
උපායෙන තතො මුත්තො භට්ඨතුට්ඨො හොති එවං සංසාරපාරං
නිබ්බානං ගතත්තා පාරගු වතුතිපි උපාදුතෙති අනුපාදුතො පරිඤ්ඤා
දීතං සොලසන්තං කිට්ඨානං කතත්තා කතතිමෙවං. කාමාසවාදීති
අනාසවො ආයුක්ඛියා ආයුක්ඛියහෙතු තුට්ඨො සොමනස්සිකො හොති.
උත්තමනති සෙට්ඨා; බුහුමනති බුහුමසභාවා; අරහත්තෙ සිද්ධො
සිඤ්ඤිතහෙතුං ඉට්ඨාදිසු තාදිසභාවං සබ්බලොකෙති සබ්බ
ලොකමේපි දිසායුක්ඛසුඛබහුලතාදි වසෙන සංයුත්තෙපි ලොකෙ;
අනඤ්ඤොති අනපෙක්ඛා; ආදිත්තාම සග්ගි මුත්තොති යථා කොචි
පුරිසො සමත්තතො ආදිත්තතො පඤ්ඤිතතො ගෙහතො නිස්සවො
තතො නිස්සරණ නිමිත්තං නසොවති. එවං බිණ්ණසවො මරණනිමිත්තං
නසොවති. සද්දජීසබ්බතංකිඤ්චිති සංකිඤ්චි ඉමසම්ම ලොකෙ
අජී විජ්ජති උපලබ්භති සබ්බතං සතෙතති සබ්බාරෙති වා සමාගමො
සමොධානං, සබ්බතනතිපි පාඨො. තස්ස සංකිඤ්චි පච්චයෙති සමෙච්චි
සමතුය්ස කතං පටිච්චි සමුත්පන්නනති අජෝ. භවොවා සත්ථලබ්භතීති

යසම් සත්තතිකායෙ යො උපපතතිහවො ලබ්‍හති; සබ්බං අනිස්සරං එතනති සබ්බමෙතං ඉස්සරරහිතං; න එත්තේ තෙතපි එවං හොතුති ඉස්සරියං වතොතභුං සකකා. ඉතිවුත්තං මහෙසිනාති ‘සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා’ති¹. එවං වුත්තං මහෙසිනා සම්මාසම්මුඛෙන; තස්මා අනිස්සරං එතනති පජානන්තො මරණසම් නසොවතීති යොජනා. නගණනාති හවං කිඤ්චිති යො අරියසාවකො ‘සබ්බෙ සම්මාරා අතිව්වා’ති². ආදිනා යථා වුද්ධොත හභවතා දෙසිතං තථා තං හවත්තසං විපස්සනා පඤ්ඤා සතිතාය මග්ගපඤ්ඤාය පජානාති සො යථා කොපි පුරිසො සුඛකාමො දිවසං සත්තත්තං අයොගුලං හන්තො න ගණනාති එවං කිඤ්චි වුද්දනං වා මහත්තං; වා හවං න ගණනාති; න තත්තේ තණ්හං කුරෙතීති අන්තො. නමෙ තොති අසංකාසිනාති අතීතමද්ධානං අහං ජිද්ධො අනොසිනති අත්තදිවසිවසෙන මෙ විතතප්පවතති නන්ති; දිවසියා සම්මදෙව උග්ගා විතත්තා ධම්මසභාවස්ස ව සුදිවස්සතා. හවිස්සනති න හොතිමෙති තතො එව අනාගතමද්ධානං අහං එදිසො කථනත්තං බො හවිස්සනති හවෙසන්ති එවමිදි මෙ නහොති; සම්බ්‍රාහ් විහම්සන්තිති එවං පන හොති “යථාපච්චයං පවත්තමානා සම්මාරව න එත්තේ කොපි අත්තා වා අත්තතියං වා තෙ ව බො විගම්සන්ති විතසිසිසන්ති, බණ් බණ් හිජ්ජස්සන්ති”ති. තස්මි කා සමිදෙවනාති එවං පස්සන්තස්ස මාදිසස්ස තත්තේ සම්මාරගතො කා නාම පරිදෙවනා; සුද්ධන්ති කෙවලං; අත්තසාරෙන අසමිසස්සං. ධම්මසමුප්පාදනති පච්චය පච්චසුප්පත්තධම්මසමුප්පත්තං අවිජ්ජාදිපච්චයෙති සම්මාරධ්මධම්ම මත්තප්පවතති; සම්බ්‍රාහ් සත්තතිනති කිලෙසකමමිපාකප්පහෙදසම්බ්‍රා රප්පකකං; සස්සන්තස්ස සථාභුතනති සභවිපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤාය යථාවතො ජානන්තස්ස; තිණ්ණපිඨසම්මං ලොකනති යථා අරඤ්ඤා අපරිග්ගහෙ තිණ්ණකපේ කෙනපි ගස්සමානො අපරස්ස “මග්ගං සත්තකං අයං ගණනාති”ති නහොති. එවං සො අස්සාමිකතාය තිණ්ණකසමං සම්මාරලොකං යද්ද පඤ්ඤාය පස්සති යො තත්තේ මමත්තං අසංවිජ්ජං අසංවිජ්ජන්තො අලභන්තො අකුරෙත්තො. නන්තිමෙති “අපු වත සො හං තං මෙ නන්ති”ති නසොවති. උත්තණ්ඩාමි සමිදෙවනාති අසාර කෙන අතිත්තදෙන දුක්ඛෙන අත්තඤ්ඤානා අසුපිදුග්ගනිමෙද්ධවිජ්ජකකුල සභාවෙන ඉමිනා කායෙන උත්තණ්ඩාමි; ඉමං කායං නිබ්බිජ්ජන්තො එව තිසාමි. හමෙ නාමති අනන්තිසොති සබ්බෙන පි හවෙන අනන්තිකො අමති; න කඤ්චි හවං පන්තේමි. සො සං හිජ්ජස්සනති කාසොති අයං මම කායො ඉද්දති තුමනාකං පයොගෙන අඤ්ඤාදා වා අඤ්ඤාත්තේ හිජ්ජස්සති; අඤ්ඤාම. න හවිස්සනති අඤ්ඤා කායො මග්ගං ආයතී න හවිස්සති; පුනඛ්භවාභාවතො. සං වො කිම්මං සමිදෙවනාති යං තුමනාකං ඉමිනා සරිරෙන පයොජනං; තං කුරෙත්ත

1. ‘සබ්බෙසම්මාරා අතිව්වා’ති කප්පිති.

2. ධම්මපද 20 මග්ගවග්ග. b. අං; නි: කිකා: 14. සොධාජිම්මග්ග 8. සුත්ත.

සද්විච්ඡා ඉච්ඡා වෙ. න මෙ ආපවට්ඨානි නං නිමිත්තං ඉමස්ස සරීරස්ස තුමෙහති යට්ඨිකකිවට්ඨස්ස කරණභෙත්තු; ආත්මානි තෙසු කරොතොති අකරොතොති ව; දෙසො පෙමස්ස භෙතිනිති යථාකක්ෂමං පටිඝො අනුනායො න භවිස්සති අනතො හවෙ අපෙක්ඛාය සබ්බස්සො පටිනාතොති අධිප්පායො, අඤ්ඤාප්පවට්ඨා අඤ්ඤාච ව පටි ඝානුනායෙසු අසනොති පි තප්පවට්ඨා, තත්ථානි වචනං යථාධිකත වසෙන වුත්තං, ආස්සානි අධිමුත්තජේරස්ස; කංඛාවන්ති 'නථි වෙතසිකං දුක්ඛ'න්ති ආදිකං මරණෙ භයාභාවාදිදිපකං තො ඵව අබ්භූතං ලොමහංසනවචනං සුත්තං. මාණ්ඩානි වොරා; වොරං හි මාණ්ඩානි වුච්ඡන්ති, 'මාණ්ඩෙහි පි සමාගව්ණන්ති කතකමෙහි පි අකත කමෙහිපි'ති. ආදිසු විස කිං හදනොති කිංචානානි හනොති නාම තපොකමං කත්වා; කො වා නව ආවරිතො කස්ස සාසනං ඔවාදං නිස්සාය අයං අසොකො මරණකාලෙ සොකාභාවො ලබ්භන්ති එතං අත්ථං අමුත්තං පුරුෂානිකත කප්පං භාසිංසු. තං සුත්තං ථෙරෙ තෙසං පටිවචනං දෙනොති "සබ්බඤ්ඤා"ති ආදිමාග. තත්ථ සබ්බඤ්ඤාති පරෙප දෙනෙන විතා සබ්බප්පකාරෙන සබ්බධම්මාවබ්බාධන සමන්තං ආකඛාය තතපට්ඨධම්මවුත්තන්තො අනාවරණඤ්ඤාසං අධිගමෙන අනිතාදිගෙදං සබ්බං ජානාතිති සබ්බඤ්ඤා; තෙනෙව සමන්තවක්කුතා සබ්බස්ස දස්සනොති සබ්බදස්සාපි; යං හි අනාවරණඤ්ඤා තෙදව සබ්බඤ්ඤාන ඤ්ඤානං නත්ථව අසාධාරණඤ්ඤාපාළියා විරෙධො විසුප්පතතිමුඛෙන අඤ්ඤාති අසාධාරණභාවදස්සනත්ථං එකස්සෙව ඤ්ඤාසං විධා උද්දිඝතො. යං පනෙත්ථ වත්තබ්බං තං ඉතිවුත්තකවණ්ණනායං විජාරනො වුත්ත වෙවාති. තත්ථ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. පඤ්චනාමපි මාරුතං විජයනො ජිනො, සීනාදිවිභාගතිනො සබ්බස්මිං සත්තතිකායෙ අධි මුත්තවුත්තනාය මහතියං කරුණාය සමන්තාගතතො මහාකාරුණිකො, දිට්ඨධම්මකමප්පරාධිකපරමිජේති යථාර්ථං විනෙය්නං අනුසාසනො සත්ථා, තො ඵව සබ්බලොකස්ස කිලෙසගෙගතිවිජිනො සබ්බ ලොකතිකිව්ණො, සමමාසලිඛෙධො ආවරිතො මමාති යොජනා. බස ආමිති නිබ්බානාමි; එවං ථෙරෙන සත්ථ සාසනස්ස ව ගුණෙ පකා සිතෙ පටිලභිසංභානං එකවෙව වොරං පබ්බජංසු. එකවෙව උපාසකතො පවෙදෙසු. තමන්ථ දීපෙනො ධම්මසම්භානකා සුත්තාන වොරති ආදිනා වෙ ගාථා අභාසිංසු. තත්ථ ඉතිනොති අධිසිලසිකවාදිනං එසනථෙන ඉතිනො අධිමුත්තජේරස්ස; නික්ඛිප්පානි පහාය; සත්ථානිව ආමු ඛානිමානි අසිආදිසත්ථානි වෙව ධනුකලාපාදිආමුනානි ව; නමො ව කම්මානි තො වොරකමෙනො; ගෙ පබ්බජිතො සුගතස්ස සාමනෙති තෙ වොර සොභනාගමනාදිති සුගතස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජ්ජං උපගන්තො; භාවනාවිසෙසාධිගතාය ඔදග්ගලකම්මාය පිතියා සමන්තා ගමෙන උදග්ගවිත්තො; සුමනානි සොමනස්සප්පතො; කතින්ද්‍රියානි

භාවිතීන්ද්‍රිය; ප්‍රසිංසුති අඟමඟකාධිගමෙන අසඬිතං නිබ්බානං අධි ගවජිංසු; අධිමුනොනා කිර මොරෙ නිබ්බිසෙවනෙ කන්තා තෙ තන්තෙව ඵපෙනා මාතුසන්තිකං ගන්තවා මාතරං ආපුට්ඡන්තා පච්චාගන්තවා තෙති සද්ධං උපජ්ඣායස්ස සන්තිකං ගන්තවා පබ්බාජේන්තා උපසම්පදං අකාසි. අථ තෙසං කමමයානං ආවික්ඛි. තෙ නවිරස්සෙව අරහන්තෙ පතිස්සි. තෙන වුත්තං :- “තෙ පබ්බජිත්වා-පෙ-අසඬිතං” නති.

අධිමුනතපේරගාඨා වණ්ණනා

නි වසි තා.

සමණස්ස අහු වින්තාති ආදිකා ආයස්මතො පාශ්පරිසපේරස්ස ගාඨා. අයමි පුරිමබුද්ධොසු කතාධිකාරෙ තථ තථ භවෙ විවට්ඨප නිස්සයං කුසලං උපවිනිත්වා සුගතිසුඥෙව සංසරන්තො ඉමසමිං බුදුපථාදෙ සාමජීයං අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණමහායාලස්ස පුත්තො හුන්තා නිබ්බන්ති. තස්ස වයප්පත්තස්ස ගොතනවසෙන පාශ්පරිසොත්තෙව සමඤ්ඤ අහොසි. සො තයො වෙදෙ උග්ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණසිපෙපසු නිප්පත්තිං ගතො එකදිවසං සජ්ඣ ධම්මදෙසනාකාලෙ ජේතවනවිහාරං ගන්තවා පරිසපරි යන්තෙ නිසිදි. සථා තස්ස අජ්ඣායස්ස ඔලොකෙත්වා ඉන්ද්‍රියභාවනා සුත්තං^a දෙසෙසි. සො තං සුත්තං පටිලද්ධසද්ධො පබ්බජි. තං සුත්තං උග්ගහෙත්වා තදන්තමනුවිනේනසි යථා පන අනුවිනේනසි ස්වායම්බෝ ගාඨාසු එව ආවි හවිස්සති. සො තථා අනුවිනේනන්තො ආයතනමුඛෙන විපස්සනං පටිස්ථෙත්වා නවිරස්සෙව අරහන්තං පත්තො අපරභාගෙ අත්තනා වින්තිතාකාරං පකාසෙන්නො :-

“සමණස්ස අහු වින්තා පාශ්පරිසස්ස භික්ඛුනො,

එකකස්ස නිසින්නස්ස පටිවිත්තස්ස ක්කාධිනො

කිමානුපුබ්බං පුරිසො කිං චතං කිං සමාවරං

අත්තන්තො කිච්චකාරිස්ස නාවකිඤ්චි විගෙඨයෙ.

ඉන්ද්‍රියානි මනුස්සානං භිතාය අභිතායම,

අරක්ඛිතානි අභිතාය රක්ඛිතානි භිතායම

ඉන්ද්‍රියන්තෙව සාරකං ඉන්ද්‍රියානිව ගොපයං,

අත්තන්තො කිච්චකාරිස්ස නාවකිඤ්චි විගෙඨයෙ.

මක්ඛුන්ද්‍රියං වෙ රුපෙසු ගච්ඡන්තං අතිවාරයං,

අනාදීනවදස්සාවි සො දුක්ඛං න භි මුවමති.

සොතින්ද්‍රියං වෙ සද්දෙසු ගච්ඡන්තං අතිවාරයං,

අනාදීනවදස්සාවි සො දුක්ඛං න භි මුවමති.

අතිසාරණදසාභි ගණි වෙ පටිසෙවති,
න සො මුච්චති දුක්ඛවිහා ගණෙසු අභිමුච්ඡතො.

අභිලං මධුරග්ගඤ්ච තිත්තකග්ගමනුසාරං,
රසතණ්භාස ගජ්ඣො හදසං නාවමුජ්ඣති.

සුභාන්තපපටිකුලානි ථොට්ඨබ්බානි අනුසාරං,
රතෙතා රුගාධිකරණං විවිධං විඤ්ඤෙ දුඛං

මනං වෙ තෙති ධම්මෙති යො නසකෙතානි රක්ඛිතුං,
තතො නං දුක්ඛමනෙති සබ්බෙහෙතෙති පඤ්චති.

පුබ්බලොභිතසමුප්පණ්ණං බහුසං කුණ්ටසං ව,
නරවීරකතං වග්ගසමුග්ගමිව විතතිතං.

කටුකං මධුරසාදං පියතිබ්බනං දුඛං,
මුරංව මධුනාලිතතං උලලිහං නාවමුජ්ඣති.

ඉත්ථිථෙ ඉත්ථිසරෙ ථොට්ඨබ්බෙ පි ව ඉත්ථියා,
ඉත්ථිගණෙසු සාරතො විවිධං විඤ්ඤෙ දුඛං.

ඉත්ථිසොතානි සබ්බානි සඤ්ඤානි පඤ්ච පඤ්චසු,
තෙසමාවරණං කාතුං යො සකෙතානි විරිසවා.

සො අත්ථවා සො ධම්මට්ඨවා සො දකෙතා සො විචක්ඛණො,
කරෙසා රමමානො පි කිච්චං ධම්මන්තංගිතං.

අථො සීදති සංයුතතං චජේ කිච්චං තීරන්තං,
න තං කිච්චනති මඤ්ඤේති අපමනෙතො විචක්ඛණො.

යඤ්ච අනේන සංයුතතං යාව ධම්මගතා රති,
තං සමාදය වතෙතථ සා හි වෙ උත්තමා රති.

උච්චාවචෙහුපාසෙති පරෙසමතිජ්ඣිසති,
හනති වධිතො අථ සොචධිතො ආලොපති සාහසා යො පරෙසං

තච්ඡතො ආණිය ආණිං¹ නිහනති ඛලවා යථා,
ඉන්ද්‍රියානි ඉන්ද්‍රියෙහෙව නිහනති කුසලො තථා.

සද්ධං විරිසං සමාධිඤ්ච සතිං පඤ්ඤඤඤච භාවයං,
පඤ්ච පඤ්චති හනතින අතීසො යාති බ්‍රාහ්මණො.

සො අත්ථවා සො ධම්මට්ඨවා කතො වාක්‍යානුසාසනිං,
සබ්බෙන සබ්බං බුද්ධිසං සො නගේ සුඛමෙධිති”ති.

ඉමා ගාථා අභාසි.

තථ සමණිකානි පබ්බජිතස්ස; අනුති අහොසි; විනානි ධම්ම විනානා ධම්මවිචාරණං; පාඨපටිසංස්සානි පාර්වතියොත්තස්ස; පාර්සරි යස්සාතිපි පඨනති. **තිහසුනොති** සංසාරෙ හයං ඉක්කණ්ඨිලස්ස; **ඵකිකස්සාති** අසභායස්ස; එතෙන කායවිවේකං දස්සෙති. **පටිවිනාසස්සාති** පටිවේකගෙතුනා කිලෙසානං විකම්මනෙන විවේකං ආරාධාස්ස; එතෙන විතත විවේකං දස්සෙති. තෙනාහ **කාසිනොති** කායනපිලස්ස යොනියො මනසිකාරෙසු යුත්තස්සාති අපො. සබ්බමෙවෙ තං ඓදරො අත්තානං පරං විය කන්තා වදති. **කිම්බානුසුබ්බනති** ආදිනා තං විතතනං දස්සෙති. තථ පඨමගාරායං තාව **කිම්බානුසුබ්බනති** අනුපුබ්බං අනුක්කමො අනුපුබ්බමෙව වක්ඛමානෙසු වතසමාවාරෙසු කො අනුක්කමො යෙන අනුක්කමෙන පටිපජ්ජතබ්බාති අපො. **පුරිසො කිං වතං කිං සමාවරනති** අත්තකමො පුරිසො සමාදිගිතබ්බවේදින වතනති ලදා නාමං කිදිසං සීලං සමාවරං සමාවරනෙතා අත්තනො කිච්චකාරි කත්තබ්බකාරි අස්ස. කිඤ්චි සත්තං නච විහෙදියෙ නබ්බොධෙයාති අපො. අත්තනො කිච්චං නාම සමණධම්මො සබ්බෙපනො සීලසමාධි පඤ්ඤා. තං සමපාදෙනාස්ස පරිවිහෙදිනාය ලෙසොපි නජි තාය සති සමණභාවස්සෙව අභාවනො. යථාහ හගවා “න හි පබ්බජිතො පරුපසාතී න සමණො හොති පරං විහෙදියනො”²ති. එත්ථ ච චිත්තගත ණෙන වාරිත්තසීලං ගතිතං සමාවාරගතභණෙන සමාවරිතබ්බතො වාරිත්තසීලෙන සද්ධිං කානවිපස්සනාදි තස්මා වාරිත්තසීලං පඨානං තත්ථාපි ච යස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරෙ සිද්ධො සබ්බං සීලං සුරක්ඛිතං සුගො පිතමෙව හොති තස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං තාව දස්සෙතුකාමො ඉන්ද්‍රියානං අරක්කණේ රක්කණෙව ආදීනවාතිසංගෙ විභාවෙනො “ඉන්ද්‍රියානි මනුස්සාන”නති ආදිමාහ. තථ **ඉන්ද්‍රියානි** රක්කිතබ්බධම්මනිදස්සනා; තස්මා මක්ඛාදීනි ඡ ඉන්ද්‍රියානිනි වුත්තං හොති. **මනුස්සානානති** රක්කණ යොග්‍යපුග්ගනිදස්සනා; **හිතායාති** අත්තාය; **අහිතායාති** අනත්තාය; හොනතිනි වචනසෙසො. කථං පන තානි යෙව හිතායව අහිතායව හොනති?ති ආහ **රක්කිතානි**ති ආදි. තස්සෙව “යස්ස මක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි සතිකාවටෙන අපිහිතානි තස්සරුපාදීසු අහිත්කාදිපාපධම්මපථ වතති යා වාරභාවනො අනත්තාය පිහිතානි තදභාවනො අත්තාය සංවත්තනති”ති. **ඉන්ද්‍රියානෙව සාරක්ඛනති** යස්මා ඉන්ද්‍රියසංවරො පරි පුණේණා සීලසම්පදං පරිපුරෙති සීලසම්පදපරිපුණේණා සමාධිසම්පදං පරිපුරෙති සමාධිසම්පදපරිපුණේණා පඤ්ඤසම්පදං පරිපුරෙති තස්මා ඉන්ද්‍රියාරක්ඛා අත්තතිතපටිපත්තියාව මූලනති දස්සෙනො ආහ **ඉන්ද්‍රියානෙව සාරක්ඛනති** සතිපුබ්බභිගමෙන ආරක්ඛෙන සාරක්ඛනො යොනියො මනසිකාරෙන ඉන්ද්‍රියානි එව තාව සම්මදෙව රක්කිනො යථා අකුසලමොරා තෙති තෙති වාරෙති පටිසිත්තා විතතසත්තානො කුසල ගණිං න විලම්පනති තථා තා පිදහනොති අපො. **සාරක්ඛනති** ච

සංසද්දසා සාහාචං කතා වුතං “සාග්ගො”ති ආදීසු විග. “සංරක්ක”තති ව පාඨො. ඉද්දියාති ව භොසසනති තසෙව පරියායවචනං. පරියාය වචනෙ පයොජනං නෙත්ති අට්ඨකථායං වුතනනසෙනෙව වෙදිනබ්බං. අනන්තො කිම්බසාදියොති ඉමිනා අනතතිතපට්ටපතති. දසෙය්ති. න ව කිඤ්චි විසෙසිතෙය්ති ඉමිනා පරතිතපට්ටපතති. උභයෙතාපි වා අතතතිතපට්ටපතතිවෙව දසෙය්ති පරවිගෙඨනසාපි අතතතිතපට්ටපතති භාවතො අථවා පදවයෙනපි අතතතිතපට්ටපතති. දසෙය්ති පුපුල්ලනසා සෙකඛසා ව පරතිතපට්ටපතති. පි අතතතිතපට්ටපතති භාවතො. එවං රක්කිතාති ඉද්දියාති හිතාය භොනතිති වොදනපක්කං සබ්බෙපෙනෙව දසෙය්ති. අරක්කිතාති අහිතාය භොනතිති සංකිලෙසපක්කං. පන විග ජිත්වා දසෙය්තො “වක්කුද්දියං වෙ”ති ආදිවාග. තත්ථ වක්කුද්දියං. වෙ රුපෙසු ගච්ඡන්තං. අභිචාරයං. අනාදිභවදසාපිති යො නිලිපිතාදි හෙදෙසු ඉට්ඨාතිවෙට්ඨසු රුපායනනෙසු ගච්ඡන්තං යථාරුපි පට්ඨානනං. වක්කුද්දියං අභිචාරයං තඤ්ච අනිචාරෙනො අපට්ටබාහනො තථා පට්ඨතියං ආදිනවදසාපි න භොති වෙ දිට්ඨධම්මිකං සම්පරාධිකඤ්ච ආදිනවං දෙසං නපසාති වෙ; ගච්ඡන්තං. අභිචාරයෙ අභිසාරණ දසාපිති ව පාඨො. තත්ථ යො “දිට්ඨි දිශමන්තං හවියාති”ති වුතන විධිනා දිට්ඨමනෙතසෙව ධ්වං සතිසම්පර්කඤ්ඤවසෙන රුපායනනෙ පට්ඨතමානො. යො තත්ථ නිසාරණදසාපි නාම. වුතනපිට්ටියෙත අනිසාරණදසාපි දට්ඨබ්බො. භො දුක්ඛා නති මුච්චතීති යො එව රුපො පුඤ්ඤො වට්ටදුක්ඛනො තමුච්චතෙව; එත්ථ ව වක්කුද්දියසා අනිචාරණං නාම යථා තෙන වාරෙන අභිජ්ඣාදසො පාටබ්බො අනාසාවෙය්ගං තථා පට්ඨානං අත්තො පන සතිසම්පර්කඤ්ඤසා අනුඝා පනං දට්ඨබ්බං. සෙසිද්දියෙසුපි එසෙවනසො. අබිමුච්ඡිතොති අධි මුත්තතණ්ඤාය මුච්ඡං ආපෙනා; අමබ්බිලනති අමබ්බිලයං; මබ්බරහනති මබ්බරසකොට්ඨාසං; තථා තිත්තකඤ්ඤං. අනුසාරනති අසාදවසෙන තං තං රසං අනුච්චිතෙතනො; ගජ්ජිතොති රසතණ්ඤාය තසම් තසම් රසෙ ගජ්ජිතො බසො; “ගධිතො”ති ව පඨනති ගෙඨං ආපෙනාති අජො. හදයං. නාවමුජ්ඣතීති “දුක්ඛසාතං කරියාමි”ති පබ්බජ්ජාදිකඛණේ උපපනං විතං නජානාති නසලුකෙඛති සාස නසා හදයං අබ්බතාරං අනවජ්ඣමානං සම්මදුනරසතණ්ඤාය ගධිතො නාවමුජ්ඣති නජානාති න පට්ටජ්ජනීති අජො. සුභාතීති සුඤ්ජරාති; අපමනුලාතීති මනොරමාති ඉට්ඨාති; ඓසාභ්බාතීති උපාදිනකකානුපාදිනකපට්ටසෙදෙ එසෙය්; රතොති රජ්ජනසායෙත රාගෙන රතො; ග්ගාධිකරණනති රාගහෙතු; විවිධං. විඤ්ඤ දුක්ඛති ග්ගපරිලාභාදිවසෙන දිට්ඨධම්මිකඤ්ච නිරසනතාපාදිවසෙන සම්පරාධිකඤ්ච නානප්පකාරං දුක්ඛං පට්ටගති. මනංවෙගෙය්ති මනඤ්ච එගෙති රුපාරමමණාදීති ධම්මාරමණපට්ටසෙදෙතිව; නනති

පුග්ගලං; සබ්බෙහිති සබ්බෙහි පඤ්චහිපි; ඉදං වුත්තං හොති “යො පුග්ගලො මනං මනොචාරං එතෙහි යථා වුත්තෙහි රූපාදිති පඤ්චති ධර්මොති ධර්මාරම්භණපභෙදතො ම තත්ථ පටිත්තනාකපාපකමච්චර ණ්ණන රක්ඛිතුං ගොපිතුං නාසකොකාති තතො තස්ස අරක්ඛණ්ණො නං පුග්ගලං තංතිමිත්තං දුක්ඛං අනෙති අනුගච්ඡති අනුගච්ඡන්තාඤ්ච එතෙහි පඤ්චති පි රූපාරම්භණාදිති ඡඨාරම්භණෙන සද්ධිං සබ්බෙහි පි ආරම්භණපච්චගහුතෙති අනුගච්ඡති”ති. එත්ථ චක්ඛුන්ද්‍රියං යොතින්ද්‍රියඤ්ච අපමපතග්ගාතිභාවතො ගච්ඡන්තං අනිචාරයනති වුත්තං ඉතරං සමපතග්ගාතිති ගතො වෙ පටිසෙවනීති ආදිනා වුත්තං. තත්ථාපි ම රසභණ්ණා ම ථොට්ඨබ්බභණ්ණා ම සත්තානං විසෙයතො බලවතීති රසභණ්ණාය ගම්මතො, ථොට්ඨබ්බාති අනුසාරණෙනාති වුත්තනති දට්ඨබ්බං.

එවං අගුත්තචාරස්ස පුග්ගලස්ස ඡතිචාරෙති ඡසුපි ආරම්භණසු අසංවරනිමිත්තං උපපජ්ජනකදුක්ඛං දසෙස්සනා ස්වායමසංවරෙ යස්මා සරීරසභාවානවබොධෙන හොති තස්මා සරීරසභාවං විචිනනෙතා සුබ්බ ලොභිභිසම්පුණ්ණනති ආදිනා ගාථවයමාග. තස්සත්ථා “සරීරං නාමෙතං පුබ්බෙන ලොභිතෙන ම සමුපුණ්ණං හරිතං අඤ්ඤාදි ම පිත්තසෙම්භා දිනා බහුනා කුණ්ණපෙන තයිදං නරවීරෙසු ඡෙකෙන සිප්පාචරියෙන කතං වග්ග මට්ඨං ලාඛාපරිකමාදිනා විතතිතං අනෙතා පන ගුථාදි අසුචිහරිතං සමුග්ගං විශ ඡවිමත්තමනොහරං, බාලජ්වසමොහං, දුක්ඛ සභාවතාය නිරයාදිදුක්ඛනාපනතො ම කවුක්ඛා, පරිකමසමභවෙන අමුලකෙන අස්සාදමනෙතන මධුරතාය මධුරස්සාදං, තතො එව පිය භාවනිබ්බන්තෙන පියනිබ්බන්තා, දුස්සභතාය අපජ්ජිතතාය ම දුක්ඛං, රුදිසෙ සරීරෙ අස්සාදලොභෙන මහාදුක්ඛං පටිච්ඡුභුය්‍යමානං අනව බුජ්ඣනෙතා ලොභො මධුරගිද්ධො බුරධාරලෙභකපුරිසො විශ දට්ඨබ්බං”ති.

ඉද්දති එතෙ චක්ඛාදිනං ගොචරභුතා රූපාදයො වුත්තා තෙසු විසෙසතො පුරිසස්ස ඉත්ථිපට්ඨබ්බා කමනියාති තත්ථ සංවරො කාතබ්බොති දසෙස්සනො ඉත්ථිරූපෙති ආදිමාග. තත්ථ ඉත්ථිරූපෙති ඉත්ථියා වතු සමුට්ඨාතිකරූපායනතසඤ්ඤාතෙ වණ්ණණ අපි ව යො කොපි ඉත්ථියා නිවත්ඨස්ස අලභිකාරස්ස වා, ගතිවණ්ණණාදිනං වා, පිලකිනමාලානං වා, කායපට්ඨබ්බො වණ්ණණා පුරිසස්ස චක්ඛුචිඤ්ඤාණස්ස ආරම්භණ භාවාය උපකප්පති සබ්බමෙතං ඉත්ථිරූපෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉත්ථිසරෙති ඉත්ථියා ගීතලපිතභසිකරුදිතසද්දෙ අපි ව ඉත්ථියා නිවත්ථවත්ඨස්සපි, අලභිකතඅලභිකාරස්ස පි, ඉත්ථිපයොගනිපථාදිතවෙණ්ණු විණාසඤ්ඤාවාදි නමපි සද්දං ඉධ ඉත්ථිසරග්ගභණ්ණෙන ගතිනාති වෙදිතබ්බං සබ්බො පෙසො පුරිසස්ස විත්තං ආකඤ්ඤාති. ඉත්ථිසෙති පන පාළියං මතු සමුට්ඨාතිකරසායනතවසෙනවුත්තං. ඉත්ථියා කිංකාරපට්ඨස්සා විතාදිවසෙන අස්සව රසොභෙව පරිභොගරසො ම ඉත්ථිසෙති එකෙ. යො පන ඉත්ථියා ඔට්ඨමංස සමෙකඛිතබෙලාදිරසො යො ම තාය පුරිසස්ස දිනතායාගු

භක්තාදිනං රසො සබ්ධොපෙයො ඉතිරියොනෙව වෙදිතබ්ධො ඵොට්ඨබ්ධො පිච ඉතියා කායසමපයො ඉතිසරිරාලාභානාචන්ද්‍රාලාභානාචාදිනං එයො ඉතිඵොට්ඨබ්ධොනෙව වෙදිතබ්ධො. එන් ව යෙසං ඉතිරුපෙ ඉතිසරෙති පාලි තෙසං අපි සද්දෙන ඉතිරසසඛාතො දට්ඨබ්ධො. ඉන්ද්‍රියගතියුති ඉතියා වතුසමුට්ඨානිකගතියායනෙනසු; ඉතියා සරිර ගතොනාම දුග්ගතො එකච්චා ඉති අසංගතියිති හොති එකච්චා චෙත්සාගතියිති එකච්චා පෙතගතියිති එකච්චා සොඤ්ඤාගතියිති නපාපි තාසු අනිබාලො රජ්ජනෙව. විකල්පවත්තනො පන ඉතිරතනාසා කායතො චන්දනගතො වායති මුඛතො උපපලගතො අසං න සබ්ධාසං හොතිති. ඉතියාසරිරෙභාරුලෙභා ආගතතුමො අනුලිම්භනාදි ගතො ඉතිගතොති වෙදිතබ්ධො. සාරණතාති සුචස්සරතො ගතො මුඛණො; ඉදං ඉතිරුපෙතිආදියුපි යොජෙතබ්ධො. විවිධං විශ්‍යතො දුක්ඛාති ඉතිරුපාදියු සරාගතියිතං. දිට්ඨධම්මිකවිධිකානාදිවසෙන සමපරාසිකපඤ්චිධිවිධිකානාදිවසෙන නානාපට්ඨකාරං දුක්ඛං පටිලභති. ඉන්ද්‍රියසාධාති සබ්ධාතිති ඉතියා රුපාදිආරමභොති සබ්ධාති අනව සෙසාති පඤ්ච නණ්ණාසොනාති සන්දනති. පඤ්චසුති පුරිසසා පඤ්චසු වාසෙසු; කෙසෙති තෙසං පඤ්චනාං සොනානං; ආවරණතති සංවරණං; යථා අසංවරෙ න උපපජ්ජති එවං සතිසමපජ්ජන්දං. පච්චුපස්සෙත්තා සංවරං පච්චෙනතුං යො සකෙකාති යො විරියවා ආරද්ධිවිරියො අකුසලානං. ධම්මානං පභානාය කුසලානං ධම්මානං උපසමපදායති අන්තො.

එවං රුපාදිගොචරෙ පබ්බජිතසා පටිපත්තිං දසෙත්තා ඉදුති ගහසසා දසෙත්තං. “සො අන්තො”ති ආදි වුත්තං. තන් සො අන්තො සො ධම්මවෙදියා සො දසෙත්තා සො විවක්ඛණොති යො පුග්ගලො ඉමසම්. ලොකෙ අන්තො වුද්ධිමා ධම්මෙසිතො ධම්මෙ දසෙත්තා ධම්මෙ ඡෙත්තො අනුලොකො විවක්ඛණො ඉති කතතබ්ධසු කුසලො නාම. කෙරෙසා රම්මාගොපි කිවම්. ධම්මන්තංගිතනති ගෙහරතියා රමමානොපි ධම්මන්තංගිතං. ධම්මතො අන්තො ව අනපෙතමෙතනති කතතබ්ධං අනුප්පන්නානං භොගානං උපපාදනං උපපන්නානං පරිපාලනං පරිභොගඤ්ච කෙරෙත්තා; අඤ්ඤාමඤ්ඤාං අවිජ්ජමෙන අඤ්ඤාමඤ්ඤාං අබාධනෙන තිවග්ගන්තං අනුසුඤ්ඤායාති අධිප්පායො. අයඤ්ච නයො යෙසං පටිපත්ති අවිජ්ජමෙන තිවග්ගන්තංගිතං වසෙන වත්තති බිම්බිසාරදීනං විසං තෙසං විසෙත වුත්තො. න යෙසං කෙසඤ්චිවසෙනාති දඨබ්ධො. අන්තො සිද්ධි සංසුත්තනති යදි ඉධ ලොකෙ සුපසංගිතං දිශ්ධම්මිකං අන්තං පරිග්ගහෙත්තා සිතං; වජ්ජෙති කිවම්. නිරන්තරානති සංපර්ධිකන්ත රතීතං අනන්තපසංගිතං කිවම්. සමෙ පි විසජ්ජෙත්තා පරිච්චෙත්තා; න නං කිවම් නති මඤ්ඤිත්තා අපමනෙත්තා විවක්ඛණොති සතිඅවිප්ප වාසෙන අපමනෙත්තා විචාරණපඤ්ඤාසමාගවෙන විවක්ඛණො අනන්තප සංගිතං නං කිවම්. මයා නකතතබ්ධතති මඤ්ඤිත්තා විච්චෙත්තා; විච්චෙත්තා පන “යඤ්ච අන්තං සංසුත්තං යා ම ධම්මගතා රති නං සමාදාය වත්තොපා”ති යං කිඤ්චි දිට්ඨධම්මික සමපරාසිකපඤ්ඤෙන

අපේන නිතෙන සංයුතං නද්‍රව්‍යසංහිතාවතං යං ච අධිකුසලධම්මගතා සමථවිපස්සනාසංහිතා රති නද්‍රව්‍යං සමමා ආදිසිත්වා පරිශ්‍රවං කත්වා වතෙත්‍යය; “සබ්බරතීං ධම්මරති ජිනාති”¹ති වචනෙතො යා හි එකංසෙන උත්තමජායස්ස පාපනතො උත්තමා රති නාම. යං පන කාමරතිසංයුතං කිච්චං තිරණිකතති වුත්තං තස්සා අනඤ්චපසංහිතභාවං දසෙත්‍යං උච්චාවචෙතිති ආදි වුත්තං තස්මි උච්චාවචෙතිති මහනෙතති වෙව බුද්දකෙතිච; උපාසෙතිති නයෙති; පරෙසමගිජිගිසතිති පරෙසං සන්නකං ආගරිත්‍යං ඉච්ඡති පරෙ වා සබ්බථා භාපෙති ජිනාපෙති; පරං හනත්වා විධිත්‍යා අථ සොවසිත්‍යා ආලොපති සාහසා සො පරෙසං ඉදං වුත්තං හොති. “සො පුග්ගලො කාමහෙතු පරෙ හනනෙතො සාහෙනෙතො සොවෙනෙතො සකිච්ඡදනසකිරුහනපසංයාචගාරාදීති නානුපායෙති පරෙසං සන්නකං හරිත්‍යං වායමනෙතො සාහසාකාරං කරොති ආලොපති ජිගිසති සාපතෙත්‍යවසෙන පරෙ භාපෙති තස්ස නං කිච්චං කාමරති සනතිසිතං අනඤ්චපසංහිතං එකනතතිතින”²තති එතෙන තපපටි පක්කතො ධම්මගතාය රතිතා එකංසතො උත්තමභාවං යෙව විභාවෙති.

ඉදති යං “නෙසමාවරණං කාතුං යො සකෙකාති”³ති ඉද්දියානං ආවරණං වුත්තං තං උපායෙන සහ විභාවෙනෙතො නවජනෙතො ආණ්ණා ආණ්ණං නිහනති බලවා සථාති ආහ. යථා බලවා කායබලෙන ඤාණබලෙන ච සමනනාගතො නවජකො රුක්කදණ්ඩගතං ආණ්ණං නිහරිතුකාමො තතො බලවතිං ආණ්ණං කොට්ටෙනො තතො නිහරති තථා කුසලො හිකුබු වක්කාදීති ඉද්දියාති විපස්සනාබලෙන නිහනතු කාමො ඉද්දියෙති එව නිහනති, කතමෙති පනා?ති ආහ සද්ධනති ආදි. තස්සපේ, “අධිමොක්ඛඋක්කණ්ණං සද්ධං, පග්ගහලක්කණ්ණං චිරියං, අවිකෙඛප ක්කණ්ණං සමාධිං, උපවිදානලක්කණ්ණං සත්ථිං, දස්සනලක්කණ්ණං පඤ්ඤානති ඉමාති විමුක්තිපරිපාවකාති පඤ්ඤානති භාවෙනො වරෙක්ඛෙනො එතෙති පඤ්ඤාති ඉද්දියෙති වක්කාදීති පඤ්ඤානති අනුනසපටිකාදි කිලෙසුපපතතිසා මාරභාවවිහනෙන හනත්වා අරියමග්ගෙන නද්‍රපතිස්සයෙ කිලෙසෙ සමුච්ඡිදිත්වා තතො එව අනිසො නිද්දකෙතො බ්‍රාහ්මණො අනුපාදියෙසපරිතිබ්බානමෙව යාති උපගච්ඡති”⁴ති. සො අද්ධමාති සො යථා වුත්තො බ්‍රාහ්මණො උත්තමජේන සමනනාගතතො අත්ථා; තං සමපාපකෙ ධම්මෙ සිතතො ධම්මටේඨා සබ්බෙන සබ්බං අනවසෙසෙන විධිතා අනවසෙසං බුද්ධියං හගවතො වාක්‍යභූතං අනුසාසතිං කත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජිත්වා සිතො තතො එව යො නගේ උත්තමපුරිසො තිබ්බානං සුඛඤ්ච එධිති බ්‍රුහෙති වරෙක්ඛතිති.

එවං ථේරෙන අත්තනො විනතිතාකාරවිභාවනාවසෙන පටිපතතිසා පකාසිතතො ඉදමෙවවස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකාරණං දට්ඨබ්බං.

පාරපරිශචේරගාථාවණ්ණනා

නි වසී තා.

විරරතනං වතාතාපිති ආදිකා ආයසමනො හෙලකානිඤ්ඤරසා
ගාථා. අයමපි පුරිමබ්බදොසු කතාධිකාරෙ නත්තත්තභවෙ විවට්ඨප
නිසසයං කුසලං උපචිතිත්වා ඉමසමිං බ්‍රහ්මපාදෙ සන්ත්‍රී අභිජාතිතො
පුරෙතරංසෙව සාවිජ්ඣිං අඤ්ඤාතරසමිං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බතතිත්වා
හෙලකානිති උද්ධතාමො වයපපතො හෙතුසමපනතතාය කාමෙ
ජිග්ච්ඡන්තො සරවායං පහාය පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජිත්වා විවට්ඨජ්ඣා
සයො කො සො පාරමිතො ලොකෙති ආදිතා විමොක්ඛපරියෙසනං
චරමානො හෙ හෙ සමණ්ණාහමණෙ උපසඤ්ඤාමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡති හෙ
න සමපායනති හෙන අනාගධිතවිතොනො විචරති. අථ අමතාකං හගවති
ලොකෙ උපපජ්ජිත්වා පටිත්තවරධමච්ඡකෙක ලොකභිතං කරොතොන එක
දිවසං සන්ධාරං උපසඤ්ඤාමිත්වා ධම්මං සුත්වා පටිලභාසද්ධො පබ්බජ්ජිත්වා
විපස්සනාය කමමං කණෙනො නවිරසොව අරහත්තං පතිට්ඨාසී. සො
එකදිවසං භික්ඛුති සද්ධං නිසිතොනො අත්තනා අධිගතවිසෙසං පට්ඨ
වෙකඛිත්වා තදනුසාරෙන අත්තනොපට්ඨතතිං අනුස්සරිත්වා තංසබ්බං
භික්ඛුතං ආවික්ඛන්තො :-

“විරරතනං වතාතාපි ධම්මං අනුච්චින්නං,
සමං විත්තස්ස නාලන්තං පුච්ඡං සමණ්ණාහමණෙ.

කො සො පාරමිතො ලොකෙ කො පතොනො අමතොගධං,
කස්ස ධම්මං පට්ඨජාමි පරමන්දිපජානනං.

අතොනො වධිකගතො ආසි මට්ඨොව සසමාමිසං,
බන්ධො මභිඤ්ඤාසෙන වෙපට්ඨිතාසුරෙ යථා.

අඤ්ජාමි නං නමුඤ්ඤාමි අසමා සොකපරිඤ්ඤා,
කො මෙ බන්ධං මුඤ්ඤං ලොකෙ සමොධං වෙදධිස්සති.

සමණං බ්‍රාහ්මණං වාකං ආදිසන්නං පහභ්භුතං,
කස්ස ධම්මං පට්ඨජාමි ජරාමච්ඡිපවාහනං.

විචිකිච්ඡාකම්බාගනපිතං සාරමහබලසඤ්ඤාතං,
කොධපපත්ත මනන්දධං අභිජපපපදාරණං

තණ්හාධනුසමුට්ඨානං වෙමපනනරසාසුතං,
පස්ස මරසිකං බාලහං හෙත්වාන යදි තිට්ඨති.

අනුදිසිතං අපහානං සඤ්ඤාපපපරතො ජිතං,
හෙන විදොධං පට්ඨොධාමි පතනංව මාලුතෙරිතං.

අජකිත්තං මෙ සමුට්ඨාය බිපපං පට්ඨති මාමකං,
ජථස්සායතනකායො යත්තං සරති සබ්බදා.

නං නපස්සාමි හෙ කිව්චං සො මෙ නං සලලමුඬුරෙ,
නානාරජේන සන්තොන නාඤ්ඤාන විචිකිච්ඡිතං.

කො මෙ අභයෝ අවණො සලලමඛනනරපසංයං,
අහිංසං සබ්බගතනාති සලලං මෙ උඛරිසසති.

ධම්මපාති හි සො සෙවෙණා විසදො සප්පවාහකො,
භමහිරෙ පතිතස්ස මෙ ථලං පාණ්ණො දසස්සෙ.

රහදෙහමසම් ඔයාලෙහා අහාරියරජමතතිකෙ,
මායාඋසුය සාරමහවිනම්ඛි මපජ්චෙ.

උද්ධව්වමෙසථනිතං සංයොජනවලාහකං,
වාහාවහනති කුද්දිවසීං¹ සඛ්ඛපාරාගනිසසිතා.

සවනති සබ්බධි සොතා ලකා උඛහිරු නිවසිති,
තෙ සොතෙ කො නිවාරෙය්‍ය නං ලතං කො හි ඡේවජ්ජිති.

වෙලං කරෙථ හදුනෙත! සොතානං සනතිවාරණං,
මා තෙ මනොමයො සොතො රුක්ඛංව සහසා ලුචෙ.

ථවං මෙ භයජාතස්ස අපාර්‍යපාරමෙසනො,
නාණො පඤ්ඤාට්ඨො සජ්ඣා ඉසිසඛ්ඛනිසෙවිනො.

සොපානං සුකතං සුද්ධං ධම්මසාරමයං දලං,
පාදුසි ටුය්‍යමානස්ස මාහාසීති ච අමුචි.

සතිපට්ඨානපාසාදං ආරුය්‍ය පච්චවෙකඛිසං,
යනතං පුබ්බෙ අමඤ්ඤාදිස්සං සක්කායාහිරතං පජං.

යදු ච මග්ගමදුක්ඛිං නාවාය අභිරුහනං,
අනඛිට්ඨාය අනතානං තිජ්ඣදුක්ඛිමුත්තමං.

සලලං අනතසමුට්ඨානං භවෙ නෙතතිපහාවිතං,
ථතෙසං අප්පච්ඡතාය දෙසෙසි මග්ගමුත්තමං.

දීඝරතතානුසයිතං චිරරතනමධිට්ඨිතං,
මුද්දො මෙපානුදිගන්තං විසදෙසං පවාහනො”ති.

ඉමා ගාථා අහාසි.

තජ්ඣ චිරරතනං චනාති චිරකාලං චත; ආනාපිති විරියවං,
විමොක්ඛධම්මපරිසෙසනෙ ආරද්ධිවිරියො; ධම්මං අනුච්චිනතස්සනති
කීද්දිසො නු ඛො විමොක්ඛධම්මො කථං වා අධිගනනබෙබෝ?ති විමුත්තති
ධම්මං අනුච්චිනනො ගවෙසනො; සමං චිත්තස්ස නාලථං.
පුච්ජං සමණ්ණාහමණෙති තෙ තෙ නා නා තිත්ථෙසෙ සමණ්ණාහමණෙ
විමුත්තතිධම්මං පුච්ජනො පකතියා අනුපසන්නසභාවස්ස චිත්තස්ස සමං
මුපසමභූතං චට්ඨද්ධකතිස්සරණං අරියධම්මං නාලථං නාසිගඤ්ඤිනති
අනො. “කොසොපාරභගනො”ති ආදි පුච්ඡිතාකාරදස්සනං. තජ්ඣ
සො සො පාරභගනො ලොකෙති ඉමමං ලොකෙ තිත්ථාකාර
පටිඤ්ඤාසු සමණ්ණාහමණෙසු කොනුඛො සො සංසාරස්ස පාරං නිබ්බානං.

උපගතෝ? කො පතෙනා අමනෝගමනති නිබ්බාන පතියං.
 විමොක්ඛමග්ගං කො පතෙනා? අධිගතොති අන්තො. කායසංකප්පං
 පටිච්ඡාමිති කායං සමණස්සවා බ්‍රාහ්මණස්සවා ඔවාදධමං
 පටිග්ගණ්ණාමි පටිපජ්ජාමි?; පරමන්දිච්ඡානනනති පරමන්දස්සවජා
 නනං අවිපරිතප්පවතතිනිවතතියො පට්ටෙදෙනනනති අන්තො. අනෙතො
 ච ඛිකගතො ආසිති චරිතං. චුච්චති දිට්ඨිගතං මනො චරිතං
 භාවතො සබ්බෙපි වා කිලෙසා අනෙතොති පන හදයචරිතස්ස
 අනෙතො හදයඛනනතරගතකිලෙසචරෙකො වා අහොසිති අන්තො.
 මට්ඨෙච්ඡාච සසමාමිසනති ආමිසං සසතෙනා බාදතෙනා මට්ඨෙච්ඡා
 විය; ගිලබ්බිසො මට්ඨෙච්ඡාචියාති අධිපජායො. බන්ධො මභිඤ්ජාපාසෙන
 චෙට්ඨිනාසුරොසථාති මභිඤ්ජා සකකස්ස පාසෙන බන්ධො යථා
 චෙට්ඨිතතිඅසුරිඤ්ජො අසෙරිවිහාරි මහාදුක්ඛප්පතෙනා එවං පුබ්බෙ කිලෙස
 පාසෙන බන්ධො ආසිං අසෙරිවිහාරි; මහාදුක්ඛප්පතෙනාති අධිපජායො.
 අඤ්ජාමිති ආකඛ්ඤාමි; නනති කිලෙසපායං; නමුඤ්ජාමිති නමො
 චෙමි; අභමා සොකපෙද්දවාති ඉමස්මා සොකපරිදෙවට්ටතො; ඉදං
 චුතං හොති. “යථා පාසෙන බන්ධො මිගො සුකරො වා මොච
 නුපායං අජානතෙනා පරිපථිඤ්ජමානො තං අඤ්ජන්තො බන්ධනං දලහං
 කරොති එවං අහං පුබ්බෙ කිලෙසපාසෙන පටිමුක්කො මොචනුපායං
 අජානතෙනා කායසංකප්පවතනාදිවසෙන පරිපථිඤ්ජමානො තං නමොචෙපිං
 අඤ්ජෙද්දත්ථි තං දලහං කරොතෙනා සොකාදිනා පරං කිලෙසං එව පාපු
 භි”නති. කොමෙ බන්ධං මුඤ්චං ලොකෙ සමෙබ්බාධිං චෙද්දස්සන්තිති
 ඉමසමිං ලොකෙ එතං කිලෙසබන්ධනෙන බන්ධං මුඤ්ජන්තො සමමුජ්ඣති
 එතෙනාති සමෙබ්බාධිති ලද්ධිනාමං විමොක්ඛමග්ගං කො මෙ චෙද්දස්සන්ති
 ආපිකඛ්ඤාමිති? අන්තො. බන්ධමුඤ්ජනතිපි පඨනති බන්ධනා බන්ධස්ස
 වා මොචකං සමෙබ්බාධිනති සොජනා. ආදිසනනනති දෙසෙනතං;
 පහඞ්ඤානනති පහඤ්ජනං කිලෙසානං විද්ධංසනං පහඞ්ඤානං වා ධම්මප්ප
 වතතිං ආදිසනතං කපේනතං; ජර්ග්ග මච්චුතො ච පවාහනං කස්ස
 ධම්මං පටිච්ඡාමි පටිපජ්ජාමිති වා පාඨො සො එවන්තො. විචිකිච්ඡා
 කඛිඛා ගජ්ඣනනති “අහොසිං නුබො අභමතිතවද්ධාන”නති; ආදි
 නයප්පවතතාය විචිකිච්ඡාය ආසප්පනපරිසප්පනාකාරචුතතියා කඛිඛාය
 ච ගජ්ඣනං; ඝාරමහබලසඤ්ඤානනති කරණ්ණතරිගකරණ්ණලකභිණෙන
 බලප්පතෙනන සාරමෙහන සුතතං; කොධප්පතනමනිඤ්ජාදානති සබ්බන්ධ
 කොධෙන සුතත මනසා එද්ධාභාවං ගතං; අභිජ්ජප්පපද්දරණනති
 ඉච්ඡාතාලාභාදිවසෙන හි තණ්හා සත්තානං විතතං පද්දලෙනති විය
 පවතනති දුරෙ සිතස්සාපි විජ්ඣනුපායතාය තණ්හා එව ධනු
 සමුපතියති උපපජ්ජති එතස්මාති නණ්ණාධනුසමුච්ඡානං. දිට්ඨි
 සලලං. තං පන යස්මා විසතිවජ්ජනා සකකායදිට්ඨි දසවජ්ජනා
 චෙට්ඡාදිට්ඨිති තිංසප්පහෙදං; තස්මා චුතතං “චෙට්ඨපනතරසායුත”නති

විකඩකතුං පනතරසහෙදවනතනති අපේ. පසුබරසිකං බාලො
 හෙඩොන යදතිට්ඨතීති යං උරසමබ්බතියතාය ඔරසිකං බාලො
 බලවතරං හෙත්තාන හදයං විනිවිජ්ඣිතා තසමිංසෙව හදයෙ
 තිට්ඨති; නං පසුයාති අත්තානමෙව ආලපති; අනුදිට්ඨිනං අස
 හානනති අනුදිට්ඨිභුතානං සෙසදිට්ඨිනං අපපානානකාරණං; යාච
 ති සකකායදිට්ඨි සත්තානතො නවිගච්ඡති තාච සසුනදිට්ඨිආදිනං
 අපපානානමෙවාති. සබ්බසපරතොජ්ඣනනති සබ්බපෙපන මිච්ඡා
 විතකෙකන පරෙ පරජනෙ නිසසලකකිණංපති පතීනෙ තෙජ්නං
 උසාහිතං; තෙන විදේශා පටෙබ්බාමිති තෙන දිට්ඨිසලලෙන යථා
 හදයං ආහච්ච තිට්ඨති එවං විදේශා පටෙබ්බාමි සබ්බපාමි සසු
 තුවෙජ්දදිට්ඨසෙන ඉතො විතො ච පරිවත්තාමි; පත්තංච මාලුතො
 ජිනනති මාලුතෙන වායුනා ඵරිතං වණ්ටතො මුත්තං දුමපත්තං
 විය; අජබ්බතනං මෙ සමුට්ඨායාති යථා ලොකෙ සලලං නාම
 බාහිරතො උට්ඨාය අජබ්බතනං නිමමපේනා බාධති න එවමිදං; ඉදං
 පන අජබ්බතනං මෙ මම අත්තහාවෙ සමුට්ඨායසො අත්තහාවසඤ්ඤිතො
 ජථසායනනකායො යථා බිපපං සිකං පච්චති ඛයනති යථා කිං? අගති
 විය සතිසසයදහකො තං සෙව මාමසං මම සත්තකං අත්තහාවං
 දහනො සඤ්ඤ උපපනො තත්ථෙව සරති පවත්තති. නං න පසුයාමි
 තෙකිච්ඡනති තාදිසාය තිකිච්ඡාය නියුත්තතාය තෙකිච්ඡං සලලකතනං
 හිසකකං තං නපසුයාමි; යොමෙනං සලලමුද්ධරෙති යො හිසකෙකා
 එතං මෙ දිට්ඨිසලලං කිලෙසසලලඤ්ඤ උද්ධරෙය්‍ය උද්ධරනොච නා නා
 රජේජන රජ්ජසදිසසබ්බාතාය එසතිසලාකාය පටෙසෙනා න සත්ථෙත
 කනතිතා නාඤ්ඤන මත්තාගදපසයොගෙන; “විවිකිච්ඡනං සලලං
 තිකිච්ඡතුං සකකා”ති ආහරිතා යොජේතබ්බං විවිකිච්ඡනනති ච
 නිදසුනමත්තමෙන සබ්බසපි කිලෙසසලලසු වසෙන අපේ. වෙදි
 තබ්බො. අසපේ. සත්ථවිරහිතො; අමණොති වණෙන විතා;
 අබ්බතතරසසුසනති අබ්බතතරසබ්බාතං හදයං නිසාය සිතං;
 අතිංසනති අපිලෙනො; අතිංසාති ච පාඨො. හිංසාය අපිල
 තෙනාති අපේ. අයංගත්ථ සබ්බෙපපේ. “කො චු බො කිඤ්චි සත්ථං
 අග්ගහෙතා වණ්ඤා අකරොතො තතො එව සබ්බගත්තාති අබ්බ
 බෙනො මම හදයබ්බතතරගතං පිලාජනනතො අතො තුදනතො
 අතොරුජ්ජනතො ච පරමත්ථෙනෙව සලලභුතං කිලෙසසලලං උද්ධ
 රියාති”ති. එවං දසති ගාරාහි පුබ්බෙ අත්තනා විනතිතාකාරං දසෙත්වා
 පුනපි තං පකාරනතරෙන දසෙත්වා ඛමමසුනති හි සො සෙට්ඨාති
 ආදිමාන. තත්ථ ඛමමසුනති ඛමමතිමිත්තං ඛමමහෙතු; හිති නිපාත
 මත්තං; සො සෙට්ඨාති සො පුග්ගලො උත්තමො; විසදෙ සප
 වාහකොති මග්ගං රුගාදිකිලෙසසු පවාහකො උච්ඡන්තකො;
 ගමමිරෙ පතිනසු මෙ ඵලං පාණිඤ්ඤදසුග්ගෙති කොචු බො
 අතිගමමිරෙ සංසාරමහොසෙ පතිනසු මග්ගං “මාහාසී”ති අසායෙනො
 තිබ්බානඵලං තංගමපාපඤ්ඤ අරියමග්ගහත්ථඤ්ඤ දසෙත්වා? රහදෙ

හමසම් බණ්ඩාරයාගේ වහනි සංසාරරහදේ අහමසම් සනතිවමුණ්ණි න වසෙන ඔතිණේණා අනුපව්වෙයා; අභාධිසරජමහනිකේති අපනෙතුං අසකකුණේයො රහාදිරජො මහතිකාකදුමො එතස්සාති අභාධිසරජ මහතිකො රහදො තහම් රහදහම්; අභාධිසරජමහනිකේති වා පාඨො අනතිකො සිතරහාදීසු දුනතිහරණීයරහාදිරජති අනො; සත්තදෙස පව්විජාදනලක්කණො මායා පරසමපතති අසහනලක්කණො උසුයා කරණුත්තරියකරණලක්කණො සාරමො; විත්තාලසියලක්කණො චිතං කායාලසියලක්කණො මිද්ධානති ඉමෙ පාපධිමො පඤ්චා යං රහදං තහම්¹ මායා උසුයා සාරමහනිකමිද්ධාමසඤ්චෙ මකාරෙ වෙඤ්ච පදසක්කිකරෙ වුත්තො, යථා වුත්තෙති ඉමෙති පාපධිමෙති පඤ්චෙති අනො. උඩවිමමෙසථනිතං. සංයොජනවලාභකතති වචනවිපල්ලසෙන වුත්තං. හත්තසභාවඋද්ධවිමමෙසථනිතං මෙසගජ්ජනං එතෙසනති උද්ධවි මෙසථනිතා දසවිධා සංයොජනා එව වලාභකා එතෙසනති සංයො ජනවලාභකා මායා මහාඋදකවාහසදියා ග්ගහිසසියා මිච්ඡාසබ්බපපා සුභාදීසු සිතා; කුද්දිට්ඨිං මං වහනති අපාසසමුද්දමෙව උද්දියා ආකඛ්ඛනතිති අනො. සචනති සබ්බධි සොනාති තණ්හා සොනො දිව්ඪිසොනො මානසොනො අවිජ්ජාසොනො කිලෙසසොනොති ඉමෙ පඤ්චපි සොනා, වකුට්ඨාරදීනං වසෙන සබ්බසු රූපාදීසු ආරමෙ ණේසු සවනො රූපතණ්හා-පෙ-ධම්මතණ්හාති ආදිනා සබ්බභාගෙති වා සවනො සබ්බධි සවනති. ලුනාති පලිවෙඨනවෙඨන සංසිඛ්ඛ නවෙඨන ලතා විශාති ලතා තණ්හා; උඛ්ඛිජ්ජ නිට්ඨනිති ජති වාරෙති උඛ්ඛිජ්ජනා රූපාදීසු ආරමෙණේසු නිට්ඨති; කො සොනොති තණ්හාදිකෙසොනො; මම සත්තානෙ සන්දනෙන මහසෙකුඛකිනෙන නො පුරිසවිසෙසො නිවාරෙය්? නං ලුනති තණ්හාලතා; මහසෙඤ්චන නො ජෙච්ඡති ජිජ්ඣෙති? වෙලං කරොථාති තෙසං සොනානං වෙලං සෙතුං කරොථ; සභනිවාරණං හදුනෙන! ති ආලපනාකාර දස්සනං. මා නෙ මනොමයො සොනොති උදකසොනො ඔලාරිකො තස්ස බාල මහාජනෙනපි සෙතුං කන්ධා නිවාරණං සකකා, අයංපන මනොමයො සොනො සුමුමො දුනතිවාරණො සො යථා උදකසොනො වර්ධනො කුලෙ සීතං රූකඛි. පානෙතොව නාසෙති එවං කුමෙහ අපායතිරෙ සීතෙ තඤ්ඤ සහසා පානෙතො අපායසමුද්දං පාපෙතො මාලුමෙ මාවිනාසෙසා මා අනසමසතං පාපෙය්සාති අනො. එවං අයං ථෙරො පුරිමත්තභාවෙ පරිමද්දිතසබ්බාරතනා ඤාණපරිපාකං ගතතනා පවතතිදුක්ඛං උපධා රෙතො යථා විචිච්ඡාදිකෙ සංකිලෙසධිමෙව පරිහණෙති නමාකාරං දස්සොති ඉද්දති ජාතසංවෙගො කිංකුසලගවෙසි සඤ්චිතනතිකං ගතො යං විසෙසං අධිකඤ්ජි තං දස්සොතො එවං මෙ හසජාගායාති ආදිමාග. තඤ්ඤ එවං හසජාගායාති එවං වුත්තප්පකාරෙන සංසාර ජාතහසසා අසාරා ඔරිමතිරතො සප්පතිහසතො සංසාරවට්ටිතො

කථං හුබො මුඤ්ඤායානති? පාරං නිබ්බානං එසතො ගවෙසතො
 නාණො සදෙවකස්ස ලොකස්ස නාණභුතො කිලෙසසමුච්ඡදනී පඤ්ඤා
 ආවුබො එතස්සාති පඤ්ඤා වුබො දිට්ඨධම්මකාදිඅනේන සත්තානං යථා
 රහං අනුසාසනතො සඤ්ඤා ඉසිසබ්බෙසන අග්ගසාවකාදි අරියපුග්ගලසමු
 භෙන නිසෙවිතො පසිරුපාසිතො ඉසිසබ්බෙවිතො. සොපානනති
 දෙසනාඤ්ඤෙන සුචිත්තතතතා අභිසම්බතතතා සුකතං උපකක්ඛිලෙස
 විරහිතතො සුද්ධං සද්ධාපඤ්ඤාදිසාරභුතං ධම්මසාරමයං පටිපනෙකති
 අවලංකිතතා දුලං විපස්සනාමයං සොපානං; මහොසේන වුසගමානස්ස
 මග්ගං සන්ථා පාදුසි දදනොව “ඉමිනා තෙ සොඤ්චි හවිස්සති”ති
 සමස්සාසෙතො “මාභාසි”ති ව අමුචි කපේසි. සතිපට්ඨානපාසාදනති
 තෙන විපස්සනා සොපානෙන කායානුපස්සනාදිනා ලභ්බිබ්බවතුබ්බිධසා
 මඤ්ඤාපථලවිසෙසෙන වතුභුමිසම්පන්නං සතිපට්ඨානපාසාදං ආරුහිත්වා
 සම්මච්චෙකස්සං වතුසම්බවං මග්ගඤ්ඤෙන පතිඅවෙකස්සං පටිවිජ්ඣිං;
 සං නං පුබ්බෙ අමඤ්ඤායං සක්කායාහිරන්තං පජනති එවං පටිවිද්ධා
 සම්මායං සක්කායෙ “අහං මමා”ති අහිරන්තං පජං නිජ්ඣයජනං තෙන
 පරික්ඛප්පිතානසාවු පුබ්බෙ සාරතො අමඤ්ඤායං; සද්ධං මග්ග
 මඤ්ඤායං නාමාය අහිරුහනනති අරියමග්ගනාමාය අහිරුහනුපාය
 භුතං සද්ධං විපස්සනාමග්ගං යථාචතො අද්දකස්සි තතො පට්ඨාය නං නිජ්ඣය
 ජනං අනානානසාවු අනාබ්බිකාය විතෙන අට්ඨපෙත්වා අග්ගභෙත්වා නික්ඛං
 නිබ්බානසම්බාහස්ස අමතමහාපාරස්ස නිත්භුතං අරියමග්ගදස්සනං
 සබ්බෙති මග්ගෙති සබ්බෙති කුසලධම්මෙති උත්තමධිං අද්දකස්සි යථා
 චතො අපසසිනති අනේවා.

එවං අනතතො අනුතතරං මග්ගාධිගමං පකාසෙත්වා ඉද්දති තස්ස
 දෙසකං සමමාසමුද්ධං ථොමෙතො සලලං අනතසමුට්ඨානනති ආදි
 මාග. තන්ති සලලනති දිට්ඨිමානාදිකිලෙසසලලං; අනතසමුට්ඨානනති
 අනතති මානව්ඨකාය අනතාතිව ලභ්බනාමෙ අනතභාවෙ සමභුතං; හව
 තෙනතිසොවිතනති හවතණ්හා සමුට්ඨිතං හවතණ්හා සන්තිස්සයං;
 සා හි දිට්ඨිමානාදිනං සමභවො. එතෙසං අසඤ්චනායාති යථා
 වුත්තානං පාපධම්මානං අපපවතියා අනුපපාදය; දෙසෙසි මග්ග
 මුත්තමනති උත්තමං සෙට්ඨං අරියං අට්ඨබ්බිකං මග්ගං තදුපායඤ්ඤා
 විපස්සනාමග්ගං කපේසි; දීඝරත්තානුසස්සිනනති අනමතග්ගෙස සංසාරෙ
 විරක්ඛාලං සත්තානෙ අනුසස්සිතං කාරණලාභෙන උපපජ්ජාරභාවෙන
 ථාමගතං; තතො ව විරජනං අබ්බිකිතං සත්තානං අක්ඛාරුක්ඛනිතං;
 ගන්තනති අභිජ්ජාකායගන්තාදිං මම සත්තානෙ ගන්තභුතං කිලෙසවිසද්දසං;
 සවාහතො වුද්ධො හගවාඅනතතො දෙසනානුභාවෙන අපානුදී පරිජ්ඣා
 පෙසි ගන්තෙසු හි අනවසෙසතො පභිනෙසු අපපභිනො නාම කිලෙසො
 නපේසි.

තෙලකානිජේරගාථාවණණනා
 නි ට්ඨි තා.

පසං විනතිකතනනි¹ ආදිකා ආයසමනො රට්ඨපාලකෝරසං
ගාථා අයං කීර පදුමුත්තරංගං හගවතො උප්පත්තිනො පුරෙතරමෙව
හංසවතී නගරෙ ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බතතිති. වයපපතො
පිතුආවමයෙන සුරවාසෙ පතිට්ඨිතො රත්තකොට්ඨාගාරකමිකෙන
දසසිතං අපරිමාණං කුලවංසානුගතං ධනං දිසවා “ඉමං එත්තකං ධනරුසිං
මයං අයසකපයසකාදයො පරලොකං ගව්ජනකා ගහෙනි න ගතා.
මයා පන අත්තනා සද්ධිං ගහෙනි ගතතුං වට්ටති”ති විනෙතනි,
කපණ්දධගාදීනං² මහාදුතං අදුසි සො අභිඤ්ඤානං එකං තාපසං උපට්ඨ
හනෙතා තෙන දෙවලොකාසිගමමයෙන උයොසාජිතො යාවජ්චං පුඤ්ඤාති
කති. තතො චුතො දෙවො හුති නිබ්බතති. සො තත් දෙවලොකෙ
දෙවරජං කාරෙතො යාවතායුකං එති. තතො චුතො මනුස්සලොකෙ
හිත්තං රට්ඨං සකාරෙතුං සමන්තං කුලස්ස එකපුත්තකොහුති නිබ්බතති.
තෙන ච සමයෙන පදුමුත්තරො හගවා ලොකෙ උපපජ්ජිති. පවත්තවර
ධමමවකෙකා විනෙය්‍යසතො නිබ්බානමහානගරසඛාතං බෙමනාභූමිං
සමපාපෙසි. අථ සො කුලපුතො අනුක්කමෙන විඤ්ඤානං පතො
එකදිවසං උපාසකෙහි සද්ධිං විහාරං ගතො සන්ධාරං ධම්මං දෙසෙනා
දිසවා පසන්නාවිතො පරිසපරියතො නිසීදි තෙන ම සමයෙන සන්ධා එකං
හිකුං සද්ධාපබ්බජිතානං අග්ගට්ඨානෙ ධිපෙසි. තං දිසවා සො පසන්න
මානසො තදන්ධා විතං ධිපෙති. සත්තසහස්ස හිකුප්පරිවාරංගහගවතො
මහතා සකකාරෙන සත්තාහං මහාදුතං පවතෙනි. පණ්ඩිතානං අකාසි.
සන්ධා තස්ස අනන්තරයෙන ඉජ්ඣිතභාවං දිසවා “අනාගතෙ භොනමස්ස
නාම සමමාසමුද්ධස්ස සාසනෙ සද්ධාපබ්බජිතානං අග්ගො හවිසාසී”ති
බ්‍යාකාසි. සො සන්ධාරං හිකුසභිසඤ්ච වජ්ජිති. උට්ඨායාසනා පක්කමි.
සො තත් යාවතායුකං පුඤ්ඤාති කති. තතො වච්ඡිති. දෙවමනුස්සෙසු සංස
රතො ඉතො වානාචුතෙ කපො පුස්සස්ස හගවතොකාලෙ සන්ථි වෙමාතික
භාතිකෙසු තීපු රාජපුතෙතෙසු සන්ධාරං උපට්ඨහනෙතෙසු තෙසං පුඤ්ඤාතිරි
යාය කිම්මං අකාසි. එවං තත් තත් භවෙ තං තං ඛුං කුසලං උපවිතිති.
සුභතිපුසෙව සංසාරතො ඉමසම්. බුද්ධාපාදෙ කුරුරට්ඨ ඵල
කොට්ඨින නිගමෙ රට්ඨපාලසෙට්ඨිගෙහෙ නිබ්බතති. තස්ස හිත්තං රට්ඨං
සකාරෙතුං සමන්තං කුලෙ නිබ්බතතතො රට්ඨපාලොති වංසානුගමෙව
නාමං අහොසි. සො මහතා පරිවාරෙන වසිනො අනුක්කමෙන
යොබ්බනප්පතො මාතාපිතුති පතිරුපෙන දුරෙන සංයොජෙති.
මහතො යසෙ පතිට්ඨාපිතො දිබ්බසම්පතතිසද්ධං සම්පතති. පච්චනු
හොති. අථ හගවා කුරුරට්ඨ ජනපදවාරිකං වරතො ඵලකොට්ඨිනං
අනුපාපුණී. තං සුති. රට්ඨපාලො කුලපුතො සන්ධාරං උපසඞ්ඝ
මිති. ධම්මං සුති. පටිලභිසද්ධො සත්තාහං හත්තවේදං³ කති.
කිවෙත්ත කසිරෙන මාතාපිතො අනුජානාපෙති. සන්ධාරං උපසඞ්ඝ

1 “පසං විනතකත”නතිපි අත්ථි. 2 “කපණ්දධගාදීන”නතිපි අත්ථි
3 “සත්තසහස්සවේද”ති කවෙති.

මිත්‍රා සත්‍රු ආණ්ඩ අඤ්ඤාතරණ පේරණ සනතිකෙ පබ්බජිත්වා යොනියො මනසිකාරෙන කමම කරොනෙතා විපණනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණී.

තෙන වුත්තං අපදනො :-

“පදමුහතරණ හගවනො ලොකජෙට්ඨණ නාදිනො,
වරනාගො මයා දිනෙතා ජසාදනෙතා උරුලුචා.

සෙනව්ජනෙතා සො පටිකො සිද්ධිකො¹ සහජීපො,
අග්ගපෙත්වාන නං සබ්බං සම්ඝාරමං අකාරසිං.

චතුපඤ්ඤසහසසානි පාසාදෙ කාරසිං අහං,
මහග්ගඤ්ඤ² කරිත්වාන නිශ්ශාතෙසිං මහෙසිනො.

අනුමොදි මහාවීරෙ සසමතු අග්ගපුග්ගලො,
සබ්බෙ ජනෙ භාසයනෙතා දෙසෙසි අමතං පදං.

නං මෙ බුද්ධො ව්‍යාකාසි ජලජ්ඣතරනාමකො,
භික්ඛුසමෙක නිසිදිත්වා ඉමාගාථා අභාසථ.

චතුපඤ්ඤසහසසානි පාසාදෙ කාරසි අහං,
කථසිසාමි විපාකං පුණොථ මම භාසනො.

අට්ඨාරසහසසානි කුටාගාර හවිසාරෙ,
බ්‍රහ්මජ්ඣතමමි නිබ්බන්තා සබ්බසොණ්ණමයා ව තෙ.

පඤ්ඤසකඛිතනුං දෙවිජ්ඣෙ දෙවරජං කරිසාති,
අට්ඨපඤ්ඤසකඛිතනුං ම චක්ඛවන්ති හවිසාති.

කප්පසනසහසමි ඔක්කාකකුලසමහවො,
භොගමො නාම නාමෙන සත්ථා ලොකෙහවිසාති.

දෙවලොකා චිත්තිනා සුක්ඛමුලෙන වොදිතො,
අබ්බි කුලෙ මහාභොගෙ නිබ්බන්තිසාති තාවදෙ.

සො පට්ඨා පබ්බජිත්වාන සුක්ඛමුලෙන වොදිතො,
රට්ඨපාලොති නාමෙන හෙසාති සත්‍රුසාවකො.

පඬානපතිතතෙතා සො උපසනෙතා නිරුපති,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤා නිබ්බාසිසාති නාසවො.

උට්ඨාස අභිනික්ඛමම ජතිත්වා භොගසමපදං,
බෙලපිණෙඛව භොගමි පෙමං මග්ගං නවිජ්ජති.

විරිසං මෙ බුරුබොරග්ගං යොග්ගකම්මාධිවාහනං,
ධාරෙමි අනතිමං දෙහං සමමාසමුද්ධාසාසනො.

කිලෙසා කිංපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධිසා සාසන”න්ති.

1. කාදම්බිනො’ති පාළි.

2. මහොගඤ්ඤා’ති පාළි.

අරහත්තං පන පඤ්ඤා සන්ධාරං අනුජානාපෙත්වා මාතෘපිතරො
පසිසිතුං පුලලකොට්ඨිකං ගනත්වා තත්ථ සපද්දනං පිණ්ඩාය වරිත්වා පිතු
නිවෙසනො ආභිද්දෙසිකං කුමමාසං ලභිත්වා අමතං විය භුඤ්ජනො
පිතරු නිමනස්තො සවාතනාය අභිවාසෙත්වා දුතියදිවසෙ පිතු නිවෙසනො
පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජත්වා අලභිකතපරියතො ඉන්ද්‍රියාරවිරජනෙ උප
ගනත්වා “කිදිසා නාම නා අය්‍යපුත්ත! අභ්ජරායො යාසං තිං ගෙතු
බ්‍රහ්මවරියං මරසි”ති අදිති වත්වා පලොභනීයකමමං කතතුමාරදොධ
තස්ස අභිප්පායං පරිවතෙත්වා අනිච්ඡතාදිපරිසංයුතං ධම්මං
කපේතොතො :-

“පස්ස විතතිකතං ඛිමබ්බං අරුකාසං සමුසසිතං,
ආතුරං බහුසඛිකපං යස්ස නඤ්ඤි ධූවං සිති.

පස්ස විතතිකතං රූපං මණිනා කුණ්ඩලෙන ව,
අට්ඨං තමෙන ඔනද්ධං සහ වජේති සොභති.

අලතකක කතා පාද මුඛං චුණ්ණකමකඛිතං,
අලං බාලස්ස මොහාය නො ව පාරගවෙසිනො.

අවඨ්ඨපදකතා කෙසා නොතතා අඤ්ජනමකඛිතං,
අලං බාලස්ස මොහාය නො ව පාරගවෙසිනො.

අඤ්ජනිව නවා විතතා පුතිකායො අලභිකතො,
අලං බාලස්ස මොහාය නො ව පාරගවෙසිනො.

ඔදති මිගවො පාසං නාසද්ද වාගුරං¹ මිගො,
භුත්වා නිවාපං ගච්ඡාම කඤ්ජෙන මගබ්බකිකෙ.

උනොතා පාසො මිගවස්ස නාසද්ද වාගුරං මිගො,
භුත්වා නිවාපං ගච්ඡාම සොචනෙන මගඤ්ජද්දකෙ”ති.

ඉමා ගාථා අගාමි.

තත්ථ විතතිකතානති විතතංකතං විතතිකතං; වන්ධාරණමාලාදිති
විවිධතං කතනති අපේථා. ඛිමබ්බනති දීඝාදිභාවෙන යුතතට්ඨානෙසු
දීඝාදිති අභිගපච්චමෙගති මණ්ඩිතං අත්තභාවං; අරුකාසනති
නවනතං වණ්මුඛානං ලොමකුපානඤ්ච වසෙන විස්සාදුමානඅසුට්ඨං
සබ්බසොච අරුභුතං වණ්භුතං අරුතං වා කාසං; සමුසසිතනති නීති
අට්ඨිසතෙති සමුසසිතං; ආතුරනති සබ්බකාලං ඉරියාපථනතරුදීති
පරිහරිතබ්බතාය නිවච්චං ගිලානං; බහුසඛිකපංකති බාලජනෙන අභුතං
ආරොපෙත්වා බහුධා සඛිකපපිතබ්බං; යස්සනඤ්ඤිධූවංසිතීති යස්ස කායස්ස
ධූවභාවො සිතිසභාවො නඤ්ඤි ඵකංසතො භෙදනවිකිරණවිභිංසන
ධම්මොසෙව; නංසස්සාති සමිපෙ සිතං ජනං; අත්තානමෙවවා සකාය
වදති. රුතෙති සරිරං; සරිරමපිති “අට්ඨිඤ්ච පරිච්ච නභාරුඤ්ච

පරිච්ඡි මංගල්ලි පරිච්ඡි චම්මල්ලි පරිච්ඡි ආකාශො පරිවාරිතො රූපනෙතිව
 සම්මං ගව්ඡති”² යනි ආදීප්ත රූපනති වුවවති. මණ්ඩා කුණ්ඩලෙන වාති
 සිසුපහාදිආභරණගතෙන මණ්ඩා කුණ්ඩලෙන චිත්තිකතං; අට්ඨිං
 නවෙන ඔනදානති අලලවමෙවන පරිශොනදාං අතිරෙකතිසතහෙදං
 අට්ඨිං; පඤ්ඤාති යොජනා. කුණ්ඩලෙන වාති මගදොන සෙසාභරණා
 ලබ්භා රෙ සම්මන්තාති. සභවනෙති සොභනීති නයිදං රූපං මණ්ඩා
 විකෘතිකතමි වනෙති පරිච්ඡාදිතමෙව යොගති; න අපරිච්ඡාදිතනති
 අනෙ. යෙ පන අට්ඨිං නවෙන පඨනති තෙසං අට්ඨි තවෙන ඔනදාං
 යොගති ඔනදානතා අට්ඨිං සතවෙනාති අනෙ. අලතනකකතාති අලතන
 කෙන කතරඤ්ඤා ලාබාස සංරඤ්ඤා; පාදාති වරණා; මුඛං මුණ්ණක
 මණ්ඩිනනති මුඛං මුණ්ණකෙන මණ්ඩිනං; යං මණ්ඩනමනුසුතතා සාසප
 කකකත මුඛපිලකාදීති හරිතා ලොණමතතිකාස දුට්ඨලොභිතං හරිතා
 මුඛමුණ්ණකවිලපනං කරෙතති තං සකායෙතං වුතතං. අලතති බාලසං
 අකුපුඤ්ඤානසං නො ච පාරගවෙසිනො වට්ඨාභිරතසං මොහාස
 සමොහතාස සමන්තං තසං විතතං මොහෙදුං පරිසතතං; පාරගවෙසිනො
 පන විට්ඨාභිරතසං නෙව අලං නපරිසතතං. අට්ඨිපදකතාති අට්ඨිපද
 කාරෙන කතා සඤ්ඤා පුරිමහාගෙ කෙසෙ කපෙපනා නලාටසං පරිච්ඡා
 දන වසෙන කතා කෙසරවනා අට්ඨිපදං නාම යං අලකනතිපි වුවවති.
 නෙතනා අඤ්ඤාති මණ්ඩිනාති උගොපි නයනාති අනෙතා මිසු අනෙතපුච්ඡ
 යථා අඤ්ඤාතිපාසා දියාති එවං අඤ්ඤාතිඤ්ඤා නාති; අඤ්ඤාති ච නිවා විතතා
 පුතිකායො අලබ්භනොති යථා අඤ්ඤාති අඤ්ඤානාලිකා නවා අභිනවා
 මාලාකමමකරදනතාදිවසෙන විතතා ඔති මට්ඨා උජ්ජා දසානියා
 අනෙතා පන නදසානියා හොති එවමෙතාසං කායො නහානබ්භඤ්ඤා
 වන්තලබ්භා රෙති අලබ්භනො ඔති උජ්ජා අනෙතා පන පුති නානපප
 කාරඅපුච්ඡිති හරිතො තිට්ඨතීති අනෙ. ඔදගිති ඔබ්බයි; මිගවොති මිග
 ලුද්දකො; පාසනති දණ්ඩවාගුරං; නාසදාති න සංඝට්ටයි; වාගුරනති
 පාසං; නිවාපනති මිගානං බාදනන්තාසං විතතං තිණාදිකාසං; උපමා
 බො අසං ථෙරෙන කතා අනිසං විඤ්ඤාපනාසං. අසඤ්ඤානි අනෙ. “යථා
 මිගානං මාරණන්තාසං දණ්ඩවාගුරං ඔබ්බන්තාසං යථා නිවාපං විකිරිස මිග
 ලුද්දකො නිලිනො සිතො තනෙකො ජවපරකකමසමපනො ඡෙකො
 මිගො පාසං අපුසනෙතා එව යථාපුච්ඡං නිවාපං බාදිතා “වඤ්ඤාති වත
 මිගො”ති මිගබ්බිකො විරවනෙත එව ගව්ඡති. අපරො මිගොබලවා ඡෙකො
 ජවසමපනො තනි ගතන්තා ව නිවාපං බාදිතා තනි තනි පාසං ඡිද්දිතා
 “වඤ්ඤාති වත මිගො පාසො ජනෙතා”ති මිගලුද්දකො යොවනෙත එව
 ගව්ඡති එවං මගමි පුබ්බෙ පුඤ්ඤානකාලෙ මානාපිභුති ආසර්ජනන්තාසං
 නිසානාතිතෙ හොගෙ භුඤ්ඤාතා තනි තනි ආසර්ජමානා නිකඛනතා
 ඉද්දති පන සබ්බසො ජනනාකිලෙසා අපාසා හුතා සිතා තෙති දිනත
 හොජනං භුඤ්ඤාතා තෙසු යොවනෙතපු එව ගව්ඡාමාති. එවං ථෙරෙ

2. ම: කි: මුල: 3. වග්ග 3. මහානට්ඨපදපමුඤ්ඤා.

මහලුදුකාං විස මාතෘපිතරො, හිරඤ්ඤසුචණ්ණං ඉන්ද්‍රාගාරඤ්ඤ වාගු
රජාලං විස, අතතනා පුබ්බෙ භූතතභොගෙ ඉද්දති භූතතභොගෙ ච නිවාප
තිණං විස, අතතනාං මහාමිගං විස ච කන්ධා දසෙය්‍යති. ඉමා ගාථා වන්තා
වෙහාසං අබ්බුග්ගනන්තා රඤ්ඤෙ ඤායාසං මගාජනඋය්‍යානෙ
මබ්බලසිලාපට්ටෙතිසිද්ධි. ථෙරස්සා නිර පිතා සත්තසු මාරව්ඨානෙසු අග්ගලං
දුපෙත්වා පුරිසෙ ආණ්ඩපෙසි “නිකම්මිත්තුං මාදෙථ කාසායාති අපනෙත්වා
සෙතකාති නිවාසෙථා”ති. තස්මා ථෙරෙ ආකාසෙන අගමාසි. අථ රාජ
ඤායාසං ථෙරස්සා තත් නිසින්නහාචං සුත්තං උපසඛිකම්මිත්වා සමෙමාද
තීයං කථං සාරණීයං විනිසාරෙත්වා “ඉධ හො රට්ඨපාල! පබ්බජනෙතා ජරා
පාරිජ්ඣ්ඤාං වා ව්‍යාඤ්ඤාගඤ්ඤතිපාරිජ්ඣ්ඤාං වා පනෙතා පබ්බජති ත්වා
පන කිඤ්ඤිපි පාරිජ්ඣ්ඤාං අනුපගතො එව කස්මා පබ්බජ්ඣො?”ති පුච්ඡ
අථස්ස ථෙරෙ “උපතීයති ලොකො අද්ධුමවා, අතාණො ලොකො අන
භිස්සරෙ, අස්සකො ලොකො සබ්බං පහාය ගමනීයං, උභො ලොකො
අතිතෙතා තණ්හාදසො”²ති ඉමෙසං චතුත්තං ධම්මදෙදසානං අත්තානං
විවිතතභාචං කථෙත්වා තස්සා දෙසනාය අනුගිතිං කථෙන්නො:-

“පස්සාමි ලොකෙ සධ්වෙන මනුස්සෙ
ලද්ධාන විතතං නදදනති මොහා,
ලද්ධා ධනං සනතිවයං කරෙන්නි
භිසෙත්වා කාමෙ අභිපත්තීන්ති.

රුජා පසග්ගපප්පිං විජෙත්වා
සසාගරන්තං මහිමාවසනෙතා¹,
මරං සමුදදස්ස අතිතතරුපො
පාරං සමුදදස්සපි පත්තියෙථ.

රුජාව අඤ්ඤෙච බහුමනුස්සා
අවිතතණ්හා මරණං උපෙනති,
උභාවා හුත්වාන ජහන්ති දෙහං
කාමෙ හි ලොකමහි නහන්ති තිත්ති.

කඤ්ඤති නං ඤාති පකිරිය කෙසෙ
අහො වතා නො අමරති මාහු,
වජේන නං පාරුතං තීහරිත්වා
විතං සමොධාය තතො දහන්ති

සො ධස්සති සුලෙහි තුජ්ජමානො
එකෙන වජේන² පහාය හොගෙ,
නම්යමානස්ස භවන්ති තාණා
ඤ්ඤතිව මිත්තා අථ වා සහායා.

1. මෙය වසනෙතා'ති ස. : පාලි.
2. එකෙන ගම්හනනා'තිපි අනි.

දයාදකා තස්ස ධනං හරන්ති
සතොතා පන ගච්ඡති සෙන කමමං,
නමිස්සමානං ධනමකෙති කිඤ්චි
පුත්තාව දුරාව ධනඤ්ච රට්ඨං.

න දිඝමායුං¹ ලහතෙ ධනෙන
නවාපි විතෙතන ජරං විහන්ති,
අපභඤ්ඤා තං ජීවිතමාහු ධිරං
අසස්සනං විපපරිණාමධමමං.

අභිස්සා දළිඤ්ච පුසන්ති එස්සං
බාලොව ධිරොව තථෙව පුට්ඨො,
බාලො හි බාලතාවධිනොව සෙති
ධිරොව න වෙධති එස්සපුට්ඨො.

තස්මාහි පඤ්ඤාව ධනෙන සෙය්‍යා
යාය වොසානමිධාධිගච්ඡති,
අබ්බසාසිතතතාති² හවාහවෙසු
පාපානි කමමානි කරොති මොහා.

උපෙති ගබ්භඤ්ච පරඤ්ච ලොකං
සංසාරමාපජ්ජ පරමපරාය,
තස්සපපභෙදඤ්ඤා අභිසද්දහනො
උපෙති ගබ්භඤ්ච පරඤ්ච ලොකං.

වොරො යථා සන්තිමුඛෙ ගතීතො
සකමමුතා හඤ්ඤාති පාපධමො,
එවං පජා පච්ච පරමහි ලොකෙ
සකමමුතා හඤ්ඤාති පාපධමො.

කාමාහි විත්‍රා මධුරා මනොරමා
විරූපරූපෙන මථෙන්නි විතතං,
ආදිනවං කාමගුණෙසු දිස්වා
තස්මා අහං පබ්බජිතොමහි රුජ!

දුමපථලානෙව පතන්ති මානවා
දහරම වුඛිස්වාස සරීරහෙද
එතමපි දිස්වා පබ්බජිතොමහි රුජ!
අපණ්ණනං සාමඤ්ඤමෙව සෙය්‍යො.

සද්ධායාහං පබ්බජිතො උපෙතො ජීනසාසනෙ,
අවඤ්ඤා මග්ගං පබ්බජ්ජා අනණ්ණො භුඤ්ජාමි භොජනං.

කාමෙ ආදිතතො දිස්වා ජාතරූපානි සත්ථො,
ගබ්භවොක්කනනාහිතො දුක්ඛං නිරයෙසු මහබ්භයං.

1. ගංදිඝමායු'නති හි: ම: හි: මුද්දිකපාලි. 2. අභ්‍යාසිතතතා'නිපි තඤ්ච.

එකමාදිනවං ඤාතූ සංවේගං අලභිං තදා,
සොභං විදොධා තදා සන්තො සමපතොතො ආසවක්කියං.

පරිවිණේණො මයා සන්තා කතං බුද්ධියා සාසනං,
මහිතො ගරුකො භාගෙහි භවනෙනති සමුත්තා.

යස්සන්තාය පබ්බජිතො අගාරස්මානගාරියං,
සො මෙ අන්තො අනුපපතොතො සබ්බසංයෝජනක්කියො”ති.

ඉමා ගාරා අවොච.

තත් **පසංසාමි ලොකෙහි අහං මහාරජ!** ඉමසම් ලොකෙ **සබ්බෙ**
ධ්වංසමපතො අසේනි මිනුසෙස පසංසාමි; තෙ පන **ලද්ධාන විතතං**
ධ්වං ලභිතා භොගසමපතතියං සිතා සමණ්ත්වාගමනාදිසු කස්සපි
කිඤ්චිති **නිදදන්ති** කස්මා? මොහා කමමස්සත්තාපඤ්ඤාය අභාවතො;
දුඛා ලොභාභිභූතා යථාලඳ්ධං **ධ්වං සන්තිවස්** සබ්බසො නිවේතබ්බං
නිබේතබ්බං **කණෙහති**. හිසොයාම යථාධිගතකාමතො උපරි කාමෙ
කාමගුණේ “තථාහං එදිසෙව භොගෙ පටිලභෙය්”තති **අභිපෙඨසන්ති**
පච්චාසිසන්ති තජ්ඤාච වායාමං කරොන්ති. හිසොයා කාමපඨනාය උදා
හරණං දසෙසන්නො ගිණිති ආදිමාහ. තත් **පසංසාමි පඨවිං** විජේතාති
අත්තතො වංසානුගතං පඨවිං බලකකාරොන අභිච්ඡිද; **ආවසන්නොති**
පසාසෙන්නො; **ඔරං සමුදදස්සාති** අනවසෙසං සමුදදස්ස මර්භාගංලභිතාපි
තෙන **අතිත්තරුපො පාරං** සමුදදස්ස දිපත්තරමපි පඨයෙය්; **අවිත**
තණ්හාති අවිගතතණ්හා; **උනාමාති** අපරිපුණ්ණමනොරථාව; **කාමෙහි**
ලොකමිති නිහන්ති නිහන්ති තණ්හාපිපත්තානං ඉමසම් ලොකෙ වජ්ඣ
කාමෙ තිත්තිනාම නත්ති; **කඤ්ඤති** මතපුරිසං උද්දියා තස්ස ගුණේ
කිත්තෙන්නො කඤ්ඤං කරොන්ති; **අහො වනා නො අමග්ගි වාහුති**
අහො වත අමහාකං ඤාති අමරං සිසුන්ති ම කථෙන්නි; ගාරාසුඛත්වං
හෙත්ව **වනා** ඉති දිසං කතා වුත්තං. **සො ඩසෙති සුලෙහි තුජ්ජමානොති**
සො මතසෙතො ජවධාගකෙහි සමමා කිංපෙතුං සුලෙහි තුජ්ජමානො;
නාණාති පරිත්තාණකර; **සෙති කම්මන්ති** යථාකමමං; **ධ්වන්ති** ධ්වංසි
තබ්බං යංකිඤ්චි වජ්ඣ; **පුනාධ්වන්ති** හීරඤ්ඤසුචණ්ණං සන්ධාය වදති.
නදිසමාසුන්ති ආදිනා කාමගුණස්ස ජරාය පටිකාරාභාවං වත්වා පුන
තස්ස එකන්තිකභාවං දසෙසතුං **අප්පඤ්ඤති** ආදි වුත්තං. **පුසන්ති**
අතිවිභවස්සං පුසන්ති පාපුණන්ති; තත් **අභිදලිදදානා** අකාරණන්ති
දසෙසති. **ඵස්සං ඛාලොව ධිරොව නපෙඨ පුට්ඨොති** යථා ඛාලො ඉට්ඨා
තිවඨ සමථස්සං පුට්ඨො තපෙඨ ධිරො ඉට්ඨාතිවිභවස්සං පුට්ඨො භොති. න
එත්ව **බාලපණ්ණිතානං** කොච විසෙසො. අයං පන විසෙසො **බාලො**
හි බාලාචාමිතොව අසන්ති බාලපුංගුලො කෙනවි දුක්ඛධම්මෙනපුට්ඨො
සොවන්නො කීලමන්නො උරත්තාශ්විං කඤ්ඤොතො බාලභාවෙන වධිතො
පිළිනොව හුත්වා සෙති සෙති ඉතො විතො ආවට්ටන්නො විට්ටන්නො
විරෙඨෙන්නො වෙධති; **ඵස්සංපුට්ඨොති** ධිරෙ පන පණ්ණිතො දුක්ඛං
පණ්ණිතං සමථවිඨා නවෙධති කම්පනමතතමපි තස්ස නභොතිති.

නිසිමානි සසමා බාලපණිනානං ලොකධමෙ ඵදිසි පටන්ති නිසිමානි පසුසුච ඛනෙනි සෙය්නා; යාසමොසානිමිබාධිඛවන්ති පසුසුච ඛනෙනා පාසංසන්තං යාස පසුසුච වොසානං භවස්ස පරිගොසානා භුතං නිබ්බානං අධිගෙවන්ති. අබොධිනිනානාහිති අනධිගතනිට්ඨතතා; භවා භවෙසුති මහත්තාමහත්තෙසු භවෙසු; උපෙහි ගබ්භස්සු පරස්සු ලොකං සංසාරමාපජ්ජ පරමිපඤ්ඤානි යො පාපානි කත්වා අපරාපරං සංසාරමාපජ්ජිත්වා උපෙහි ගබ්භස්සු පරස්සු ලොකං ගබ්භසෙය්නාය පර ලොකුපපත්තිසාව න මුවෙති නස්ස පාපකමමකාරිනො පුග්ගලස්ස කිරිසං අභිසද්දාහනො“අත්තාව මෙ භොති”ති පත්තිසායනො අසුසුචිඅසා පසුසුච, බාලො තථා පටිපජ්ජිත්වා උපෙහි ගබ්භස්සු පරස්සු ලොකං න තතො පරිමුවෙති; චොගෙ සථානි යථා වොගෙ පාපධමමො සර ඝනිං ජිඤ්ඤො සස්සිමුගෙ ආරකකපුරිසෙහි ගහිනො සකම්මිනා තෙන අත්තනො සකිමෙජ්ඣනමමුනා කාරණභුතෙන කසාදිති තාලොදි වසෙන හස්සඤ්චි රුජපුරිසෙහි බාධිසති ඛජ්ඣතිව. එමං පජාති එමං මහාසත්තලොකො ඉධ පාපානි කරත්වා පමම පත්වා තෙන කමමුනා පරමිහි ලොකෙ නිරයාදිසු හස්සඤ්චි, පසුචිට්ඨධමකිනකමමකාරණාදිව සෙන බාධිසති.

එව්වෙකාහි එකාදසහි ගර්භි ස්ථාරතං වත්තාගේ බවමුදෙදසෙ පසා
සෙනවා ඉදහි කාමෙසු සංසාරෙ ව ආදීනවං දිසාව සදාය අත්තනො
පබ්බජිතභාවං පබ්බජිතකීව්වසාව මත්තකප්පතති විභාවෙනො “කාමා
හි”ති ආදිමාන. තත් කාමාති වත්තකාමා මනාපියා රූපාදසො බවමා
කීලෙසකාමා සබ්බෙපි රාගපපහෙද; ඉධ පන වත්තකාමා වෙදිතබ්බා.
තෙ හි රූපාදිවසෙන අනෙකප්පකාරණාය චිත්තා; ලොකස්සාදවසෙන ඉට්ඨා
කාරණාය මුට්ඨා; බාලපුත්තරානං මනං රමෙනති මනොරමා; විරූප
රූපෙනාති විවිධරූපෙන; අනෙකවිධසභාවෙනාති අනෙකා. තෙ හි රූපාදි
වසෙන චිත්තා නීලාදිවසෙන විවිධරූපා එවං තෙන විරූපරූපෙන
තථා තථා අස්සාදං දසෙසනා මමෙහති චිත්තං පබ්බජ්ඣ අහි
රමිත්තං නදෙනති ඉමිනා අප්පස්සාදබහුදුක්ඛතාදිනා ආදීනවං කාම
භුණ්ණ දිසාවා තස්මා තං නිමිත්තං අහං පබ්බජිතොමි. දුමස්පලාති
පක්කකාලෙ අපරිපක්කකාලෙ ව යත්ත කත්ති පරුපක්කමතො සරසතොවා
පනතති එවං සත්තා දුග්ගම මුට්ඨාම සපිට්ඨෙහ හෙද පතනති සෙව.
එකමිදිසාවාති එතං අතිවිමමපි පස්සෙවකුත්තා දිසවාන; නකෙවලං
අප්පස්සාදතාදිනාය ආදීනවමෙවාති අධිප්පාසො. අපමණකතති අවිරුද්ධ
තකං; සාමස්සෙමෙව සමණභාවොව සෙසෙතා උත්තරිතගේ; සදායාති
කමං කමමල්ලං මුට්ඨමුට්ඨානං බවමුදබවමනං සබ්බසුප්පට්ටතතිසුච සදා
තිත්තා; උපෙතො ජිනාසහෙනති සත්තසහෙන සමමාපට්ටතති. උප
ගතො; අවස්සා මහං පබ්බජ්ඣ අරහත්තස්ස අවිගත්තතා තතොඑව
අහණො භුක්ඛාමි හොජ්ඣං නිකම්මෙසවසෙන සාමිභාවතො සාමිපරි
භොගෙන පරිභුක්ඛන්තො. කාමෙ ආදීනතනො දිසාවා වත්තකාමෙ

කිලෙසකාමෙව එකාදසති අගති ආදිත්තභාවතො දිසා; ඡන්දරූපානි සන්ධනොති කතාකතපභෙද සබ්බසුවණ්ණවිකතිසො අනන්ත වහනය නිසිතසන්ධනො; ගබ්භමොක්කානන්ධනො දුක්ඛන්ති ගබ්භ මොක්කානන්ධනො පට්ඨාය සබ්බසංසාරපට්ඨන්තිදුක්ඛි; නිරසෙසු මහබ්භ සන්ති සලස්සදෙසු අට්ඨසු මහානිරසෙසු ලබ්භමානං මහබ්භසඤ්ඤා; සබ්බන්ධ දිසාති යොජනා. එනමාදිත්ථං ඤායාති එතං කාමානං ආදිත්තතාදිං සංසාරෙ ආදිත්තං දෙසං ඤාති; සංවේගං අලගිං නදුති තස්මිං සන්ති සන්තිකෙ ධම්මස්ස සුභාකාලෙ භවාදිකෙ සංවේගං අලන්ති; විද්දො නදු සන්තොති තස්මිං ගහට්ඨකාලෙ රාගසලාදීනි විද්දො සමානො ඉදුති සන්තිසාසනං ආගමම සම්පන්නො ආසවක්ඛයං, විද්දොවා චත්තාරිසම්මාති පටිවිද්දොති අන්තො. සෙසං අනතරන්තරදීපු වුත්තත්තා සුවිසේඤ්ඤායමෙව. එවං ථෙරෙ රසේඤ්ඤා සොරමාසස්ස ධම්මං දෙසෙති සන්ති සන්තිකමෙව ගතො. සන්තං අපරභාගෙ අරියගණමජේඛි නිසින්නො ථෙරං සද්ධාපබ්බජිතානං අග්ගට්ඨානෙ ධම්මෙති.

රට්ඨපාලකේරවාචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

රූපං දිසාසති මුට්ඨාති ආදිකා ආයසමතො මාලුකාපුත්තකේරස්ස¹ ගාථා. ඉමස්ස ආයසමතො වන්ති ගෙට්ඨා ඡක්කනිපාතෙ වුත්තමෙව. තා පන ගාථා තත්ථ ථෙරෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨිතෙන ඤාතිතං ධම්මදෙ සනාවසෙන භාසිතා. ඉධ පන පුට්ඨජ්ජනකාලෙ “සාධු මෙ භනෙත භගවා සබ්බිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”ති යාවිත්තෙන සන්තං “තං කිං මඤ්ඤාසි මාලුකාපුත්ත! සෙ තෙ චක්ඛුවිසේඤ්ඤායා රූපා අදිට්ඨා අදිට්ඨපුබ්බා නව පස්සාසි නව තෙ භොති පස්සෙය්‍යා? තති අත්ථි තෙ තත්ථ ඡ්ඤෙවා රාගොවා පෙමංවා? ති නොහෙතං භනෙත! සෙ තෙ සොත්ථිසේඤ්ඤායා සද්දා-පෙ-සාණ්ඤිකාකායමනොවිසේඤ්ඤායා ධම්මා අවිසේඤ්ඤා අවිසේඤ්ඤපුබ්බා නව විජානාසි නව තෙ භොති විජානෙය්‍යා? තති අත්ථි තෙ තත්ථ ඡ්ඤෙවා රාගොවා පෙමංවා? ති නොහෙතං භනෙත! එන්තං තෙ මාලුකාපුත්ත! දිට්ඨසුත්තවිසේඤ්ඤා තබ්බෙසු ධම්මෙසු දිට්ඨා දිට්ඨමත්තං භවිස්සති සුතෙ සුත්තමත්තං මුත්තෙ මුත්තමත්තං විසේඤ්ඤෙව විසේඤ්ඤාත්තමත්තං භවිස්සති යතො ඛො තෙ මාලුකා පුත්ත! දිට්ඨසුත්තවිසේඤ්ඤාත්තබ්බෙසු ධම්මෙසු දිට්ඨා දිට්ඨමත්තං සුතෙ සුත්තමත්තං මුත්තෙ මුත්තමත්තං විසේඤ්ඤෙව විසේඤ්ඤාත්තමත්තං භවිස්සති තතො තිං මාලුකාපුත්ත! න තෙන, යතො තිං මාලුකාපුත්ත! න තෙන, තතො තිං මාලුකාපුත්ත! න තත්ථ, යතො තිං මාලුකාපුත්ත! න තත්ථ, තතො තිං මාලුකාපුත්ත! නෙවිධ, නහුරං, නලභයමත්ත රෙන එසෙවන්නො දුක්ඛස්ස”ති² සබ්බිත්තෙන ධම්මං දෙසිත්ත තස්ස ධම්මස්ස සාධුකං උග්ගතිත්තභාවං පකාසෙන්නෙන :-

“රූපං දිස්වා සති මුට්ඨං පියං නිමිත්තං මනසිකරොතො,
සාරත්තවිතොතො වෙදෙති තඤ්ච අපේක්ඛාස්ස නිවස්ති.

තස්ස චක්ඛිනති වෙදනා අනෙකා රූපසම්භවා,
අභිජ්ඣාව විගෙසාව විතතමස්සුපහඤ්ඤති,
එවමාවිනතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

සද්දං සුත්වා සතිමුට්ඨං පියං නිමිත්තං මනසිකරොතො,
සාරත්තවිතොතො වෙදෙති තඤ්ච අපේක්ඛාස්ස නිවස්ති.

තස්ස චක්ඛිනති වෙදනා අනෙකා සද්දසම්භවා,
අභිජ්ඣාව විගෙසාව විතතමස්සුපහඤ්ඤති,
එවමාවිනතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

ගන්ධං සත්වා සතිමුට්ඨං පියං නිමිත්තං මනසිකරොතො,
සාරත්තවිතොතො වෙදෙති තඤ්ච අපේක්ඛාස්ස නිවස්ති.

තස්ස චක්ඛිනති වෙදනා අනෙකා ගන්ධසම්භවා,
අභිජ්ඣාව විගෙසාව විතතමස්සුපහඤ්ඤති,
එවමාවිනතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

රසං භොත්වා සති මුට්ඨං පියං නිමිත්තං මනසිකරොතො,
සාරත්තවිතොතො වෙදෙති තඤ්ච අපේක්ඛාස්ස නිවස්ති.

තස්ස චක්ඛිනති වෙදනා අනෙකා රසසම්භවා,
අභිජ්ඣාව විගෙසාව විතතමස්සුපහඤ්ඤති,
එවමාවිනතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

ඵස්සං පුස්ස සති මුට්ඨං පියං නිමිත්තං මනසිකරොතො,
සාරත්තවිතොතො වෙදෙති තඤ්ච අපේක්ඛාස්ස නිවස්ති.

තස්ස චක්ඛිනති වෙදනා අනෙකා ඵස්සසම්භවා,
අභිජ්ඣාව විගෙසාව විතතමස්සුපහඤ්ඤති,
එවමාවිනතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

බ්බවං ඤාත්වා සති මුට්ඨං පියං නිමිත්තං මනසිකරොතො,
සාරත්තවිතොතො වෙදෙති තඤ්ච අපේක්ඛාස්ස නිවස්ති.

තස්ස චක්ඛිනති වෙදනා අනෙකා බ්බවසම්භවා,
අභිජ්ඣාව විගෙසාව විතතමස්සුපහඤ්ඤති,
එවමාවිනතො දුක්ඛං ආරා නිබ්බාන වුච්චති.

නසො රජ්ජති රූපෙසු රූපං දිස්වා පටිස්සනො,
විරත්තවිතොතො වෙදෙති තඤ්ච නාපේක්ඛාස්ස නිවස්ති.

යථාස්ස පස්සනො රූපං සෙවනොවාපි වෙදනං,
බ්බති නොපට්ඨති එවං සො චරති සනො,
එවං අපවිනතො දුක්ඛං සන්තිකෙ නිබ්බාන වුච්චති.

නසො රජ්ජති සද්දෙසු සද්දං සුත්වා පටිස්සන්තො,
චිරතතවිභෙත්තො වෙදෙති තඤ්ච නාජෙක්ඛාස්ස තිට්ඨති.

සථාස්ස සුඤ්ඤානො සද්දං සෙවනොවාපි වෙදනං,
බ්බසති නොපට්ඨති එවං සො චරති සන්තො,
එවං අපට්ඨනතො දුක්ඛං සන්තතිකෙ තිබ්බාන වුච්චති.

නසො රජ්ජති ගනෙසු ගනිං ඤාතො පටිස්සන්තො,
චිරතතවිභෙත්තො වෙදෙති තඤ්ච නාජෙක්ඛාස්ස තිට්ඨති.

සථාස්ස ඤායන්තො ගනිං සෙවනොවාපි වෙදනං,
බ්බසති නොපට්ඨති එවං සො චරති සන්තො,
එවං අපට්ඨනතො දුක්ඛං සන්තතිකෙ තිබ්බාන වුච්චති.

නසො රජ්ජති රසෙසු රසං භුත්වා පටිස්සන්තො,
චිරතතවිභෙත්තො වෙදෙති තඤ්ච නාජෙක්ඛාස්ස තිට්ඨති

සථාස්ස සායන්තො රසං සෙවනොවාපි වෙදනං,
බ්බසති නොපට්ඨති එවං සො චරති සන්තො,
එවං අපට්ඨනතො දුක්ඛං සන්තතිකෙ තිබ්බාන වුච්චති.

නසො රජ්ජති එස්සෙසු එස්සං පුස්ස පටිස්සන්තො,
චිරතතවිභෙත්තො වෙදෙති තඤ්ච නාජෙක්ඛාස්ස තිට්ඨති.

සථාස්ස පුස්සන්තො එස්සං සෙවනොවාපි වෙදනං,
බ්බසති නොපට්ඨති එවං සො චරති සන්තො,
එවං අපට්ඨනතො දුක්ඛං සන්තතිකෙ තිබ්බාන වුච්චති.

නසො රජ්ජති ධම්මෙසු ධම්මං ඤාතො පටිස්සන්තො,
චිරතතවිභෙත්තො වෙදෙති තඤ්ච නාජෙක්ඛාස්ස තිට්ඨති.

සථාස්ස ජානන්තො ධම්මං සෙවනොවාපි වෙදනං,
බ්බසති නොපට්ඨති එවං සො චරති සන්තො,
එවං අපට්ඨනතො දුක්ඛං සන්තතිකෙ තිබ්බාන වුච්චති”ති.

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ රූපං දිස්වාති වක්ඛවිඤ්ඤායං රූපං වක්ඛවායෙන උප
ලභිතා; සති මුට්ඨා පිසං නිමිත්තං මනසි ඤාතොති තස්මි.
රූපෙ දිට්ඨමනෙත එව අභිතා සුභනිමිත්තං මනසි ඤාතොති සුභානා
රක්ඛගණවසෙන අයොතිසො මනසිකරොතො සති මුට්ඨා භොති.
තථාච සති ඤාතොතිවෙත්තො වෙදෙති තං රූපාරමණං රත්තො
තිදෙධා ගතිතො හුත්වා අනුභොති අස්සාදෙති අභිනන්දති. තථාභු
තොච තඤ්ච අජෙක්ඛාස්ස තිට්ඨතීති තඤ්ච රූපාරමණං අජෙක්ඛා
සාය “සුඛං සුඛ”තති අභිනිවිස්ස ගිලිත්වා පරිනිට්ඨපෙත්වා තිට්ඨති; නස්ස
වුට්ඨනති වෙදනා අනෙකා රූපසම්මතොති තස්ස එවරූපස්ස පුග්ගලස්ස

රූපසමභවා රූපාරම්භණා සුඛාදිහෙදෙන අනෙකා වෙදනා කිලෙ සුප්පතතිහෙතුභුතා වසීතනි; අභිජ්ඣාච විභෙසාච විතතමස්සුප්පකඤ්ඤාතීති පියරූපෙ සාරජ්ජනවසෙන උපජ්ජමානාය අභිජ්ඣාය අපට්ඨ රූපෙ ව්‍යාපජ්ජනවසෙන ච පියරූපස්ස ච විපරිණාමඤ්ඤාථාභාවා උපජ්ජමානාය සොකාදිලක්කණාය විභෙසාය ච අස්ස පුග්ගලස්ස විතතං උපකඤ්ඤාති බාධියති; එවමා විතතො දුක්ඛනති වුත්තප්පකාරෙන තං තං වෙදනාස්සාදවසෙන හවාහිසඤ්ඤාං ආවින්නො වට්ටුක්කං පට්ඨතති. තෙනාහ හභවා: “වෙදනාපට්ඨයා තණ්හා-පෙ-දුක්ඛක්කන්ධස්ස සමුදයො හොති”^aති තථාභුතස්ස ආණ් ආරකා දුරෙ; නිබ්බානං වුවවති. තස්ස තං දුල්භතනි අපේ. සද්දං සුඛාති ආදිගාථාසුපි වුත්තනසෙ නෙව අපේ වෙදිතබ්බො. තථ සුඛාති සාධිතා; භොග්‍යාති සාධිතා; පුස්සාති පුසිතා; ධම්මං ඤාතාති ධම්මාරම්භණං විජානිතා; එවං ඡවාර ගොචරෙ සාරජ්ජනස්ස වට්ටං දස්සෙතා ඉද්දති තථ විරජ්ජනස්ස විවට්ටං දස්සෙනො: “න සො රජ්ජති රූපෙසු”ති ආදිමාහ. තථ න සො රජ්ජති රූපෙසු රූපං දිස්වා පටිස්සගොති යො පුග්ගලො රූපං දිස්වා ආපාතගතං රූපාරම්භණං චක්ඛුචාරිකෙන විඤ්ඤාණසත්තානෙන ගහෙතා චතුසම්පජ්ඤාදවසෙන සම්පජාන කාරිතාය පටිස්සගො හොති සො රූපාරම්භණෙසු න රජ්ජති රුගං න ජනෙති අඤ්ඤාදජ්ඣ විරතතවිතො වෙදෙති රූපාරම්භණමති සමුදයාදිතො සථාභුතා පජානෙනො නිබ්බිජ්දති නිබ්බිජ්දෙනො තං තජ්ඣ ප්පන්නවෙදනඤ්ච විරතතවිතො වෙදෙති. තථාභුතො ච නඤ්ච නාපේක්ඛාස්ස නිවසීති තං රූපාරම්භණං සම්මදෙව විරතතවිතතාය අපේක්ඛාසාය නතිට්ඨති “එතං මම එසො හමසම් එසො මෙ අත්තා”ති තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන නාභිනිවිසති. සථාස්ස පස්සගො රූපතති අස්ස සොගිතො සථා තථ අභිජ්ඣාදයො නප්පට්ඨතනති එවං අනිවච්ච දිතො රූපං පස්සන්නස්ස; සෙවගොවාපි වෙදනතති තං ආරබ්භ උප්පන්නං වෙදනං තං සම්පයුත්තධම්මෙ ච ගොචරසෙවනාය සෙවතො වාපි; ඕසෙතීති සබ්බං කිලෙසවට්ටං පරික්කයං පරියාදනං ගච්ඡති; තොපට්ඨෙතීති න උපට්ඨෙති න ආවයං ගච්ඡති; එවං සො වරති සගොති එවං කිලෙසාපනයන පටිපතතියා සතො සම්පජානො සුත්තා වරති විහරති; එවං අපට්ඨිතො දුක්ඛනති වුත්තනසෙන අපට්ඨ ගාමිනියා මග්ගපඤ්ඤාය සකල් වට්ටු දුක්කං අපට්ඨනන්නස්ස; සන්තිකෙ නිබ්බාන වුවවතීති සඋපාදිසෙසඅනුපාදිසෙසතිබ්බානධාතුසම්පෙථවාති වුවවති. අසඤ්ඤාය ධාතුයා සම්පිකත්තතා; න සො රජ්ජති සද්දෙසු ආදිසුපි ඉමිතා ච නසෙන අපේ වෙදිතබ්බො. එවං පෙතෙ ඉමාති

ගාථාහි සත්‍රු ඔවාදයා අත්තනා උපධාරිතභාවං පවෙදෙත්වා උට්ඨායා සනා සන්ධාරං වැදිත්වා ගතො නචිරසෙසව විපයානං වර්ණිත්වා අර හත්තං පාපුණි.

මාලිකාපුත්තසේර ගාථාවණ්ණනා

ති ට්ඨි තා.

පටිප්පණ්ණාසොති ආදිකා ආයස්මතො සෙලසේරස්ස ගාථා අයථි පෙළුමහතරස්ස භගවතො කාලෙ කුලගෙහෙ තිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පටෙනා ගණපාමොකෙබ්බා හුත්වා තිණි පුරිසසත්තාති සමාද පෙත්වා තෙහි සද්ධිං සත්‍රු ගනිකුටිං කාරෙත්වා කතපරියොසිත්තාය ගනිකුටියා සභිකවුසඛෙසස්ස භගවතො මහාදුතං පවතෙනත්වා සන්ධාරං භික්ඛු ව තිව්වරෙන අවජාදෙසි. සො තෙන පුඤ්ඤකමෙමන එකං බුද්ධිතතරං දෙවලොකෙ එව වසිත්වා තතො වුතො දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමස්මිං බුද්ධිපාදෙ අභිගුත්තන්තෙසු ආසණේ නාම බ්‍රාහ්මණභාමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ තිබ්බත්තිත්වා සෙලොති ලභිතාමො අනොසි. සො වයපපතො තිසු වෙදෙසු බ්‍රාහ්මණසිපෙසු ව තිපථත්තිං ගන්ත්වා තිණි මාණවසත්තාති මනෙත වාචෙතො ආසණේ පටි වසති. තෙන ව සමයෙන සන්ධා සාවඤ්ඤා තිකම්මිත්වා අභික්ඛෙත්ව සික්ඛුසතෙහි සද්ධිං අභිගුත්තන්තෙසු වාරිකං වරනො සෙලස්ස අනෙත්වාසිකානඤ්ච ඤ්ඤාපරිපාකං දිස්වා අඤ්ඤාතරස්මිං වනසණ්ඨි විහරති. අථ සෙණ්ණිසො නාම ජට්ටො සත්‍රු ආගමනං සුත්වා තත්ථ ගන්ත්වා සද්ධිං සික්ඛුසඛෙසන සන්ධාරං ස්වාත්තාය නිමනෙත්වා සකෙ අස්සමෙ පහුතං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදෙසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ සෙලො බ්‍රාහ්මණො සද්ධිං තිහි මාණවසතෙහි ජඛ්ඤාචිහාරං අනුච්චරනො සෙණ්ණිසස්ස අස්සමං පටිසිත්වා ජට්ටෙ කට්ඨථාලනුදානසමාදනාදිනා දුනුපකරණං සජ්ජෙනෙත දිස්වා “කිං නුබො තෙ සෙණ්ණිස! මහා යඤ්ඤා පටිවුපසිතො?”ති ආදිං පුවජ්ත්වා තෙන “බුද්ධො භගවා මයා ස්වාත්තාය නිමන්තිතො”ති වුතෙත බුද්ධොති වචනං සුත්වා ව ගට්ඨා උදගො පිතිසොමනස්සජාතො තාවදෙව මාණවෙහි සද්ධිං සන්ධාරං උපසඞ්ඝිමිත්වා කතපරිසන්ධාරෙ එකමනං තිසිනො භගවතො කායෙ බාත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණාති දිස්වා ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමනො ගතො රුජා වා හොති මකකවන්ති බුද්ධො වා ලොකෙ විවට්ඨිජ්ඣෙ. අයං පන පබ්බජිතො නජානාමි බුද්ධො වා නොවා?ති. සුතං බො පන මෙතං “යෙ තෙ භගවතො අරහත්තො සමොසමබුද්ධො තෙ සකෙ වණ්ණෙ හඤ්ඤාමානෙ අත්තානං පාදුකරෙත්ති”ති අසමොසමබුද්ධො හි සමමුඛෙ එත්වා බුද්ධිගුණෙහි අභිත්ථිසමානො සාරජ්ජති මහිකුභාවං ඤාපජ්ජති අවෙසාරජ්ජපත්තතාය අනනුසොගකම්මත්තො. “යනනුනාහං සමිණං ගොතමං සමමුඛා සාරුපාති ගාථාහි අභිත්ථිවෙස්ස”න්ති එවං පන විනෙත්තිත්වා :

“පරිපුණ්ණකායෝ සුරුචි සුජාතෝ වාරුදස්සනෝ,
සුවණ්ණවණ්ණොසි හගවා සුසුක්කදුඨෝ¹ විරියවා.

නරස්ස හි සුජාතස්ස සෙ හවනති වියඤ්ජනා,
සබ්බෙ තෙ නව කායසමිං මහාපුරිසලක්කණා.

පසන්නානෙතො සුමුඛෝ බ්‍රහ්ම උජ්ජප්පාපවා,
මජ්ඣේ සමණසඛ්ඤාස්ස ආදිවෙවාච විතෙවසි.

කල්‍යාණදස්සනෝ හික්ඛු කඤ්ච නසනතිහත්තවො,
කිං තෙ සමණභාවෙන එවං උත්තමවණ්ණේතො.

රුජා අරහසි හවිතුං වක්කවනති රජෙසභො,
වාතුරතො විජ්ජාචි ජම්බුසණ්ඩස්ස² ඉස්සරෙ.

බත්තිසා භොතා රුජාතො අනුයනතා හවනති තෙ,
රුජාතිරුජා මනුජ්ඤො රජ්ජං කාරෙහි ගොතමා”ති.

ජනි ගාථාහි හගවනං අභිජ්ඣි. තථ පරිපුණ්ණකායෝති
අභිබ්‍යත්තරුපානං වත්තිංසාය මහාපුරිසලක්කණානං පාරිපුරියා අභිනඛිග
පච්චඛිකතාය පරිපුණ්ණසරිතො; සුරුචිති සුඤ්ජරසරිපපභො; සුජාතෝති
ආරෙහපරිණාහසමපතතිසා සණ්ඨානසමපතතිසා ච අභිජාතරුපො;
වාරුදස්සනෝති සුචිරමි පස්සනතානං අභිතතිජ්ජනං අපපටිකුලං
රමණීයං වාරුදස්සනං අස්සාති වාරුදස්සනො; කෙච්චි පනානු: වාරු
දස්සනෝති සුඤ්ජරතෙතොති; සුවණ්ණවණ්ණොති සුවණ්ණස්ස ජාත
රුපස්ස සද්ධිවණ්ණො; අඤ්චි හවසි; ඉදං පදං පරිපුණ්ණකායෝ අසීති
ආදිනා සබ්බ පදෙහි යොජෙතබ්බං. සුසුක්කදුඨෝති සුච්චි සුක්කදුඨෝ;
හගවතො හි දුඨාති වඤ්ඤිතණා විය ධවලරසමියො නිවජ්ජරනති. විරිය
වාති විරියපාරමිපාරිපුරියා වතුරඛිගසමනාගතවිරියවර්ධානතො වතු
බ්බධස්ස සමමපධානස්ස සමපතතිසා ච අභිසසපුතො; නිරස්ස හි
සුත්තස්සාති සමතතිංසාය පාරමිතං අරියස්සවා වක්කවනතිවත්තස්ස
පරිපුරිතතො සුච්චි සමමදෙව ජාතස්ස නරස්ස මහාපුරිසස්සාති අජෝ;
සබ්බෙ ගොති සෙ මහාපුරිසභාවං ලොකෙ අභ්‍යුත්තලභාවං බ්‍යඤ්ජ
යන්තීති බ්‍යඤ්ජනාති ලභිවොහාරි සුප්පතිරික්ඛපාදනාදිබාහිරිංසමහා
පුරිසලක්කණසඛිධානා තමිනවබ්බඛිගනබ්‍යාදිඅසීතිඅනුච්ඡාදනසඛිධානා
ච රුපගුණා; තෙ අනවසෙසා නවසායසමිං සන්තීති සෙසො. මහා
සුරිසලක්කණොති පුබ්බෙ චුත්තබ්‍යඤ්ජනානෙව වචනනරෙන නිග
මෙතො ආහ. ඉද්දති තෙසු ලක්කණේසු අත්තනා අභිරුචිතෙහි
ලක්කණෙහි හගවනං ථොමෙතො සෙත්තනෙතොති ආදිමාහ.
හගවා පඤ්චවණ්ණප්පසාදසමපතතිසා පසන්නානෙතො පරිපුණ්ණ
වඤ්ඤමණිලසද්ධිමුඛතාය සුමුඛො ආරෙහපරිණාහසමපතතිසා බ්‍රහ්ම
බ්‍රහ්මුජ්ජගත්තතාය උජ්ජ ජ්ජතිමත්තතාය පපාපවා ඉද්දතිතමෙව
පපාපවත්තනං ආදිවිච්චිපමාය විභාවෙතො: “මජ්ඣේ සමණසඛ්ඤාස්සා”ති

1. සුසුක්කදුඨෝසි'ති සුත්තනිපාතසෙලසුත්ත. 2. මණ්ඩස්සාති කාචුචි.

ආදිමාහ. තත් ආදිවෙවාම විරෙවසීති යථා ආදිවෙවා උග්ගච්ඡන්තො සබ්බං කමගතං විධිමෙත්වා ආලොකං කරෙන්නො විරෙවති එවං නිමිසි අනෙත්වාචෙව බ්‍රහ්ම ච සබ්බං අවිජ්ජානමං විද්ධංසෙත්වා සද්ධං ලොකං කරෙන්නො විරෙවසී; දස්සනීයරූපතාය අභිභින්නානං දස්සන සම්පන්නතීනං ආවහනනො කල්‍යාණෙති පඤ්චති දස්සනෙති සමන්ත ගතතො ච කල්‍යාණදස්සනො; උත්තමමණ්ණිනොති උත්තමමණ්ණ සම්පන්නස්ස; චක්කවත්තනීති චක්කරතනං වන්නෙති චතුති චක්කෙති වන්නෙති තෙති ච පරෙ වන්නෙති පරිත්තාය ඉරියාපථවක්කානං වන්නො එතස්මිං අත්ථිති චක්කවත්තනී. අථවා චතුති අච්ඡිද්ධමෙවෙති ච සභිග්ග චද්ද්ධති ච සමන්තාගමෙන පරෙති අනභිභවතීයස්ස ආණ්ඩකස්ස වග්ගො එතස්මිං අත්ථිති චක්කවත්තනී; රජ්ජමනොති රජ්ජමන ආරා නීය උසහපුරිසො මහාරජ්ජමනොති අත්ථො. මාතුරන්තොති චතුසමුද්දත්තාය පඨවියා ඉස්සරෙ; විජ්ජාමිති විජ්ජනවිජයො; ජම්බුසන්ධස්සාති ජම්බු දීපස්ස; පාකටෙනති ඉස්සරියාති දස්සනෙත්වා එවමාහ. චක්කවත්තනී පන සපරිත්තදීපානං චතුත්තමපි මහාදීපානං ඉස්සරෙව. බ්‍රහ්මස්වති ජාතිබ්‍රහ්මස්වතී; භොග්‍යාති භොගියා; ග්ජානොති යෙ තෙවි රජ්ජ. කාරෙන්නො; අනුසන්තොති අනුගාමිනො සෙවනා; ග්ජාතිග්ජති රුජ්ජනං පුජ්ජියො අධිරුජා හුත්වා; චක්කවත්තනීති අධිපායො. මනුජ්ජෙත්ති මනුස්සාධිපති; මනුස්සානං පරමස්සරෙති අත්ථො. එවං සෙලෙන වුත්තො හගවා “යෙ තෙ හවන්ති අරහත්තො සම්මුද්ධා තො සතො වණ්ණෙ හඤ්ඤමානෙ අත්තානං පාතුකරෙන්නති”ති ඉමං සෙලස්ස මනො රථං පුරෙන්නො :-

“රුජාහමස්මි සෙලා! (ති හගවා) ධම්මරුජා අනුත්තරෙ,
ධම්මෙන චක්කං වන්නෙති චක්කං අපපට්ඨන්තියං”ති.

ඉමං ගාථමාහ. තත්‍රායං අධිපායො “යං මං නිං සෙල! යාවසි රුජා අරහසි හවිතුං චක්කවත්තනී”ති එත්ථ අපෙපාසුක්කො භොති ග්ජාහමස්මි සතිච රුජන්තෙ යථා අසෙසු රුජා සමානොපි යොජන සතං වා අනුසාසති චෙ තිණි වත්තාරි පඤ්ච යොජනසත්තාති වා යොජන සහස්සං වා චක්කවත්තනී හුත්වාපි චතුසමුද්දපරියත්තමත්තංවා නාහමෙවං පරිවජ්ජනවිසයො. අහං හි බ්‍රහ්මග්ජ අනුත්තරෙ හවග්ගතො අවිච්චාරියන්තං කත්වා තිරියං අපරිමෙය්‍යලොකධාතුයො අනුසාසාමි යාවතාති අපාදදි හෙද සත්තා අහං තෙසං අග්ගො න හි මෙ කොචි සිලෙනවා-පෙ-විමුත්තිඤ්ඤදස්සනෙන වා සදිසො අත්ථි කුත්තො හිග්ගො ස්වාහං එවං ධම්මරුජා අනුත්තරෙනෙව චතුසමුද්දපරියානාදිහෙදමොධි පක්ඛියසම්බන්ධෙන බ්‍රහ්මෙති චක්කං වන්නෙති “ඉදං පභගථ ඉදං උපසම්පජ්ජ විහරථා”ති ආදිනා ආණ්ඩකං “ඉදං ඛො පන හික්ඛිමෙව දුක්ඛං අරියසම්බවං”න්ති ආදිනා පරියත්තනී ධම්මෙන ධම්මචක්කමෙව වා

a. අ: නි: තික: 6 බ්‍රාහ්මණවග්ග 10 සුත්ත.

b. මහාසමානාමකධම්මචක්කප්පවත්තනසුත්ත.

වනෙහි. වක්කං අපච්චිතනිසන්ති යං වක්කං අපච්චිතනියං හොති සමණෙන වා -පෙ- කෙනවි වා ලොකසම්”නති එවං අතතානමාථී කණ්ණො හගවනං දිස්වා පිතිසොමනස්සජානො ඥෙලො පුන දලභී කරණ්ණං :-

“සම්බුද්ධො පටිජානාසි(ඉතිසෙලොබ්‍රාහ්මණො) ධම්මරජා අනුත්තරෙ,
ධම්මෙන වක්කං වනෙහි ඉති භාසසි ගොතම!

කොහු සෙනාපති භොතො සාවකො සඤ්ඤා අනුසො,
කො තෙ ඉමං අනුචතෙති ධම්මවක්කං පටිතති”නති

ගාථාවයමාහ.

තථ කොහු සෙනාපතීති ධම්මරඤ්ඤො භොතො ධම්මෙන පටිතති තස්ස වක්කස්ස අනුපට්ඨතනකො සෙනාපතිකොහු?ති පුච්ඡති තෙන ව සමයෙන හගවතො දක්ඛණ්පසෙස ආයස්මා ඝාඤ්ජනො නිසිනෙනා හොති සුචණ්ණපුඤ්ජො විස සිරියා සොහමානො තං දසෙසනෙනා හගවා :-

“මයා පටිතතිතං වක්කං(ඥෙලොති හගවා)ධම්මවක්කං අනුත්තරං,
ඝාඤ්ජනො අනුචතෙති අනුජානො තථාගත”නති.

ගාථමාහ.

තථ අනුජානො තථාගතනති තථාගතං අනුජානො; තථාගතෙන හෙතුනා අරියස්ස ජාතියා ජාතොති අනේථා. එවං “කොහු සෙනාපති භොතො”ති සෙලෙන වුත්තං පඤ්ඤං ඛ්‍යාතරිතා යං ඥෙලො ආහ: “සම්බුද්ධොපටිජානාසි”ති. තථ නං නික්කඛිං කතතුකාමො “නසිදං මෙ පටිඤ්ඤා මතං අපිචාහං ඉමිනා කාරණෙන වුද්ධො”ති ඤපෙත්තුං :-

“අභිඤ්ඤායං අභිඤ්ඤානං භාවෙතබ්බඤ්ඤා භාවිතං,
පභාතබ්බං පතිතං මෙ තස්මා වුද්ධොසම් බ්‍රාහ්මණා!”ති.

ගාථමාහ.

තථ අභිඤ්ඤායං නති වත්තාරි සම්මානි වත්තාරි අරියසම්මානි; වතුන්තංහි සම්මානං අරියසම්මානඤ්ඤා සාමඤ්ඤාභ්‍යාහණ්මෙනං යදිදං අභිඤ්ඤායංනති. තථ අරියසම්මෙවසු යං භාවෙතබ්බං මඤ්ඤායං යඤ්ඤා පභාතබ්බං. සමුදයසම්මං. තද්ධයභ්‍යාහණෙන තෙසං ඵලභුතානි නිරෝධසම්මුක්ඛසම්මානිපි ගභිතානෙව හොනති. හෙතුභ්‍යාහණෙනෙව ඵලසිද්ධිතො. තෙන තථ “සම්මානාබ්බං සම්මානං පටිඤ්ඤායං පටිඤ්ඤාන”නති ඉදංවිවුත්තමෙව හොති. අභිඤ්ඤායං අභිඤ්ඤානාති වා ඉමිනාව සම්මානපි ඤෙයස්ස අභිඤ්ඤානසම්බුද්ධිභාවං උදෙදසව සෙන පඤ්ඤායං තදෙකදෙසං නිදෙදසවසෙන දසෙසනෙනා භාවෙ තබ්බඤ්ඤා භාවිතනි ආදිමාහ. අථවා භාවෙතබ්බඤ්ඤා භාවිතං. පභාතබ්බං පතිතනි ඉමිනා අතතෙනා ඤ්ඤාපභාතසම්මුද්ධිතතන වුචෙත තමමුලකතා සම්මෙපි වුද්ධිගුණා කිතතිතා හොනතිති ආහ:

නාසමානිදෙධාසම්මිත්‍රාහම්ණාති. අභිඤ්ඤායා අභිඤ්ඤාතභග්ගෙන හි සබ්බසො විජ්ජා විමුක්තිනං ගතිතතතා සඵලං වතුසච්ච සද්ධිං හෙතුසම්පන්නියා දසෙසනො චුල්ලකිංචලං සබ්බං චුල්ලකිංචලං චුල්ලා ජනොසම්භි ඤ්ඤායෙන හෙතුනා අත්තනො චුල්ලාභාවං විහාවෙති. එවං නිප්පරියායෙන අත්තනං පාතුකරිතා අත්තනි කඛ්ඛා විතරණෙපි මුත්තමණං උසාහෙනොනො :-

“විනයස්ස මයි කඛ්ඛං අබ්බිඤ්ඤායස්ස මුත්තමණ්!

උල්ලහං දස්සනං හොති සම්මුද්ධානං අභිණ්හසො.

යෙසං චෙ උල්ලහො ලොකෙ පාතුභාවො අභිණ්හසො,
යොහං මුත්තමණ්! සම්මුද්ධො සල්ලකතො අත්තනරො.

මුත්තමහො අතිතුල්ලො මාරසෙනප්පමද්දනො,
සබ්බාමිත්තෙත වසෙ කතා මොදගි අකුතො හසො”ති

ගාථතතයමාහ.

තත්ථ විනයස්සුති විනෙහිජ්ඣද; කඛ්ඛනාති විචිකිච්ඡ; අබ්බිඤ්ඤායා අබ්බිමොක්ඛං කර සමමාසම්මුද්ධොති සද්දන; උල්ලහං දස්සනං හොති සම්මුද්ධානනති යතො කප්පානං අසබ්බසම්මි චුල්ලායස්ස ලොකො හොති; සල්ලකතොති රහදිසල්ලකතනො; මුම්හසුතො සෙට්ඨ හුතො; අතිතුල්ලොති තුල්ලං අතීතො; නිරුපමොති අනේවා. මාරසෙනප්ප මද්දනොති “කාමා තෙ පඨමා සෙනා”¹ති එවං ආගතාය මාරසෙනාය පමද්දනො; සබ්බාමිත්තෙතති ඛකිකිලෙසාහිසබ්බාරම්මච්චුදෙවපුත්තමාර සබ්බාතෙත සබ්බපච්චිකෙ; වසෙ කතාති අත්තනො වසෙ කතා; මොදගි අකුතොහසොති කුතො විනිබ්බසො සමාධිපුබ්බෙන ඵලනිබ්බාන සුබ්බෙන ච මොදගි; එවං චුත්තෙත සෙල්ලො මුත්තමණො නාවදෙව හගවති සඤ්ජාතපසාදෙ පබ්බජ්ජාපෙකෙඛා හුතා :-

“ඉදං හොනොනා¹ නිසාමෙථ සථා භාසති වකමුමා,
සල්ලකතො මහාවිරො සීහොව නදතෙ වතෙ.

මුත්තමහං අතිතුල්ලං මාරසෙනප්පමද්දනං,
කො දිස්වා නප්පසිද්දෙය අපි කණ්ඨාහිජ්ජාකො.

යො මං ඉච්ඡති අනෙතු යො වා නිච්ඡති ගච්ඡතු,
ඉධාහං පබ්බජ්ජාමි වරපඤ්ඤායා සතතිකෙ”ති.

ගාථතතයමාහ.

සථා තං පරිපාකගතාය උපනිස්සයසම්පන්නියා වොදියමානො; තත්ථ කණ්ඨාහිකිජ්ජාති නිවර්ජාතිකො තමො තමපරායණභාවෙ සිතො; තතො තෙපි මාණවකා හෙතුසම්පන්නතාය තත්ථෙව පබ්බජ්ජාපෙකෙඛා හුතා :-

1. ඉමං හවිත්තො¹ති සුත්තතිපාන පාළි.

2. සුත්තතිපාන තතියවග්ග: 2. මහාපඨානසුත්ත.

“එතං චෙ රුච්චති භොතො සමමාසමුදාසාසනං,
මසමපි පබ්බජ්ඣාම වරපඤ්ඤාසං සනතිකෙ”ති.

ගාථමාහංසු

යථා තං තෙනෙව සද්ධිං කතාසිකාරා කුලපුතතා. අථ සෙලො
තෙසු මාණවතෙසු තුට්ඨවිතො තෙ දසොනො පබ්බජ්ඣා යථ
මාතො :-

“මුග්ගමණා තිසතා ඉමෙ යථනති පඤ්ඤාලිකතා,
මුග්ගවරියං වරිඤ්ඤාම භගවා තථ සනතිකෙ”ති.

ගාථමාහ.

තතො භගවා යසාම සෙලො හෙට්ඨා චුතතනසෙන පදමුතතරසං
භගවතො කාලෙ තෙසංසෙව තිණ්ණං පුරිසසතානං ගණපේට්ඨා හුත්වා
රෙපිතකුහලමුලො ඉද්දති පච්ඡමභවෙපි තෙසං යෙව ආවරිණො
හුත්වා තිබ්බතො ඤාණඤාසං තෙසඤාච පරිපක්කං එහිතිකමු
භාවසං චූපතිසංසො අපී තසාම තෙ සබ්බෙව එහිතිකමුභාවෙන
පබ්බජ්ජාය පබ්බාපේනොතො :-

“සාකතානං මුග්ගවරියං (සෙලාති භගවා) සඤ්චිකමකාලිකං,
යථ අමොඝා පබ්බජ්ජා අපමතතසං සිකමතො”ති.

ගාථමාහ.

තථ සඤ්චිකනති පච්චකං; අකාලිකනති මහනානතතර
ඵලපතතිතො නකාලනතරෙන පතතබ්බඵලං; සඤ්චාති යං නිමිත්තං;
පබ්බජ්ජා අමොඝා අතිපථලා; සඤ්චාති වා යසම් යාසතෙ; අපම
මහතසං සතිවිප්පවාසරහිතසං තීපු සිකමාසු සිකමතො ඵවඤාච
චත්වා “එඵහිකමවො”ති භගවා අමොච. තාවදෙව තෙ සබ්බෙ ඉද්දති
මසපතතිවිරධිත හුත්වා සට්ඨිවසසිකසේරු විය භගවතනං අභිවාදෙත්වා
පරිවාරෙසුං. සො එවං පබ්බජ්ජිවා විපස්සනාය කමමං කරෙන්නො
සත්තමෙ දිවසෙ සපරිණො අරහතනං පාපුණි. තෙන චුතතං අපදනො :-

“නගරෙ හංසවතියා විචිවාසී¹ අභොසහං,
මම ඤාති සමානොත්වා ඉදං චචනමමුචිං.

මුද්ධො ලොකෙ සමුප්පනොතො පුඤ්ඤකෙවිතො අනුතතරේ,
ආසි සො සබ්බලොකසං ආහුතිනං පටිග්ගහො.

බතතිසා නෙගමාවෙව මහාසාලාව මුග්ගමණා,
පසන්නවිතතා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

හත්ථාරෙහා අනිකට්ඨා රටිකා පතතිකාරකා,
පසන්නවිතතා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

උග්ගාව රුජපුත්තාව වෙසියානාව බ්‍රාහ්මණා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

ආලාරිකා කප්පකාව න්‍යාපකා මාලකාරකා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

රජකා පෙසකාරාව චම්මකාරාව න්‍යාපිකා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

උසුකාරු හමකාරා චම්මකාරාව තච්ඡකා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

කම්මාරු සුවණ්ණකාරු¹ තිපුලොගකරු තථා,
පසන්නවිත්තා සුමනා පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

හටකා චෙටකා චෙට දුසකම්මකරු ඛසු,
සථාසකෙන ථාමෙන පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

උදහාරු කච්ඡිහාරා කස්සකා තිණ්හාරකා,
සථාසකෙන ථාමෙන පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

පුප්පිකා මාලිකාවෙට පණ්ණිකා එලහාරකා,
සථාසකෙන ථාමෙන පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

ගණිකා කුම්භදුසිට සුපිකා මච්ඡිකාපිට,
සථාසකෙන ථාමෙන පුගබ්බමං අකංසු තෙ.

එථ සබ්බෙ සමාගන්ත්වා ගණං ඛක්ඛාම එකතො,
අධිකාරං කරිය්සාම පුඤ්ඤකෙඛතෙන අනුත්තරෙ.

තෙ මෙ සාධුති සුත්තාන² ගණං ඛක්ඛංසු තාවදෙ,
උපට්ඨානසාලං සුකතං හික්ඛුසඛ්ඛස්ස කාරයුං.

නිට්ඨාපෙත්වාන තං සාලං උදග්ගො තුට්ඨමානසො,
පරෙතො තෙහි සබ්බෙහි සම්බුද්ධං උපසඛ්ඛමිං.

උපසඛ්ඛමම සම්බුද්ධං ලොකනාථං නරසභං,
විඤ්ඤා සංවුත්තො පාදෙ ඉදං වචනමමුචිං.

ඉමෙ තිණිසතා වීර පුරිසා එකතො ගණං,
උපට්ඨානසාලං සුකතං නිය්සාතෙතති තුටං මුති.

හික්ඛුසඛ්ඛස්ස පුරතො සම්පට්ඨත්වාන³ වක්ඛමා,
තිණ්ණං සතානං⁴ පුරතො ඉමා ගාථා අභාසථ.

තිසතාපිට ජෙට්ඨාව අනුචතතිංසු එකතො,
සම්පතතිති කරිත්වාන සබ්බෙ අනුගවිස්සථ.

1. කම්මාරු ගොණ්ණකාරු'ති පාළි.

2. තෙමෙසුත්තංතවචන'නති-පාළි.

3. සම්පට්ඨත්තු'ති පාළි.

4. තිතිසතානි'ති පාළි.

පව්වම¹ භවසම්පන්නෙ සිතිභාවමනුත්තරං,
අජරං අමතං සත්තං නිබ්බානං ප්‍රසයිස්සති².

එවං බුද්ධො විශාකාසි සබ්බඤ්ඤා තමනුත්තරෙ,
බුද්ධස්ස චචනං සුත්වා සොමනස්සං පච්චෙදධිං³

තිංසකපාසකස්සාති දෙවලොකෙ රම්මං අහං,
දෙවාධිපො පඤ්ඤාසතං දෙවරජ්ජමකාරසිං.

සහස්සකඛතාං රජාව චක්කවතති අහොසහං,
දෙවරජ්ජං කරොන්නස්ස මහාදෙවා අවජ්ඣුසු.

ඉධ මානුසකෙ රජේජ පරිසා භොනති බ්බවා,
පව්වම භවසම්පන්නෙ වාසිවෙඨා නාම බ්‍රාහ්මණො.

අසිතිකොට්ඨිවයො තස්ස පුතො අහොසහං,
සෙලො ඉති මමං නාමං ජලභිත පාරම්මං ගතො.

ජඛ්ඤා විහාරං විවරං සසිස්සෙති පුරකකිතො,
ජවාහාරිකභරිතං කෙතිසං නාම නාපසං.

පරිසත්තානුතිං දිස්වා ඉදං චචන මවුචිං,
ආවාහො වා විවාහො වා රජා වා තෙ නිමන්තිතො.

ආහුතිං සිරිස්කාමොහං බ්‍රාහ්මණෙ දෙවසම්මතෙ,
නතිමනෙතම් රජානං ආහුති මෙ නවිජ්ජති.

නවජ්ජි මඤ්ඤාමාවාහො විවාහො මෙ නවිජ්ජති,
සක්කානං නාජ්ඣිජනනො සෙවෙසා ලොකෙ සද්දෙවකො.

සබ්බලොක භිතජාය සබ්බසත්තසුඛාවහො,
සො මෙ නිමන්තිතො අජ්ජ තස්සෙතං පරිසාදනං.

තිබ්බරුසකවණ්ණොහො අප්පමෙයො අනුපමො,
රුපෙනාසදිසො බුද්ධො ස්වාතනාය නිමන්තිතො.

උක්කාමුච්චගවෙසාව බදිරභිහාරසන්නිහො,
විජ්ජුපමො මහාවීරො සො මෙ බුද්ධො නිමන්තිතො.

පබ්බතභෙග්ග යථා අව්චි පුණ්ණමායෙව චජ්ඣවා,
නලභතිවණ්ණසංකාසො සො මෙ බුද්ධො නිමන්තිතො.

අජ්ඣතිතො භයාතිතො භවත්තකරණො මුනි,
සිහුපමො මහාවීරො සො මෙ බුද්ධො නිමන්තිතො.

කුසලො බුද්ධධම්මෙති අප්පසංගො පරෙති සො,
නාගුපමො මහාවීරො සො මෙ බුද්ධො නිමන්තිතො.

1. පව්වම'හි පාළි. 2. නිබ්බානං පස්සයිස්සති'හි පාළි. 3. පච්චෙදයනති-පාළි

සද්ධම්මොචාරතුසලො බුද්ධිනාගො අසාදියො,
උසනුපමො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

අනන්තවණ්ණො අමිතසසො විවිත්තසබ්බලක්ඛණො.
සක්කුපමො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

වසිගණී පනාපිච තෙජසසිච දුරාසදො,
බ්‍රහ්මුපමො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

පත්තධම්මො දසකලො බලාතිබලපාරගු,
ධරණුපමො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

සීලවිවිසමාකීණ්ණො ධම්මවිඤ්ඤාණධොතිනො,
උදුම්ඵලො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

දුරාසදො දුප්පසහො අවලො උග්ගතො බුහා,
තොරුපමො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

අනන්තඤ්ඤො අසමසමො අතුලො අග්ගතං ගතො,
ගගනුපමො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

පතිට්ඨා භග්ගිතානං තාණො සරණගාමිනං,
අසාසකො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

ආසයො බුද්ධිමත්තානං පුඤ්ඤකෙට්ඨතං සුඛෙසිතං,
රතනාකරො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

අසාසකො වෙදකරො සාමඤ්ඤඵලදායකො,
මෙඝුපමො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

ලොකවකු මහාතෙජො සබ්බං තමං විනොදනො,
සූරියුපමො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

ආරම්භණ විමුත්තිසු සභාවදස්සනො මුනි,
වන්දුපමො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

බුද්ධො සමුසසිනො ලොකෙ ලක්ඛණෙති අලභකො,
අප්පමෙය්‍යො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

යස්ස ඤාණං අප්පමෙය්‍යං සීලං යස්ස අනුපමං,
විමුත්ති අසද්ධිං යස්ස සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

යස්ස ධිති අසද්ධිං ථාමො යස්ස අවිනාසියො,
යස්ස පරක්කමො ජෙට්ඨො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

රුගො දෙසොච මොහොච විසා සබ්බෙ සමුහතා,
අගදුපමො මහාවිරො සො මෙ බුද්ධො නිමනතිනො.

කෙලයව්‍යාධි බහු දුක්ඛා සබ්බව්‍යාධි විහෙදනෝ¹,
වෙද්දුපමෝ මහාවිරෝ සො මෙ බුද්ධො නිමන්තිනෝ.

බුද්ධොති හො! යං වදෙසි සොසො පෙසො සුදුලලහො,
බුද්ධො බුද්ධොති සුත්තාන පිති මෙ උපපජ්ජථ.

අබ්බන්තරං අගණ්ණන්තං පිති මෙ බහිනිච්ජරෙ,
සොහං පිතිමනෝ සන්තො ඉදං වචනමබ්‍රවිං.

කහං නුබො සො භගවා ලොකජේටෙඝං නරායහො,
තථ ගන්තො නාමසසිස්සං සාමඤ්ඤථලදයකං.

පග්ගස්ස දුක්ඛිණං බාහුං වෙදජානො කතඤ්ඤලී,
ආචිකඛි මෙ ධම්මරාජං සොකසලලවිනොදනං.

උදෙනතංව මහාමෙඝං නීලං අඤ්ඤාසන්නතිභං,
සාගරං විශ දිස්සන්තං පස්සසෙනං මහාවනං.

එථ සො වසතෙ බුද්ධො අදන්තදමකො මුනි,
විනයනෙතොව චෙනෙසෙස ඛොධෙතෙතො ඛොධිපක්ඛිසෙ.

පිපාසිතොව උදකං හොජනංව ජිඝට්ඨතො,
ගාවී යථා වච්ඡිග්ගො එවාහං විවිනිං ජිනං.

ආචාරඋපචාරඤ්ඤා ධම්මානුච්ඡිසංවරං,
සික්ඛාපෙම් සකෙ සිසෙස ගච්ඡන්තෙ ජිනසන්නිකං.

දුරුසද්ධ භගවතෙතො සිභාව එකමාරිතො,
පදෙ පදං නික්ඛිපන්තො ආගච්ඡය්‍යාථ මාණවා.

ආසිවිසො යථා සොරො මිගරාජාව කෙසරී,
මතෙතොව කුඤ්ඤරො දන්ති එවං බුද්ධො දුරුසද්ධ.

උක්කාසිතඤ්ඤා ඛිපිතං අජ්ඣුපෙක්ඛිස මාණවා,
පදෙ පදං නික්ඛිපන්තො උපෙථ බුද්ධසන්නිකං.

පට්ඨලාණ්ගරුකා අප්පසද්දා දුරුසද්ධ,
දුරුපඝභිකමා බුද්ධො ගරු හොන්ති සදෙවකෙ.

යද්දහං පඤ්ඤං පුච්ඡාමි පට්ඨමොදයාමි වා,
අප්පසද්දා තද්ද හොථ මුනිභූතාව තිට්ඨථ.

යං සො දෙසෙති සද්ධිමමං² බෙමං නිබ්බානපත්තියා,
තමෙවථ නිසාමෙථ සද්ධිමමස්සවනං සුඛං.

උපසඞ්කමම සම්බුද්ධං සමොද්ධං මුනිනා අහං,
තං කථං විනිසාරෙතො ලක්ඛණේ උපධාරිතං.

1. සබ්බං තමං විනොදනො'ති පාළි. 2. යංසොදෙසෙසි සම්බුද්ධො'ති පාළි.

ලකඛණේ වෙව කඩබාමි පසාමි නිංසලකඛණේ,
කොසොතිතවන්දුයං ඉද්ධියා දසසයි මුනි.

ඒ වහං නිත්තාමසිත්තාන කණ්ණසොතෙව නාසිකො,
පටිමසි නලාවතං කෙවලං ඡාදයි ජනො.

තසාමං ලකඛණේ දිසවා පරිපුණ්ණ සත්ත්වොනො,
මුද්දොති නිවසිං ගන්තානා සහ සියෙසති පබ්බජිං.

සතෙහි නිති සතිතො පබ්බජිං අනගාරියං,
අසිම්මාසෙ අසම්පතො සබ්බෙ පත්තාචින නිබ්බුතිං.

එකතො කාමං කත්තාන පුඤ්ඤකෙතෙතො අනුත්තරො,
එකතො සංසරිත්තාන එකතො විනිවත්තසුං.

ගොපානසියො දත්තාන පුගධමෙම වසිං අහං,
තෙන කමෙමන සුකතෙන අවස්ථෙතු ලභාමහං.

දිසාසු පුජිතො ගොමි ගොගාව අමිතා මම,
පතිට්ඨා ගොමි සබ්බසං තාසො මම නවිජ්ජති.

බ්‍රහ්මසො මෙ නවිජ්ජනති දීඝමාසුඤ්ඤා පාලසිං¹,
සුබ්බච්ඡවිකො ගොමි ආවාසෙව සිතෙ වසෙ.

අවස්ථොපානසි දත්තා පුගධමෙම වසිං අහං,
පටිසම්භිද්ධතොනො එතං මෙ අපරට්ඨමං.

සබ්බවොසිතවොසානො කතකිවෙවා අනාසවො,
අවස්ථොපානසිනාම තව පුතො මහාමුනි!

පඤ්ඤා එමානි දත්තාන පුගධමෙම වසිං අහං,
තෙනකමෙමන සුකතෙන පඤ්ඤා හෙතු ලභාමහං.

අවලො ගොමි මෙත්තාස අනුත්තො හවාමහං,
ආදෙය්‍යවචනො ගොමි නධිංසෙමි සථාමහං.

අභ්‍යන්තං ගොති මෙ විත්තං අබ්බලො ගොමි කසාපි,
තෙන කමෙමන සුකතෙන විමලො ගොමි සාසනෙ.

සගාරවො සප්පතිසෙසා කතකිවෙවා අනාසවො,
සාවකො තෙ මහාචාරි! භික්ඛු තං වන්දෙම මුනි.

කත්තා සුකතපලලඛනං සාලායං පඤ්ඤපෙසනං,
තෙන කමෙමන සුකතෙන පඤ්ඤා හෙතු ලභාමහං.

ලවෙව කුලෙ පජායිත්තා මහා ගොගො හවාමහං,
සබ්බසම්පතතිකො ගොමි මචෙජ්ජරං මෙ නවිජ්ජති.

ගමනෙ පඤ්ඤා මඤ්ඤා පලලඤ්ඤා උපතිට්ඨති,
සහපලලඤ්ඤාසංවේදන ගච්ඡාමි මම පඤ්ඤිතං.

තෙන පලලඤ්ඤාදනෙන තමං සබ්බං විනොදයිං,
සබ්බාභිඤ්ඤා බලපපතො පථරො චන්දනි තං මුනි !

පරික්ඛින්නකිම්බානි සබ්බකිම්බානි සාධයිං,
තෙනකමෙවන සුක්කතෙන පාවිසිං අභයං පුරං.

පරිනිට්ඨිතසාලමති පරිභොගමදායනං,
තෙන කමෙවන සුක්කතෙන සෙට්ඨත්තං අජ්ඣුපාගතො.

යෙ කෙවි දමකා ලොකෙ හඳවිදසෙසා දමෙනති යෙ,
කරිත්වා කාරණා නානා දුරුණෙන දමෙනති තෙ.

නභෙටං නිං මහාවීර ! දමෙසි නරනාදියො,
අදණ්ණෙන අසන්නෙ දමෙසි උත්තමෙ දමෙ.

දුනස්ස චණ්ණෙ කිත්තෙනො දෙසනාකුසලො මුනි,
එකං පඤ්ඤං කප්පෙනොව මොවෙසි¹ තිසෙන මුනි.

දුන්නා මයං සාරපිනා සුවිමුත්තා අනාසවා,
සබ්බාභිඤ්ඤා බලපපත්තා නිබ්බුතා උපට්ඨකසියෙ.

සත්තසහසසිනො කප්පෙ යං දුනමදදිං තදා,
අතික්කන්තා භයා සබ්බෙ සාලාදුනසිදං එලං.

සවාගතං වත මෙ ආසි මම මුද්ධස්ස සන්තිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං මුද්ධස්ස සංසතං.

කිලෙසා කිපිතා මඤ්ඤං-පෙ-කතං මුද්ධස්ස සංසතං”නති

අරහත්තං පන පත්වා සන්ධාරං උපසඤ්ඤාමිති අඤ්ඤං බ්‍යාකරොත්තො :-

“සත්තං සරණමාගමම ඉතො අට්ඨමි වක්ඛුම !,
සත්තරත්තෙන භගවා දුන්නාමහ තව සංසතෙ”ති.

ගාථමාහ.

තස්සන්ධො “පඤ්ඤාති වක්ඛුති වක්ඛුම භගවා! යස්මා මයං ඉතො
අතීතෙ අට්ඨමෙ දිට්ඨො තං සරණං අගමිමහ තස්මා සත්තරත්තෙන
තව භාසතෙ දුන්නා අමහ අතො තෙ සරණගමනස්ස ආනුභාවො”ති.
තතො පරං :-

“තුටං මුද්දධා තුටං සන්ධා තුටං මාරාභිඤ්ඤා මුනි,
තුටං අනුසයෙ ජෙත්වා තිණ්ණො තාරෙසි මං පජං.

භාගෙ ජෙත්වනෙ අරියගණමජෙඤ්ඤා තිසිත්තො උච්චිකුලිකානං ගිකඤ්ඤා

උපධි නෙ සමතික්කන්තා ආසවා නෙ පදලිනා,
සිහොව අනුපාදනො පභිනභසභෙරවො”ති.

ඉමාහි මිහි ගාථාහි අභිත්ථිත්තා ඔසානගාථාස සථාරං වන්දනං යාවති :-

“භික්ඛවො නිසතා ඉමෙ නිව්ඨන්ති පඤ්ඤලික්කා,
පාදෙ වීර! පසාරෙහි නාගා වන්දනතු සජ්ඣතො”ති.

තත්ථි කංචුදෙධාති නිමම ඉමසමිං ලොකෙ සබ්බඤ්ඤා බුද්ධො;
දිට්ඨධම්මකාදිඅනේන සත්තානාං අනුසාසනතො කිමෙව සත්ථා සබ්බසං
මාරානං අභිභවනතො මාග්ගිභූ මුතිභාවතො මුති අනුසංයමෙකාති
කාමරගාදිකෙ අනුසංයෙ අරියමග්ගසමේන ජිහ්විත්තා; තිණ්ණොති
සයං සංසාරමග්ගොසං තිණ්ණො; දෙසනාහමේන ඉමං සත්. සත්ත
කායං නාමරසි. උපධිති බන්ධුපටිආදයො සබ්බෙ උපධි; අනුපාදනොති
සබ්බසො පභිනකාමුපාදනාදිකො; එවං වත්තා ථෙරො සපරිසො සථාරං
අභිවන්දතිති.

සෙලසේරගාථාවණ්ණනා

නි වසී නා.

“යාතං මෙ හන්තිව්භාසා”ති ආදිකා ආයසමතො හද්දියසේරං
ගාථා. අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො සදුමුභතරංග භගවතො
කාලෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤානං පනෙතා එකදිවසං
සජ්ඣසන්තිකෙ ධම්මං සුණ්ණෙනා සථාරා එකං භික්ඛුං උච්චකුලිකානං
අග්ගච්ඡානෙ සපියමානං දිස්වා සයමපි නං ධානන්තරං පමේත්වා සත්තාගං
බුද්ධපථමුඛස්ස භික්ඛුසමික්ඛස්ස මහාදානං දන්වා පණ්ඩානං අකාසි. සත්ථා
පියස්ස අනන්තරායෙන සමිජ්ඣිත භාවං දිස්වා බ්‍යාකාසි. යොපි නං
බ්‍යාකරණං සුත්වා උච්චකුලිකසංවත්තනිකං කමමං පුච්ඡන්වා ධම්මස්සව
නස්ස කාරපනං ධම්මමණ්ඩපෙ ආසනදානං බිජ්ඣදානං ධම්මකපිකානං
පූජාසකකාරකරණං උපොසථාගාරෙ පරිස්සයදානනි එවමාදිං යාවජ්ථං
බහුං කන්තා තතො වුතො දෙවමනුස්සෙසු සංසරතො කස්සපස්ස
භගවතො අපරභාගෙ අමුතානං භගවතො උපතතිසා පුරෙතරං
බාග්ගසියං කුටුමබ්බසරෙ නිබ්බන්තො සමිහුලෙ පච්චකමුඛො
පිණ්ඩාය වරිත්වා එකසමිංයෙව ධානෙ සමාගන්ත්වා භත්තවිස්සංගං
කරොත්තෙ දිස්වා තත්ථ පාසාණ් ඵලකාති අත්ථිත්තා පාදෙදකාදිං උපවස්
පෙනො යාවජ්ථං උපවස්සි. යො එකං බුද්ධන්තරං දෙවමනුස්සෙසු
සංසරිත්වා ඉමසමිං බුද්ධුපාදෙ කපිලවස්සිභගෙර සාකිසරාජකුලෙ
නිබ්බන්ති. හද්දියොතිස්ස නාමං අහොසි. යො වසපනෙතො අනු
රුද්ධාදිති පඤ්ඤාති බත්තියෙහි සද්ධිං සත්ථි අනුපිසම්බවතො විහ
රන්තෙ සජ්ඣ සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්. නං සත්ථා අපර
භාගෙ ජේතවනෙ අරියගණමජේඛි නිසිත්තො උච්චකුලිකානං භික්ඛුනං

අඟහරණයෙන් එපෙයි. සො එලසුබෙන නිබ්බානසුබෙන ව විනිනාමෙතො
 අරඤ්ඤාගතොපි රුක්ඛවුලගතොපි සුඤ්ඤාගාරගතොපි “අහො සුබං
 අහො සුබං” නති අභිකම්මං උදනං උදනෙසි. තං සුත්වා භික්ඛු සන්ත්‍රී
 ආගෙවෙසුං ආයසමා හදිසියො කාලිගොධාස පුතො අභිකම්මං
 “අහො සුබං අහො සුබං” නති වදති. අනභිරතො මඤ්ඤෙ භුග්ගවරියං
 වරති” යි. සන්තා තං පකෙකාසාපෙනා “සච්චං කීර තිං කදදිසි! අභිකම්මං
 අහො සුබං අහො සුබං” නති වදසි” යි පුවජි. සො “සච්චං භගවා!” යි
 පටිජානිතා පුබ්බෙ මෙ භතෙන! රජං කාරෙතතස්ස සුභං විනිතාරකෙකං
 අහොසිං නරාපි භිතො උබ්බිග්ගො උස්සඛිකිතො විහාසිං ඉදුති පන
 පබ්බජිතො අභිතො අනුබ්බිග්ගො අනුස්සඛිකිතො විහරම්” යි වතා :-

“යාතං මෙ ගජ්ඣිගිව්‍යය සුබුමා වන්තාපධාරිතා,
 සාලිතං ඔදනො භුතො සුචිමං සුපසෙවනො.
 සොජ්ජ භද්දො සාතතිකො උඤ්ජාපතො ගතෙ රතො,
 ක්කායති අනුපාදනො පුතො ගොධාස හදිසියො.
 පංසුකුලි සාතතිකො උඤ්ජාපතො ගතෙ රතො,
 ක්කායති අනුපාදනො පුතො ගොධාස හදිසියො.
 පිණ්ඩපාති සාතතිකො-පෙ-තෙවිවරි සාතතිකො-පෙ-
 සපදුනවාරි සාතතිකො-පෙ-එකායති සාතතිකො-පෙ-
 පතනපිණ්ඩි සාතතිකො-පෙ-බළුවළුභතති සාතතිකො-පෙ-
 ආරඤ්ඤිකො සාතතිකො-පෙ-රුක්ඛවුලිකො සාතතිකො-පෙ-
 අබ්බොකාසි සාතතිකො-පෙ-ගොසාතිකො සාතතිකො-පෙ-
 යථාසන්ධිකො සාතතිකො-පෙ-නෙසජ්ජිකො සාතතිකො-පෙ-
 අපට්ඨෙජ්ජිකො සාතතිකො-පෙ-සනතුට්ඨිකො සාතතිකො-පෙ-
 පට්ඨිතො සාතතිකො-පෙ-අසංසට්ඨිකො සාතතිකො-පෙ-
 ආරද්ධිවරියො සාතතිකො-පෙ-පුතො ගොධාස හදිසියො.
 හිත්වා සතපලං කංසං සොවණ්ණං සතරුජ්ජං,
 අඟහිං මතතිකාපතං ඉදං දුතියාහිසෙවනං.
 උච්ච මඤ්ඤලිපාකාරෙ දලහමවාලකොවධකො,
 රක්ඛිතො බහුගතෙති උතතං විහරිං පුරෙ.
 සොජ්ජ භද්දො අනුත්‍රාසි පතිනභග්ගෙවො,
 ක්කායති වනමොග්ගො පුතො ගොධාස හදිසියො.
 සිලකම්මෙ පතිව්‍යාය සතිං පඤ්ඤාඤා භාවයං,
 ථාපුණිං අනුපුබ්බෙන සබ්බසංයෝජනකම්ම” නති.

ඉමාති ගාරාති සන්ත්‍රීපුරතො සිහනාදං නදි.

තත්ථ ඝාතං මෙ ගජ්ඣි ගිව්‍යායාති භතෙන! පුබ්බෙ මයා
 ගවජ්ජනෙනාපි ගජ්ඣිගිව්‍යය ගජ්ඣිකම්මෙ නිසිදිත්වා යාතං වරිතං
 වන්තාති පරිහරෙනෙනාපි සුබුමා සුබසමධර්මා කාසිකවන්තිසෙසා

බාණිනා ඔදනං භුඤ්ජනෙනනාපි තිවසසිකානං පුරුණගති
සාලිනං ඔදනො තිතුතිරකපිඤ්ජරාදිනා සුචිනා මංගෙන උපසිත්ත
නාය සුචිමංසුපසෙවනො භුජනනා නථාපි නං සුඛං න මය්ගං
විත්තපරිත්තොසකරං අහොසි යථා එතරති විවෙකසුඛනති දසොනෙනා
ආහ: “සොජ්ජ හඳො”ති ආදි. එන් ව හත්තිගහගණෙනව අසාරථ
යානාති වන්තගණෙන සබ්බිරුජ්ජකාරා ඔදනගහගණෙන සබ්බ
හොජනවිකති ගතිතාති වෙදිතබ්බං. සොජ්ජාති සො අජ්ජ එතරති
පබ්බජ්ජායං සිතො; හඳොති සිලාදිගුණෙති සමනනාගතතතා හඳො;
සායනිකොති සමග්ගධම්මෙ දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරෙ සාතව්වසුතෙනා;
උඤ්ජා පනනාගෙන රතොති උඤ්ජාවරියං පනෙන ආගතෙ පතන
පරියාපනෙන අතිරතො; තෙනව සනතුට්ඨාති අධිප්පායො. කායනීති
එලසමාපතතිකිංතෙන කිංසති; පුජනනා ගොඛායාති කාලිගොඛාය
නාම බතතියං පුතෙනා; හදදිසොති එවං නාමො; අත්තානමෙව
ථෙරෙ අඤ්ඤං විය කන්තා වදති. ගහපතිවිවරං පරික්කපිත්තං පංසුකුලි
කඛගමාදනෙන පංසුකුලිකො සඛසභතං පරික්කපිත්තං පිණ්ඩපා
තිකඛගමාදනෙන පිණ්ඩපාතිකො අතිරෙකවිවරං පරික්කපිත්තං තෙවි
වරිකඛගමාදනෙන තෙවිච්චිකො ලොලුප්පවාරං පරික්කපිත්තං සප
දනවාරිකඛගමාදනෙන සපදනවාරි නානාසනහොජනං පරික්ක
පිත්තං එකාසතිකඛගමාදනෙන එකාසතිකො දුතියකහාජනං
පරික්කපිත්තං පතනපිණ්ඩකඛගමාදනෙන පතනපිණ්ඩකො අතිරිත්ත
හොජනං පරික්කපිත්තං බලුපවර්ජ්ගතතිකඛගමාදනෙන බලුපවර්ජ
ගහතිකො ගාමනගසෙනාසනං පරික්කපිත්තං ආරඤ්ඤිකඛගමාදනෙන
ආරඤ්ඤිකො ජතනවාසං පරික්කපිත්තං රුක්ඛමුලිකඛගමාදනෙන
රුක්ඛමුලිකො ජතනරුක්ඛමුලාති පරික්කපිත්තං අබ්බාකාසිකඛගමා
දනෙන අබ්බාකාසිකො නසුසානං පරික්කපිත්තං සොසාතිකඛගමා
දනෙන සොසාතිකො සෙනාසනලොලුපං පරික්කපිත්තං යථාසන්ති
කඛගමාදනෙන යථාසන්තිකො සයනං පරික්කපිත්තං නොසජ්ජකඛ
ගමාදනෙන නොසජ්ජකො අග්ගෙත්ථ සබ්බපො. විජාරතො පන
බුත්තකථාවිසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තනායෙනව ගගෙනබ්බං. උමෙවති උමාදි
යානෙ උපරිපාසාදතායව උමෙව; මණ්ඩලිපාකාරෙති මණ්ඩලාකාරෙන
පාකාරපරික්කපෙන; දලාමමාලකොට්ඨකෙති පිරෙති අට්ඨාලෙති
වාරකොට්ඨකෙති ව සමනනාගතෙ තගරෙති අප්පො. සනි. පඤ්ඤාඤාති
එන් සතිසිසෙන සමාධිං වදති. එලසමාපතතිතිරෙධසමාපතතියො
සකාය සතිපඤ්ඤාඤා භාවයනතිවුතෙනා. සෙසං තන් තන් වුත්තන
සත්තං උත්තානමෙව. එවං ථෙරෙ සත්ථ සමුඛා සිහනාදං නදී නං
සුන්තං හික්ඛු අතිපසසත්තං අගෙසුං.

හද්දිසෙත්ථරගාථාවණ්ණනා

තිට්ඨිතා.

“ගව්‍යං වදෙති”¹ ති ආදිකා ආයතනො අඛණ්ඩමාලාපෝරණා ආචාර්යා. අගමල් පුරිමබ්‍රහ්මයු කතාබහානො තත් තත් ගවෙ විවච්ඡාපනිසංසං කුසලං උපවිනිතා ඉමසම්. බුද්ධප්‍රායදෙ සාවකිං කොසල රඤ්ඤ පුරොහිතස්ස භග්ගවස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුතො හුතා නිබ්බන්ධි. තස්ස ජාතදිවසෙ සකලනගරෙ ආවුඩාති පජ්ජි. රඤ්ඤ ව මහිලාවුඩං සෙනපිට්ඨං ධිපිතං පජ්ජි.² තං දිස්වා ගජා භිතො සංවිහො නිදං නලභි. පුරොහිතො තායං වෙලායං නකබන්ධයොගං උල්ලා කෙනො මොරනකබන්ධෙන ජාතොති සන්තිට්ඨානාමකාසි. සො විභා තාය රතනියා රඤ්ඤ සන්තිතං ගතො පුබ්බසෙයං පුච්ඡි. රාජා “කුතො? ආවරිද්! පුබ්බසෙයං රතනියං මයං මහිලාවුඩං පජ්ජි තස්ස කොහුබො විපාකො හවිස්සති”³ ති. මාහාසි මහාරාජ! මයං කරෙ දුරකො ජාතො තස්ස ආනුභාවෙන සකලනගරෙ ආවුඩාති පජ්ජි ලිසුති. කිං හවිස්සති? ආවරියා! ති. “දුරකො වොරො හවිස්සති”⁴ ති. කිං එකමාරි වොරො උදුහු ගණ්ඨෙට්ඨකො? ති. බ්‍රාහ්මණො එකමාරිකො දෙව! කිං නං මාරෙමාරිති ගජා එකමාරිකො වෙ පටිජ්ඣනං තාව නන්ති ආහ. තස්ස නාමං කරොන්තා යසො ජායමානො රඤ්ඤ විතො විහෙ සෙනො ජාතො තස්මා ‘හිංසකො’ති කතා පච්ඡා ‘දිට්ඨං අදිට්ඨං’න්ති විශ ‘අහිංසකො’ති වොහරිසු. සො වසප්පනො පුබ්බකමමලෙන සත්තන්තං හප්පිතං බලං ධාරෙති.

තස්සිදං පුබ්බකමමං “බුද්ධපුරුෂො ලොකෙ කස්සකො හුතා නිබ්බන්ධො එකං පච්චෙක්ඛුධං වස්සොදකෙන නිතො අලලවිවරං සිතපිලිතං අතනො බෙනතභුමිං උපගතං දිස්වා පුරුෂොකෙනිතො වෙ උපට්ඨිතන්ති සොමනස්ස ජාතො අහිංසකො කතා අද්දසි”⁵ ති. සො තස්ස කමමස්ස බලෙන නිබ්බන්ධනිබ්බන්ධානෙ ථාමජවබල සමපනො ව හුතා ඉමසම් පච්ඡිමතභාවෙ සත්තන්තං හප්පිතං බලං ධාරෙති. සො තක්කසිලං ගන්තො දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ ධමමනෙතවාසි හුතා සිප්පං උග්ගණ්ඨනො ආවරියබ්‍රාහ්මණං තස්ස හරියඤ්ච සකකචං පටිජ්ඣති. තෙනස්ස සා බ්‍රාහ්මණී ගෙහෙ ලබ්භමානෙන හත්තාදිනා සභිගතා කරොති. තං අසහමානා අඤ්ඤ මාණ්ඩා ආවරියෙන සද්ධිං හෙදං අකංසු. බ්‍රාහ්මණො තෙසං වචනං වෙ තයො වාරෙ වුතොපි අසද්දහනො පච්ඡා සද්දහිතා “මහාබලො මාණ්ඩො නසකො කෙනවි මාරෙතුං උපායෙන නං මාරෙස්සාමි”⁶ ති විනෙතනා නිට්ඨිතසිප්පං අතනො නගරං ගන්තුං ආපුච්ඡන්තං මාණ්ඩං ආහ; තාන අහිංසක! නිට්ඨිතසිප්පෙන නාම අනෙතවාසිනා ආවරියස්ස ගරුදකණිණො දුතබ්බා තං මයං දෙහිති. සාබු ආවරිය! කිං දස්සාමි? ති. මහස්සානං සහස්සදකණිණ්ණවිභුලියො ආනෙහිති. බ්‍රාහ්මණස්ස කීර අසමතිප්පායො “බහුසු මාරියමානෙසු එකත්තනො එකො නං මාරෙස්සාමි”⁷ ති. තං සුතා

1. රඤ්ඤ මහිලං කරෙනො හිරිසෙනපිට්ඨකො අසිලසිපි පජ්ජිති ම: නි: ම: අභකරා.

අභිංසකො අනන්තො විරපරිවිතං නික්කාරුණිකං පුරෙක්ඛනියං සන්තදධි පඤ්චාමුඛො කොසලරෙඤ්ඤ විජ්ඣෙ ඡන්දිනං නාම වතං පටිසිනියා මහා මහසමපෙ පබ්බතානතරෙ වසනොතා පබ්බතසිඛරෙ ධුතියා මහෙහ ගව්ජනො මනුසො ඔලොකෙනියා වෙගෙන ගන්තියා අභිගුලියො ගහෙනියා රුක්ඛගෙහ ඔලමෙඛනියා ගිජ්ඣාපි කාකාපි බාදනති භූමියං නික්කින්නා පුතිභාවං ගව්ජනති එවං ගණනාය අපරිපූරමානාය ලභ්වා ලභ්වා අභිගුලියො සුතොතන ගන්තිනියා මාලං කනියා යඤ්ඤපටිත්තං විය අංසෙ ඔලමෙඛසි තතො පටිඨාය අභිගුලිමාලොකෙවසො සමඤ්ඤ අහොසි. එවං තසමිං මනුසො මාරෙතො මහො අවලඤ්ඤා අහොසි. සො මහෙහ මනුසො අලහනොතා ගාමුපවාරං ගන්තියා නිලි සිනියා ආගතාගතෙ මනුසො මාරෙතො අභිගුලියො ගහෙනියා ගව්ජනි තං ඤාතියා මනුසො ගාමතො අපක්කමිංසු ගාමා සුඤ්ඤ අහෙසුං තථා නිගමා ජනපදව එවං තෙන සො පදෙසො උබ්බාසිතො අහොසි. අභිගුලිමාලංසං ව එකාය උභො සහසො අභිගුලියො සබ්බන්තිතා අහෙසුං අථ මනුසො තං වොරුපදුවං කොසලරෙඤ්ඤ ආරොවෙසුං. රාජා පාතොව නගරෙ හෙරිං. වරාපෙසි “සිසං අභිගුලිමාලං වොරං ගණනාම බලකායො ආගව්ජතු”ති තං සුතියා අභිගුලිමාලංසං මාතා මහතානි නාම මුග්ගමණී තසං පිතරං ආහ: “පුතොතා කිර තෙ වොරො හුතියා ඉදඤ්චි දඤ්ච කරොති තං ජිදියං මාකරීති සඤ්ඤපෙතියා ආනෙති අඤ්ඤථා තං රාජා ඤාතෙය්‍යා”ති. මුග්ගමණො “න මහං තාදිපෙති පුතොතති අනො රාජා යං වා තං වා කරොතු”ති ආහ. අථ මුග්ගමණී පුතතසිනෙහසං බලවහාවෙන පාපෙය්‍යං ගහෙනියා “මම පුතං සඤ්ඤපෙතියා ආනෙය්‍යාමි”ති මහං පටිපජ්ජි හගවා අයං අභිගුලිමාලං ආනෙය්‍යාමිති ගව්ජති සවෙ සා ගමිසංති අභිගුලිමාලො “අභිගුලිසහසං පුරෙය්‍යාමි”ති මාතරං පි මාරෙය්‍යති සොව පච්ඡිමහවිකො “සමාහං නගමිසංසාමි මහාජාති අහ විසො”ති ඤාතියා පච්ජාභ්‍යතං පිණ්ඩපාතපටික්කනොතො සයමෙව පත්ත විවරං ගහෙනියා අභිගුලිමාලං උද්දියං නිංසයොජනිකං මහං පදසාව පටිපජ්ජමානො අනන්තරමහෙහ ගොපාලකෙති වෘරියමානොපි ඡන්දිනං වතං උපගඤ්ඤි. තසමිං බණේ තසං මාතා තෙන දිට්ඨා සො මාතරං දුරතොව දිසවා “මාතරමපි මාරෙතො අජ් උභොගුලිං පුරෙය්‍යාමි”ති අසිං උක්ඛිපිනියා උපධාපි. තෙසං උභොතො අනන්තරෙ හගවා අත්තානං දසෙය්‍යසි. අභිගුලිමාලො හගවන්නං දිසවා කිං මෙ මාතරං මාරෙතො අභිගුලියා ගතිතෙන ජීවතු මෙ මාතා “සනුත්තාහං ඉමං සමණං ජීවිත්‍යා වොරොපෙතියා අභිගුලිං ගණෙහය්‍ය”නති උක්ඛිත්තාසිකො හගවන්නං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබ්බි. හගවා තථාරූපං ඉද්ධාති සබ්බාරං අති සබ්බාරිඤ්ඤා පක්ඛි ඉරියාපථෙන ගව්ජනනමපි අත්තානං අභිගුලිමාලො සබ්බථාමෙන ධාවනොතො නසකෙකාති සමපාපුණ්තුං. සො පරිතින ජවො සුරු සුරුතිපසංසනොතා කවෙජති සෙදං මුඤ්ඤනොතා පාදං උද්ධි රිතුමපි අසකෙකානොතා බාණ්ණ විය සිතො හගවන්නං ‘තිට්ඨ සමණො’ති

ආහ. හගවා ගව්න්නොව “සිතො අහං අභිභූලිමාල! තුට්ඨෙතිට්ඨා”ති
ආහ. සො ඉමෙ සමණො සත්තපුත්තියා සම්මවාදිතො අයං සමණො
ගව්න්නොයෙව “සිතො අහං¹ අභිභූලිමාල! තුට්ඨෙතිට්ඨා”ති ආහ.
අහස්සෙව මහි සිතො කොත්ථො ඉමස්ස අධිප්පායො? පුට්ඨි කා නං ජාතිස්සා
මහි හගවන්තං ගාථාය අර්ථකභාසි:-

“ගව්න් වදෙසි සමණට්ඨිතොමහි
මමස්සෙව බ්‍රෑසි සිතමට්ඨිතොති
පුට්ඨාමි තං සමණ ඵතමත්ථං
කථං සිතො² තිං අහමට්ඨිතොමහි”ති

තත්ථ සමණොති හගවන්තං ආලපති; මමන්ති මං; කථන්ති
කෙනාකාරෙන; අයස්සෙහත්ථ අත්ථො “සමණ! තිං ගව්න්නොව
සමානො සිතොමහි”ති වදෙසි මමස්සෙව සිතං යෙව අට්ඨිතොති බ්‍රෑසි
වදෙසි; කාරණෙනෙත්ථ හවිතබ්බං තත්ථො නං සමණ! අහං ඵතමස්සං
පුට්ඨාමි කථං කෙනා කාරෙන තිං සිතො හොසි අහස්සෙව අට්ඨි
තොමහි”ති ඵට්ඨං වුත්තෙ හගවා:-

“සිතො අහං අභිභූලිමාල සබ්බද්ධ
සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඨං,
තුට්ඨෙති පාණෙසු අහස්සෙහොසි
තත්ථො සිතො නං තුට්ඨෙතිට්ඨාසි”ති.

ගාථාය තං අර්ථකභාසි.

තත්ථ සිතො අහං අභිභූලිමාල! සබ්බද්ධ සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය
දණ්ඨන්ති අභිභූලිමාල! අහං සබ්බද්ධ සබ්බකාලෙ ආදිමජ්ඣපරියො
සානෙසු තසථාවරහෙදෙසු සබ්බෙසු සත්තෙසු දණ්ඨං නිධාය නිතිත
දණ්ඨානිතිතසත්ථො ලජ්ජි දයාපනොනා තතො අස්සෙථා අවත්තනතො
ඵවරුපෙනෙව සිතො; තුට්ඨෙති පාණෙසු අහස්සෙහොසිති තිං පන
සත්තෙසු සස්සෙථ රතීතො අසි ලුද්දො ලොකිතපාණි හතපහතෙ
නිවිදෙධා අදයාපනොනා නසමා අහස්සෙහො විරතිවසෙන අට්ඨිතො
තතො ඵට්ඨ තාසු තාසු ගතීසු පරිබ්බමනතොපි තුට්ඨං ඉදති ඉරියා
පථෙන සිතොපි අට්ඨිතො අසි. අහං පන වුත්තප්පකාරෙන සිතොති.
තතො අභිභූලිමාලො යථාතුට්ඨගුණප්පහාවිතස්ස ජලතලෙ තෙලස්ස
විය සකලං ලොකං අභිබ්බාපෙත්වා සීතස්ස හගවතො කිතුතිසද්දස්ස
සුතපුබ්බතතො හෙතුගමපත්තියා සුභස්ස ව පරිපාකගතතතො “අයං සො
හගවාති සස්සාත්ථිතිසොමනස්සො මහා අයං සීහනාදෙ මහන්තං
ගජ්ජිතං නඉදං අස්සෙහස්ස හවිස්සති සමණස්ස මස්සෙහෙ ගොතමස්ස
ඵතං ගජ්ජිතං දිවෙධා වතමහි මහෙසිනා සමමාසමුද්දෙන මහං
සමහගකරණත්ථං හගවා ඉධාගතො”ති විත්තෙත්ථා :-

1. ආහං’ති කත්ථෙති.

2. කණ්ඨා සිතො’ති කත්ථෙති.

“විරසාං වත මෙ මහිනො මහෙසි
මහාවතං සමණො පච්චුපාදි
සොභං චරිත්සාමි සහසාපාපං
සුචාන ගාථං තව ධම්මසුත්ත”නති¹

ඉමං ගාථං අභාසි.

තත්ථ විරසාං වතාති විරකාලොන වත; මෙති මයං අනුග්ගහන්තාය; මහිනොති සදෙවනෙන ලොකෙන මහතියා පූජාය පූජිතො; මහතො සිලකතනාදිගුණෙ එසි ගවෙසිති මහෙසි; මහාවතං සමණො පච්චුපාදිති ඉමං මහාරඤ්ඤං සමිතසබ්බපාපො භගවා පටිපජ්ජි; සොභං චරිත්සාමි සහසාපාපං සුචාන ගාථං තවධම්මසුත්තනති යො අහං ධම්ම සුත්තං ධම්මපසංගිතං තව ගාථං සුඤ්ඤං. සොභං තං සුචාන විරසාමපි විරකාලොනපි සමිතතං පරිචිතං පාපසහසං පජතිසා”නති විනොත්තා ඉදුති තං අඤ්ඤදන්ති පරිචචරිත්සාමිති එවං පන වතා සථා පටිපජ්ජ සථාව භගවතා අනුග්ගහිතො තං දසෙසතුං:-

“ඉවෙව වොරො අසිමාවුධඤ්ඤ
සොබෙහ පපානෙ නරකෙ අනුකාසි,²
අවන්දි වොරො සුගතස්ස පාදෙ
තත්ථෙව පබ්බජ්ජමයාපි බුද්ධං.”³

බුද්ධො ව ඛො කාරුණිකො මහෙසි
යො සත්තලොකස්ස සදෙවකස්ස
තමෙහි හික්ඛුති තද අවොච
එසෙව තස්ස අනු හික්ඛුතාවො”ති

ඉමා වෙ ගාථා සමිතිකාරකා ධම්මසුං.

තත්ථ ඉවෙවමාති ඉති එව එවං වතා අනන්තරමෙව; වොරොති අධගුලිමාලො; අසිනති ඛග්ගං; අාවුධනති සෙසාවුධං; සොබෙහති සමන්තතො ජිනත්තවෙ; පපානෙති එකතො ජිනත්තවෙ; නරකෙති භූමියා එලිතවිවරෙ; ඉධ පන තිතිපි පදෙහි සත් පතිතං අඤ්ඤෙන ගහතුං නසකතා තාදිසං පබ්බතන්තරමෙව වදති. අනුකාසිති අනු අකාසි; පඤ්චවධමපි අත්තතො ආවුධං අනුචිපි ඡබ්බෙසි. තාති ඡබ්බෙත්තා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතීත්තා “පබ්බාජෙථ මං භනෙත්ත”ති ආහ. තෙන වුත්තං “අවන්දි වොරො සුගතස්ස පාදෙ තත්ථෙව පබ්බජ්ජමයාපි බුද්ධං”නති. එවං තෙන පබ්බජ්ජාය යාපිතාය

1. විරසාං වත මෙ මහිනො මහෙසි
මහාවතං පාපුණි සච්චිපාදි,
සොභං චරිත්සාමි පහාය පාපං.
සුචාන ගාථං තවධම්මසුත්ත”නතිපි.

2 අතිරිතිපි.

3. තං පබ්බජිතං අගාරිතිපි ම: නි: ඉ: පාපි.

සථා තස්ස පුරිමකමං ඔලොකෙනෙනා එහිභික්ඛුභාවාය හෙතුසමපතතිං දිස්වා දක්ඛිණ්ණභවං පසාරෙත්වා “එහි භික්ඛු! සවාක්ඛාතො ධම්මො වර භුගවර්ගං සමමා දුක්ඛස්ස අත්තකිරියායා”ති ආහ. සා එව ච තස්ස පබ්බජ්ජා උපසම්පදාව අහොසි තෙනාහ: “තමෙහි භික්ඛුති තද අවොච එසෙව තස්ස අනු භික්ඛුභාවො”ති. එවං ථෙරො සජ්ඣුසනතිකෙ එහි භික්ඛුභාවෙන පබ්බජ්ජං උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා විපස්සනාය කමමං කරොනොහා අරහත්තං පත්වා විමුක්ඛස්සුඛං පටිසංචෙදෙනො පිතිසොමනස්සජාතො උද්ගතවසෙන :-

“යොව පුබ්බෙ පමජ්ජිත්වා පච්ඡා සො නපපමජ්ජති,
සො මං ලොකං පභාසෙති අබ්භා මුත්තොච වජ්ඣමා.

යස්ස පාපං කතං කමමං කුසලෙන පිබ්බෙති,
සොමං ලොකං පභාසෙති අබ්භා මුත්තොච වජ්ඣමා.

යො හවෙ දහරො භික්ඛු යුඤ්ඤති බුද්ධසාසනෙ,
සොමං ලොකං පභාසෙති අබ්භා මුත්තොච වජ්ඣමා”ති.

ගාර්ඝ්ඨයං අභාසි.

තස්සථො “යො පුග්ගලො ගහවෙස්ථාවා පබ්බජ්ජොවා කල්‍යාණ මිත්තසංසග්ගතො පුබ්බෙ පාපමිත්තසංසග්ගෙන වා අත්තනො වා පටි සබ්බානාභාවෙන පමජ්ජිත්වා සමමා පටිපතතිං පමාදං ආපජ්ජිත්වා පච්ඡා කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙන යොනිස්සො උම්මුජ්ජනො නපප මජ්ජති සමමා පටිපජ්ජති සමථවිපස්සනං අනුයුඤ්ඤනො තිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤ පාපුණ්ණි සො අබ්භාදිති මුත්තො වජ්ජෙ විස ඔකාසලොකං අත්තනා අධිගතාහි විජ්ජාභිඤ්ඤාහි ඉමං බන්ධාදිලොකං වා ඔභාසෙති”ති. යස්ස පුග්ගලස්ස **කාතුපවිනං පාපකමමං**. කමමකඛය කරෙන ලොකුත්තර **කුසලෙන** අවිපාකාරහභාවස්ස ආගරිතත්තා විපා කුප්පාදනෙ වාරපිබානෙන පිබ්බෙති එකිංසති; සෙසං වුත්තනායමෙව. **දහගේති** තරුණො; තෙනස්ස යොගකම්මසර්ගං දස්සෙති. සොහි උපපත්තං වාතානපපරිස්සයං අභිභවිත්වා යොගං කාතුං සනෙකාති. **යුඤ්ඤති බුද්ධසාසනෙති** බුද්ධසාසනෙ සික්ඛත්තයෙ යුත්තපසුත්තො හොති සක්කම්මං සමපාදෙතිති අථො එවං පිතිසොමනස්සජාතො විමුක්ඛස්සුඛවිභාරෙන විහරනො යද් නගරං පිණ්ඩය පටිසති. තද අඤ්ඤා නපි බිත්තො ලෙඛ්ඛු ථෙරස්ස කායෙ නිපතති අඤ්ඤානපි බිත්තො දණ්ණො තස්සෙව කායෙ නිපතති සො භිනෙන්න පතෙන්න විහාරං පටිසිත්වා සජ්ඣ සන්තිකං ගච්ඡති සථා තං ඔවදති “අධිවාසෙහි තිං. බ්‍රාහ්මණ! අධිවාසෙහි තිං. බ්‍රාහ්මණ! යස්ස ඛො තිං බ්‍රාහ්මණ! කමමස්ස විපාකෙන බහුති වස්සගගස්සාති තිරයෙ පච්චෙය්‍යාසි තස්ස තිං. බ්‍රාහ්මණ! කමමස්ස විපාකං දිවෙස්ථං ධම්මෙ පටිසංචෙදෙසි”ති. අථ ථෙරො අනොධිස්සො සබ්බසතෙකසු මෙත්තචිත්තං උපට්ඨිපෙත්වා:-

“දිසා¹පි මෙ ධම්මකථං සුඤ්ඤානං
 දිසාපි මෙ සුඤ්ජනං බුද්ධි සාසනෙ
 දිසාපි මෙ තෙ මනුජේ² භජනං
 යෙ ධම්මවෙවාදායසනති සන්තො.

දිසාති මෙ බන්ධනවාදානං අවිරෝධ පසංසිනං,
 සුඤ්ඤානං ධම්මං කාලෙන තඤ්ඤි අනුචිතියනං.

තති ජාතු භො මමං සිංහෙ අඤ්ඤං වා පන කිඤ්චිනං,
 පපුසුස පරමං සනතිං රතෙඛසා තස ථාවරෙ.

උදසං හි නයනති නෙත්තිකා උසුකාරා දමසනති තෙජනං,
 දුරං දමසනති තච්ඡකා අත්තානං දමසනති පණ්ණිනා.

දණ්ඩෙනෙකෙ දමසනති අඛිකුසෙති කසාතිව,
 අදණ්ඩන අසජෙන අහං දන්තොමති තාදිනා.

අභිංසකොති මෙ නාමං සිංහකස්ස පුරෙ සන්තො,
 අජ්ජාහං සච්ච නාමොමති නානං සිංසාමි කිඤ්චිනං.

මොරො අහං පුරෙ ආසිං අඛිකුලිමාලොති විසසුතො,
 වුය්ගාමානො මහොසෙන බුද්ධිං සරණ්මාගමං.

ලොතිතපාණී පුරෙ ආසිං අඛිකුලිමාලොති විසසුතො,
 සරණ්ගමණං පස්ස භවනෙත්ති සමුහතා.

තාදිසං කමමං කතාන ඛන්තං දුග්ගතිගාමිනං,
 පුට්ඨා කමමවිපාකෙන අනණො භුඤ්ජාමි භොජනං.

පමාදමනුසුඤ්ජනති බාලා දුමමධිනො ජනා,
 අපමාදඤ්ච මෙධාවි ධනං සෙට්ඨංව රක්ඛති.

මා පමාදමනුසුඤ්ජථ මා කාමරතිසත්ථං,
 අපමතෙතො හි කියාසනො පපෙපාති පරමං³ සුඛං.

සොගතං නාපගතං⁴ නෙතං දුමමනතිතං මම,
 සංවිහතෙතසු ධම්මෙසු යං සෙට්ඨං තදුපාගමං.

සොගතං නාපගතං නෙතං දුමමනතිතං මම,
 තිස්සො විජ්ජා අනුප්පත්තා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

අරඤ්ඤ රුක්ඛමුලොවා පබ්බතෙසු ගුහාසු වා,
 තත්ථ තජ්ච අට්ඨාසිං උබ්බිග්ගමනසො තදා.

සුඛං සයාමි ථායාමි සුඛං කපෙපමි ජීවිතං,
 අහත්ථාසො මාරස්ස අහො සන්ථානුකම්පිතො.

බ්‍රහ්මජ්ජෙවා පුරෙ ආසිං උදිවො උගතො අනු,
 සොජ්ජ පුතො සුගතස්ස ධම්මරජස්ස සත්ථිනො.

1. දෙසා¹කපිඅති.

2. මනුසෙසකපිඅති.

3. මිපුලකතිධම්මපද.

4. සොගතං නාම සගතනති ම: හි: ම: පාඨ.

විතතණ්ණො අනාදුනො ගුහතවායො සුසංවුතො,
අඝමුලං වධිනාන පතොනා මෙ ආසවකකියො
පරිවිණේණා මයා සන්ථා කතං බුද්ධියා සාසනං,
ඔභිතො ගරුකො භාරො භවනෙනති සමුහතා”ති.

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ දිසාපිති මයං අමිත්තා පච්චජිකාපි යෙ මං එවං උපව
දන්ති “යථා මයා අඩගුලිමාලයා වසෙන ඤාතිවිසොග දුක්ඛ
පරෙතා දුක්ඛං පාපුණාම එවං අඩගුලිමාලොපි දුක්ඛං පාපුණාතු”ති.
මෙ ධම්මකථං සුණහතුති මයා සත්ථුසන්නිකෙ සුතා වතුසාවච
ධම්මපට්ඨසංයුතතං කථං සුණන්තු; **සුඤ්ජන්තුති** සුන්වා ව
තදන්තිය පටිපජ්ජන්තු; **නෙ මනුජේ භජහතුති** තාදියෙ සප්පරියෙ
කල්යාණමිත්තෙ මනුසෙස භජන්තු සෙවන්තු; **සෙ ධම්මමෙවාදුපසනති**
සතොනාති යෙ සත්තා සප්පරියා කුසලධම්මමෙව උත්තරිමනුසධම්මමෙව
නිබ්බන්ති ලොකුත්තරධම්මමෙව ආදායෙත්ති සමාදායෙත්ති ගණ්හ!
පෙත්ති; **ධනනිපාදනන්ති** අධිවාසන ඛනතිමෙව වදන්තානා; **අභි**
රොධපසංශිතන්ති කෙනපි අවිරොධභ්ග්ගාය මෙත්තාය එව පසංසන
සිලානා; **සුණහතු ධම්මං කාලෙනාති** යුත්තපයුත්තකාලෙ තෙසං
සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තු; **නඤ්ච අනු චිධිසන්තුති** නඤ්ච
යථාභුතං ධම්මං සමමදෙව උග්ගහෙත්ති අනුකරොන්තු; ධම්මානුධම්මං
පටිපජ්ජන්තුති අන්තො. **නති ජාතු සො මමං හිංසෙති** සො මයං
දිසො පච්චජිකො ජාතු එකංසෙනෙව මං නතිංසෙ නබ්බොධිය; **අඤ්ඤං වා පන කිඤ්චීනන්ති** න කෙවලං මං යෙව අඤ්ඤංවාපි කිඤ්චී
තත්තං නතිංසෙය්; **පපුස්ස පරමං සන්තින්ති** පරමං උත්තමං සන්තිං
නිබ්බානං පාපුණෙය්; පාපුණිත්වා රතෙවසා **නස ථාවජේ**¹ති සබ්බව
සත්තෙ පරමාය රතබ්බාය රතෙවසා; සියං සුත්තං විය පරිපාලෙය්නාති
අන්තො. එවං ථෙරො ඉමාති ගාථාති පරෙ පාපතො පරිමොචෙනො
පරිත්තකිරියං නාම කත්වා අත්තනො පටිපත්තිං පකාසෙතො
“උදකංගි”ති ගාථමාහ.

තත්ථ පඨවියා ඵලවිෂානං ඛනිත්වා නිත්තවිෂානං පුරෙත්වා මාතිකං වා
කත්වා රුක්ඛදෙණිං වා ධූපෙත්වා අත්තනා ඉච්ඡතිච්ඡන්ධිෂානං උදකං
නෙත්ති **නෙහතිකා** උදකගාරිනො; **නෙජන්ති** කණ්ඨ; ඉදං වුත්තං
හොති “නෙත්තිකා අත්තනො රුපියා උදකං නයන්ති උසුකාරාපි
තාපෙත්වා වඞ්ඝභාවං ගරන්තා තෙජනං උසුං දමයන්ති උජුකං කරොන්ති
තච්ඡකාපි නෙමි ආදීනං අන්තිය තච්ඡන්තා දුරං දමයන්ති අත්තනො
රුපියා උජුංවා වඞ්ඝංවා කරොන්ති එවං එත්තකං ආරමමං කත්වා
පණ්ඩිතා සපාඤ්ඤා අරියමග්ගං උපපාදෙත්තා අත්තානං දමෙත්ති අර

1. කසන්තිති කසා සතණ්ණානං සහයානං එකං අභිමච්ඡනං භීෂානභීති ථාවරා,
පභිත්තණ්ණා සංගානං අරහතං එකං අභිමච්ඡනං ත්තිසුත්තභිජාතභි කථා.

යතතපතතා එකතනදනනානාම හොනනි”ති. ඉදුති පුරිසදම්මසාරපිනා
 සථාරා අතතනො දම්නාකාරං කතඤ්ඤානඤ්ඤා පකාසෙනෙනා: “දණ්ඨ
 නෙකෙ”ති ආදිකා පඤ්ඤා ගාථා අභාසි තත් දණ්ඨනෙකෙ දම්මනනිති
 රාජරාජමහාමත්තාදයො දණ්ඨන හප්පිඅස්සාදිනා ඔලකායෙන
 ච පච්චත්තිකාදිකෙ දමෙනති ගොපාලාදයො ච ගාචාදිකෙ දණ්ඨන
 සට්ඨියා දමෙනති හථාවරියා හප්පි අභිකුසෙති අස්සා වරියා අස්ස
 කසාති ච දමෙනති; අදණ්ඨන අසංකප්පන අභං දනෙතාමිතිනාදිනාති
 අභං පන ඉට්ඨාතිට්ඨාදීසු ආරම්මණෙසු නාදිභාවප්පතෙනන සමමා
 සමුද්දොධන විනා එව දණ්ඨන විනා සජේන නිතිතදණ්ඨනිතිත සත්
 භාවෙන දනෙතා දම්තො නිබ්බිසෙවනො කතො අමති; අතිංසකොති
 මෙතාමි. හිංසකස්ස පුණ්ණෙතොති සථාරා සමාගමතො පුබ්බ
 හිංසකස්ස මෙ සමානස්ස අතිංසකොති නාමමතං අහොසි; අජජා
 හතති ඉදුති පන අභං“අතිංසකො”ති සච්චනාමො අවිතථනාමො අමති;
 තස්මා න නං හිංසාමි කිඤ්චිනනති කිඤ්චි පතතං නහිංසාමි නඛා
 බෙමි; නනති නිපාතමතතං; විස්සුතොති පාණාතිපාති පුද්දො ලොකිත
 පාණි”ති අදිනා පඤ්ඤානො; මහොසෙතොති කාමොසාදිනා මහතා
 ඔසෙන තස්ස ඔසස්ස විවෙජ්ජකරං බුද්ධං සරණං බුද්ධසඛානං සරණං
 අභමි උපගඤ්ථං. ලොකීනපාණිති පාණමතිපාතනෙන පරෙසං ලොකී
 තෙන රුහිරෙන මකඛිතපාණි; සරණගමනං සස්සාති මහපථං මම
 සරණගමනං පස්සාති අත්තානමෙවලපති නාදිසං කම්මනති අනෙක
 සතපුරිසට්ඨං දුරුණං තථාරූපං පාපකමම; පුට්ඨො කම්මවිපා
 කොති පුබ්බ කතස්ස පාපකමමස්ස විපාකෙන පුට්ඨො සබ්බස්ස පතින
 කමමා විපාකමතතං පච්චනුහොනෙනාති. අථවා පුට්ඨොකම්මවිපා
 කොති උපතිස්සයභුතස්ස කුසලකමමස්ස ඵලභුතෙන ලොකුතතර
 මඤ්ඤන ලොකුතරකමමස්සෙව වා ඵලෙන විමුත්තිපුබ්බෙන පුට්ඨො; සබ්බ
 කිලෙසානං බිණ්ණතා. අනණො භුඤ්ඤාමි හොජනං හොජනාපදෙ
 සෙන වතතාරොපි පච්චයෙ වදති. පුබ්බ අතතනො පමාදවිහාරං
 ගරහමුබ්බෙන පච්ජා අප්පමාදප්පට්ඨනතිං පසංසනෙනා තත් ව පරෙසං
 උස්සාහං ජනෙතෙනා “පමාදමනුසුඤ්ජනති”ති ආදිකා ගාථා අභාසි,
 තත් බාලාති බාලෙත සමනතාගතා ඉධිලොකපරලොකත්වං අජානනනා;
 දුමම්මිබ්සොති නිප්පඤ්ඤා; තෙ පමාදෙ අදිනවං අපස්සනනා මමදං අනු
 සුඤ්ඤාති පට්ඨෙතනනති පමාදෙන කාලං විනිනාමෙනති. මෙබ්බා
 මිති ධමමොජපඤ්ඤා සමනතාගතො පන පණ්ඩිතො කුලට්ඨාගතං
 සෙට්ඨං උත්තමං සත්තරතන ධනං විය අප්පමදං රක්ඛති. “යථා හි
 උත්තමං ධනං නිස්සාය හොගසම්පතතිං පාපුණ්ණියාම පුත්තදුරං
 පොසෙස්සාම සුගතිගමනමඤ්ඤං සොධෙස්සාමාති ධනෙ ආනිසංසං
 පස්සනනා ධනං රක්ඛනති එවං පණ්ඩිතොපි අප්පමාදං නිස්සාය පඨමජ්ඣා
 නාදිති පටිලභිස්සාමි මඤ්චලාති පාපුණ්ණියාමි තිස්සො විජජා
 ඡ අභිඤ්ඤා සමාපදෙස්සාමි”ති අප්පමාදෙ ආනිසංසං පස්සනෙනා ධනං
 සෙට්ඨංව අප්පමාදං රක්ඛනති අනෙථා. මාපමාදනති පමාදං මා අනු

සුඤ්ඤථ පමාදෙන කාලං මා විනිනාමයිත්; මානාමරනිසන්ධනනි වන්ත්ති කාමෙසු කිලෙසකාමෙසු ව රතිසංඛාතං තණ්හාසන්ධංපි මා අනු සුඤ්ඤථ මා වින්දිත් මා පටිලහිත්; අසමනෙතාහිති උපරිකිතසතිතාස අපමනෙතා පුග්ගලො; ක්වාසනො ක්වාසනපපුතො; පෙමං උත්තමං නිබ්බාන සුඛං පාපුණාත්. ස්වාගතං නාපගගාත් යං තද මම සන්ත්තිසෙ ආගතං ආගමනං සන්ත්ති වා තස්මිං මහාවතෙ ආගමනං තං සවාගතං ස්වාගමනං නාපගතං අන්තො අපෙතං විතතං නගොති නෙතං. දුම්මහතිතං මමාති යං තද මසා සන්ත්තිසතිසෙ පබ්බජිස්සාමිති මනනිතං ඉදමපි මම න දුම්මහතිතං සුමනනිතමෙව; කසමා? සංවිගනෙතසු ඛෙමෙසුති සාවර්තානවර්තාදිවසෙන පකාරතො විගනෙතසු ඛෙමෙසු; යං සෙට්ඨං පසන්ධං උත්තමං¹ නිබ්බානං නදුපාගමං තදෙව උපගඤ්ඤිතාති අන්තො, තද පුට්ඨජනකාලෙ පයොගාසයවිපතනතාස අරඤ්ඤ දීප්ප දුක්ඛං විහාසිං. ඉදති පන පයොගාසයසම්පන්නතාස තත්ති සුඛං විහරාමිති සුඛනිසින්නභාවඤ්ඤව පුබ්බෙ ජාතිමනෙතන බ්‍රාහ්මණො ඉදති සන්ත්ති මරස පුත්තතාස බ්‍රාහ්මණොති පරමන්ත්‍රාහ්මණභාවඤ්ඤ දසෙසනො “අරඤ්ඤ”ති ආදිමාග. තත්ති සුඛං සංඝාමිති සයනොපි සුඛං නිදුක්ඛං විතතුත්‍රාසාදිතං අභාවෙන වෙතොදුක්ඛරතිතො හුත්වා සයාමි; ධායාමිති නිට්ඨාමි; අභස්මපාසො මාරස්සාති කිලෙසමාරදිතං අනොවරො; අනො සන්ධානුභවපිනොති සන්ධාරා අනුකම්පිතො; අනො! බ්‍රහ්මජ්වෙමාති බ්‍රාහ්මණජාතිකො; උදිමෙමා උභතොති මාතිතොව පිතිතොව උභතො උදිතො සංසුද්ධගහණිකො; සෙසං තත්ති තත්ති වුත්තනසමෙව.

අබ්ගුරිමාලසේරගාථාවණ්ණනා

නි වසි තා.

පහාස මානාපිනගෙති ආදිකා ආයසමතො අනුරුද්ධසේරස්ස ගාථා අසමපි පුරිමබ්‍රදෙධිපු කතාපිකාරො පදමුත්තරස්ස හගවතො කාලෙ විහවසමපනොනා ඤාමුමිකො හුත්වා නිබ්බතති. සො එකදිවසං විහාරං ගතත්වා සන්ත්ති සන්තිකෙ ධම්මං සුණ්ණෙනා සන්ධාරං එකං භික්ඛුං දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගට්ඨානෙ ධර්මෙනා දිස්වා සසමපි තං ධානං පජන්ත්වා සත්තසංඝස්ස භික්ඛුපරිවාරස්ස හගවතො සත්තාහං මහා දුතං පවනෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ හගවතො භික්ඛුසංඝස්ස ව උත්තමාති වන්ත්ති දන්තා පණ්ඩානමකාසි. සන්ධාපිස්ස අනන්තරා යෙන සමිජ්ඣිතභාවං දිස්වා “අනාගතෙ ගොනමස්ස නාම සමමා සම්බුද්ධස්ස සාසනෙ දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගො හවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. සොපි තත්ති පුඤ්ඤති කරොනො සන්ධරි පරිනිබ්බතෙ නිට්ඨතෙ සත්තසොජනිකෙ සුවණ්ණවෙතිසෙ අනෙකසහස්සෙති දීපරුක්කෙති දීපකපලිකාති ව “දිබ්බවක්ඛුඤ්ණස්ස උපනිස්සස්ස වෙසො ගොතු”ති

1. උත්තමං, පමරං'හි කසම්පි.

උලාරං දීපපුජං අකාසි. එවං යාවජ්වං පුඤ්ඤාති කන්ධා දෙවමනුසේසසු සංසරනේවා කාසයෙසං ගගවතො කාලෙ බාරාණසිසං කුට්ටබ්බිකගෙහෙ නිබ්බන්ධිත්වා විඤ්ඤානං පතෙතා සන්ධි පරිනිබ්බතො නිව්ඤ්ඤෙ යොජ නිකේ කතකඤ්ඤපෙ බහු කංසපාතිසො සපපිමණ්ඩසං පුරෙත්වා මජ්ඣේ එකේකං ගරුපිණ්ඩං¹ ධරෙත්වා මුඛවට්ටියා මුඛවට්ටිං පුරාපෙතො වේනියං පරික්ඛිපාපෙත්වා අත්තනා එකං මහතිං කංසපාතිං සපපිමණ්ඩසං පුරෙත්වා සහසංවට්ටියො ජාලාපෙත්වා සිසෙ ධරෙත්වා සබ්බරත්තිං වේනියං අනුපරියාසි එවං තස්මිමපි අත්තනාවෙ යාවජ්වං කුසලං කන්ධා තතො චුතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්ධිත්වා තත්ථ යාවතායුකං ධන්වා තතො චුතො අනුපපතො චුද්ධො බාරාණසිසංසෙව දුග්ගතකුලෙ නිබ්බන්ධි අනන්තායොතිස්ස නාමං අහොසි. සො සුමනසෙට්ඨිස්ස කමමං කරොතොතා ජීවති. සො එකදිවසං උපජිමෙයි. නාම පච්චෙක චුද්ධං දිස්වා අත්තනො අන්ධාය ධරිතං එකං භත්තවඩ්ඩිතකං පතොත පක්ඛිපිත්වා තස්ස දාතුකාමො² ගතත්තුං ආරභී. හරියාපියං අත්තනො භාගං භත්තවඩ්ඩිතකං තත්ථෙව පක්ඛිපි. සො තං නන්ධා පච්චෙකචුද්ධියං ගත්ථෙ ධරෙසි. පච්චෙකචුද්ධො තං ගහෙත්වා අනුමො දනං තන්ධා පක්කමි. තං දිස්වා රත්තිං සුමනසෙට්ඨිස්ස ඡතොත අභි චන්ධා දෙවතා “අහො දනං පරමදනං උපජිමෙයි සුපාතිට්ඨින”න්ති මහතා සද්දෙන අනුමොදි. තං සුන්ධා සුමන සෙට්ඨි “එතං දෙවතාය අනුමොදිතදනං නාම උත්තමදන”න්ති විනොතන්ධා තත්ථ පතතිං යාවි අනන්තායො පතතිං අදාසි තෙන පසන්නවිතොතා සුමන සෙට්ඨි තස්ස සහසං දන්ධා “ඉතො පට්ඨාය තුස්සං සහත්ථෙන කමම කරණ්ණිච්චං නත්ථි පටිරුපං ගෙහං කන්ධා වාණ්ඤේන ජීවාසී”ති ආග. සත්ථා තිරෙඛතො චුට්ඨිතස්ස පච්චෙකචුද්ධියං දින්න පිණ්ඩපාතො තං දිවසමෙව උලාරතරවිපාකො හොති තස්සා තං දිවසං සුමනසෙට්ඨි රඤ්ඤාදා සත්තකං ගච්ඡන්තො තං ගහෙත්වා අගමාසි. රුජා තං ආදරවතොත ඔලොකෙසි. සෙට්ඨි “මහරාජ! අයං ඔලොකෙ තබ්බසුතොතො සෙවා”ති චන්ධා තදා තෙන කත පුඤ්ඤං අත්තනා වස්ස සහසං දින්නතාවඤ්ඤ කමෙසි. තං සුන්ධා රුජා තුස්සිත්වා සහසං දන්ධා “අසුකස්මිං නාම ධානෙ ගෙහං කන්ධා වසා”ති ගෙහවඩ්ධානං ආණාපෙසි තස්ස තං ධානං සොධාපෙනතස්ස මහත්තියො නිධිකුමනියො උට්ඨාහිංසු. තං දිස්වා සො රඤ්ඤාදා ආරෙච්චෙසි. රුජා සබ්බං තං ධනං උදධරපෙත්වා රාසිකතො දිස්වා “එත්තකං ධනං ඉමස්මිං නගරෙ කස්ස ගෙහෙ අච්ඡිති? න කස්සවි දෙවා! ති. තෙන. ති “අයං ධනසෙට්ඨි නාම හොතු”ති තස්ස සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසි. සො තත්ථ යාවජ්වං කුසලං කමමං කන්ධා තතො චුතො දෙවමනුසේසසු සංසරනො ඉමස්මිං චුද්ධුපාදෙ කපිලවස්ස නගරෙ අමිණොදනස්ස සක්කස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. අනුරුද්ධො

1. ගුලපිණ්ඩං-අඩුකුකරළුකපා.

2. උපරිඝස්සනාම පච්චෙකචුද්ධියං

අත්තනොඅන්ධාය ධරිතං එකං භත්තවඩ්ඩිතකං පතොත පක්ඛිපිත්වා. දාතුකාමො’ති කත්ථෙ.

තිස්ස නාමං අහොසි. සො පන අනුරුද්ධකුමාරෙ මහානාමස්ස සක්කස්ස කතිට්ඨභානා සඤ්චු චූලපිතුපුතො පරමසුබ්බමාලො මහාපුඤ්ඤ තිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡවිකෙසු තිසු පාසාදෙසු අලභිකතතාටකපරිවුතො දෙවො විශ සමපතතිං අනුභවනො සුදොධාදනමහාරජෙන උසාහි තෙහි සක්කරුජ්ඣි සඤ්චු පරිවාරජං පෙසිතෙහි හඤ්ඤකුමාරාදීහි අනුපියමබ්වනෙ විහරන්තං සභාරං උපසම්මතීන්ද්‍රං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා අනොටසෙසයෙව දිබ්බවක්ඛං තිබ්බතොන්ති පුන ධම්ම සෙනාපතිස්ස සන්තිකෙ කමමභානං ගතොති පාවිනිවංසදාසං ගන්ත්වා සමණධම්මං කරොතො සත්තමහාපුරිසවිතකෙක විතකෙකන්ද්‍රං අට්ඨමං ජනෙතුං නාසකඛි, තස්ස තං පවතතිං සුභං සභා අට්ඨමං මහා පුරිසවිතකං කපේන්ද්‍රං චතුප්පච්චයසනොසභාවනාරාමපතිමණ්ඩිතං මහාඅරියවංස පටිපදංඃ දෙසෙසි. සො දෙසනානුසාරෙන විපස්සනං චණ්ඩන්ද්‍රං අභිඤ්ඤාපටිසම්මද්ධපරිවාරං අරහන්තං සච්ඡාකාසි. තෙන වුත්තං අපදනෙ :-

“සුමම්ඛං භගවන්තාහං ලොකජෙට්ඨං නරාසහං,
වුපකට්ඨං විහරන්තං අද්දසං ලොකනායකං.

උපගන්ත්වාන සමුද්ධං සුමම්ඛං ලොකනායකං,
අඤ්ජලිං පත්තහෙත්තින චුද්ධිසෙට්ඨමයාවහං.

අනුකම්ප මහාවීර! ලොකජෙට්ඨ! නරාසහ!,
පදීපං තෙ පදස්සාමි රුක්ඛමුලමහි ක්කායතො.

අධිවාසෙසි සො ධිරො සයම්භු වදනං වරො,
දුමෙසු විනිවිජ්ඣිත්වා යන්තං යොජ්ඣහං තද්ද.

සහස්සවට්ඨිං පාදසිං චුද්ධස්ස ලොකබ්බකුතො,
සත්තාහං පජ්ජලිත්තින දීපා වුපසමිංසු මෙ.

තෙන විතතපසාදෙන වෙනනා පණ්ඩිතිව,
ජතින්ද්‍රං මානුසං දෙනං විමාන මුපපජ්ජහං.

උප පන්තස්ස දෙවන්තං බ්‍රහ්මං ආසි සුතිමුත්තං¹,
සමන්තො පජ්ජලති දීපදනසයිදං ඵලං.

සමන්තා යොජනසතං විරොවෙසිමහං තද්ද,
සබ්බෙ දෙවෙ අතික්කමම² දීපදනසයිදං ඵලං.

තිංසකපානි දෙවිඤ්ඤා දෙවරජ්ජමකාරසිං
න මං කෙවිති මඤ්ඤානති දීපදනසයිදං ඵලං.

අට්ඨවිසතික්කන්තුඤ්ඤා චක්කවිතති අහොසහං,
දිවාරතතිඤ්ඤා පස්සාමි සමන්තා යොජනං තද්ද.

1. අං: නි; අට්ඨකතිපාත.

1. ඵමො ආසිසුතිමුත්තො'ති පාළි.

2. අතිභොමි'ති පාළි.

සහස්සලොකං ඤාණෙන පස්සාමි සන්ත්‍රියාසනෙ,
දිබ්බවක්ඛුං අනුප්පන්නො දීපදානස්සිදං ඵලං.

සුමමධො නාම සම්මුද්ධො තිංසකප්පසහස්සිනො,
තස්ස දීපො මයා දින්නො විප්පසන්නෙන වෙනසා.

පටිසම්භිදා වතස්සො විමොක්ඛාපිම් අවසීමෙ,
ඡත්‍රභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං මුද්ධස්ස සාසන”න්ති.

අථ නං සභා අපරභාගෙ ජේතවනමහාවිහාරෙ අරියගණමජේඛි
නිසින්නො දිබ්බවක්ඛුකානං අභ්ගට්ඨානෙ ධීපෙසි. “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම
සාවකානං භික්ඛුනං දිබ්බවක්ඛුකානං යදිදං අනුරුද්ධො”ති. සො විමුක්ති
සුඛ පටිසංවෙදී විහරන්නො එකදිවසං අත්තන්නො පටිපතති. පච්චවෙක්ඛිත්වා
පිතිසොමනස්සජාතො උදානවසෙන “පභාය මාතෘපිතරො”ති අ.දික්ඛා
ගාථා අභාසි. තෙව් පන ථේරස්ස පබ්බජ්ජං අරහත්තුප්පත්තිඤ්ච
පක්ඛාසෙනෙති සංගීතිකාරෙති ආදිතො වතස්සො ගථා භාසිතා තණො
පරා ථේරස්ස අරිය මංසපටිපතතියා ආරාධිතවිතෙතන භගවතා භාසිතා.
ඉතරා සබ්බාපි තෙත තෙත කාරණෙන ථේරෙනෙව භාසිතාති වදන්ති.
ඉති සබ්බථාපි ඉමා ගාථා ථේරෙන භාසිතාපි ථේරං උද්දස්ස භාසිතාපි
ථේරස්සෙවෙනා ගාථාති වෙදිතබ්බො.

සෙය්‍යපීදං :-

“පභාය මාතෘපිතරො භගිනීඤ්ඤිභාතරො,
පඤ්ඤාමගුණෙ භිත්වා අනුරුද්ධොමි ක්ඛායති.

සමෙතො නව්වගීතෙති සම්මතාලප්පබොධිනො,
න තෙන සුද්ධිමජ්ඣගා මාරස්ස විසයෙ රතො.

එතඤ්ච සමතික්ඛමම රතො මුද්ධස්ස සාසනෙ,
සබ්බොස්ස සමතික්ඛමම අනුරුද්ධොමි ක්ඛායති.

රූපා සඤ්ඤා ගණා රසා ථොට්ඨබ්බාව මනොරමා,
එතෙව සමතික්ඛමම අනුරුද්ධොමි ක්ඛායති.

පිණ්ඩපාතමතික්ඛන්නො එකො අදුර්භයො මුනි,
එසති පංසුකුලානි අනුරුද්ධො අනාසවො.

විවිනි අභ්ගති ධොවි රජපි ධාරපි මුනි,
පංසුකුලානි මතිමා. අනුරුද්ධො අනාසවො.

මතිවේණිව අසනතුට්ඨො සංසට්ඨො යොව උද්ධිතො,
තස්ස ධම්මො ඉමෙ භොන්ති පාපකා සංකිලෙසිකා.

සතොව¹ භොති අපට්ටේණි සනතුට්ඨො අවිභාතවා,
පට්ටේකරතො විතො නිව්වමාරද්ධවිපිට්ඨො.

තස්ස ධම්මා ඉමෙ ගොතති කුසලා භොධිපක්ඛිකා,
අනාගතොච සො ගොති ඉති චුතතං මහෙසිනා.

මම සබ්බපපමඤ්ඤාය සභාං ලොකෙ අනුගතො,
මනොමයෙන කායෙන ඉද්ධියා උපසබ්බමි.

යද මෙ අනු සබ්බපෙසා තතො උත්තරිදෙසසි,
නිපපඤ්ඤායො චුදො නිපපඤ්ඤාමිදෙසසි.

තස්සාහං ධම්මමඤ්ඤාය විහාසිං සාගතො රතො,
නිසෙසා විජා අනුපපත්තා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

පඤ්ඤාපඤ්ඤාය වස්සානි යතො නෙසජ්ඣිකො අහං,
පඤ්ඤාචිසතිවස්සානි යතො මිද්ධං සමුගතං.

නාහු අස්සාසපස්සාසා සිතවිතතස්ස නාදිතො,
අනෙජො සනතිමාරබ්බ මක්ඛුමා පරිනිබ්බුතො.¹

අසලලීනොන විතෙතන වෙදනං අජ්ඣවාසසි,
පජ්ජාතස්සෙව නිබ්බානං විමොක්ඛො වෙතස්සො අහු.

එතෙ පච්ඡමකා දුති මුනිනො එස්සපඤ්ඤාමා,
නාඤ්ඤා ධම්මා හවිස්සනති සමුදෙඤ්ඤා පරිනිබ්බුතො.

නඤ්ඤා දුති පුතාවාසො දෙවකායසමිං ජාලිති!,
වික්ඛිණ්ණො ජාතිසංසාරො නඤ්ඤා දුති පුතබ්බවො.

යස්ස මුත්තෙතන සහස්සධා ලොකො
සංවිදිතො සමුභමකපෙසා වසි,
ඉද්ධිගුණෙ චුතුපපාතෙ කාලෙ
පස්සති දෙවතා සහිකමුතො.

අනනභාජො පුරෙ ආසිං දලිද්දො ඝාසගාරකො,²
සමණං පටිපාදෙසිං උපෙච්චිං යසසිනං.

සොච්ඡි සකාසකුල ජාතො අනුරුද්ධොති මං විද්ධ,
උපෙතො නවවග්ගිනෙති සමමතාලුප්පකොධිතො.

අඵද්දසාසිං සමුද්ධං සභාරං අකුමොහසං,
තස්මිං විතතං පසාදෙචා පබ්බජං අනගාරිසං,
පුබ්බනිවාසං ඡතාමි යථ මෙ චුසිතං පුරෙ,
තාවකිංසෙසු දෙවෙසු අවතාසිං සක්කජාතිසං.

සත්තකතිතතං මත්තසිසෙසු අහං රජ්ජමකාරසිං,
වාතුරතොතා විජ්ජාචි ජම්බුසණ්ඩස්ස ඉස්සරො,
අදණ්ඩන අසත්තන ධම්මෙන අනුසාසිං.

1. සො කාලමකර්මුනිති, සි: සං. කාලමකර්මුනිති ම: මහාපරිනිබ්බානුක්ඛා.

2. කාජගාරතො'ති සි: සිංහාරකො'ති ම: ධම්මපද්ධකපං.

ඉතො සත්ත තතො සත්ත සංසාරානි චතුදදස,
නිවාසමභිජානිසංං දෙවලොකෙ සිතො තද.

පඤ්චබ්බිකෙ සමාධිමභි සනෙතා එකොදිභාවිතො,
පටිපසංඝාද්ධිලභොමනි¹ දිබ්බවක්ඛු විසුජ්ඣි මෙ.

වුතුපපාතං ජානාමි සත්තානං ආගතිං ගතිං,
ඉන්භාවඤ්ඤා භාවං ක්කිතෙ පඤ්චබ්බිකෙ සිතො.

පරිවිණේණො මයා සත්ථා තතං වුද්ධස්ස සාසනං,
ඔභිතො ගරුකො භාගෙ භවනෙතති සමුගතා.

වජ්ජනං චෙඨමගාමෙ අභං ජීවිතසම්බයා,
හෙට්ඨො චෙඨගුමෙසමිං නිබ්බාසිසංං අනාසවො”ති.

තථ සභාසාති පජතිත්වා; මානාසිකරොති මාතරඤ්ච පිතරඤ්ච;
අයංගෙත්ථ අබ්ඨාසො “යථා අඤ්ඤා කෙච්ඡි ඤාතිපාරිජ්ඣෙඤ්ඤාන වා
භොගපාරිජ්ඣෙඤ්ඤාන වා අභිභූතා පබ්බජනති පබ්බජිතා ච කිව්චන්තර
පසුතා විහරන්ති න එවං මයං, මයං පන මහත්තං ඤාතිපරිවට්ටං මහත්තඤ්ච
භොගකම්බකං. පහාය කාමෙසු නිරපෙක්ඛා පබ්බජිතා”ති. ක්කාසනීති
ආරම්භෙපතිජ්ඣාතං ලක්ඛණෙපතිජ්ඣාතඤ්ඤාති දුට්ඨමපි ක්කානං අනු
සුතො විහරති; සමමනො නිව්චගිතෙති නිව්චගි ව ගිතෙති ව
සමබ්බිභූතො; නිව්චාති පසංගො ගිතාති සුභිකොති අත්ථො.
සමමනොති ව පඨානති නිව්චගිතෙති සුජිතොති අත්ථො. සමම
නාලප්ප භොධනොති සමමනාලප්පෙති පටිවුසකාලෙ පභොධෙතබ්බො;
නිගාහ සුද්ධිමජ්ඣගාති තෙන කාමභොගෙන සංසාරසුද්ධිං නාසිගවජ්ඣං;
මාරග්ග විසෙස රතොති කිලෙසමාරග්ග විසයභූතෙ කාමගුණෙ
රතො; කිලෙසමාරග්ග විසයභූතෙන කාමගුණභොගෙන සංසාරසුද්ධි
භොතිති එවං දිට්ඨිකො අනුත්ථාති අත්ථො. තෙනාහ: “එතඤ්ච සම
තික්ඛමො”ති ආදි. තත්ථ එතනති එතං පඤ්චවිධමපි කාමගුණං;
සමතික්ඛමමාති සමතික්ඛමිත්වා; අනපෙක්ඛො² ජිබ්බාත්ථාති අත්ථො.
සෙබ්බාසනති කාමොසාදිකං සබ්බමපි ඔසං; පඤ්චකාමගුණෙ සරුපතො
දසෙසභුං “රූපා සඤ්ඤා”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ මනෝරමාති ලොභාති
යට්ඨෙන වනං රමයන්තිති මනෝරමා; මනාපියාති වුත්තං හොති.
යථාහ: “කතමෙ පඤ්ච මනාපියා රූපා මනාපියා සඤ්ඤා”ති ආදි. පිණ්ඩ
පානමතික්ඛනෙනොති පිණ්ඩපානග්ගහණං අතික්ඛනෙනො; පිණ්ඩ
පානග්ගහණො නිවතෙතෙනොති³ අත්ථො. එකොති එකාති අපච්ඡා
සමණො; අදුට්ඨිකොති නිත්තණොහො; තණ්හාති පුරිසස්ස දුතියා නාම
යථාහ: “තණ්හා දුතියො පුරිසො”⁴ති එකතීති පරිසෙසති; විවිජ්ඣති
එකෙනොව තත්ථ තත්ථ සම්කාරකුටාදිසු පංසුකුලප්පනතිට්ඨානෙසු
විවිති; අග්ගහිති විවිතිත්වා අසුචිමකම්මමපි අජිගුච්ඡෙනො ගණති;

1. ලබ්භිති පාළි.

3. නිවිතොති කත්ථමි.

2. අනපෙක්ඛකා’තිකත්ථමි.

a. ම: නි: උපරි: 4 මහන 9 අරණ විභවන සුත්ත,

b. ඉතිවුත්ත එකතිපාන 2, මහන 5. සුත්ත.

ඉඩාවිති විකඩාලෙයි; රජසීති ධොවිතා ගතිතං සිඛිතා කපපියරජ නොන රජයි; ඛාරසීති රජිතා කපපිඤ්ඤං දතා ධාරෙසි නිවාසෙසි වෙව පාරුපිව;

ඉදහි පාමිනිවංසදුග්ගෙ සන්තාරා දිනනභවාදං තෙන¹ ව අත්තනො අත්තිඤ්ඤාමන්තකපපතතභාවං දීපෙනො “මහිවේන් ව අසනනුවෙය්”ති ආදිකා ගාථා අභාසි. තත් මහිවේන්ති මහතිසා පච්චිසිවේන්ස සමනතා ගතො; උලාරුලාරෙ බහු පච්චසෙ ඉව්ජනෙතාති අපේන්, අසනනුවෙය්ති නිසානනුවෙය් සථාලාභසනෙතාසාදිතා සනෙතාසෙන විරතිතො; සංසවෙය්ති ගිහිති වෙව පබ්බජිතෙහි ව අනනුලොමිකෙන සංසග්ගෙන සංසවෙය්; උදබ්ගොති විකතිතවිනෙතා; නාසාති මහිවේන්ති ආදිතා වුත්තපුග්ගලසා; ධම්මාති “මහිවේන්තා අසනෙතාසො සංසවන්තා විකෙඛපො”ති ඊදිසා ලාමකවෙස්න පාපසා; සංකිලෙසිකාති තසා විත්තසා මලිතභාවකරණ්ණො සංකිලෙසිකා ධම්මා භොගනි. සන්තොව අපට්ටෙය්ති යද පනායං පුග්ගලො කලාසාණ්ණිකෙන සෙවනො හජනො පසිරුපාසනො සද්ධම්මං සුඤ්ඤො සොතිසොමනසිකරොනො සති මාව මහිවේන් පහාය අපට්ටෙය් ව භොති. අසනෙතාසං පහාය සනනුවෙය්; විත්තසා විසාතකරං විකෙඛපං පහාය අවිසානාවාදවිකතිකෙනා සමාතිතො; ගණ්ඨකණ්ඨකං² පහාය පට්ටෙකරනො විවෙකාභිරතිසා නිබ්බද්ධ ධම්මපිතිසා; විනෙතා සුමනො තුට්ඨවිනෙතා; සබ්බසො කොසල් පහානෙන ආරද්ධිවිජිග්ගො; තද නාසා එවං අපට්ටෙය්තිදිගුණ්ණසමනතා ගතසා ඉමෙ සතිපට්ඨානාදසො සත්තනිංසපපහෙද්ධිවිධිවිපසසා සඛිතා හසා කොසල්ලසලෙතවෙස්න කුසලා මහපරිසාපනතා බොධිපක්කිකා ධම්මාභොගනි. භො තෙහි සමනතාගතො සබ්බසො ආසවානං ඛෙපනෙන අග්ගමග්ගකඩ්ඤ්ඤො පට්ඨාය අනාසවොවභොගනි. ඉති එවං වුත්ත මහෙසිනා සමොසමුඛෙන පාමිනිවංසදුග්ගෙ මහාපුරිසවිතකක මන්තං පාපනවසෙනාති අධිප්පාසො. මමසඛිකපමඤ්ඤාසාති “අපට්ටෙය්සායං ධම්මො නායං ධම්මො මහිවේස්සා”³ති ආදිතා මහාපුරිසවිතකක වසෙන ආරද්ධං තෙව මන්තං පාපෙනුං අසමන්තාවෙන සිතං මම සඛිකපං ජානිතා; මහොමසෙනාති මනොමසෙන විය මනසා නිමිතසදිසෙන; පරිණාමිනෙතාති අපේන්, ඉද්ධිසාති “අයං කාසො ඉදං විත්තං විය භොතු”ති එවං පවත්තඅධිධානිද්ධිසා; යද මෙ අහු සඛිකපෙය්ති යමිං කාලෙ මග්ගං “කිදිසො නුඛො අධිවෙමො මහාපුරිස විතකකො?”ති පරිවිතකකො අගොසි නෙනා මම සඛිකපමඤ්ඤාස ඉද්ධිසා උග්ගසඛිකමිති යොජනා. උත්තමි දෙසයිති “නිපපඤ්චාරාමසායං ධම්මො නිපපඤ්චරතිනො නායං ධම්මො පපඤ්චාරාමස පපඤ්චරති නො”⁴ති ඉමමධිමං මහාපුරිසවිතකකං පුරෙතොනා උපරි දෙසයි; තං පන දෙසිතං ධම්මං දසෙන්නො ආහ: “නිපපඤ්චරතො වුද්ධො නිපපඤ්චමදෙසයි”ති, පපඤ්චා නාම රාගාදසො කිලෙසා තෙසං වුපසමතාය

1. තසා'තිකත්ථි. 2. සංඝිග්ගිතති කත්ථි. 3. අ: නි: අඝ්ඝ: ගහපතිමග්ග 10 සුත්ත. 4. අ: නි: අඝ්ඝ: 3 ගහපතිමග්ග 10 සුත්ත.

තදභාවතොච ලොකුතතරධම්මො නිපපඤ්චානාම තස්මිං නිපපඤ්ච
 රතො අභිරතො සම්මාසම්මුදොධා යථා තං පාපුණාමි තථා තාදියං ධම්මං
 අදෙසයි. සාමුක්කංසිකං චතුස්සම්මධම්මදෙසනං පකාසයිති අපේථා.
භාෂාණං ධම්මමඤ්ඤායාති තස්ස සජ්ඣදෙසනය ධම්මං ජානිතා
 යථානුසිට්ඨං පටිපථ්‍යනො චිත්තාසිනති. සිත්තවත්තයසම්මතභෙ භාෂනෙ
 රතො අභිරතො හුත්වාති අපේථා.

සථාරා අත්තතො සමාගමං තෙන සාධිතච්ඡං දසෙන්නා ඉදුති
 අත්තතො පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය ආරඬ්චිරියතං කායෙ අනපෙක්ඛ
 තාය සෙය්‍යසුච්ඡායසුච්ඡායං පරිව්වාගං අපට්ඨිඬ්චකාලතො පට්ඨාය
 ආරඬ්චිරියතඤ්ච දසෙන්නො “පඤ්චපඤ්ඤාසවස්සානි”ති ගාරම්භ.
 තත්ථ සත්තො සෙසසජ්ජිත්තො අභන්ති යතො පට්ඨාය “යොගානුකූලතා
 කම්මට්ඨානපරිසුට්ඨිතසප්පුරිසවරියා සලොඛවුතති”ති එව්මාදිගුණෙ
 දිස්වා නෙසජ්ජිතො අගොසිං පඤ්චපඤ්ඤාසවස්සානි; සත්තොමිඬ්ඨං
 සමුත්තනති යතො පට්ඨාය මයා නිද්ද පරිව්වතො තානි පඤ්චවිසති
 මසස්සානි. ථෙරස්ස පඤ්චපඤ්ඤාසවස්සානු නෙසජ්ජිකස්සානො
 ආදිතො පඤ්චවිසති වස්සානි නිද්ද නාගොසි තතො පරං සරිරකීලම
 ථෙත පච්ඡමයාමෙ නිද්ද අගොසිති වදන්ති. භාහු අස්සාසසස්සාසාති
 ආදිතා තිස්සො ගාථා සජ්ඣ පරිනිබ්බානකාලෙ තිකුමුති කිං භගවා පරි
 නිබ්බුතො?ති පුථෙථා පරිනිබ්බුතභාවං පථෙදෙනො ආහ. තත්ථ භාහු
 අස්සාසසස්සාසා සීනවිපතස්ස භාදිත්තොති අනුලොමපටිලොමතො
 අනෙකාකාරවොතිණ්ණං¹ සබ්බාසමාපතනියො සමාපජ්ජිතා වුට්ඨාය සබ්බ
 පච්ඡා චතුස්ථානො සිතවිතතස්ස තාදිතො වුට්ඨස්ස භගවතො අස්සාස
 පස්සාසා නාහු නාගෙසුතති අපේථා. එතෙන යත්තා චතුස්ථානං
 සමාපතනස්ස කායසම්ඛාරා නිරුජ්ඣන්ති. කායසම්ඛාරාතිව අස්සාස
 පස්සාසා වුට්ඨන්ති. තත්තා චතුස්ථානකතිණ්ණො පට්ඨාය අස්සාස
 පස්සාසා නාගෙසුතති දසෙති. එජා සම්ඛාතාය තණ්හාය අභාවතො
 අනෙජො; සමාධිසමීං සිතතතාවා අනෙජො සන්තිමාර්ඛාති
 නිබ්බානං ආරම්මං කතා²; මහබ්බාති පඤ්චති වකුමුති වකුමුතා;
 සජ්ජිබ්බුතොති පරිනිබ්බාසි; අයං භෙත්ථ අපේථා “නිබ්බානාරම්මං
 චතුස්ථානපරිලසමාපතනිං සමාපජ්ජිතා තදනතරමෙව අනුපාදිසෙ
 සාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො”ති. අසලලීභෙත්තාති අලීනෙන අයං
 කුටිනෙන³ විකසිතෙනෙව විනෙත්තා; චෙදනං අප්ඤ්ඤාසසිති යතො
 සම්පජානො හුත්වා මාර්ගන්තිකං චෙදනං අබ්වාසෙසි; න චෙදනානුවතති
 හුත්වා ඉතො විතොව සම්පරිවතති. පජෙජානෙසමි භිබ්බානං
 විමොක්ඛො චෙත්තෙසා අනුති යථා තෙලඤ්ච පටිච්ච වට්ටිඤ්ච පටිච්ච
 පථ්‍යනො පජොතො පදීපො තෙසං පරිකව්ගෙ නිබ්බායති.
 නිබ්බුතොච කත්ථි ගතතා නතිට්ඨති. අඤ්ඤාදජ්ඣ අනතරධායති අදස්ස
 නමෙව ගච්ඡති එවං කිලෙසාතිසම්ඛාරෙ නිස්සාය පට්ඨනමාඤ්ඤා

1. මොකාය්’ති කත්ථි. 2. නිබ්බානං ආරම්භපටිච්චසංඝායාති හු; මී; අභිනාථා.
 3. අසංකුම්භෙත්තා’ති කත්ථි.

බකිසන්නානො තෙසං පරික්ඛයෙ නිබ්බයති. නිබ්බුතො ච කන්ථි ගනමිං නතිට්ඨති අඤ්ඤදදන්ති අනතරධායති අදස්සනමෙව ගච්ඡති දිස්සෙති. තෙන වුත්තං:- “නිබ්බනති ධීරා යථං පදිපො”ති “අවිච්ඡි යථා වාතවෙගෙන ඛිත්තා”ති ච ආදි. එතෙති පරිනිබ්බා නක්ඛණේ සන්ති සන්නානෙ පචත්තමානානං ධම්මානං අත්තනො පච්චක්ඛතාය වුත්තං පච්චමකාලනො පරං විත්තුපපාදභාවනො, දුතීති එතරති; එසංසඤ්චමාති එසංසඤ්චමකානං ධම්මානං පාක්ඛභාවනො වුත්තං. තථාති විත්තුපපාදක්ථායමපි එසංසඤ්චමකාච ආදිනොවුත්තා. අඤ්ඤාධම්මාති සහතිස්සයෙන අඤ්ඤා විත්තවෙතසිකා ධම්මා නපරි නිබ්බාන විත්ත වෙතසිකා. නනුතෙ න භවිස්සනෙතවා?ති සචං නභවිස්සනති ආසඛිකාභාවනොපන තෙ සකියාය නභවිස්සනතීති නවත්තබ්බමෙව ඉතරෙ පන සෙක්ඛපුජ්ජනානං විශ් භවිස්සනති නුඛො?ති සියා ආසඛිකාති තදසඛිකාතිවත්තනන්ථං නාඤ්ඤා ධම්මා භවිස්සනතීති වුත්තං. නඤ්ඤා දුතී පුනාමාසො දෙවකාසසම්භි ජාලිතීති එතථ ජාලිතීති දෙවතං ආලපති දෙවතෙ දෙවකාසසම්භි. දෙවසමුතෙ උපපජ්ජනවසෙන පුන ආවාසො ආවසනං ඉදුති මග්ගං නඤ්ඤා අනේවා, තන්ථ කාරණමාන “වික්ඛිණො”ති ආදිනා, සා කිරදෙවතා පුරිමත්තභාවෙ ථෙරස්ස පාදපරිවාරිකා තස්මාඉදුති ථෙරං ජිණ්ණං වුදධං දිස්වා පුරිමසිනෙතෙන ආගනන්වා “තන්ථ විත්තං පඤ්ඤෙති යන්ථ තෙ වුසිතං පුරෙ”ති දෙවුපපතියං යාපි. අපදුති නඤ්ඤා ආදිනා ථෙරෙ තස්ස පටිච්චනං අදුසි. තං පුන්වා දෙවතා විහතාසා තන්ථෙවනතරධායි. අප ථෙරො වෙහාසං¹ උග්ගනන්වා අත්තනො ආනුභාවං සමුගමාරිනා පකාසෙතො “යස්ස මුත්තෙතනා”ති ගාථමාන. තස්සන්ථ “සස්ස ඛිණ්ණසච්ඡිකුන්තො මුත්තතමතෙතනථච සහස්සධා සහස්සපකාසො තිසගසසිමහාසගසසිපසගෙදො ලෙසො සමුග්ගිකපෙසාසග මුගමලොකො සංවිදිතො සමමදෙව විදිතො ඤ්ඤො පච්චක්ඛකතො එවං ඉඤ්ඤාණ ඉඤ්ඤාමපදාය මුත්තපෙසාසග ච ඛිණ්ණවපසතො යො හික්ඛු උපගතකාලෙ දෙවතා සස්සති තත්තස්ස දෙවතානං දස්සනෙ පරිගාතී”²ති. ථෙරෙන කිර ජාලිති දෙවතාය පටිච්චනදුතවසෙන “නඤ්ඤා”ති ගාථාය වුත්තාය හික්ඛු ජාලිතිං අපස්සන්නා “කිංනුඛො ථෙරො ධම්මාලපනවසෙන කිඤ්ඤා ආලපති”?ති විනෙතපුං තෙසං විත්තාචාරං ඤ්ඤා ථෙරො “යස්ස මුත්තෙතනා”ති ඉමං ගාථමාන. අනුගාහොති එවං නාමො පුරිමත්ත භාවෙ; සාසනාරණොති සාසනෙතස්ස අන්ථාය හතිං කන්ධා ජිවනකො; සමණිනති සමිත්තපාසං; සමිසාදෙසිනති පටිමුඛො හුන්ධා පාදසිං; පසා දෙන අභිමුඛො හුන්ධා ආහාරදුතං අදුසිනති අභිපසායො. උපපිට්ඨිනති එවං නාමකං පච්චක්ඛුඤ්ඤා; සසසසිනිනති කිත්තිමත්තං පන්ථවයසං; ඉමාය ගාථාය යාවට්ඨිමත්තගාථා උලාරසමපතතිතෙතුභුතං අත්තනො

2. මුද්දක පාඨ : රතතපුත්ත.

b. හුත්තතිපන 5. පාරායණවග්ග 6. උපසිට්ඨොණවකපුත්ත.

1. වෙහාසානසාති කන්ථි. 2. නිනොති කන්ථි.

පුබ්බකමං දසෙස්සති තෙනාහ: “සොමහි සක්කාකුලෙ ජාතො”ති ආදි. **ඉතොසත්තාති** ඉතො මනුස්සලොකතො චචිත්වා දෙවලොකෙ දිබ්බෙන ආධිපත්වෙන සත්ත; **නතො සත්තාති** තතොදෙවලොකතො චචිත්වා මනුස්සලොකෙ චක්කවත්තිභාවෙන සත්ත; **සංසර්ගිචතුද්දසාති** චතුද්දස භවන්තර සංසරණාති; **නිවාසමගිජාතිස්ස** නති පුබ්බන්තිවාසං අඤ්ඤාසිං; **දෙවලොකෙසිනොනාදා**ති තඤ්ඤාබො න ඉමස්මිං සෙව අත්තභාවෙ. අප්ථ¹ බො යද ඉතො අනන්තරාතීතෙ අත්තභාවෙ දෙව ලොකෙ සිතො තද අඤ්ඤාසිනති අපේවා. ඉද්දති අත්තනා දිබ්බ චක්කවුත්තපානඤ්ඤානං අධිගතාකාරං දසෙස්සෙනා “පඤ්ඤාබ්බිකො”ති ආදිනා වෙ ගාථා අභාසි. තත් **පඤ්ඤාබ්බිකෙ සමාධිමග්ගිති** අතිඤ්ඤ පාදක චතුත්ථකානසමාධිමග්ගි; සොති පිතිථරණතා, සුඛථරණතා, වෙතොථරණතා, ආලොකථරණතා, පච්චවෙකකණ නිමිත්තනති ඉමෙති පඤ්ඤති අබ්බෙති සමන්තාගතතතා පඤ්ඤාබ්බිකො සමාධිති වුවන්. **සගෙහති** පටිපක්ඛවුපසමෙන අභ්ගසන්නතාස ව සනෙත; **එකොදිගාමි** නෙති එකොදි භාව ගතෙ සුචණ්ණ වසිභාවපට්ඨකෙතති අපේවා. **පටිපස්සා දඛලදඛමග්ගිති** කිලෙසානං පටිපස්සාදායා ලභො; **දිබ්බචක්කවු** විසුක්ඛිමෙති එවං විබෙ සමාධිමග්ගි සමපාදිතෙ මග්ගං දිබ්බචක්කවුඤ්ඤං විසුක්ඛි. එකාදසති උපකම්මෙසෙති විමුත්තියා විසුඛං අහොසි. **වුත්තපානං ජානාමිති** සත්තානං වුත්තඤ්ඤ උපපත්තිඤ්ඤ ජානාමි; ජානනො ව “ඉමෙ සත්තා අමුත්තා ලොකමනා ආගන්ත්වා ඉධුපපන්තා ඉමමනා ව ලොකමනා ගන්ත්වා අමුමග්ගි ලොකෙ උපපජ්ජස්සන්ති”ති **සත්තානං ආගතිං ගතිඤ්ඤ** ජානාමි ජානනො එවං නෙසං. **ඉසං භාවං** මනුස්සභාවං **අඤ්ඤාථා භාවං** තතො අඤ්ඤාථා තිරවජානාදි භාවඤ්ඤ උපපත්තිතො පුරෙත්තරමෙව ජානාමි. තසිදං සබ්බමි පඤ්ඤාබ්බිකෙ සමාධිමග්ගි සමපාදිතෙ එවාති දසෙස්සෙනා ආහ: “කානෙපඤ්ඤාබ්බිකෙ සිතො”ති. තත් **පඤ්ඤාබ්බිකෙ කානෙ සිතො** පතිට්ඨිතො හුත්වා එවං ජානාමිති අපේවා. එවං විජ්ජාත්තයං දසෙස්සන්තා තප්පසමෙගන පුබ්බ දස්සිතමි තතිසවිජ්ජං සහ කීවන්තිප්පත්තියා දසෙස්සෙනා “පරිච්ඡේණං මයා සත්ථ”ති ආදිනා ගාථාවසමාග. තත් **වජ්ජිනං වෙච්චගාමෙති** වජ්ජරට්ඨස්ස වෙච්චගාමෙ; **වජ්ජරට්ඨ** යත් පච්ඡිමවස්සං උපගඤ්ජ වෙච්චගාමෙ; **හෙට්ඨකො වෙච්චගාමෙති** තත් අඤ්ඤාතරස්ස වෙච්චගාමස්ස හෙට්ඨා. **නිබ්බාසිස්සන්ති** නිබ්බාසිස්සාමි අනුපාදිසෙසාස නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසිස්සාමිති අපේවා.

අනුරුද්ධසේනරගාථාවණ්ණනා
නි වසී තා

“සමණස්ස අනු විත්තා”ති ආදිකා ආයස්මතො **පාරාසවිසෙස්සරස්ස** ගාථා. ඉමස්ස වන්ථි හෙට්ඨා ආගතමෙව. තාව ගාථා සත්ථරි ධරනෙන අත්තනො පුපුජ්ජනකාලෙ මනව්ජ්ජිතානං ඉන්ද්‍රියානං නිග්ගණ්ණ

නවසෙන හාසිතා. ඉමා පන අපරහානෙ සන්දර් පරිතිබ්බුතෙ අත්තනො ව පරිතිබ්බානෙ උපට්ඨිතෙ ආයතිං භික්ඛුනං උදාමමපට්ඨනකියා පකා සනවසෙන හාසිතා තථ:-

“සමණස්ස අනුචිත්තා පුප්ඵිතසමිං මහාවනෙ,
එකග්ගස්ස නිසිත්තස්ස පච්චිත්තස්ස ක්කායිනො”ති

අයං ගාථා සබ්බිතිකාරෙහි ධර්මා තස්සජේථ ගෙට්ඨාවුත්තන යෙව අයං පන සමබ්බෙකො “සන්දර් අග්ගසාවකෙසු එකවෙවසු ව මහා ථේරෙසු පරිතිබ්බුතෙසු අනීතසන්තකෙ පාවචනෙ පුබ්බවෙසු සිකඛාකා ථේසු භික්ඛුසු දුලලහෙසු දුබ්බවෙසු මිෂ්ඨාපට්ඨනකිබ්බුලෙසු භික්ඛුසු ව ජානෙසු සුපුප්ඵිතෙ මහනො සාලවනෙ නිසිත්තස්ස පච්චිත්තස්ස එකග්ගස්ස ක්කායනසීලස්ස සමිත්තපාපතාය සමණස්ස පාරාපරිසරේරස්ස ථෙපනතිං නිස්සාය චිත්තා විමොයා අගොසි”ති. ඉතරා:-

“අඤ්ඤාථා ලොකනාථමහි නිව්ඨිතො පුරිසුත්තමෙ,
ඉරියං ආසි භික්ඛුනං අඤ්ඤාථා දානි දිස්සති.

සිත්තවාතපරිත්තාණං හිරිකොපින ඡාදනං,
මත්තභ්වයං¹ අභුඤ්ජේසු සන්තුවද්ධා ඉත්ථිතරෙ.

පඤ්ඤිතං යදි වා ලුඛං අපපං වා යදි වා බහුං,
යාපනථං අභුඤ්ජේසු අනිද්ධා නාබ්බුච්ඡිතා.

ජ්විත්තං පරික්ඛාරෙ හෙසජේජ් අථ පච්චයෙ,
නබාලහං උසුසුකා ආසුං යථා තෙ ආසවකඛයෙ.

අරඤ්ඤා රුක්ඛබ්බුලෙසු කන්දරාසු ගුහාසු ව,
විවෙකමහුමුභනතා විහිංසු තපපරායණො.

නිවා නිව්ඨා පුහරා මුදු අථද්ධාමානසා,
අබ්බාසෙකා අමුබරා අථචිත්තා වසානුගා.

තතො පාසාදිකං ආසි ගතං භුත්තං නිසෙවිතං,
සිනිද්ධා තෙලධාරාව අගොසි ඉරියංපථො.

සබ්බාසව පරික්ඛණො මහාක්කාසී මහාහිතා,
නිබ්බුතා දානි තෙ ථේරා පරිත්තා දානි තාදිසා

කුසලානඤ්ච ධම්මානං පඤ්ඤායව පරික්ඛයා,
සබ්බාකාරවරුපෙනං ලුජ්ජතෙ ජිනසාසනං.

පාපකානඤ්ච ධම්මානං කිලෙසානඤ්ච යො උතු,
උපට්ඨිතා විවෙකාය යෙව සද්ධම්මසෙසකා.

තෙ කිලෙසා පට්ඨස්සන්තා ආවිසන්ති බහුං ජනං,
කිලනති මඤ්ඤා බාලෙහි උමමනෙතති ව රක්ඛකා.

1. මත්තභ්වයං. කි පා. 3.

කිලෙසෙහාහිභුතානෙ තෙන තෙන විබාවිතා,
නරාකිලෙසවන්ත්‍ර සසඛතාමෙව සොසිතෙ.

පරිච්ඡේදනිං සද්ධිමං අඤ්ඤාමඤ්ඤාදි භණ්ඩරෙ,
දිට්ඨිගතානි අනෙතතා ඉදං සෙය්‍යාති මඤ්ඤරෙ.

බතඤ්ච පුත්තං හරිසඤ්ච ඡබ්බසිත්තාන නිග්ගතා,
කවච්ඡුභික්ඛාගෙතුපි අභිච්චාති නිසෙවරෙ.

උදග්චදෙහකං භුත්වා සයනතුත්තානසෙය්‍යකා,
කථා වසේඝ්නති පබ්බද්ධා යා කථා සන්ත්තරතිතා.

සබ්බකාරුකසිප්පානි විතතිං කත්තාන සික්ඛරෙ,
අවුපසනතා අජ්ඣතතං සාමඤ්ඤාදොති අච්ඡති.

මතතිකං තෙලවුණ්ණඤ්ච උදකාසනභොජනං,
ගිහිනං උපනාමෙතති ආකඛිඛිතතා ඛුත්තතරං.

දනතපොනං කපිත්ඤ්ච පුප්ථබ්බාදනියාතිව,
පිණ්ඩපාතෙ ව සම්පනෙන අමෙ ආමලකාති ව.

භෙසජ්ජෙසු යථාවෙජ්ජා කිච්චාකිච්චෙ යථාගිහි,
ගණ්ඨකාව විභුසායං ඉස්සරෙ බතතියා යථා.

තෙකතිකා වඤ්චනිකා කුටසකිං අපාට්ඨකා,
ඛුත්ති පරිකප්පෙති ආමිසං පරිභුඤ්ජරෙ.

ලෙසකප්පෙපරියායෙ පරිකප්පෙනුබාවිතා,
ජීවිකත්ථා උපායෙන සඛ්ඛඛිත්තති ඛුත්තං බතං.¹

උපට්ඨාපෙනති පරිසං කම්මතො නොව ධම්මතො,
ධම්මං පරෙසං දෙසෙනති ලාභතො නො ව අත්තො.

සංඝලාභස්ස භණ්ඩනති සංඝතො පරිබාහියා,
පරලාභුපජ්චනතා අහිරිකා නලජ්ජරෙ.

නානුසුත්තා තථා එකෙ මුණ්ඩා සඛ්ඛාට්ඨාරුතා,
සමභාවනංයෙවිච්ඡනති ලාභසක්කාරමුච්ඡතා.

එවං නානප්පයානමති නද්දති පුකරං තථා
අප්පසිතං වා ප්පසිතුං ප්පසිතං වානුරක්ඛිතුං.

යථා කණ්ටකට්ඨානමති වරෙය්‍ය අනුපාගනො,
සතිං උපට්ඨාපෙනිත එවං ගාමෙ මුති වරෙ.

සරිත්වා පුබ්බකෙ යොගි තෙසං වත්තමනුස්සරං,
කිඤ්චාපි පච්ඡිමො කාලො පුසෙය්‍ය අමතං පදං.

ඉදං චන්ද්‍රා සාලවතෙ සමණො භාවිතිජ්ජියො,
 බ්‍රාහ්මණො පරිතිබ්බාසි ඉසි බිණි පුනබ්බවො”ති.

ඉමා ගාථා පන ථෙරෙතෙව භාසිතා.

තස්ම ඉතිං ආසි හික්ඛුනන්ති පුට්ඨපත්තමෙ ලොකනාථසිති
 සමමාසමුද්‍රදොති භිවෘතෙන ධරතෙන එතරති පරිපතතිභාවතො අඤ්ඤාථා
 අඤ්ඤාත පකාරෙන හික්ඛුනං ඉරියං වරිතං අභොසි යථානුසිට්ඨං
 පරිපතතිභාවතො. අඤ්ඤාථා දුග්ගි දිස්සතිති ඉද්දති පන තතො
 අඤ්ඤාථා හික්ඛුනං ඉරියං දිස්සති. අයං තාව පරිපතතිභාවතො
 විසෙසො¹. ඉද්දති සත්ථි ධරතෙන සෙනාකාරෙන හික්ඛුනං පරිපතති
 අභොසි තං තාව දසෙසතුං “සිතවාතපරිත්තාණ”නති ආදි වුත්තං. තස්ම
 මහත්තමිනති තංමහත්තංපසොජනං; යාවදෙව සීතවාතපරිත්තාණං.
 යාවදෙව හිතිසොසිතිපටිච්ඡාදනං කතො විවරං පරිභුඤ්ජංසු. කථා?
 සහතුට්ඨා ඉගාතිගරෙ යසම්. තසම්. තිතෙ පණ්ණිතෙ වා යථා
 ලදො පවට්ඨෙසෙ සනෙතාසං ආපනනා; පණ්ණිතනති උලාරං සපපි
 ආදිනා සංසව්ඨං; තදභාවෙන දුබං; අපසනති වතුපඤ්ඤාලොපමත්තමපි;
 භුං ආපනිතං. අභුඤ්ජංසුති පණ්ණිතං බහුං භුඤ්ජනනාපි යාපන
 මත්තමෙව ආභාරං භුඤ්ජංසු. තතො එව අභිද්ධා ගෙධං අනාපනනා;
 නාතිමුච්ඡිනා න අපෙක්ඛාසිතා අකබ්බභුඤ්ජනං විය සාකපිකානං වණි
 ලෙපනං විය ව වණිතො අභුඤ්ජංසු; ජීවිතානං පටිකබ්බාගරෙ සෙසෙජ්ජ
 අථ පට්ඨමෙති ජීවිතානං පටිතතිසා පරිකබ්බාරභුතෙ සෙසෙජ්ජසබ්බාතෙ
 පට්ඨෙසෙ ගිලානපට්ඨෙසෙ; සථානෙති යථා තෙ පුරිමකා හික්ඛු ආස
 වකබ්බෙස උස්සුකා යුත්තා ආසු. තථා රොගාතිභුතාපි ගිලානපට්ඨෙසෙ
 බාලං අතිවිය උස්සුකා නා ගෙසුනති අපො. ගාසකසණාති විවෙක
 පර්යණො විවෙකපොණො; එවං වතුති ගාථාති පට්ඨෙසසනෙතාසං භාවනා
 ගිරතිඤ්ඤා දසෙසනෙන තෙසං අරියවංසපපට්ඨපද දසසිතා. හිමාති
 මයං පංසුකුලිකා පිණ්ඩපාතිකාති අත්තුකකංසනපරවමනාති අකතො
 නිවුත්තතිනො නිවාතවුත්තතිනොති අපො. හිමිට්ඨාති සාසනෙ නිවිට්ඨ
 සද්ධා; සුභරාතිඅපට්ඨිතාදිභාවෙන සුපෙපාසා; මුද්දති වත්තපට්ඨපතතිසං
 සකලෙ ව බ්‍රමමවරියෙ මුද්ද පුපරිකමෙකතසුභණ්ණං විය විතියොගකබ්බා;
 මුද්දති වා අභාකුටිකා උත්තානමුඛා පුපට්ඨිතමුඛෙන පරිසන්ධාරවුත්තතිනො;
 සුතිතං² විය සුඛාවහාති වුත්තං ගොති. අථද්ධමානසාති අකපිත
 විත්තා; තෙන සුබබ්බභාවමාහ. අබ්බාසෙකාති සතිවිප්පවාසාභාවතො
 කිලෙසබ්බාසෙකරහිතා; අනතරතතර තණ්හාදිට්ඨිමානාදීති අවො
 කිණ්ණාති අපො. අමුඛති න මුඛරං න මුඛෙන බර වට්ඨාගබ්බිය
 රහිතාති වා අපො. අසථිගතාවසානුභාති හිතවිත්තාවසානුභා හිත
 විත්තාවසිකා අත්තනො පරෙසඤ්ඤා හිතවිත්තතමෙව අනුපවත්තනකා;
 ගතොති තසො නිවුත්තනාදිගෙතු; පාසාදිකනති පසාදජනකං පටි
 පතති පසානනානං සුණ්ණතානඤ්ඤා පසාදවහං; ගතනති අහික්ඛාන

1. අභිප්පාසො’තිපි අප්ථි. 2. සුතිත්තං’ති කප්ථවි.

පටික්කනතපරිවත්තනාදිගමනා; ගහනති වා කායවාසාවතනි; භුතනනති
 චතුප්පච්චසපරිභොගො; නිසෙව්නනති ගොවරනිසෙවනං; සිතිදා
 තෙලධාරිවාරි යථා අතිවත්තිතා කුසලජනාහිසිඤ්චිතා¹ සවනති
 තෙලධාරා අවිච්ඡින්නා සිතිදා මට්ඨා දස්සනියා පාසාදිකා හොති එවං
 තෙසං ආකප්පසමපන්නානං ඉධිසාපථො අවජ්ඣෙය්‍ය සරෙහා මට්ඨො
 දස්සනියො පාසාදිකො අභොසි. මහාකායීති මහනෙතති ක්කානෙති ක්කායන
 සීලා මහන්නං වා නිබ්බානං ක්කායනෙති මහාකායී; තතො එව මහා
 නිකා මහනෙතති තිතෙති සමන්නාගතාති අථො; තෙ ථෙග්ගිති තෙ
 යථා චුත්තප්පකාරා පටිපත්තිපර්යෙණං ථෙරං ඉද්දනි පටිතිබ්බුතාති
 අථො. පටිත්තා දුති නාදිසාති ඉද්දනි පටිථෙ කාලෙ තාදියා තථා
 රූපා ථෙරං පරිත්තා අප්පකා එවාති චුත්තං හොති. කුසලානඤ්ච
 ඛම්මානනති විච්චට්ඨස්ස උපතිස්සයභුතානං විමොක්ඛසමාරානං අන
 වජ්ජධම්මානං; පඤ්ඤාසමාති තථා රූපාය පඤ්ඤාසව; පටිත්තසාති
 අභාවතො අනුප්පත්තිතො කාමඤ්චෙත්ථ පඤ්ඤාපි සිය අනවජ්ජධම්මෙවු
 බ්බුපකාරභාවදස්සනත්ථං පනස්සා විසුං ගහණං. යථා "පුඤ්ඤාද්දණ
 සමාරා"ති. සබ්බානාරවරුපෙනනති ආදිකල්‍යාණතාදීහි සබ්බෙහි
 ආකාරවරෙහි පකාරවිසෙසෙහි උපෙනං යුත්තං; ජීවස්ස හගවතො
 සාසනං. උජ්ජතෙ විතස්සතිති අථො. පාපකානඤ්ච ඛම්මානං
 කිලෙසානඤ්ච සො උතුති කායදුච්චරිතාදිනං පාපධම්මානං ලොභා
 දීනඤ්ච කිලෙසානං යො උතු යො කාලො; සො අසං චන්තනීති
 චචනසෙසො. උපට්ඨිතා විවෙකාය සෙව සද්ධම්මසෙසකාති යෙ පන
 එවරුපෙ කාලෙ කායවිත්තඋපට්ඨිවිවෙකන්තාය උපට්ඨිතා ආරද්ධවිරියා
 තෙව තෙසවිප්පත්තිසද්ධාමකා හොනති අයං තෙත්ථ අධිපපායො "සුචි
 සුද්ධිසීලාචාරාපි සමානා ඉද්දනි එකච්චෙ හික්ඛු ඉරියාපථසණ්ඨාපනං
 සමථිවිපස්සනා භාවනාවිධානං මහාපට්ඨොධුපච්චේදෙ බුද්දකපට්ඨොධු
 පච්චේදෙති එවමාදිපුබ්බකිච්චං සමපාදෙත්වා භාවනමනුසුඤ්ජනනා සෙස
 පටිපත්තිකාසද්ධාමමකතාපටිපත්තිං මත්ඨං පාපෙතුං තසකෙකානති"ති.
 තෙ කිලෙසාපච්චානනාති යෙ හගවතො මරසපුත්තෙහි තදුපරික්ඛයං
 පරියාදනං ගමිතා කිලෙසා තෙ එතරහි උද්ධොකාසා හික්ඛුසු චුද්ධං
 විරුලිං වෙසුලං ආපජ්ජනනා; ආවිසනති බහුංජනනති කල්‍යාණ
 මිත්තරහිතං අයොනියො මනසිකාරබහුලං අකිබාලජනං අහිභවිත්වා
 අවසං කරොන්නා ආවිසනති සන්නානං අනුපවිසනති; එවං භූතා ව
 තෙ කිලනති මඤ්ඤා බාලෙහි උමමතෙහිව රක්ඛයා යථා නාම
 කෙළිසීලා රක්ඛයා හිසක්කරහිතෙ උමමතෙහි ආවිසිත්වා තෙ අනස
 ව්‍යසනං ආපාදෙන්නා තෙහි කිලනති. එවං තෙ කිලෙසා සමමාසමුද්ධා
 හිසක්කරහිතෙ අකිබාලෙ හික්ඛු ආවිසිත්වා තෙසං දිට්ඨධම්මකාදිභෙදං
 අනත්ථං උපාදෙන්නා තෙහි සද්ධං කිලනති මඤ්ඤා කිලනනා විස
 හොනතිති අථො. තෙන තෙනාති තෙන තෙන ආරමමණ්භාගෙන

විධාවිතාති විරූපං ධාවිතා අසාරූපවසෙන පටිපර්ඡනනා; කිලෙස චක්ඛුසුති පඨමං උපනතකිලෙසා පච්ඡාඋපර්ඡනකානං කාරණං වතො කිලෙසාව කිලෙසවච්ඡුති තෙසු කිලෙසවච්ඡුසු සමුතිතෙසු. සසඛිතාමෙව සොඝිතොති තිරිසුසුසුචණ්ණමණිමුත්තාදිකං ධනං විපජ්ඣති. “යං යං තිරිසුසුසුචණ්ණාදි යස්ස යස්ස හන්තං තං තං තස්ස තස්සෙව හොතු”ති එවං කාමසොසනා සසඛිතාමසොසනා නාම තත්ථායමන්තො. “කිලෙසවච්ඡුසු යො යො කිලෙසො යං යං සත්තං ගණ්ණාති අභිභවති සො සො තස්ස තස්ස හොතුති කිලෙසසෙනාපතිනා මාරෙන සසංභාමෙ සොඝිතො විශ් තෙති තෙති කිලෙසෙති අභිගුණා ගො බාලපුර්ඡනා තෙන තෙන ආරමභණ්ණාගෙන විධාවිතා වොසිතා”ති. තෙ එවං විධාවිතා කිං කරොන්ති?ති ආහ : “පටිච්ඡේදනා සඤ්චමං අසුසු මසෙසුති හණ්ණෙ”ති තස්සන්තො. “පටිපත්ති සද්ධමම. ජ්ඣෙඛිතා ආමස කිසුරුකවනෙතු අසුසුමසෙසුති හණ්ණෙරු කලහං කරොන්ති”ති. දිට්ඨි ගතාතිති “විසුසුසුමත්තමෙව අභි නන්තෙව රූපධම්මාදි යථා පුග්ගලො නාම පරමන්තො නන්ති තථා සභාවධම්මාදි පරමන්තො නන්ති වොහාර මත්තමෙව,”ති ව එවමාදිති දිට්ඨිගතාති මිච්ඡාගාහෙ අනෙකතා අනු ගව්ඡනනා. “ඉදං සෙසොසා ඉදමෙව සෙවං අසුසු මිච්ඡා”ති මසුසුන්ති නිගුණාති ගෙහො නිකඛනනා; කමච්ඡුතිකඛාගෙතුපිති කමච්ඡුමත්ත භිකඛාතිමත්තමපි; තං දදන්තස්ස ගහට්ඨස්ස අනනුලොමිකසංසඤ්චසෙන අභිවොති පබ්බජිතෙන අකත්තබ්බාති කමොති නිසෙවරෙ කරොන්ති; උදරාමදෙහසං භුක්වාති “උගුදරො මිතාහාරො”අති වුත්ත වචනං අවිනේතනා උදරපුරං භුක්ඡේති; සසන්තනාතිසෙසාකාති “දුක්ඛිණෙන පසෙසන පාදෙ පාදං අවොධාය සතො සමපජානො සිහ සෙසං. මකකමති”හති වුත්තවිධානං අනනුසාරිනා උත්තානසෙසාකා සසන්ති; යා කථා සසු ගරහිතාති රාජකථාදි තිරව්ජානකථා සකාය වදති. සබ්බකාරුකසිප්පාති සබ්බෙති වෙසාදීති කාරුකෙති කත්තබ්බාති ජහත්තාලවණ්ණකරණාදිති හන්සිප්පාති; චිත්තං කථානාති සකකම්මං සාදරං කතා; අවුපසනාඅජකතනති කිලෙසවුපසමාභාවතො ගද්දහනමත්තමපි සමාධානාභාවතො ව අජකතං අවුපසනනා; අවුපසනනවිත්තාති අන්තො. සාමසුසුසුන්ති සමණ්ඩමො; අතිඅව්ඡතිති තෙසං ආජිවතිවපසුත්තාය එකදෙ සමපි අප්පසනතො විපුංසෙව නිසීදති අනලච්ඡිතිති වුත්තං හොති. මන්තිකති පාකතිකං වා පඤ්චවණ්ණං වා ගිතිනං විතියොගකඛම. මන්තිකං; තෙලවුණ්ණනති පාකතිකං අභිසංඛිතං වා තෙලඤ්ච නතා නිසවුණ්ණඤ්ච; උදකාසනහොජනනති උදකඤ්ච ආසනඤ්ච හොජ නඤ්ච; ආකඛිතනාබහුත්තනති බහුං පිණ්ඩපාතාදි උත්තරුත්තරං ආකඛිතනා අමෙහති මන්තිකාදිසු දිනෙනසු මනුස්සා දලෙහන්තිකා හුතා බහුං උත්තරුත්තරං වතුප්පව්වසජානං දස්සන්තිති අධිප්පාසෙන

a. කිංසතිපාතසාරිපුත්තසේර ගාථා.

b. අබ්බුත්තරතිකාය අව්ඡන: කි: මෙත්තාවග්ග 9, සුත්ත.

ගිහිනං උපතාමෙනතිති අපේ. දනෙන පුතනති සොධෙනති එනෙ නාදි දනතපොනං දනතකවයං; කපිකපනති කපිකපලං; සුසමනති සුමනවමකාදිපුපථං; වාදනිකානිති අධාරසවිධෙපි ධජ්කවිසෙසෙ; පිණ්ඩපානෙ ච සමපනනති බසස්සනාදි සමපුනෙන¹ ඔදනවිසෙසෙ; අමෙඛආමිලාකානිවාති වසදොන මානුලුඛතාලනාලිකොරාදිඵලානි අවුත්තානි සඛනණ්ණානි. සබ්බජ් ගිහිනං උපතාමෙනති ආකඛනතා බහුත්තරනති යොජනා. හෙසපෙස්සසුසථාවෙජ්ජාති ගිහිනං හෙසජ්ජප සොගෙසු යථා වෙජ්ජාතථා හිකුටු පටිපජ්ජනතිති අභිප්පායො කිච්චා කිපච්ච සථාගිහිති ගහවයානං බුද්දකෙ චෙච මහනෙත ච කිච්චෙ කතතබ්බෙ ගිහි විස. ගණ්ණාච විදුකාසනති අත්තනො සරිසං විතු සණ්ණ රුපුපජ්ජිතියො විස; ඉසංසර ධනතිසා සථාති ඉසංසර ඉසංසරිසපටිත්තනෙ යථා බතතියා; එවං කුලපති හුත්වා වත්තනතිති අපේ. නෙකතිකාති නිකතිසං නියුත්තා අමණිං යෙව මණිං අසු වණණං යෙව සුවණණං කත්වා පටිරුපසාවියොග² තීරනා; වසඤ්චිකාති කුට්ඨමානාදිති විපපලබ්බකා; කුට්ඨසකිති අයථාව සකිතිනො; අපාටුකාති වාමකා අසංයතවුත්තති අපේ. බහුතිපටිකපෙසගිති යථාවුත්තති අසොදුකි ච බහුති මිච්ඡාජිවපකාරෙති; ලෙසකපෙසති කපපියලෙසෙ කපපියපටිරුපො; පටිකාසෙති පච්චසෙසු පරියාසසං යොගෙ; පටිකපෙසති චක්ඛිආදිකපනෙ; සබ්බජ් විසයෙ භූමමං. අනුධාමිනාති මනිවජ්ජනා දිති පාපධමෙති අනුධාමිනා වොසිතා; ජිමිකසා ජිවිකපසයොජනා ආජිවහෙතුකා; උපාසෙනාති පරිකථාදිනා උපාසෙන පච්චසුපාදන නයෙන; සබ්බකපිනති සංහරනති; උපධ්මාපෙනති පටිසන්ති පරියාස අත්තානං උපධ්මාපෙනති; යථා පරියා අත්තානං උපධ්මාපෙනති එවං පරියං සඛනණ්ණනතිති අපේ. කමමනොති කමමහෙතු තෙති අත්තනො කතතබ්බවෙසසාවච්චතිමිත්තං උපධ්මාපෙනති; නොචධමමනොති ධමම නිමිත්තං නොච උපධ්මාපෙනති; යො සන්තාරා උලුමපනසභාවසණ්ඨි කාය පරිසසඛනහො අනුකුලොතො තෙන නසඛනණ්ණනතිති අපේ. ලාභනොති ලාභහෙතු; “අයොතා බහුසුත්තො භාණකො ධමමකවිකො”ති එවං සමහාවෙනො මහාජනො මහං ලාභසකකාරෙ උපනයිසංතිති ඉච්ඡාචාරෙ එත්වා ලාභනිමිත්තං පරෙසං ධමමං දෙසෙනති. නොච අකපනොති යො යො විමුත්තායතනසියෙ එත්වා සද්ධමමං කපේනෙනන පත්තබ්බො අපේ. නතෙන අපේනා; දිට්ඨධමමිකාදි හෙදකිත්තිමිත්තං³ ධමමං නදෙසෙනතිති අපේ. සබ්බලාභසං හණ්ඩනතිති සබ්බලාභ හෙතු හණ්ඩනති “මහං පාපුණොති නතුසං”නති ආදිනා කලහං කණෙනති; සබ්බසොපටිබාහිකාති අරියසබ්බසො බහිභුතා අරියසබ්බස තදභාවනො; පරලාභපටිවගනාති සාසනෙ ලාභො⁴ නාම අකිබ්බල පුප්ථජ්ජනෙති පරෙ සිලාදිගුණසමපනො සෙකෙබ් උද්දිසං උපපනතතතා තං පරලාභං පරතොවා දයකතො ලභිබ්බලාභං උපජිවන්තා හණ්ඩන

1. වණණාදිසමපුනෙන'තිකප්ඵ. 3. හෙදං සිතං තතං නිමිත්ත'නති කප්ඵ. 2. පටිරුපසු විසොනා'ති කප්ඵ. 4. ලාභසං ඉති කප්ඵ.

කාරකා හිකුළු පාපජ්ගුවර්ෂා අභාවනො අභිජිකා සමානා “මයං පරලාභං භුක්ඛාම පරපටිබ්බාජිවිකා”තිපි නලජ්ජරෙ නතිරියනති. නානුසුත්තාති සමණකාරකෙති බමමෙති අනනුසුත්තා; නථාති සථා පුබ්බෙ වුත්තා භණ්ඩනකාරකාදයො තථා; එකෙති එකමෙව; මුණ්ඩා සඬ්ඛාපිපාරුනාති කෙවලං මුණ්ඩිතකෙසනාය මුණ්ඩා, පිලොතිකබණ්ඩ සඬ්ඛවිතමෙවන සඬ්ඛාවති ලද්ධනාමෙන විවරෙන පාරුක්ඛසිරි; සමභාවනංසෙවිජනති ලාභසකකාරමුවජිනාති ලාභසකකාරෙසු මුවජිනා අපෙක්ඛාසිනා හුත්වා “පෙසලො ධුත්තවාදෙ ඛත්තසුත්තො”ති මධුර චචන මත්තසුත්තා අරියොති ච කෙවලං සමභාවනං ඛත්තමානං සෙව ඉවජන්ති එසන්ති, න තනතිමිත්තෙග්ගුණෙති අපේ; එවනති “කුසලානඤ්ඤා බමමානං පඤ්ඤාය ව පරිකබ්බා”ති වුත්තනසෙන; නානපසායනමග්ගි නානපස කාරෙන හෙදනබමමෙන පසාතෙ සමකතෙ නානපසකාරෙන වා සංකි ලෙසබමමෙන පසාතුං පටන්තිතුං ආරඥො; නදතිසුකරංනථාති ඉදති ඉමසමිං දුලලභහලාසණමිත්තෙග්ගුලලභසපායෙසද්ධමමසාවනෙ ව කාලෙ යථා සන්තිරි ධරනො අප්පඤ්ඤා අප්පථං අනධිගතං කුසානවිපසානං පුඤ්ඤං අධිගතතුං පුඤ්ඤං වා භානභාගියං සීතිභාගියමෙව වා අහුත්වා යථා විසෙසභාගියං හොති තථා අනුරක්ඛිතුං පාලෙතුං සුකරං තථා නසුකරං; තථා සමපාදෙතුං නසකකාති අපේ. ඉදති අත්තනො පරි නිබ්බානකාලස්ස ආසනගතතා සඬ්ඛිත්තෙන ඔවදෙන සමුග්ගමාරිං ඔවදෙනො “යථාකණ්ටකධ්මානමග්ගි”ති ආදිමභ. තස්සපේ: “යථා පුරියො කෙනවිදෙව පයොජනෙන කණ්ටකතිවිත්තෙ පදෙසෙ අනුපාභනො විවරනො “මා මං කණ්ටකො විජ්ඣි”ති සතිං උපධිපෙක්ඛාම විවරති එව. කිලෙකණ්ටකතිවිත්තෙ ගොවරගාමෙ පයොජනෙන වරනො මුති සතිං උපධිපෙක්ඛාම සතිසමපජඤ්ඤසුත්තො අපමතො විව රෙය්ස කමමධානං අවිජ්ජනො”ති වුත්තං හොති. ශරීරො පුබ්බකෙ සොගි හෙයං වහනමනුස්සරනති පුරිමකෙ සොගෙ භාවනාය සුත්ත තාය යොගී ආරද්ධවිපසානෙ සරිත්වා තෙසං ආගමානුසාරෙන සමමා පටිපත්තිභාවනාවිධිං අනුස්සරනො ධුරතිකෙඛපං අකත්වා යථාපටි පජ්ජනො; කිඤ්චාපි පච්ඡමො කාලොති යදිපායං අතිතසක්ඛුකො වරිමොකාලො තථාපි යථාබමමමෙව පටිපජ්ජනො විපසානං උසුසුකො පෙනො පුසෙය්ස අමනං පදං නිබ්බානං අධිගමෙජ්ජය්ස. ඉදං වචාති යථා දසසිතං සංකිලෙසවොදනෙසු ඉමං පටිපත්තිවිධිං කපෙත්වා; අසඤ්ඤ ඔහාන ගාථා සඬ්ඛිතිකාරෙහි ථෙරස්ස පරිනිබ්බානං පකාසෙතුං වුත්තාති වෙදිතබ්බා.

පාඨපරිසරෝගාථාචණ්ණනා
නිට්ඨිතා.

පරමසුද්ධිපතිඃ.
විසතිනිපාත චණ්ණනා
සමන්තා.

සිංහතිපාතෙ **පාසාදිකෙ** බහු දිස්වාති ආදිකා ආයසමනො පුස්සකේ රස්සා ගාථා. අයමපි පුරිමබුද්ධෙසු කතාධිකාරො තඤ්ඤානං විවච්චාප නිස්සයං කුසලං උපවිතිතා දෙවමනුස්සෙසු සංසරනො ඉමසම් බුද්ධපරාදෙ එකස්ස මණ්ඩලිකරස්සෙසු පුතොහුත්වා නිබ්බතති පුස්සොති නාමං අහොසි. සො විඤ්ඤානං පතොතා බතතිසකුමාරෙති සිසඛිනබ්බ සිපෙපසු නිප්පතති. ගතො උපනිස්සයසම්පනනතො කාමෙපු අලග්ග විතොතා අඤ්ඤාතරස්සා මහාථෙරස්සා සතතිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලද්ධි සද්ධා පබ්බජිතා චරියානුකූලං කම්මධර්මානං ගහෙත්වා භාවනං අනුපුඤ්ඤානො ක්කානාති නිබ්බතෙත්වා ක්කානපාදකං විපස්සනං පට්ඨ පෙත්වා නවිරස්සෙව ඡත්‍රිකිස්සෙසු අහොසි. අථෙකදිවසං පණ්ඩුරස්සා ගොතොතා නාම එකො තාපසො තස්ස සතතිකෙ ධම්මං සුත්වා නිසිතොතා සම්බහුලෙ භික්ඛු සීලාචාරසම්පන්නො සුසංවුතිත්ථියෙ භාවිත කායෙ භාවිතවිතෙත දිස්වා පසන්නවිතොතා “සාධු වතායං පටිපතති ලොකෙ චිරං තිවෙඨියා”ති විතොතො “කථං නුඛො භතොත අනා ගතමද්ධානං භික්ඛුනං පටිපතතිහවිස්සති?”ති ථෙරං පුච්ඡ. තමන්ද සෙසොතො සබ්බිතිකාරා:-

“පාසාදිකෙ බහු දිස්වා භාවිතොතො සුසංවුතො,
ඉසි පණ්ඩුරස්සා ගොතොතා අපුච්ඡ පුස්ස සවහය”නති.

ගාථා ආදිතො ධර්මෙසු. තඤ්ඤානං **පාසාදිකෙ**ති අතතොතො පටිපතතිසා පසාදරතො; බහුති සම්බහුලො; **භාවිතොතො**ති සමථවිපස්සනාභාවනාති භාවිතවිතොත; **සුසංවුතො**ති සුචුත්ථි සංවුතිත්ථියෙ; **ඉසි**ති තාපසො; **පණ්ඩු රස්සාගොතො**ති පණ්ඩුරස්සනාම ඉසිතො වංසෙ ජාතතො තෙන සමාන ගොතොතා; **පුස්සසම්බහස**නති පුස්සසද්දෙන අවහාතබ්බං පුස්සනාම කතති අපො.

“කිං ඡන්ද්‍ය කිමධිප්පායා කිමාකප්පා හවිස්සරො,
අනාගතමති කාලමති තං මෙ අකඛාති පුච්ඡතො”ති

අයං තස්ස ඉසිතො පුච්ඡාගාථා. තඤ්ඤානං **කිං ඡන්ද්‍ය**ති ඉමසම්. සාසනෙ අනාගතෙ භික්ඛු කිදිසච්ඡන්ද්‍ය? කිදිසාධිමුත්තිකා කිං භිනාධි මුත්තිකා උදහු පණ්ඩුතාධිමුත්තිකා?ති අපො. **කිමධිප්පායා**ති කිදිසා ධිප්පායා? කිදිසඤ්ඤායා? කිං සංකිලෙසඤ්ඤායා උදහු වොදනඤ්ඤාය යාති? අපො. අථවා ඡන්ද්‍ය නාම කතතුකමසතා තස්මා කිදිසච්ඡන්ද්‍ය කිදිසි තෙසං කතතුකමසතාති අපො. අධිප්පායො අඤ්ඤායසොසෙව. **කිමාකප්පා**ති කිදිසාකප්පා? ආකප්පාති ව වෙසගහණොදිවාරිත්තවාරිත්ත වනොති අපො. **හවිස්සරෙති** හවිස්සනති; **තං** මෙති තං අනාගතෙ භික්ඛුනං ඡන්ද්‍යධිප්පායාකප්පහෙදං පුච්ඡතො මග්ගං අකඛාති කප්පෙති ථෙරං අඤ්ඤායති තස්ස ථෙරො තමන්ද ආවිකතොතො සකකම්ම සවණෙ තාව නියොජෙත්වා:-

“සුභොති චචනං මග්ගං ඉසි! පණ්ඩුරසවහසි,
සකකචං උපබාරෙති ආවික්ඛිස්සාමසනාගත” නති.

ගාථාමාහ.

තස්සථෝ : “හො පණ්ඩුරස්ස නාම ඉසි! යං නිං මං පුච්ඡසි, නං
තෙ අනාගතං ආවික්ඛිස්සාමි ආවික්ඛිතො පන මම චචනං සුභොති
අනාගතත්ථදීපනතො සංවෙගාවහතො ච සකකචං. උපබාරෙති “ති
අථ ථේරො අනාගතං සඤ්ඤෙත භික්ඛුනං භික්ඛුතීනඤ්ච භාවිතං
පචතති” යථාභූතං දිස්වා තස්ස ආවික්ඛිතොනා :—

“කොධනා උපනාතිව මකඛි ථමති සඨා බහු,
ඉසුසුඛි නානාවාදා ච හවිස්සනති අනාගතෙ.

අඤ්ඤාතමානිතො ධම්මෙ ගමතිරේ තීරගොවරා,
ලහුකා අගරා ධම්මෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාමගාරවා.

බහු ආදීනවා ලොකෙ උපපජ්ජස්සනතිනාගතෙ,
සුභදසිතං ඉමං ධම්මං කිලෙසිස්සනති දුමමති.

ගුණභිනාපි සබ්බමති වොහරන්තා ¹. විසාරදා,
බලවනොතා හවිස්සනති මුඛරා අසුතාවිතො.

ගුණවනොතාපි සබ්බමති වොහරන්තා යථාභූතො,
දුබ්බලා තෙ හවිස්සනති හිරිමනා අනඤ්ඤා.

රජතං ජාතරූපඤ්ච බෙතනං චන්ද්‍රමජේලකං,
දුසිද්ධඤ්ච දුමමධා සාදිසිස්සනතිනාගතෙ.

උජ්ඣානසඤ්ඤානො බාලා පිලෙසු අසමාහිතා,
උනහලා විචරිස්සනති කලහාහිරන්තා මහා.

උද්ධතා ච හවිස්සනති නීලවිචරපාරාතා,
කුහා ථද්ධා ලපා සිඛති චරිස්සනත්තරියා විශ.

තෙලසණ්ඨති කෙසෙති වපලා අඤ්ඤාතකඛිකා,
රපියාය ගමස්සනති දන්තවණ්ණික පාරාතා.

අජෙගුච්ඡං විමුතෙතති සුරන්තං අරහඤ්චං
ජ්ඣුපජ්ජස්සනති කාසාවං ඔදනෙ සුසමුච්ඡිතා.

ලාහකාමා හවිස්සනති කුසිත්ථා හිතවිරියා,
කිච්ඡන්තා චනපථානි ² ගාමනෙතසු වසිස්සරෙ.

ගෙ ගෙ ලාහං ලභිස්සනති මිච්ඡාජ්චරන්තා සදා,
තෙ තෙව අනුසික්ඛන්තා හවිස්සනති ³ අසංයතා.

1. මොහරන්ති, ති පාළිය.

2. චනපත්තාති’තිපි අප්ථි.

3. හජ්ඣන්ති’ති පාළිය.

යෙ යෙ අලාභිනො ලාභං නනෙ පුජ්ජාං භවිස්සරෙ,
පුපෙසලෙපි තෙ ධිරෙ සෙවිස්සන්ති න තෙ තදා.

මිලකුරුජනං රතනං ගරහන්තා සකං ධජං,
තිත්ථියානං ධජං කෙවි ධාරෙස්සන්තාවදානකං.

අගාරවො ච කාසාවෙ තදා තෙසං භවිස්සති,
පටිසඞ්ඛා ච කාසාවෙ භික්ඛුනං නභවිස්සති.

අභිභුතස්ස දුක්ඛෙන සලලවිද්ධස්ස රූපපතො,
පටිසඞ්ඛා මහාසොරා නාගස්සාසි අවින්නියා.

ජදදනෙතාභි තදා දිස්වා සුරතනං අරහද්ධජං,
තාවදෙව භණ්ණී ගාථා ගජේ අජොපසංභිතා.

අතික්කසාවො කාසාවං යොවන්තං පරිදද්ධස්සති,¹
අපෙතො දමසවෙවන නසො කාසවමරහති.

යො ච වන්තකසාවස්ස සිලෙසු සුසමාහිතො,
උපෙතො දමසවෙවන සවෙ කාසාවමරහති.

විපන්තසිලො දුමමමො පාකවො කාමකාරියො,
විබ්භන්තවිතෙතා නිසුසුක්කො නසො කාසාවමරහති.

යො ච සිලෙන සමපනෙතා විතරාගො සමාහිතො,
ඔදානමනසඞ්ඛපෙපා සවෙ කාසාවමරහති.

උද්ධතො උන්තලො බාලො සිලං යස්ස නවිජ්ජති,
ඔදානකං අරහති කාසාවං කිං කරිස්සති.

භික්ඛු ච භික්ඛුනියො ච දුට්ඨවිත්තා අනාදරා,
තාදිනං මෙත්තවිත්තානං නිශ්ශණ්ණිස්සන්තිනාගතෙ.

සික්ඛාපෙතොපි ථෙරෙහි බාලා විවර ධාරණං,
නසුණ්ණිස්සන්ති දුමමමො පාකවා කාමකාරියා.

තෙ තථා සික්ඛිතා බාලා අඤ්ඤාමඤ්ඤං අගාරවා,
නාදිසිස්සන්තුපජ්ඣායෙ බළබ්බෙකාවිය සාරපිං.

එවං අනාගතද්ධානං පටිපත්ති භවිස්සති,
භික්ඛුනං භික්ඛුනිඤ්ච පණ්ණත කාලමහි පච්ඡමෙ.

පුරි අගච්ඡතෙ එතං අනාගතං මහබ්බසං,
සුබ්බවා ගොථ සබ්බා අඤ්ඤාමඤ්ඤං සගාරවා.

මෙත්තවිත්තා කාරුණිකා ගොථ සිලෙසු සංවුත්තා,
ආරද්ධවිරියා පභිත්තතා නිව්චං දලහපරක්කමා.

පමාදං භයතො දිසවා අපපමාදස්සව බෙමතො,
භාවෙථට්ඨඛිතිනං මග්ගං පුසන්ති අමතං පද”නති.

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත් **කොධනාති** කුජකිනසීලා; **භවිස්සන්ති අනාගතොති** සමබ්බතො.
කිං? ථෙරස්ස කාලෙ තථා නාහෙසුනති න නාහෙසුං තද පන කල්‍යාණ
මිත්තබහුලතාය ඔවාදකෙසු විඤ්ඤපකෙසු සමුභවමාරීපු බහුසු විජ්ජමා
නෙසු කීලෙසෙසු බලවනෙතසු පටිසම්භවනබහුලතාය ච යෙදුයෙහන
තිකසු කොධනා නාහෙසුං ආයතිං තබ්බිපරියායෙ අතිකොධනා භවිස්සන්ති
තස්මා ‘අනාගතෙ’ති වුත්තං. සෙසපදෙසුපි එසෙවනසො. **උපනාහිති**
ආසාතවජ්ජිසු ආසාතස්ස උපනාහනසීලා උපනාහසමභවතො වා
උපනාහී; තත් පුරිමකාලිකො බ්‍යාපාදෙ කොධො අපරකාලිකො
උපනාහො, සන්ධිං පටිතොතො වා දෙසො කොධො, අනෙකකඛතො
පටිතොතො උපනාහො, පරෙසං විජ්ජමානෙ ගුණේ මකඛනති පුඤ්ජන්ති
තෙසං වා උදකපුඤ්ජනියා විය උදකස්ස මකෙඛා මකඛනං පුඤ්ජනං
එතෙසං අපිති මකඛි; අතිමාන ලකඛණො එමහා එතෙසං අපිති
එමහී; සඨාති අසන්නගුණවිභාවනලකඛණෙන සාදේයෙහන සමනතා
ගතා; ඉංසුකීති පරසමපතතිඛියන්තලකඛණාය ඉස්සාය සමනතාගතා;
නානාවාදුති අඤ්ඤමඤ්ඤං විරුද්ධවාදු විරුද්ධදිට්ඨිකා; කල්‍යාණාරකා
මාති අපේඨා. **අඤ්ඤනමානිනො** බමෙම ගමගීරෙ නිරිගොචග්ගි
ගමගීරෙ දුරොභාසෙ සද්ධිමෙම අඤ්ඤතෙ එව ඤ්ඤොති දිට්ඨොති
එවං මානිනො තතො එව නස්ස ඔරභාගෙ පටිතතිතාය ඔරිමතීර
ගොචරා; **ලහුකාති** ලහුසභාවා වපලා; **අභරුබමෙමති** සද්ධිමෙම ගාරවර
හිතා; **අඤ්ඤමඤ්ඤමගාරමාති** අඤ්ඤමඤ්ඤසමිං අපපටිස්සවා සබ්බස
සමුභවමාරීපු ච ගරුගාරවවිරහිතා; බහුආදිනමාති වුත්තපපකාරා
වකඛමානා ච බහු අනෙකදෙසා අනතරායා; **ලොකෙති** සත්තලොකෙ;
උපපජිස්සන්ති නාගතොති අනාගතෙ පාතුභවිස්සන්ති; **සුදෙසිනං** ඉදං
බමමනති සමාසමවුද්දොන සුට්ඨි අවිපරිතං ආදිකල්‍යාණාදිපකාරෙන
දෙසිතං ඉමං ආගමසද්ධිමමං; **කීලෙසිස්සන්ති** කිලිට්ඨං කීලෙසදුසිතං
කරිස්සන්ති; “ආපතං අනාපතනීති ගරුකාපතනීං ලහුකාපතනී”ති ආදිනා
දුච්චරිතසංකීලෙසෙන අසද්ධිමෙමන සණ්ඨපුත්‍රමං රුපාරුපධිමමං පටිකඛි
පිස්සන්ති දිට්ඨිසංකීලෙසෙන උභයථාපි තණ්හාසංකීලෙසෙන සංඛිති
ලෙසිස්සන්ති මලිතංකරිස්සන්ති. දුමමනීති නිපපඤ්ඤා; වුත්තං භෙතං
භගවතා; “භවිස්සන්ති තිකඛවෙ අනාගතමද්ධානං -පෙ- අභිධම්මකථං
වෙදලලකථං කපේන්නා සණ්ඨං ධම්මං ඔක්කමමානා නවුල්කිස්සන්ති”ති.
ගුණිනිනාති සීලාදිගුණවිරහිතා දුස්සීලා අලජ්ජනොච; අථවා **ගුණ**
හිනාති විනයවාරිතතාදිගුණෙන හිතා ධම්මවිනයෙ අපපකතඤ්ඤානො;
සංඛ්‍යමගීති සංඛ්‍යමජේක; **මොහරන්තාති** කපේන්නා සබ්බස විනිවජ්ඣ
කථාය වත්තමානාය සංකීඤ්චි භණ්ණතා; **විහාරදුති** නිබ්බයා පගබහා;

a. අං : නි : පඤ්ඤකති : යොධාප්චිට්ඨක 9. සුත්ත.

බලවිනේශානි පක්කබලෙන බලවනේනා; මුඛණි මුඛබණ්ඩරවාදිනො; අඤ්ඤානිවේශානි නසුතවනේනා; කෙටලං ලාභසක්කාරසිලොක්කන්තියා යෙන ගුණධරාසුතා “ධම්මං අධිමමොති අධිමමඤ්ඤාධිමමොති විනයං අවි නයොති අවිනයඤ්ඤා විනයො”ති එවං අත්තනා යච්චජිතමන්ථං සංඛ්‍යා මජ්ඣේකා පතිට්ඨාපෙනා බලවනේනා හවිස්සන්ති. ගුණවිනේශානි සිලාදි ගුණසම්පන්නා; චොත්තරන්තා යථාසුභ්‍යානි අන්තරානුරූපං අවිපරිතන්ථං “ධම්මං ධම්මොති අධිමමං අධිමමොති විනයං විනයොති අවිනයං අවි නයො”ති එවං දීපෙනා; දුබ්බලා නෙ හවිස්සන්තිති පරිසාය අලජ්ජස්සන්තත්තාය බලවිරහිතා නෙ හවිස්සන්ති තෙසං වචනං නතිට්ඨියාති; කිට්ඨිමනාදනපටිකානි තීරිමනේනා කෙනවි අනපටිකා නෙ ති ධම්මෙන¹ චතත්තං සමන්තාපි පාපජ්ගුවර්තාය අප්පකිට්ඨත්තාය ච කෙතිවි විරොධං අක්කරොන්තා අත්තනො වාදං පතිට්ඨාපෙනා න වාය මන්තා දිට්ඨාවිකම්මං වා අධිට්ඨානං වා අක්කන්තා තුණ්හි ගොන්ති. රජනන්ති රුපියං; තෙන කභාපණ්ණොගමාසකාදීනංපි සංඛ්‍යානො දුට්ඨබ්බො. ඡන්දා රුපනති සුවණ්ණං; තෙන මණිමුත්තාදීනමපි සංඛ්‍යානො දුට්ඨබ්බො වායද්දා සමුවට්ඨයෙන්ථ “අපදා”ති ආදිසුචිය රජනඡන්දාරූපං වා පාශො බ්බන්තනති යථා පුබ්බන්තාපරන්තං රුහති නං බ්බන්තං; තදන්තං අක්කතභූමිභාගො චස්සු; අජෙලක්කනති එලක්කනාම අජාගෙව නෙ ධම්මෙතො අවසෙසා පසුජාති අජානාම අජෙලක්කනහණෙනෙව ගෙන්ථ ගොමති යාදීනමපි සංඛ්‍යානො කන්තො. දුස්සිද්ධානි දුස්සියොව දුසෙ ව; දුස්සිමිධානි අවිදුසුන්තො කපපියාකපපියං සාරුප්පාසාරුප්පං අජා නන්තා; අත්තනො අන්තං සාදිසියානති සම්පට්ඨිස්සන්ති. උජක්කා නිසඤ්ඤිතොති පරෙ ගෙට්ඨතො කන්තා ඔලොක්කන්තා අනුජක්කා සිතබ්බට්ඨානෙට්ඨා උජක්කානසිලා; බාලානි දුට්ඨන්තිවිත්තනාදිනා බාල උක්කණෙන සමන්තාගතා; තන්තො එව සිලෙසුඅසමාතිනා වතුපාරි සුභිසිලෙසු න සමාතිතවිත්තා; උහන්ගානි සමුසසිතභූවර්මානා; විම ටිස්සන්තිති මානභිජං උක්කපිත්තා විවරිස්සන්ති; කල්ගාභිජනා මගානි සාරමහබ්බලත්තාය කරණුත්තරියපසුතා කල්ගෙ එව අතීරතා මහසද්ධිසා මිහාපිය අත්තතිනාපෙක්ඛා² කාසෙසනාතීරතා දුබ්බලවිගෙසපරුති අන්තො. උද්ධානානි උද්ධාවේන සමන්තාගතා විනේශකත්තාරහිතා; කිලවිවරපාරුකානි අක්කපියරජනරතෙත්තන නිලවණ්ණෙන විවරෙන පාරුකා තාදිසං විවරං නිවාසෙත්තා වෙව පාරුපිත්තාම විවරණ්ණා; කුහානි සාමන්තජප්පනාදිනා කුහනවත්තා කුහකා අසන්තගුණසම්මාවනිච්ඡාය කොහඤ්ඤං කන්තා පරෙසං විමොපයා; එද්ධානි කොඩෙන මානෙනව එද්ධාමානසා කක්කලගදයා; ලපානි ලපනකා කුහනවුත්තියා පසන්ත මානසෙති මනුසෙසති “කෙන හනෙන! අයස්ස අන්තො”ති පට්ඨයදාය කානං වදාපනකා; පසුත්තවාචාවසෙන නිප්පෙසිකතාවසෙනව පට්ඨයන්තං ලපකානිවා අන්තො. සිංහිති “තන්ත කතමං සිංහං? යං සිංහං සිංහාරතා

1. බෙමෙහිති කන්තවි.

2. අන්තතිතරිපෙක්ඛානි කන්තවි.

වතුරතා වාතුරියං පරික්කඛතා පාරික්කඛියා¹ නති එවං වුනෙතති සිඛිසදියෙති පාකටකිලෙයෙති සමන්තාගතා; සිඛිතාරවරිතාති අපේ, අපියාවියාති ඉදං කුභාති එතෙසෙව අභ්දසුනං. කුභකානං ති² අපියාන මිව සිතභාවං දසෙන්නො අපියාවියමිවර නති³ අභ. ගෙලසණ්ඨාගිති සිභ්කතෙලෙනවා උදකතෙලෙනවා මසණ්ඨතෙති; මලොති කායමණ්ඩන පරික්කාරමණිකාදිනා වාපලෙන සුතතා; අඤ්චිගාභිකාති අලඛිකා රඤ්ඤනෙන අඤ්ඤනෙනතතා; රජිසාස ගමියානති⁴ හික්කාවරියාස කුලුපසඛිකමනාපදෙසෙති මහාරවජාස ඉතොවිනො ව පරිඛමියානති; දනනවණ්ණිකපාරුතාති දනනවණ්ණරනෙනන මිවරෙන පාරුතසරීරි; අපේශුවන්ති අපේශුවන්තිබබං; මිමුනෙතගිති අපියෙති; සුරතතනති කපපියරජනෙන සුවස්සරතතා; අරහතතානං බුද්ධාදිනං විණ්ණනාස අරහදබජං; ජිගුවජියානති කාසාවං කසවා? බදුතෙ සුසමුවජිනා ගෙඩං ආපනතා; දනනවණ්ණපාරුපනසාසි ඉදං කාරණවිවනං තෙති සෙතකං සමභාවෙනතා සබ්බෙන සබ්බං සෙතකෙ ගතිනෙ ලිඛිතපරිව්වාගො එව සියාති දනනවණ්ණං පාරුපනති. ලාභකාමාති ලාභගිඬා; හික්කා වරියාසුපි කොසජ්ජයොගතො කුසිනා; සමණ්ඩමං කාතුං විතතසා උසාභාභාවෙන ගිනමිජිසා; කිව්ජනා කිලමනතා වනපපෙඨස්ස වසිතුං කිව්ජනා කිලනනවිතතාති අපේ. ගාමනෙතසුති ගාමනතෙසනා සනෙසු ගාමසමිපෙසු සෙනාසනෙසු ගාමවාරෙසු වා සෙනාසනෙසු; වසියාසෙති වසියානති; ගෙගෙවඅනුසික්කනතාති යෙ යෙව මිවජා ජිවපයොගෙන ලද්ධලාභා. තෙ තෙ එව පුත්තලෙ අනුසික්කතතා; ගමියානති සයමපි තෙ විය මිවජාජිවෙන ලාභං උපපාදෙතුං රාජ කුලාදිති සෙවනතා පරිඛමියානති; හජියානති⁵ වා පාඨො. සෙවියානති⁶ අපේ. අසංසතාති සිලසංයමරතිතා; සෙසෙදලාහිනො ලාභනති යෙ යෙ හික්කු මිවජාජිවපරිවර්ජනෙන අපපුඤ්ඤතාස ව ලාභසා පච්චයසා නලාහිනො; නෙසුජජා පුජනියා පාසංසා නද අනාගතෙකලෙ න හවියානති. සුපෙසලෙපි ගෙ ධිරෙති ධිති සමපනතතාස ධිරෙ සුවස්ස පෙසලෙපි තෙ හික්කු නිසෙවියානති නද අනාගතෙ ගෙ ලාහිනො ලාභකාමාව හික්කුති අපේ. මිලකු රජනං රත්තනති කාලකච්ඡකර්ජනෙන රත්තනං; සමාසපදං හෙතං ගාථාසුඛභං සානුනාසිකතිදෙදසො. ගර්භනතා සකං ධජනති අතතනො ධජගුතං කාසාවං ජගුව්ජනතා; සාසනෙ පබ්බජිතානං ති කාසාවො ධජොනාම. තිජ්ජියානං ධජං කෙවිති කෙවි සකාසුතතියභාවං පටි ජානතතා එව තිජ්ජියානං සෙනවජිකානං ධජගුතං අවදානකං සෙන වභං ඛාරෙසානති. අගාරවොව කාසාවෙති අරහදබජගුතෙ කාසාවෙ අගාරවො අබ්බුමානං නද අනාගතෙ ගෙසං හවියානති පටි සඛිඛාව කාසාවෙති “පටිසඛිඛායොතිසො විවරං පටිසෙවොමි”ති

1. කුභකාතිපදන'නති බහුසු. 2. මිවදියානති'හි පාළි.
 a. අතිමිම 2 වැනික 17 බුද්ධකවණ්ණසිඛික.
 b. අ. : නි : ජකක මහාවග්ග 4, සුත්ත.

ආදිනා නයෙන පච්චේකක්ඛණමත්තමපි කාසාවපරිභොගෙ නි භවිංසති කාසාවං ධාරෙනෙත්ත කාසාවං ඛුංචානේන නාම දුච්චිතතො ඔරමි තබ්බන්ති කාසාවංසං ගරුකානබ්බහාවෙ ඡද්දන්තජාතකමුද්ගරනෙතා “අභිභුතංසං දුක්ඛතා”ති ආදිමාහ. තත් සලලවිදාංසාති පුච්ඡනා සවිසෙන සලලෙන විදාංසං; තතො එව මහතා දුක්ඛතා අභිභුතංසං; රූපපතොති සරීරවිකාරං ආපඤ්ඤානො; මහාසොග්ගති සරීරජවිතෙසු නිරපෙක්ඛතාය භිමා ගරුතරු; පටිසම්භාවා අඤ්ඤාති අවිනිශ්චා විතතාමත්තෙන පටිත්තෙත්තං අසක්ඛකුණේය්‍යා ඡද්දන්ත මහා නාශංසං ආසි අහොසි. ඡද්දන්තනාගරුකාලෙ හි බොධිසත්තො සොණ්ණිකත රේනි නාම නෙසාදෙන පටිච්ඡන්තධර්මානෙ ධර්මා විසටිත්තෙත්ත සලලෙන විදොධි මහතා දුක්ඛතා අභිභුතො තං ගහෙත්වා පරිදතිතං කාසාවං දිස්වා අයං අරියඤ්ඤානෙත්ත පටිච්ඡන්තො න මයා හිංසිතබ්බොති තත් මෙත්තො විතතමෙව පච්චුපච්චිපෙත්වා උපරි ධර්මං දෙසෙයි. සථාහ :-

“සමපටිත්තො පුච්ඡසලලෙන නාගො
අදුට්ඨවිත්තො පුද්දකමජ්ඣිකාසි,
කිමත්ථිං කිංසං වා සමම! හෙතු
මමං වධි කසක්ඛවායං පයොගො”¹ති.

ආදි. ඉමමන්තං දසෙස්සන්තො ථෙරො “ඡද්දන්තොති”ති ආදිමාහ. තත් සුරතාභරහඤ්ඤානති සොණ්ණිකතරේන පරිදතිතකාසාවං සක්ඛා යාහ. අභංගිති අහාසි; ගාථාති ගාථායො; ගණිති ඡද්දන්තො නාගරුජා; අපෙත්වාපසංගිනාති අත්ථසන්තිසිත්තා හිතාහිතසුත්තාති අපේ. ඡද්දන්තනාගරුජෙන චුත්තගාථාසු අභිකක්ඛණවොති රාගාදීහි කසා වෙති අකසාවො; පටිදතිංසාති නිවාසනපාරුපනඅන්තර්වසෙන පරිභුඤ්ඤාති. පටිධංසාතිති වා පාඨො. අපෙත්වා දම්මවේධනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන වෙව පරමන්තමපකිකෙන වට්ඨිකවෙවන ව අපෙත්වා විසුත්තො; පරිච්චිත්තොවාති අපේ. නසොති සො එවරුපො පුත්තලො කාසාවං පරිදතිතං භාරහති. වග්ගකසාවංසාති වතුහි මහෙහි වත්තකසාවො ඡක්ඛිතකසාවො පභිතකසාවො අසං භවෙය්‍යාති අපේ. සිලෙසුති වතුපාරිසුද්ධිසිලෙසු; සුඝමාහිතොති සුචුට්ඨ සමාහිතො; උපෙත්වාති ඉන්ද්‍රියදමෙනවෙව චුත්තපසකාරෙනව සවෙවන උපගතො සමිත්තාගතො; සමෙති සො එවරුපපුත්තලො තං කාසාවට්ඨං එකන්තෙන අරහතීති අපේ. විපන්තසිලොති හිතනසිලො; දුමම බොතිතිපඤ්ඤා සිලවිසොධනපඤ්ඤාය විරහිතො; පාකමොති දුස්සිලො අයනති පාකමො පකායො; විකිංකතින්ද්‍රියතාය²වා පාකට්ඨි යොති අපේ. කාමකාමිකොති හිතනසංවරතාය යට්ඨන්ත කාරකො; කාමංසවා මාරංසං යථාකාමකරණීයො; විබ්බන්ත විත්තොති රුපාදිසු විසයෙසු විකිංකතවිත්තො; නිස්සුත්තොති

1. විකිංකතායඉතිකත්ථි.

2. හිංසිතපානජලානාත්තක.

අසුකෙකා සුකකධම්මරතීනො තිගේතනපචජ්ජනො කුසලධම්ම සමපාදනඋසුකකරතීනොවා; විනශ්ශොති විගතච්ඡදුරුගො; ඔදුන් මනසධිකපෙසාති සුචිසුද්ධමනොවිතකෙකා අනාවිලසඛකපෙසාවා; කාසාවං. තිං කපිසානිති යසස සීලං නච්චි තසස කාසාවං කිං නාම පසොජනං සාධෙසාති? විතතකතසදිසං තසස පබ්බජිත ලිඛිතනති අපේඨා. දුඛං විනානාති රුගාදිදොසෙති දුසිතවිතනා; අනා දුග්ගති සඤ්චරි ධම්මෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤාඤ්ඤා ආදරරතීතා අගාරවා; නාදිනං මෙතනා විනානනති මෙතනාභාවනාය සමපයුතතභදයෙ තෙතෙව අරහත්තාධිගමෙන වා ඉවසානිච්ඡාදීසු තාදිභාවපට්ඨනෙන උමාරගුණේ; උපසොගපේති ඉදං සාමිච්චනං. ගිගගණ්ණිසානිති සීලාදිසමපනෙන දිසා තෙ සමාභාවෙනා විපනනසීලෙ අමෙත න ඔහුං මඤ්ඤාදිසානතිති අතතති අගාරවභයෙන යථා තෙ උබ්බාලනා පකකමිසානති තථා බාධෙසානතිති අපේඨා. සිකඛාපෙතෙනාපිති සිකඛාපියමානාපි කම්මපේති අයං කතත්තුතිදොසො. ථෙරෙගීති අතතනො ආවරිසුපජ්ඣායෙති; චිචරධාරණනති ඉදං සමණපටිපත්තියා තිදසානමතතං තසමා “එවං තෙ අභිකක්ඛමිතබ්බං එවං පටිකක්ඛමිතබ්බං”^aනති ආදිනා සිකඛා පියමානාපිති අපේඨා. නසුණ්ණිසානිති ඔවාදං නගණ්ණිසානති; නෙ තථා සිකඛිනා බාලාති තෙ අකිබාලා ආවරිසුපජ්ඣායෙති සිකඛා පියමානාපි අනාදරතාය අසිකඛිනාති. නාදිසිසානත්තුපජ්ඣායෙති උපජ්ඣායෙ ආවරියෙව ආදරං නකරෙතති තෙසං අනුසාසනියං නතිච්ඡානති යථා කිං? ඔථෙසිකා විස ආරම්භං යථා ඔථෙසිකා දුඛසොසා අසාදමකං නාදියති නතසස උපදෙසෙ තිච්ඡති එවං තෙපි උපජ්ඣායාවරියෙ න භායනති නසාරජ්ජනතිති අපේඨා. එවනති ආදි චුත්තසොචන්දසා නිගමනං. තඤ්ච එවනති චුත්තපට්ඨකරෙන; අනා ගතදානනති අනාගතචදානා; අනාගතෙ කාලෙති අපේඨා. නං යෙව සරුපතො දසොසෙනො “පතෙන කාලමති පච්ජමෙ”²ති ආහ. තඤ්ච කතමො පච්ජමකාලො? තතීයසඛිතීතො පට්ඨාය පච්ජම කාලොති කෙවි¹ තං එකෙ නානුජානනති සාසනසසති පඤ්චයුගාති විමුක්තියුගං, සමාධියුගං, සීලයුගං, සුතයුගං, දානයුගනති තෙසු පට්ඨම. විමුක්තියුගං තසමිං අනතරතීනෙ සමාධියුගං වතනති තසමිච්චි අනත රතීනෙ සීලයුගං වතනති තසමිච්චි අනතරතීනෙ සුතයුගං වතනතොව අපරිසුද්ධසීලොති එකදෙසෙන පරියතති බාහුසාවිමං පග්ගග්ග තිච්ඡාද ලාභාදිකාමතාය. යද පන මාතිකා පරියොසානා පරියතති සබ්බසො අනතරධායති තතොපට්ඨාය ලිඛිතමතතමෙව අවසිසාති තද යථා තථා ධනං සංහරිතො දානමුඛෙන විසජ්ජනති සාකීර තෙසං වරිමා සමමා පටිපත්ති තඤ්ච සුතයුගතො පට්ඨාය පච්ජමකාලො සීලයුගතො පට්ඨායාති අපරෙ එවං ථෙරෙ පච්ජමෙ කාලෙ උපජ්ජනකං මගා භයං දසොසනො පුත තඤ්ච සනතිපතිතතිකමුනං ඔවාදං දදනො

a. අභිගුහතරතිකායවතුකක: 13 ගසවග්ග 2 සුත්ත. 1. කෙවිමාදකෙති තඤ්ච.

“පුත්‍ර ආගව්‍යතෙ”ති ආදිනා තිස්සො ගාථා අභාසි. තත්ථ පුත්‍රආගව්‍යතෙ ඵලානති එතං මයා කුමහාකං වුත්තං පටිපතතිඅනන්තරයකරං අනාගතං මහාභයං ආගව්‍යති පුත්‍ර යාව ආගමිස්සති තාව දෙවොති අපේවා. සුඛිමාති වචනකම්මා සොවම්සකාරකෙති ධම්මෙතිසමනනාගතා; ගරුතං අනුසාස නිස්සො පදකම්මණ්ණාහිනො හොථාති අපේවා. සම්මාති මුද්‍රහදයා; මෙතනා විහතාති සබ්බසත්තෙසු හිතුපසංභාරලකඩණ්ණාය මෙනතාය සමපසුත්ත විත්තා; කාරුණිකාත් කරුණාය නිසුත්තා පරෙසං දුක්ඛාපනයනාකාර වුත්තියා කරුණාය සමනනාගතා. ආරදධම්මිසාති අකුසලානං පහානාය කුසලානං උපසම්පදයපග්ගතිතවිරියා; පඤ්ඤානාති නිබ්බානං පතිපෙසිත විත්තා; තිම්බනති සබ්බකාලං; දුක්ඛපරික්ඛාමාති පිරිවිරියා; පමාදනති පමර්ජනං කුසලානං ධම්මානං අනනුට්ඨානං අකුසලෙසුච ධම්මෙසු විත්ත වොස්සණො; වුත්තංති “තත්ථ කතමො පමාදෙ කායදුච්චිරිතෙවා ච චිදුච්චිරිතෙවා මනොදුච්චිරිතෙවා පඤ්චසුචා කාමගුණෙසු විත්තස්ස ථවාස්සණො වොස්සණොනුප්පාදනං කුසලානංවා ධම්මානං භාවනාය අසක්ඛච ණියතා”2ති ආදි අප්පමාදනති අප්පමර්ජනං සො පමාදස්ස පටිපකඛතො වෙදිතබ්බො අත්තොති අප්පමාදෙ නාම සතියා අවිපපවාසො උපට්ඨිතාය සතියා එව වෙනං නාමං අයං හෙත්ථ අපේවා. “යමො පමාදමුලකා සබ්බෙ අනත්වා අප්පමාදමුලකා සබ්බෙ අත්වා” තස්මා පමාදං සසෙකො උපද්දවතො දිස්වා අප්පමාදස්සච ඛේමකො අනුපද්දවතො දිස්වා අප්පමාදප්පටිපතතියා සිධාභූතං සිලාදික්ඛානිත්තය සඛ්ඛතං සමොදිට්ඨිආදීනං අට්ඨනනං අඛ්ඛනං වසෙන අට්ඨබ්බිකං අරිය මිඝ්ඛං භාසෙථ. අමග්ගං නිබ්බානං චුසත්තා සච්ඡකරෙත්තා අත්තතො සන්තානෙ උප්පාදෙථ, දස්සන් මග්ග මතෙන අභිනා උපරි තිණ්ණං මග්ගානං උප්පාදනවසෙන වබ්බසිථ එවං වො අප්පමාද භාවනා සිධාපත්තා භවිස්සති”ති. එවං පේරෙ සම්පත්තපරිසං ඔවදි ඉමා එවම්මස්සපේරස්ස අඤ්ඤාබ්‍යාකරණගාථා අගෙසුන්ති.

චුස්සකෙඨරගාථාවණ්ණනා;
නි වසී තා.

සථාමාදි සථාසකොති ආදිකා ආයස්මතො සාරිපුහගකෙඨරස්ස ගාථා. තස්ස ආයස්මතො මහාමොග්ගලානපේරස්සච වජ්ඣු එවං වෙදි තබ්බං. අතීතෙ ඉතො සතසහස්සකප්පාධිකෙ අසබ්බෙය්‍යමත්තෙ ආයස්මා සාරිපුහතො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා නාමෙන ඤරද මාණ්වො නාම අහොසි මහාමොග්ගලානපේරෙ ගහපතිමහා සාලකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා නාමෙන සීර්වබ්බි කුටුම්භිකො නාම අහොසි. තෙ උහොපි සහපංසුකීලකසහායා අගෙසු තෙසු ඤරද මාණ්වො පිතු අවමයෙන කුලසත්තකං ධනං පටිපර්ජිත්වා එකදිවසං රහොගතො විනෙතති ඉමෙසං සත්තානං මරණං නාම එකන්තිකං තස්මා “මයා

2. අ. සි. ධ. ම. 2 වි. භ. භ. 17 බුද්දකච්ඡු වි. භ. භ.

එකං පබ්බජ්ජං¹ උපගන්ත්වා මොක්ඛමග්ගො ගවෙසිතබ්බො”²ති. සභායං උපසම්භවිත්වා “අහං පබ්බජ්ජුකාමො කිං ත්වං පබ්බජ්ජාං සක්ඛියාසී?”³ති වත්වා තෙන “නසක්ඛියාමි”ති වුත්තෙ “ගොතු අහමෙව පබ්බජ්ජාමි”ති රතනකොට්ඨාගාරානි විවරපෙත්වා කපණ්ණදිනං² මහාදුතං දත්වා පබ්බතපාදං ගන්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ් තස්ස පබ්බජ්ජං අනු පබ්බජ්ජාං වතුස්සත්තතිසභස්සමත්තා බ්‍රාහ්මණපුත්තා අගෙසුං සො පඤ්ච අභිඤ්ඤායො අවංචි මමාපතති යො නිබ්බන්ධෙත්වා තෙසමපි ජපිලානං කසිණපරිකමං ආවික්ඛි තෙපි සබ්බෙ පඤ්චාභිඤ්ඤා අවංචි මමාපතති යො නිබ්බන්ධෙත්තුං තෙන සමයෙන අනෙකාමිදස්සි නාම සමමාසමවුද්ධො ලොකෙ උපපජ්ජිත්වා පටත්තවරධමවකෙකා, සතෙත සංසාරමග්ගාසත්තො තාමරන්තො එකදිවසං ඤේද තාපසස්සව අනෙත වාසිකානඤ්ච සම්භගං කථිස්සාමිති එකො අදුතියො පත්තවිවරමාදාය ආකාශෙන ගන්ත්වා “බුද්ධගාවං මෙ ජානාතු”ති තාපසස්ස පස්සන්තස්සෙව ආකාශතො ඔතරිත්වා පථවියං පතිට්ඨාසි ඤේද තාපසො සඤ්ච සරීරෙ මහාපුරිසලක්ඛණානි උපධාරෙත්වා “සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො”ති නිට්ඨං ගන්ත්වා පට්ටුග්ගමනං ඛත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදුසි නිසීදී හගවා පඤ්ඤාගෙන ආසනෙ ඤේද තාපසො සඤ්ච සන්තිකෙ එකමන්තං නිසීදී තස්මිං සමයෙ තස්ස අනෙතවාසිකා වතුස්සත්තතිසභස්සමත්තා ජපිලා පණ්ණිතානි ඔපටන්තානි එලානි ගහෙත්වා ආගතා සන්තාරං දිස්වා සඤ්ජාතපසාදා අත්තන්තො ආවරියස්සව සඤ්ච නිසිත්තාකාරං ඔලො කෙත්වා “ආවරිය! මයං පුබ්බෙ තුමෙහි මහන්තතරෙ කොච නත්ති”ති විවරිග්ග අයං පත පුරිසො තුමෙහි මහන්තතරෙ?ති. කිං? වදෙථ තාතා! සාසපෙන සද්ධිං අවංචිසට්ඨියොජනසතසභස්සබ්බධං සිනෙරුං සමං කාතුං ඉච්ඡ්ථ? “සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො මං තුලාං³ මාකරිත්වා”ති අථ තෙ තාපසා ආවරියස්ස වට්ඨනං සුත්වා “යාව මහාවතායං පුරි සුත්තමො”ති සබ්බෙව පාදෙසු නිපතිත්වා සන්තාරං වන්දිංසු අථ තෙ ආවරියො ආහ “තාතා! සඤ්ච අනුච්ඡිකො නො දෙය්‍යධමෙමා නත්ති සන්තාව භික්ඛාවාරවෙලාය ඉධාගතො හන්ද යථාබලං දෙය්‍යධමමං දස්සාම තුමෙහි යං පණ්ණිතං එලාඑලං ආහතං තං ආහරථා”ති ආහරපෙත්වා හන්දි මොචිත්වා සයං තථාගතස්ස පතෙත පතිට්ඨාපෙසි සන්තාරං එලා එලෙ පටිග්ගතිතවතෙත දෙවතා දිබ්බොජං පක්ඛිපිංසු තාපසො උදකමපි සයමෙව පරිස්සාවෙත්වා උපනාවෙසි තතො භොජනකිමමං නිට්ඨාපෙත්වා සන්තරි නිසින්නෙ සබ්බෙ අනෙතවාසිකෙ පකෙකාසිත්වා සඤ්චසන්තිකෙ සාරණීයකථං කපෙන්නො නිසීදී සන්තා “මෙ අග්ගසාවකා භික්ඛු සම්භන්ත සද්ධිං ආගච්ඡන්තු”ති වින්තෙසි තෙ සඤ්ච විත්තං ඤාත්වා තාවදෙව සතසභස්සභිණ්ණසට්ඨපරිවාර ආගන්ත්වා සන්තාරං වන්දිත්වා එක මන්තං අවංචිසු තතො ඤේදතාපසො අනෙතවාසිකෙ ආමන්තෙසි.

1. පබ්බජ්ජනනිපි අත්ථි.

2. කපණ්ණදිනනනිපි අත්ථි.

3. මමං උපමි”නති බමිපදට්ඨකථා.

“කානා! සඤ්ඤා සම්මානසංඝාත පුප්ඵාසනෙන පුප්ඵා කාතබ්බා තසමා පුප්ඵාති ආභරතා”ති. තෙ තාවදෙව ඉද්ධියා වණ්ණගනිසම්පන්නාති පුප්ඵාති ආභරතියා බුද්ධානං යොජනපපමාණං පුප්ඵාසනං පඤ්ඤාපෙසු උභිදානං අඤ්ඤාසංඝාතං තිගාමිතං සෙසභිකමුතං අභිසංයොජනිකාදිහෙදං සම්මානවකස්ස උපසම්මතං අහොසි. එවං පඤ්ඤානෙතස්ස ආසනෙසු ඤේද නාපසො තථාගතස්ස පුරතො අඤ්ඤා ලිං පග්ගස්ස සිතො “හතෙන මග්ගං අනුග්ගහන්තියං ඉමං පුප්ඵාසනං අභිරුහන්තා”ති ආහ. නිසිදිගගවා පුප්ඵාසනෙ සන්ධි නිසිනෙතා වෙ අඤ්ඤාසංඝාතං සෙසභිකමුතං අනතනො අනතනො පතනාසනෙ නිසිදිංසු. සන්ධා “තෙසං මහපථං භොතු”ති නිරේඛං සමාපජ්ජිතං ඤේදනා භික්ඛුපි නිරේඛං සමාපජ්ජිතං ඤේදනාපසො සත්තාහං නිරන්තරං සන්ධාරං පුප්ඵාච්ඡත්තං ධාරෙනො අවසාසි ඉතරෙ පන වනමුලප්ඵලාප්ලං පරිතුඤ්ඤා සෙසකාලෙ බුද්ධානං අඤ්ඤා ලිං පග්ගස්ස අවසාසු සන්ධා සත්තාහස්ස අවමෙයන නිරේඛනො බුද්ධාස අඤ්ඤාසංඝාතං **තිස්සගෙසෙත්ථං** ආමනෙතසි “තාපසානං පුප්ඵාසනානු මොදනං කතෙති”ති ථේරෙ සාවකපාරමිඤ්ඤණෙ ධුතා තෙසං පුප්ඵාසනානු මොදනං අකාසි තස්ස දෙසනාවසානෙ සන්ධා දුතියං අඤ්ඤාසංඝාතං **අනෙකාමෙසෙත්ථං** ආමනෙතසි. “නිමිති භික්ඛු! ඉමෙයං ධම්මං දෙසෙති”ති සොපි තෙපිටකං බුද්ධවචනං සමමසිත්වා තෙසං ධම්මං කතෙසි චිත්තමපි දෙසනාස තෙසං එකස්සපි ධම්මාභිසම්මෙයනාහොසි අථ සන්ධා බුද්ධවිසමෙ ධුතා ධම්මදෙසනං ආරභී දෙසනාවසානෙ ධුතෙතා **ඤේදනාපසං** සමෙඛපි චතුස්සත්තභිසංඝස්සමත්තා ජට්ඨා අරහත්තං පාපුණ්ණිය සන්ධා “එථභික්ඛවො”ති හන්ධං පසාරෙසි තෙ තාවදෙව අනතරහිත්තාපස වෙසා අවසංපරිකාරධර්ම සංකීර්ණසිත්තසන්ධි විය අනෙසු **ඤේදනාපසො** පන “අහො වතාහමපි අයං **තිස්සගෙසෙත්ථෙවිය** අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස අඤ්ඤාසංඝාතෙ හවෙය්”නති සඤ්ඤා දෙසනාකාලෙ උපපන්නපරි විතක්කතාස අඤ්ඤාපිතිතොග්ගාමග්ගප්ඵලාති පටිවිජ්ඣිතුං නාසකති අථ තථාගතං වන්දිතා තථා පණ්ඩිතානං අකාසි සන්ධාපිස්ස අනන්තර යෙන සමිජ්ඣිතභාවං දිස්වා “ඉතො තිං කප්පසත්තසංඝස්සාධිකං එකං අසමෙඛය්” අතික්කමිත්වා **භොගාමස්ස** නාම සමමාසමිබ්බුද්ධස්ස අඤ්ඤා සංඝාතෙ **සාපිපුණ්ණිය** නාම හවිස්සපි”ති බ්‍යාකරිත්වා ධම්මකථංකතා භික්ඛුසම්මපරිවුත්තොආකාසංපකඩන්දී. **ඤේද** නාපසොපි සභාසස්ස **සිද්ධි චිත්තස්ස** සන්තිකං ගන්ත්වා “හමම! මයං **අනෙකාමෙසෙත්ථං** හගවතො පාදමුලෙ අනාගතෙ උපපජ්ජනකස්ස **භොගාමස්ස** නාම සමමාසමිබ්බුද්ධස්ස අඤ්ඤාසංඝාතෙ පඤ්ඤා නිමිති තස්ස දුතියසංඝාතවසානං පතෙති”ති **සිද්ධිච්ඡේදනා** තස්ස උපදෙසෙ ධුතා අනතනො නිවේසන වාරෙ අවසංකරිසමත්තං ධානං සමතලං කාරෙතා ලාජ්පඤ්ඤාමාති පුප්ඵාති විකිරිතා නිලසලවන්දනං මණ්ඩපං කාරෙතා බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙතා භික්ඛුතමපි ආසනාති පඤ්ඤාපෙතා මහත්තං සක්කාර සමමානං සජ්ජත්වා **ඤේද** නාපසෙන සන්ධාරං නිමන්තාපෙතා සත්තාහං මහාදනං පවනෙතවා බුද්ධපාමුඛං භික්ඛුසම්මං මහාරහෙති

වන්තෙති අවජාදෙත්වා දුතියසාවකභාවාය පණ්ඩිතානං අකාසි සන්ථා පිසා අනන්තරයෙන සමිජ්ඣිකභාවං දිසා වුත්තනසෙනබ්බාකරිත්වා භත්තානුමොදනං කත්වා පක්කම් සිද්ධිමෙධිථා ගවස්පහවෙඨා යාවජ්චං කුසලං කමමං කත්වා දුතියවිත්තවාසෙ කාමාවචරදෙවලොකෙ නිබ්බන්ති ඝර්දත්තාපසො පන වත්තාරො බුහව්විහාරෙ භාවෙත්වා බුහමිලොකෙ නිබ්බන්ති තතො පට්ඨාය තෙසං උභින්නමපි අන්තරා කමමං නක්ඛිතං අමහාකං භගවතො උපපත්තිනො පුරෙතරමෙව ඝර්දත්තාපසො රුජගහස්ස අවිදුරෙ උපනිස්සගාමෙ රූපසාපිසා නාම බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡසීං පටිසන්ධිං ගණ්හි තං දිවසමෙවස්ස සහායොපි ඤජග්ගසෙසව අවිදුරෙ කොලිගාතාමෙ මොග්ගලියා නාම බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡසීං පටිසන්ධිං ගණ්හි තාති කීර වෙපි කුලාති යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා ආබද්ධ පරිබද්ධසහායකානෙව¹ තෙසං වින්තමපි එකදිවසමෙව ගබ්බපරිහාරමදංසු දසමාසවමයෙන ජාතානං තෙසං ජසවසී ධාතියො උපට්ඨාපෙසුං. නාමග්ගහණ්දිවසෙ රූපසාපිබ්‍රාහ්මණියා පුත්තස්ස උපනිස්සගාමෙ ජෙට්ඨකුලස්ස පුත්තත්තා උපනිස්සාති නාමං අකංසු. ඉතරස්ස කොලිගාතාමෙ ජෙට්ඨකුලස්ස පුත්තත්තා කොලිතොති නාමං අකංසු. තෙ උගොපි මහතා පරිවාරෙන වසීන්තා වුද්ධිමත්තාය සබ්බසිප්පානං පාරං අගමංසු. අපේකදිවසං තෙ ඤජග්ගෙ ගිරග්ගසමජ්ජං පස්සන්තා මහාජනං සනතිපතිතං දිසා සද්දණ්ණස්ස පරිපාකගතත්තා යොනියො උමුච්ඡන්තා “සබ්බෙපිමෙ ඔරං වස්සසත්තං මවුමුබ්බෙ පතිස්සන්ති”ති සංවෙගං පරිලභිත්වා “අමෙහෙති මොක්ඛධිමෙමා පරියෙසිතබ්බො තඤ්ච පරියෙසනෙනෙති එකං පබ්බජ්ජං” ලඤ්චං වට්ටති”ති නිව්ඡයං කත්වා පඤ්චාති මාණවකසතෙති සද්ධිං සඤ්ජයස්ස පරිබ්බාජකස්ස සනතිකෙ පබ්බජ්ජං. තෙසං පබ්බජ්ජකාලතො පට්ඨාය සඤ්ජසො ලාභග්ගය සග්ගප්පත්තො අගොසි. තෙ කතිපාතෙනෙව සබ්බං සඤ්ජසෙස සමයං පරිමජ්ඡන්ති² තත්ථ සාරං අදිසවා තතො නික්ඛමිත්වා තත්ථතත්ථ තෙ තෙ පණ්ඩිතසමමතෙ සමණ්ණාහමණේ පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති. තෙ තෙති පුට්ඨා නෙවසම්පායනති අඤ්ඤදදන්තොයෙව තෙඤ්ඤං පඤ්ඤං විසජ්ජන්ති එවං තෙ මොක්ඛපරියෙසණං විවරන්තා කතිකං අකංසු “අමෙහෙසු යො පඨමං අමතං අභිගච්ඡති යො ඉතරස්ස ආරොවෙතු”ති තෙන සමයෙන අමහාකං සන්ථා පරමාතිසමෙබ්බාධිං පත්වා පට්ඨත්තවරධමවමකෙකා අනු පුබ්බෙන උරුමෙලග්ගස්සාදිකෙ සහස්සජ්වලෙ දමෙත්වා ඤජග්ගං පත්වා වෙඵවනෙවිහරති එකදිවසං උපනිස්සො පරිබ්බාජකො පරිබ්බාජකාරාමං ගච්ඡන්තො ආයමන්තං අස්සජ්ජෙත්ථරං. රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තං දිසා “න මයා එවරුපො ආකප්පසමපනෙතො පබ්බජ්ජො දිට්ඨපුබ්බො සත්තධිමෙව නාම එත්ථ හවිතබ්බ”න්ති සඤ්ජාතප්පසාදො පඤ්ඤං පුච්ඡන්තුං ඔකාසං උදික්ඛනෙතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි ථෙරෙපි ලද්ධිපණ්ණිපාතො පරිභුඤ්ජන්තුං පටිරූපං ඔකාසං ගතො. පරිබ්බාජකො

1. ආබේසහායහාවෙනෙමා’ති-කන්ථි.

2. පබ්බජ්ජන්ති-කන්ථි.

3. පටිපජ්ජන්ති-කන්ථි.

අත්තනො පරිබ්බාජක පීඨං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි භතතකිම්බපරියො සානෙ වස්ස අත්තනො කුණ්ඩකාය උදකං අදාසි, එවං ආවරියවතතං කත්වා කතභතතකිම්බෙන ථෙරෙන සද්ධිං පටිසංකාරං කත්වා “කො තෙ සභා කස්සවා ධම්මං රොවෙසී?”ති පුච්ඡි ථෙරො සමමාසමුද්ධං අපදිසි. පුත තෙන “කිංවාදී? පනායසමතො සභා”ති පුට්ඨො “ඉමස්ස සායනස්ස ගමීරතං කත්වා දෙසෙස්සාමි”ති අත්තනො නවකභාවං පටෙදෙත්වා සමිඛිපතො තස්ස සායනධම්මං කථෙන්නො “සෙධම්මා හෙතුපපභවා”ති ගාථාමාහ පරිබ්බාජකො පඨමපදවයමෙව සුත්වා සහස්ස නයසමපතෙන සොතාපනතිථලෙ පතිට්ඨාසි. ඉතරං පදවයං ආහරිත්වා සොතාපනතකාලෙ ගාථා නිට්ඨාපෙසිති වදනති. ගාථාපරියොසානෙ පන සොතාපතො හුත්වා උපරි විසෙසෙ අපපවතතනෙන “භවිස්සති එත්ථිකාරණ්”තති සල්ලකෙධත්වා ථෙරං ආහ: “භතෙන මා උපරි ධම්ම දෙයනං වසිස්සිත්ථ එතතකමෙව හොතු කහං අමහාකං සභා වසන්ති?”ති වෙඨවනෙති භතෙන තුමෙන පුරතො ගව්ඡ්ථ අහං මඟ්ගං සහායස්ස කත පටිඤ්ඤං මොවෙත්වා තං ගහෙත්වා ආගමිස්සාමිති පඤ්චපපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා තිකතිතතුං පදකතිණං කත්වා ථෙරං උයොසාජෙත්වා පරිබ්බාජකා රාමංඅගමාසි. **කොලිත** පරිබ්බාජකො තං දුරතොව ආගව්ඡ්ඡතං දිස්වා මුඛවණ්ණෙනෙවාස්ස විසෙසාධිගමං සමහාවෙන්නො අමතාධිගමං පුච්ඡි. සොපිස්ස “ආමාට්ඨෙසො අමතං අධිගත”තති පටිජානිත්වා තමෙව ගාථං අභාසි. ගාථා පරියොසානෙ **කොලිතො** සොතාපනතිථලෙ පතිට්ඨතිත්වා ආහ. “කහං පන සමම! සභා?”ති වෙඨවනෙති තෙනති “ආයාම සභාරං පසිසිස්සාමා”ති. **සාපිපුතනෙඨගේ** සබ්බකාලමපි ආවරියපුජකොව තස්මා **සඤ්ඤස්ස** සනතිකං ගනත්වා සන්ත්තුණ් පකාසෙත්වා තමපි සන්ත්තු සනතිකං නෙතුකාමො අභොසි. සො ලාභාසාපකතො අනෙතවාසිකභාවං අතිව්ඡ්ඡෙත්වා “නසකෙකාමි වාටිසුත්වා උදකසිඤ්චනං හොතු”තති පටිකතිපි. තෙ අනෙකෙති කාරණෙති තං සඤ්ඤාපෙතුං අසකෙකානතො අත්තනො ඔවාදෙ වතතමානෙති අසිත්තෙයාසතෙති අනෙතවාසිකෙති සද්ධිං වෙඨවනං අගමිංසු. සභා තෙ දුරතොව ආගව්ඡ්ඡෙන දිස්වා “එතං මෙ සාවකසුගං භවිස්සති අහං හදදසුග”තති වත්වා තෙසං පරිසාය වරියවසෙන ධම්මං දෙසෙත්වා අරහතෙන පතිට්ඨාපෙත්වා එතිතිකල්ප භාවෙන තෙසං උපසම්පදං අදාසි.

ගාථා තෙසං එවං අග්ගසාවකානමපි ඉද්ධිමයපතනවිවරං ආගත මෙව උපරි මග්ගතතයකිම්බං පන නතිට්ඨාසි කස්මා? සාවකපාරමි ඤ්ණස්ස මහනතතය. තෙසු ආයස්මා **මහාමොග්ගලානො** පබ්බජිතදිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ මගධිරවෙඨ **කල්ලවාලහාමෙ** සමණධම්මං කණෙනො පීනමිද්ධං ඔකකනෙන සභාරා සංවෙජ්ඣො පීනමිද්ධං විනොදෙත්වා ධාතුකමට්ඨානං සුණ්නෙනො එව උපරි මග්ගතතයං අධි ගනත්වා සාවකපාරමිඤ්ණස්ස මත්ථකං පාපුණ්ඤි ආයස්මා **සාපිපුතනො**

පබ්බජිතදිවසතො අභිසමාසං අතික්කමිත්වා සන්ධං සද්ධං රුජගහෙ සුකර
බහලෙණේ විහරතොනො අත්තනො භාගිනෙය්‍යස්ස දීඝනිබ්බජ්ඣාප්
කස්ස වෙදනාපරික්ඛහසුත්තනතොනො දෙසියමානෙ දෙසනානුසාරෙන ව
ඤ්ඤං පෙසෙත්වා “පරස්සවබ්බිතං භත්තං භුඤ්ඤතො විය” සාවක
පාරමිඤ්ඤස්ස මන්තං පතොනො අහොසි ඉති වින්තවපි අඤ්ඤාචක්කානං
සන්ත්‍රී සම්පෙථව සාවකපාරමිඤ්ඤං මන්තං පත්තං තෙන වුත්තං
අපදනො:-

“තිමවන්තස්සාවිදුරෙ ලබ්බිකො නාම පබ්බතො,
අස්සමො සුක්කතො මස්සං පණ්ණසාලා සුමාපිතා.

උත්තානකුලා නදිකා සුපතින්ථා මනොරමා,
සුසුඬාපුලිනාතිණ්ණො අවිදුරෙ මමස්සමං.

අසකකිරා අපබ්භාරා සාදු අපපටිගන්තිකා,
සන්දති නදිකා තන්ථ සොභයන්තා මමස්සමං.

කුමහිලා මකරා වෙත්ථ සුසුමාරාව කච්ඡපා,
වරන්ති නදියා තන්ථ සොභයන්තා මමස්සමං.

පාසිනා පාවුසා මච්ඡා බලජා¹ මුඤ්ඤරොතිකා,
මග්ගුරු පපතායන්ති සොභයන්තා මමස්සමං.

උහොකුලෙසු නදියා පුප්ඵිනො ඵලිනො දුමා,
උභතො මහිලමබන්ති සොභයන්තා මමස්සමං.

අමබා සාලාව තිලකා පාවලී සිත්ථුචාරකා,
දිබ්බගන්ති සමපවන්ති පුප්ඵිනා මම අස්සමෙ.

වමපකා සලලා නිමබා නාගපුත්තාගකෙතකා,
දිබ්බගන්ති සමපවන්ති පුප්ඵිනා මම අස්සමෙ.

අභිමුත්තා අසොකාව භගිනිමාලා ව පුප්ඵිනා,
අභිකාලා බිමබජාලාව පුප්ඵිනා මම අස්සමෙ.

කෙතකා කන්දලීවෙව ගොඩුකා තිණ්ණුලිකා,
දිබ්බගන්ති සමපවන්ති සොභයන්තා මමස්සමං.

කණ්ණිකාරා කණ්ණිකාව අසනා අජ්ජනා බහු,
දිබ්බගන්ති සමපවන්ති සොභයන්තා මමස්සමං.

පුත්තාගා හිරිපුත්තාගා කොවිලාරාව පුප්ඵිනා,
දිබ්බගන්ති සමපවන්ති සොභයන්තා මමස්සමං.

උඤ්ජකාව කුච්ඡා කදම්බා බකුලා බහු,
දිබ්බගන්ති සමපවන්ති සොභයන්තා මමස්සමං.

1. බලජනිපාළි. a. මජ්ඣිමනිකාය: මජ්ඣිම: 3. වග්ග 5. දීඝනබ්බුත්තං.

ආලකා ඉසිවුග්ගාව කදලි මාතුලුඔනියො,
ගනොදකෙන සංවඤ්ඤා ඵලානි ධාරයනති තෙ.
අඤ්ඤා පුප්ඵනති පද්මා අඤ්ඤා ජායනති කෙසරී,
අඤ්ඤා ඔපුප්ඵා පද්මා තලාකෙ පුප්ඵිතා තද.
ගබ්භං ගණ්ඨානති පද්මා නිද්ධාවනති මුලාලියො,
“ඔක්ඛාපි” පතතමාකිණ්ණො සොභනති තලාකෙ තද.
නසිතා අමබගඤ්ච උත්තලි ඛණ්ඩුජ්වකා,
දිබ්බගඤ්ඤා සමපවනති පුප්ඵිතා තලාකෙ තද.
පාසිතා පාචුසා මච්ඡා බලජා මුඤ්ඤරොහිතා,
මකරා මග්ගුරාමෙව චසනති තලාකෙ තද.
කුමතිලා සුසුමාරාව තනතිගාභාව රක්ඛසා,
ඔගුහා අජගරාව චසනති තලාකෙ තද.
පාරෙවතා රවිභංසා චක්කවාසකා නදිමරා,
කොකිලා සුකසාළිකා උපජ්වනති තං සරං.
කුකුළුකා කුලීරකා චනෙ පොකඛරසාරිකා,
දිඤ්ඤා සුචපොතාව උපජ්වනති තං සරං.
භංසා කොඤ්චා මයුරා ච කොකිලා තමබ්බුලකා,
පමපකා¹ ජ්වඤ්ජ්වාව² උපජ්වනති තං සරං.
කොසිකා පොඨසිසාව කුරුරා සෙනකා බහු,
මහාකාලා ච සකුණො උපජ්වනති තං සරං.
පසද ච වරාහා ච මමරා ගණ්ඨකා බහු,
රොහිමවා සුකපොතා ච උපජ්වනති තං සරං.
සිහා ව්‍යග්ගා ච දීපි ච අච්ඡකොකතරච්ඡකා,
තිබ්බපභින්නා මාතඛනා උපජ්වනති තං සරං.
කින්නරා වානරා මෙව අපොසි වනකමභිකා,
මෙතා ච ලුඤ්ඤාවෙව උපජ්වනති තං සරං.
නිඤ්ඤානි පියාලානි මබ්බකෙකා සුමාරියො,
බ්බං ඵලානි ධාරෙතති අභිදුරෙ මමසාමං.
කොසමො සලලාන්මො සාද්ධලසමාසුතා,
බ්බං ඵලානි ධාරෙතති අභිදුරෙ මමසාමං.
හරිතකා ආමලකා අමො ජලබ්බිවගෙදිකා,
කොලා හලලාතකා මෙලා ඵලානි ධාරෙතති තෙ.

1. සිඝ්ඛාපිභිපාළි.

2. පඤ්ඤා‘ති-කාන්ඨි.

3. ජ්ව ජ්වාව‘ති-කාන්ඨි.

ආලුචාව කලුමඩාව බිලලානි කකකාලානිව,¹
ජවකා සරණාවෙව² බහුකා මම අස්සමෙ.

අස්සමස්සාවිදුරමහි තලාකාපි සුනිමමිනා,
අවේජාදකා සිතජලා සුපතිජා මනොරමා

පදමුපපලසඤ්ඤානා පුණ්ඩරිකසමාසුතා,
මයුරකෙහි සඤ්ඤානා දිබ්බගඤ්ඤා පවායමෙ.³

එවං සබ්බභගසමපනෙත පුපථිනෙ එලිනෙ වනෙ,
සුකතෙ අස්සමෙ රමෙම විහරමි තද අහං.

සිලවා වතසමපනෙතා ක්කාසි ක්කානරතො සදා,
පඤ්ඤාභිඤ්ඤාබලපනෙතා සුරුචි නාම තාපසො.

මතුබ්බිසසගස්සානි සිස්සා මස්සං උපට්ඨනුං,
සමබ්බව බ්‍රාහ්මණා එනෙ ජාතිමනෙතා සසස්සිනො.

ලකඛණේ ඉතිහාසෙව සතිඝණධුසකෙටුභෙ,
පදකා වෙය්‍යාකාරණා සබ්බමෙ පාරමිං ගතා.

උප්පාතෙසු නිමිතෙතසු ලකඛණේසුච කොවිදා,
පථබ්‍යා භූමනතලිකෙව මම සිස්සා සුසිකඛිතා.

අපට්ඨිජා නිපතා එනෙ අප්පාභාග් අලොප්පා,
ලාභාලාභෙන සන්තුට්ඨා පරිවාරෙනති මං සදා.

ක්කාසි ක්කානරතා සිරා සන්තපිතතා සමාහිතා,
ආකිඤ්ඤාඤ්ඤා පඤ්ඤානා පරිවාරෙනති මං සදා.

අභිඤ්ඤා පාරමිප්පත්තා පෙතතිකෙ ගොවමෙර රතා,
අනතලිකඛවරා සිරා පරිවාරෙනති මං සදා.

සංවුතා ඡත්ත මාරෙසු අනෙජා රකඛිතිත්ථිසා,
අභංගට්ඨාව තෙ සිරා මම සිස්සා දුරාසදා.

පලලභෙකත නිසජ්ජාය ධානවඛකමනෙතව,
විතිනාමෙනති තෙ රතතිං මම සිස්සා දුරාසදා.

රජ්ජනීයෙ නරජ්ජනති දෙසනීයෙ නදස්සමෙර,
මොගනීයෙ නවුස්සමෙර මම සිස්සා දුරාසදා.

ඉද්ධිං විමංසමානා තෙ වත්තනති නිවට්ඨකාලිකා,
පට්ඨං තෙ පකමෙපනති සාරමෙතන දුරාසදා.

කීලමානාව තෙ සිස්සා කීලනති ක්කානකිලිතා,
ජමබ්‍රුතා එලමානෙනති මම සිස්සා දුරාසදා.

1. තකකාලානි'හි පාළු-කකකාලං'හි පාළුහිඝණධු.
2. සුතකා'හි පාළු. 3. දිබ්බගඤ්ඤාපවායති'හි පාළු.

අඤ්ඤා ගව්ඡන්ති ගොයානං අඤ්ඤා පුබ්බවිදෙහනං,
අඤ්ඤාව උත්තරකුරුං එසනාස දුරාසද.

පුරතො ඛාරිං පෙසෙනති පව්ඡනොව චජනති නෙ,
චතුබ්බිසසගස්සති ඡාදිතං ගොති අමබරං.

අග්ගිපාති අනග්ගිව දනෙනාදුක්ඛලිකා පිච,
අසෙවන කොට්ඨිකා කෙවි පවත්තඵලභොජනා.

උදකොරෙහණා කෙවි සායං පාතො සුචිං රතා,
තොයාතිසෙවකරණා මම සිස්සා දුරාසද.

පරුලුක්ඛවජා නඛා ලොමා පඞ්කදනතා රජසිරා,
ගඤ්ඤා සිලගකෙන මම සිස්සා දුරාසද.

පාතොව සනතිපතිත්වං ජරිලා උත්තතාපනා,
ලාභාලාභං පකිත්තත්තො ගව්ඡන්ති අමබරෙ තද.

එතෙසං පක්ඛමනතානං මහාසද්දෙ පවත්තති,
අජනවමමසද්දෙන මොදිතා ගොන්ති දෙවතා.

දිසොදිසං පක්ඛමන්ති අනනලික්ඛවරා ඉසි,
සකෙබලෙහුපඤ්ඤා නෙ ගව්ඡන්ති යදිච්ඡකං.

පඨවික්ඛමපකා එතෙ සබ්බෙව නභවාරිනො,
උත්තතෙජා දුපපසභා සාගරොව අබොතිසා.

ශානවඞ්කමිනො කෙවි කෙවිනෙසජ්ඣිකා ඉසි,
පවත්තභොජනා කෙවි මම සිස්සා දුරාසද.

මෙත්තාවිහාරිනො එතෙ භිතෙසි සබ්බපාණීනං,
අනතතුක්ඛංසකා සබ්බෙ න නෙ වමෙහන්ති කස්සචි.

සිහරාජාවඡ්ඡන්ති ගජරාජාව ථාමවා,
දුරාසද ව්‍යග්ඝාරිව ආගව්ඡන්ති මමන්තිනෙ.

විජ්ජාධරා දෙවතාව නාගගකිබ්බරක්ඛසා,
කුලභණ්ඩදුනවා ගරුලා උපජ්චන්ති තං සරං.

නෙ ජවාඛාරිහාරිකා අජ්ඣුත්තරවාසනා,
අනනලික්ඛවරා සබ්බෙ උපජ්චන්ති තං සරං.

තදුහුච්ඡිකා එතෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං සගාරවා,
චතුබ්බිසසගස්සානං බිපිතසද්දෙ නචිජ්ජති.

පාදෙපාදං නික්ඛිපනතා අපපසද්ද සුසංවුතා,
උපසඞ්කමම සබ්බෙව සිරසා වජ්ජරෙ මමං.

තෙති සිස්සෙති පරිවුතො සනෙතතිව තපසසිති,
වසාමි අස්සමෙ තඤ්ඤා සිංහා සිංහානරතො අහං.

ඉසිනං සීලගතේන පුප්ඵගතේන වුභසං,
 ඵලානං ඵලගතේන ගතේනො ගොති අස්සමො.
 රතතිං දිවං නජානාමි අරති මෙ නවිජ්ජති,
 සකෙ සියෙසං ඔවදනොනා හියෙසා හාසං ලභාමහං.
 පුප්ඵානං පුප්ඵමානානං ඵලානඤ්ච විපවමනං,
 දිබ්බගතො පටායනති සොභසන්නා මමස්සමං.
 සමාධිමහා වුට්ඨිතිං ආනාපි නිපකො අහං,
 ඛාරිහාරං ගහෙත්වාන වනං අජේඛාගතිං අහං.
 උප්පාතෙ සුපිනෙවාපි ලක්ඛණේසු සුසික්ඛිතො,
 වත්තමානං මත්තපදං ධාරයාමි අහං තදා.¹
 අනොමදස්සි හගවා ලොකපේටෙය්ඤා නරාසගො
 විවෙකකාමො සම්බුද්ධො සිමවත්තමුපාගමි
 අජේඛාගාහෙත්වා සිමවත්තං අගොනා කාරුණිකො මුත්ථු,
 පලලඛකං ආභුජ්ඣාන නිසීදි පුරිසුත්තමො.
 තමදදසාහං² සම්බුද්ධං සප්පහාසං මනොරමං
 ඉඤ්චිරංව ජලිතං ආදිත්තංව හුතාසනං,
 ජලන්නං දීපරුක්ඛංව විජ්ජනං³ ගගනෙ යථා
 සුපුලං සාලරාජංව අදදසං ලොකනායකං.
 අයං නාගො මහාවීරො දුක්ඛස්සන්තකරො මුතී
 ඉමං දස්සනමාගමම සබ්බදුක්ඛා පමුච්චරෙ,
 දිස්වානාහං දෙවදෙවං ලක්ඛණං උපධාරයි.
 බුද්ධොනුබො නවාබුද්ධො තං නමස්සාමි⁴ චක්ඛමං.
 සහස්සරානිවක්කානි දිස්සන්ති චරණ්ණත්තමෙ
 ලක්ඛණානිස්ස දිස්වාන නිවසිං ගට්ඨං තථාගතො,
 සමමජ්ජනිං ගහෙත්වාන සමමජ්ජිත්වානහං තදා,
 අථ⁵ පුපෙථ සමානෙත්වා බුද්ධසෙට්ඨං අපුජසිං.
 පුජසිත්වාන සම්බුද්ධං ඔසතිණ්ණමනාසවං,
 එකංසං අජිනං කත්වා නමස්සිං ලොකනායකං.
 යෙන ඤාණෙන සම්බුද්ධො විහරති අනාසවො,
 තං ඤාණං කිංගාසියාමි සුණොථ මම හාසතො.
 සමුග්ගිරසිමංලොකං සයමහු අමිතොදය!,
 තව දස්සනමාගමම කඤ්ඤාසොනං තරන්ති නො.

1. සද්භිපාළි.

2. තමදදසං'හි ආකථි.

3. විජ්ජ. වං'හි පාළි.

4. හඤ්ජසාමි'හි පාළි. 5. අවධා'හි කතෙථි.

තුචං සන්ථාව කෙනුච ධර්මා සුප්පාව පාණිනං,
පරාසණො පතිට්ඨාව දීපොච චිප්පනතො.

සමුද්දෙ උදකං සකකා පමෙතුං ආලිහකෙනවා,
නතෙව නව සබ්බඤ්ඤා ! ඤ්ණං සකකා පමෙතුවෙ.

ධාරතුං පඨවිං සකකා ධර්මතා තුලමණ්ඨලො,
නතෙව නව සබ්බඤ්ඤා ! ඤ්ණං සකකා ධරෙතුවෙ.

ආකාසං¹ මිනිතුං සකකා රජ්ජයා අභිතුලෙනවා,
නතෙව නව සබ්බඤ්ඤා ! ඤ්ණං සකකා මිනෙතුවෙ.

මහාසමුද්දෙ උදකං පඨවිමාභිලාපවා,
බුද්ධඤ්ණාමුපාදය උපමානො නසුජ්ජරෙ.

සදෙවකස්ස ලොකස්ස විතතං සෙසං පට්ඨතති,
අනෙතා ජලී කතා එතෙ නව ඤ්ණමති වකක්ඛම.

සෙන ඤ්ණෙන පතොසි කෙවලං බොධිමුත්තමං,
තෙන ඤ්ණෙන සබ්බඤ්ඤා මද්දසි පරතීභිසෙ.

ඉමා ගාථා ඵවිනාන සුරුචිනාම තාපසො,
අජිතං පඤ්චනාන පඨවියං නිසිදි සො.

චුලාසිතිසහස්සානි අජේකාගාලො මහණණුවෙ,
අවචුක්ඛතො තාවදෙව ගිරිථාපා පවුච්චති.

තාව අවචුක්ඛතො තෙරු ආයතො විජ්ඣතොච සො,
චුණ්ඨිතො අනුභෙදෙන කොට්ඨනසහස්සියො

ලකෙඛ ධර්මවානමති පරිකඛයමගච්ඡථ,
නතෙව නව සබ්බඤ්ඤා ! ඤ්ණං සකකා බයෙතුවෙ²

සුබ්බවච්ඡිකෙන ජාලෙන උදකං යො පරිකඛිපෙ,
යෙ කෙච්ඡි උදකෙ පාණො අනෙතා ජාලිකතා සිසුං.

තථෙවති මහාවීර ! යෙකෙච්ඡි පුරුභිභිසා
දිට්ඨිගහනපක්ඛන්ද පරාමාසෙන මොහිතා,

තව සුද්ධෙන ඤ්ණෙන අනාවරණදස්සිනා
අනෙතා ජාලතො³ එතෙ ඤ්ණං තෙ නාතිවත්තරෙ.

හතවා තවති සමයෙ අනොමදස්සි මහායතො,
වුට්ඨිතිනා සමාධිමහා දිසං ඔලොකසි ජිනො.

අනොමදස්සියා මුනිනො නිසංඝො නාම සාවකො,
පරිවුත්තො සතසහස්සෙති සත්තවිත්තෙති නාදිති.

තිණාසවෙහි පුද්ගලිකී ජලහිඤ්ඤාහි ක්කාසිහි,
 චතතමඤ්ඤාය බුද්ධස්ස උපෙති ලොකනායකං.
 අනතලිකෙධි සිතා තථ පදකඛිණ මකංසු තෙ,
 නමස්සන්තා පඤ්ඤාලිකා මගරං බුද්ධසග්ගිකෙ.
 අනොමදස්සි හගවා ලොකපේටෙඨා නරාසහො,
 හිකබ්බමජේකි¹ නිසිදිත්වා සිතං පාතුකරී ජිනො.
 චරුණො නාමුපට්ඨාකො අනොමදස්සස්ස සත්ත්වො,
 එකංසං චිචරං කත්වා අපුට්ඨිලොක නායකං.
 කොනුබො හගවා හෙතු? සිතකම්මස්ස සත්ත්වො,
 නති බුද්ධා අහෙත්තුහි සිතං පාතු කරොන්ති තෙ.
 අනොමදස්සි හගවා ලොකපේටෙඨා නරාසහො,
 හිකබ්බමජේකි නිසිදිත්වා ඉමං ගාථං අභාසථ.
 යොමං පුපෙථන පුපේසි ඤ්ඤාඤ්ඤාපි අනුත්ථි,
 තමගං කිත්තසිස්සාමි පුණොථ මම භාසතො.
 බුද්ධස්ස භිරමඤ්ඤාය සබ්බෙ දෙවා සමාගතා,
 සද්ධම්මං සොතුකාමා තෙ සම්බුද්ධං උපසඞ්කමු.
 සබ්බෙසු ලොකධාතුසු දෙවතා යා මහිද්ධිකා,
 සද්ධම්මං සොතුකාමා තා සම්බුද්ධං උපසඞ්කමු.
 හත්ථි අස්සා රථා පනති සෙනාව චතුරඞ්කිති,
 පරිවාරෙස්ස නති මං නිචම් බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
 සට්ඨිතුරියසහස්සාති හෙරියො සමලඞ්කිතා,
 උපට්ඨස්සන්ති මං නිචම් බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
 සොලසිත්ථිසහස්සාති නාරියො සමලඞ්කිතා,
 විචිත්තවත්ථාහරණො ආමුත්තමණීතුණ්ණිලා.
 ආලාරපථිභා හසුලා සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣිමා,
 පරිවාරෙස්ස නති මං නිචම් බුද්ධපුජාසිදං ඵලං.
 කප්පසතසහස්සාති දෙවලොකෙ රමිස්සති,
 සහස්සකම්මත්තුං චකකම්මන්ති ගජා රටෙඨ හවිස්සති.
 සහස්සකම්මත්තුං දෙවියො දෙවරජං කරිස්සති,
 පදෙසරජං විපුලං ගණනාතො අසඞ්ඛියං.²
 පච්ඡිමෙ හවසම්පත්තෙ මනුස්සත්තං ගම්මස්සති,
 බ්‍රාහ්මණීයාපි යා නාම³ ධාරයිස්සති කුච්ඡිනා.
 මාතුයා නාමගොත්තෙන පඤ්ඤාසිස්සති යං නරො,
 සාරිපුත්තොති නාමෙන තිත්තිපඤ්ඤා හවිස්සති.

1. හිකබ්බමජේකි'හි පාළි. 2. අසඞ්ඛියං'හි පාළි. 3. සාරිතාමෙතො'හි බහුල.

අසිතිකොපිං ඡබ්බිකා පබ්බජිතොති කිංකරිතො,
ගවෙසනොති සන්තිපදං චරිතොති මහිං ඉමං.

අපරිමෙයසිතො කපො ඔක්කාකකුලසමගවො,
ගොතමො නාම ගොතොන සන්තා ලොකෙ හවිසසති.

තස්සධම්මෙසු දායාදො ඔරසො ධම්මතිමිතො,
සාමිපුතොති නාමෙන ගෙසසති අග්ගසාවකො.

අයං භාගිරපි ගභිතා හිමවතා පභාවිතා,
මහාසමුද්දමපෙති තපසනති මහොදධිං.

තථොපායං සාමිපුතොති සකෙ¹ නිපු විසාරදො,
පඤ්ඤාය පාරමිං ගනතො තපසිසසති පාණිතො.

හිමවතං උපාදාය සාගරඤ්ච මහොදධිං,
ඵළිනං ගණනාතො අගඛිතං.

තමපි සකකා අසෙසෙන සබ්බානුං ගණනා යථා,
නතෙව සාමිපුතොති පඤ්ඤායනොති හවිසසති.

ලකෙධි සිපිසමානමති ඛිසෙ ගභිතාය වාලකා,
නතෙව සාමිපුතොති පඤ්ඤායනොති හවිසසති.

මහාසමුද්දො උමෙයො ගණනාතො අගඛිතො,
තථො සාමිපුතොති පඤ්ඤායනොති නගෙසසති.

ආර්ථසිතො සමුද්ධං ගොතමං සකපුඛවං,
පඤ්ඤාය පාරමිං ගනතො ගෙසසති අග්ගසාවකො.

පවතතිතං ධම්මවකං සකපුතොන නාදිනා,
අනුවතතිසසති සද්ධම්මං වසනොති ධම්මවුට්ඨිකො.

සබ්බමෙතං අභිඤ්ඤාය ගොතමො සකපුඛවො,
තිකුසුමෙක නිසිදිතො අග්ගවතානො සිපෙසසති.

අහො මෙ පුකතං කම්මං අනොමදසසිසං සඤ්ඤානො,
යසාහං කාරං කතොති සබ්බන්ත පාරමිං ගතො.

අපරිමෙයස කතං කම්මං ඵලං දසෙසි මෙ ඉධ,
සුමුතොති සරවෙගොති කිලෙසෙ කොපසිං අහං.

අගඛිතං ගවෙසනොති නිබ්බානං අවලං පදං,
විවිතං තිප්පිකෙ සබ්බෙ තදාහං සංසරිං හවෙ.

යථාපි බ්‍යාධිතො පොතො පරිසෙසෙය ඔසධං,
විවිතොති ධනං සබ්බං බ්‍යාධිතො පරිමුතොති.

අසඬිබ්බතං ගවෙසනෙතො නිබ්බානං අමතං පදං,
අපෙබ්බාකිණ්ණං පඤ්චසතං පබ්බජ්ඣං ඉසිපබ්බජ්ඣං.

ජවාහාරෙන හරිතො අජ්නුත්තරනිවාසනො,¹
අභිඤ්ඤාපාරමිං ගතත්වා බ්‍රහ්මලොකං අගච්ඡන්.

නච්චී බාහියතෙස සුද්ධී ධර්මෙත්වා ජිනසාසනං,
යෙ කෙවි බුද්ධිමා සත්තා සුජ්ඣනාති ජිනසාසනෙ.

අත්තකාරමයං² එතං නයිදං ඉතිහිතිහං,
අසඬිබ්බතං ගවෙසනෙතො කුතින්දං සඤ්චරිං අහං.

යථා සාරච්චිකො පොතො කදලිං ඡේත්වා ඵාලයෙ,
න තන්ද්ධි සාරං විද්දෙය්‍ය සාරෙන උත්තකො හි සො.

තථෙව තිච්චියා ලොකෙ නානාදිවසී බහුජ්ජනා,
අසඬිබ්බතෙන උත්තාසෙ සාරෙන කදලී යථා.

පච්ඡමෙ භවසමපනෙත බ්‍රහ්මබ්බසු අහොසහං,
මහාහොගං ඡබ්බසිත්වා පබ්බජ්ඣං අනගාරියං.

අජ්ඣායකො මනනධරෙ තිණ්ණං වෙදනපාරගු,
බ්‍රාහ්මණො සඤ්ඤානාම තස්ස මුලෙ වසාමහං.

සාවකො තෙ මහාවිර අස්සජ්ඣ නාම බ්‍රාහ්මණො,
දුර්ග්ගදො උග්ගතෙත්වා පිණ්ඩාය වරති තදා.

තමද්දසාහං සපඤ්ඤං මුනිං මොනෙ සමාහිතං,
සත්තචිත්තං මහානාගං සුජ්ජලං පදමං යථා.

දිස්වා මෙ විතතිමුපපජ්ඣ සුදනනං සුභුමානසං,
උසහං පවරං ධිරං අරහස්සං භවිස්සති.

පාසාදිකො ඉරියති අභිරුපො සුසංවුතො,
උග්ගතමෙ දමථේ දනෙතො අමතදස්සි භවිස්සති.

සත්තනාහං උග්ගතමන්දං පුච්ඡෙය්‍යං කුට්ඨමානසං,
සො මෙ පුච්ඡො කථෙස්සති පටිපුච්ඡාමහං තදා.

පිණ්ඩපාතං වරන්තස්ස පච්ඡතො අගමාසහං,
මකාසං පටිමානෙතොතො පුච්ඡාං අමතං පදං.

විජිනනරෙ අනුප්පත්තං උපගන්ත්වාන පුච්ඡන්,
කථං ගොතෙතාසි නිං වීර! කස්ස සිස්සොසි මාරිස, !

තො මෙ පුච්ඡො විසාකාසි අජමහිතොව කෙසරී,
බුද්ධො ලොකෙ සමුප්පනොතො තස්සසිස්සොමහි ආවුසො.

1. නිවාසනං.'ති පාළි.

2. අත්තකාරමයං.'ති අච්චී.

කිදිසං තෙ මහාවිර! අනුජාත මහායස,!
 බුද්ධස්ස සාසනං ධම්මං සාධු මෙ කප්පෙස්සු හො,
 සො මෙ පුට්ඨො කථි සබ්බං ගමතිරං නිපුණං පදං,
 තණ්හාසලලස්ස හනතාරං සබ්බදුක්ඛපනුදනං.
 යෙ ධම්මා හෙතුපපභවා තෙසං හෙතුං තථාගතො ආහ,
 තෙසඤ්ච සො නිරුධො ඵලං වාදි මහාසමණො,
 සොහං විසජ්ජිතෙ පඤ්ඤා පඨමං ඵලමජ්ඣිගං,
 විරජො විමලො ආසිං සුත්තින ජිනසාසනං,
 සුත්තින මුතීනො වාක්‍යං පසසිත්වා ධම්මවුත්තමං,
 පරියොගාලහසඤ්චෙමා ඉමං ගාථමහාසහං.
 ඵසෙව ධම්මො යදි තාවදෙව පච්චක්ඛන්ති පදමසොකං,
 අදිට්ඨං අභිනිතිතං බහුති කප්පනවුත්තෙති.
 සොහං ධම්මං ගවෙසනොතො කුතියේ සඤ්චිරං අහං,
 සො මෙ අපේඨො අනුප්පනොතො කාලො මෙ නප්පමජ්ජතුං.
 තොසිතොහං අස්සජිනා පත්තින අවලං පදං,
 සහායකං ගවෙසනොතො අස්සමං අගමාසහං.
 දුරතොව මම දිස්වා සහායො මෙ සුසිකතිතො,
 ඉරියාපථං මම දිස්වා ඉදං වචනමබ්බු.
 පසන්නවුබ්බනොතොසි මුතීහාවොව දිස්සති,
 අමනාධිගතො කච්චි නිබ්බානං අවුත්තං පදං.
 සුභානුරූපො ආයාසි ආනෙඤ්ජකාරිතො විය,
 දනොතාවදනතදමථො උපසනොතාසි බ්‍රාහ්මණ.
 අමතං මයාධිගතං සොකසලලවිසොධනං¹
 කිංපි තං අධිගච්ජාති ගච්ජාම බුද්ධසනතිකං.
 සාධුති පටිපුණ්ණිකා සහායො මෙ සුසිකතිතො,
 හඤ්ජන හන්ධං ගණ්ණිකා උපගමම තවනතිකං.
 උභොපි පබ්බජස්සාම සක්‍යපුත්තස්ස භනතිතෙ,
 තව සාසනමාගමම විහරිම අනාසවා.
 නොඋභො ඉද්ධියා සෙට්ඨො අහං පඤ්ඤාය පාරගො,
 උභොව ඵකතො හුත්වා සාසනං සොහයාමසෙ.
 අපරියොසිතසම්මප්පො කුතියේ සඤ්චිරං අහං
 තව දස්සනමාගමම සම්මප්පො සුරිතො මම.

පඨවියං පතිට්ඨාය පුප්ඵනති සමයෙ දුමා,
 දිබ්බගක්ඛා සමප වනති තොසෙනති සබ්බපාණීනං.
 තපේවාහං මහාවිර! සක්ඛපුත්ත! මහායස!.
 සාසනෙ තෙ පතිට්ඨාය සමයෙ යාමී¹ පුප්ඵතුං.
 විමුත්තිපුප්ඵං එසනෙතා හවසංසාර මොවනං,
 විමුත්තිපුප්ඵලාභෙන තොසෙමි සබ්බපාණීනං.
 සාවතා බුද්ධබෙත්තමති යපෙක්ඛාන මහාමුතිං,
 පඤ්ඤාය සද්දෙසො නාපි තව පුත්තඤ්ඤා වක්ඛමි!.
 සුමිතීතාව තෙ සිසුං පරිසාව සුසික්ඛිතා,
 උග්ගමෙ දමපේ දනතා පරිවාරෙනති තං සදා.
 ක්ඛායී ක්ඛානරතා ධිර සත්තචිත්තා සමාහිතා,
 මුතී මොනෙය්‍යසමපනතා පරිවාරෙනති තං සදා.
 අපට්ඨිත්තං නිපකා ධිර අපපාභාර අලොපුපා,
 ලාභාලාභෙන සනතුට්ඨා පරිවාරෙනති තං සදා.
 ආරඤ්ඤාය බුත්තරතා ක්ඛායිනො ලුබ්චිවර,
 විවෙකාභිරතා විරු² පරිවාරෙනති තං සදා.
 පටිපනතා ඵලට්ඨාව සෙක්ඛා ඵලසමබ්බිතො,
 ආසිසකා උත්තමස්ථං පරිවාරෙනති තං සදා.
 සොතාපනතාව විමලා සක්ඛායාමිනොව තෙ,
 අනාගාමීව අරහා පරිවාරෙනති තං සදා.
 සතිපට්ඨානකුසලා බොජ්ඣක්ඛිග්ගභාවතා රතා,
 සාවතා තෙ බහු සබ්බං පරිවාරෙනති තං සදා.
 ඉද්ධිපාදෙසු³ කුසලා සමාධිභාවතා රතා,
 සමමපපඛානානුසුත්තා පරිවාරෙනති තං සදා.
 තෙවිජ්ජා ජලභිඤ්ඤාව ඉද්ධියා පාරමිං ගතා,
 පඤ්ඤාය පාරමිං පත්තා පරිවාරෙනති තං සදා.
 එදිසා තෙ මහාවිර! තව සිසුං සුසික්ඛිතා,
 දුර්ගද උග්ගතෙජා පරිවාරෙනති තං සදා.
 තෙති සිසෙසති පරිවුත්තො සක්ඛතෙති තපසසිති,
 මිගරජාව'ව්ජමතිතො⁴ උඵරජාව සොහසි.
 පඨවියං පතිට්ඨාය රුග්ගනති ධරණී රුහා,
 වෙසුලලනං පාපුණ්ණනති ඵලඤ්ඤා දස්සයනති තෙ.

1. යාමී'ති පාළි.

2. ධිර'ති පාළි.

3. ඉද්ධිපාදෙවා'ත් පාළි.

4. සමිභිතොති පාළි.

පඨවිසදිසො කුංසි සක්කපුත්ත! මහායස!,
සාසනෙ තෙ පඨිට්ඨාය ලභනති අමිතං ඵලං.

සිනු සරසාති වෙව නදිසො වන්දනාතිකා,
ගඬිනාව සමුනාවෙව සරභුව අපො මභි.

එතාසං සන්දමානානං සාගරෙ සම්පට්ඨති,
ජහනති පුරිමං නාමං සාගරෙතෙව ඤයති.

තථෙවිමෙ වතුබ්බණ්ණං පබ්බජ්ඣා තවනතිකෙ,
ජහනති පුරිමං නාමං බුද්ධපුත්තාති ඤයරෙ.

යථාපි වන්දෙවිමලො ගච්ඡං ආකාසධාතුයා,
සබ්බෙ තාරගණේ ලොකෙ ආභාය අතිරෙවති.

තථෙව කුං මහාවිර! පරිවුත්තො දෙවමානුසෙ,
එතෙ සබ්බෙ අතික්කමම ජලසි සබ්බද තුවං.

ගමහිරෙ උට්ඨිතා උග්ගි තවෙලං අතිවත්තරෙ,¹
සබ්බා වෙලංව පුසනති සංවුණ්ණං විකිරනති තා.

තථෙව තිත්ඨිසා ලොකෙ නානාදිට්ඨි බහුජ්ජනා,
ධම්මං වාදිතුකාමා තෙ නාතිවත්තනති තං මුති!.

සවෙව තං පාපුණ්ණති පටිච්ඡෙදෙති වක්කම!,
තවනතිකං උපාගනතො සංවුණ්ණංව භවනති තෙ.

යථාපි උදකෙ ජාතා කුමුද මන්දලකා බහු,
උපලිමපනති තොසෙන කද්දමං කලලෙනව.

තථෙව බහුකා සත්තා ලොකෙ ජාතා විරූහරෙ,
අට්ඨිතා රුහදෙසෙන කද්දමෙ කුමුදං යථා.

යථා පද්මං ජලජං ජලමජ්ඣෙකි විරූහති,
තතං ලිමපති තොසෙන පරිපුද්ධංති² කෙසරි.

තථෙව කුං මහාවිර! ලොකෙ ජාතො මහාමුති,
නොපලිමපති ලොකෙන තොසෙන පද්මං යථා.

යථාපි රමමකෙ මාසෙ බහු පුප්ඵනති වාරිජා,
නාතික්කමනති තං මාසං සමයො පුප්ඵනාය සො.

තථෙව කුං සක්කපුත්ත! පුප්ඵිත්තො තෙ විමුක්ඛියා,
සාසනං නාතිවත්තනති පද්මං වාරිජං යථා.

පුප්ඵිත්තො සාලරජා දිබ්බං ගඤ්ඤං පවාසති,
අඤ්ඤාසාලෙති පරිවුත්තො සාලරජාව සොභති.

තථෙව කුං මහාවිර! බුද්ධඤ්ඤෙන පුප්ඵිත්තො,
තික්කමසඤ්ඤපරිවුත්තො සාලරජාව සොභති.

1. අතිවත්තනති'ති පාඨි.

2. පරිපුද්ධංති පාඨි.

යථාපි සෙලො හිමවා ඔසබො සබ්බපාණීනං,
නාගානං අසුරානස්ස ඥෙවනානස්ස ආලයො.

තථෙව නිං මහාවීර! ඔසබො පිය පාණීනං,
තෙවිජ්ජා ජලිහිඤ්ඤව ඉද්ධියා පාරමිං ගතා.

අනුසිට්ඨා මහාවීර! තයා කාරුණිකෙන තෙ,
රමනති ධම්මරතියා වසනති තව සාසනෙ.

මිගරජා යථා සිභො අභිනිකම්ම ආයයා,
වතුද්දියං විලොකෙතො¹ තිකම්මත්තුං අභිනාදයි.²

සබ්බෙ මිගා උත්තසනති මිගරජස්ස ගජ්ජතො,
තථාහි ජාතිමා එසො පසුං නාසෙති සබ්බද.

ගජ්ජතො තෙ මහාවීර! වසුධායං පකම්පති,
බොධනෙය්‍යාව බුජ්ඣනති තසනති මාරකායිකා.

තසනති තිජ්ජියා සබ්බෙ නදතො තෙ මහාමුනෙ!,
කාකා සෙනාව විබ්භනති මිගරඤ්ඤ යථා මිගා.

යෙකෙපි ගණිනො ලොකෙ සන්ථායෙති පට්ඨවරෙ,
පරම්පරාගතං ධම්මං දෙසෙනති පරිසාය තෙ.

නතොවං³ නිං මහාවීර! ධම්මං දෙසෙසි පාණීනං,
සාමං සච්චානි බුජ්ඣතො කෙවලං බොධිපකම්යං.

ආයයානුසයං ඤාතො ඉන්ද්‍රියානං ඛලාඛලං,
භබ්බාභබ්බෙ විදිතොන මහාමෙඝොව ගජ්ජයි.

වක්කවාලපරියන්තා තිසින්නා පරිසා භවෙ,
තානාදිට්ඨිං විචින්නා විමතිචෙජ්ජනාය තං.

සබ්බෙයං විත්තමඤ්ඤය ඔපම්මකුසලො මුනි,
එකං පඤ්ඤං කථෙන්නොව විමතිං ජිජ්ඣි පාණීනං.

උසනිය්‍යා සදිසෙහෙව වසුධාපුරිතා භවෙ,
සබ්බෙව තෙ පඤ්ඤ ලිකා කිත්තත්තුං ලොකනායකං.

කප්පංවා තෙ කිත්තසන්නා නානාවණ්ණෙහි කිත්තත්තුං,
පරිමෙත්තුං නපපෙය්‍යං⁴ අප්පමෙය්‍යා තථාගතා.

යථාසකෙන ථාමෙන කිත්තිතොති මයා ජිනො,
කප්පකොටිං පකින්නන්නා එවමෙව පකිත්තත්තුං.

සවෙති කොපි දෙවොවා මනුසොවා සුඤ්ඤිකම්මො,
පමෙත්තුං පරිකපෙය්‍යා විකාතංව ලහෙය්‍ය සො.

1. මතුද්දියානුලොකෙතො'ති පාළි.

3. න තෙවො'ති පාළි.

2. අභිනාදයි'ති පාළි.

4. න පඤ්ඤය්‍යං'ති පාළි.

සාසනෙ නෙ පතිට්ඨාය සක්කපුත්ත! මහාසස!,
පඤ්ඤාය පාරමිං ගන්තවා විහරම් අනාසවො.

තිස්සියෙ සමපමඤ්ඤම් චතෙනම් ජිනසාසනං,
ධම්මසෙනාපති අජ්ජ සක්කපුත්තස්ස සාසනෙ.

අපරිමෙය්‍යෙ කතං කම්මං ඵලං දස්සෙසි මෙ ඉධ,
සුඛිතො සරවෙගොච කිලෙසෙ ක්කාපසිං අහං.

සොකොච්ච මනුජො භාරං ධාරෙය්‍ය මන්තෙ සදා,
භාරෙන දුක්ඛිතො අස්ස භාරෙහි භරිතො තථා.

ඛය්‍යමානො තිහග්ගිහි භවෙසු සංසරිං අහං,
භරිතො භවභාරෙන ගිරිං¹ උද්ධරිතො සථා.

ඔරොපිතොච මෙ භාරෙ භවා උග්ගපිතා මයා,
කර්ණිං කතං සබ්බං සක්කපුත්තස්ස සාසනෙ.

යාවතා බුද්ධබෙත්තමහි ධරෙතො සක්කපුත්තවං,
අහං අග්ගොමහි පඤ්ඤාය සදිසො මෙ නවිජ්ජති.

සමාධිමහි සුකුසලො ඉද්ධියා පාරමිං ගතො,
ඉච්ඡමානො අහං අජ්ජ සහස්සං අහිනිමිණේ.

අනුපුබ්බවිහාරස්ස වසිභුතො මහාමුනි,
කපේසි සාසනං මය්‍යං නිරෙධො සයනං මම.

දිබ්බවක්ඛු විසුද්ධං මෙ සමාධිකුසලො අහං,
සම්මප්පධානානුසුතො බොජ්ඣක්ඛිභ්ගභාවනාරතො.

සාවකෙන හි පත්තබ්බං සබ්බමෙව කතං මයා,²
ලොකනාථං ධරෙතො සදිසො මෙ නවිජ්ජති.

සමාපනතිනං කුසලො ක්කිනවිමොක්ඛපට්ටලාහි,³
බොජ්ඣක්ඛිභ්ගභාවනාරතො සාවකපාරමිං ගතො.

සාවකගුණෙනපි පුස්සෙත බුද්ධියා පරිසුත්තමගාරවං,
සබ්බසං සතිතං විතතං⁴ සදා සමුග්ගවාරිසු.

උද්ධතවිසොච සපෙසා ජිනනවිසාණොචඋග්ගො,
තික්ඛිතතමානදපෙසාච උපෙමි ගරුභාරවෙත ගණං.

සදිරුපිති භවෙය්‍ය පඤ්ඤා මෙ වසුමති නසමෙය්‍ය,
අනොමදසස්සිස්ස භගවතො ඵලමෙන ඤ්ණථවනාය.

පටතතිතං ධම්මවක්කං සක්කපුත්තෙන නාදිනා,
අනුවතෙනසහං සබ්බං ඤ්ණථවනායිදං ඵලං.

1. හෙරු'නි පාළි.

2. මම'නි පාළි.

3. බ්වපලාහි'නි පාළි.

4. පරිසුත්තමගාරවා ගංසමා සමිහිතං. විතන'නි පාළි.

මා මෙ කදුචි පාපිවෙණි කුසිතො භීතවිරියො,
අප්පසුතො අනාචාරො සමෙතො අහු කන්චි.

බහුසුතො ච මෙධාවි සිලෙසු සුසමාහිතො,
වෙතො සමථානුසුතො අපි මුද්ධති තිට්ඨතු.

තං වො චදුමි හද්දනෙත ! යාවනෙතන් සමාගතා,
අප්පිවණි ගොථ සනතුට්ඨා කුසි කුසිතරතා සදා.

යමහං පඨමං දිසවා චිරණේ විමලො අහු¹,
සො මෙ ආචරියො ධිරො අසසජ් නාම සාවකො.

තස්සාහං වාහසා අජ්ඣ ධම්මසෙනාපති අහු,
සබ්බන් පාරමිං පත්වා විහරාමි අනාසවො.

සො මෙ ආචරියො ආසි අසසජ් නාම සාවකො,
යස්සං දිසායං වසති උසසිසමති කරෙමහං.

මම කමමං සරිත්වාන ගොතමො සක්කපුබ්බවො,
භික්ඛුසමෙක නිසිදිත්වා අග්ගථොනො ථපෙසි මං,
තිලෙසා කුසිතා මස්සං-පෙ-කතා මුද්ධස්ස සාසනා² නති.

අපරභාගෙ පන සන්ථා ජේතවනමහාවිහාරෙ අරියගණමජේඛි
නිසිතොනො අත්තනො සාවකෙ තෙන තෙන ගුණවිසෙසෙන එතදග්ගෙ
ථපෙනො “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං මහා
පඤ්ඤානං යදිදං ආපිසුතො”ති ථෙරං මහාපඤ්ඤාභාවෙන එතදග්ගෙ
ථපෙසි. සො එවං සාවකපාරමිඤ්ණස්ස මන්තං පත්වා ධම්මසෙනා
පතිථොනෙ පතිට්ඨතිත්වා සත්තතිතං කරෙතොනො එකදිවසං සමුග්ගම
චාරිතං අත්තනො චරියාවිභාවනමුඛෙන අඤ්ඤං බ්බාකරෙතොනො :-

යථාචාරි යථාසතො සතිමා යතසබ්බපපකුසි³ අප්පමනො,
අජ්ඣත්තරතො සමාහිතතොනො එකො සනතුසිතො තමාහු භික්ඛුං.

අලලං සුකඛංවා භුඤ්ජෙතො නබ්බලං සුභිතො සියා,
උභුද්ධරෙ මිත්තාහාරෙ සතො භික්ඛු පරිබ්බජේ.

වත්තාරෙ පඤ්ච ආලොපෙ අභුත්වා උදකං පිචෙ,
අලං එසුචිභාරය පභිතත්තස්ස භික්ඛුතො.

කප්පියං තං වෙ ඡාදෙති විවරං ඉදමඤ්ඤං,
අලං එසුචිභාරය පභිතත්තස්ස භික්ඛුතො.

පලලභෙකන නිසිතනස්ස ජණ්ණෙකොනාභිවස්සති,
අලං එසුචිභාරය පභිතත්තස්ස භික්ඛුතො.

යො සුඛං දුක්ඛතො අද්ද දුක්ඛමද්දකම් සලලතො,
උභයන්තරෙන නාහොසි කෙන ලොකස්මිං කිං සියා.

1. අහුංති පාළි.

2. යථාසබ්බපපචරියාශ්වති පාළි.

මා මෙ කදුචි පාපිවේණි කුසිතො භිනවිරියො,
අපපසුතො අනාදරො කෙන ලොකකම්මිං කිං සියා.

බහුසසුතොච මෙධාවි සිලෙසු සුඝමාභිතො,
වෙතොසමථමනුසුතොනා අපි මුඛානි තිවංචු.

යො පපඤ්චමනුසුතොනා පපඤ්චාභිරතො මහො,
විරුධිසි යො නිබ්බානං යොගකෙඛමං අනුත්තරං.

යොච පපඤ්චං භිත්වාන නිපපඤ්චපථෙ රතො,
ආරුධිසි යො නිබ්බානං යොගකෙඛමං අනුත්තරං.

ගාමෙචා යදිචාරඤ්ඤා නිතොතවා යදිචා ථලො,
යථ අරහතොනා විහරන්ති තං භුමිරුමණ්ණස්සකං.

රමණීයානි අරඤ්ඤානි ගථා නරමති ජනො,
විතරගා රමිස්සනාති නතො කාමගවෙසිනො.

නිසීනංච පවත්තාරං යං පසෙස වජ්ජදස්සිනං,
නිග්ගස්සවාදිං මෙධාවිං තාදිසං පණ්ණිනං භජෙ,
තාදිසං භජමානස්ස සෙයොනා හොති නපාපියො.

ඔවදෙය්‍යානුසාසෙය්‍ය අසභ්‍යාව නිවාරයො,
සතං හි සො පියො හොති අසතං හොති අපපියො.

අඤ්ඤස්ස භගවා බුද්ධො ධම්මං දෙසෙසි මක්ඛුමා,
ධම්මෙ දෙසියමානමති සොතමොධෙමි අපටිකො.

තං මෙ අමොඝං සවණං විමුත්තොමති අනායවො,
නෙච පුබ්බෙතිවාසාය නපිදිබ්බස්ස වක්ඛුතො.

වෙතොපරියාය ඉද්ධියා චුඬියා උපපත්තියා,
සොතධාතුචුද්ධියා පණ්ණිසි මෙ න¹විජ්ජති.

රුක්ඛ මූලංච නිස්සාය මුණෙකා සඛකාපිපාරුතො,
පඤ්ඤාය උත්තමො ථෙරො උපනිස්සොච ක්කායති.

අවිතක්කං සමාපනොනා සමමාසමුද්ධායාවතො,
අරියෙන තුණ්හිභාවෙන උපෙතො හොති තාවදො.

යථාපි පබ්බතො සෙලො අවිලො සුප්පතිවසිතො,
ථවං මොගකඛයො භික්ඛු පබ්බතොච නවෙධති.

අනභ්‍යනස්ස පොසස්ස නිවමං සුචිගවෙසිතො,
චාලග්ගමත්තං පාපස්ස අබ්‍යාමත්තංච බායති.

නාභිනඤ්ඤා මරණං නාභිනඤ්ඤා ජීවිතං,
නික්ඛිපියං ඉමං කායං සමපජානො පටිස්සතො.

නාහිනදුම් මරණං නාහිනදුම් ජීවිතං,
කාලංව පටිකඛිකාම් නිබ්බිසං භවතො යථා.

උභයෙන මිදං මරණමෙව නාමරණං¹ පච්ඡාචා පුරෙවා,
පටිපජ්ජථ මා විනස්සථ බණ්ණා වෙ මා උපවමහා².

නගරං යථා පච්චන්තං ගුහනං සන්තරබාහිරං,
එවං ගොපෙථ අත්තානං බණ්ණා වෙ මා උපවමහා,
බණ්ණානිතාහි සොමනති නිරයමහි සමපජිතා.

උපසන්නො උපරතො මත්තභාණී අනුඤ්ඤා,
වුත්තාහි පාපකෙ ධම්මෙ දුමපත්තංව මාලුතො.

උපසන්නො උපරතො මත්තභාණී අනුඤ්ඤා,
අපපාහි පාපකෙ ධම්මෙ දුමපත්තංව මාලුතො.

උපසන්නො අනායාසො විපසන්නො අනාවිලො,
කල්යාණසිලො මෙධාවි දුක්ඛස්සන්තකරෙ සියා.

නවිස්සසෙ එකතිසෙසු එවං අභාරිසු පබ්බජිතෙසු වාපි,
සාධු හුත්වාන අසාධු ගොතති අසාධු හුත්වා පුත සාධු ගොතති.

කාමච්ඡදොව බ්‍යාපාදො විනම්භාදොව භික්ඛුනො,
උද්ධච්චං විවිකිච්ඡාච පඤ්ඤානෙ විත්තකොලියා.

යස්ස සක්කරියමානස්ස අසක්කාරෙන වූහයං,
සමාධි නවිකම්පති අපමාදවිහාරිනො.

තං කුසිතං සාතතිකං සුමුමද්ධං විපස්සකං,
උපාදානකම්යාරමං ආහු සප්පරිසො ඉති.

මහාසමුදෙස පඨවි පබ්බතො අතිලො පිච,
උපමාය නසුජ්ජ නති සජ්චරවිමුත්තියා.

වක්කානුවහතකො ථෙරෙ මහාඤ්ඤා සමාහිතො,
පථවාපගතිසමානො නරජ්ජති නදස්සති.

පඤ්ඤාපාරමිතං පහො මහාමුඤ්ඤි මහාමති,³
අජලො ජලසමානො සද්ධර්ම නිබ්බුතො.

පරිවිණේණො මයා සන්ථා ක්කං බුද්ධස්ස සාසනං,
මහිතො ගරුකො භාගෙ භාගී දුති පුතබ්බාවො,
සමපාදෙථාපමාදෙන එසං මෙ අනුසාසති,
ගද්දාං පරිනිබ්බිස්සං විපාමුත්තොමහි සබ්බධි"ති.

ඉමා ගාථා අභාසි.

1. න මරණං'හි පා.පි.

2. උපච්ඡන්තො'හි පා.පි.

3. මහාමුඤ්ඤි'හි පා.පි.

ඉමාසුභි කාචි ගාථා ථේරෙන භාසිතා කාචි ථේරං ආරබ්භ භග
වතා භාසිතා සබ්බා පච්ඡා අත්තනො චරියප්පවෙදන¹ වසෙන
ථේරෙන භාසිතතතා ථේරසෙසව ගාථා අගෙසුං. තත්ථ සඨාමාදිති යථා
කායාදිති සංයතො සංවුත්තො හුත්වා චරති විහරති යථාචරණසිලොති
වා යථාමාරි; සීලසම්පන්නොති අපේ. සඨාසනොති යථාසන්නො;
ගාථාසුචන්ති අනුනාසිකලොපං කත්වා නිද්දෙසො කතො සන්නො
විය අරියෙති නිබ්බිසෙසොති අපේ. සත්ථිමාති පරමාය සත්ථියා
සමන්තාගතො; සනාසමික්ඛප්පකියිති සබ්බසො මිච්ඡාසමික්ඛප්පං පහාය
නෙකබ්බමසමික්ඛප්පාදිවසෙන සංයතසමික්ඛප්පො හුත්වා ආරම්භෙත්ථ
නිජ්ඣානෙන ලක්ඛණෙත්ථ නිජ්ඣානෙනත්ථ කියන්තසිලො; අප්පමනොති
තස්මිං යෙව යථාමාරිභාවෙ යතසමික්ඛප්පො හුත්වා කියන්තෙනත්ථ පමාද
රහිතො සබ්බත්ථ සුප්පතිවසීතසතිසම්පජ්ඣෙත්ථ; අජ්ඣාගතරනොති
ගොචරජ්ඣානෙන කම්මමාරිකාභාවනාය අභීරතො; සමාගිනනොති
තාය එව භාවනාය එකග්ගවිත්තො; එකොති අසභායො ගණ්ඨසංගග්ගං
කිලෙසසංගග්ගඤ්ච පහාය කායවිවෙකං විත්තවිවෙකඤ්ච පරිමුඛ
යන්නො; සනතුසිනොති පච්චයසන්නොයෙනත්ථ භාවනාරම්භන්නොයෙ
නත්ථ සම්මදෙව තුසිතො තුට්ඨා; භාවනාය හි උපරුපරි විසෙසං
ආවහන්තිසා උත්තරං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජති මන්තං පත්තාය
පන වත්තබ්බමෙව තත්ථි. නමාහු ගිහිකුන්ති තං එවරුපං පුග්ගලං
භග්ගකම්මතාය භික්ඛාකිලෙසතායත්ථ භික්ඛුති වදන්ති² ඉදන්ති යථා
වුත්තසන්නොසම්මෙස පච්චයසන්නොසං තාව දසෙසන්නො “අලං
පුක්ඛං වා”ති ආදිමාග. තත්ථ අලං තති සප්පිආදිඋපසෙකෙන තිත්තං
සිතිඤ්ඤං; සුක්ඛාති තවභාගෙන ලුඛං; වාසඤ්ඤා අතිශයමේ. “අලං වා
පුක්ඛං වා”ති. බාලොති අතිවිය; සුභිනොති ධාතො නසියාති
අපේ. කර්මපන සියාති? ආග “උභුද්ධෙ මිත්තාගාගෙ”ති. පඤ්ඤා
ලුඛං වාපි භොජනං භුක්ඤ්ඤො භික්ඛු යාවදන්. අභුක්ඤ්ඤා උභු
ද්ධෙ සලලුභුද්ධෙ තතො එව මිත්තාගාගෙ පරිමිතභොජනො
අවුඤ්ඤාසමන්තාගතං ආහාරං ආහරන්නො තත්ථ මත්තඤ්ඤාතාය පච්ච
වෙකම්මෙ සත්ථියාව සනො හුත්වා සපිබ්බසෙ විහරෙය්. යථා පන
උභුද්ධෙ මිත්තාගාගෙත්ථ නාම භොති තං දසෙසත්ථං “මත්තාගෙ”ති ආදි
වුත්තං. තත්ථ අභුක්ඤ්ඤා මත්තාගෙත්ථ සඤ්චවා ආලොපෙ කම්මලෙ
අභුක්ඤ්ඤා තත්තකස්ස ආහාරස්ස මකාසං ධිපෙත්වා පානියං පිවෙය්;
අයං ආහාරෙ සලලුභුකවුත්ති නිබ්බානං³ පෙසිතවිත්තස්ස ගිහිකුණො
මාසුචිභාගෙ. කියානාදිනං අධිගමයොග්ගතාය සුඛවිහාරය අලං
පරියත්තන්ති අපේ. ඉමිනා කුච්ඡ්පරිහාරියං පිණ්ඩපානං වදන්නො
පිණ්ඩපානෙ ඉහරිතරසන්නොසං දසෙසති. භුක්ඤ්ඤාති වා පායො සො
වතුපඤ්ඤාලොපමත්තොපි ආහාරෙන සරිරං යාපෙත්ථං සමන්තස්ස අති
විය චිරපකතිකස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන වුත්තො සියා උත්තරගාථාහිපි

1. ආමාරප්පවෙදනප්පෙතොතිපි කත්ථි. 3. නිබ්බානංතිතිකත්ථි.

2. පුග්ගලංසික්ඛග්ගසපාරිසුරියාභික්ඛාකිලෙසතායසික්ඛඤ්ඤාතිවදන්ති කත්ථි.

සංසද්දති එව අපසකසෙව විවරස්ස සෙනාසනස්සව වක්ඛමානත්තා. කපපියනති කපපියකපපියානුලොමෙසු බොමාදීසු අඤ්ඤාතරනති අපේවා. නාසෙව ජාදෙතීති කපපියං විවරං සමානං ජාදෙතබ්බධානං ජාදෙති වෙ; සභාර අනුඤ්ඤාතජාතිකං සත්තං ගෙව්ඨිමනෙත්ත අනුඤ්ඤාතපමාණස්සත්තං වෙ ගොතීති අපේවා. ඉදමඤ්ඤාතති ඉදං පයෝජනභී; සභාර වුත්තපසයෝජනභී යාවදෙව සිතාදිපටි ඝාතනභී¹ වෙව තිරිකොපිනපටිවජාදනභීඤ්ඤාති අපේවා. එතෙන කායපරිහාරියං විවරං තථ ඉතරිතරසනෙතාසඤ්ච වදති. සලලභිකන නිසින්නස්සාති පලලභිකං වුච්චති සමන්තතො උරුබ්බාසනං තෙන නිසින්නස්ස; තිසභිපලලභිකං ආභුජිත්වා නිසින්නස්සාති අපේවා. ජණ්ණිකෙන නිවසනීති යස්සං ඤාපියං තථා නිසින්නස්ස දෙවෙ වස්සනෙන ජණ්ණිකවයං වස්සොදකෙන නතෙමියති එත්තකමපි සබ්බ පරියන්තසෙනාසනං, සක්කා හි තථ නිසිදිත්වා අත්තාමරුපෙන ඤාල පුත්තෙන සද්දභී නිපථාදෙත්වා තෙනාහ: “අලං ථාසුචිතාරාය පතිත්තත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. එවං ථෙරෙ ඉමාහි වතුහි ගාථාහි යෙ තෙ භික්ඛු මහිවජ්ඣ අසනතුට්ඨා තෙසං පරමුක්කංසගතං සලලබ්බොවාදං පකාසෙත්වා ඉද්දති වෙදනාමුඛෙන භාවනාරාමසනෙතායං දසෙසනො “යොසුබ”නති ආදිමාහ. තථ සුඛනති සුඛවෙදනං; දුක්ඛනොති විපරිණාමදුක්ඛතො; අඤ්ඤාති අඤ්ඤා; විපස්සනාපඤ්ඤාසංකීර්තාය මග්ගපඤ්ඤාය යථාභූතං යො අපසසීති අපේවා. සුඛවෙදනාහි පරිභොගකාලෙ අස්සාදියමානාපි විසමිස්සං විස ගොජනං පරිණෙවනකාලෙ දුක්ඛායෙව ගොති තෙනෙත්ථ දුක්ඛානු පස්සනං දසෙසති. දුක්ඛමද්දනති සලලනොති දුක්ඛවෙදනං යො සලලනති අපසසී; දුක්ඛවෙදනාහි යථා සලලං සරීරං අනුපවිසන්නංපි අනුපවිසිත්වා සිතංපි උඤ්ඤාමානමපි පිලිනමෙව ජනෙති එවං උපපජ්ජ මානාපි ධිතිපපත්තාපි තිජ්ජමානාපි සත්තං බාධති යෙවංති, එතෙනෙත්ථ දුක්ඛානුපස්සනං යෙව උක්කංසෙත්වා වදති. තෙනව “යං දුක්ඛං තද නත්තා”²ති වචනෙන වෙදනාවයෙ අත්තත්තනිසංගාහං විනිවේශෙති. උභයන්තරෙතාහි උභයෙසං අත්තරෙ; සුඛදුක්ඛවෙදනානං මජ්ඣිමුත්තෙ අදුක්ඛමුත්තෙති අපේවා. නාගොසිති යථාභූතාවබොධෙන අත්තත්ත නිසාහිතිවෙසනං නාගොසි; කෙනි ලොකාසමිං කිං සියාති එවං වෙදනාමුඛෙන පඤ්චපි උපාදානකබ්බෙ පරිජානිත්වා තප්පට්ඨභි. සකලකිලෙසජාලං සමුච්ඡිදිත්වා සිතො කෙන නාම කිලෙසෙන ලොකසමිං බ්බෙකො දෙවතාදීසු කිංවා ආයති සියා; අඤ්ඤාදත්තු ජිත්ත බ්බෙකො අපඤ්ඤාතකිකොව සියාති අභිප්පායො. ඉද්දති මිච්ඡාපටි පනෙන පුග්ගලෙ ගරහනො යමමාපටිපනෙන පසංසනො “මාමෙ”ති ආදි වතස්සා ගාථා අභාසි. තථ මාමෙකදුට්ඨි පාපිවේජාති යො අසත්තගුණසමගාවනිවජ්ජාය පාපිවේජා; සමණධම්මෙ උස්සාහාහාවෙන ඤාමිතො; තතොඑව නිනවිසිතො; සමපටිවචසමුප්පාදදි පටිසංසුත්තස්ස

1. සිතාදිපටිබාහතත්මිතිපිකත්මි. 2. සං: නි: බ්බමග්ගසංසුත්තං.

සුතස්ස අභාවෙන අසසස්සනො; ඔවාදුනුසාසනීසු ආදරාභාවෙන අනාදරො; තාදිසො භිතපුග්ගලො මම සනතිකෙ කදවිපි මා හොතු කසමා? කෙනනලොකසමිං කිං සිසාති ලොකසමිං සංගතතිකායෙ තස්ස තාදිසස්ස පුග්ගලස්ස කෙන ඔවාදෙන කිං හවිතබ්බං? කෙනවා කතෙන කිං සියා? නිරන්තරමොති අපො. බහුස්සනොමාති යො පුග්ගලො සිලාදිපටිසංසුතතස්ස සුතතගෙයතාදිභෙදස්ස බහුතො සුතස්ස සමාවෙන බහුසුතො; ධම්මොඡපඤ්ඤාය පාරිභාරියපඤ්ඤාය පටිවේධපඤ්ඤාය ව චයෙන මෙධාවි; සිලෙසුව සුවස්සපතිට්ඨිතතතා සුසමාගිනො; චෙතො සමථං ලොකීය ලොකුතතරහෙදං විතතසමාධානං අනුසුතො තාදිසො පුග්ගලො මග්ගං මන්තෙපි නිට්ඨතු පගෙව සහවාසො. සො පපඤ්චමනුසුතොති යො පන පුග්ගලො කම්මාරාමතාදිවසෙන රූපාභිසංඝාදිවසෙන ව පවතතියා පපඤ්චනවේන තණ්හාදිභෙදං පපඤ්චං අනුසුතො; තථ ව අනාදිතවදස්සනෙන අභිරතො මග සදිසො සො නිබ්බානං විශ්ඛසි තිබ්බානා සුච්ඡුරච්ඡුරෙ සිතො; සොව පපඤ්චං ගිනානාති යො පුග්ගලො තණ්හාපපඤ්චං පහාය තදභාවතො නිපපඤ්චස්ස නිබ්බානස්ස පථෙ අධිගමුපායෙ අරියමග්ගෙ රතො භාවනාසිසමයෙ අභිරතො සො නිබ්බානං අශ්ඛසි සාධසි අධිගමන්ති අපො. අපේකදිවසං ථෙරො අත්තනො කතිට්ඨිභාතිකස්ස ථෙවනාපේරස්ස කණ්ඩකතිවිතබ්දිරරුකඛසඤ්ඤානෙන නිරුද්ධකතතොරෙ වාසං දිස්වා නං පසංසන්නො “ගාමෙවා”ති ආදිකා වෙ ගාථා අභාසි. තථ ගාමෙමාති කිඤ්චාපි අරහන්නො ගාමනෙක කායවිවෙකං නල භනති විතත විවෙකං පන ලභනෙකව තෙසංගි දිබ්බපටිභාගානිපි ආරමමණාති විතතං මාලෙතුං නසකෙකානති තස්මා ගාමෙමා හොතු අරඤ්ඤාදිසු අඤ්ඤාතරසමිංවා සත්ථ අරහන්නො විහරන්ති ගං ඤාමි ගමණේසානං. සො භුමිපථදෙසො රමණීයො ඵවාති අපො. අරඤ්ඤා නිති සුපුප්ඵිත තරුසණ්ඩමණිතාති විමලසලිලාසයසමපනනාති අරඤ්ඤාති; රමණීයානිති සම්බන්ධො. සන්ධාති යෙසු අරඤ්ඤාසු වික සිතෙසු විස රමමානෙසු කාමමකසිකො කාමගවෙසකො ජනො නරමති. විශ්වගාති විගතරාගා පන බිණ්ණසවා හමරමවුකරා විස පද්ම චනෙසු තථාරූපෙසු අරඤ්ඤාසු රමිස්සන්ති. නතො කාමගවෙසිනොති යස්මා තෙ විතරාගා කාමගවෙසිනො නහොනතිති අපො. පුන ථෙරෙ ග්ගං නාම දුග්ගතමුභමණං අනුකමපාය පබ්බාපේතො උපසම්පාදෙතො තමෙව පටිජායමණං කතො විමරන්නො ඵකදිවසං තස්ම ව සුබ්බව භාවෙන තුසිතො ඔවාදං දෙනො “නිධිනංවා”ති ආදිමග. තථ නිධිනංවාති තථ තථ නිදතිතො ධපිතානං භිරඤ්ඤාසුවණ්ණොදිපුත්තං නිධිකුචතිනං; මෙහතාරනති කිච්ඡ්චිකං දුග්ගතමනුස්සං අනුකමපං කතො “ථගි තෙ සුබෙතං ජිවතුං උපායං දසෙස්සාමි”ති නිධිට්ඨානං නෙතො හත්ථං පසාරෙතො “ඉමං ගහෙතො සුඛං ජිවාති”ති ආවිකතිතාරං විස; චජ්ජදසසිනනති වෙ චජ්ජදසසිනො ඉමිනා නං අසාරූපෙපන වා බලිතෙතවා සබ්බමජෙකි නිග්ගණ්ණිස්සාමිති රකිගවෙසකො ව, අඤ්ඤාතං

ඤ්ඤාපෙත්තො ඤානං අස්සාදෙනො සිලාදිවුද්ධිකාමනාය තං තං චර්ං
 ඔලොකෙනො උලලුමප න සභාවසණ්ඨිතො වාති අයං ඉධ අධිපෙතො.
 යථාති දුක්ඛතමනුස්සො ඉමං නිධං ගණනාතිති නික්ඛන්තොවොපොති නිධි
 දස්සනෙ කොපං න කරොති පමුදිතොව ගොති එවං එවරුපෙසු පුක්ඛ
 ලෙසු අසාරුපංවා බලිතංවා දිස්වා ආවික්ඛන්තෙ කොපො නක්ඛන්තෙබ්බො
 භුට්ඨවිතෙතනෙව භවිතබ්බං “භන්තෙ පුනපි මං එවරුපං වදෙය්‍යා
 ථ”¹ති පවාරෙතබ්බෙව නික්ඛන්තොවොදිනති යො චර්ං දිස්වා “අයං
 මෙ සද්ධිවිහාරිකො අනෙතොවොසිකො උපකාරකො”²ති අවිනෙතනො චර්ංනු
 රුපං තථෙජනො පණොමෙනො දණ්ඩකමං කරොතො සික්ඛා
 පෙති අයං නික්ඛන්තොවොදි නාම සමමාසමුද්ධො විය. වුත්තං ගතං:
 “නික්ඛන්ත නික්ඛන්තාගං ආනන්ද! වක්ඛාමි පක්ඛන්ත පක්ඛන්තාගං ආනන්ද
 වක්ඛාමි යො සාරෙ යො ධස්සති”³ති. මෙධාමිති බවෙමාර්ථඤ්ඤාය
 සමන්තාගතං; නාදිසති එවරුපං පණිතං; භජෙති පරිචාරාපෙය්‍ය;
 නාදිසං හි ආවර්යං භජමානස්ස අනෙතොවොසිකස්ස ඝෙණො භොති
 නපාපිණො වුඛිසෙව ගොති නො පරිහානිති අපේ. අපේකද
 අස්ස ජිප්පනබ්බසුකෙති කිවාතිරිසමිං. ආවාසෙ දුසිතෙ සජාර
 ආණ්ඩනො අත්තනො පරිසාය මහාමොග්ගලොනෙනව සද්ධිං තජ්
 ගතො බවමසෙනාපති අස්ස ජිප්පනබ්බසුකෙසු ඔවාදං අනාදියනෙතසු
 ඉමං ගාථමාග. තජ් ඔවදෙය්‍යාති ඔවාදං අනුසිට්ඨිං දදෙය්‍ය; අනුසා
 ඝෙණොති තස්සෙව පරිසායවචනං. අථවා උපපන්නෙ වජ්ඣුසමිං
 වදනො ඔවදති නාම අනුපානෙන අයං දෙසොපි⁴ තෙ සියාති ආදිං
 අනාගතං උද්දිස්ස වදනො අනුසාසති නාම සමමුඛවා වදනො
 ඔවදති නාම පරමමුඛා දුතං සාසනංවා පෙසෙති වදනො අනුසාසති
 නාම සකිංවා වදනො ඔවදති නාම පුනපුනං වදනො අනුසාසති
 නාම. අසක්ඛාමාති අකුසලා බවමා ව නිවාර්ණෙ කුසලෙබ්බෙව
 පතිඨාපෙය්‍යාති අපේ. සන්ති භොති එවරුපො පුක්ඛලො සාධුනං
 පිණො භොති යෙ පන අසන්නා අසපුරිසා විතිණ්ණපරලොකා
 ආමිසවක්ඛුකා ජිවිතජාය පබ්බජනා⁵ තෙසං යො ඔවාදකො අනු
 සාසකො “න නිං අමානං උපජ්ඣායො න ආවර්යො කස්වා අමෙත
 වදසි”⁶ති එවං මුඛසතතිවිජ්ඣිතනානං අපිණො භොතිති. යං
 ආරභෙ සජා බමිමං දෙසෙති සොථව උපනිස්සාසමපනෙතාති හික්ඛුසු
 කථාය සමුට්ඨිතාය “නාසිදමෙත”නති දස්සෙතො “අඤ්ඤාස්ස”⁷ති
 ගාථමාග. තජ් අඤ්ඤාස්සාති අත්තනො භාගිනෙය්‍යං දිසනව
 පරිබ්බජකං සක්ඛාය වදති. තස්ස හි සජාර වෙදනාපරික්ඛගසුතෙන
 දෙසිමානෙ අයං මහාපේරෙ භාවනාමග්ගෙ අධිගතො සාවකපාරමි
 ඤ්ණස්ස මජ්ඣං පනෙතො. සොසමොපෙමි අප්පිකොති සජාර.

a. ම: නි; උ: තතිගව: 2. මහාසුඤ්ඤාසුත්ත.

1. අයංසාපිණාසියාති බමිමපදවක්ඛනා.

2. විතිණ්ණපරලොකාපිණ්ණවක්ඛනාති තපෙච්ච.

b. ම: නි; ම: 3. වග්ග-4. දිසනබ්බසුත්ත

බිජයමානෝ සිතෝ අප්පිකෝ හුන්වා සුසුසුසනොං සොනං ඔදහිං; **නං මෙ අමොඝං ඔවණ්ණති** තං තථා සුතං සවණං මග්ගං අමොඝං අවඤ්ඤං අහොසි. අග්ගසාවකෙන පත්තබ්බසමපන්නිනං අවස්සයො අහොසි. තෙනාහ: “විමුක්තොමිති”ති ආදි. තත් **නෙවිසුබ්බනිවාසා** ඝාති අත්තනො පරෙස්සවු පුබ්බනිවාසජානකඤ්ඤන්දාය; **පණ්ණිසි මෙ නවිජ්ජති**ති යොජනා. පරික්ඛමකරණවසෙන තදන්. විත්ත පණ්ඩිතවත්තමපි නෙව අහොසිති අපේ. **මෙහොපට්ඨයාසාති** වෙතොපරියඤ්ඤාය; **ඉද්ධිසාති ඉද්ධිවිධඤ්ඤාය**; **මුඤ්ඤා උපපන්නි** සාති සත්තානං මුඤ්ඤා උපපන්නියාව ජානකඤ්ඤාය මුතුපපාත ඤ්ඤන්දාය; **සොගාඛාතුට්ඨිසුද්ධියාති දිබ්බසොතඤ්ඤාය**; **පණ්ණිසි මෙ නවිජ්ජති**ති ඉමෙයං අභිඤ්ඤාවිසෙසානං අන්දයං පරික්ඛමවසෙන විත්තයා පණ්ණිසි විත්තාභිනිභාගේ මෙ නප්පි නාහොසිති අපේ. සබ්බඤ්ඤාදායො විය හි මුද්ධානං අග්ගමග්ගාබ්ගමෙනෙව සාවකානං සබ්බෙ සාවකාදායො හන්ගතා හොනති නාතෙසං අබ්ගමාය විසුං පරික්ඛම කරණකිවමං අප්පිති. “රුක්ඛමුල්ල”නති ආදිකා තියොසා ගාථා **කපොතා** කඤ්ඤායං විහරන්තයා සකෙඛන පහවකාලෙ සමාපන්නිබලෙන අත්තනො නිබ්බිකාරතාදීපනවසෙන මුත්තා. තත් **මුණ්ණාති** වොගේ පිතකෙසො; **සඬ්ඛාවිපාරුණොති** සඬ්ඛාපිං පාරුපිත්වා නිසිනො; **සඬ්ඛාවියා සුපාරුණොති** ව පඨනති. **පඤ්ඤාය උත්තමො** ථෙණති ථෙණෙ හුන්වා පඤ්ඤාය උත්තමො; සාවකෙසු පඤ්ඤාය හෙවෙතාති අපේ. **කායනීති** ආරමමණුපතිජ්ඣානෙන උක්ඛමණුපතිජ්ඣානෙනව කායනි; බහුලං සමාපන්නිවිහාරෙන විහරතීති අපේ. **උපපතො** හොති **නාවදෙති** යද්ද යකෙඛන සියෙ පහවො තාවදෙව **අවිනාත්තං** චතුස්සකාතිකථලයමාපන්නිං **සමාපතනා අපිසෙති** තුණ්හිභාවෙන උපපතො සමන්තාගතො අහොසි; අතිතපේ හි **හොතිති** ඉදං වත්ත මානවවනං. **සබ්බහොවනවෙධනි මොහකඛසො** භික්ඛාසබ්බකිලෙසො හික්ඛු සො **සෙලවයසබ්බහො** විය **අවලො සුපපතිවසිතො** ඉට්ඨා නිට්ඨාදිනා කෙනව නවෙධනි සබ්බන් නිබ්බිකාගේ හොතිති අපේ. අපේකදිවසං ථෙරසා අසතියා විවරකොණේ¹ මලමිනෙන අඤ්ඤාතරේ සාමණේරේ “හතෙන පරිමණකිලං නිවාසෙතබ්බ”නති ආග තං සුන්වා “හදදං තයා සුවස්සු මුත්ත”නති සිරසා විය සමපට්ටිජ්ජනො තාවදෙව ථොකං අපක්ඛමිත්වා පරිමණකිලං නිවාසෙත්වා “මාදිසානං අගමපි දෙසොසෙවා”ති දෙසොනො “අනඛණ්ණා”ති ගාථමාග. සුත මරණේ ජීවිතෙව අත්තනො සමවිත්තනං දෙසොනො “නාභිනඤ්ඤමි”ති ආදිනා මෙ ගාථා වන්වා පරෙසං ධම්මං කපේනො “උග්ගෙන මිද”නති ආදිනා ගාථවයමාග. තත් **උග්ගෙසාති** උග්ගෙසු; උග්ගෙසු කාලෙ සුති අපේ. **මිදනති** මකාගේ පදසන්නිකරේ ඉදං **මරණමෙව** මරණං අපේව නාම අමරණං නාම නප්පි. කෙසු උග්ගෙසු කාලෙසුති? ආග:

පච්ඡාචා පුරෙචාති. මජ්ඣිමනිකායෙ පච්ඡාචා ජරජ්ණණ්ණකාලතො පුරෙචා දහරක්කාලෙ මරණමෙව මරණං එකතතිකමෙව තස්මා පටිපජ්ජිතං සමාපට්ඨිතං. පුරෙථ; විපට්ඨිතං මා විනාසං අපායෙසු මහා දුක්ඛං මානුභවථ; ඛණ්ණෙ මෙ මා උපමමානාති අවංගි අක්කණ්ණෙති විවජ්ජිතො අයං නවමො ඛණ්ණො මා තුමො අතික්කමිති අපේ. අපේක දිවසං ආයස්සන්තං මහාසනාට්ඨිකං¹ දිස්වා තස්ස ගුණං පසාදෙතො. “උපසන්නො”ති ආදිනා තිස්සො ගාථා අභාසි. තථ අනුදෙදසික වසෙන බුහුනිති වුත්තමෙවත්. පුන ථෙරසන්නිසිත්තං කත්වා වදන්තො “අපථාසි”ති ආදිමාහ. තථ අපථාසිති අබුනා පභාසිති අපේ. අනාසා සොති අපරිස්සමො; කිලෙසදුක්ඛරතීතොති අපේ. විසංසන්නාදනා විලොති විපට්ඨිතො අස්සද්ධියාදිනං අභාවෙන සුච්ඡිපසන්නාවිත්තො අනාවිලසඛකප්පනාය අනාවිලො; “නවිස්සසෙ”ති ගාථා දෙවදත්තං සද්දතිනා තස්ස දිට්ඨිං රොවෙත්වා සිත්තෙ මජ්ඣිමනිකායෙ ආරබ්භ වුත්තො. තථ නවිස්සසෙති විස්සට්ඨො නභවෙය්ස; තසද්දගෙය්සාති අපේ. එකතිස්සසුති එකමෙවසු අනවට්ඨිතසභාවෙසු පුට්ඨජනෙසු; එමන්ති යථා තුමො “දෙවදත්තො සමාපට්ඨිතො”ති විස්සං ආපජ්ජිතං එවං; අනාසිසුති ගහට්ඨෙසු; සාධු හුමානාති යස්මා පුට්ඨජනභාවො නාම අස්සට්ඨෙ යථිතකුමණ්ණො. විස ථුසරසිමිති නිබාතඛණ්ණං විසව අනවට්ඨිතො තස්මා එකමෙව ආදිතො සාධු හුනිං සිතාපි පච්ඡා අසාධු භොනති යථා දෙවදත්තො පුබ්බෙ සීලසම්පන්නො අතිඤ්ඤාසමාපත්තිලාභී හුනිං ලාභසක්කාරපක්කො ඉද්දති පරිතින විසෙසො ඡිත්තපක්කසාහො විස ආපාසිතො ජාතො තස්මා තාදිසො දිට්ඨමත්තෙන සාධුති නවිස්සාසිතබ්බො එකමෙව පන කල්පාණ්ණිත්ත සංසන්නාභාවෙන ආදිතො අසාධු හුමාපි පච්ඡා කල්පාණ්ණිත්ත සංසන්නෙන සාධුභොනති යෙව තස්මා දෙවදත්තසද්ධෙ සාධුපටි රුපෙ සාධුති නවිස්සසෙය්සාති අපේ. යෙසං කාමච්ඡදයො විතතු පක්ඛිලෙසා අවිගතො තෙ අසාධු යෙසං තෙ විගතො තෙ සාධුති දසෙසතුං “කාමච්ඡදො”ති ගාථං. වනිං අසාධාරණ්ණො උක්කංසගතං සාධු උක්කණ්ණං දසෙසතුං “යස්ස සක්කරියමානස්ස”ති ආදිනා ගාථවයං වුත්තං. අසාධාරණ්ණො පන උක්කංසගතං දසෙසතුං සත්ථාරං අත්තො තඤ්ච උදහරන්තො “මහාසමුද්දො”ති ආදිකා ගාථා අභාසි. තථ මහාසමුද්දොති අයං මහාසමුද්දො මහා පඨවි සෙලො පබ්බතො පුරන්ධොදිසෙදතො අතිලොච අත්තතො අවේනනාභාවෙන ඉට්ඨා නිට්ඨං සහන්ති නපට්ඨිකානබ්බලෙන. සත්ථා පන යස්සා අර හතතුප්පත්තිසා වසෙන උත්තමෙ තාදිභාවෙ සිත්තො ඉට්ඨානිට්ඨාදිසු පබ්බත් සමො නිබ්බිකායෙ තස්සා සඤ්චරවිමුත්තනිසා අහභ්චලවිමුත්තනිසා තෙ මහාසමුද්දො උපමාස උපමාභාවෙන සමුජ්ජනති කල්පාගමි නඋපෙනතිති අපේ. මහානාමුච්ඡාදනොති සත්ථාර වත්තිතස්ස

1. කොඤ්ඤාති කප්ථි.

ධම්මවක්කස්ස අනුචතතො; ථෙරොති අසෙකෙති සීලකඩ්ඛාදීති සමනාගතො ථෙරො; මහාඤ්ඤානීති මහාපඤ්ඤා; සමාතිතොති උපචාරපණ්ණාසමාධිනා අනුකතරසමාධිනාව සමාතිතො; සම්මාදෙහි සමාතොති ඉට්ඨාතිට්ඨාදිආරමණසන්තිපාතෙ නිබ්බිකාරතාය පඨ විසා ආපෙත අභිනාව සද්දිවුතතිකො; තෙනාහ: “නරජ්ජති නද්දස්ස ති”ති. සඤ්ඤාපාරමිතං පනෙනාති සාවකඤ්ඤස්ස පාරමිං පාරකොටිං පනෙනා; මහාමුද්ධිති මහාපුත්තසජ්ජනතිකතිබ්බෙධිකභාවප්පනතාය මහතිසා මුද්ධිසා පඤ්ඤාය සමනාගතො; මහාමනීති ධම්මකිය ථෙට්ඨිතසම්බාතාය මහතිසා නායග්ගාහමනිසා සමනාගතො; සෙති තෙ චතුර්ඛිධා සොලසවිධා චතුර්වතනාලීසවිධා තෙසත්තතිවිධාව පඤ්ඤාප්ප හෙද තෙසං සබ්බසො අනාවසෙසානං අධිගතත්තා මහාපඤ්ඤානාදි විසෙසගොගතොව අයං මහාථෙරො සාතිසයං මහාමුද්ධිති චත්තබ්බතං අරහති. යථාහ: හගවා “පණ්ණිතො හිකඛවෙ සාදිපුත්තො මහාපඤ්ඤා පුත්තපඤ්ඤා හාසපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා තිකතිපඤ්ඤා නිබ්බෙධික පඤ්ඤා”ති¹ ආදි. තත්ථායං පණ්ණිතභාවාදීනං විභාවනා ධාතු කුසලතා ආයතනකුසලතා පටිච්චසමුප්පාදකුසලතා ධානාධානකුසලතාති ඉමෙති චතුති කාරණෙති පණ්ණිතො.

මහාපඤ්ඤානාදීනං විභාගදස්සනෙ අයං පාළි.

“කතමා මහාපඤ්ඤා? මහනෙත අනේ පරිග්ගණ්ණාතීති මහාපඤ්ඤා මහනෙත ධම්මෙ මහනතා නිරුතතිසො මහනතාති පටිභානාති පරිග්ගණ්ණාතීති මහාපඤ්ඤා මහනෙත සීලකඩ්ඛෙති පරිග්ගණ්ණාතීති මහා පඤ්ඤා මහනෙත සමාධිකඩ්ඛෙති මහනෙත පඤ්ඤාකඩ්ඛෙති මහනෙත විමුත්තිකඩ්ඛෙති මහනෙත විමුත්තිඤ්ඤාදස්සනකඩ්ඛෙති පරිග්ගණ්ණාතීති මහාපඤ්ඤා මහනතාති ධානාධානාති මහාවිහාරසමාපනතිසො මහනතාති අරියසම්මාති මහනෙත සතිපට්ඨානෙ මහනෙත සමමප්පධානෙ මහනෙත ඉද්ධිපාදෙ මහනතාති ඉද්ධියාති මහනතාති බ්ලාති මහනෙත බොජ්ඣංගෙ මහනෙත අරියමග්ගෙ මහනතාති සාමඤ්ඤාඵලාති මහා අතිඤ්ඤායො මහනතං පරමන්දිං නිබ්බානං පරිග්ගණ්ණාතීති මහාපඤ්ඤා.

කතමා පුත්තපඤ්ඤා? පුත්ත නානාකඩ්ඛෙතිසු ඤ්ඤාං පටිත්තනීති පුත්ත පඤ්ඤා පුත්ත නානාධාතුසු පුත්තනානාආයතනෙසු පුත්තනානාපටිච්ච සමුප්පාදෙසු පුත්තනානාපුඤ්ඤාතමනුපලබ්ධෙසු පුත්තනානාඅනේසු පුත්ත නානා ධම්මෙසු පුත්තනානා නිරුතතිසු පුත්තනානාපටිභානෙසු පුත්තනානා සීලකඩ්ඛෙතිසු පුත්තනානාසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාදස්සනකඩ්ඛෙතිසු පුත්තනානා ධානාධානෙසු පුත්තනානාවිහාරසමාපනතිසු පුත්තනානාඅරිය සමෙව්හු පුත්ත නානාසතිපට්ඨානෙසු සමමප්පධානෙසු ඉද්ධිපාදෙසු

1. ම: කී: 2. මග්ග-1. සුත්ත.

1. තසමිං සුත්තෙත පාලිකතමෙතො ඉමිස්සා

[මෙමභද්ධකථාසම උපපටිපාටිකතාදිසසති.

ඉඤ්ඤාසු ඛලෙසු බොජ්ඣංගිකසු පුට්ඨනානාදරියමග්ගසු සාමඤ්ඤ ඵලෙසු අභිඤ්ඤාසු පුට්ඨජ්ඣනසාධාරණේ¹ ධම්මෙ සමතික්කමම පරමජේ නිබ්බානෙ ඤ්ඤං පවත්තතිති පුට්ඨසඤ්ඤ.

කතමා භාසපඤ්ඤා? ඉධෙකවෙවා භාසබ්‍රහ්මො වෙදබ්‍රහ්මො භුට්ඨිබ්‍රහ්මො පාමොජ්ජබ්‍රහ්මො සීලං පරිපුරෙතිති භාසපඤ්ඤ භාසබ්‍රහ්මො-පො-ඉඤ්ඤාසංවරං පරිපුරෙතිති භාසපඤ්ඤ භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතං ජාගරියානුගොගං සීලකඩ්ඛං සමාධිකඩ්ඛං පඤ්ඤාකඩ්ඛං විමුත්තතිකඩ්ඛං විමුත්තිඤ්ඤාදස්සනකඩ්ඛං පරිපුරෙතිති භාසපඤ්ඤ භාසබ්‍රහ්මො-පො-ථානාථානං පටිවිජ්ඣතිති භාසපඤ්ඤ භාසබ්‍රහ්මො-පො-විහාරසමාපත්තියො පරිපුරෙතිති භාසපඤ්ඤ භාසබ්‍රහ්මො-පො-අරියසම්මානි පටිවිජ්ඣති සතිපට්ඨානෙ භාවෙති සම්මප්පධානෙ ඉද්ධි පාදෙ ඉඤ්ඤානි බ්‍රාහ්මි බොජ්ඣංගික අරියමග්ගං භාවෙතිති භාස පඤ්ඤ භාසබ්‍රහ්මො-පො-සාමඤ්ඤථලානි සමජ්ඣගෙති අභිඤ්ඤාසො පටි විජ්ඣතිති භාසපඤ්ඤ භාසබ්‍රහ්මො-පො-වෙදභුට්ඨි පාමොජ්ජබ්‍රහ්මො පරමජො නිබ්බානං සමජ්ඣගෙතිති භාසපඤ්ඤ.

කතමා ජවනපඤ්ඤා? යංකිඤ්ඤි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පනනං -පො-යං දුරෙ සන්තිකෙවා සබ්බං රූපං අනිච්ඡතො ඛිප්පං ජවතිති ජවනපඤ්ඤා දුක්ඛතො ඛිප්පං අනාත්තතො ඛිප්පං ජවතිති ජවනපඤ්ඤා යාකාචි වෙදනා-පො-යංකිඤ්ඤිවිඤ්ඤාණං අතීතානාගතපච්චුප්පනනං-පො-සබ්බං විඤ්ඤාණං අනිච්ඡතාදුක්ඛතො අනාත්තතො ඛිප්පං ජවතිති ජවන පඤ්ඤා චක්ඛුං අනිච්ඡතො දුක්ඛතො අනාත්තතො ඛිප්පං ජවතිති ජවන පඤ්ඤා-පො-ජරමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පනනං අනිච්ඡතො දුක්ඛතො අනාත්තතො ඛිප්පං ජවතිති ජවනපඤ්ඤා රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පනනං අනිච්චං බයථෙය්න දුක්ඛං භයථෙය්න අනාත්තං අසාරකථෙය්නාති භුලයිතිා තීරයිතිා විභාවයිතිා විභූතං කත්වා රූපනිරෝධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජවතිති ජවනපඤ්ඤා වෙදනා සඤ්ඤා සංඛාරා විඤ්ඤාණං අනිච්චං බයථෙය්න දුක්ඛං භයථෙය්න අනාත්තං අසාරකථෙය්නාති භුලයිතිා තීරයිතිා විභාවයිතිා විභූතං කත්වා විඤ්ඤාණනිරෝධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජවතිති ජවනපඤ්ඤා චක්ඛුං-පො-ජරමරණං අතීතා නාගතපච්චුප්පනනං අනිච්චං බයථෙය්න-පො-විභූතං කත්වා ජරමරණ නිරෝධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජවතිති ජවනපඤ්ඤා රූපං අතීතානාගත පච්චුප්පනනං අනිච්චං සංඛතං පටිච්චසමුප්පනනං බයධම්මං වයධම්මං විරගධම්මං නිරෝධධම්මනති -පො- විඤ්ඤාණං චක්ඛුං-පො-ජරමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පනනං අනිච්චං සංඛතං පටිච්චසමුප්පනනං බය ධම්මං වයධම්මං විරගධම්මං නිරෝධධම්මනති භුලයිතිා තීරයිතිා විභාවයිතිා විභූතං කත්වා ජරමරණනිරෝධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජව තිති ජවනපඤ්ඤා.

1. පුට්ඨනානාජ්ඣනසාධාරණේති අනුපදසුත්තවසිකථා.

කතමා තිකඛපඤ්ඤා? බිප්පං¹ කීලෙසෙ ඡිඤ්ඤිති තිකඛ පඤ්ඤා උප්පන්නාං කාමචිතකකං නාධිවාසෙති පජ්ඣති විනොදෙති බ්‍යන්ති. කණ්ණෙති අනභාවං ගමෙති උප්පන්නාං බ්‍යාපාදචිතකකං උප්පන්නාං විසිංසාචිතකකං උප්පන්නුප්පන්නො පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ උප්පන්නාං රුහං දොසං මොහං කොධං උප්පානං මකං පලාසං ඉස්සං මධ්දරියං මායං සාදේය්‍යං ඵලං සාරමං මානං අභිමානං මදං පමාදං සබ්බෙ කීලෙසෙ සබ්බෙ දුට්ඨරිතෙ සබ්බෙ අභිසංඛාරෙ සබ්බෙ භවගාමි කමෙම නාධිවාසෙති පජ්ඣති විනොදෙති බ්‍යන්ති. කණ්ණෙති අනභාවං ගමෙති තිකඛපඤ්ඤා එකමති² ආසනෙ චත්තාරො අරියමනො චත්තාරි සාමඤ්ඤාඵලාති චතස්සො පටිසම්බද්ධො ඡ්වආසිඤ්ඤායො අභිගතො භොනති සමජ්ඣනා පසසිතා පඤ්ඤායාති තිකඛපඤ්ඤා.

කතමා නිබ්බේධිකපඤ්ඤා? ඉධෙකවෙවා සබ්බසංඛාරෙසු උබ්බෙග ඛුත්තො භොති උත්තාසඛුත්තො උක්කණ්ණනඛුත්තො අරතිඛුත්තො අනභරතිඛුත්තො ඛතිමුඛො නරමති³ සබ්බසංඛාරෙසු අනිබ්බිධාපුබ්බං අපදාලිතපුබ්බං ලොභකකිං නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙති නිබ්බේධික පඤ්ඤා අනිබ්බිධාපුබ්බං අපදාලිතපුබ්බං දොසකකිං මොහකකිං කොධං උප්පානං-පෙ-සබ්බෙ භවගාමිකමෙම නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා”ති. එවං සථාපුත්තචිතාගාය මහායා පඤ්ඤාය සමත්තාගත්තා මහාමුද්ධිති වුත්තං. අපිච අනුපදධම්මවිපස්සනා වසෙනාපි ඉමස්ස ථෙරස්ස මහාපඤ්ඤානා වේදිතබ්බා, වුත්තං භෙනා: “සාදිපුගෙනා හිකඛවෙ අඛස්මායං අනුපදධම්මවිපස්සනං විපස්සති තත්ථිදං හිකඛවෙ සාදිපුගෙනා අනුපදධම්මවිපස්සනාය භොති ඉධ හිකඛවෙ සාදිපුගෙනා විච්චෙව කාමෙති-පෙ-පඨමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති යෙව පඨමජ්ඣානෙ ධම්මා විතකෙකාව-පෙ-විතෙතකගතාව එස්සො වේදනා සඤ්ඤා චෙතනා විතනං ඡන්දො අධිමොකෙකා විරියං සති උපෙකකා මනසිකාරො ත්‍යාස්ස ධම්මා අනුපදවච්ඡිතා භොනති ත්‍යාස්ස ධම්මා විදිතා උප්පජ්ජනති විදිතා උප්පඨගනති විදිතා අබ්භන්ධං ගමජ්ජනති සො එවං පජානාති “එවං කීර මෙ ධම්මා අනුත්තා සමොහානති හුත්වා පටිච්චනති”ති සො තෙසු ධම්මෙසු අනුපායො අන පායො අනිසිත්තො අප්පට්ඨකො විප්පමුත්තො විසංසුත්තො විපරියාදි කතෙත වෙදකා විහරති සො “අපි උත්තරි නිස්සරණ”නති පජා නාති තබ්බහුලිකාර අනිච්චෙවස්ස භොති පුනච්චරං හිකඛවෙ සාදි පුගෙනා විතකකච්චාරානං වූපසමා -පෙ- දුරියජ්ඣානං -පෙ- තති සජ්ඣානං-පෙ-මතුන්ධකානං උපසම්පජ්ජ විහරති-පෙ-ආකාසානඤ්ඤා යතනං විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං ආකිඤ්ඤායතනං -පෙ- සබ්බසො ආකිඤ්ඤායතනං සමතිකමම නොවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උප

1. හිකඛං'ති කප්ථමි.

2. එකමතිස්සාති අනුපදසුත්තධිකප්ථා,

3. කමතිති තප්ථමි.

2. පටිසම්බද්ධං-3. පඤ්ඤාචග්ග-21. මහාපඤ්ඤාකථා.

සමපජ්ඣ විහරති සො තාය සමාපනතිසා සමො චුට්ඨහති යො තාය සමාපනතිසා සතො චුට්ඨතිතා යෙ ධම්මා අතිතා නිරුද්ධා විහතා විපරිණතා හෙ ධම්මෙ සමනුස්සරති “එවං කීර මෙ ධම්මා අනුත්තං සමමානාති හුත්වා පටිවෙනති”¹ති යො තෙසු ධම්මෙසු අනුපායො අන පායො අතිසසිතො අප්පට්ඨකො විපපමුත්තො විසංයුත්තො විපරියාදි කතෙන වෙනසා විහරති යො “අනි උත්තරි නිසසරණ”නති පජා නාති තබ්බහුලිකාරා අනිකේවසස හොති පුතචපරං භික්ඛවෙ **සාපි පුත්තො** සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කමම සඤ්ඤා වෙදසිතතිරොධං උපසමපජ්ඣ විහරති පඤ්ඤාය වසසා දිස්වා ආසවා පරික්ඛණ්ණා හොනති යො තාය සමාපනතිසා සතො චුට්ඨහති යො තාය සමාපනතිසා සතො චුට්ඨතිතා යෙ ධම්මා අතිතා නිරුද්ධා විහතා විපරිණතා හෙ ධම්මෙ සමනුස්සරති “එවං කීර මෙ ධම්මා අනුත්තං සමමානාති හුත්වා පටිවෙනති”ති යො තෙසු ධම්මෙසු අනුපායො අන පායො අතිසසිතො අප්පට්ඨකො විපපමුත්තො විසංයුත්තො විපරියාදි කතෙන වෙනසා විහරති යො “නනි උත්තරි නිසසරණ”නති පජා නාති. තබ්බහුලිකාරා නනිකේවසස හොති යං බො තං භික්ඛවෙ සමමා වදමානො වදෙය්‍ය වසිප්පකො පාරම්පකො අරියසම්මි. සීලසම්මි අරියසම්මි සමාසිසම්මි අරියාය පඤ්ඤාය අරියාය විමුත්තිසා අරියසම්මි විමුත්තිසාසුඤ්ඤායනසම්මිති **සාපිපුතන** මෙවෙනං සමමා වද මානො වදෙය්‍ය”²ති එවං මහාපුත්තාසජ්ඣනතික්ඛතිබ්බතිබ්බසික්ඛ භාවප්පත්තාය මහතිසා පඤ්ඤාය සමනනාගතතනා ථෙරෙ මහාබුද්ධිති අපේ. ධම්මකයවිදිතනා පනස්ස සමපසාදනීයසුත්තෙනා³ දිපෙනබ්බා තත්ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාසදිසො ථෙරස්ස නායකාහො චුත්තො. අජ්ජොජ්ජසමාහොති සාවකෙසු පඤ්ඤාය උක්කංසගතතනා සබ්බථාපි අජ්ජො සමානො පරමපටිච්ඡිතාය අත්තානං අජානනං විය කත්වා දස්සනෙන ජ්ජුසදිසො මජ්ඣරිකෙබ්බා; කිලෙසපරිලාභාභාවෙන **තිබ්බුතො** සිතිභුතො සද්ධ වරති නිවං විහරතිති අපේ. “පටි විණේණ”⁴ති ගාථා ථෙරෙන අත්තනො කතකිව්විතං පකායෙතෙනා භාසිතා. සා චුත්තත්ථායෙව. “සමපාදෙද්ධපමාදෙනා”⁵ති අයමපන අත්තනො පරිනිබ්බානකාලෙ සනතිපතිතානං භික්ඛුනං ඔවාදදනවසෙන භාසිතා සාපි චුත්තත්ථායෙවති.

සාරිපුතනපේරගාථාවණ්ණනා

නිවසිතා.

“පිසුතෙන¹ ව කොධනෙනවා”²ති ආදිකා ආයසමනො **ආතිශයෙ** ථස්ස ගාථා. අයමි පුරිමවුද්ධෙසු කතාසිකාගේ පුද්බුත්තරස්ස ගගවතො කාලෙ **භංගවති** නගරෙ සද්ධි වෙමාතිකභානා හුත්වා නිබ්බතති.

a. ම: ති; උ: 2. වග්ග- 1. සුත්ත. b. උ: ති: පාදෙය්‍යවග්ග- 5. සුත්ත.

1. පිසුතෙතිපි අනි.

සුමනෝතිස්ස නාමං අහොසි. පිතා පනස්ස ආනිඤ්ඤ රුජ නාම. සො අතතනො පුතතස්ස සුමන කුමාරස්ස වයසපතතස්ස හංසවතීනො විසයෝජනසතට්ඨානෙ හොගං අද්දසි. සො කද්දවි කද්දවි ආගනත්වා සන්තාරං පිතරඤ්ඤ පස්සති. තද්ද රුජා සන්තාරං සතසහස්සපරිමාණං භික්ඛුසඛ්ඤ්ඤාට්ඨ සකකච්චං සයමෙව උපට්ඨගති. අඤ්ඤාසං උපට්ඨාත්මං නදෙති. තෙනව සමයෙන පච්චනෙතා කුපිතො රුජකුමාරෙණ තස්ස කුපිතභාවං රඤ්ඤාද්ද ආනායෙවෙතා සයමෙව තං වූපසමෙයි. තං සුත්වා රුජා කුට්ඨමානස්සො පුතතං පකෙකාසාපෙත්වා වරං තෙ සුමන! දමම් “වරං ගණ්භාති”ති ආහ. කුමාරෙණ “සන්තාරං භික්ඛුසඛ්ඤ්ඤාට්ඨ තෙමාසං උපට්ඨගනෙතා ජීවිතං අවඤ්ඤං කාත්මං ඉවජාමි”ති ආහ. “එතං නසකකා අඤ්ඤා වදෙති”ති. දෙව! ඛතතිසානං වෙකථා නාම නඤ්ච එතදෙව මෙ දෙති න මග්ගං අඤ්ඤාද්ද අපේති. සවෙ සන්තං අනුජානාති දිනනමෙවති. සො සජ්ඣ විතතං ජාතිස්සාමිති විහාරං ගතො තෙනව සමයෙන භගවා භතතකිච්චං නිට්ඨපෙත්වා ගඤ්ඤාපිං පටිට්ඨා හොති. සො භික්ඛු උපසඛ්ඤාමිත්වා අහං භනෙත! භගවනතං දස්සනාස ආගතො දස්සෙථ මෙ භගවනනනති. සුමනෝ නාම ථෙරෙණ සජ්ඣ උපට්ඨානො තස්ස සනතිකං ගච්ජාතිති. සො ථෙරස්ස සනතිකං ගතත්වා වජ්ඣත්වා “භනෙත! සන්තාරං මෙ දස්සෙථා”ති ආහ. ථෙරෙණ තස්ස පස්සනතස්සෙව පඨවියං නිමුච්ඡජ්ජත්වා සන්තාරං උපසඛ්ඤාමිත්වා “භගවා! රුජපුත්තො කුමභාකං දස්සනාස ආගතො”ති ආහ. තෙනති භික්ඛු! ඛතිආසනං පඤ්ඤාපෙති”ති. ථෙරො පුතපි තස්ස පස්සනතස්සෙව වුද්ධාසනං ගහෙත්වා අනෙතාගඤ්ඤාපිං නිමුච්ඡජ්ජත්වා ඛති පරිවෙණේ පාතුභවිත්වා ගඤ්ඤාපිං පරිවෙණේ ආසනං පඤ්ඤාපෙති. කුමාරෙණ තං දිස්වා “මභනෙතා වතාසං භික්ඛු”ති විතතං උපපාදෙයි. භගවාපි ගඤ්ඤා කුපිතො නික්ඛමිත්වා පඤ්ඤාතතාසනෙ නිසීදි. රුජපුත්තො සන්තාරං වජ්ඣත්වා පටිසන්තාරං කත්වා “අයං භනෙත! ථෙරෙණ කුමභාකං සාසනෙ වලලභො මඤ්ඤ”ති. ආම රුජකුමාර! වලලභොති. කිං කත්වා භනෙත! එවං වලලභො හොති?ති. දුතාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වාති. භගවා! “අභමපි අයං ථෙරෙණ විස අනාගතෙ වුද්ධාසාසනෙ වලලභො හොතුකාමො”ති සතතාහං ඛතිවාරභතතං නාම දත්වාපි සතතමෙ දිවසෙ “භනෙත! මයං පිතුසනතිකා තෙමාසං කුමභාකං පටිජ්ඣනනවරො ලද්ධා තෙමාසං මෙ වස්සවාසං අධිවාසෙථා”ති. භගවා “අඤ්ඤාතො තඤ්ච ගතෙන අපේති”ති ඔලොකෙත්වා අඤ්ඤාති දිස්වා “පුඤ්ඤාගාමෙ ඛො කුමාර! තාව භගවනෙතා අභිරමනති”ති ආහ. කුමාරො “අඤ්ඤාතං භගවා! අඤ්ඤාතං සුගතා?”ති වත්වා “අහං භනෙත පුරිමතරං ගතත්වා විහාරං කාමෙම මයං පෙසිතෙ භික්ඛුතතසහස්සෙන සද්ධිං ආගච්ජා”ති පටිඤ්ඤා ගහෙත්වා පිතුසනතිකං ගතත්වා “දිනනා මෙ දෙව! භගවතා පටිඤ්ඤා මයං පතීතෙ භගවනතං පෙසෙය්සාථා”ති පිතරං වජ්ඣත්වා නික්ඛමිත්වා යොජනෙ යොජනෙ විහාරං කාමෙතො විසයෝජන සතං අද්ධානං ගතො ගතත්වා අතතනො නගරෙ විහාරට්ඨානං

විවිධතොන් සොහනක් නාම කුටිලිකය උයනානං දිසවා සත සහසෙසන කිණිකා සතසහසං විසසජේනා විහාරං කාරෙසි, තථ හගවතො ගනිකුටිං සෙසභිකවුනඤ්ච රතතිට්ඨාන දිවාට්ඨානථොස කුටිලෙණමණිපෙ කාරෙනා පාකාරපරිකෙඛපං වාරකොට්ඨකඤ්ච නිට්ඨා පෙනා පිතුසනතිකං පෙසෙසි, “නිට්ඨිතං මඟ්ගං කිවං සථාරං පභිණ ථා”ති රාජා හගවතනං භොජේනා “හගවා! සුමනස්ස කිවං නිට්ඨිතං තුමාකං ගමනං පච්චාසිසති”ති ආහ. හගවා සතසහසභිකවුපරි වාරො යොජනෙ යොජනෙ විහාරෙසු වසමානො අගමාසි. කුමාරො “සථා ආගච්ඡති”ති සුනා යොජනං පච්චුග්ගනනා ගනිමාලාදිති පූජස්මානො හගවතනං ආනෙතා සතසහසෙසන කිණිකා සොහන නාම උයනානෙ සතසහසෙසන කාරිතං විහාරං පවෙසෙති:-

“සතසහසෙසන මෙ කිතං සතසහසෙසන මාපිතං,

සොහනං නාම උයනානං පටිග්ගණ්ණ මහාමුනෙ!”ති.

තුං නියසානෙසි. සො වසුපනායිකදිවසෙ මහාදුතං පවතෙතනා “ඉමිත්වා ව නිහාරෙන දුතං දදෙය්‍යාථා”ති පුත්තදුරෙ අමච්චෙව කිවං කරණිසෙසු නියොජේනා සං සුමනිකේරස්ස වසනට්ඨානසම්පෙ ඤෙව වසනො නෙමාසං සථාරං උපට්ඨහනො උපකට්ඨාස පවාර ණාස ගාමං පටිසිතා සතතාහං මහාදුතං පවතෙතනා සතතමෙ දිවසෙ සජ්ච භික්ඛුසතසහසංසව පාදමුලෙ තිව්වරාති ධ්පෙනා වජ්ඣනා හනෙත! යදෙනං මයා සතතාහං ඛනිවාර දුතතො පට්ඨාස පුඤ්ඤං කතං නතං සග්ගසම්පත්තිආදීනං අථොස. අථබො“ අයං සුමනිකේරො විස අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස උපට්ඨානො හවෙය්‍ය”නති පණ්ඩානං අකාසි. සථාපිස්ස අනන්තරාසනං දිසවා බ්‍යාකරිනා පකකම්. සොපි තසම් බුද්ධපථාදෙ වස්සසතසහසං පුඤ්ඤති කතා තතො පරමපි තථ තථ හවෙ උලාරාති පුඤ්ඤකම්මාති උපවිතිනා දෙවමචුසෙසු සංසරනො කාසසස්ස හගවතො කාලෙ පිණ්ඩාස වරතො එකස්ස ථෙරස්ස පත්තග්ගහණ්ථං උත්තරසාවකං දතා පූජං අකාසි. පුත සග්ගෙ නිබ්බතතිනා තතො චුතො බාරාණසිරාජා හුතා අට්ඨපච්චෙක බුද්ධා දිසවා තෙ භොජේනා අතතනො මඛලුය්‍යානෙ අට්ඨපණ්ණ සාලායො කාරෙනා තෙසං නිසීදනථොස අට්ඨ සබ්බරතනමයපිථෙවෙව මණිආධාරකෙව පටියාදෙනා දසවස්සසහසාති උපට්ඨානං අකාසි. එතාති පාකට්ඨානාති. කප්පසතසහසං පන තථ තථ හවෙ පුඤ්ඤති කරොනො අමාකං බොධිසත්තෙන සද්ධිං තුසිතපුරෙ නිබ්බතතිනා තතො චුතො අමිණොදනිසකකස්ස ගෙගෙ නිබ්බතති. තස්ස “සබ්බෙ ඤාතකෙ ආනන්දෙන කරොනො ජානො”ති ආනන්දෙතෙව නාමං අහොසි. සො අනුක්කමෙන වසප්පතො කතාහි නිකම්මණෙ සමෙබ්බං පනා පවතනවරධම්මවකෙක පඨමං කපිල මඤ්චං ගනනා තතො නිකම්මෙන හගවති තස්ස පරිවාරථං පබ්බජ්තුං.

නිකබනොති හදිසාදිති සද්ධිං නිකබ්බිති හගවතො සනතිකෙ පබ්බජිති නමිරසෙසං ආයසමතො පුණ්ණස්ස මනනාතිපුත්තස්ස සනතිකෙ ධම්මකථං සුත්වා සොනාපතතිඵලෙ පටිච්ඡාති, තෙනව සමයෙන හගවතො පඨමබොධිසං විසතිවස්සානි අතිබද්ධඋපට්ඨානාං අහෙසුං. එකදු නාගසමාලො පත්තමිවරං ගහෙති විවරි. එකදු නාගිනො එකදු උපමාණො එකදු සුනිකබනොනා එකදු මුසෙදු සමඤ්ඤෙදොසො එකදු ඝාගතො එකදු මෙඝිසො නෙ යෙභුසෙසන සත්ථු විත්තං නාරාධයිංසු. අපේකදිවසං හගවා ගනිකුට්ඨිවෙණෙ පඤ්ඤානතවර බුද්ධාසනෙ භික්ඛුසංඝපරිවුත්තො නිසින්නො භික්ඛු ආමනොසි “අහං භික්ඛවෙ! ඉදුනිච්ඡි මහලලකො එකවෙම භික්ඛු ඉමිනා මසෙන ගම්පාමාති වුත්තෙ අඤ්ඤාන ගම්පනති එකවෙම මස්සං පත්තමිවරං භුමිසං නිකම්පනති මස්සං නිබද්ධුපට්ඨානං භික්ඛුං ජානාමා”ති. තං සුත්වා භික්ඛුනං ධම්මසංවේගො උද්පාදි. අථාසමා සාපිපුත්තො උට්ඨාස හගවතං වද්දිති “අහං හනෙන! භුමෙහ උපට්ඨතිස්සාමි”ති ආහ. තං හගවා පටිකම්පි එතෙහුපාසෙන මහාමොග්ගලානං ආදිං කතා සබ්බෙ මහාසාවතා “මයං උපට්ඨතිස්සාමා”ති ආහංසු සිපෙති ආයසමතං ආනායං. සො පන භුණ්තිසෙව නිසිදි. අථ නං භික්ඛු ආහංසු “ආවුසො! නිමි සත්ථු උපට්ඨාකට්ඨානං යාමාති”ති. යාමිති උද්ධට්ඨානං නාම කිදිසං හොති? සවෙ රුච්චිති සත්ථා සයමෙව වක්ඛ තිති. අථ හගවා “න භික්ඛවෙ ආනායෙදු අඤ්ඤාති උස්සාගෙනබ්බො සයමෙව ජානිති මං උපට්ඨතිස්සාමි”ති ආහ, තතො භික්ඛු “උට්ඨති ආවුසො ආනායදු! සත්ථාරං උපට්ඨාකට්ඨානං යාමාති”ති ආහංසු. ථෙරෙ උට්ඨතිනා “සවෙ මෙ හනෙන! හගවා අත්තනා උද්ධං පඤ්ඤිතමිවරං නදස්සති, පඤ්ඤිතපිණ්ඩපාතං නදස්සති, එකගනිකුට්ඨිසං වසිතුං නදස්සති, නිමත්තණං ගහෙති නගම්ස්සති, එවාහං හගවතං උපට්ඨතිස්සාමි”ති. එතෙ ගුණෙ ලහතො සත්ථු උපට්ඨානෙ කො භාරො?ති උපවාද මොචනන්. ඉවෙ චත්තාරො පටිකෙඨවාස සවෙ හනෙන! හගවා මයා ගතිතනිමත්තණං ගම්ස්සති, සවාහං දෙසත්තරතො ආගතාගතෙ තාව දෙව දස්සෙතුං ලව්ඡාමි, යදු මෙ කඛ්ඛා උපපජ්ජති තාවදෙව හගවතං උපසඛකම්තුං ලව්ඡාමි, සවෙ මෙ හගවා පරමමුඛා දෙසිතං ධම්මං මස්සං කපේස්සති, එවාහං හගවතං උපට්ඨතිස්සාමිති එත්තකමපි සත්ථුසනතිකෙ අනුග්ගහං නලහතිති උපවාදමොචනන්වෙව ධම්මහණ්ඩා ගාරිසභාපාරමිපුරණන්ඤ්ඤා ඉමා චතස්සො ආයාමනා මාති අධ්වරෙ ගහෙති නිබද්ධුපට්ඨානො අහොසි. තස්සෙව ඨානත්තරස්ස අත්ථාස කප්පසත්තසස්සං පුරිතානං පාරමිතං ඵලං පාපුණි. සො උපට්ඨා කට්ඨානං උද්ධට්ඨිතතො පට්ඨාස දසකලං දුට්ඨෙන උදකෙන තිට්ඨෙන දත්තකට්ඨිත පාදපරිකමෙත පිට්ඨිපරිකමෙත ගනිකුට්ඨිවෙණ සමපජ්ජෙනනාති එවමාදිති කිවෙමිති උපට්ඨහනො “ඉමාස නාම වෙලාස සත්ථු ඉදං නාම ලඤ්ඤං වට්ඨති ඉදං නාම කාතුං වට්ඨති”ති

දිවසභාගං සතතිකාවචරො හුත්වා රතතිභාගෙ මහනතං දණ්ඩදිපිකං ගහෙනා ගතිකුපිපරිවෙණං නවචාරෙ අනුපරිසායති සථේරි පකෙකා සනෙත පච්චවනදායාය පිනාමිදධිවිනොදනන්. අථ නං සන්තා ඡේතවතො අරියගණපරිවුතො නිසිනොනා අනෙක පරියායෙන පසංසිත්වා බහුසසුනානං ගතිමනානං සතිමනානං ධීතිමනානං උපට්ඨාකානඤ්ච භික්ඛුනං අභ්ගට්ඨානො ධිපෙසි. එවං සන්තාරා පඤ්චසු ධානෙසු එතදගෙහ ධිපිතො චතුති අවිජ්ජිසංඝාදිවෙමති සමනනාගතො සත්ථුධම්මකොසාරකෙකා අයං ථේරො සෙකෙකාව සමානො සථේරි පරිනිබ්බුතො ගෙට්ඨා වුත්ත නයෙන භික්ඛුති සමුත්තොජ්ජනො දෙවනායව සංවෙජ්ජනො “සෙවච්ච දාති ධම්මසඞ්ඛිති කාතබ්බා නබො පන මෙතං පටිරූපං යං සෙකෙකා සකරණියො හුත්වා අසෙකෙකති ථේරෙති සද්ධිං ධම්මං සඞ්ගතිතුං සතතිපාතං ගතතු”නති සඤ්ජාතුසාහො විපසානා පට්ඨපෙත්වා බහු දෙවරතති. වපසානාය කම්මං කරොනොනා චඤ්ඤාමෙ විරියසමතං අලභිත්වා විහාරං පටිසිත්වා සසනෙ නිසීදිත්වා සධිතුකාමො කායං ආවජෙජ්ජි¹ අපපන්නඤ්චසිසං බිලෙඛාහනං පාදුච භූමිතො මුත්තමත්තා එතසම්. අනතරෙ අනුපාදාය ආසවෙති විතතං විමුච්චි ඡලභිඤ්ඤා අගොසි. තෙන වුත්තං අපදනො :-

“විහාරතො නිකම්භිත්වා² සදුමුත්තරො මහාමුති,
වසානොනා අමතං වුට්ඨිං නිබ්බාපෙසි මහාජනං.

සතසභසා නෙ ධීරා ඡලභිඤ්ඤා මතිද්ධිකා,
පරිවාරෙතති සමුද්ධං ඡායාව අනුපාසිති.³

හත්ථිකතිකගතො ආසිං සෙතව්ජ්ජනං වරුත්තමං,
සුචාරුරූපං දිසවාන විතති මෙ උදපජ්ජථ.

ඔරුක්කහත්ථිකතිකමහා උපගවජං නරාසභං,
රතනමයජ්ජනං මෙ බුද්ධසෙව්ඨසා ධාරසිං.

මම සඞ්ඝපාමඤ්ඤාය සදුමුත්තරො මහාඉසි,
තං කථං ධිපසිත්වාන ඉමා ගාථා අභාසථ.

යො සො ඡතනමධාරෙසි සොණ්ණොලඞ්ඝකාරභූසිතං,
නමහං කිත්තබ්බසාමි සුණොථ මමහාසුතො.

ඉතො ගනත්වා අයං පොසො තුසිතං ආවසිසාති,
අනුභොසාති සමපතතිං අවිජ්ජාති පුරකිකතො.

චතුකතිංසතිකවහනුව දෙවරජ්ජං කරිසාති,
බලාධිපො අව්භසනං වසුධං ආවසිසාති.

අව්භිපඤ්ඤාසකවහනුව මකකවතති හවිසාති,
පදෙසරජ්ජං විපුලං මතිසා කාරසිසාති.

1. ආමිඤ්ජස්සිති‘පි-ආවඤ්ඤාසිතිපි අ.ම. 2. ආරම්මාග් නිකම්මො‘ති අපදනපාශ්විස,
3. අනුපාසිති‘ති කථෙවි.

කප්පසතසගසමභි ඔකකාකකුලසමගවො,
ගොතමොනාම නාමෙන¹ සන්ථා ලොකෙ හවිස්සති.

සකතානං කුලකෙතුස්ස සුභිබ්බු හවිස්සති,
ආනිසෙය්‍යනාම නාමෙන උපට්ඨාකො මහෙසිනො.

ආනාපි නිපකො සද්දො² බාහුස්සවෙමසු කොවිදො,
නිවානවුත්ති අන්දො සබ්බපාඨි හවිස්සති.

පට්ඨාන පතිතතෙතා සො වුපසනොනා නිරුපධි,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාධිස්සතිනාසවො.

සනති ආරඤ්ඤා නාහා ඩුඤ්ඤරා සවසී භායනා,
තිබ්පපතිනනමාතභිතා ථසාදනතා උරුලිතවා.

අනෙකසතසගස්සා පණ්ණිතාපි මහිද්ධිකා,
සබ්බෙ තෙ වුද්ධිනාගස්ස නගොනති පණ්ණිමිමහි තෙ.

ආදියාමෙ නමස්සාමි මජ්ඣිමෙ, අථ පච්ඡිමෙ,
පසනනවිතෙතා සුමනො වුද්ධිසෙට්ඨං උපට්ඨතිං.

ආනාපි නිපකො වාපි සමපජානො පටිස්සනො,
සොනාපතතිථලමපනො සෙකබ්බුමිසු කොවිදො.

කපෙපනො සතසගස්සෙ යං කමමමතිනීගරි,
තාහං භුමිමනුපපනො සීතා සද්ධිමමමාවලා.

සවාගතං වත මෙආසි වුද්ධිසෙට්ඨස්ස සනතිකෙ,
තිස්සො විජ්ජා අනුපපතතා කතං වුද්ධිස්ස සාසනං.

පටිසම්භිද්‍ය වතස්සො විමොක්ඛාපිව අවසීමෙ,
ජලහිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං වුද්ධිස්ස සාසනං”නති

ජලහිඤ්ඤා පන හුත්වා සබ්බිතිමණ්ඩපං පටිසීත්වා ධම්මං සභිතා
සනෙතා තන්තී තන්තී භික්ඛුනං ඔවාදද්දනවසෙන අතතනො පටිපතති
දීපනාදිවසෙනව භාසිතගාථා ඵකජ්ඣං කත්වා අනුක්කමෙන වුද්දක
නිකායං සභිතාසනකාලෙ ථෙරගාථාසු සබ්බිතිං ආරොපෙතොතා :-

“පිසුනෙනව කොධිනෙන මච්ඡරිනාව විභුතනන්දිනා,
සබ්බං නකරෙය්‍ය පණ්ණිතො පාපො කාපුරිසෙන සභිගමො.

සද්දොනව පෙසලෙනව පඤ්ඤවතා බහුසුතෙනව,
සබ්බං කරෙය්‍ය පණ්ණිතො හඥො සපුරිසෙන සභිගමො.

පස්ස විතතකතං බිම්බං අරුකායං සමුස්සිතං,
ආතුරං බහුසභිකපපං යස්ස නන්ධි ධූමං සිති.

පසස විහතකතං රූපං මණිනා කුණ්ඩලෙනව,
අට්ඨි තවෙන ඔනඤ්ඤා සතවපේති සොහති.

අලතතකතතා පාදා මුඛං වුණ්ණකමකතිනං,
අලං බාලස්ස මොහාය නොව පාරගවෙසිනො.

අට්ඨිපදකතා කෙසා නෙතතා අඤ්ඤා නමකතිනා,
අලං බාලස්ස මොහාය නොවපාරගවෙසිනො.

අඤ්ඤා නිව නවාපිතතා පුතිකායො අලභිකතො,
අලං බාලස්ස මොහාය නොවපාරගවෙසිනො.

ඔද්ධි මිගවො පාසං නාසදා වාගුරං මිගො,
භුනිතා නිවාපං ගව්ඡාම සාදුනෙත මිගබන්ධිකො.

ඒනතා පාසා මිගවස්ස නාසදා වාගුරං මිගො,
භුනිතා නිවාපං ගව්ඡාම සොවනෙත මිගඤ්ඤායො.

බහුසසුතො විහතකති වුදධස්ස පරිවාරකො,
පනතභාගේ විසංසුතො සෙය්ගං කපෙපති ගොතමො.

බිණ්ණසවො විසඤ්ඤානො සභිකානිතො සුතිබ්බුතො,
ධාරෙති අනතිමං දෙහං ජාතිමරණපාරගු.

සසමං පතිට්ඨිතා ධම්මා වුදධස්සාදිච්චබන්ධුතො,
නිබ්බානගමනෙ මග්ගෙ සොයං තිට්ඨති ගොතමො.

වාසිති වුදධතො ගණ්ඨං වෙසහස්සානි භික්ඛුතො,
චතුරාසිතිසහස්සානි යෙ මෙ ධම්මා පටිත්ඨිතො.

අපපස්සුතායං පුරිසො බලිවද්දෙව ජීරති,
මංසානි තස්ස පඤ්ඤානි පඤ්ඤා තස්ස නවඤ්ඤිති.

බහුසසුතො අපපස්සුතං යො සුනෙතාතිමඤ්ඤාති,
අකො පදීපධාරොව තථෙව පටිභානි මං.

බහුසසුතං උපාසෙය්ග සුතඤ්ඤා නවිනාසයො,
තං මුලං බුහුවරියස්ස තස්මා ධම්මධරෙ සියා.

සුබ්බාපරඤ්ඤා අභිඤ්ඤා නිරුතතිපදකොවිදො,
සුග්ගතිතඤ්ඤා ගණ්ඨාති අභිඤ්ඤාපපරිකඛති.

බනතාජ්ඣකතො හොති උස්සතිත්වා තුලෙති තං,
සමයෙ සො පදහති අජ්ඣතං සුසමාතිතො.

බහුසසුතං ධම්මධරං සපපඤ්ඤා වුද්ධසාවනං,
ධම්මවිඤ්ඤාණමානඛං තං හපෙථ නථාපිධං.

බහුසසුතො ධම්මධරෙ කොසාරකෙබ්බා මහෙසිනො,
චක්ඛු සබ්බස්ස ලොකස්ස පුජනීයො බහුසසුතො.

බමමානමො බමමරතො බමමං අනුවිචින්නාසං,
බමමං අනුසාරං භික්ඛු සද්ධමො නපරිභාසති.

කායමචේතරගරුතො භික්ඛාමානො අනුවසීහො,
සරීරසුඛිද්ධිසං ඤාතො සමණථාපුතා.

නපකබන්තී දිසා සබ්බා බමමා නපපට්ඨන්ති මං,
ගතො කල්යාණමිත්තමති අකුකාරංව බාසති.

අබ්බන්තසභාසංසං අන්තගතසද්දුතො,
නන්ති එතාදිසං මිත්තං යථා කායගතාසති.

යෙ පුරාණා අතීතා තෙ නවෙති නසමෙති මෙ,
සමජ්ජ එකොව කායාමි වස්සුපෙතොව පකඛිමා.

දස්සනාය අභික්ඛන්තො' නානා වේරජ්ජකෙ බුදු,
එවාරසිත්ථ සොතාරො පස්සන්තු සමයො මමං.

දස්සනාය අභික්ඛන්තො නානාවේරජ්ජකෙපුදු,
කතෙති සථා ඔකාසං න නිවාරෙති චක්ඛුමා.

පනනවිසතිවස්සාති සෙකබ්භුතස්ස මෙ සතො,
න කාමසඤ්ඤ උපපජ්ජ පස්ස බමමසුබමමතං.

පනනවිසතිවස්සාති සෙකබ්භුතස්ස මෙ සතො,
න ද්වෙසසඤ්ඤ උපපජ්ජ පස්ස බමමසුබමමතං.

පනනවිසතිවස්සාති භගවන්තං උපට්ඨතිං,
මෙතෙතන කායකමෙතන ඡායාව අනුපාසිති.

පනනවිසතිවස්සාති භගවන්තං උපට්ඨතිං,
මෙතෙතන චචිකමෙතන ඡායාව අනුපාසිති.

පනනවිසතිවස්සාති භගවන්තං උපට්ඨතිං,
මෙතෙතන මනොකමෙතන ඡායාව අනුපාසිති.

බුද්ධස්ස චරිකමන්තස්ස පිට්ඨිතො අනුවචිකමිං,
බමමෙ දෙසියමානමති ඤ්ඤං මෙ උද්පජ්ජථ.

අභං සකරණීයොමති සෙකෙබ්බා අප්පත්තමානසො,
සද්දුච්ච පරිනිබ්බානං යො අමභං අනුකම්පකො.

තද්දසිසං භික්ඛකං තද්දසි ලොමභංසනං,
සබ්බාකාරවරුපෙතෙ සලුද්දො පරිනිබ්බුතො.

බුදුස්සුතො බමමධරො කොසාරකෙබ්බා මහෙසිතො,
චක්ඛු සබ්බස්ස ලොකස්ස ආනන්දො පරිනිබ්බුතො.

බුදුස්සුතො බමමධරො කොසාරකෙබ්බා මහෙසිතො,
චක්ඛු සබ්බස්ස ලොකස්ස අකුකාරෙ තමො නුදෙ.

ගතිමනො, සතිමනො, ධිතිමනොව යො ඉසි,
සද්ධිමධාරණො ථෙරො ආනන්දො රතනාකරො.
පරිච්ඡේදො මයා සන්ධා කතං බුද්ධියා සාසනං,
මනිනො ගරුණො භාගෙ නන්ති දුනි පුනබ්බවො”ති

ඉමා ගාරා අභාසි.

තත් පිසුනෙනව්වා¹ති ආදිනො වෙ ගාරා ජබ්බග්ගියෙ භික්ඛු
දෙවදත්තපක්ඛියෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සංසග්ගං කරොතොති දිසවා තෙසං
ඔවාදදුනවසෙන වුත්තා. තත් පිසුනෙනව්වාති පිසුනාය වාචාය; තායති
සුත්තො පුත්තලො පිසුනොති වුත්තො යථා නිලගුණසුත්තො පටො
නිලොති. **කොබනෙනාති** කුර්ඛනසිලෙන; අත්තසම්පත්ති නිගුහන
ලක්ඛණස්ස මචේරස්ස සමභවනො **මච්ඡිනි**; **විභුනනදිනාති**
සත්තානං විභුතං විභවනං විනාසං ඉච්ඡෙනෙන විභුතං වා විපුංභාවො
හෙදො තං නන්දෙනෙන; සබ්බමෙතං දෙවදත්තපක්ඛියෙව සන්ධාය වුත්තං.
තෙ හි පඤ්චවත්ථිදීපනාය බහුජනෙ සමමාපට්ඨෙනෙහි නන්දෙනො සන්ධි
අවතින්ධාය² ථබ්බමච්ඡරියාදිමච්ඡරියපක්ඛා මහජනස්ස මහතො අනන්ධාය
පට්ඨපජ්ජි. **සසිංහනාති** සහායභාවං සංසග්ගං **නිකරෙය්**; කිං කාරණා?
සාපො කාපුට්ඨෙති සබ්බමො කාපුට්ඨෙති පාපපුත්තලෙන සමාගමො
නිතිනො ලාමකො යෙ හිස්ස දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජනති තෙසං දුට්ඨතී
තාදිහෙදං බාලලක්ඛණමෙව ආවහති පගෙව වචනකරස්ස තෙනාහ
හගවා:- “යානි කානිපි භික්ඛවෙ හයානි සබ්බානි තානි බාලතො
උපපජ්ජනති නො පඤ්ඤිතො”³ති ආදි. යෙන පන සංසග්ගො
කාතබ්බො තං දසෙය්දං “සද්ධිනව්වා”ති ආදි වුත්තං. තත් **සද්ධි**
නාති කමෙ කමෙඵලසද්ධාය වෙව රතනත්තයසද්ධායව සමනනාගෙනෙන;
සෙසලෙනාති පියසිලෙන සිලසම්පන්නෙනෙන; **සඤ්ඤවනාති** උදයබ්බය
ගාමිනියා නිබ්බෙධිකාය පඤ්ඤාය වසෙන පඤ්ඤසම්පන්නෙනෙන; **බහුසු**
තෙනාති පරියත්තිපට්ටෙබ්බාසුස්ස වචනං පාරිසුරියා බහුසුත්තෙනෙන;
හදොති තෙන නාදිසෙන සාමුත්තා සබ්බමො හදො සුන්දරෙ කල්යාණො;
දිට්ඨධම්මකාදිහෙදං අන්ධං ආවහනීති අභිප්පායො. “පස්සවිත්තකත”නති
ආදිකා සත්ත ගාරා අත්තනො රූපසම්පත්තිං දිසවා කාමසඤ්ඤා උප්පා
දෙනතිසා උත්තරාය නාම උපාසිකාය කායචිත්තජ්ජනනන්ධං භාසිතා.
අමබ්ජාලිං ගණිතං දිසවා විකම්පනවිත්තානං ඔවාදදුනන්ධිති
වදනති. තා හෙව්වා වුත්තන්ධාව. “බහුසුත්තො විත්තකතී”ති ආදි වෙ
ගාරා ථෙරෙන අරහත්තං පත්වා උදුනවසෙන භාසිතා. තත් **පට්ඨාද**
කොති උපට්ඨාකො; **සෙය්** **කපෙසනීති** අරහත්තපත්තිසමනනකරං
සසිත්තතා වුත්තං ථෙරෙහි හි බහුදෙව රතනිං වඛිතමෙන විතිනාමෙත්වා
සරිරං උතුං ගාභාපෙත්වා ඔවරණං³ පට්ඨිත්වා සබ්බං මඤ්චකෙ නිසින්නො
පාදව භූමිතො මුත්තා අප්පත්තඤ්ච සීසං බිවෙබ්බාගනං න ඵන්තනරෙ

1. පිසුනෙනව්විඅනි.
2. බ්බිච්ඡායානිකත්ථි.

3. අං: නි: නික: නි: බාලවග්ග 1 සුත්ත
3. ඔවරණං³තිඅනි.

අරහත්තං පත්වා සබ්බිති. **බිණ්ණසමොති** පරික්ඛණ්ණවතුරාසවො; තතො එව චතුතිපි සොගෙති **විසංසුතො** රාගසංඛතාදීනං අභික්ඛන්තත්තො **සංඛතාදීනො** සබ්බසො කිලෙසපරිලාභස්ස චූපසන්නත්තො **සුභිබ්බතො** සිතිතුතොති අපේ. “යසම් පතිට්ඨිතා ධම්මා”ති ථෙරං උද්දස්ස බිණ්ණ සවමහාමුහුත්තා භාසිතා ගාථා. උපට්ඨිතාය ති ධම්මසංඛිතිතියා ථෙරං උද්දස්ස යෙති භික්ඛුනි¹ “එකො භික්ඛු විස්සගඤ්ඤං වායති”ති චුත්තං. අථ ථෙරෙ අධිගතෙ අරහතෙත්ත සත්තපණ්ණිගුහාචාරං සංඛස්ස සාමග්ගදුන්නන්දං ආගතො, තස්ස බිණ්ණසවමහාවපජාසනෙන සුද්ධාවාසමහාමුහුත්තො තෙ භික්ඛු ලජ්ජාපෙන්නො “යසම් පතිට්ඨිතා ධම්මා”ති ගාථමාහ. තස්සන්දො “**බුබුස්ස** හගට්ඨො ධම්මා තෙනෙව අධිගතා පච්චේදිතාච පටිච්චෙධපරි යතතිධම්මා **සසම්**. පුරිසවිසෙසෙ **පතිට්ඨිතා සොඤ්ඤං** නොත්තතො **ගොතමො** ධම්මහණ්ඩාගාරිකො සඋපාදිසෙසතිබ්බානස්ස අධිගතත්තා ඉද්දති අනුපාදිසෙසතිබ්බානගමනෙ මග්ගෙ පතිට්ඨති තස්ස එකංස භාති”ති. අපේකදිට්ඨං **ගොපකමොග්ගලානො** නාම බ්‍රාහ්මණො ථෙරං පුච්ඡ “ත්වං බහුස්සුතොති බුද්ධිසාසනෙ පාකවො කිත්තකා ධම්මා තෙ සථාර් භාසිතා තස්ස ධාරිතා?”ති තස්ස ථෙරො පටිච්චනං දෙනො “වාසිති”ති ගාථමාහ. තත්ථ **වාසිතිසහස්සානි**ති යොජනා. **බුද්ධිගොග්ගති**තති සමමාසමුද්ධිතො උග්ගණ්ඨි; විසහස්සාධිකාති අසිතිධම්මකඛකිසහස්සාති සත්ථ සන්තිකා අධිගණ්ඨිතති අපේ. **මෙ සහස්සානිතිභික්ඛුතො**ති වෙ ධම්මකඛකි සහස්සාති භික්ඛුතො ගණ්ඨි. ධම්මසෙනාපතිආදීනං භික්ඛුනං සන්තිකා අධිගට්ඨි; **වතුරාසිතිසහස්සානි**ති තද්වහං සමොධානෙනා චතුසහස්සාධිකාති අසිතිසහස්සාති; **සෙ මෙ ධම්මා පචනතිතො**ති සෙ යථාචුත්තපරිමාණං ධම්මකඛකිසා මග්ගං පගුණං වාචුග්ගතා ජීවහග්ගෙ පරිචත්තනතිති. අපේකද ථෙරෙ සාසනෙ පබ්බජිතා විපස්සනාධුරෙපි ගන්ථධුරෙපි අනනුයුත්තං එකං පුග්ගලං දිස්වා බාහුස්සවමාහාවෙ අදීනවං පකාසෙන්නො **අපසස්සුතා** සන්ති ගාථමාහ. තත්ථ **අපසස්සුතා**සන්ති එකස්ස මිත්තංවා පණ්ණා සානං අථවා පන වග්ගානං අත්තමසො එකස්ස මිත්තං වා සුත්තත්තා නමපි උග්ගතිතානං අභාවෙන අපසස්සුතො අසං; කමමරිඨානං පන ගහෙනා අනුයුස්සන්නො බහුස්සුතොච. **බලිවෙදොච ජීරති**ති යථා බලිවෙදො ජීරමානො වඤ්ඤමානො නෙවමාතු න පිතු න සෙසඤ්ඤානං අන්ධා වඤ්ඤති අථවො නිරන්තරමෙව ජීරති එවමෙව. අයමපි නඋපජ්ඣාය වත්තං කරෙති න ආවරියවත්තං න ආගතතුකවත්තාදීති න භාවනං අනුයුස්සති නිරන්තරමෙව ජීරති. **මංසානි නස්ස වඤ්ඤති**ති යථා බලිවෙදස්ස “කසනභාරවහනාදීසු අසමන්තො එසො”ති අරඤ්ඤ විස්සවර්ස්ස යථා තථා විවරන්තස්ස බාදන්තස්ස පිටන්තස්ස මංසාති තස්ස වඤ්ඤති එමමෙව ඉමස්සපි උපජ්ඣායාදීති විස්සවර්ස්ස සංඛං නිස්සාය වත්තාතෙ පච්චසෙ ලභිතා උද්ධං විරෙවනාදීති කතා කාසං පොසෙන්නස්ස මංසාති වඤ්ඤති ථුලසරිරො හුත්වා විවරති. **සෙද්දො**ති

ලොකියලොකුතනුන් පනස පසුඤ්චකඛ්ඤාලමනනාපි න වඩ්ඪති. අරඤ්ඤා ගවේල්ලනාදීනි විය අසා ජමාරනි පන නිසාය තණ්හාවෙව නවවිධමානොව වඩ්ඪතිති අධිපායො. “බ්‍රහ්මසුතො”ති ගාථා අතතනො බාහුසාවං නිසාය අඤ්ඤා අතිමඤ්ඤානං එකං හිකුං උද්දියා වුත්තා. තථ සුගෙනාති සුතභෙතු අතතනො බාහුසාවං නිමිත්තං; අනිමඤ්ඤා නීති අතිකක්ඛිනා මඤ්ඤති අතතානං උක්කංසෙනො පරං පරිභවති; නපේමාති යථා අකො අකිකාරෙ තෙලපජේතං ධාරෙනො ආලොක දුතෙන පරෙසංයෙව අන්තාවහො න අතතනො තපේව පරියතති බාහුසාවෙවන් සුතවා පුග්ගලො සුතෙන අනුපපන්නො අතතනො අන්තං අපරිපුරෙනො අකො ඤ්ඤාලොකදුතෙන පරෙසංයෙව අන්තාවහො න අතතනො. පදිපමාගේ අකො විය මග්ගං උපට්ඨාතිති. ඉද්දති බාහුසාවෙව ආනිසංසං දසෙසන්නො: “බ්‍රහ්මසුත”නති ගාථාමත. තථ උපාසෙය්‍යාති පසිරුපාසෙය්‍ය; සුගඤ්ච නවිනාසගෙති බ්‍රහ්මසුතං පසිරුපාසිනා ලද්ධං සුතඤ්ච නවිනාසෙය්‍ය නසුසෙය්‍ය ධාරණපරිවය පරිපුර්ණමනසිකාරෙති වර්ණෙය්‍ය; නං මූලං බ්‍රහ්මවර්ණෙය්‍යාති යෙමා බ්‍රහ්මසුතං පසිරුපාසිනා ලද්ධං නං සුතං පරියතතිබාහුසාවං මග්ග බ්‍රහ්මවර්ණෙය්‍ය මූලං පධානකාරණං; නසමා බ්‍රහ්මවර්ණෙය්‍යාති විමුත්තා යතනසිගෙ ධර්මා යථාසුතස්ස බ්‍රහ්මස්ස කරණෙන පඨමං පරියතති බ්‍රහ්මවර්ණෙ හවෙය්‍ය. ඉද්දති පරියතතිබාහුසාවෙවන සාධෙතබ්බමන්තං දසෙය්‍යං “පුබ්බාපරඤ්ඤා”ති ආදි වුත්තං. තථ පුබ්බඤ්ච අපරඤ්ච ජානාතිති පුබ්බාපරඤ්ඤා; එකිසාහි ගාථාය පුබ්බභාගෙ අපඤ්ඤාය මානෙපි පුබ්බභාගෙමා පඤ්ඤායමානෙ අපරභාගෙ අපඤ්ඤායමානෙපි ඉමස්ස අපරභාගස්ස ඉමිනා පුබ්බභාගෙන ඉමස්සවා පුබ්බභාගස්ස ඉමිනා අපරභාගෙන හවිතබ්බනති ජානෙනො පුබ්බාපරඤ්ඤානාම. අතතන්තදිගෙදං තස්ස තස්ස භාසිතස්ස අන්තං ජානාතිති අන්තඤ්ඤා; නිරුතතිපදකොවිදෙති නිරුතතියං සෙසපදෙසුපිවති වතුසුපිපටි සමතිදසු ඡෙකො; සුගඤ්ච නසමා ගණ්ඨාතිති තෙනෙව කොවිදභාවෙන අන්තො බ්‍රහ්මජනොව බ්‍රහ්මං සුගඤ්චතමෙව කතො ගණ්ඨාති; අන්තඤ්චාපෙතිකතිති යථාසුතස්ස යථාපරියතතස්ස බ්‍රහ්මස්ස අන්තං උපපරිකති ඉතිසිලං, ඉතිසමාධි, ඉතිපඤ්ඤා, ඉමෙ රුපාරුපබ්‍රමාති මතසා අනුපෙකති; බ්‍රහ්මාජන්දකතො භොතිති තෙසු මතසා අනුපෙකතිතෙසු බ්‍රහ්මසු දිට්ඨිතිජ්ඣානකතිකතියා නිජ්ඣානං බ්‍රහ්මා පෙකො රුපපරිග්ගතාදිමුඛෙන විපස්සනාහිතිවෙසෙ ඡන්දකතො ඡන්ද ජාතො ගොති; තථාභුතොව විපස්සනාකමමං කරෙනො උස්සතිකො තුලෙති. තංතංපඨමයනාමරුපදස්සනවසෙන උස්සාහං කතො තනො පරං තිලකඛණං ආරෙපෙකො තුලෙති අනිව්‍යානතිපි දුක්ඛනතිපි අනතතාතිපි නං නාමරුපං තීරෙති විපස්සති. සමසෙ සො පදහති අජකිතතං සුසමාතිතොති සො එවං පස්සන්නො පග්ගහෙනබ්බාදි සමසෙ විතතස්ස පග්ගහෙනාදිනා පදහති පදහන්නොව ගොවරජකිතෙන විපස්සනාගමධිනා මග්ගසමාධිනා ව සුට්ඨි සමාතිතො හවෙය්‍ය අසමා

ධානභතභූතො කිලෙසෙ පජ්ඣෙය්‍ය ස්වායං ගුණො සබ්බොපි යත්තො
 බහුස්සුතං ධම්මධරං සප්පඤ්ඤං චුබ්බසාවතං පසිරුපාසනතස්ස
 භොති. තස්මා අසඬිතං ධම්මං ආරබ්භ දුක්ඛාදිසු පරිඤ්ඤාදිවිසිට්ඨං
 කීවම්තාය ධම්මවිඤ්ඤාණසඬිතං ධම්මඤ්ඤං ආකඬ්ඛනො නාථාච්චිඨං
 චුත්තප්පකාරං කල්‍යාණමිත්තං හජෙථ තෙවෙය්‍ය පසිරුපාසෙය්‍යාති
 අනේවා. එවං බහුපකාරතාය තස්ස පූජනීයතං දස්සෙන්නො “බහුස්සු
 තො”ති ගාථමාහ. තස්සන්තො “සුත්තගෙය්‍යාදිබහුස්සුතං එතස්සාති
 බහුස්සුතො තමෙව දෙසනාධම්මං සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිභවසා
 විය අවිතස්සන්තං ධාරෙතීති ධම්මධරෙ තතොථව මිහෙසිනො
 හගවතො ධම්මකොසං ධම්මරත්තං ආරක්ඛතීති සොඤ්ඤාසොඤ්ඤා යත්තො
 සද්දෙවකස්ස ලොකස්ස සමදස්සනෙන මක්ඛුභූතො තස්මා මක්ඛු සබ්බස්ස
 ලොකස්ස පූජනීයො මානනීයො”ති. බහුස්සුතභාවෙන බහුජ්ඣාසස්ස
 පූජනීයභාවදස්සන්තො නිගමනවසෙන පුනරි බහුස්සුතොති චුත්තං.
 එවරුපං කල්‍යාණමිත්තං ලභිත්වාපි කාරකස්සෙව අපරිහානි න අකාර
 කස්සාති දස්සෙන්නො “ධම්මාරම්මො”ති ගාථමාහ. තත් නිවාසනවෙඨන
 සමථවිපස්සනාධම්මො ආරම්භො තස්මිං එව ධම්මෙ රතො අභිරතොති
 ධම්මරත්තො තස්සෙව ධම්මස්ස පුනපුනං විත්තනෙන ධම්මං අනු
 විචිත්තං ධම්මං ආවජෙන්නො මනසිකරෙතීති අනේවා. අනුස්සරනති
 තමෙව ධම්මං අනුස්සරන්නො; සබ්බමොති එවරුපො භික්ඛු සත්තතිං
 සප්පභෙදා බොධිපක්ඛිපධම්මා නවවිධලොකුත්තරධම්මා ච නපරිහා
 යති න කදපි තස්ස තතො පරිහානි භොතීති අනේවා.

අපේකදිවසං කායෙ අවිතර්ගං කුසීතං භීතවිරියං සොසලලාසාති
 නාමං භික්ඛුං සංවෙජෙන්නො “කායමච්ඡරගරුතො”ති ගාථමාහ. තත්
 සොසලලාසාති කායදලිඛිබහුලස්ස කායෙ මමත්තස්ස
 ආවරිපුප්ඤ්ඤායානම්පි කායෙන කත්තබ්බං කිඤ්චි අනත්වා විවරත්තස්ස;
 භික්ඛාමිතොති අත්තනො කායෙ ජීවිතෙව බණ් බණ් පරිභිස්‍ය
 මානො; අනුට්ඨාසෙති සිලාදීනං පරිපූරණවසෙන උට්ඨානවිරියං නක්ඛ
 රෙය්‍ය; සමිදසුඛවිභස්සාති අත්තනො සරිරස්ස සුඛාපනෙනෙව ගෙඩං
 ආපනතස්ස; කුතො සමිඤ්චාසුතාති එවරුපස්ස පුත්තලස්ස සාමඤ්ඤ
 වසෙන කුතො සුඛවිහාරෙ ථාසුචිහාරෙ නතස්ස විජ්ජනීති අනේවා.

“න පෙක්ඛන්ති”ති ආදිකා ආයසමනො සාමිපුත්තස්ස ධම්මසෙනා
 පතිනො පරිනිබ්බුතභාවං සුත්වා ථෙරෙන භාසිතා. තත් නිපෙක්ඛන්ති
 දිකා සබ්බාති පුරස්මාදිභෙදා සබ්බදිසා නපෙක්ඛන්ති; දිසාමුලෙහාති
 අනේවා. ධම්මා නිප්පටිහන්ති මන්ති පුබ්බෙ සුට්ඨි පගුණාපි පරියත්ති
 ධම්මා ඉදුන් සක්කච්චං සමන්තාහරියමානාපි මස්සං න උපට්ඨන්ති;
 ගතො කල්‍යාණමිත්තමිති සද්දෙවකස්ස ලොකස්ස කල්‍යාණමිත්ත
 භූතෙ ධම්මසෙනාපතිමි අනුපාදිසෙසතිබ්බානං ගතො; අකිංකාරං ච
 බාසෙතීති සබ්බොපායං ලොකො අකිංකාරො විය උපට්ඨාති; අබ්බන්ති¹

1. අපපතිත'තිඅප්ථි.

සභාසඟ්ගානි අපගතසභාසඟ්ගා; කලාණමිතතරතිතසානි අපේ
 අතිගතසඟ්ගානි ආසමතො අතිතො හුතා නිබ්බානගතසඟ්ගා
 කසා; සඵරි පරිනිබ්බුතෙති අපේ. **සඵා කාසගනාසනීති** කාසගතා
 සතිභාවතා තකකරසා සඵා එකතතතිතාවතා **එතාදිසං** අනාර්යා
 පුත්තලසා එවං එකතතතිතාවතං **අඤ්ඤං මිත්තං** නාම නිජි සනා
 ර්යා අඤ්ඤපි භාවතා තිතාවතා එවාති අධිපපායො. **සුභිණාති**
 පොරාණා; **සාදිපුත්තාදිකෙ** කලාණමිතෙන සකාය වදති. **නවෙහිති**
 නවකෙහි; **නසමෙ** මෙති මග්ගං විතතං නසමාගච්ඡති. නතෙ මම විතතං
 ආරඨෙනතීති අපේ. **සඵප්ප එකොව කුසාමිති** සො අහං අප්ප
 වුඤ්ඤතරෙහි පිරහිතො එකොව හුතා කුසාමි කුසාපපසුතො හොමි;
වසුසෙතොති වසුසාලෙ කුලාවකං උපෙතො පකඨිවිස. **වාසුසෙ**
තොති පාළි. වාසං උපගතොති අපේ. “දසසනාය අභිකකතෙන”ති
 ගාරා සඵාරා භාසිතා. තසාපේ “මම දසසනාය අභිකකතෙන
 නානාවිධවිදෙසපට්ඨසිකඤ්චුප්පෙන ආනන්ද! මම උපසඤ්චතං මාචා
 රෙසි කසමා?” තෙ **සොනාගේ** ධම්මසා මමං **සසානතු** අයමෙව
 දසසනාය **සමසො**”ති. තං සුතා ථෙරො දසසනාය “අභිකකතෙන”ති
 අපරං ගාරාමාහ. ඉමාසති ගාරාය සමඤ්චුප්පෙන පුරිමගාරා ඉධ නිකඤ්චතා.
 තෙනෙව “සවාහං දෙසනතරතො ආනතාගතෙ තාවදෙව දසසනාය
 ලච්ඡාමි”ති එතසා පදසා අඤ්ඤාති දසසනාය. “පනතවිසතිවසානී”ති
 පඤ්ච ගාරා අතතතො අග්ගපට්ඨාසභාවං දීපෙතො වුත්තා. ආරද්ධ
 කමමඤ්චාන”භාවෙනති සඵු උපට්ඨාන පසුතභාවෙනව ථෙරසා මග්ගෙන
 අසමුච්ඡන්තාපි කාමසඤ්ඤාදසො න උපපජ්ජ. කායවිචිතොකමමා
 නිව සබ්බකාලං සඵරි මෙනතාපුබ්බසමාති මෙනතානුපරිවත්තාති
 අහසු. තඤ්ච **සනභවිසනීවසානීති** පඤ්චවිසති සංචල්ඡාති; **සෙකඤ්ච**
භුතසා මෙ සතොති සෙකඤ්චමයං සොතාපතතිඵලෙ සිතසා මෙ සතො;
කාමසඤ්ඤාති කාමසගතතා සඤ්ඤා න උපපජ්ජ. එඤ්ච කාමසඤ්ඤාදි
 අනුප්පවතතිවසෙන අතතතො ආසයසුඤ්ඤා දසසනාය. **මෙතෙන න**
කාසකමෙමනාති ආදිනා පයොගසුඤ්ඤා, තඤ්ච ගඤ්ඤාපියං පරිගණකර
 ඤාදිනා සඵු විතතපරිවිතතකරණෙනව මෙනතං. කායකමමං වෙදි
 තබ්බං ධම්මදෙසනාය කාලාරොචනාදිනා මෙනතං විචිකමමං, රහොගතසා
 සඵාරං උද්දිසා හිතුපසංභාරමනසිකාරෙන මෙනතං මනොකමමං.
 ඤාණං මෙ **උදපජ්ජථාති** අතතතො සෙකඤ්චමපතතිමාහ. “අහං
 සකරණීයොමිති”ති සඵු පරිනිබ්බානෙ උපට්ඨිතෙ මණ්ඩලමාලං පටි
 සිචා කපිසිසං ආලම්බිතා සොකාහිභුතෙන වුත්තගාරා. තඤ්ච **සකරණී**
යොමිති දුක්ඛපරිජානනාදිනා කරණීයෙන සකරණීයො අමහි; **අපසභා**
මානසොති අනභිගතාරහතො; **සඤ්ච මෙතිබ්බානාන**ති මග්ගං සඵු
 පරිනිබ්බානඤ්ච උපට්ඨිතං **සො අමහං අනුකමපණො**ති යො සඵා මග්ගං
 අනුග්ගාගතො; “තද්දියං සිතනක”නති ගාරා සඵු පරිනිබ්බානකාලෙ
 පඨවිකමපනදෙවදුඤ්චිඵලනාදිකෙ දිසා සඤ්ඤාතසංවෙගෙන වුත්තගාරා.

1. තසාමිති අපි. 2. ආරම් උපසානසාති කසඵමි.

“බහුසුසුතො”ති ආදිකා තිසෙසා ගාථා ථෙරං පසංසනෙනති සබ්බිති කාරෙති ධර්මිනා. තත් භතීමනොනාති අසද්ධියාය සද්ධනායාය සමන්තා ගතො; සතීමනොනාති පරමෙන සතීනෙපකෙකන සමන්තාගතො; බිතීමනොනාති අසාධාරණොය බසස්සන්තාචාරිධාරණසමන්තාය බිතීසමපන්නති සමන්තාගතො; අයං හි ථෙරෙ එකපදෙසෙව ධර්මා සට්ඨිපදසහස්සාති සන්ධාර කපිතතිසාමෙනෙව ගණනාති ගතිතස්සෙව සුවණ්ණභාජනෙ පකපිතතසීගවසා විස සබ්බකාලං නවිනස්සති. අවිපරිතබසස්සන්තාච ධාරණසමන්තාය සතිපුබ්බභිගමාය පසද්ධො අන්තාරිධාරණසමන්තාය පසද්ධො පුබ්බභිගමාය සතිසාව සමන්තාගතො. තෙනාහ භගවා:- “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුසුසුතාන”නෙති ආදි. තථාචාහ: ධම්මසෙනාපති “ආයසවා ආනිසෙසො අන්තරාසෙ”ති ආදි. රතනා කණෙති සද්ධම්මරතනස්ස ආකර්මනො; “පරිවිණේණා”ති ගාථා පරි තිබ්බානකාලෙ ථෙරෙන භාසිතා සා වුගන්තා ඵව.

ආනිසෙසෙර ගාථාවණ්ණනා

ති වසීතා.

තිංසනිපාතවණ්ණනා සමන්තා

වක්කාලියතිපාතෙ නගණෙන පුරකබ්බොති ආදිකා ආයසවතො මහාසංඝපණ්ණාසරස්ස ගාථා. අයං කීර පළමුගතරස්ස භගවතො කාලෙ සංඝට්ඨිනගෙර මෙදෙසො නාම අසීතිකොට්ඨිභවො ඩුට්ඨිමිකො අනොසි සො උපාසකො හුන්වා බුද්ධිමාමකො ධම්මමාමකො සබ්බමාමකො විහරනොනා එකසමී. උපොසථදිවසෙ පානොව සුභොජනං භුඤ්ජිතා උපොසථභිනාති අධිවංශ ගතිපුප්ඵාදීති ගහෙනවා විහාරං ගන්තවා සන්ධාරං පුජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි තසමී ව බණේ සන්ධා මහානිස පණ්ණාසරං. නාම තතිසසාවකං “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං බුහුබ්බධරානං¹ යදිදං නිසෙසො”ති එතදග්ගෙ ධර්මසි. උපාසකො තං සුන්වා පසනෙනා ධම්මකථාවසානෙ මහාජනෙ උච්චාය ගතෙ සන්ධාරං වන්දිත්වා “සෙව මග්ගං භික්ඛං අධිවාසෙථා”ති ආහ. “මහා බො උපාසක! භික්ඛුසංඝො”ති. කිත්තකො? භගවා! ති. “අධිසට්ඨිභික්ඛුසත්තසහස්ස”නති. “හනෙන! එකසාමණේරමපි විහාරෙ අසෙසෙත්වා භික්ඛං අධිවාසෙථා”ති. සන්ධා අධිවාසෙසි. උපාසකො සන්ධු අධිවාසනං විදිත්වා ගෙහං ගන්තවා මහාදුතං සජ්ජෙත්වා පුන දිවසෙ සන්ධු කාලං ආරොවාපෙසි. සන්ධා පත්තවිවරමාදුග භික්ඛුසංඝපරිවුතො උපාසකස්ස ඝරං ගන්තවා පසද්ධත්තාසනෙ නිසීනෙනා දකඛිණොදකාච සානෙ යාගුආදීති සමපට්ඨන්තො හත්තවිසංගං අකාසි. උපාසකොපි

a. අං: නි: එක: 4 එද රඟගමක.

1. බුහුබ්බධරානති අබ්බුත්තරභික්ඛා:

b. අං: නි: පණ්ණාසක: 17 ආභාසමග්ග 9 සුත්ත.

සඤ්ඤානිකෙ නිසිදි. තස්මිං අනතරෙ මහානිසග්ගෙත්ථෙරානි පිණ්ඩාය වරතොතා තමෙව විපිං පටිපජ්ජි. උපාසකො දිස්වා උට්ඨාය ගන්ත්වා ථෙරං වජ්ඣන්තා “පතනං හතෙන! දෙථා”ති ආහ. ථෙරො පතනං අදුසි. “හතෙන! ඉධෙව පටිසථ සභාපි ගෙහෙ නිසිනොතා”ති. නවට්ටිස්සති උපාසකාති. උපාසකො ථෙරස්ස පතනං ගහෙත්වා පිණ්ඩපාතස්ස පුරෙත්වා නිහරිත්වා අදුසි. තතො ථෙරං අනුගන්ත්වා නිවත්තො සඤ්ඤා සන්තිකෙ නිසිදිත්වා එවමාහ: “හතෙන! මහානිසග්ගෙත්ථෙරානි සභා ගෙහෙ නිසිනොතාති චුත්තෙති පටිසිතුං නඉවජ් අප්පි නුඛො එතස්ස තුමහාකං ගුණෙති අතිරෙකගුණා?”ති බුද්ධානඤ්ඤි වණ්ණමචෙත්ථරං නාම නත්ථි. අථ සභා එවමාහ: “උපාසක! මයං භික්ඛං ආගමෙමානා ගෙහෙ නිසි දුම සො පන භික්ඛු න එවං නිසිදිත්වා භික්ඛං උදික්ඛති මයං ගාමනත සෙනාසනෙ වසාම සො අරඤ්ඤාසමිං යෙව වසති මයං ඡෙත්තා වසාම සො අබ්බොකාසමිං යෙව වසති.” ඉති තස්ස අයඤ්ඤි ගුණො අයඤ්ඤි ගුණොති මහාසමුද්ධං පුරයමානො විය කපෙසි. උපාසකො පකතිසාපි ජලමානදිපො තෙලෙන ආසිත්තො විය සුට්ඨනරං පසන්නො හුත්වා විනොසි: “කිං මස්සං අඤ්ඤාය සමපතතියා? අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ බුත්තභගිරාතං අග්ගභාවන්තං පඤ්ඤා කරස්සාමි”ති. සො පුනපි සභාරං නිමන්නත්වා තෙනෙව නියාමෙන සත්ත දිවසෙ මහා දුතං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ බුද්ධපථවුමස්ස මහාභික්ඛුසඛස්ස තිථි වරාති දත්වා සඤ්ඤා පාදමුලෙ නිපජ්ජන්තා එවමාහ: “යං මෙ හතෙන! සත්තදිවසෙ දුතං දෙනතස්ස මෙත්තං කායකමමං මෙත්තං චිතිකමමං මෙත්තං මනොකමමං පට්ඨපට්ඨිතං ඉමිනාහං න අඤ්ඤං දෙවසමපතතිං වා සකකමාරබුභමසමපතතිංවා පඤ්ඤි ඉදං පන මෙ කමමං අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ මහානිසග්ගෙත්ථෙරානි පතනාදානනතරං පාපුණ්ණන්තාය තෙරසබුත්තභගිරාතං අග්ගභාවස්ස පට්ඨයාධිකාරො¹ හොතු”ති. සභා “මහත්තං ධානං ඉමිනා පඤ්ඤං සමිජ්ඣස්සති නුඛො නො?”ති ඔලොකෙනො සමිජ්ඣන්තාවං දිස්වා ආහ: “මනාපං තෙ ධානං පඤ්ඤං අනාගතෙ සත්තසංඝස්සකප්පාවසානෙ ගොගමො නාම බුද්ධො උපපජ්ජස්සති තස්ස නිං තතිසාවකො මහාකස්ස පඤ්ඤෙති නාම භවිස්සති”ති. තං සුත්වා උපාසකො “බුද්ධානං චෙ කථා නාම නත්ථි”ති පුන දිවසෙ පතනබ්බං විය තං සමපතතිං අමඤ්ඤිත්ථ. සො සාවතාසුකං දුතං දත්වා සීලං රක්ඛන්තා නානප්පකාරං කල්‍යාණ කමමං කත්වා තථි කාලංකතො සග්ගෙ නිබ්බන්ති. තතො පට්ඨාය දෙවමනුස්සෙසු සමපතතිං අනුභවන්නො ඉතො එකනවුතිකප්පෙ විපසංඝි සමමාසමුද්ධෙ බ්බුමිතිනගරං නිස්සාය ටෙමෙ මීගදුසෙ විහරන්නෙ දෙවලොකා වචන්තා අඤ්ඤානරසමිං පරිජ්ඣණ්ණත්වාගමණ්ණලෙ නිබ්බන්ති. තස්මිංව කාලෙ විපසංඝිහන්තා සත්තමෙ සත්තමෙ සංවිච්ඡරෙ ධමමං කපෙසි. මහත්තං කොලාහලං හොති. සකලජමබුද්ධෙ දෙවතා “සභා ධමමං කපෙසන්ති”ති ආරොචෙනති. බ්‍රාහ්මණො තං සායනං අස්සෙසාසී. තස්සව

1. සමසායෙති අභිභූතතරථකථා.

නිවාසනසාවකො එකොව හොති තථාමුඛගණියා, පාරුපනං පන විනතමපි එකමෙව, සකලනගරෙ එකසාවකමුඛගණියා පඤ්ඤාසි. සො මුඛගණිනං කෙනවිදෙව කිවෙවන සනතිපාතෙ සති මුඛගණිං ගෙනෙ ධපෙතො සයං තං වන්. පාරුපිතො ගව්ඡති, මුඛගණිනං සනති පාතෙ සති සයං ගෙනෙ තිට්ඨති මුඛගණි තං වන්. පාරුපිතො ගව්ඡති තස්මිං පන දිවසෙ මුඛගණො මුඛගණිං ආහ “හොති ! කිං රතනං ධම්මං සුඤ්ඤාසි දිවා?”ති “මයං මාතුගාමජාතිකා නාම රතනං සොතුං නගකෙකාම දිවා සොසාමා”ති මුඛගණිං ගෙනෙ ධපෙතො වන්. පාරුපිතො උපාසිකාති සද්ධිං දිවා ගතත්වා සන්තාරං වන්ති. එකමනෙත නිසිතතා ධම්මං සුත්වා උපාසිකාති සද්ධිං අගමාසි. අප් මුඛගණො මුඛගණිං ගෙනෙ ධපෙත්වා වන්. පාරුපිතො විහාරං ගතො, තස්මිං සමයෙ සන්තා පරිසමජෙක්ඛි අලභිකතධම්මාසනෙ නිසිතෙනා විතතබ්ජනිං ආදාය ආකාසගමිහං ඔතාරෙතොතා විස සිනෙරුං මන්. කත්වා සාගරං නිමමපේතොතා විස ධම්මකප්. කපේසි මුඛගණස්ස පරිසපරිසනෙත නිසිතනස්ස ධම්මං සුඤ්ඤාසස්ස පඨමයාමස්මිං යෙව සකලසරීරං පුරස්මානා පඤ්චවණණො පිති උපපජ්ජි. සො පාරුතවන්. සංහරිතො ‘දසබලස්ස දස්සාමි’ති විනෙතසි. අප්ස්ස ආදීනවසගස්ස දස්සස්මානං මමෙජ්ජං උපපජ්ජි. “මුඛගණියා තුග්ගඤ්ච¹ එකමෙව වන්. අඤ්ඤං කිඤ්චි පාරුපනං නත්ති අපාරුපිතොව නාම බහි වරිත්තුං නතකකා”ති. සබ්බථාපි අදදකාමො අහොසි. අප්ස්ස නිකඛනෙත පඨමයාමෙ මජ්ඣිමයාමෙපි තථා උපපජ්ජි. තපේව විනෙතත්වා තපේව අදදකාමො අහොසි. තස්ස මජ්ඣිමයාමෙ නිකඛනෙත පච්ඡිමයාමෙපි තපේව පිති උපපජ්ජි. සො ‘යං වා හොතු තං වා’ පච්ඡාපි ජාතිස්සා මි’ති වන්. සංහරිතො සන්ත්වා පාදමුලෙ ධපෙසි. තතො වාමනන්. ආභුජ්ජිතො දකඛණෙන හන්තො නිකඛතත්තුං අපෙඨාවෙතො “ජිතං මෙ ජිතං මෙ”ති තයො නාදෙ නදි. තස්මිඤ්ච යමයෙ බඤ්චුමා රාජා ධම්මාසනස්ස පච්ඡතො අනෙතා සාණියං නිසිතෙනා ධම්මං සුඤ්ඤාසි. රඤ්ඤාසව නාම ‘ජිතං මෙ’ති සද්දො අමනාපො හොති. සො පුරිසං පෙසෙසි. ගව්ඡ එතං පුච්ඡ ‘කිං වදාසි’ති සො තෙන ගතත්වා පුච්ඡතො ආහ, “අවසෙසා හන්තියානාදීනි ආරුග්ග අසිවමොදීනි ගතොතො පර සෙනං ජිනනති නතං අච්ඡරියං අහං පන පච්ඡතො ආගව්ඡනතස්ස ඤාටගොණස්ස මුග්ගරෙන සීසං භින්දිත්වා තං පලාපෙතොතා විස මමෙජ්ජ විතතං මද්දිත්වා පාරුතවන්. දසබලස්ස අදාසිං තං මෙ මච්ඡරියං ජිත”නති. සො පුරිසො ආගතත්වා තං පවතති. රඤ්ඤාස ආරොමෙසි. රාජා ආහ “අමෙත භණේ ! දසබලස්ස අනුරූපං නජාතිථන මුඛගණො ජානාති”ති වන්ත්සුගං පෙසෙසි තං දිස්වා මුඛගණො විනෙතසි. “අයං මග්ගං තුණ්හිතිසිතනස්ස පඨමං කිඤ්චි අදත්වා සන්ත්වාගුණෙ කිනෙතනතස්ස අදාසි සන්ත්වාගුණෙ පටිච්ච උපපනෙනන පන මග්ගං කො අත්ථො?”ති.

තමයි වන්දුගං දසබලසෙව අදයි. රුජ “කිං බ්‍රාහ්මණෙන කත”නති පුච්ඡන්තා තමයි තෙන වන්දුගං තථාගතසෙව දින්නානති සුන්තා අඤ්ඤාතිපි වෙ යුගාති පෙසෙසි. සො තාතිපි අදයි. රුජා අඤ්ඤා නිපි වහ්නාරිති එවං යාව මතංග වන්දුගාති පෙසෙසි. අථ බ්‍රාහ්මණො “ඉදං වඩ්ඪන්තා වඩ්ඪන්තා ගහණං විස ගොති”ති අත්තනො අන්ධාය එකං බ්‍රාහ්මණියා එකනති වෙ වන්දුගාති ගහෙන්තා නිංසයුගාති තථා ගතසෙව අදයි. තතො පටිසංසව සො සජ්ඣ විසංසාසිකො ජාතො. අථ නං රුජා එකදිවසං සීතසමසෙ සජ්ඣසන්නිකෙ ධම්මං පුණ්ණනං දිස්වා සතසහස්සඤ්ඤානං අත්තනා පාරුතරතතකමබ්ලං දන්තා ආහ: “ඉතො පටිසංස ඉමං පාරුපිත්වා ධම්මං පුණ්ණාති”ති. සො “කිං මෙ ඉමිනා කමබ්ලෙන ඉමසමීං පුත්තිකායෙ උපතීනෙනා”ති විනේතන්තා අනේතා ගතිකුපිසං තථාගතස්ස සසන්ධස්ස උපරි විතානං කන්තා අගමාසි. අපේක දිවසං රුජා පාතොව විහාරං ගන්තවා අනේතාගතිකුපිසං සජ්ඣසන්නිකෙ නිසීදි. තසමිඤ්ඤා සමසෙ ජබ්බණ්ණබ්‍රහ්මරසමිසො කමබ්ලෙ පටිභඤ්ඤානති කමබ්ලො අතිවිස විරෙවති. රුජා උල්ලාසකෙනො සඤ්ජානිත්වා ආහ: “හනෙන අමහාකං එසකමබ්ලො අමොති එකසංඛ්‍යා බ්‍රාහ්මණස්ස දින්නා”ති. “තුමෙහි මහාරුජ! බ්‍රාහ්මණො පුජිතො බ්‍රාහ්මණෙන මසං පුජිතා”ති. රුජා “බ්‍රාහ්මණො යුගතං අඤ්ඤාසි, නමස”නති පසිදිත්වා යං මත්‍රස්සානං උපකාරභූතං සබ්බං නං අට්ඨමිකං කන්තා සබ්බමිකං නාම දනං දන්තා පුරොතිත්තමානෙ ධම්මෙ. තොපි අට්ඨමිකං නාම මතුසට්ඨිගොතිති මතුසට්ඨිසල්ලාසහත්තාති උපතීඛන්ධාපෙන්තා යාවජීවං දනං දන්තා සීලං රක්ඛිත්වා තතො චුතො සගෙහ නිබ්බන්ති. පුත්ත තතො චුතො ඉමසමීං කප්පෙ කොණ්ඩාගමනියං හගවතො කස්සපස්ස දසබලස්සවාති මින්නං බ්‍රහ්මානං අත්තනෙර ඛාරණ්ඩියං කුට්ටබ්බසතෙර නිබ්බන්තො බ්‍රහ්මමන්තාය සරාවාසං වසනො එකදිවසං අරඤ්ඤ ජඩ්ඤා විහාරං වරති. තසමිංව සමසෙ පච්චෙකබ්‍රහ්මො නදීතිරෙ විවර කමමං කරොනේතා අනුචානෙ අප්පහොනේතා සංහරිත්වා ධම්මෙ අරඤ්ඤා, සො දිස්වා කසමා භනෙන සංහරිත්වා ධම්මො?ති “අනුචානො නප්පහොති”ති “ඉමිනා හනෙන කරොථා”ති සාටකං දන්තා “නිබ්බන්ත නිබ්බන්තමානෙ මෙ කෙනවි පරිහාති මා හොතු”ති පච්චං ධම්මෙ, සතෙපිස්ස හතිනියා සද්ධිං හරියාය කලහං කරොනාතියා පච්චෙකබ්‍රහ්මො පිණ්ඩාය පාචිසි. අථස්ස හතිති පච්චෙකබ්‍රහ්මස්ස පිණ්ඩපාතං දන්තා තස්ස භරියං සකියං “එවරුපං බාලං යොජනසතෙන පරිවජේය්‍ය”නති පච්චං පට්ඨපෙසි. සා ගෙහඛිතණේ සිත්වා සුන්තා “ඉමාය දින්නහත්තං මා එසභුඤ්ජ”ති පත්තං ගහෙන්තා පිණ්ඩපාතං ඡෙඩ්ධන්තා කලලස්ස පුරෙත්වා අදයි. ඉතරා දිස්වා “බාලෙ! නිං මං තාව අසකොස වා පහර වා එවරුපස්ස පන වෙඅසඤ්ඤායාති පුරිතපාරමිස්ස පත්තතො හත්තං ඡෙඩ්ධන්තා කලලං දදානං නසුත්ත”නති ආහ. අථස්ස භරියාය පටිසඤ්ඤානං උපපජ්ජි. සා “තිට්ඨ එහනෙන”ති කලලං ඡෙඩ්ධන්තා පත්තා. අධාතිත්වා ගතිවුණ්ණෙන උබ්බවෙට්ඨන්තා පණ්ණිතහත්තස්ස මතුමබ්‍රහ්මස්ස

ව පුරෙණා උපරි ආසින්නෙන පදුමගඛවණ්ණෙන සප්පිනා විජේඡාන මානං පතනං පච්චිකල්ලධායා ගන්තං ධර්මපෙතා “යථා අයං පිණ්ඩා පාතො ඔහාසජාතො එවං ඔහාසජාතං මෙ සරීරං භොතු”ති පඤ්ඤා පට්ඨපෙසි.¹ පච්චිකල්ලධායා අනුමොදනං කතා අකාසං පකඛන්දි. තෙපි ජයංපතිකා සාවතාසුකා කුසලං කතා සග්ගෙන නිබ්බතති. පුත තතො වච්චා උපාසකො කාසාසගමාසමුදාකාලෙ ආරාණ්ඩියං අසිතිකොට්ඨකවිභවයා සෙට්ඨිනො පුතො හුතා ඉතරපි තාදිසසෙව සෙට්ඨිනො ධිතා හුතා නිබ්බතති. තස්ස වුද්ධිපත්තස්ස නමෙව සෙට්ඨිධිතරං ආනයිංසු. තස්සා පුබ්බෙ සයමෙවකතස්ස තස්ස කමමස්ස ආනුභාවෙන පතිකුලං පට්ඨමිත්තතාය උමාරබ්බනනතරෙ සකලසරීරං උග්ගා විතවමචකුටි විය දුග්ගකිං ජාතං. සෙට්ඨිකුමාරො “කස්සායං ගන්තො?”ති පුච්ඡිතො “සෙට්ඨිකසුද්දාය”ති සුතා “නීහරථ නීහරථ”ති ආගතො තෙනෙව කුලසරං පෙසෙසි. සා එතෙනෙව නීහරෙන සත්තසු ධානෙසු පටිතිවතති. තෙනව සමයෙන කාසාසගමෙලො පරිනිබ්බාසි. තස්ස ඝනකොට්ඨමානි සත්තසග්ගාසනිකානි රත්තසුචණ්ණිට්ඨකානි යොජනුබෙබ්බං වෙතිං ආරභිංසු තස්මිං වෙතිං කරියාමානෙ සා සෙට්ඨිධිතා විනෙතති “අහං සත්තසු ධානෙසු පටිතිවතනා කිමෙව ජීවිතෙතා?”ති. අතතො ආහරණං හඤ්ජාපෙතා සුචණ්ණිට්ඨකා කාරෙසි. රත්තායතං විදුජිවිජිණ්ණං චතුරඛතුලුබෙබ්බං, තතො හරි තාලමනොසිලාපිණ්ඩං ගතො අට්ඨ උප්පලනන්තෙ ආදාය වෙතිං කරණට්ඨානං ගතා. තස්මිංව බණ්ණ ඵකා ඉට්ඨකාපතති පරිකම්පිතා ආගමන්තා සට්ඨනිට්ඨකාය උභතා භොති. සෙට්ඨි ධිතා වසිත්තිං ආහ: “ඉමං ඉට්ඨකං එන් ධර්මපෙතා”ති. අම! “හද්දකෙ කාලෙ ආගතාසි සයමෙව ධර්මපෙති”ති සා ආරුග්ග තෙලෙන හරිතාලමනොසිලා පිණ්ඩං යොජෙතා තෙන බකුතෙන ඉට්ඨකං පතිට්ඨාපෙතා උපරි අට්ඨති උප්පලනන්තෙ පුජං කතා වන්දිතා “නිබ්බතනනිබ්බතනට්ඨානෙ කායතො වන්දනගන්තො වායතු මුඛතො උප්පලගන්තො”ති පඤ්ඤා කතා වෙතිං වන්දිතා පදකම්ණං කතා අගමාසි. අථ තස්මිංයෙව බණ්ණ යස්ස සෙට්ඨිපුත්තස්ස පඨමං ගෙන නිත්තං තස්ස තං ආරබ්භ සති උද්දාදි. නගරෙපි නකඛතතං සඤ්ඡුට්ඨං භොති. යො උපට්ඨානෙ ආහ: “තද ඉධ ආනීතා සෙට්ඨිධිතා අත්ථි කතං සා?”ති. “කුලගෙනෙ සාමි”ති. “ආනෙථ නං නකඛතතං කිලිස්සාමා”ති. තෙ ගතො තං වන්දිතා ධිතා “කිං තාතා! ආගතන්තා”ති තාය පුට්ඨා තං පටතති ආවිකම්පු. තාතා! “මයා ආහරණගන්තො වෙතිං පුජිතං ආහරණං මෙ නත්ථි”ති තෙ ගතො “සෙට්ඨිපුත්තස්ස ආරොචෙසු. “ආනෙථ නං පිලුකිතං ලභිස්සති”ති. තෙ ආනයිංසු. තස්සා සහසරපථවෙසනෙන සකලගෙන වන්දනගන්තො මෙව නිලුප්පලගන්තො වාසි, සෙට්ඨිපුතො තං පුච්ඡ. “පඨමං තව සරීරතො දුග්ගකිං වාසි ඉද්දති පත තෙ සරීරතො වන්දනගන්තො මුඛතො උප්පලගන්තො වාසති කිං එත?”ති සා ආදිතො

පට්ඨාය අත්තනා කතකමමං ආරෙවෙසි, සෙට්ඨිපුත්තො නිශ්ශානිකං වත බුද්ධස්ස සාසනනති පසිදිනා යොජනකං සුවණ්ණවේදියං කමල කඤ්චුකෙන පරික්ඛිපිනා තථ තථ රථවක්කප්පමාණෙති සුවණ්ණ පදුමෙති අලභිකරි. තෙසං මාදයගජා මලමඛකා ගොතති. සො තථ යාවතාසුකං ධනා සග්ගෙ නිබ්බතතිනා තතො වුත්තො බාරණ්ණසිනො යොජනමත්තෙ ධානෙ අඤ්ඤාතරභිමං අමච්චාකුලෙ නිබ්බතති. සෙට්ඨි කඤ්ඤාපි දෙවලොකා වවිනා රුජකුලෙ ජෙට්ඨාබ්බිනා හුනා නිබ්බතති. තෙසු වයප්පත්තොසු කුමාරස්ස වසනගාමෙ නක්ඛතතං සංසුට්ඨං. සො මාතරං ආභ: “සාවකං¹ දෙති නක්ඛතතං කිලිස්සාමි”ති. සා බොතවජ්ඣං නීහරිනා අදුසි. “අමම! ථූලං ඉදං”නති ආභ. සා අඤ්ඤං නීහරිනා අදුසි තමපිපච්ඡති. සා අඤ්ඤං නීහරිනා අදුසි තමපි පච්ඡති. අථ නං මාතා ආභ: “තාත! ඊදිසෙ² ගෙගෙ මයං ජාතා නජ්ඣ නො ඉත්තො සුමුමතරස්ස පටිලාභාය පුඤ්ඤ”නති “ලභනට්ඨානං ගච්ඡාමි අමම!”ති වුත්තො “අහං³ අජේච තුග්ගං බාරණ්ණසිනගෙර රජ්ජ පටි ලාභං ඉච්ඡාමි”ති. සො මාතරං වජ්ඣිනා ආභ: “ගච්ඡාමි අමම!”ති. “ගච්ඡ තාතා!”ති එවං කීරස්සා විතතං අගොසි: කතං “ගමස්සති? ඉධවා එන්චා ගෙගෙ නිසිදිස්සති”ති. සො පන පුඤ්ඤනියමෙන⁴ නික්ඛ මිනා බාරණ්ණසිං ගනනා උය්‍යානෙ මඛලසිලාපට්ටෙ සසිසං පාරුපිනා නිපජ්ජි. සොච බාරණ්ණසිරඤ්ඤා කාලඛකතස්ස සත්තමො දිවසො ගොති. අමච්චා රඤ්ඤා සරිරකිට්ඨං කනා⁵ රාජඛණ්ණ නිසිදිනා මනතයිසු. “රඤ්ඤා එකා සිතාච අජ්ඣ පුත්තො නජ්ඣ අරාජකං රජ්ජං නස්සති⁶ කො රාජා ගොති”ති, නිං ගොති නිං ගොතිති ආහංසු. පුරොභිත්තො ආභ “බහුං ඔලොකෙනාං නවට්ටති පුස්සරථං විස්සජේජ මා”ති. තෙ කුමුදවණ්ණෙ වතතාගේ සිතුවෙ යොජේනා පඤ්ඤවිධං රාජකකුබ්භණ්ඩං සෙනවත්තකඤ්ච රථසමිංගෙච ධපෙතො රථං විස්සජේජනා පච්ඡතො තුරියානි පග්ගණ්ඨාපෙසුං. රථො පාවිනාමාරෙන නික්ඛමිනා උය්‍යානාභිමුඛො ගච්ඡි.⁷ “පරිවයෙන උය්‍යානාභිමුඛො ගච්ඡති නිවත්තමා”ති කෙවි ආහංසු. පුරොභිත්තො “මානිවත්තසිත්ථා”ති ආහ. රථො කුමාරං පදකම්ණං කනා ආරුහනසජේජා හුනා අට්ඨාසි, පුරෙ භිත්තො පාරුපනකණ්ණං අපනෙතො පාදතලානි ඔලොකෙත්තො “කිට්ඨතු අයං දීපො විගහස්සදීපපරිවාරෙසු වතුසු මහාදීපෙසු එසරජ්ජං කාරෙතුං සුත්තො”ති වනා තුරියානි පග්ගණ්ඨාපෙසි අථ කුමාරෙ මුඛං විවරිනා ඔලොකෙනා “කෙන කමමන ආගතජා තාතා!”ති ආහ. “දෙව! තුමාකං රජ්ජං පාපුණ්ඨා”ති ‘රාජා කත’නති? “දෙවත්තං ගත්තො සාමි”ති. “කතිදිවසා අතික්කතො”ති. “අජ්ජ සත්තමො දිවසො”ති

1. සාවකං මෙ අමමදෙති-අභිතුත්තර 4. නිශාමෙන අ: අභිකථා

2. ගාදිසෙ-අ: අභිකථා [අභිකථා. 5. කාරෙතො අ: අභිකථා.

3. පුත්ත අහං-අ: අභිකථා. 6. නතඤ්ඤති අ: අභිකථා.

7. අගොසි.

“පුතෙකාවා බිහාවා නැති”¹ කි‘බිතා අතී දෙව! පුතෙකා නැති’ කි“කාරෙසාම රජ” නති. තාවදෙව අභියෙකමණ්ඩපං කතා රාජබිතරං සබ්බලඛකා රෙති අලඛකරිත්වා උය්‍යානං ආනෙත්වා කුමාරස්ස අභියෙකං අකංසු. අථස්ස කතාභිතෙකස්ස සතසහස්සගණනකං² වන්ථං උපහරිංසු. සො “කිම්දං තාතා!” කි ආහ. “නිවාසනවන්ථං දෙව!” කි “නනු තාතා! ථුල” නති. මනුස්සානං පරිභොගවන්ථෙසු ඉතො සුමුමතරං නැති දෙව!” කි “තුමතාකං රාජා එවරුපං වන්ථං නිවාසෙසී?” කි. “ආම දෙව.” කි “නමඤ්ඤ පුඤ්ඤවා තුමතාකං රාජාති සුවණ්ණණිඛිකාරං ආහරථ ලභිය්‍යාම වන්ථ” නති. සුවණ්ණණි ඛිකාරං ආහරිංසු. සො උට්ඨාය ගන්ථේ ධොවිත්වා මුඛං විකඩාලෙත්වා ගන්ථෙන උදකං ආදාය පුරන්ධිමදියායං අබ්භුකකිරි. ඝනපඨවිං භිජ්ඣිත්වා අට්ඨකපාරුකඩා උට්ඨංගිංසු. පුන උදකං ගහෙත්වා දක්ඛිණං පච්ඡිමං උත්තරනති එවං වතස්සොපි දියා අබ්භුකකිරි. සබ්බදියාසු අට්ඨට්ඨිකං³ කතා වතනිංස කපාරුකඩා උට්ඨංගිංසු. සො එකං දිබ්බං දුස්සං නිවා සෙත්වා එකං පාරුපිත්වා “නන්දරඤ්ඤ විජ්ජෙන පුත්තකනතිකා ඉන්ධියො මා පුත්තං කනතනතුති හෙරිං වරාපෙථා” කි වත්වා ඡතතං උස්සා පෙත්වා අලඛකතපටියතෙතා ගන්ධකඩකවරගතො නගරං පටිසිත්වා පාසාදං ආරුක්ඛ මහාසමපතතිං අනුභවි. එවං කාලෙ ගච්ඡන්තො එකදිවසං දෙවි රඤ්ඤ පුත්තසමපතතිං දිස්වා “අහො තපසී” කි කාරුඤ්ඤකාරං දස්සෙසි. “කිම්දං දෙවි!” කි ව පුට්ඨා “අභිමතති තෙ දෙව! සමපතති අතීතෙ මුද්ධානං සද්දහිත්වා කලාශණං අකත්වා ඉද්දති අනාගතස්ස පච්චයං කුසලං නකරොථා” කි ආහ. “කස්ස දස්සාමි? සීලවනෙතා නැති” කි. “අපුඤ්ඤ දෙව! ජම්බුදීපො අරගනෙතති තුමෙහ දුනමෙව සරේථ අහං අරගනෙත ලව්ණිමි” කි ආහ. රාජ පුන දිවසෙ පාවිත වාරෙ දුනං සජ්ජාපෙසි. දෙවි පානොව උපොසථඛිකානි අධිට්ඨාය උපරිපාසාදෙ පුරන්ධිමුඛො උරෙන නිපජ්ජිත්වා සමෙ එතිස්සං දියායං අරගනෙතා අතී සෙවි අගනත්වා අමහාකං භිකඩං ගණ්ඨනතු” කි ආහ. තස්සං දියායං අරගනෙතා නාගෙසු. තං සකකාරං කපණියාව කාදීනං අදංසු. පුන දිවසෙ දක්ඛිණවාසෙරෙ දුනං සරේඤ්ඤ නමෙව අකාසි. පුන දිවසෙ පච්ඡිමවාසෙර, උත්තරවාසෙර සජ්ජිතදිවසෙ පන දෙවියා තමෙව නිමනතිතෙ හිමවනෙත වසනානං පුත්තවතියා පුත්තානං පඤ්චසතානං පච්චකමුද්ධානං පෙට්ඨකො මහාපුම පච්චකමුද්ධො භාතිතෙ ආමනෙතසි: “මාරිකා! නන්දරාජා තුමෙහ නිමනෙතති අධිවාසෙථ තස්සා” කි. තෙ අධිවාසෙත්වා පුනදිවසෙ අතො තතතදගෙ මුඛං ධොවිත්වා ආකාසෙන ආගනත්වා උත්තරවාසෙර ඕතරිංසු. මනුස්සා ගනත්වා “පඤ්චසතා දෙව! පච්චකමුද්ධා ආගතා” කි රඤ්ඤ ආරොමෙසු. රාජා සද්ධිං දෙවියා ගනත්වා වන්දිත්වා පත්තං ගහෙත්වා පච්චකමුද්ධො පාසාදං ආරොපෙත්වා තත්ත නෙසං දුනං දත්වා ගතතකිම්බා වසානෙ රාජා සඛ්ඤ්ඤාපෙරස්ස දෙවි සඛ්ඤ්ඤාවකස්සව පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා

1. අතීති. අ: අභිකථා. 2. සහස්සගණනිකං අභිකථා. 3. අභිමා අ: අභිකථා.

“අය්‍යා පච්චයෙති නකිලමිසානති මයං පුඤ්ඤෙන න භාගිසාංම අමහාකං යාවජ්චං ඉධ නිවාසාය පටිඤ්ඤං දෙථා”¹ති පටිඤ්ඤං කාරෙණි උය්‍යානෙ පඤ්චපණ්ණසාලාසතාති පඤ්චවඞ්ඤමසතාති²ති සබ්බාකාරෙන නිවාසනවයානාති සමපාදෙණි තථ වසාපෙසුං. එවං කාලෙ ගච්ඡන්තො රඤ්ඤෙසු පච්චනො කුපිතො. සො “අහං පච්චනං වූපසමෙතුං ගච්ඡාමි නිං පච්චකමුදොසු මාපමජ්”³ති දෙවිං ඔවදිනිං ගතො තසමිං අනා ගතෙයෙව පච්චකමුදානං ආයුසඬ්ඛාරා බිණා මහාපදමපච්චක මුද්දො තිසාමරතතිං කුසානකිලං කිළිනිං අරුණ්ණකමනෙ ආලමඛන ඵලකං ආලමිනිං සිතකොච අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි. එතෙනුපායෙන⁴ සෙසාපිති සබ්බෙ පරිනිබ්බුතා. පුන දිවසෙ දෙවි පච්චකමුදානං නිසීදනවයානං හරිතුපලිතං⁵ කාරෙණි පුපථාති විකිරිනිං ධූපං⁶ දනිං තෙසං ආගමනං ඔලොකයනති නිසින්නා ආග මනං නපසානති පුරිසං පෙහෙසි, “ගච්ඡ තාත! ජානාති කිං අය්‍යානං කිඤ්චි අථාසුක”⁷නති. සො ගනනිං මහාපදමසං පණ්ණසාලාය වාරං විවරිනිං තථ අපසානො වඞ්ඤමනං ගනනිං ආලමඛනඵලකං නිසාය සිතං දිසා වඤ්චිනි “කාලො හනෙන”⁸ති ආග පරිනිබ්බුත සරිරං කිං කපේසසති? සො නිද්දයති මඤ්ඤෙති ගනනිං පිට්ඨිපාදෙ හන්තෙ පරාමසි, පාදනං සිතලතාය වෙව ඵඤානායව පරිනිබ්බුති.⁹ ඤානිං දුතියසං සනතිකං අගමාසි එවං තතියසාංති සබ්බසං පරි නිබ්බුතභාවං ඤානිං රාජකුලං ගතො “කහං තාත! පච්චකමුදා”¹⁰ති පුට්ඨා පරිනිබ්බුතා දෙවි”¹¹ති ආග. දෙවි කඤ්ඤනි¹² නිකඛමිනි, නාග රෙති සඤ්ඤා තථ ගනනිං සාධුකිලිතං කාරෙණි පච්චකමුදානං සරිරකිවං කනිං ධාතුයො ගහෙණි වෙනියං පතිට්ඨාපෙසි. රාජා පච්චනං වූපසමෙණි ආගතො පච්චුග්ගමනං ආගතං දෙවිං පුට්ඡ කිං හදෙද! පච්චකමුදොසු නපමජ් නිරොගා අය්‍යා?ති. “පරිනිබ්බුතා දෙවො!”¹³ති රාජා විනොසි “එවරූපානමපි පණ්ණිතානං මරණං උපපජ්ජති අමහාකං කුතො මොකෙඛා?”¹⁴ති සො නගරං අගනනිං උය්‍යානමෙව පටිසිනිං ජෙට්ඨපුතං පකෙකාසාපෙනි තසං රජං නිසානෙණි සං සමණපබ්බජ්. පබ්බජ්. දෙවිපි ඉමසමිං පබ්බජ්තෙ අහං කිංක රිසාමි?ති තථෙව උය්‍යානෙ පබ්බජ්නිං¹⁵ වෙපි කුසානං භාවෙනි තතො වුතා මුග්ගලොකෙ නිබ්බතතිංසු. තෙසු තන්තෙව වසනොසු අමහාකං සථා ලොකෙ උපපජ්ජනි පච්චතවරධමමවකෙකා අනුපුබ්බෙන රජගං පාටිසි සථරි තථ පටිවසනො අයං පිපපලි¹⁶මාණවො මගධරට්ඨ මහාතිස්ස මුග්ගලොකමෙ කපිලමුග්ගණ්ණ අග්ගමගෙසියා කුට්ඨමති නිබ්බතො; අයං හඤ්ඤාපිලාගි මද්දරට්ඨ සාගලනගරෙ සොසිය මොග්ගමුග්ගණ්ණ අග්ගමගෙසියා කුට්ඨමති නිබ්බතො. තෙසං අනුකක

1. එතෙතෙව උපායෙන අ: අභිකථා. 4. පරිනිබ්බුතභාවං. අ: අභිකථා.
 2. හරිතුපලිතං. අ: අභිකථා. 5. කඤ්ඤනි රෙද්දනි.
 3. ධූමං. අ: අභිකථා. 6. පුබ්බජ්තං. අ: අභිකථා.
 7. පිපපලි අ: අභිකථා.

මෙන වඩ්ඪමානානං පිපසුලිමාණවස්ස විසතිමෙ භද්දය සොලසමෙ වස්සෙ සමපතෙන මාතෘපිතරෙ පුතනං ඔලොකෙත්වා “තාත! තුං වයපපතෙතා කුලවංසො නාම පතිට්ඨාපෙනබ්බො”¹ති අතිවිය නිපට්ඨිලයිංසු. මාණවො ආහ: “මග්ගං සොතපථෙ ඵවරුපං කථං මාකථෙථ අහං යාව කුමෙහ ධර්ථං තාථ පටිජ්ඣසිංසාමි තුමානං පච්ඡතො නිකඛ මිත්වා පබ්බජ්ඣාමි”²ති. තෙ කතිපාහං අතිකකමිත්වා පුත කථයිංසු සො තථෙථ පටිකම්පි. පුතපි කථයිංසු පුතපි පටිකම්පි. තතො පට්ඨාය මාතා නිරන්තරං කථෙතිගෙව. මාණවො “මම මාතරං සඤ්ඤාපෙස්සාමි”³ති රත්තසුචණ්ණස්ස නිකඛසහස්සං දත්වා සුචණ්ණ කාරෙහි එකං ඉන්දිරුපං කාරපෙත්වා තස්ස මජ්ඣනිකවටනාදිකමමපරි යොසානෙ තං රත්තවත්ථං නිවාසාපෙත්වා වණ්ණසමපතෙනාති පුපෙථති මෙව නානාඅලඛිකාරෙහිව අලඛිකාරපෙත්වා මාතරං පකෙකාසාපෙත්වා “අච්ච! ඵවරුපං ආරමමණං ලභතොතා ගෙහෙ වසාමි”⁴ති. පණිතා බ්‍රාහ්මණී විනෙතයි: “මග්ගං පුතොතා පුඤ්ඤවා දිනනදනො කතාහි නිහාණෙ පුඤ්ඤං කරෙතොතා නථකකොච අකාසි, අද්ධා එතෙන සහ කතපුඤ්ඤ සුචණ්ණරූපපටිභාගාව භවිස්සති”⁵ති අට්ඨබ්‍රාහ්මණෙ පකෙකා සාපෙත්වා සබ්බකාමෙහි සත්තපෙපත්වා සුචණ්ණරූපකං රථං ආරොපෙත්වා “ගච්ඡ්ථ තාතා! යත්ථ අමානං ජාතිගොතතභොගෙහි සමානෙ කුලෙ ඵවරුපං දුරිකං පස්සථ ඉමමෙව සුචණ්ණරූපං සචම්කාරං කත්වා එථ”⁶ති උයොපෙසි. “තෙ අමානං නාම එතං කමම”⁷නති නිකඛමිත්වා “කත්ථ ගමිස්සාමා?”⁸ති විනෙතත්වා “මඤ්ඤරට්ඨං නාම ඉත්ථාගාරෙ”⁹ මඤ්ඤරට්ඨං ගමිස්සාමා”¹⁰ති මඤ්ඤරට්ඨෙ ඝාගලනගරං අගමංසු. තත්ථ තං සුචණ්ණ රූපං නභානතිත්ථෙ ධිපෙත්වා එකමතෙන නිසිද්ධිංසු අථ භද්දය ධාති භද්දං නභාපෙත්වා අලඛිකරිත්වා සිරිගබ්බෙ නිසිද්ධපෙත්වා සයං නභාසිත්ථං උදකතිත්ථං¹¹ ගච්ඡන්ති තත්ථ තං සුචණ්ණරූපං¹² දිස්වා “කිස්සායං අවිතීතා ඉධාගනත්වා සිත්වා?”¹³ති පිට්ඨිපස්සෙ පහරිත්වා සුචණ්ණරූපනති ඤාත්වා “අයසධිතා මෙ”¹⁴ති සඤ්ඤං උපපාදෙසි. “අයං පන මෙ අයස ධිතාය නිවාසනපටිග්ගාතිකායපි අභද්ධා”¹⁵ති ආහ. අථ නං තෙ මහුස්සා පරිමාරෙත්වා “ඵවරුපා තෙ සාමිධිතා”¹⁶ති පුච්ඡංසු. “කිං එසා? ඉමාය සුචණ්ණපරිමාය සතභුණෙන සහස්සභුණෙන සතසහස්සභුණෙන මග්ගං අයස අභිරූපතරා වාදසගජේ ගබ්බෙ නිසිතතාය පදිපකිච්චං නත්ථි සරිතෙහාසෙතොච තමං විධිමති”¹⁷ති. “තෙනාහි ආගච්ඡා”¹⁸ති තං බුජ්ජං ගහෙත්වා සුචණ්ණරූපං රථෙ ආරොපෙත්වා කොසිඤ ගොතතස්ස සර මාරෙ ධත්වා ආගමනං නිවෙදයිංසු. බ්‍රාහ්මණො පටිසථාරං කත්වා “කුතො ආගතත්ථා?”¹⁹ති පුච්ඡි. “මගධරට්ඨෙ මහානිසාගාමෙ කපිල බ්‍රාහ්මණස්ස සරතො ඉමිනා නාම කාරණෙනා”²⁰ති. කලාසාණං තාතා! භමජාතිගොතතවිගවො අමානං බ්‍රාහ්මණො “දස්සාමි දුරික”²¹නති

1. ධස්සාමි-අලභතොතා නථස්සාමිති. අ: අභිකථා. 4. අ: ගච්ඡන්ති. අ: අභිකථා.

2. පෙද්ධාති-අ: අභිකථා.

5. තං රූපකං දිස්වා අ: අභිකථා.

3. ඉත්ථාගාරෙ අ: අභිකථා.

6. අපුත්තාහි අ: අභිකථා.

පණණාකාරං ගණති. තෙ කපිලමාගමණය සාසනං පතිණිසු. “ලද්ධා දුරිකා කතතබ්බං කතෙථා”ති. තං සාසනං සුත්වා පිසුලිමාණවය්‍ය ආරොවයිසු “ලද්ධා කිර දුරිකා”ති මාණවො “අභං නලිසිය”නති විනෙතයි. ඉමෙ ලද්ධාති වදනති “අනන්තිකො හුත්වං පණණං පෙසෙසාමි”ති රහොගතො පණණං ලිඛි. “භග්ගු අතතනො ජාතිගොතතගොනාහු රුපං ඝරාවාසං ලහභු, අභං නිකම්මිත්වා පබ්බජ්ජාමි මා පච්ඡා විපප්පි යාරිති අහොසි”ති භග්ගුපි “අසුකය්‍ය කිර මං දකුකාමා”ති සුත්වා “පණණං පෙසෙසාමි”ති රහොගතො පණණං ලිඛි; අය්‍යපුතො අතතනො ජාතිගොතතගොනාහු රුපං ඝරාවාසං ලහභු, අභං නිකම්මිත්වා පබ්බජ්ජාමි මා පච්ඡා විපප්පිසාරි අහොසි”ති, වෙපි පණණාති අතතරාමගෙක සමා ගච්ඡිසු; “ඉදං කය්‍ය පණණං”නති “පිසුලිමාණවෙත භග්ගුස පති න”නති “ඉදං කය්‍යා”ති. භග්ගුස පිසුලිමාණවය්‍ය පතිනනති වුතො තෙ වෙපි වාචෙත්වා “පය්‍යථ දුරිකානං කමම”නති ඵාලෙත්වා අරඤ්ඤ ඡබ්බිත්වා අඤ්ඤං තංසමානං පණණං ලිඛිත්වා ඉතො එතෙතාව එතෙසං පෙසෙසු. ඉති කුමාරය්‍ය කුමාරිකාසව සද්දිසං පණණං ලොකය්‍යාදර්ශිතමෙවාති අතිවජ්ජමානානංසෙව චිත්තං සමාගමො අහොසි. තංදිවසෙසෙව පිසුලිමාණවො එකං පුප්ථදුමං ගත්වාපෙසි. භග්ගුපි, තාති සසනමජ්ඣේ ධිපෙසු. කුතතසාසමාසා “ලහොපි සයනං ආරො හිසාමා”ති මාණවො දකඛිණපසෙසන සයනං ආරුහි. භග්ගු වාම පසෙසන¹ තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සරිරසමථය්‍යභසෙන රතං නිදං අනොකකමනතාව විතිනාමෙනති. දිවාපන හසිතමතතමපි නහොති තෙ ලොකාමිසෙන අසංසව්ඨා යාව මානාපිතරො ධරනති තාව කුටුමං අවිචාරෙත්වා තෙසු කාලකතෙසු විචාරයිසු. මහති මාණවය්‍ය සමපතති එකදිවසං සරිරං උබ්බවෙත්වා ඡබ්බිතබ්බං සුචණණවුණණං එව මගධනාලියා මාදසනාලිමතං ලද්ධුං වට්ටති. සනතබද්ධාති සවසීමහා තලාකාති, කමමනො මාදසයොජ්ජනිකො, අනුරාධපුරපමාණා වුග්ග දසගාමා,² වුග්ගසහජාතිකාති, වුග්ගඅය්‍යාතිකාති, වුද්දසරථාතිකාති, සො එකදිවසං අලභිකතඅය්‍යං³ ආරුහ්‍ය මහාජනපරිවුතො කමමනං ගනත්වා ඛෙතතකොපිසං සිතො නභගලෙහි හිනනව්ඨානතො කාකා දයො සකුණේ ගණ්ඩුපපාදකාදිපාණකේ උදබරිත්වා බාදතෙත දිසවා “කාතා! ඉමෙ කිං බාදනති?”ති පුච්ඡි ගණ්ඩුපපාදකෙ අය්‍යා! ”ති “එතෙහි කතා පාපං කය්‍ය හොති”ති “කුමහාකං අය්‍යා!”ති සො විනෙතයි! “සචෙ එතෙහි කතං පාපං මග්ගං හොති කිමෙම කරිය්‍යති සත්තාසිති කොපිධනං? කිං මාදසයොජ්ජනො කමමනො? කිං සනතබද්ධාති තලා කාති? කිං වුද්දසදසගාමා? සබ්බමෙතං භග්ගුස කාපිලානියා නිය්‍යා තෙත්වා නිකම්මෙම පබ්බජ්ජාමි”ති. භග්ගුකාපිලානිය නසම් බණේ

1. ගහනොධිපෙසි අ: අභකථා.

2. වාමපසෙසන අභි. හිත්වා ආහ: “යසංසපසෙසපුප්ථානිමිලාසනති තසං රාග චිත්තං උපපනනනති ජාතිසාමි ඉදං පුප්ථදුමං කාලලිසිතබ්බ”නති කපෙත්ව.

3. වුද්දසගාමා තපෙත්ව.

4. රථං තපෙත්ව.

අනතරවනුමිනි තයො තිලකුමෙහ පඤ්චාපෙතො ධාතීති පරිවුක්ඛා නිසින්නා කාමෙ තිලපාණ්ණෙකො බාදමානෙන දිස්වා “අමො! ඉමෙ කිං බාදන්ති?”ති පුච්ඡ. “පාණ්ණෙකො අයොසා!”ති. “අකුසලං කස්ස හොති?”ති “තුමහාකං අයොසා!”ති යා විනොතසි: “මග්ගං චතුහත්ථත්තං නාලිකොදනමත්තකුච්චි ලඤ්චුං වට්ඨති; යදිපනෙනං එත්තකෙති කතං අකුසලං මග්ගං හොති, හට්ඨකසෙය්‍යෙනපි වට්ඨතො සිසං උක්ඛිපිතුං නසක්කා අයසුත්තො ආගතමත්තෙතයෙව සබ්බං තස්ස නිය්‍යානෙත්වා නික්ඛමම පබ්බජ්‍යාමි”ති. මාණ්ඩො ආගතත්වා නහාත්වා පාසාදං ආරුග්ගා මහාරහෙ පලලමෙක නිසිදි. අථස්ස චක්කචත්තීනො අනුච්ඡිකං හොජනං සජ්ජ යිංසු. වෙපි භුඤ්ජිත්වා පරිජනෙ නික්ඛනො රහොගතා ඵාසුක්ඛිත්තානෙ නිසිදිංසු. තතො මාණ්ඩො භද්දං ආහ: “භද්දෙ! ඉමං ඝරං ආගච්ඡන්ති තිං කිත්තකං ධනං ආභරසී?”ති. “පඤ්චපණ්ණාසසක්ඛට්ඨකස්සාති අයොසා!”ති. “තං සබ්බං යා ඉමස්මිං ඝරෙ සත්තඅසීතිකොපියො යන්ත බද්ධා සට්ඨිතලාකාදිහෙද්ව සමපත්ති අජ්ඣි තං සබ්බකුච්චානංයෙව නිය්‍යානෙමි”ති. “තුමෙහ කහං අයොසා!”ති. “අහං පබ්බජ්‍යාමි”ති “අයොසා! අහමපි තුමහාකංයෙව ආගමනං ඔලොකයමානා නිසින්නා අහමපි පබ්බජ්‍යාමි”ති. තෙ“අමහාකං ආදිත්තපණ්ණාකුච්චිය තයො හවා උපට්ඨිතන්ති පබ්බජ්‍යාමා”ති අනතරපණ්ණො කසායරසපිත්තාති වජ්ජාති මත්තිකා පනෙත්ව ආභරාපෙතො අඤ්ඤාමඤ්ඤා කෙසෙ ඔරොපෙත්වා “යෙ ලොකෙ අරහනො තෙ උද්දිස්ස අමහාකං පබ්බජ්ජා”ති පබ්බජිත්වා එවිකාසු පත්තං පක්ඛිපිත්වා අංසෙ ලග්ගෙත්වා පාසාදතො ඔත්තරිංසු; ගෙගෙ දුග්ගෙ සුචා කමමකාරෙසුචා නකොචි සඤ්ජාති. අථ නෙ බ්‍රාහ්මණොමාමො නික්ඛමම දුග්ගොමාමාරෙන ගච්ඡන්තො ආකාසපකුත්තවසෙන දුග්ගොම වාසිනො¹ සඤ්ජාතිංසු. තෙ රොදන්තා පාදෙසු පඨිත්වා “කිං අමෙහ අනාපො කපොථ අයොසා”ති ආහංසු. මයං භණ්ණෙ “ආදිත්තපණ්ණාසාලා විශ තයො හවා”ති පබ්බජිමහා² සචෙ තුමෙහසු එකෙකං භුජ්ජස්ස කරොම වස්සසත්තපි නපසහොති තුමෙහච තුමහාකං සිසං ධොවිත්වා භුජ්ජස්සා හුත්වා ජීවථා”ති වත්වා තෙසං රොදන්තානංයෙව පක්කමිංසු.

ථෙරො පුරතො ගච්ඡන්තො නිවත්තිත්වා ඔලොකෙනො විනොතසි; “අයං භග්ගාසිලාති සකලචම්බුදිපග්ගනිකා ඉජ්ඣි මග්ගං පච්ඡන්තො ආගච්ඡති යානං ඛො පනෙනං විජ්ජති යං කොචිදෙව එවං විනොග්ග “ඉමෙ පබ්බජිත්වාපි විනාහවිතුං නසක්කොන්ති. අනනුච්ඡිකං කරොන්ති”ති කොචි පාපෙන³ මනං පද්ධෙත්වා අපායපුරුකො භවෙග්ග ඉමං පහාය මග්ගං ගන්තුං වට්ඨති”ති. යො පුරතො ගච්ඡන්තො වෙධා පථං දිස්වා තස්ස මන්තෙකො අවධාසි. භග්ගාසි ආගන්ත්වා වජ්ජිත්වා අවධාසි අථනං ආහ: “භද්දෙ! තාදිසිං ඉජ්ඣිං මමපච්ඡන්තො ආගච්ඡන්ති දිස්වා “ඉමෙ පබ්බජිත්වාපි නවිනාහවිතුං සනෙකොන්ති”ති විනොතො

1. පුද්ගලගාමිවාසිනො අ: අභිකථා.

2. පබ්බජ්‍යාමි තපෙඨි.

3. කොචිවා පක්ක තපෙඨි.

අමෙසු පද්ධතීවිනොනා මහාජනො අපායපුරකො හවෙය්‍ය ඉමසමි විධාපථෙ නිං එකං ගණ්ණ අගමෙකෙන ගමියාමි”ති. ආම අය්‍ය! පබ්බජිතානං මාතුගාමො පළිබොධො¹ “පබ්බජිතාපි විනා නගවනති”ති අමහාකං දෙසං දසෙය්‍යන්ති “තුමෙහ එකං මහං ගණ්ණථ විනා හවියාමා”ති තිකඛිතතුං පදකම්ණං කත්වා මතුසු ධානෙසු පඤ්ච පතිට්ඨිතෙන වජ්ඣිකා දසනබසමොධානසමුත්ථං අඤ්ඤාං පහසය්‍ය සතසහසසකප්පරිමාණේ අද්ධානෙ කතො මිත්තසන්ථවො අජ්ඣ භිජ්ජිති වත්වා “තුමෙහ දකම්ණජාතිකා නාම තුමහාකං දකම්ණමහො වට්ඨති මයං මාතුගාමා නාම වාමජාතිකා අමහාකං වාමමහො වට්ඨති”ති වජ්ඣිකා මහං පටිපන්නා. තෙසං චේධාතුතකාලෙ අයං මහාපඨවි “අහං චක්කවාලසිනෙරුපබ්බතෙ ධාරෙතුං සකෙකාන්තීපි තුමහාකං ගුණේ ධාරෙතුං නසකෙකාමි”ති වදන්ති විය විරවමානා කම්පි. ආකාසො අසතිසද්දෙ විය පටිත්ති. චක්කවාලසිනෙරුපබ්බතො උන්නදි.² සමමාසමුද්දො චෙලුවනමහාවිහාරෙ ගතිකුටියං නිසිනොනා පඨවිකම්පනසද්දං සුත්වා “කියානුබො පඨවි කම්පනි?”ති ආවජේරෙනො පිපුලිමාණ්වොව හද්දාව කාපිලානි මං උද්දිය්‍ය අපමෙය්‍යසම්පත්තිං පහාය පබ්බජිතා. තෙසං වියොගට්ඨානෙ උභින්නං ගුණබලෙන අයං පඨවිකම්පො ජානො. “මයාපි එතෙසං සඛිගං කාතුං වට්ඨති”ති ගති කුටිනො නිකම්ම සයමෙව පත්තවිවරමාද්‍ය අසීතිමහාථෙරෙසු කඤ්චිපි අනාමනෙත්වා තිගාට්ඨං මහං පච්චික්කමනං කත්වා රාජගහසම නාලද්‍යූසම අත්තරෙ බහුසුත්තකනිත්‍රොධරුකඛමුලෙ පලලඛිකං ආභුජිත්වා නිසීදි. නිසීදෙනො පන අඤ්ඤානරො පංසුකුලිකො විය අනිසීදිත්වා බුද්ධිවෙයං ගහෙත්වා අසීතිහන්ඨකබුද්ධිරසමියො විසයජේරෙනො නිසීදි. ඉති තසමිං බණේ පණ්ණව්ජිතතසකට්ඨකක කුටාගාරදිපමාණා බුද්ධිරසමියො ඉතොවිනොව විපථරන්තියො විධාවන්තියො වජ්‍යසහසස පුරියසහසස උග්ගමනකාලොවිය කුරුමානා තං වනන්තං එකොහාසං අකංසු. වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණ්ණිසිරියා සමුත්ථලානාරාගණං විය ගහනං, සුපුපච්ඡිකමලං වියම සලිලං, වනන්තං විරොවිඪි. නිත්‍රොධරුකඛසු නාම බණ්ඩා සෙනො හොති, පත්තානි නීලානි, පකකානි රත්තානි, තසමිං පන දිවසෙ සත සාධො නිත්‍රොධො සුවණ්ණවණ්ණොව අහොසි. මහාකයාපනේරගාථෙරො “අයං අමහාකං සන්ථා හවියාති ඉමාහං උද්දිය්‍ය පබ්බජිතො”ති දිට්ඨං ධා නො පට්ඨාය ඔනනොනනොව ගනත්වා තීසු ධානෙසු³ වජ්ඣිකා “සන්ථා මෙ හනෙත්ත හගවා සාවකො හමසමි, සන්ථා මෙ හනෙත්ත හගවා සාවකො හමසමි”ති ආහ. අථ නං හගවා අවොව, “කය්‍යස! සමෙ නිං ඉමං නිපච්චිකාරං මහාපඨවියා කරෙය්‍යාසි සාපි ධාරෙ තුං නසකකුණේය්‍ය, නථාගතස්ස එවං ගුණමහත්තතං ජනනා තයා කතො නිපච්චිකාරො මහං ලොමම්පි වාලෙතුං නසකෙකාති, නිසීද

1. ලෙ.

2. උන්නමිති.

3. තීසුචාරෙසු.

කතා! දයායුරු නෙ දයායුරු"නි, අරියා හඟවා තිනි ඔවාදෙති
 උපසම්පදාදිය දැනා බහුසුභානානිත්‍රොධිමුලතො නිකම්නිනා ථෙරං
 පච්ඡාසමණං කතා මග්ගං පටිපජ්ජි. සඤ්ඤාදරං වතනිංසමහාපුරිස
 ලකිණවිවිතනං, මහාකතාපදානරාසං සරීරං සත්තමහාපුරිසලකිණ
 පතිමණ්ඩනං, සො කඤ්ඤානමහානාමාය පච්ඡාබ්‍රහ්මාදිය සඤ්ඤා පදනු
 පදිකා අනුනවජ්. සඤ්ඤා ථොකං මග්ගං ගතවා මග්ගා ඔක්කමම
 අඤ්ඤාතරසම් රුකිකිමුලෙ නිසජ්ජාකාරං දසෙසයි. ථෙරො "නිසිදිතු
 කාමො සඤ්ඤා"නි ඤානා අතතතො පාරුපිතං පට්ටිලොතිකසංඝාරිං
 චතුශ්‍රණං කතා පඤ්ඤාපෙයි. සඤ්ඤා තඤ්ඤා නිසිදිතො හඤ්ඤා විවරං
 පරිමජ්ජනො "මුද්දකා ඥානායං කතා! පට්ටිලොතිකසංඝාරි"නි
 ආහ. ථෙරො "සඤ්ඤා මම සංඝාරිසා මුද්දකාං කථෙති පාරුපිතුකාමො
 හවිසානි"නි ඤානා "පාරුපිතු හනෙන හඟවා සංඝාරි"නි ආහ. "ක්‍රිං
 කිං පාරුපිසාසි? කසාපා!"නි. තුමාකං නිවාසනං ලහනො පාරු
 පිසාමි හනෙන"නි කිං පන ක්‍රිං කසාප! ඉමං පරිභොගජ්ණණං පංසු
 කුලං ධාරෙත්තුං සකිසිසාසි? "මයාති ඉමසා පංසුකුලසා ගතිකදිවසෙ
 උදකපරිසරනං කතා මහාපඨවි කමපි. ඉමං බුද්ධානං පරිභොගජ්ණණ
 විවරං නාම නසකකා පරිතතගුණෙන ධාරෙත්තුං, පට්ටිලොතිකපිදං
 පටිපතතිපුරුණසමඤ්ඤාන ජාතිපංසුකුලිකෙන ගහෙත්තුං චට්ටනි"නි
 චතො ථෙරෙන සඤ්ඤා විවරං පරිවතෙයි. එවං පන විවරපරිවතනං
 කතා ථෙරසා පාරුතවිවරං හඟවා පාරුපි, සඤ්ඤා විවරං ථෙරො,
 තසම් සමයෙ අවෙනනාපි අයං මහාපඨවි "දුක්කරං හනෙන! අකඤ්ඤා
 අතතතා පාරුතවිවරං සාචකසා දිනනපුබ්බානාම නත්ති, අහං
 තුමාකං ගුණං ධාරෙත්තුං නසකෙකාමි"නි වදනති විස උදකපරිසරනං
 කතා කමපි. ථෙරොපි "ලභං දති මයා බුද්ධානං පරිභොගවිවරං
 කිං මෙ ඉද්දති උතතර් කතතබ්බං අත්ති"නි උතතාති අකතා බුද්ධා
 නං සතතිකෙසෙව තෙරසබ්බගුණෙ සමාදය සත්තදිවසෙ පුට්ඨජ්
 නො අහොසි, අට්ඨමෙ දිවසෙ සහපටිසම්බද්ධා අරහතං පාසුම්.
 තෙන වුත්තං අපදනො:--

"පද්මිතතරහඟවතො ලොකජෙට්ඨසා තාදිනො,
 නිබ්බුතෙ ලොකනාථමති පූජං කුබ්බන්ති සඤ්ඤානො

උදග්ගවිතනා ජනනා ආමොදිතපමොදිනා,
 තෙසු සංවෙගජාතෙසු පිති මෙ උදපජ්ජථ.

ඤාතිමිතො සමානෙතො ඉදංචවනමුචිං,
 පරිනිබ්බුතො මහාවිරො හන්දපුජං කරොමසෙ.

සාමුති තෙ පටිසුඤ්ඤා හිසෙසා භාසං ජනිංසු මෙ,
 බුද්ධාසම් ලොකනාථසම් කාභාම පුඤ්ඤාසංඝායං.

අග්ගියං සුභතං කතා සත්තඤ්ඤාමුත්තනං,
 දියඝ්ඤානඤ්ඤාපඤ්ඤා විමානං නහමුත්තනං.

කන්ධාන හමමියං තථ කාලපනතීති විකතිතං,
සකං විතතං පසාදෙත්වා වෙතියං පුජයුත්තමං.

අභිකිකකොච ජලිතො සාලරුජාව¹ ජුලිතො,
ඉන්ද්‍රලට්ඨිච ආකාසෙ ඔභාසති චතුරදියා.

තථ විතතං පසාදෙත්වා කන්ධාන කුසලං ඛත්‍රං,
පුබ්බකමමං සරිත්වාන නිදසං උපපජ්ජහං.

සහස්සයුත්තහසවාහි දිබ්බයානමධිවසීතො,
උබ්බිදං භවනං මය්‍යං සත්තභූමං සමුග්ගතං.

කුටාගාරසහස්සානි සබ්බෙ සොණ්ණමයා අහුං,
ජලනති සකතෙජෙන දියා සබ්බා පභාසයං.

සනති අඤ්ඤාපි නියස්සහ ලොභිතඛිගමයා තදා,
තෙපි ජොතනති ආභාස සමන්තා චතුරෙ දියා.

පුඤ්ඤකමමාහිතිබ්බතතා කුටාගාර සුනිමමිතා,
මණිමයාපි ජොතනති දියා දස සමන්තතො.

තෙසං උජ්ජානමානානං ඔභාසො විපුලො අහු,
සබ්බෙ දෙවෙ අතිභොමි පුඤ්ඤකමමසීදං ඵලං.

සවසිකපපසහස්සමහි උබ්බිදෙ නාම බතතිසො,
මාතුරතොතා විජ්ජාචි පථව්‍යං² ආවසිං අහං.

තථෙව හදදනෙ කපෙප තිංසකඛතත්‍රං අහොසහං,
සකකමමාහිරදොමහි චක්කචතති මහබ්බලො.

සතතරතනසම්පනෙනා චතුරීපමහි ඉස්සරො,
තථාපි භවනං මය්‍යං ඉන්ද්‍රලට්ඨිච උග්ගතං.

ආයාමතො චතුරිසිස විජ්ජාරෙනව වාදස,
රම්මිණං නාම නගරං දළහපාකාරතොරණං.

ආයාමතො පඤ්චසතං විජ්ජාරෙන තදඛික්කං,
ආකිණ්ණං ජනකායෙහි තිදසානං පුරං විස.

යථා සුවිසරෙ සුවි පක්ඛිතතා පණ්ණවිසති,
අඤ්ඤාමඤ්ඤං පසට්ටනති ආකිණ්ණං භොති ලඛිතං.

ඵවංසි නගරං මය්‍යං හත්ථිස්සරථසංකුලං,
මනුස්සෙහි සදාකිණ්ණං රම්මිණං නගරුත්තමං.

තථ භූත්වා පිටිත්වාච පුනපි දෙවතං ගතො,
හවෙ පච්ඡිමකෙ මය්‍යං අහොසි කුලසම්පදා.

1. 'තිංසකොදම' පාළි.

2. 'පදවි'නති පාළි,

මුහමඤ්ඤාදාසමභූතො මහාරතනසඤ්ඤායො,
අසිතිකොටියො තිත්වා භිරඤ්ඤාසාපි පබ්බජං.
කිලෙසා කිංපිතා මයං පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.

අථ නං සත්ථ, “කාසාපො ති භික්ඛවෙ වන්තපමො කුලාති උප සඛකමති අපකසෙසව කායං අපකසෙසව චිත්තං නිව්චං නවො¹ කුලෙසු අපපගබො”ති² එවමාදිනා පසංසිත්වා අපරභාගෙ අරිය ගණමජේඛි නිසින්නො “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං බුතභගධරතං යදිදං මහාකාසාපො”ති බුතභගධරතං අක්කට්ඨානෙ ධපෙසි. සො විවෙකාභිරතිකිත්තනමුඛෙන භික්ඛුනං ඔවාදං දෙනොතා අත්තනො පටිපතති. පකාසෙනො :-

“නගණෙන පුරකඛතො වරෙ විමනො ගොති සමාධි දුලලහො,
නානාර්තසඛකහො දුකෙඛා ඉති දිස්වාන ගණං නගෙමයෙ.

නකුලාති උපබ්බජේ මුනි විමනො ගොති සමාධි දුලලහො,
සො උසසුකෙකා රසානුගිදොධා අත්ථං රිඤ්ඤති යො සුඛාවගො.

පඛෙකාතිහිනං අවේදසුං යායං වන්තපුප්පනා කුලෙසු,
සුබ්බමං සලලං දුජ්ජහං සකකාරො කාපුරිසෙන දුජ්ජහො.

සෙනාසනභිභා ඔරුග්ග නගරං පිණ්ඩාය පාවිසිං,
භුඤ්ඤනං පුරිසං කුට්ඨං සකකච්චං තං උපට්ඨතිං.

සො තං පකෙකන හන්තී ආලොපං උපනාමසි,
ආලොපං පකඛිපනාසං අභිගුලිපෙත්ථ ජිජ්ජථ.

කුඛබ්බුලඤ්ඤා නිසාය ආලොපං තං අභුඤ්ඤං,
භුඤ්ඤමානෙව භූතෙතවා ජෙගුච්ඡං මෙ නවිජ්ජති.

උගතිට්ඨපිණ්ඩා ආභාරො පුතිමුත්තඤ්ඤා ඔසධං,
සෙනාසනං රුකබ්බුලං පංසුකුලඤ්ඤා විවරං,
යසෙසෙන අභිසමභූතා සවෙ වාතුද්දිසො නගෙ.

යත් එකෙ විහඤ්ඤානති ආරුහනතා සිදුච්චයං,
තත්ථ බුද්ධස්ස දයාදෙ සම්පජානො පටිස්සනො,
ඉද්ධිබලෙත්ථපත්ථොධො කාසාපො අභිරුහති.

පිණ්ඩපානපටිකකනො සෙලමාරුග්ග කාසාපො,
කියති අනුපාදනො පභිනභගගෙරවො.

පිණ්ඩපානපටිකකනො සෙලමාරුග්ග කාසාපො,
කියති අනුපාදනො ධය්ගමානෙසු නිබ්බුතො.

1. ‘නිව්චනමකො’ති පාළි

2. සං: ති: නිදහමග්ග 5. කාසාපො: 1. මග්ග: 3. සුත්ත.

පිණ්ඩපානපටිකකතො සෙලමාරුග්ග කස්සපො,
කුසායති අනුපාදනො කතකිවෙමා අනාසවො.

කරෙරිමාලා විතතා භූමිභාගා මනොරමා,
කුඤ්ජරාහිරුද්ද රමමා තෙ සෙලා රමයනති මං.

නීලබ්බචණ්ණා රුවිරා වාරිසිතා සුචිකුරු,
ඉඤ්ජොපකසඤ්ජ නනා තෙ සෙලා රමයනති මං.

නීලබ්බකුමනදිසා කුටාගාර වරුපමා,
වාරණාහිරුද්ද රමමා තෙ සෙලා රමයනති මං.

අභිවුට්ඨා රමමතලා නගා ඉසිති සෙවිතා,
අබ්බුතතදිතා සිබිති තෙ සෙලා රමයනති මං.

අලං කුසායකාමස්ස පතිතතතස්ස මෙ සතො,
අලං මෙ අනුකාමස්ස පතිතතතස්ස භික්ඛුනො.

අලං මෙ ඵාසුකාමස්ස පතිතතතස්ස භික්ඛුනො,
අලං මෙ යොගකාමස්ස පතිතතතස්ස තාදිනො.

උමමා¹ පුපෙඨන සමානා ගගනාවබ්භන්දිනා,
නනාදිජගණාකිණ්ණො තෙ සෙලා රමයනති මං.

අනාකිණ්ණො ගගටෙඨති මිහසඛිකනිසෙවිතා,
නානාදිජගණාකිණ්ණො තෙ සෙලා රමයනති මං.

අවෙණ්දකා පුඵ්ඨිලා ගොනඛගුලමිගාසුතා,
අමුඛසෙවාවලසඤ්ජ නනා තෙ සෙලා රමයනති මං.

නපඤ්චඛිතිකෙන තුරියෙන රති මෙ හොති තාදිසි,
යථා එකග්ගවිතතස්ස සමමා ධම්මං විපස්සනො.

කමමං ඛුහුකං නකාරයෙ පරිවජේජය්‍ය ජනං නඋය්‍යමෙ,
උසස්සකෙකා සො රසානුභිද්ධො අනං රිඤ්චති යො සුඛාවගො.

කමමං ඛුහුකං නකාරයෙ පරිවජේජය්‍ය අනත්තනෙය්‍යමෙතං,
කිව්ඡති කායො කීලමති උකඛිතො සො සමථං නවිඤ්ඤති.

ඔට්ඨපපගටමතෙතන අතතානමපි නපස්සති,
පුනර්ධාගිවො වරති අභං සෙය්‍යොති මඤ්ඤති.

අසෙය්‍යො සෙය්‍යසමානං බාලො මඤ්ඤති අතතානං,
නතං විඤ්ඤා පසංසනති පනර්ධාමානසං නරං.

යොව සෙය්‍යො හමසමීති නාභං සෙය්‍යොතිවා පන,
තිනො නංසදිසොවාති විධාසු නවිකමපති.

පඤ්ඤවන්තං තථා තාදිං සිලෙසු සුභමාහිතං,
වෙනො සමථමනුසුත්තං තඤ්ඤො විඤ්ඤා පසංසරෙ.

යස්ස සමුභමමාරිසු ගාරවොනුපලබ්භති,
ආරක්ඛා හොති සද්ධම්මො නහස්සො පථවි යථා.

සෙසඤ්ඤා හිරිමත්තප්පං සද්ධ සම්මා උපට්ඨිතං,
විරුද්ධසමුභමවරියා තෙසං ඛිණ්ණා පුනබ්භවා.

උද්ධමො වපලො හික්ඛු පංසුකුලෙන පාරුතො,
කපිව සිභමමෙවන නස්සො තෙනුපසොභතෙ.

අනුද්ධමො අමපලො නිපසො සංවුඨිජ්ඣියො,
සොභති පංසුකුලෙන සිභොව හිරිගබ්භරෙ.

ථතෙ සමබහුලා දෙවො ඉද්ධම්මෙන්තො යසස්සින්නො,
දසදෙවසහස්සාති සබ්බෙතෙ බ්‍රහ්මකායිකා.

ධම්මසෙත්තාපතිං වීරං මහාක්කාසිං සමාහිතං,
සෘජිපුභ්‍යං නමස්සන්තා තිට්ඨන්ති පඤ්ඤලික්ඛතා.

නමො තෙ පුරිසාජ්ඤඤ ! නමො තෙ පුරිසුත්තම!,
යස්ස තෙ නාහිජානාම යංපි නිස්සාය ක්කායසි.¹

අවෙජ්ජරං වත බුද්ධානං ගමහිතේ ගොවරෙ සකො,
සෙ මයං නාහිජානාම වාලවෙධිසමාගතා.

තං තථා දෙවකායෙහි පුජිතං පුජනාරහං,
සෘජිපුභ්‍යං තද්ද දිත්වා කපටිභස්ස සිතං අහු.

යාවතා බුද්ධබෙත්තමහි ථපයිතා මහාමුනිං,
බ්‍රහ්මගුණේ විසිට්ඨොහං සදිස්සො මෙ නවිජ්ජති.

පරිවිණේණා මයා සත්ථා කතං බුද්ධස්ස සාසනං,
ඔහිතො ගරුකො භාරො නජ්ඣ දාති පුනබ්භවො.

නව්වරෙ නසයතෙ භොජනෙනුපලිම්පති,
භොගාමො අනාප්පමෙය්‍යො මුලාලපුප්ථො විමලංව අමබුනා.
තික්ඛමමනින්නොති භවාහිනිස්සවො,

සතිපට්ඨානහිවො සො සද්ධාගන්තො මහාමුනි,
පඤ්ඤසිසො මහාඤ්ඤාඤ්ඤි සද්ධවරති නිබ්බුතො”ති.

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ ආදිතො තිස්සො ගාථා ගණේසු කුලෙසුචි සංගට්ඨං හික්ඛු.
දිත්වා ඔවාදදනවසෙන වුත්තා. තත්ථ සමගුණෙන පුරක්ඛන්තො ඔරෙති
හික්ඛුගණෙහි පුරක්ඛන්තො පරිවාරිතො හුත්වා නව්වරෙය්‍ය නව්වරෙය්‍ය;

කයො? විමනො හොති සමාධි දුලලහො ගණං පරිහරනකය්‍ය
 දුක්ඛපතතියා බ්‍යාකුලමනකයා උද්දසෙන ඔවාදෙන අනුසාසනියා
 අනුග්‍රහං කරොනො යථානුසිධං අප්‍රාපිතතියාව විමනො විකාරි
 භූතවිතො හොති, තතො සංසංගෙන එකග්‍රහං අලහනකය්‍ය සමාධි
 දුලලහො හොති, තථාරූපය්‍යති උපචාරසමාධිමනමපි නගුඤ්ඤි,
 පගෙව ඉතරෙ, නානාජනසංඛගොති නානාඤ්ඤාසය්‍ය නානාරූපි
 කය්‍ය ජනකය්‍ය පෙය්‍යවජ්ජාදිනා සංඛගො; දුනෙධාති කිවෙජ්, කසිරෙ;
 ඉතිදික්ඛානාති එවං ගණසංඛගෙ ඛුට්ඨං ආදිතං දිස්වා සුඤ්ඤ
 චක්ඛුතා ඔලොකෙත්වා; ගණං ගණවාසං නගෙවසෙ නගෙවෙය්‍ය
 නගුවෙය්‍ය; නකුලාති උපෙකපෙ මුනිති ඉමසමිං සායනෙ පබ්බජනො
 බතතියාදිකුලං කුලපකො හුත්වා නඋපගවෙය්‍ය; කිං කාරණං? විමනො
 හොති සමාධිදුලලහො, සො උසංඝකො කුලපසංඛගමනෙ උසංඝකං
 අපනො; කුලෙසු උදාබ්බෙසු මධුරදිරසෙසු අනුභිද්ධා ගෙධං
 ආපනො තථ උපනොසු කිවචකරණීයෙසු අත්තනාව යොගං
 ආපජ්ජනො; අනං රිඤ්ඤති සො සුචාවගොති යො අත්තනො
 මග්ගථලතිබ්බානසුචාවගො තං සිලවිසුද්ධිආදියඛාතං අනං රිඤ්ඤති
 ජහාති; නානුසුඤ්ජනීති අනො, තතිසගාථා ගෙවසා වුත්තත්ථාව, සෙනා
 සගමනා ඛරුසගාති ආදිකා චතසො ගාථා පච්චයෙසු අත්තනො
 සනොසදසුනමුඛෙන “භික්ඛුතා නාම එවං පටිපජ්ජතිබ්බ”නති
 භික්ඛුතං ඔවාදදනවසෙන වුත්තා, තථ සෙනාසගමනා ඛරුසගාති
 පබ්බතසෙනාසනතනා වුත්තං, සකමමං නං උපට්ඨතිනති තං
 කුට්ඨිපුරිසං උලාරසමපතතිං පාපෙකුකාමතාය භික්ඛාය අනිකො හුත්වා
 පණීතභික්ඛද්‍යංකං කුලං මහිවජ්ජග්‍රහලො විස ආදරෙන උපගතවා
 අට්ඨාසිං; සකෙකනාති අට්ඨිගතකුට්ඨරෙගතාය උපකෙකන කුට්ඨ
 තෙන; අඛගුලිපෙකථජ්ජපාති එථ පතෙන තසා අඛගුලි ජ්ජත්වා
 ආභාරෙන සද්ධිං පතනීති අනො; කුඛබ්බුලං නිසාසාති තසා පුරි
 සය්‍ය පසාදජනනත්ථං තාදිසෙ සරභිතතිසමිපෙ නිසිදිත්වා; ආලොපං
 ගං අභුඤ්ජිං පරිභුඤ්ජිං, අයං පන ථෙරසා පටිපතති සික්ඛාපදෙ
 අපඤ්ඤතෙනාති දසබ්බං, පටිකකුලෙව අපභිකකුලෙව අප්‍රාපිකකුලසඤ්ඤ
 තාය අරිසිද්ධියා උකංසගතතනා ථෙරසා තං අජේඤ්ඤාගරනකය්‍ය ජගුවජ්,
 නඋපාජ්, පුපුජ්ජනකය්‍ය පන තාදිසං භුඤ්ජනකය්‍ය අත්තනාති නික්ඛ
 මෙය්‍යං, තෙනාග: “භුඤ්ජමානෙව භුත්තවා ජෙගුවජ් මෙ නවිජ්ජති”ති,
 උතතිට්ඨපිණෙධාති උතතිට්ඨිත්වා පරෙයං සරවාරෙ ධුත්වා ගතෙතබ්බ
 පිණෙධා; ජඤ්ඤාබලං නිසාසාය අනුසරං ගතවා උදාබ්බමියක
 භික්ඛාති අනො, පුතිමුත්තනති ගොමුත්තපරිභාවිතගරිටකාදිව;
 සසොසග අභිසමභුධාති යො භික්ඛු එතෙ උතතිට්ඨපිණොදයො
 චතතාගෙ පච්චයෙ අනතිමනෙතන අභිරමිත්වා පරිභුඤ්ජති; සමෙ
 වාතුදදිසො නගොති යො පුග්ගලො එකංගෙන වාතුදදිසො පුරුභි
 මාදිවතුදදිසායොගො; කත්ථි අප්‍රාපිකො යායකායපි දියාය විහරිතුං
 සකෙකාතිති අනො, අථ ථෙරෙ අත්තනො මහලකකාලෙ මනුසෙය්‍යති

“කථාං හතෙන තුමෙන එවරුපාය ජරාය වතනමානාය දිනෙ දිනෙ පබ්බතං අභිරුහාථ?”¹ නි චුතෙන “යත් එකෙ”² නි ආදිකා වතසොගාථා අභාසි. තත් සත්ථාති සසම් පච්ඡමවයෙ; එතෙති එකවෙව; විහඤ්ඤානති සරිරකිලමථෙන විතෙතන විසානං ආපජ්ජනති; සිලුවමසනති පබ්බතං; නත්ථාති තසම් ජරජණ්ණකාලෙපි; සමස ජානොපටිසංනොති ඉමිනා විතතබෙදභාවං දසෙයති. ඉද්ධි බෙලනුපසන්දොති ඉමිනා සරිරබෙදභාවං. හසහෙතුනං කිලෙසානං සමුප්පන්නානා සංගිහසයහෙරවො. බසහමානෙසුති රාගහිආදිති එකාදසති අගතිති සතෙතසු බිග්ගමානෙසු; සංකිලෙසපරිලාභාභාවෙන නිබ්බූතො සිතිහුතො. පුත මනුසෙයති “කිං හතෙන ජණ්ණකාලෙපි අරඤ්ඤාපබ්බතෙයෙව විහරථ, නනු ඉමෙ වෙලුවනාදයො විහාර මනොරමා?”³ නි චුතෙන “අරඤ්ඤාපබ්බතාථව මග්ගං මනොරමා”⁴ නි දසෙයනො:- “කරෙරිමාලාවිතතා”⁵ නි ආදිකා වාදය ගාථා අභාසි. තත් කතෙරිමාලාවිතතාති වරුණරුක්ඛපතනීති සමාගතා; කාලවණ්ණ පුපෙථති ඔත්ථාතිපි වදනති. කුඤ්ඤාතිරුද්ධති පටිසොසාදිගුණිහු තෙති හැරිනං නොමරෙසිනං.⁶ ගජ්ජතෙති අභිත්ථිතා; අභිමුඛාති මහාමෙසෙන අභිපපවුච්ඡා; රමමතලාති තෙතෙව රජෙජලපණ්ණයා දිනං අපගමෙන රමණීයතලා; නගාති දෙසනතරං අගමනතො නගාති සෙලමයනාය සෙලාතිඵලධනාමා පබ්බතා; අබහුනනදිනා සිබ්බිති මධුරස්සරෙන උතතදිනා; අලනති යුතං සමත්ථං වා; කාසිතුකා මස අත්ථකාමසාති ආදිසුපි ඉමිනා නයෙන යොජෙතබ්බං. පිකුඤ්ඤාති හිතතකිලෙසතිකුඤ්ඤා; මෙති සමබ්බො. උමමා පුපෙථති සමානාති මෙවකතිහතාය උමමාකුසුමසදියා; ගහනාවබ්බ ජාදිනාති තතො එව සරදසමයෙ⁷ ගගනං අබ්බංචිය කාලමෙසහඤ්ජා දිනා නිලවණ්ණාති අත්ථො. අනාතිණ්ණාති අසංකිණ්ණා අසමාධා; සෙදබ්බිකෙනාති ආතතාදිති පඤ්චති අබ්බෙති යුතෙතන තුරි යෙන පරිවාරිසමානස්ස තාදිසිපි නහොති, යථා යාදිසි එකග්ගවිතතස්ස සමාතිතවිතතස්ස සමමදෙව රුපාරුපබමමං අතිව්වාදිවසෙන විපස්සනාස්ස රති හොති. තෙනාහ හගවා:-

“යතො යතො සමමසති බ්බානං උදයබ්බයං

ලභති පිතිපාමොජ්ජං අමතං තං විජානත”⁸ නති.⁹

“කමමං බහුක”¹⁰ නති ආදිකා වෙ ගාථා කමමං කරමානානං පච්චය ගිඤ්ඤානං හිකුඤ්ඤා මවාදදනවසෙන චුතතා. තත් කමමං බහුකං නකාරයෙති කමමාරාමො හුත්වා බහුං නාම කමමං නකාරයෙ න අධිවංහෙ; බණ්ඩුපුලපටිසබ්බරණං පන සත්ථාරා අනුඤ්ඤාතමෙව.

1. ‘නොමරාන’ නති කත්ථි.

2. ‘සරදස්සා’ නි කත්ථි.

3. බමමපද, 25. හිකුඤ්ඤා.

පටිවජ්ජෙය්‍යජනනති අකල්‍යාණමිත්තභූතං ජනං වජ්ජෙය්‍ය; හි උය්‍ය මෙති පච්චසුප්පාදනගණ්ඤාදිවසෙන වායාමං නකරෙය්‍ය; අනන්ත යෙය්‍යමෙතනති එතං නවකමාසිට්ඨානාදිකං අත්තනො අන්තං නහොතිති අපේ. තත් කාරණමාහ: “කිව්ඡති කායො කිලමති”ති. නවකමාදිපසුතස්සති තහං තහං විවරතො කායසුඛාදි අලාභෙන කිව්ඡප්පතො හොති කිලමති බෙදං ආපජ්ජති තෙනව කායකිල මථෙන දුක්ඛිනො වජ්ජුපිසදඅත්තනෙය්‍ය¹ ත්‍රියාදිකං අභාවෙන සො පුග්ගලො සමිථං නවිඤ්ඤති විත්තසමාධානං නලහතිති. “ඔට්ඨප්පහට මත්තනා”ති ආදිකා වෙ ගාථා සුතපරමස්ස පණ්ණිතමානිනො ගරහ වසෙන, තතො පර වෙ පණ්ණිතස්ස පසංසාවසෙන වුත්තා. තත් ඔට්ඨප්පහටමත්තනාති සජ්ඣායසීයෙන ඔට්ඨපරිවත්තනමත්තනා; වුච්චි වචනං සජ්ඣායකරණමත්තනාති අපේ. අත්තානමපි හපස්සාතිති අනන්තඤ්ඤතාය අත්තනො පච්චකඛ්භූතමපි අන්තං නජනාති; යාථා වතො අත්තනො පමාණං නපරිවජ්ඤතිති අපේ. පඤ්ඤාදිවො චරතිති “අහං බුහුසුතො සතිමා පඤ්ඤවා නමයා සදිසො අඤ්ඤා අත්ති”ති මානන්දො, පුත්වා ගරුට්ඨානියානමපි අපචිතං අදසොනෙනා අයොසලාකා ගිලිත්වා සිතො විස ථද්ධාදිවො චරති; අහංසෙය්‍යොති මඤ්ඤාතිති අහමෙව සෙය්‍යො උත්තමොති මඤ්ඤාති; අසෙය්‍යො සෙය්‍ය සමාන. බාලො මඤ්ඤාති අත්තානනති අසෙය්‍යො ගීතො සමානො අඤ්ඤාන සෙය්‍යෙන උත්තමෙන සමානං සදිසං කත්වා අත්තානං බාලො මඤ්ඤාති බාලභාවෙනෙව මඤ්ඤාතිති. නනං විඤ්ඤා පසං ඝනතිති තං තාදිසං බාලං පග්ගහිතවිත්තතාය පඤ්ඤාමානසං ථවිති තත්තං නිරං විඤ්ඤා පණ්ණිතා නපසංසනති අඤ්ඤාදන්තං ගරහනති යෙව; සෙය්‍යොහමසමිති යො පන පණ්ණිතො පුග්ගලො සෙය්‍යො හමසමිති වා ගීතසදිසමානවසෙන නාහං සෙය්‍යොතිවා කිඤ්ඤිපි මානං අජපෙන්නො විබාසු නවසු මානකොට්ඨාසෙසු කස්සවිපි වසෙන නවිතමසති. පඤ්ඤාචනනනති අග්ගඵලපඤ්ඤාවසෙන පඤ්ඤා චනනං; ඉට්ඨාදිසු තාදිගාවප්පත්තියා නාදි; අසෙකඛඵලපිලෙසු සුච්ඡි පතිට්ඨිතතො සිලෙසු සුසමාගිතං; අරහත්තඵලසමාපත්තියමාපජ්ජ නෙන වෙතොසමිථමනුසුත්තනති තාදිසං සබ්බසො පතිතමානං බිණ්ණසවං. විඤ්ඤා වුද්ධාදයො පණ්ණිතා පසංඝරෙ වණ්ණනනති ථොමෙනතිති අපේ. පුත අඤ්ඤානරං දුබ්බමං භික්ඛුං දිස්වා දෙව වස්සතාය ආදිනවං සොවවස්සතාය ආනිසංසඤ්ච පකාසෙන්නො “යස්ස සමුග්ගමාරිසු”ති ආදිකා වෙ ගාථා අභාසි. තා වුත්තන්තං එව. පුත උද්ධතං එකං භික්ඛුං දිස්වා උද්ධතාදිගාවෙ දෙසං අනුද්ධතාදි ගාවෙව ගුණං විභාවෙන්නො “උද්ධතො වපලො භික්ඛු”ති ආදිකා වෙ ගාථා අභාසි. තත් කපිව සිභවමෙමනාති සීගවමෙමන පාරුතො මක්කවො විස සො උද්ධතාදිදෙසසංයුතො භික්ඛු තෙන පංසුකුලෙන අරියද්ධජෙන නලපසොහති, අරියගුණානං අභාවතො. යො පන උප

1. අත්තනානෙය්‍ය ඉතිපි අත්ති.

සොභති තං දසෙහං “අනුඤ්ඤා”ති ආදි වුත්තං. “එතෙ සමඤ්ඤා”ති ආදිකා පඤ්ඤා ගාථා ආයසමනො **සාපිපුතො** නමස්සනො බ්‍රහ්මකා සිතෙ දෙවෙ දිස්වා ආයසමනො **කප්පිනස්ස** සිතපානුකමෙතිමිත්තං වුත්තා, තත් **එතෙති** තෙසං පච්චිකඛන්‍යාය වුත්තං. **සමඤ්ඤා**ති ඛු භාවතො; තං පන ඛුභාවං “දසදෙවසහස්සාති”ති පරිවර්තනිකා ආහ **දෙව්‍යාති** උපපතතිදෙව්‍යා; තං තෙසං දෙව්‍යාවං අඤ්ඤාති විසෙසෙනා දසෙහෙනො “සබ්බෙ තෙ බ්‍රහ්මකාසිකා”ති ආහ. යස්මා තෙ අත්තනො උපපතතිද්වියා මහතියා දෙව්ද්වියා සමපන්නා පරිවාරසමපන්නාව තස්මා ආහ: “ඉද්ධිමනො යසසිනො”ති. “කොහු සෙනාපති හොතො”ති ප්‍රච්ඡාය විස්සර්ජනවසෙන “මයා පවතතිතං ධම්මවක්කං අනුත්තරං **සාපිපුතො** අනුවත්තෙති”ති: වදනෙන න භගවතා ආයසමනො **සාපිපුතො** **කෙරස්ස** ධම්මසෙනාපතිභාවො අනුඤ්ඤාතොති ආහ: “ධම්මසෙනාපතිං විරං මහා ක්‍යාසිං සමාතිතං **සාපිපුතං**”නති. තත් **විරන්ති** කිලෙසමාරදිනං නිමම්පනෙන විරියවනනං මහාචික්කමං; **මහාකාසිකා**ති දිබ්බවිහාරදිනං උක්කංසගමනෙන මහන්තක්‍යාසිං; තතොඵව සබ්බසො විකෙඛපට්ඨංසනවසෙන **සමාතිතං**; **නමස්සනො**ති සිරසි අඤ්ඤාලිං පග්ගස්ස නමස්සමානා තිට්ඨන්ති; **සමපිනිස්සාසාති** යං නුබො ආරමභො නිස්සාය ආරබ්භ ක්‍යාසිති. **නාගිජානාමාති** පුප්‍රජ්ජනභාවෙන බ්‍රහ්මාතො ඵවං ආහංසු. **අපෙජරංවතාති** අපජරියං වත; **බුද්ධානන්ති** චතුස්සච්චබුද්ධානං; **ගමිතියෙ** **තොවතෙ** **සකොති** පරමගමනිගේ අති දුදුසො දුරනුබොධො පුප්‍රජ්ජනෙති අසාධාරණො අවිසයො; ඉදුති තස්ස ගමනිර්භාවෙ කාරණං දසෙහං “සෙ මය”නති ආදි වුත්තං. තත් **චාලවෙධිසමාගතාති** **සෙ මසං**. චාලවෙධිබ්‍රහ්මහසදියා අතිසුබ්‍රමමි විසයං පටිවිජ්ඣිතං සමන්තා ආගතා උපපරිකඛන්‍යා **නාගිජානාම** ගමනිගේ වත බුද්ධානං විසයොති අන්තො. **නං ගාථා දෙවකාසෙහිති** තං තථාරූපං **සාපිපුතං** සදෙවකස්ස පුජනාර්ථං. තෙති බ්‍රහ්මකාසිකෙති **ගාද** තථා පුජිතං **දිස්වා** ආයසමනො **මහාකප්පිනස්ස** **සිතං** අහොසි “ඉමෙසං ලොකකමමතානං බ්‍රහ්මනමි අවිසයො, යත් සාවකානං විසයො”ති. **සාවතා** **බුද්ධානෙකමනමනි** ගාථා ථෙරෙන අත්තානං ආරබ්භ සිහනාදං නදනෙන න භාසිතා, තත් **බුද්ධානෙකමනමනි** ආණ්ඩෙතතං සක්‍යාය වදති; **සප්පිකාමහාබ්‍රහ්මිනති** සමායසද්වුද්ධං ධම්මෙනා; බුද්ධාති භගවත්තො බ්‍රහ්මණෙති සබ්බසත්තෙති පරමුක්කංසගතා ඵව, කෙටලං පන මහාකරුණාසඤ්ඤාදිතමානසා සත්තානං තාදියං මහන්තං උපකාරං ඔලොකෙත්වා ගාමන්තසෙනාසනවාසාදිං අනුවත්තන්ති තං තං බ්‍රහ්මධම්මෙති හොති. **බ්‍රහ්මණෙති** කිලෙසානං බ්‍රහ්මෙන ගුණෙන ආරඤ්ඤාදිභාවෙන අපෙකතිගුණෙ; කරුණන්තො ඵතං භූමවචනං. **සදිසො මෙ නි විජ්ජති** කුතො පන උත්තරීති අධිප්පායො. තථා හෙසථෙගේ තත් අග්ගධ්මානෙ ධම්මො. “න විවරෙ”ති ගාථාය “ධම්මෙනා මහ,

හෙද පරමමරණං පහාසානං දෙවානං සහස්රං උපපජ්ජති”ති. “ඉධ භගවා කීමාහා”ති. අථ නං භගවා තික්ඛිතත්ථං පටික්ඛිපි “මා මං ගාමණී! එතං පුච්ඡි”ති. චතුස්ථායෙ පුට්ඨො ආහ: “ගාමණී! ඉමෙ සත්තා පක්ඛියාපි රුගඛකුනඛකුා දොසඛකුනඛකුා මොහඛකුනඛකුා තෙසං ඝිග්ගොපි රජ්ජනියෙ දොසනියෙ මොහනියෙ ධම්මෙ උපසංභරනො පමාදොති කායසං හෙද පරමමරණං නිරයං උපපජ්ජති. සමෙ පනස්ස එවං දිට්ඨි හොති “යො සො නවො රභගමජෙක්ඛි සම්මා ලික්ඛෙන ජනං භාසෙති රමෙති සො කායසං හෙද පරමමරණං පහාසානං දෙවානං සහස්රං උපපජ්ජති”ති සාස්ස හොති මිච්ඡාදිට්ඨි මිච්ඡාදිට්ඨිස්සව මිත්තං ගතීතං අඤ්ඤාතරං ගති ඉච්ඡාතිඛං නිරයො වා තිරච්ඡානසොතිවා”ති¹. තං සුත්වා නාලසුමො ගාමණී පරෙදි. “නන්ත ගාමණී! පතෙව මයා පටික්ඛිතො මා මං එතං පුච්ඡි”ති. “නාහං භතො එතං කාරණං රොදුමි යං මෙ භගවා නවානං අභිසම්පරයං එවමාහා”ති. අපිමාහං භතො පුබ්බකෙති ආචරියපාචරියෙති නවෙති වඤ්ඤිතො “නවො මහාජනස්ස නවසමජ්ජං දසෙස්සවා සුගතිං උපපජ්ජති”ති². යො සජ්ඣ සත්තිකෙ ධම්මං සුත්වා පටිලභාසඤ්ඤා පබ්බජිතො ලඤ්ඤාප සම්පනො විපස්සනාය සමමං කුරෙතො නවිරස්සව අරහත්තං පාපුණි. අධිගතාරහතො පන අරහත්තපාතතිතො පුබ්බ සෙනා කාරෙන අත්තනො විතතං නිශ්ශණ්ණනවසෙන යොතිසො මනසිකාරෙණ උද්පාදි තං අනෙකධා විහජ්ජිතො දසෙස්සවා. :-

“කදනුහං පබ්බතකඤ්ජරාසු
එකාකියො අඤ්ඤියො විහස්සං,
අතිච්ඡො සබ්බභවං විපස්සං
තං මෙ ඉදං තං නු කද හවිස්සති.

කදනුහං භිත්තපචකුරෙ මුති
කාසාවචනො අමමො නිරාසො,
රාගඤ්ඤි දොසඤ්ඤි තපෙච මොහං
හනත්වා සුඛි පටනගතො විහස්සං.

කද අතිච්චං වධරොගතීලං
කායං ඉමං මච්ඡුජරසුපඤ්ඤා,
විපස්සමානො විතහයො විහස්සං
එකො වනෙ තංනු කද හවිස්සති.

කදනුහං භයජනනිං දුඛාවභං
තණ්හාලතං ඛුච්චිචානුචත්තනිං,
පඤ්ඤාමයං තිබ්බමසිං ගහෙත්වා
ජෙත්වා වසෙ තමපි කද හවිස්සති.

1. ‘තිරසස්සවා තිරච්ඡානසොතිවා’ති කන්ථි.

2. සං: නි: සලාසභතපි: ගාමණීයං: 2 සුත්තං,

කදනු පඤ්ඤාමයමුක්තතෙජ්
සන්ථං ඉසීනං සහසාදියිනා,
මාරං සසෙනං සහසා හඤ්ඤ්ඤං
සීහාසනෙ තං නු කද හවිස්සති.

කදනුහං සබ්බි සමාගමෙපු
දිවෙසා හවෙ ධම්මගරුහි තාදිති,
යාරාවදසසීති ජිතිඤ්ඤයෙහි
පඬානියො තං නු කද හවිස්සති.

කදනු මං තඤ්ඤි බුදු පිපාසා
වාතාතපා කීටසරිසපා වා,
නබ්බාධියිස්සන්ති නතං ගිරිබ්බපේ
අන්ථෙයං තං නු කද හවිස්සති.

කද නුබො යං විදිතං මහෙසිනා
චතතාරි සම්මානි සුද්දසාති,
සමාහිතතොයා සතිමා අගච්ඡං
පඤ්ඤාය තං තං නු කද හවිස්සති.

කදනුරුපෙ අමිතෙව සද්දෙ
ගකො රසෙ පුසිතබ්බෙව ධම්මෙ,
ආදිත්තතොයා සමපේති යුතොයා
පඤ්ඤාය දච්ඡං¹ තදිදං කද මෙ.

කද නුහං දුබ්බෙවනෙන වුතොයා
තොයා නිමිත්තං විමනො නහෙස්සං,
අපේ පසඤ්ඤාපි තොයා නිමිත්තං
තුට්ඨං නහෙස්සං තදිදං කද මෙ.

කදනු කට්ඨෙව තිණේ ලතාව
බකෙ ඉමෙහං අමිතෙව ධම්මෙ,
අජඤ්ඤානිකානෙව ධාරිතීතිව
සමං තුලෙයං තදිදං කද මෙ,

කදනුමං පාචුසකාලමෙසො
නවෙහා තොයෙන සම්මාරං වනෙ
ඉසිපපසාතමහි පපේ වජ්ජනං
ඔවස්සති තං නු කද හවිස්සති.

කද මයුරස්ස සිබ්බෙත්තො වනෙ
දිජස්ස සුත්වා ගිරිගබ්බෙර රුතං,
පච්චුට්ඨිතිතො අමතස්ස පතතිතො
සංවිත්තයෙ තං නු කද හවිස්සති.

කදනු ගඬිතං යමුතං සරසසනිං
පාතාලබිතතං බලවාමුඛඤ්ඤා,
අසජ්ජමානො පතරෙය්‍යමිද්ධියා
විභිසණං තං නු කද හවිසසනි.

කදනු නාගොව අඬිතාමචාරි¹
පද්‍යලයෙ කාමගුණේසු ඡන්දං,
නිබ්බජ්ජයං සබ්බසුභං නිමිත්තං.
කුමාරෙ යුතො තං නු කද හවිසසනි.

කද ඉණ්ටොව දලිද්දුකො නිධිං
ආරාධයිත්වා ධනිකෙති පිළිනො,
තුටෙය්‍යා හවිසසං අඬිගමම සාසනං
මහෙසිනො තං නු කද හවිසසනි.

බහුනි වසානි තයාමති යාවතො
අගාරවාසෙන අලං නු තෙ ඉදං,
තං දනි මං පබ්බජ්ජනං සමානං
කිං කාරණං විතත ! තුටං නසුඤ්ජයි.

න නු අභං විතත ! තයාමති යාවතො
ගිරිබ්බජ්ජෙ විහුජ්ජවිහඬිගමා,
මහිඤ්ඤාසන්ධිනාභිගජ්ජනො
තෙ තං රමිසසනාති වනමති කුමාරිනං.

කුලමති මිතෙනව පියෙව ඤාතකෙ
බිබ්බාරතිං කාමගුණඤ්ඤා ලොකෙ,
සබ්බං පහාසිමමජ්ඣුපාගතො
අථොපි තං විතත ! නමස්සා තුසසනි.

මමෙව එතං නති තිං පරෙසං
සනාතාගකාලෙ පරිදෙවිතෙන කිං,
සබ්බං ඉදං චලමිති පෙකඛමානො
අභිනිකඛමිං අමතං පදං ඡගිසං.

සුසුතතවාදී විපදනමුත්තමො
මහාභිසකෙකා නරදමමසාරපි,
විතතං චලං මකකටසනාතිභං ඉති
අවිතරුගෙන සුදුනාතිවාරයං.

කාමාති විත්‍රා මධුර මනොරමා
අවිද්‍යාසු යන්ධිසිතා පුථුජ්ජනා,
තෙ දුකඛමිච්ඡනාති පුනඛහවෙසිනො
විතෙනන නිතා නිරයෙ නිරුකතා.

මයුරකොඤ්චාභිරුතමහි කානනෙ
දීපිති බාගෙකහි පුරකකතො වසං,
කායෙ අපෙකකිං ජග මාවිරුධය
ඉතිස්සු මං විතත ! පුරෙ නියුඤ්ජයි.

භාවෙහි ක්කානානිව ඉන්ද්‍රියානි
බලානි බොජ්ඣංගසමාධිභාවනා,
තිස්සොව විජ්ජා පුස බුද්ධසාසනෙ
ඉතිස්සු මං විතත ! පුරෙ නියුඤ්ජයි.

භාවෙහි මග්ගං අමනස්ස පතති යා
නියතානිකං සබ්බද්වකකයොගධං,
අට්ඨභිතිකං සබ්බකිලෙසසොධනං
ඉතිස්සු මං විතත ! පුරෙ නියුඤ්ජයි.

දුක්ඛනති බනෙහි පට්ටස්ස යොනියො
යතොව දුක්ඛං සමුදෙති තං ජග,
ඉධෙව දුක්ඛස්ස කරොති අනතං
ඉතිස්සු මං විතත ! පුරෙ නියුඤ්ජයි.

අනිච්චං දුක්ඛනති විපස්ස යොනියො
සුඤ්ඤං අනත්තානි අඝං වධනතිව,
මනොවිචාරෙ උපරුනිවෙනසො
ඉතිස්සු මං විතත ! පුරෙ නියුඤ්ජයි.

මුණෙකා විරූපො අභිසාපමාගතො
කපාලහත්ථොව කුලෙසු භික්ඛසු,
සුඤ්ජස්ස සන්ත්වවනො මහෙසිනො
ඉතිස්සු මං විතත ! පුරෙ නියුඤ්ජයි.

සුසංවුතතො විසිඛන්තරෙ චරං
කුලෙසු කාමෙසු අසඹගමානසො,
චන්දො යථා දෙසි නපුණ්ණමිසියා
ඉතිස්සු මං විතත ! පුරෙ නියුඤ්ජයි.

ආරඤ්ඤකො හොති¹ව පිණ්ඩපානිකො
තොසානිකො හොතිව පංසුකුලිකො,
තෙසස්සකො හොති සද්ධුතෙ රතො
ඉතිස්සු මං විතත ! පුරෙ නියුඤ්ජයි.

ගෙපෙත්වා රුක්ඛානි යථා එලෙසි
මුලෙ නරුං ඡේතතු නමෙව ඉවජ්ජයි,
නථුපමං විතත ! මිදං කරොසි
යං මං අනිච්චමහි චලෙ නියුඤ්ජයි.

1. හොතිති පාළිය.-සෙසපාදෙසුව කපෙව.

අරුපදුරභිතම එකමාරී

න තෙ කරිසං වචනං ඉදුනිහං,
දුක්ඛාති කාමා කට්ඨකා මහබ්බසා
නිබ්බානමෙවාතිමනො වරිසං.

නාහං අලකඛ්‍යා අභිරික්කතාය වා
නවිතතගෙනු නවදුරක්කතනා,
ආජීවගෙනුව අහං නනික්කමි.
තනොව තෙ විතත ! පටිසංචො මයා.

අපට්ඨන්තා සප්පරිසෙහි වණ්ණේතා
මක්ඛපාහාණං¹ චූපසමො දුබ්බසං,
ඉතිස්සුමං විතත ! තද නිසුඤ්ජසි
ඉදුනි තිං ගච්ඡසි පුබ්බවිණ්ණං.

තණ්හා අවිජ්ජාව² පියා පියඤ්ච
සුභාති රූපාති සුඛාව චෙදනා,
මනාපියා කාමගුණාව චනතා
වනෙන අහං ආවමිතුං නලස්සගෙ.

සබ්බස්මි තෙ විතත ! වචොක්කතං මයා
බහුසු ජාතීසු නමෙසි කොපිතො,
අජ්ඣන්තසමාචො කතඤ්ඤාතාය තෙ
දුක්ඛෙ විරං සංසරිතං තයා කතෙ.

තිඤ්ඤොව නො විතත ! කරෙසි බ්‍රාහ්මණො
තිං බතතිසො රාජදසි කරෙසි,
වෙසාම සුද්දාව භවාම එකද
දෙවත්තනං වාපි තවෙව වාහසා.

තවෙව ගෙනු අසුරා භවාමසෙ
තිංමුලකං තෙරසිකා භවාමසෙ,
අථො තිරච්ඡාන ගතාපි එකද
පෙත්තත්තනං වාපි තවෙව වාහසා.

නත්තු දුබ්බිස්සසි මං පුනපුනං
මුත්තං මුත්තං වාරණීකංව දස්සං,
උච්චත්තකෙනෙව මයා පලොභසි
කිඤ්චොපි තෙ විතත ! විරාධිතං මයා.

ඉදං පුරෙ විතතමමාරි වාරිකං
ගෙ නිව්ඡිකං යත්ථ කාමං යථාසුඛං,
තදජ්ජහං නිශ්ශගෙස්සාමි යොනිසො
හත්ථිපභිනතාං විය අභිකුසග්ගහො.

සන්ධා ව මෙ ලොකමීමං අධිධිති
අතිවමනො අඤ්චනො අසාරනො,
පකබ්ඤ මං විතත! ජිනස්ස සාතනො
තාරෙති ඔසා මහතා සුද්දතතර්.

නතෙ ඉදං විතත! සථා පුරුණකං
නාහං අලං කුශ්ලා වසෙ නිවතතිතුං,
මහෙසිනො පබ්බජිතොමිති සාසනො
නමාදියා හොතති විනාසධාරිනො.

නගා සමුද්දා සරිතා වසුකිතර්
දියා චතස්සො විදියා අබො දිවා¹,
සබ්බෙ අතිවමා තිහවා උපසුතා
කුභිං ගතො විතත! සුඛං රමිස්සයි.

ධිතිපපරං² කිං මම විතත! කාතිසි
නතෙ අලං විතත! වසානුවතනකො,
න ජාතු භස්සං උභතොමුඛං ජුපෙ
ධිරන්ත්‍ර පුරං නවසොතසන්දනං.

වරුහඵණ්ණසවිතාලහසෙවිතො
පබ්බාරකුටෙ පකතෙව සුන්දරෙ,
නවමුත්තා පාට්‍රසසිතතකානතො
තතිං ගුහාගෙහගතො රමිස්සයි.

සුනීලතිවාසු සිඛාසු පෙබුණ්ණ
සුවිතතපතතච්ඡිදනා විහඞ්නමා,
සුමඤ්ජුස්සොසන්තිතාහිගජ්ජිනො
යො තං රමිස්සන්ති වනමිති ක්කිධිනං.

වුට්ඨමිති දෙවෙ වතුරඞ්කුලෙ තිණ්ණ
සමසුපජිතෙ මෙසතිහමිති කානතො,
නතතතරෙ විටපි සමොසධිස්සං
තං මෙ මුදු ගෙහිති තුලසන්තිහං.

තථාතු කස්සාමි සථාපි ඉස්සරො
සං ලබ්භති තෙනපි හොතු මෙ අලං,
න තාහං කස්සාමි සථා අතන්දිතො
බිලාරහස්සංව සථා සුමද්දිතං.

තථාතු කස්සාමි සථාපි ඉස්සරො
සං ලබ්භති තෙනපි හොතු මෙ අලං,
විරිජ්ජන තං මස්ස වසානසිස්සං
ගජංව මහතං කුසලඞ්කුසග්ගහො.

1. දිවා'තිපාදි.

2. විතපපරං'ති ම: මුද්දිතපාදි.

තයා සුදනෙනන අවටිසිනෙන හි
හයෙන යොග්‍යාවරියොව උරුණා,
පහොමි මග්ගං පටිපජ්ඣං සිවං.
විතතානුරක්ඛිති සදා නිසෙවිතං.

ආරමමණේ තං බලයා නිබ්බන්ධං
නාගංව එමහමති දලහාය රජුයා,
තං මෙ සුගුතතං සතියා සුභාවිතං
අනිසිතං සබ්බභවෙසු ගෙතිසි.

පඤ්ඤාය ඡේත්වා විපථානුසාරිතං
යොගෙන නිග්ගායා පථෙ තිවෙසිය,
දිස්වා සමුදයං විභවඤ්ච සමහවං
දයාදකො ගෙතිසි අග්ගවාදිනො.

වතුබ්බිපල්ලාසවයං අධිවසිතං
ගාමණ්ඩලංව පරිණෙසි විතත! මං,
නුත සඤ්ඤාජනබ්බිතවජ්දං
සංසෙවයෙ කාරුණිකං මහාමුතීං.

මිගො යථා සෙරි සුචිත්තකානනෙ
රමමං ගිරිං පාටුසඅබ්බමාලිනීං,
අනාකුලෙ තත්ථ නගෙ රමියං.¹
අසංසයං විතත! පරාභවියාසි.

යෙ භුග්ගං ඡ්ඤෙන වසෙන වතතීනො
නර්ථ නාරීව අනුභොතති යං සුඛං,
අවිඤ්ඤ මාරවසානුවතතීනො
භවාහිනඤ්ඤි තව විතත! සාවකා”ති.

තත්ථ කදඤ්ඤානති කදනු? අහං; සබ්බභවඤ්ඤානුරාසුති පබ්බතෙ
සුච කඤ්ඤෙසුච පබ්බතයා වා කඤ්ඤාසු; එකාකියොති එකකො;
අද්දතිසොති නිත්තණේතා; තණ්හා හි පුරිසයා දුතියා නාම. මිහග්ගානති
විහරියාමි; අතිවමනො සබ්බභවං විසග්ගානති කාමහවාදිහෙදං
සබ්බමපි භවං හුත්වා අභාවයොන අතිවමනති විපසානො; කදනු
විහරියා? නති යොජනා, නිදයානමතං වෙතං. “යදනිවමං තං දුක්ඛං
යං දුක්ඛං තදනතතා”ති² වචනතො ඉතරමපි ලක්ඛණවයං චුත්ත
මෙවාති දර්ශබ්බං. ගං මෙ ඉදං ගංනු කද භවියානීති තසිදං මෙ
පරිවිතකතිතං කදනු භවියානී? කද නුඛො මන්තං පාපුණියානී?ති
අපේ. ගංනුතිවෙත්ථ ගානති නිපාතමතා; අයං හෙත්ථ සබ්බපපේ:
“කද නුඛො අහං මහාගරො විය සබ්බලිකබ්බිතං ගිහිබ්බිතං ජිජිත්වා
පබ්බජිත්වා කායවිවෙකං පරිමුඛයනො එකාකී පබ්බතකඤ්ඤාසු

1. රමියාසි’තිපාටු.

2. සං: නි: බ්බවග්ගසංගුත්ත.

අදුරියො සබ්බස්ස තීරපෙකෙඛා සබ්බසඛාරගතං අනිච්චාදිනො විපස්සනො විහරිස්සාමි”ති. **තිහතපමකියෙති** තිත්තාවත්ථරො; ගාථාපුබ්බං නාකාරාගමං කත්වා වුත්තං. සත්ථකච්ඡන්තාඅග්ගඵස්සවණ්ණ භික්ඛා¹ පට්ඨිවරං ධාරෙන්නොති අපේඛා. මුනීති පබ්බජිතො; අමමොති කුලොව ගණේවා මමතොභාවෙන අමමො; කත්ථිපි ආරමමණේ ආසි සත්ථාය අභාවෙන නිරාසො; හන්ධො සුඛි පචනගගො විහස්සනති රාහාදිකෙ කීලෙසෙ අරියමග්ගෙන සමුවජ්ඣදිත්වා මග්ගසුඛෙන ඵලසුඛෙන සුඛි මහාවතගතො කද භුමො අහං විහරිස්සාමි? **විචරොගති** ලිත්ති මරණස්ස ම රොගස්ස ම කුලාවකභූතං; කාසං ඉමිත්ති ඉමං ඛකි පඤ්චකසඛාරා කායං; ඛකිපඤ්චකොපි ති “අවිජ්ජාගතස්ස භික්ඛවෙ පුරිසපුග්ගලස්ස තණ්හානුගතස්ස ඵමමයං කායො සමුදගතො ඉති අයඤ්චව කායො ඛතිදා නාමරූප”න්ති² ආදිසු කායො වුච්චති. මව්වු ජණසුදදුන්ති මරණෙනාවෙව ජරායම පිළිතං; **විසස්සාමානො** අහං හය ගෙභු පහාණෙන විහග්ගො; හං භු කද හවිස්සති? ති අපේඛා. හස්සන නිත්ති පඤ්චවිසති යා මහාසත්තං උපාදකාරණභූතං; කාසිකස්ස ම වෙන සිකස්ස ම සකලස්ස පි වට්ඨසකස්ස ආවහනො දුක්ඛාවහං; **නිණ්ණාලනං** බහුවිධානුවත්තනිත්ති බහුවිධඤ්ච ආරමමණං හට්ඨෙව වා අනු වත්තති සත්තනොත්ති බහුවිධානුවත්තනි. තණ්හාසඛාරාතලනං; **පඤ්ඤා මසනති** මග්ගපඤ්ඤාමයං සුතිසිත්තං අසිං. බග්ගං විරියපග්ගතිනෙන සද්ධාහත්තෙන ගහගත්වා සමුවජ්ඣදිත්වා; **කදභුතං** චෛතසි යං පරි විතකස්සිත්තං. **ගමිපි කදහවිස්සති?** ති යොජනා. **උග්ගතෙකජන්ති** සමථ විපස්සනාවසෙන නිසිත්තාය තිකඛතෙජං; සත්ථං ඉඤ්ඤානති වුද්ධා පවෙච්චකවුද්ධාඅරියසාවකභූතිනං සත්ථභූතං; මාරං සසෙකිං. සහසා හඤ්ඤිස්සනති කීලෙසසෙනාය සසෙනා අභිසඛාරාදිමාරං සහසා සිස මෙව හඤ්ඤිස්සාමි; සිහාසනෙති විරාසෙන; අපරාජිතපලලභිකති අපේඛා. සබ්බති සමාගමෙසු දිට්ඨො ගමෙති ධම්මගාරවසුත්තනාය බම්බ ගරුති තාදිලකඛණපත්තියා. **ගාදිති** අවිපරිතදසසිත්තාය සාථාව දසසිති අරියමග්ගෙනෙව පාපජිත්ඤ්ඤිත්තාය ජිව්ජ්ඤ්ඤති වුද්ධාදිති සබ්බති සමාගමෙසු කදභු අහං පඤ්ඤාමසෙති දිට්ඨො ගමෙයා?න්ති ය. මෙ පටිවිත්තකස්සිත්තං හං භු කද හවිස්සති? ති යොජනා. ඉමිත්තා නගෙන සබ්බස්ස පදයොජනා වෙදිතබ්බා. පදත්ථමත්තමෙව වණ්ණ සිස්සාම. **ගාදිති** ආලසියං; බුද්ධති ජිසවත්ථා; කීමසීසසෙති කීටා මෙව සරිසපාම; නාබාධසිස්සනති නාබාධසිස්සනති; සුඛදුක්ඛසො මනස්සදෙමනස්සානං කිංනෙති පටිබාහිත්තතාති අධිපපායො. කීටිබ්බ ජෙති පබ්බතකඤ්ජරාය; අත්ථජෙසනති සදත්ථසඛාරානෙන අත්තෙන අත්තිකං; යං විදිතං මහෙසිනාති යං වද්ධස්සවිමං මහෙසිනා සමමා සමවුද්ධෙන සයමභූඤ්ඤෙන ඤානං පටිවිද්ධං; තාති මත්තාදි සමමාති අනුපටිත්තකුපලසමාගරති සුට්ඨි දුද්දසාති මග්ගමාසිනා සමාති

1. අග්ගලදකවණ්ණභික්ඛා. ති කත්ථි. 2. අංගාරවග්ග 9 සුත්තං.

හවිසානි? භාවනාමයං ඉද්ධිං නිබ්බතෙතනාං කදඤ්ච එවං ඉද්ධිං වලඤ්ඤාමි?ති අපේ. නාමොව අබ්බාමවාදී¹ පදලඤ්ඤා යථා මහත්තරණො දලභන්ධං සිද්ධිනා අයසබ්බලිකං විද්ධිංසෙති අබ්බාම වාරි වතං පවිසිති එකො අද්දතිසො හුතා අත්තතො රුචිවසෙන වරති එවමං කදඤ්ච සබ්බසුභං නිවේහනං නිබ්බජ්ජයං නිරවසෙසතො වජේරතො කාමච්ඡද්දාමො අහුතා කාමො සුභො පසුභො කාමභූතො ජයං සමමදෙව පදලෙයං සිද්ධෙයං පජ්ජෙයංනති යං පරිචිතකකිතං නංඤ්ච කද හවිසානි? ඉතිමොව දලිදුඤ්ඤා නිබ්බං ආරාමසිංචාති යථා කොචි දලිදෙදු ජිවිතපකතො ඉණං ගහෙත්ති තං තොධෙදුං අසකෙකානොතො ඉණ්ඨො ඉණ්ණො අට්ටිනො ඛණිකෙති පිළිනො නිබ්බං ආරාමසිංචාති අධිගතනා ඉණ්ණො සොධෙති පුබ්බෙතව ජිවිතො තුට්ඨො භවෙයං එවං අහමි කදඤ්ච ඉණ්ණද්ධං කාමච්ඡදං පහාය මහෙසිකො අරියධනසමුප්පණ්ණොය මණිකතකාදිරතන සමුප්පණ්ණතිසිද්ධං බුද්ධියා සාසනං අධිගතනා තුඤ්ඤා භවෙයංනති යං පරිචිතකකිතං තං කදඤ්ච හවිසානි?ති. එවං පබ්බජ්ජතො² පුබ්බෙතෙකකිවමවිතකකවසෙන පවතනං අත්තතො විතකකපචතති දසෙයනි ඉද්ධි පබ්බජ්ජා යෙහාකාරෙති අත්තතං ඔවදිති අධිගවජ්ඣෙන දසෙයනො “බ්ලුති වසානි”ති ආදිකා ගාථා අභාසි. තථි බ්ලුති වසානි ගායාමි යාමිනො අභාරවාසෙති අලංඤ්ඤා පො ඉද්ධතී අනෙකසංවච්ඡරාති විවිධදුක්ඛානුබ්බෙත අභාරමජ්ඣවාසෙන අලං පරිසත්තමෙව අමො විතත! ඉදං තෙ තසා අනෙකාති සංවච්ඡරාති අහං අමි නඤ්ච යාමිතො? නං දුති මං පබ්බජ්ජනං සමානනති තං මං තසා තථා උසාහනෙන පබ්බජ්ජනං සමානං; කෙන කාරණෙන විතත! තුමං නසුඤ්ඤාසි? සමථවිපස්සනං ජබ්බිති නිසිනෙ ආලසියෙ නියොජෙති අපේ. නඤ්ච අහං විසත්තසාමිති යාමිනොති අමො විතත! අහං තසා නඤ්ච යාමිතො අමි? ආයාමිතො මඤ්ඤා, යදි යාමිතො කමො ඉද්ධි තදඤ්චරූපං නප්පට්ඨපජ්ජි?ති අධිපජායො. “ගිරිබ්බජ්ජ”ති ආදිකා යාමිතාකාරං දසෙයති. චුත්තදුට්ඨිගමාති විචිත්තපෙවුණ් පකකිනො; මසුරාති අපේ. මහිදුඤ්ඤාසන්ධිතාතිගජ්ජනොති ජල භොසන්තිතෙන ගෙතුනා සුට්ඨිගජ්ජනසිලා; තෙ නං රමියානාති මහමිති කාසිනතති තෙ මසුරා තං වනෙ කානපපසුතං රමියානාති තඤ්ච තසා යාමිතො?ති දසෙයති. කුලමිති කුලපරිවට්ටෙ; ඉඛමජ්ඣු පාභනොති ඉමං අරඤ්ඤාධාරං පබ්බජ්ජනං අජ්ඣාපගතො; අපථාපි තං විතත නමෙහ කුසානිති අනුචිතසිලාපි මං නාධෙයොති අපේ. මමෙව එතං හති තිං පජෙසනති එතං විතත! මමෙව තසො තිං පජෙසං නමොසි; තිං පත අඤ්ඤාසං විස කතො සත්තාහකාලෙ කිලෙසමාරෙ සුජ්ඣිතුං භාවනාසත්තාහකාලෙ “ත”ති වතො පරිදෙවි තෙන කිං පජෙසනං? ඉද්ධි තං අඤ්ඤාධාරං වතතිතුං නදසාමිති අධිපජායො. සබ්බං ඉදං වලඤ්ඤා පෙකකවානොති, යමො ඉදං විතත.

1. සබ්බාමවාදී’තිපාදි. 2. පබ්බජ්ජතො’තිකසම්චි.

අඤ්ඤාව සබ්බං තෙභ්බුමකසබ්බාරං චලං අනවට්ඨිතනති පඤ්ඤාවකුක්ඛනා ඔලොකෙනනා; ගෙහතො කාමෙතිව අභිනික්ඛමි; අමනං පදං නිබ්බානං, ජිහිසං පරියෙසනො; තසමා විතං අනනුවතනො¹ නිබ්බානං පරියෙසනමෙව කරෙමිති අධිප්පායො. අවිශ්වසෙනා සුදුහතිවාරයං විතං චලං මක්ඛවසනානිං වනමක්ඛවසදියං ඉති සුසුත්තවාදී සුභාසිතවාදී විපදානවුත්තමො මහාරියඤ්ඤා නරදම්මසාරජීරි යොජනා². අවිදුසු සත්ථිසිතා පුට්ඨජානාති යත් සෙසු වත්තකාමෙසු කිලෙසකාමෙසුව සිතා පටිබද්ධා අවිඤ්ඤානො අනිපුට්ඨජා; තෙන කාමරාගෙන පුත්තබ්බෙසිතො එකනෙතනෙව දුක්ඛමිවජනති. ඉච්ඡනාව විතෙතන නිතා තීරයෙ නිරාකානාති විතවසිකා තීරය සංවත්තනිකං කමමං කරෙන්නා සිතසුබ්බො නිරුක්ඛනා හුත්වා අත්තනො විතෙතනෙව තීරයෙ නිතා; න අඤ්ඤාථාති විතසෙසව නික්ඛෙතබ්බතං දසෙසයි. පුනපි විතං සෙව නික්ඛෙතභං මනෙතනො “මසුරකොඤ්ඤාති රුතමි”ති ආදිමාග. තත් මසුරකොඤ්ඤාතිරුතමිති සිබ්බි සාර තෙතිව අභිකුජ්ඣෙ; දීපිති බ්‍රහ්මෙති පුරුක්ඛතො වසනති මෙත්තා විහාරිතාය එවරුපෙති තීරවජානගතෙති පුරුක්ඛතො පරිවාරිතො හුත්වා වතෙ වසනො; එතෙන පුඤ්ඤභාවපරිබ්‍රාහ්මනමාග. කායෙ අපෙක්ඛං ජනාති සබ්බතො කායෙ තීරපෙක්ඛො ජග; එතෙන පතිතත්තං වදති මාමිධස්සාති ඉමං සුදුලලභං නවමං බණං මාපිරාධෙති; ඉතිසු මං විතන පුරෙ නිසුඤ්ඤාති එවං හි ත්ථං විතන! මං පට්ඨජ්ජනො පුබ්බෙ සමොපට්ඨතතියං උසොපෙසිති අනෙවං. භාවෙතිති උපාදෙති වසෙසිතිව; කානානිති පඨමාදීති වතාරි කානානි; ඉන්ද්‍රියානිති සද්ධාදීති පඤ්චිත්තානි; බලානිති තානි සෙව පඤ්චබලානි; බෙජ්ඣන සමාධිනාවනාති සත්තබ්‍රාහ්මණික ව්‍යාපාර සමාධිභාවනාව; නිසො වමිජ්ජාති පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාදිතා නිසො විජ්ජාව; පුස පාපුණාති බුද්ධසාසනෙ සමොසල්ලුභ්වවාදෙ සිතො. නිසානිතනති වට්ඨ දුක්ඛතො නිසානාවතං; සබ්බදුක්ඛවසොගධනති අමතොගධං නිබ්බාන පතිට්ඨං නිබ්බානාරමණං; සබ්බකිලෙසසොධනති අනවසෙසකිලෙස චලවිසොධනං; වෂෙකිති උපාදානකිකෙ; පටිසංඝා සොනිසොති රෙගතො ගණිතො සලලතො අසතො ආබාධතොති එවමාදීති විවිධෙති පකාරෙති විපස්සනාඤ්ඤෙන සමොඋපායෙන නයෙන පස්ස; නං ජනාති තං දුක්ඛස්ස සමුදයං තණං පජග සමුච්ඡද; ඉඤ්ඤාති ඉමමිං සෙව අත්තභාවෙ; අනිවචනති ආදිඅත්තවත්තතො අනවචනති කතො තාවකාලිකතො නිවචපටිකෙවපතොව අනිවචනතිවා පස්ස; දුක්ඛනති උදසබ්බසපටිපිලුතො සපාටිභයතො දුක්ඛතො සුඛ පටිපක්ඛතො දුක්ඛතතිවා පස්ස; සුඤ්ඤාති අවසවත්තනතො අස්සා මිකතො අසාරතො අත්තපටිකෙවපතොව සුඤ්ඤා; තතො එව අනිත්තාති විගර්හිතබ්බතො අවබ්බිආබාධනතොව අසනතිව මධ්‍යනතිව විසංඝ

1. විතනමනුච්ඡින්නානාතිව කත්ථි. 2. සමොසල්ලුභ්වොති යොජනාති කත්ථි.

සොතිසොති යොජනා. මනොවිවාසේඋපරුකිවෙහසොතිමනොවිවාර
සඤ්ඤිතො ගෙහසිතසොමනස්සපවිවාරදිකෙ අවසාරස වෙනසො
උපරුකි වාරෙති නිරුධෙති; මුණ්ණොති මුණ්ණිභාවං උපගතො
මහාරිත කෙසමස්සකො; ඩිරුසොති තෙන මුණ්ණිභාවෙන පරුලක
ලොමනය ජිනනතිනනකායාවචන්දනය විරුපො වෙවණ්ණියං උප
ගතො; අභිසාමොගනොති “පිණ්ණොලො විවරති පත්තපාණි”¹ති අරියෙහි
කාතබ්බං අභිසාපං උපගතො; චුත්තං හෙතං : “අභිසාපොයං හික්ඛවෙ
ලොකස්මිං යදිදං පිණ්ණොලො විවරති පත්තපාණි”²ති^a. තෙනාහ : “කපාල
හස්ථොව ඩුලෙසු හික්ඛස්ස”³ති. සුඤ්ඤස්ස සන්ත්ථවතෙති සමාසමුදායං
මවාදෙ යොගං කරොති අනුසුඤ්ඤස්ස; සුසංමුගනොති සුවුත්තී කාය
වාචාවිකෙතති සමමදෙව සංචුතො; විසිඛන්තරෙ වරන්ති හික්ඛා
වරියාය රච්ඡාවිසෙසෙසු වරන්තො; වසෙද්ද සථා දෙසිනසුණ්ණමස
සිසාති විගතදෙසාය පුණ්ණමාය ඩුලෙසු නිව්චනවතාය පාසාදිකතාය
වන්දිමා විය වරාති යොජනා. සද්ධුසො රනොති සබ්බකාලස්ස ධුත
ගුණෙ අභිජනො; ගච්ඡිමං විත්ත මිදං කණ්ණිති සථා කොච පුරිසො
ඵලාති ඉච්ඡන්තො ඵලරුකෙකි රෙපෙත්වා තතො ලදාඵලොව තෙ
මුලතො ජිනිතුං ඉච්ඡති විත්ත! තං තච්ඡපමං තප්පට්ඨාගමිදං කරොසි;
යං මං අභිවමමති වලෙ නිසුඤ්ඤිති යං මං පබ්බජ්ජාය නියොජෙත්වා
පබ්බජ්ජා¹ අදායතං පබ්බජ්ජාඵලං අනිවමති වලෙ සංසාරමුඛෙ
නිසුඤ්ඤි නියොජනවසෙන පවතෙති; රුපාභාවතො අරුප! විත්තස්ස
ති තාදිසං සණ්ඨානං නිලාදිවණ්ණභෙදෙ වා නත්ථි තස්මා චුත්තං
අරුපාති. දුරධානප්පවන්තියා දුරඛිණම! යදිපි විත්තස්ස මක්ඛවසුත්ත
මත්තමපි පුරන්තිමාදිදසාභාගමනං නාම නත්ථි දුරෙ සත්තං පන
ආරමභං සමපට්චන්තිති දුරඛිණම! එකොසෙව හුත්වා වරණවසෙන
පවත්තනතො එකමාදි! අන්තමසො වෙ තිණ්ණි විත්තාති එකතො
උපපජ්ඣං සමන්තාති නාම නත්ථි එකමෙව පන විත්තං එකස්මිං සත්තානෙ
උපපජ්ජති තස්මිං නිරුද්ධො අපරමපි එකමෙව උපපජ්ජති තස්මා
එකමාරි! න හෙ කණ්ණං වමනං ඉදනිහනති යදිපි පුබ්බෙ නව
වසෙ අනුවතති ඉදුති පන සන්ත්ථවදා ලදාකාලතො පට්ඨාය විත්තව
සිකො න හවිසාමි; කස්මාති වෙ? දුක්ඛාහි කාමා සන්ත්ථා මහබ්බසා
කාමා නාමෙතෙ අතීතෙපි දුක්ඛා ආයතිමපි කට්ඨකඵලා අත්තානුවාදදි
භෙදන මහතා භෙසෙන අනුබ්බිකතා මහබ්බසා; නිබ්බාහ මමාහි
මනොවජිසං තස්මා නිබ්බානමෙව උද්දිසං අභිමුඛවිකොන විහරිසං;
තමෙව නිබ්බානාහිමුඛභාවං දසෙන්නො : “නාහං අලබ්භා”²ති ආදිමාහ.
තත්ථ නාහං අලබ්භාති අලබ්භිකතාය නිසීරිකතාය නාහං ගෙහතො
නික්ඛමිතති යොජනා. අභිජිත්තනාසොති යථාචර්. කෙළිං
කරොන්නො විය නිලලජ්ජතාය; විත්තභෙදාති එකදු නිගණ්ණො එකදු
පරිබ්බාජකාදිකො භොනො අනවච්ඡිතවිත්තො පුරිසො විය විත්ත

1. පබ්බජ්ඣං ඒ කපඵලි,

a. සං: නි: ඛම්මතං 3 ඛජ්ජනිතම: 2 ඛජ්ජනං.

වසිකො හුතා; දුර්ගතනායාති රුජාදිති මිත්තං කතා තෙසු දුබ්බතා
 දුබ්බතාවෙන; ආජීවනෙතාති ආජීවකාරණා; ජීවිකාපකතො හුතා
 ආජීවිකා භගෙන අහං න භික්ඛමි. න පබ්බජ්ජිං. නෙතොව තෙ විත්ත
 පටික්ඛමො මයාති පබ්බජ්ජකාලතො පට්ඨාය න තව වසෙ වත්තාමි
 මමෙව පන වසෙ වත්තාමිති විත්ත! මයා නනු පටිඤ්ඤා කතා? ති
 දසෙය්යි. අපටිච්ඡනා සපසුරිසෙති චණ්ණිනාති පට්ටසෙසු සබ්බසො
 අපටිච්ඡා නාම සාමුච්ඡි වුද්ධාදිති පසන්තා; තථා මික්ඛපසනාණං පරෙ
 සංගුණෙ මක්ඛනස්ස පසාණං, වුසෙසමො සබ්බස්ස දුක්ඛස්ස වුපසමො
 නිබ්බාපනං සපසුරිසෙති වණ්ණිතං. ඉතිස්සමං. විත්තං තද්ද භිසුඤ්ඤාසිති
 සමම! තයා තෙසු ගුණෙසු පට්ටඨාතබ්බනති විත්ත! නිං එවං තද්ද
 නිසුඤ්ඤාසි; ඉද්දති නිං. ගච්ඡසි සුබ්බවිණ්ණං ඉද්දති මං. නිං පසාය
 අත්තනො පුරිමාවිණ්ණං මහිවර්තාදිං පටිපජ්ජසි තිං නාමෙත්ථානති
 අධිපජායො. සමන්තං සක්ඛාය “ගච්ඡසි සුබ්බවිණ්ණනති” වුත්තං තං
 දසෙය්වං “තණ්හා අවිජ්ජාලා”ති ආදි වුත්තං. තන්තං නෙතොති පට්ටසෙසු
 තණ්හා; අවිජ්ජාති තන්තොව ආදිතවපටිච්ඡාදිකා අවිජ්ජා; පිසොපිසනති
 පුත්තදුරාදිසු පෙමසබ්බාතො පිසසාවොවෙව පනතසෙනාසනෙසු අධි
 කුසලබ්බමෙසු අනභිරතිසබ්බාතො අපටිසභාවොව උභයන්තං අනුරොධ
 පටිවිරෙධො. සුභාති රුජායාති අජ්ඣතං බිතිද්ධාව සුභරුපාති;
 සුඛාවෙදනාති ඉට්ඨාරමමණෙ පටිච්ච උපපජ්ජනසුබ්බවෙදනා; මනාපිසා
 කාමගුණාති වුත්තාවසෙසා මනොරමා කාමකොට්ඨාසා; වන්තාති නිරු
 පතො තනතිසසිතස්ස ජ්ඣරාගස්ස වික්ඛම්භනපපසාණෙන ජබ්බිතතාය
 පරිච්චතතායව වන්තා; වන්තෙ අහං. ආවමිතුං න උස්සතෙති තෙ
 එවං ජබ්බිතෙ පුන පට්ටාවමිතුං අහං නසකෙකාමි; පරිච්චතතා එව
 හොනතිති වදති. සබ්බවන්තාති සබ්බෙසු භවෙසු සබ්බාසු යොනිසු
 සබ්බාසු ගතිසු විඤ්ඤාණවසිතිසුච; වසෙවසකං මයාති අමොහා විත්ත!
 තව වචනං මයා කතං; කරොතොව බහුසු ජාතිසු නෙමසි කොපි
 ගොති අනෙකාසු ජාතිසු පන මයා නකොපිතො අසි මයා නෙව
 පරිහවිතො;¹ තථාපි අජ්ඣතනසමගමො අත්තති සමගුතො හුතාපි
 තව අසානඤ්ඤානාස දුසකඛ චිරං සංසරිතං. නායා කතොති තයා
 නිබ්බතතිතෙ අනාදිකසංසාරදුක්ඛෙසු චිරකාලං මයා සංසරිතං පරිබ්භ
 මිතං. “ඉද්දති දුක්ඛෙ චිරං සංසරිතං තයා කතෙ”ති සබ්බෙවපතො
 වුත්තමන්තං පට්ටනතිහෙදෙන ගතිහෙදෙනව වින්තාරතො දසෙය්නො
 “නිඤ්ඤායා”ති ආදිමාග. තන්තං ගජදසිති රුජා අසි; දකාරො පදසන්ති
 කරො. වෙස්සාව සුද්දව භවම එකද්ද නෙවෙව වාහසාති යොජනා.
 ඤෙවත්තනං වාති දෙවතාවං වාපි; නිං යෙව නො අමානං විත්ත! කරො
 සිති යොජනා. වාහසාති කාරණභාවෙන; නෙවෙව හෙතාති තවෙව
 හෙතාභාවෙන; නිං මුලිකනති නිං නිමිත්තං; න නු දුබ්බස්සසි මං
 පුනපුනනති පුනපුනතං දුබ්බස්සසි නනු යථා පුබ්බෙ නිං අනන්තාසු
 ජතිසු විත්ත! මිත්තපට්ටිපකො සපතො හුතා මයා පුනපුනතං.

දුබ්බි ඉදුනි තථා දුබ්බස්සසි මඤ්ඤා, පුබ්බෙ විස වාරෙත්තුං නදස්සා මිති අධිප්පායො. මුත්තං මුත්තං වාරණ්ණංව දස්සායනති අභිණ්ණසො වරණාරහං විස මනො දස්සෙන්නො වරණාරහං පුරිසං වඤ්ඤාචාරා වර ගොපකං නිප්පාදෙන්නො විස පුනපුනං තං තං හවං දස්සෙන්නො; උමමනන්තෙතෙව මයා පලොහසිති උමමනකපුරිසෙනවිස මයා සද්ධිං කිලින්නො තං තං පලොහනිසං දස්සෙත්වා පලොහසි; කිඤ්ඤාපි ගෙන විතත විතති. මයාති අමොහා විතත! කිං නාම ගෙන මයා විරද්ධං තං කප්ථෙති අධිප්පායො. ඉදං පුරෙ විතතනති ඉදං විතතං නාම ඉතො පුබ්බෙ රුපාදීසු ආරමමණේසු රජ්ජනාදිනා සෙන ආකාරෙන ඉච්ඡති සත්ථෙව වස්ස කාමො උපපජ්ජති¹ තස්ස වසෙන සත්ථා කාමං යථා විවරනතස්ස සුඛං හොති තත්ථෙව වරන්නො² සථාසුඛං දීඝරතතං මාපිකං අමරි, අජ්ජාහං පතිනතමදං මත්තගත්ථිං හත්ථාවරිසසඛාතො ග්ඤ්ඤො අබ්බුසනනො අබ්බුසනන විස සොතිසො මනසිකාරෙන නං නිග්ගහෙස්සාමි නාස්ස විතිකක්ඛමිතුං දස්සාමිති. සත්ථාව ගෙ ලොකමිමං අබ්බුසනති මම සත්ථා සමමාසමුදොධා ඉමං අනවසෙසකිලොකං ඤ්ඤෙත්ත අධිව්ඤ්ඤා; කිනති? හුත්වා අභාවටෙඨන අනිච්ඡාතො, කස්සපිපි බ්බවස්ස ථාවරස්ස අභාවතො අදබ්බතො සුඛසාරාදීනං අභාවතො අසාරතො. පක්ඛඤ්ඤ මං විතත ජිනස්ස සාසතෙති තස්මා යථාවතො පටිපජ්ජතුං විතත! මං ජිනස්ස හගවතො සාසතෙ පක්ඛඤ්ඤෙති අනුපප්පවෙසෙති; පක්ඛඤ්ඤානතිපි පාළි, ජිනස්ස සාසතෙ ඉමං ලොකං ඤ්ඤෙත්ත පක්ඛඤ්ඤ යථාවතො තාමෙති පක්ඛඤ්ඤෙනාව විපස්සනාඤ්ඤමග්ගෙත්ත යාපෙන්නො සුදුහතරතො මහනතතො සංසාරමගොසතො මං තාමෙති; නිගෙ ඉදං විතත සථාපුරාණිකනති අමොහා විතත! ඉදං අත්තභාව ගෙනං පොරාණිකං විස තව නගොනිති අපේඨා. කස්මා? භාහං අලං ඥාසෙ වසෙ නිවතතිතුනති ඉදුනි තව වසෙ නිවතතිතුං න සුත්තො; තස්මා මගෙසින්නො හගවතො පබ්බජිතොමහි සාසතෙ පබ්බජිත කාලතොව පට්ඨාස සමණො නාම මාදිසාව විනාසඛාපිතො නිගොනති; ථිකංගතො සමණාසෙව ගොනතිති අපේඨා. නිගාති සිනෙරුතිමවනතො දයො සබ්බෙ පබ්බතො; සමුද්දාති පුරත්ථිමසමුද්දාදයො සිතසමුද්දාදයොව සබ්බෙ සමුද්දා; සෙට්ඨාති ගඛිතාදයො සබ්බා නදිගොව; වසුකුරාති පඨවි; දිසාවතාස්සාති පුරත්ථිමාදිගෙදා වතස්සො දිසා; විදිසාති පුරත්ථිම දකඛිණාදයො වතස්සො අනුදිසා; අබොති ගෙට්ඨා යාව උදකසකාරක වාසුකකකා; දිව්ඤ්ඤාති දෙවලොකා; දිවාග්ගහණෙන වෙත්ථ තත්ථ ගතෙ සත්තසඛාතෙර වදති. සබ්බෙ අනිච්ඡා නිගමා උපදද්දාති සබ්බෙ කාම භවාදයො තයො හවා අනිච්ඡා වෙව ජාතිආදීති රාගාදීති කිලෙසෙතිව උපද්දතා පිළිකාව; තථත්ථ කිඤ්ඤි බෙමට්ඨානං නාම අත්ථි තදභාවතො ඤාතිං ගතො විතත! සුඛං රමස්සසි? තස්මා තතො නිස්සරණඤ්ඤාත්ථ පරිගෙසාතිති අධිප්පායො. ඛිතිපෘජනති ඛිතිපරායණං පරමං පිරහාවෙ

1. කාලෙතපමජ්ජති-කප්ථෙති.

2. තස්සවචකරණතො'ති-කප්ථෙති.

සිතං මම විතත! කිං කාතියි? තතො ජ්‍යෙෂ්ඨමපි මං මාලෙතුං නසකසියං
සිති අපො. තෙනාහ: “නතෙ අලං විතත! වසානුවතතකො”ති. ඉද්දති
තමෙවන්. පාකවතරං කතා දසෙසෙනා: “න ජාතු භයනං උභතො
මුඛං ජුපෙ ධිරන්ති පුරං නවසොතසඤ්ජති”නති ආහ. තන් භයනනති
රුකති* උභතො මුඛනති මුතොළියා¹ උභතො මුඛං; හ ජාතු ජුපෙති
එකංසෙනෙව පාදෙනාපි නජුපෙය්‍ය; තථා ධිරන්ති පුරං නවසොත
සඤ්ජතිනති නානපසකාරසං අසුචිනො පුරං නවති සොතෙති වණ
මුඛෙති අසුචිසඤ්ජතිං සවතති. තාය වච්චතුටියා ධි අන්ති නසා ගරහා²
හොතු; එවං අවංචිසතිසා ගාථාති නිග්ගණකතවසෙන විතතං ඔවදිතා
ඉද්දති නං විවෙකවංචානාපිකකණාදිනා සමපයංසෙනො: “වර්ගථණෙය්‍ය
විහාලහසෙවිතෙ”ති ආදිමාහ. තන් වරාහථණෙය්‍යවිහාලහසෙවිතෙති
වරාහෙතිමෙව එණෙය්‍යෙතිව ඔහාහෙනා සෙවිතෙ; පබ්බාරකුමෙති
පබ්බාරවංචානෙ මෙව පබ්බතසිඛරෙව; පකතෙව සුඤ්ජෙති පකතිසා
එව සුඤ්ජෙති අතිතතිමතොහරෙ; පකතෙ වසුඤ්ජෙතිවා පාථො. පාක
තිකෙ භුමිපාදෙය්‍යෙති අපො. නවමුඛිනා පාචුසසිතතකාතෙති
පාචුසවසෙන වුචෙතින මෙසොදකෙන උපසිතෙන වතෙ; නතිං ගුහා
ගෙහගතො රමිසසිති තසමිං පබ්බතකානතෙ ගුහාසඛිකාතං ගෙහං
උපගතො භාවනාරතිසා අභිරමිසසිති; තෙ නං රමිසසනතිති තෙ මසුරා
දසො වතසඤ්ඤං. උපාදෙනා තං රමිසසනතිති අපො. වුච්චමිති
දෙවෙති මෙසෙ අධිවුච්චමි; වතුරඛතුලෙ තිණෙති තෙනෙව වසො
දකාතෙන තන් තන් තිණෙසු රතතවණකමලසදිසෙ වතුරඛතුලෙ
ජාතෙ; සමිපුපථිතෙ මෙසතිහමිති කාතෙති පාචුසෙ මෙසසඛිකාසෙ
කානතෙ සමමදෙව පුපථිතෙ; නගනතෙති පබ්බතනතෙ; විවිසි
සමොසසිසනති තරුඤ්ඤො අපරිඤ්ඤො හුතා නිපජ්ජිසං; නං
මෙ මුදු ගෙහිති තුලසනතිහනති තං තිණපච්චන්දණං වුදුසුඛ
සමපසං තුලසනතිහං තුලිකසදිසං සසනං මෙ හවිසසති; නථාතු
කසාමි සථාපි ඉසසරොති යථා කොච ඉසසරපුරිසො අතතො
වචනකරදසාදිං වසෙ වතෙනති අහමිති විතත! තං තථා කරිසාමි;
මග්ගං වසෙ වතෙනමි සෙව. කථං? සං ලබ්භති තෙනපි හොතු මෙ
අලනති වතුසු පච්චසෙසු යං යාදිසං වා නාදිසං වා ලබ්භති තෙනව
මග්ගං අලං පරිසත්තං හොතු; එතෙන ඉදං දසෙසති: “යසමා ඉධෙ
කෙව සත්තා තණ්හපාදගෙතු විතතසං වසෙ අනුවතනනති අහං
පන තණ්හපාදං දුරතො වජෙන්නො විතතං දසං වීය කරොතො
අතතො වසෙ වතෙනමි”ති. නගාහ. කසාමි සථා අනඤ්ඤො
බ්ලාරහසංච සථා සුමදදිගනති විතත! තණ්හපාදපරිවජ්ජන
ගෙතු පුන නනති විතතං ආමසති. යථා අඤ්ඤොපි කොච සමපස
ධාතයොතෙන භාවනාය අනඤ්ඤො අතතො විතතං කමකකමං
කමමසොග්ගං කරොති තථා අහමිති විතත! තං කමකකමං කම

* භසනං වමෙපසිබ්බකානති-පාලිසංස්කෘත

1. පුතොළියා'ති-කත්ථි 2. විකාශෙ'ති-කත්ථි.

සොහොං මහං වසෙ වතනං කරිස්සාමි. යථා කිං? බිලාරහස්සංව යථා සුමද්දිතං න ඉති නිපාතමතනං යථා සුචුක්ඛ මද්දිතං බිලාරහස්සං කමමකම්මං කමමසොහොං සුඛෙන පරිහරණීයඤ්ච හොති තථා තං කරිස්සාමි. **විජියෙන නං මසෙ වසානසිස්සානති අමොහො විතන!** තං අතතනො විරියෙන භාවනාබලං උපපාදෙත්වා තෙන මහං වසං ආන ගිස්සං; **ගජංව මතනං කුසලබ්බකුසලහෙතොති** යථා කුසලො ඡෙතො අබ්බසංගහො හත්ථාවරියො අතතනො සික්ඛාබලෙන මතතහත්ථිං අතතනො වසං ආනෙති තථෙවාති අත්ථො. **නායා සුදුනෙතති අවට්ඨි ඡෙනනිති** එත්ථ හිති නිපාතමතනං විතත සමථවිපස්සනාභාවනාති සුචුක්ඛ දුනෙතන තතොථව සමමදෙව විපස්සනාවිති. පටිපත්තතතා අවට්ඨි තෙන තයා; **හසෙති සොහොවට්ටිසොවඋජ්ජ්ඣාති** යථා සුදුනෙතන සුදුනතතතා එව උජ්ජ්ඣා අවබ්බගතිනා අස්සාජානියෙන සොහො වරියො අස්සදමමසාරථි අබෙමච්ඡානතො බෙමනනතුමි. පටිපජ්ජතුං සකෙකාති; එවං **සපහාමි මහතං පටිපජ්ජතුං සිවනති** අසිවහාව කරානං කිලෙසානං අභාවෙන සිවං **විතතානු රක්ඛිති** අතතනො විතතං අනුරක්ඛනසිලෙති බුද්ධාදිති සබ්බකාලං සෙවිතං අරියමහො අහං පටිපජ්ජතුං අධිගතතුං පහොමි සකෙකාමිති. **ආරම්භණං නං බලසා නිබන්ධං නාහංව එමහමති දළහාස රජ්ජයාති** යථා හත්ථාවරියො මහාහත්ථිං ආලානථමො¹ දළහාස වීරය රජ්ජයා නිබන්ධති එවමහං විතත! කමමච්ඡානාරමමණේ භාවනාබලෙන නිබන්ධස්සං; **හං මෙ සුගුහතං සතිසා සුභාවිතානති** තං තුං විතත! මම සතිසා සුගුහතං සුභාවිතඤ්ච පුත්වා; **අතිසසිතං සබ්බහවෙසු හෙතිසිති** අරියමහො භාවනාදිවසෙන කාමහවාදිසු සබ්බසුචි හවෙසු තණ්හාදිතිස්සයෙති අතිසසිතං හවිස්සසි; **සඤ්ඤාය ඡෙත්වා විපථානුසාදිතානති** උපපථ ගාමිනං ආයතනසමුදයං යාථාවතො දිස්වා යෙන සමුදයෙන උපපථ ගාමි තං තස්ස කිලෙසවිස්සාදනං කිලෙසවිපථඤ්ජිතං ඉන්ද්‍රියසංවරූපතිස්ස යාය පටිසම්ඛානපඤ්ඤාය උඤ්ඤා යොනිවෙජ්ජනවසෙන ආවරණං කත්වා; **සොහොති නිගහස්සාති** විපස්සනා භාවනා සම්ඛාතෙන යොගෙන සාමන්තියිදමනෙන නිගහහෙත්වා; **පථෙ නිවෙසිස්සාති** විපස්සනාවිජියං නිවෙසෙත්වා පතිට්ඨපෙත්වා යද පන විපස්සනා උග්ගකකාපිතා මහොන සවෙති තද මහපඤ්ඤාය “යංකිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරොධ ධම්ම”න්ති; නිදස්සනෙන සබ්බසො ආයතනසමුදයස්ස විහවං **සමහ වඤ්ච** අයමොහතො දිස්වා සදෙවනෙ ලොකෙ අගහවාදිණො සමො සමබුද්ධස්ස දයාදකො ඔරසපුනෙතො හෙතිසි හවිස්සසිති අත්ථො. **වතුබ්බි පලාසමසං අධිවට්ඨිතානති** අතිවෙව නිවනති අසුහෙ සුහතති දුකෙහි සුඛතති අනත්තති අතතාති ඉමෙයං වතුතනං විපලාසානං වසං අධිවට්ඨිතං අනුවතතනනං; **ගාමණ්ඩලංව පටිණෙසි විතත මනති** අමොහො විතත! මං ගාමදුරකං විය ඉතො විතො පරිකම්භසි; **තුහ**

1. ආචාරානුස්ථාන-කත්ථි.

a. දිසතිකායඅමිධසුත්තං.

සඤ්ඤාජනිතභාවජිදනාහි සංයෝජනසංඛ්‍යානාං දසනනාං ඛනිකානාං
 ඡේදකං **කාරුණිකං මහාමුනිං** සමමාසමුද්ධං **සංසෙවසෙ නුනි**;
 “කථාරූපෙ මහානුභාවෙ දුරතොව චජේසි මාදිසෙ පන නපසසිනෙ
 සථාරූචි පරිණෙහි”¹හි අප්පසාදලෙසෙන² සථාරං පසංසති. **මිහො සථාති**
 යථා මිහො රුකකිංචල්‍යනාදිති සුවස්ථි විතො අනාකුලෙ **කානනෙ**
සෙවි සංචයි රමති; රමමං ගිජිං පාමුසඅබහමාලිනිනති එවං පාමුස
 කලෙ සමන්තනො සුමාලිනිති ඵලජල්ලපමාලාති සමන්තාගතතො
 අබහමාලිති. ජනවිචිත්තතාය මනෝරමතායව රමමං පබ්බතං ලභිත්වා
න සථ නිගෙරමිසාමි අසංසං එකංගෙනෙව **ඤං විතන!** **පඤ්ඤාසංසි**
 සංසාරබ්‍යසනෙ **සංසංසිති** අනේවා. **සෙ නුසං** ඡජෙදන වසෙන
 වනතිනොති සබ්බෙ පුට්ඨජ්ජනෙ³ විතතසාමඤ්ඤාන ගහෙත්වා වදති.
 තස්සනේවා: “සෙ නරනාරියො අමෙහො විතන! නුසං ඡජෙදන වසෙන
 රූපියා සිත්වා **සං ගෙහනිසසිතං සුඛං අනුභොගති** අනුභවිස්සානති
තෙ අවිදුසු අකිංඛාලා මාරවසානුවහතිනො කිලෙයමාග්දිනං වසෙන
 අනුවත්තනසීලා **භවාහිනඤ්ඤි** කාමාදිභවමෙව අභිනන්දනතො **නව**
සාවසා අනුසිට්ඨිකරා “මසං පන සමමාසමුද්ධස්ස සාවසා න නුසං
 වසෙ අනුවත්තාමා”⁴හි. එවං ථේරො පුබ්බෙ අත්තනො උප්පනනං
 යොනිසො මන්සිකාරං විතතස්ස නිශ්ශණ්ඤනවසෙන පචිත්තං නාහාප්ප
 කාරතො විහජ්ඣා සමිපෙ සිත්තානං හිංසුනුතං ඔවාදදුනවසෙන කථෙසි.
 යමපනෙත්ථ අත්තරත්තරා අත්තො නවිහත්තං තං ගෙට්ඨා වුත්ත
 නසත්තා උත්තානත්තමෙවොති.

නාලපුමඤ්ඤාපාචණ්ණිකා
 නි ට්ඨි තා.

පඤ්ඤාසනි පානවණ්ණනා
 ස ම තතා.

සට්ඨිනිපාතෙ “ආරඤ්ඤිකා”¹හි ආදිකා ආයතමතො මහාමොග්ගලා
 නඤ්ඤාසන ගාථා. තස්ස වජ්ඣ ධම්මසෙනාපතිවජ්ඣමහි වුත්තමෙව.
 ථේරො හි පබ්බජිතදිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ මහධරවෙහි **කලලවාර**
 ගාමකං උපතිස්සාය සමණධම්මං කරොතොනා විනම්දෙධි ඔක්කමනො
 සථාරා “**මොග්ගලාහි! මොග්ගලාහි!** මා බ්‍රාහ්මණ අරියං නුණ්ඨි
 භාවං පමාදෙ”²හි³ ආදිකා සංවෙජ්ජනො විනම්ද්ධං විනෝදෙත්වා භගවතා
 වුච්චමානං ධාතුකමමට්ඨානං සුණ්ණෙනා එව විපස්සනං වබ්බසිත්වා පටි
 පාටියා උපරිමග්ගත්තසං උපගන්ත්වා අග්ගඵලකිංචණේ සාවකපාරමි
 ඤ්ණස්ස මත්ථකං පාපුණි. තෙන වුත්තං අපදනො:-

1. පසංසායොගො’ති-කසළි. 2. සබ්බසං පුට්ඨජ්ජනාන’නසි.
 a. සං: හි: නිදුහ 10 සිකවු; සං 1 වග්ග 1 සුත්ත.

“අනොමදසසි භගවා ලොකජේටෙඨා නරාසහො,
විහාසි හිමවනතමහි දෙවසඞ්ඝපුරකකිනො.

වරුණො නාම නාමෙන නාගරාජා අභං තදා,
කාමරූපි විකූප්පාමි මනොදධි නිවාසයං.

සඞ්ඝණිසං ගණං හිත්වා තුරිසං පට්ඨපෙසහං,
සලිබුදධං පරිවාරෙත්වා වාදෙසුං අවජ්රා තදා.

වජ්රමානෙසු තුරෙසු දෙවා තුරානි වජ්රසුං,
උභිතතං සද්දං සුචාන සලිබුද්ධො සමපබුජ්ඣති.

නිමන්තයිත්වා සලිබුදධං සකභවනං උපාගමිං,
ආසනං පඤ්ඤපෙත්වාන කාලමාරොවසිං අභං.

බිණ්ණාසවසභසෙසහි පරිවුතො ලොකනායකො,
ඔභාසෙතොතා දිසා සබ්බා භවනං මෙ උපාගමි.

උපවිට්ඨං මහාවීරං දෙවදෙවං නරාසහං,
සභිකත්‍රිසඞ්ඝං තපෙපමි අනතපානෙනතං තදා.

අනුමොදි මහාවීරො සයමහු අග්ගපුග්ගලො,
භිකූසභෙස නිසිදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථ.

යං සො සඞ්ඝං අනොජේසි බුද්ධඤ්ච ලොකනායකං,
තොන විතනප්පසාදෙන දෙවලොකං ගමිස්සති.

සත්තසත්තතිකඛතකුඤ්ච දෙවරජං කරිස්සති,
පථබ්බා රජං අට්ඨසතං වසුධං ආවසිස්සති.

පඤ්චපඤ්ඤසකඛතකුඤ්ච වක්කවතති භවිස්සති,
භොගා අසඞ්ඛියා තස්ස උපපජ්ජිස්සන්ති තාවදෙ.

අපරිමෙයයිනො කපෙප ඔක්කාකකුලසමභවො,
ගොගමො නාම නාමෙන සථා ලොකෙ භවිස්සති.

නිරයා සො චිචිත්වාන මනුස්සතතං ගමිස්සති,
කොලිනො නාම නාමෙන බුභමබ්බු භවිස්සති.

සො පවජා පබ්බජිත්වාන කුසලමුලෙන වොදිනො,
ගොතමස්ස භගවතො දුතියො තෙස්සති සාවතො.

ආරභාචරියො පභිතතොතා ඉද්ධියා පාරමිං ගතො,
සබ්බාසමෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බායිස්සතිනාසවො.

පාපමිතොතාපතිස්සාය කාමරාගමයං ගතො,
මාතරං පිතරඤ්චාපි ඝාතයිං දුට්ඨමානො.

යං යං යොනුපපජ්ජාමි නිරයං අථ මානුසං,
පාපකමමසමඞ්ගිනො භින්නසියො මරාමහං.

ඉදං පච්ඡිමකං මග්ගං වරිමො වනනනෙහි හවො,
ඉධාපි තාදිසං මග්ගං මරණකාලෙහි විසස්සති.

පච්චෙකමනුසුතෙනා සමාධිභාවනාරතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අනාසවො.

ධරණීමිති සුගමහිරං බහලං දුප්පධංසියං,
වාමබිභූවෙඤ්ඤා වාලෙය්‍යං¹ ඉද්ධියා පාරමිං ගතො.

අසම්මානං නාපස්සාමි මානො මග්ගං නවිජ්ජති,
සාමනේරෙ උපාදාය ගරුචිත්තං කරොමහං.

අපරිමෙයයිතො කප්පෙ යං කම්මමහිනීහරිං,
තාහං භූමිමනුප්පතෙනා පතෙනාමහි ආසවකකියං,
කිලෙය්‍යං කොපිතා මග්ගං-පෙ-කතං බුද්ධස්ස සාසනං”නති²

අථ නං සථා අපරභාගෙ ජෙතවනවහාවිහාරෙ අරියගණමජෙකි
නිසිතෙනා තෙන තෙන ගුණෙන අත්තනො සාවකෙ එතදග්ගෙ
සිප්පෙනා “එතදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛූනං ඉද්ධිමනනානං
යදිදං මොග්ගලානොති³ ඉද්ධිමනනාය එතදග්ගෙ සිප්පෙයි.

තෙන එවං සථාරා එතදග්ගෙ සිප්පෙනා සාවකපාරමියා මන්තං
පතෙනා මහාපෙරෙන නං තං නිමිත්තං ආගමම තත්ථ තත්ථ භාසිතා
ගාරා⁴ සබ්බිතිකාලෙ ධම්මසබ්බාගකෙති:-

“ආරඤ්ඤා පිණ්ඩපාතිකා උඤ්ජාපත්තාගතෙ රතා,
දුලෙමු මච්චුනො සෙතං අජකිත්තං සුසමාහිතා.

ආරඤ්ඤා පිණ්ඩපාතිකා උඤ්ජාපත්තාගතෙ රතා,
බුනාම මච්චුනො සෙතං නලාගාරංව කුඤ්ජරො.

රුක්ඛමුලිකා සාතතිකා උඤ්ජාපත්තාගතෙ රතා,
දුලෙමු මච්චුනො සෙතං නලාගාරංව කුඤ්ජරො.

අවසිකඛිකාලකුටිකෙ මංසනභාරුපසිබ්බිතෙ,
ධිරත්ථු පුරෙ දුග්ගකෙ පරගතෙහි මමාසගෙ.

ගුරුගග්ගෙ තවොනදො උරගාණ්ඩපියාපිති !
නවසොතාති තෙ කාසෙ යාති සන්දනති සබ්බදා.

තව සරිරං නවසොතං දුග්ගකිකරං පරිබ්බා,
භික්ඛු පරිවජ්ජගතෙ තං මිලනඤ්ච යථා සුචිකාමො.

එවං වෙතං ජනො ජඤ්ඤා යථා ජානාමි තං අහං,
ආරකා පරිවජ්ජග්ග ගුරුට්ඨානංව පාටුගෙ.

1. මොග්ගය්‍යං-ති-පාලි.

[බුද්ධස්ස සාසනනති-පාලි.

2. පටිසම්භිද වතසෙය්‍යා විමොක්ඛාපිව අවසිම ජලභික්ඛුගව්ඡිකානා කතා.

3. ගාරානා-ති-කප්පි.

4. ආ: නි: එකතිපාන.

එවමෙනං මහාචරි! යථා සමණ්! භාසසි,
එඡ් වෙකෙ විසිදන්ති පඤ්ඤාමහිව ජරණං වො.

ආකාසමහි හලිද්දියා යො මඤ්ඤාදර්ශනවෙ,
අඤ්ඤානවාපි රභෙහන විසානුදයමෙව නං.

තදුකාසමං විතතං අඤ්ඤාතතං සුභමාහිතං,
මා පාපවිනේත! ආහනි අයනිකඛකංව පකඛිමා.

පස්ස විතතකතං බිබ්බං අරුකායං සමුස්සිතං,
ආතුරං බහුසඤ්ඤාපපං යස්ස නත්ති ධුමං සිති-පෙ-

තදුසි යං භිසණ්කං තදුසි ලොමහංසනං,
අනෙකාකාරසමපනෙත සාරිපුත්තමහි නිබ්බුතෙ.

අනිච්චා චත සඤ්ඤා රුපපාදවයධම්මිනො
රුපපජ්ජිතා නිරුජ්ඤානති තෙසං චූපසමො සුඛො.

සුඛමං තෙ පටිවිජ්ඣානති වාලග්ගං උසුතා යථා,
යෙ පඤ්ඤාකඛකෙ පස්සන්ති පරතො නොව අතතනො.

යෙව පස්සන්ති සඤ්ඤාපරතො නොව අතතනො,
පච්චන්දාසංසු නිපුණං වාලග්ගං උසුතා යථා.

සත්තිසා විය ඔමවෙසා දස්සමානොව මඡ්ඤෙ,
කාමරාගං පභානාය සතො භික්ඛු පරිබ්බජේ.

සත්තිසා විය ඔමවෙසා දස්සමානොව මඡ්ඤෙ,
හවරාගං පභානාය සතො භික්ඛු පරිබ්බජේ.

වොදිතො භාවිතතෙතන සරීරන්තිමධාරිනා,
මිගාරමාතුපාසාදං පාදභිගුදෙස්සන කමපිසං¹.

නසිදං සිටි ලමාරබ්බ නසිදං අපෙපන ථාමසා,
නිබ්බානමධිගන්තබ්බං සබ්බගඡ්ඡපමොචනං.

අයඤ්ච දහරො භික්ඛු අයමුත්තමපොරිසො,
ධාරෙසි අන්තිමං දෙහං ඡේත්වා මාරං සවාහනං.

විවරමනුපතන්ති විජ්ජිතා වෙහාරස්සව පඤ්ඤාවස්සව,
නභවිවරගතොව ක්කායති පුත්තො අපපටිමස්ස තාදිනො.

උපසන්නො උපරතො පනතසෙනාසනො මුනි,
දයාදෙ භුඤ්ඤාසෙවස්ස භුහමුනා අභිවජ්ඣිතො.

උපසන්නං උපරතං පනතසෙනාසනං මුනි,
දයාදං භුඤ්ඤාසෙවස්ස වජ්ඣ මුහමණ්! කස්සමං.

යොව ජාතිසත්තං ගවේජ සබ්බා බ්‍රාහ්මණජාතියො,
සොත්තතියො වෙදසම්පනොනා මනුස්සෙසු පුනපුනං.

අජ්ඣායකොපි චෙ අස්ස තිණණං වෙදනපාරගු,
එතස්ස වන්දනායෙකං කල් නාග්ගති සොලුති.

යො යො අට්ඨ විමොක්ඛාති පුරෙහත්තමපස්සයි,
අනුලොමං පටිලොමං තතො පිණ්ඩාය ගව්ජති.

තාදිසං භික්ඛුං මාහති මාත්තානං බණ්ඩො බ්‍රාහ්මණ!
අභිපපසාදෙහි මනං අරහත්තමහි තාදිනෙ,
බිපපං පඤ්ඤාලිකො වන්ද මා තෙ විජ්ජි මන්තං.

තෙසො පස්සති සද්ධම්මං සංසාරෙන පුරකඛතො,
අධොගමං ජම්බපථං කුමමග්ගමනුධාවති.

කිම්ච මිලහසලලිතො සබ්බාරෙ අබිමුච්ඡිතො,
පගාලොකා ලාභසක්කාරො කුචේන ගව්ජති පොසිලො.

ඉමඤ්ච පස්ස ආයත්තං සාපිසුත්තං සුදස්සනං,
විමුත්තං උභතොභාගෙ අජ්ඣිත්තං සුසමාහිතං.

විසල්ලං බිණ්සංයොගං තෙවිජ්ජං මච්චුභාසිනං,
දක්ඛිණේය්‍යං මනුස්සානං පුඤ්ඤකෙඛත්තමනුත්තරං.

එතෙ සම්බහුලා දෙවා ඉද්ධිමනොනා යසසයිනො,
දස දෙවසහස්සාති සබ්බෙ බ්‍රහ්මපුරොහිතා,
මොග්ගලොකා නමස්සන්තා තිට්ඨන්ති පඤ්ඤාලිකා.

නමො තෙ පුරිසාපඤ්ඤා ! නමො තෙ පුරිසුත්තම !
යස්සෙතෙ ආසවා බිණ්ඤා දක්ඛිණේය්‍යොසි මාරිස !

පූජ්ඤො නරදෙවෙන උපපනොනා මරණාභිගු,
පුණ්ඩරිකංච තොයෙන සබ්බාරෙනුපලිමපති.

යස්ස මුහුතෙන සහස්සධා ලොකො සංවිදිතො
භබ්බහමකපෙසා වසි,
ඉද්ධිගුණේ වුතුපපාතෙ කාලෙ පස්සති දෙවතා සභික්ඛු.

සාරිපුත්තොච පඤ්ඤාය සිලෙනුපසමෙනච,
යොපි පාරභිගතො භික්ඛු එතාච පරමො සියා

කොට්ඨත්තසහස්සස්ස අත්තභාවං බණ්ණෙන නිමමිනෙ,
අභං විකුබ්බිනාසු කුසලො වසිගුතොමහි ඉද්ධියා.

සමාධිවිජ්ජාවසි පාරමිං ගතො
මොග්ගලොකගොතොනාඅසිත්තස්ස සාසනෙ,
ධිරො සමුච්ඡන්දි සමාහිතින්ද්‍රියො
නාගො යථා පුඤ්ඤානංච බන්ධනං.

පරිවිණේණා මයා සථා කතං බුද්ධස්ස සාසනං,
ඔභිතො ගරුකො භාරො භවතෙතති සමුත්තා.

සස්සථාස පබ්බජ්නො අගාරස්මානගාරියං,
යො මෙ අචේයා අනුප්පතො සබ්බසංයෝජනකියො.

කිදිසො නිරයො ආසි යථා¹ දුස්සි අපච්චරි,
චිත්තරං සාවකමාසජ්ජ කාකුසන්ධිකථා බ්‍රාහ්මණං.

සතං ආසි අයොසකිකු සබ්බෙ පච්චත්තවේදනා,
ඊදිසො නිරයො ආසි යථා දුස්සි අපච්චරි,
චිත්තරං සාවකමාසජ්ජ කාකුසන්ධිකථා බ්‍රාහ්මණං.

යො එතමහිජ්ජනාති භික්ඛු බුද්ධස්ස සාවකො,
තාදිසං භික්ඛුමාසජ්ජ කණ්ණ ! දුක්ඛං නිගච්ඡසි.

මජ්ඣෙකි සරස්ස² තිට්ඨතති විමානා කප්පට්ඨාසිනො,
චෙඨරිසවණ්ණාරුචිරා අච්චිමනො පහස්සරා,
අච්ඡරා තථ නච්චන්ති පුත්‍රී නාතත්තවණ්ණේයො.

යො එතමහි-පෙ-කණ්ණ ! දුක්ඛං නිගච්ඡසි.

යො චෙ බුද්ධො චොදිතො භික්ඛුසකිස්ස පෙකකිතො,
මිගාරමාතුපාසාදං පාදබ්බුද්ධො න කම්පසිං,

යො එතමහි-පෙ-කණ්ණ ! දුක්ඛං නිගච්ඡසි.

යො චෙජ්ජනනපාසාදං පාදබ්බුද්ධො න කම්පසිං,³
ඉද්ධිබ්බුද්ධපථදේධි සංචෙජ්ජසිච දෙවතා.

යො එතමහි-පෙ-කණ්ණ ! දුක්ඛං නිගච්ඡසි.

යො චෙජ්ජනනපාසාදෙ සක්කං යො පරිපුච්ඡති,
අපි ආවුසො ජානාසි තණ්හකකියවිමුත්තියො,
තස්ස සකෙකා විශාකාසි පඤ්ඤං පුට්ඨො යථාතථං.

යො එතමහි-පෙ-කණ්ණ ! දුක්ඛං නිගච්ඡසි.

යො බ්‍රහ්මානං පරිපුච්ඡති සුඛමායං සිතො සහා,
අජ්ජාපි තෙ ආවුසො සාදිට්ඨි යා තෙ දිට්ඨි පුරෙ අනු.

පස්සසි විචිචත්තත්තං බ්‍රහ්මලොකෙ පහස්සරං,
තස්ස බ්‍රහ්මා විශාකාසි පඤ්ඤං පුට්ඨො යථාතථං,

න මෙ මාරිස ! සා දිට්ඨි යා මෙ දිට්ඨි පුරෙ අනු,
පස්සාමි විචිචත්තත්තං බ්‍රහ්මලොකෙ පහස්සරං,
සොහං අජ්ජ කතං චජ්ජං අහං නිවේමාමි සස්සතො.

1. දුසිතිපි.

2. සංගරණී, 'කිසාලි.

3 කම්පිසනති කප්ථපි.

යො එතමහි-පෙ-කණ්ණදුකකි. නිගව්වයි.

යො මහානෙරුනො කුටිං විමොකෙකින අඵසාසි,
චනං පුබ්බවිදෙහානං යෙව භූමිසයා නරා.

යො එතමහිජානාති හිකුචු බුද්ධසයා සාවනො,
තාදිසං හිකුචුමාසර්ජ කණ්ණ! දුකකි. නිගව්වයි.

නවෙ අහති වෙනසති අහං බාලං දහාමිති,
බාලොච ජලිතං අහං ආසර්ජනං පදංගති.

එවමෙව නුචං මාර! ආසර්ජනං තථාගතං,
යයං දුකිසාසි අනානානං බාලො අහංච සමපුසං.

අපුඤ්ඤං පසථි මාරො ආසර්ජනං තථාගතං,
කිනත්තු මඤ්ඤාසි පාපිම! නමෙ පාපං විපවමති.

කරතො තෙ මිසතො පාපං චිරරත්තාය අනාතක!

මාර! නිබ්බිදු බුද්ධමහා ආසං මාකාසි හිකුචුසු,

ඉතිමාරං අනර්ජෙසි හිකුචු භෙසකලාවතො.

නතො යො දුමමතො යකෙකා තජේවනනරධායති”ති.

ඉන්ද්‍රියං ආසයමා මහාමොග්ගලාභයෙත්තෙ ගාථායො අහං
සිජාති. ඉමිනා අනුකූලමෙන එකජකිං සමගතං ආරොපෙත්වා ධීපිතා.

තත් “ආරඤ්ඤකා”ති ආදිකා චතස්සො ගාථා හිකුචුනං ඔවාද
ද්‍රව්‍යසෙන භාසිතා. ආරඤ්ඤකාති ගාමනනසෙනාසනං පටිකඛිපිත්ති.
අරඤ්ඤකචුතමගසමාදුනෙන ආරඤ්ඤකා; සමිසගතං පටිකඛිපිත්ති.
පිණ්ඩපාතිකමගසමාදුනෙන පිණ්ඩපාතිකා; සරෙ සරෙ ලද්ධපිණ්ඩප
නෙන යාපනකා; උඤ්ජාසෙනාගතො රතාති උඤ්ජාවරියාස පනෙන
ආගතෙ පනතපරියාපනෙන රතා තෙනෙව අභිරතා සතතුට්ඨා; දුලෙමු
මච්චුතො සෙනන්ති අනානානං අනන්තජනකං සභාසභාවුපගමනතො
මච්චුරාජස්ස සෙනාභුතං කිලෙසවාහිනිං සමුච්ඡේදෙම; අසකිතං සුස
මාතිතාති ගොවරජකිතෙන පුට්ඨි සමාහිතා හුන්තා; එතෙනස්සා පදල
නුපායමාග. බුන්ධාමාති නිශ්චිතාම විද්ධංසෙම; සානතිකාති සාතව
කාරිනො භාවනාස සතතපවතනවරියා; “අට්ඨකඛිකාලකුට්ඨිකෙ”ති ආදිකා
චතස්සො ගාථා අනානානං පලොභෙතුං උපගතාය ගණිකාය ඔවාදවසෙන
අහාසි. තත් අට්ඨකඛිකාලකුට්ඨිකෙති අට්ඨකඛිලිකාමයකුට්ඨිකෙ; නිහාර
සසිබ්බිතෙති නවති නිහාරුයතෙති සමනතතො සිබ්බිතෙ; අරඤ්ඤ
කුට්ඨිකො දුරුදුගොච උස්සාපෙත්වා චලලිආදිති බන්ධිතා කරියනති
නං පන පරමජෙතුචේතන අට්ඨකඛිකාලෙන පරමජෙතුචේතනෙව නතා
රුහි බන්ධිතා කතා අතිවිස ජෙගුච්ඡා පටිකකුලාවාති දසෙසති.
ධිරජ්ඣ සුරෙ දුග්ගතෙති කෙසලොමාදිනො නානපසකාරස්ස අපුච්චිතො
පුරෙ පටිපුරුණෙති තතො එව දුග්ගතෙති! ධිරජ්ඣ නව ගරහා හොතු;
සරගතො මමාසසෙති ඉදංච තෙ දුග්ගතෙසි උපරි ථොටසමුට්ඨානං.

පරික්ඛාසං එවං අසුචි දුක්ඛකායං ජෙගුච්ඡං පටික්ඛාලපමාදානං තාදිසෙ
එව අඤ්ඤාසම් පදෙසෙ තොණ්ඩිගාලකිම්බුලාදීනං ගතතභුතෙ කලෙ
වරෙ මමත්තං කරොසි; ගුරුභ්ගසෙනති ගුරුභරිතභග්ගසද්දසෙ; **තථො**
නදොති තවෙන ඔනදො ජිවිමත්තපට්ඨිකාදිතකිම්බිසෙ; **උරගාණ්ඩි**
පිසාවිනිති උරෙ උච්චිතගණ්ඩවයවතී භයානකභාවතො අනන්තා
වහතොව පිසාවසදිසි; **භානි සද්දහති සබ්බද්ධි** යානි නව සො
නානි නවවනමුඛානි සබ්බද්ධ රතතිදිවං සඤ්ඤානති සවන්ති අසුචිං
පග්ගරන්ති; **සම්බන්ධානති** සමාපට්ඨපතතිපරිබන්ධිභුතං; **භික්ඛුති** සංසාරෙ
භග්ගං ඉක්කන්තො භික්ඛාකිලෙසො වා¹; දුරතො **පට්ඨිජ්ජසනෙ** හං
මමත්තං නකරොති; **මිලහස්සමු** යථා සුචිකාමොති චග්ගති නිපාතමත්තං.
යථා සුචිජාතිකො සුචිමෙව ඉච්ඡන්තො සසිං නභාතො මිලහං දිස්වා
දුරතොව පරිවජෙසි එවමෙව භික්ඛුති අප්ථො. **එවසෙඛුතං ජනො**
ජඤ්ඤා යථා ජානාමි හං අභන්ති එවං සරිසඤ්ඤාදිතං අසුචිපුඤ්ඤං
යථා අභං යථාභුතං ජානාමි එවමෙව මහාජනො ජානෙය්‍ය තං ආරක්ඛා
දුරතොව පරිවජෙස්‍ය; **ගුරුච්චානස්සමු** පාමුසෙති පාමුසෙකාලෙ
කිලින්නාසුචිතිරන්තරගුරුච්චානං විස සුචිජාතිකො, යසමා පන
තං යථාභුතං නාජානාති තසමා තථ නිමුක්ඛො සිංහං නඋක්කිපතීති
අධිපාසො. එවං ථෙරෙන සරිසෙ දෙසෙ විභාවිතෙ සා ගණිකා
ලජ්ජාවනතමුඛා² ථෙරෙ ගාරවං පච්චුපට්ඨපෙති “එවමෙන මහාචාරි”ති
ගාරං චත්තා ථෙරං චජිත්තා අට්ඨාසි. තථ **එත්ථවෙසෙන** එවං පාකට්ඨ
පටික්ඛාලපමාදෙවි එකසම් කාසෙ එකමෙව සත්තා ආසත්තිබලවතාය
විසිද්ධන්ති විසාදං ආපජන්ති **සංඝාමනිව ජරගතථො** මහාකදු
මකුච්ඡයං සමපතිතදුබ්බලබ්බිවද්දෙවිය ඛසසනමෙව පාපුණ්ණතීති
අප්ථො. පුන තං ථෙරො මාදිසෙ එවරුපා³ පට්ඨපතති නිරන්තරා විසානාව
ගාථවාති දසෙසන්නො “ආකාසමති”ති ආදිනා ගාථවයමාහ. තස්සන්තො:
“යො පුග්ගලො හලිද්දිසා අඤ්ඤානවා රඛිතජාතෙන ආකාසං රඤ්ජතුං
මඤ්ඤෙය්‍ය; තස්ස හං කමමං විසාතුද්ධං විතතවිසානාවහමෙව සියා
යථා තං අවිතයෙ යොගො. **නදුක්ඛාස සම්මං** විතතන්ති තසිදං මම විතතං
ආකාසසමං; තථවි අලග්ගනභාවෙන **අජකිත්තං** සුච්චි **සමානිතං**; තස්මා
මා පාපවිතෙත! ආහතීති කාමෙසු නිමුක්ඛතාය ලාමකවිතෙත! නිතින
විතෙත! මාදිසෙ මාආසාදෙති; **අභතික්කිකිංච** සක්කිමාති පක්කිමා
සලභො අභතික්කිකිං ආසාදෙන්නො අනන්තමෙව පාපුණ්ණති. එවං
සමපදම්දං තුක්ඛං”නති දසෙසති. “පස්ස විතතකත”නති ආදිකා සත්ත
ගාථා තමෙව ගණිකං දිස්වා විපලපතතිවිතතානං භික්ඛුතං ඔවාදදනව
සෙන වුත්තා. තං සුත්තා සා ගණිකා මච්ඡාභුතා ආගතමෙක්ඛනෙනව පලාතා.
“තදුසි”ති ආදිකා වතස්සො ගාථා ආගස්මතො **සාපිපුග්ගතපෙරසං**
පරිතිබ්බානං ආරඛිත වුත්තා. තථ **අනෙකාකාරසම්පන්නති** අනෙ
කෙති සිලසංවරාදිපසකාරෙති පරිපුරණණ; සුමුමං ගො පට්ඨිජ්ජකතීති

තෙ යොගිනෝ අභිසුබ්බං පටිවිජ්ඣනති නාම; යථා කිං? වාලංකං උසුනා යථා යථා සතඛා භික්ෂුසා වාලංකං එකං අංසු අභං රත්තකි කාරතිමයාය විජුල්ලතොභාසෙන විජ්ඣනතා වියාති අපේථා. කෙ සන තෙ?ති ආහ: “යෙ පඤ්චකඛිකේ පස්සන්ති පරතො නොච අත්තතො”ති. තත් ජෙතොති අනත්තතො; තස්ස අත්තභ්ගාපටිකේඛපදස්සනං හෙතං. තෙනාහ: “නොච අත්තතො”ති. එතෙන අනත්තතො අභිවුච්ඡි තස්ස අරියමග්ගස්ස වසෙන දුක්ඛසමේව පරිඤ්ඤාභිසමයං ආහ. තදවිනා භාවතො පන ඉතරෙසමපි අභිසමයානං සුප්පටිවිජ්ඣනා වුත්තා එව හොතිති දඬුබබ්බං. කෙවි පන අනන්තකාරකතො පරෙතාම පඤ්චු පාදනකකිකාති “පරතො පස්සන්ති”ති ඉමිනා විසෙසතො සබ්බොපි¹. සමම දෙවවුත්තොති වදන්ති. පච්චබ්බාධිංසුති පටිවිජ්ඣිංසු; “සත්තියා විග ඔමචෙය්”ති පථමගාථා නියංසෙථරං. ආරබ්භ වුත්තා දුතියා වඩ්ඪමාන සෙථරං තා හෙට්ඨා වුත්තන්ථව. “මොදිතො භාවිතතෙතනා”ති ගාථා පාසාදකමපනසුත්තනතං^a ආරබ්භ වුත්තා. තත් භාවිතතෙතන සරිතතිමධානිතාති භගවන්තං සකියාය වදති. “නයිදං සිඵිලමාරබ්භා”ති ආදිකා වෙ ගාථා භිතවිරියං මෙදනාමකං දහරභිකක්ඛං ආරබ්භ වුත්තා. තත් සිඵිලමාරබ්භාති සිඵිලං කත්වා විරියං අකත්වා; අපසන ථාමසාති අපසකෙන විරියබලෙන නයිදං නිබ්බානං අධිගන්තබ්බං; මහනෙතනෙව පන චතුබ්බිධසමමප්පධානවිරියෙන පත්තබ්බතති අපේථා. “විවරමනුපතන්ති”ති ආදිකා වෙ ගාථා අත්තතො විවෙකභාවං ආරබ්භ වුත්තා. තත් බ්‍රහ්මනා අභිමන්දිතොති මහාබ්‍රහ්මනා සදෙවකෙන ලොකෙ නව අභිමුඛෙන හුත්වා ථොමිතො නමස්සිතොව; “උපසන්තං උපරත”න්ති ආදිකා පඤ්ච ගාථා රාජගහං පිණ්ඩිය පටිසන්තං මහාකස්සපසෙථරං දිස්වා “කාලකණ්ණි මයා දිට්ඨා”ති තස්ස පටිස්ථාතන්ථං පුරිසං ඔලො කෙත්වා සිත්තං සාපිපුත්තසෙථරස්ස භාගිණේයාං මිච්ඡාදිට්ඨිබ්‍රාහ්මණං දිස්වා තස්ස අනුකම්පාය “අයං බ්‍රාහ්මණො මා නස්සි”ති “අරියුපවාද පටිස්ථාතන්ථං ථෙරං වන්දති”ති තං උයොසෙත්තෙන වුත්තා. තත් ජාතිසනං ගමෙජ්ජි ජාතීනං සත්තං උපගමෙජ්ජයා; සොභතිසොති සොභතිසජාතිකො; මෙදගමපතෙහාති ඤාණසමපනෙතා; එතස්සාති ථෙරස්ස; අයං හෙත්ථ සබ්බෙවපේථා: “යො පුග්ගලො උදිතොදිතා අසමතිතතා සත්තබ්‍රාහ්මණජාතියො අනුපටිපාටියා උපාජ්ජනවසෙන උපගමෙජ්ජය තත්ථ බ්‍රාහ්මණානං විජ්ජාසු නිප්පත්තිං ගතො තිණිණං මෙදගං පාරගු සියා බ්‍රාහ්මණවත්තඤ්ච පුරෙත්තො තස්සෙතං විජ්ජාදිඅනුට්ඨානං එතස්ස මහාකස්සපසෙථරස්ස වන්දනාය වන්දනාමසපුඤ්ඤස්ස සොලස කලං නාණනි වන්දනාමසපුඤ්ඤමෙව තතො මහත්තතර”න්ති. අමඬි විමොක්ඛානිති රූපඤ්ඤානාදිකෙ අමඬි විමොක්ඛකි; භාවනාවසෙන හි ලභාති රූපඤ්ඤානාති පච්චනිකධමෙමති සුච්ඡි විමුත්තතං අභිරති වසෙන ආරමමණේ නිරාසබ්බඤ්ච පවත්ති උපාදය විමොක්ඛානිති

1. යං හෙට්ඨාතිකත්ථි. a. ස.: හි: මහාවග්ග 7 ඉද්ධිපාදසං: 2 වග්ග 4 සුත්තං.

වුළුමනේ නිරොධසමාපතේ පන පව්වනිකවලෙහි විමුක්තත්තා එව
 ඉඬ පන කූතමෙව වෙදිතබ්බං. අනුලොමං පටිලොමනේ පඨමජ්ඣා
 තතො පට්ඨාය යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනා අනුලොමං නෙවසඤ්ඤ
 තාසඤ්ඤායතනතො පට්ඨාය යාව පඨමජ්ඣානා පටිලොමං; පුරෙහතනනනේ
 ගතතකිව්වතො පුරෙ යෙව; අසංසිද්ධි අනෙකාකාරවොක්ඛණ්ණසමා
 පතතියො සමාපජ්ජි; නතො පිණ්ඩාය ගවජ්ජිති තතො සමාපතතිතො
 වුළුමාය තතොවා සමාපතතිසමාපජ්ජනතො පච්ඡා ඉද්දනි පිණ්ඩාය ගවජ්
 තීති තදහු පටතනං ථෙරස්ස පටිපතතිං සක්ඛාය වද්දති. ථෙරො පන දිවසෙ
 දිවසෙ තථෙව පටිපජ්ජති. නාදිසං භික්ඛුං මාහනිති යාදිසංස ගුණ,
 එකදෙසෙන වුත්තා තාදිසං තථාරූපං බුද්ධානුබුද්ධා මහාබිණ්ණසවං භික්ඛුං
 මාභාසාදෙති මාත්තානං. ඔණි බ්‍රාහ්මණීති ආසාදනෙනව බ්‍රාහ්මණ! මා
 අත්තානං ඔණි අරිසුපවාදෙන අත්තතො කුසලධම්මං මා උමමුලෙහි;¹
 අභිසංසාදෙති මහනති. “සාධුරූපො චත අසං සමණො”ති අත්තතො
 විත්තං පසාදෙති; මා නො විජ්ජි මජ්ඣනනති නව මජ්ඣං තසම් කතෙන
 අපරාධෙන සත්තධා මාඵලි; තසමා තස්ස පතිකාරථං බිපපමෙව සඤ්ඤ
 ලිකො වසද්දති. බ්‍රාහ්මණො තං සුත්වා භිතො සංවිග්ගො ලොමහව්ඨ
 ජාතො තාවදෙව ථෙරං බමාපෙසි. “නෙතො පස්සති”ති ආදිකා වෙ ගාථා
 සොසිලං නාම භික්ඛුං සමමා පටිපජ්ජන්තං මිච්ඡාථිවිකනං දිස්වා වොදනා
 වසෙන වුත්තා. තථ නෙතො සංසාති සදබ්බිමනති එතො පොසිලො
 භික්ඛු සතං බුද්ධාදිනං ධම්මං මග්ගඵලතිබ්බානං නපස්සති කසවා? සංඝ
 රෙහසුපරෙකබ්බො සංසාරබ්බනඅපිජ්ජාදිනා පුරෙකබ්බතො අපාසෙසු
 තිබ්බත්තනතො; අබ්බාගමං ගෙව්ඨාගාමිං මායාසාදෙසනානුගතත්තා; ජිමහ
 ඡඨං මිච්ඡාමග්ගභාවතො කුමමග්ගනුතං මිච්ඡාථිවං; අනුබාවති අනුපරි
 වත්තති; කිම්චි මිලෙහසලලිතෙනාති ගුථකිම්චිය මිලෙහන සමත්තතො
 ලිතො; කිලසාසුචිම්භසිතෙ සබ්බාරෙ අබ්බිමුච්ඡිතො අජ්ඣාපනො;
 සභාලොකාලසංකතාරෙති ලාභෙව සක්කාරෙව තණ්හාවසෙන පකා
 රතො ගාලොකා ඔගාලොකා; තුච්ඡා ගවජ්ජි පොසිලොති අබ්බිල
 සිකඛාභාවතො තුච්ඡා අසාරො හුත්වා පොසිලො භික්ඛු ගවජ්ජි
 පටත්තති; “ඉමඤ්ච පස්සා”ති ආදිකා වෙ ගාථා ආයස්මත්තං සාදිසුත්තං.
 පසංසනෙනන වුත්තා. තථ ඉමඤ්ච පස්සාති ආයස්මත්තං සාදි
 සුත්තපෙඨරං දිස්වා පසන්නමානසො අත්තතො විත්තං ආලපති.
 ඤදස්සනනති අසෙකබ්බානං සිලකබ්බානං වෙව පාරිසුරියා සාවකපාරමි
 ඤ්ණස්සව පාරිසුරියා සුඤ්ජරුදස්සනං; විමුත්තං උභතොභාගෙනි උභතො
 භාගතො විමුත්තත්තා උභතොභාගවිමුත්තං උභතො භාගෙහි අරූප
 සමාපතතියා රූපකායතො මග්ගෙන නාමකායතො; යථාරහං තෙහි
 යෙව විකබ්බනනසමුච්ඡේදභාගෙහි විමුත්තනති අනේවා. සබ්බසො රාග
 සලාදිනං අභාවෙන විසලං; කාමාදියොගානං සමවදෙව බිණ්ණතා
 විණ්ණංයොගං; සුපරිසුද්ධස්ස විජ්ජාත්තස්ස අබ්බිග්ගතො නෙවිජ්ජං;

1. උමමුලෙහි සත්ථි.

මවුරුපය හඤ්ඤානතා මවුරුපයානං පසාති යොජනා. “එතෙ සමමුත්තරා”ති ආදිකා ගාථා ආයසමානා ආර්ථිකතානෙවෙරෙන මහා මොග්ගලලානෙවෙරෙ. පසංසන්නෙන වුත්තා. තත් පුජිතො නිර දෙවෙතාති නරෙතිව දෙවෙතිව පරමාය පුජාය පුජිතො; උපපන්නා මරණානිගුති ලොකෙ උපපන්නා හුත්වා මරණං අභිභවිත්වා සිත්තො; අථවා පුජිතො, නරදෙවෙන සමමාසමුද්ධොති කාරණභූතෙන අරියාය ජාතියා උපපන්නා සමමාසමුද්ධොති පරමං කමුත්තා නරෙ මනුස්සො හුත්වා පටිඤ්ඤා අරියාය ජාතියා උත්තමො දෙවො දෙවාතිදෙවො අහොසි. තස්මා නරදෙවොති වුවවති. පුජිතො නරදෙවෙන හගවතා පසංසා වන්නෙ උපපන්නා මරණානිගුතෙ ලොකෙ උපපන්නා හුත්වා මරණානිගු මවුරුපයානං පුණ්ඩරිකංව ගොසෙන උදකෙන පුණ්ඩරිකං විය සමධාරගතෙ තණ්හාදිවිසිලෙපෙන න උපලිඛෙති කන්තිරි අතිසිත්තොති අපො. සසාති යෙන; මුත්තකෙන බණ්ණමත්තෙ කාලෙ; සහසාධාති සහසාපකාලෙ; ලොසකාති ඔකාසලොකො; අයං ගෙව අපො: “යෙන මතිද්ධිකෙන ආයසමානා මහාමොග්ගලලානෙන සහසාලොකාධාතු බණ්ණෙනව සමමදෙව විදිතො පව්වකඛිතො ඤාතො; සමුග්ගමාපො මහාබ්‍රහ්මදිතො ආචර්ජනාදිවිසිභාවපතනියා ඉද්ධිසමදාය වුත්ත පාතෙව වසිකාලෙපසාතිති තදනුරූපෙ කාලෙ දිබ්බෙන වකුත්තා දෙවතා පසාති”ති. “සාරිපුත්තොවා”ති ආදිකා ගාථා ආයසමානා මහා මොග්ගලලානෙන අත්තනො ගුණෙ පකාසෙන්නෙන වුත්තා. තත් “සාරිපුත්තොවා”ති ගාථාය අයං සබ්බපඤ්ඤා. “පඤ්ඤාය පඤ්ඤාමප දාය සිලෙහ සිලසමපතනියා උපසමෙහ නිලෙසවුපසමෙන යො තිකුත්ත පාරමිතො පාරං පරියන්තං උක්කංසං ගතො යො ආර්ථිකතො සාවකෙති පඤ්ඤාදිති ගුණෙති පරමුක්කංසගතො පඤ්ඤාය සිලෙනති පරමුක්කංසගතො එතාව පරමො සියා එතපරමො එව නප්පි තතො උත්තරි”ති. ඉමං පත ථෙරෙ යථා ආර්ථිකතො පඤ්ඤාය උත්තමො තථා අහං සමාධිතා උත්තමොති දීපෙතුං අවොච. තෙනෙවාහ: “කොපි සතසහසාසා”තති ආදි. තත් “බණ්ණෙන නිමිතෙන”ති බණ්ණෙනව කොපි සතසහසාඅත්තනාවං නිමිතෙනෙස නිමිතිත්තුං සමපො. තස්ස නිමිතො න මයං හාගෙ අප්පි. විකුබ්බනාසු කුසලො මසිගුණොමති ඉද්ධිසාති නකෙවලං මනොමයවිකුබ්බනාසු එව සබ්බාසපි ඉද්ධියා වසිභාවපතනො අමති. සමාධිවිජ්ජාවසි පාරමිං ගතොති සවිතක්ක සවිතාරදිසමාසිසු. වෙව පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාදිවිජ්ජාසුච වසිභාවෙන පාරමිං කොපිං පතනො අසි නස්ස තණ්හානියසාදරිතස්ස සත්ථ ආසනෙ යථා වුත්තෙති භුණෙති උක්කංසගතො සිතිසමපතනායාස සිතෙ මොග්ගලලාන ගොතනො මොග්ගලලානො සුඛං පිතිජ්ජියතාස සමාතිතිජ්ජියො යථා හප්පි නාගො සුභිලතාබ්බිතං පුබ්බෙනව ජිකුති එවං සකලං කිලෙසබ්බිතං සමුච්ඡිද්ධවං”ති. “කිදිසො නිරසො ආසි”ති ආදියො ගාථා කොට්ඨං අනුපවිසිත්වා නිකමිත්වා සිතමාරං තජ්ජන්නෙන ථෙරෙන වුත්තා. තත් කිදිසොති කිමපකාලෙ;

සද්ධදුස්සිති යසම් නිරසෙ දුස්සිති එවං නාමො මාතේ; අපවච්චාති නිරසභිනා අපච්චි; විධුරං ආවසානති විධුරං නාම කතුසකිසා භගවතො අභ්‍යසාවකං; ආසජ්ජාති සට්ඨසිනා බාධසිනා; කතුසකිසච බ්‍රාහ්මණනති කතුසකිසච සමමාසලේඛං ආසජ්ජාති අනේවා. භග චන්තං උද්දිසා කුමාරං ආවිසිනා මාරෙන ඕත්තා සකඛි පේරසා සිසෙ පති. සතං ආසි අසොසඛිකුති තසම් කිර නිරසෙ උප්පන්නානං තිගාචුතො අත්තගාවො තොති. දුස්සමාරසාපි තාදිසොච අහොසි. අථ නිරසපාලා තාලකඛකිප්පමාණානං අඥාසුලානං ආදිත්තානං සමපජ්ජිතානං සතේතිභුතානං සතමෙව ගහෙනා “ඉමසම්ච තො ඨානෙ සිතෙන හදසෙන විතෙතනා පාපං කත”නති පුබ්බාදෙණිසං පුබ්බං කොට්ටන්නාවිස හදසමජ්ඣං කොට්ටනා පණණාසජනා පාදභි මුබ්බා පණණාසජනා සිසාතිමුබ්බා කොට්ටන්නා ගච්ඡන්ති එවංගච්ඡන්තාච පඤ්චති වස්සසතෙති උභොඅනෙත පත්වා පුත නිවත්තමානා පඤ්චති වස්සසතෙති හදසමජ්ඣං උපගච්ඡන්ති. තං සකාය වුත්තං: “සතං ආසි අසොසඛිකු”ති. සපෙබ්බ පච්චන්තවේදනාති පාටියෙක්කං වේදනා ජනකා; සා කිර වේදනා මහානිරසවේදනාතො දුක්ඛතරා හොති යථාති සිතෙහපානසත්තාගතො පරිහාරසත්තාගං දුක්ඛතරං එවං මහා නිරසදුක්ඛතො උස්සදෙ උඨාන¹වේදනා දුක්ඛතරා. ඊදිසො නිරසො ආසිති ඉමසම් ඨානෙ දෙවදුතපුත්තෙනා; නිරසො දීපෙනබ්බො. සො එතමගිජ්ජානාති යො මහාතිසෙක්ඤ්ඤ එතං කමමථලඤ්ඤ හත්තලෙ යපිතආමලකං විස අභිමුඛං කත්වා පච්චක්ඛතො ජානාති. භික්ඛු බුද්ධස්ස ආවසොති භික්ඛාතිලෙසො භික්ඛු සමාසලේඛදායස්ස යාවකො; කණ්ණ දුක්ඛං ගිගච්ඡසිති එකත්ත කාලකෙති පාටියමෙති සමන්තාගතත්තා කණ්ණ! මාර! දුක්ඛං ච්ඡදිස්සසි; මජ්ඣෙක සරස්සාති මහාසමුදදස්ස මජ්ඣෙක කිර උදකං චජ්ඣං කත්වා නිබ්බත්තවිමානාති කප්පටිතිකාති හොනති තෙනාහ: “විමානා කප්පට්ඨාසිනො”ති. තෙසං වෙච්චරියස්ස විස වණ්ණො හොති පබ්බතමත්තෙ ජලිතනලගතිකවිකේඛො විස එතෙසං අච්චියො ජොතනාති තෙන තෙ අභිවිස පහස්සරා පහසමපන්නා හොනති. තෙනාහ: “වෙච්චරියවණ්ණරුචිරා අච්චිමන්නා පහස්සරා”ති. පුච්ඡ නානිත්තවණ්ණිසොති තිලාදිවසෙන නානත්තවණ්ණො බහු අච්ඡරා තත්ත තෙපු විමානෙපු නච්චන්ති. සො එතමගිජ්ජානාති යො එතං විමානචජ්ඣං පච්චක්ඛං කත්වා ජානාති අයංති අනේවා විමානපෙත චජ්ඡති දීපෙනබ්බො. බුද්ධොති මොදිසො සමමාසලේඛදොන වොදිතො උසොසජ්ජො භික්ඛුසඛිසස්ස පස්සන්නස්ස භිහාරමානුපාසාදං. පොදඛගුට්ඨෙන කමසිසනති පුබ්බාරාමෙ විසාඛාය මහාඋපාසිකාය කාරිතං සහස්සගභිපතිමණ්ඩිතං මහාපාසාදං අත්තතො පාදඛගුට්ඨෙන කමෙපසිං; එකසම් ති සමසෙ පුබ්බාත්මෙ යථාචුත්තපාසාදෙ භගවති විහරන්තෙක සමිත්තලා නවකතරා භික්ඛු උපරිපාසාදෙ නිසින්නා සභාරමසි

1. විසාකඨානා'ති මූලපණ්ණාසකපා. a. ම. නි. උ. 3 වග්ග 10 සුත්ත

අවිනේතනි: තිරව්නානකථං කථෙතුමාරද්ධා නං සුත්වා හගවා නෙ
 සංවෙජේනා අතතනො ධම්මදෙසනාය භාජනතුනෙ කාතුකාමො
 ආයසමනං. **මහාමොග්ගලානං.** ආමනෙයි “පසාසි නිං
මොග්ගලාන! නවෙ හිකු තිරව්නානකථමනුසුතෙන”ති. නං සුත්වා
 ථෙරො සත්ථු අජ්ඣායසං ඤානා අභිඤ්ඤාපාදකං ආපොකසිණාරමණං
 චතුත්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජනා වුට්ඨාය පාසාදෙන පතිට්ඨිතොකාසං “උදකං
 භොතු”ති අබ්ධිංසා පාසාදමන්තෙ ථුපිකං පාදභ්‍යුවෙඨන පහරි
 පාසාදෙ නමිනා එකෙන පසෙෙන අධ්‍යාසි පුනපි පහරි අපරෙන
 පසෙෙන අධ්‍යාසි. නෙ හිකු තිනා සංවිග්ගා පාසාදසං පනනහසෙන
 තතො නිකම්මිනා හගවතො සම්පෙ අධ්‍යාසු. සත්ථා තෙසං අජ්ඣා
 සසං ඔලොකෙනා ධම්මං දෙසෙයි. නං සුත්වා තෙසු කෙවි සොතාපතති
 එලෙ පතිට්ඨතිංසු කෙවි සකද්දගාමිඑලෙ කෙවි අනාගාමිඑලෙ කෙවි
 අරහතෙන පතිට්ඨතිංසු ස්වායමන්තො පාසාදකමපනසුතෙතනා දීපෙ
 තබ්බො. **වෙජ්සනනං.** පාසාදනති සො වෙජ්සනනො පාසාදෙ තාව
 තිංසහවනෙ යොජනසහසසුබ්බබ්බො අනෙකසහසසතිස්සහතුටාගාරපති
 මණ්ඩිතො දෙවාසුරසභිතාමෙ අසුරෙ ජිනිනා සකෙක දෙවානම්නෙද
 නගරමජ්ඣෙයි සිතෙ උට්ඨිතො විජ්සනෙන¹ නිබ්බතතනා, වෙජ්
 සනෙතාති ලඤ්ඤානාමො පාසාදෙ නං සකායාහ: “වෙජ්සනනං පාසාද”නති
 තමපිති² අසං ථෙරෙ පාදභ්‍යුවෙඨන කමෙපයි. එකසමිංති සමසෙ
 හගවනනං පුබ්බාරාමෙ විහරනනං සකෙකා දෙවරාජා උපසඤ්ඤාමිනා
 “නණ්ණාසඞ්ඛයවිමුතති”පුච්ඡි. තසං හගවා විස්සජේසි සො නං සුත්වා
 අතතමනො පමුදිතො අභිවාදෙනා පදකභිණං කානා අතතනො දෙව
 ලොකමෙව ගතො අථායමා. **මහාමොග්ගලානො** එවං විනේතසි:
 “අසං සකෙකා හගවනනං උපසඤ්ඤාමිනා එවරාජං ගමිතරං නිබ්බාන
 පටිසංසුතනංපඤ්ඤං පුච්ඡි හගවතාච පඤ්ඤා විස්සජ්ජතො කිං නුබ්බො
 ජාතිනා ගතො උදුනු අජාතිනා යනනුනාහං දෙවලොකං ගතත්වා
 තමත්ථං ජාතෙසංසංසං සො තාවදෙව තාවතිංසහවනං ගතත්වා සකකං
 දෙවානම්නං තමත්ථං පුච්ඡි සකෙකා දිබ්බසම්පතතිංසං පමනෙතා සුත්වා
 විකෙඨපං අකාසි. ථෙරෙ තසං සංවෙගජනනත්ථං වෙජ්සනනපාසාදං
 පාදභ්‍යුවෙඨන කමෙපයි. තෙන වුතතං:

“සො වෙජ්සනන පාසාදං පාදභ්‍යුවෙඨන කමපයි,
 ඉද්ධිබ්ලෙනුපත්ථදොයා සංවෙජේසිච දෙවතා”ති

අයංපනත්ථො වුලතණ්ණාසඞ්ඛයවිමුතතිසුතෙතනා. දීපෙතබ්බො.
 කමපිනාකාරො හෙට්ඨා වුතෙතා යෙව. සකකං සො පටිපුච්ඡතිති යථා
 වුතතමෙව ථෙරසං තණ්ණාසඞ්ඛයවිමුතතිපුච්ඡං සකාය වුතතං තෙනාහ:
 “අපාවුසො ජානාසිතණ්ණකඞ්ඛයවිමුතතියො”ති. **තසංසකෙකා විසාකාසිති**
 ඉදං ථෙරෙන පාසාද කමපනෙ කතෙ සංවිග්ගහදසෙන පමාදං පහාය

a. සං. කි. මහාවග්ග 7 ඉතිපාද සං. 2 වග්ග 4 සුතත.

2. සහමි. ‘හිතිකත්ථි.

b. ම. කි. මු. 4 වග්ග 7 සුතත.

සොතිසො මනසි කරිනා පඤ්ඤාසංඛ්‍යාකතභාවං සක්ඛාය චුත්තං. සන්තාරා දෙසිතතිසාමෙතෙව භි සො තද්‍ය කපේසි. තෙනාහ: “පඤ්ඤං පුට්ඨා යථා තථ”නති. තථ සත්ඤාං ණො සපිපුච්ඡතිති සකකං දෙවරාජං සො මොග්ගලානපේරො සන්තාරා දෙසිතාග් තණ්හාසංඛිධයවිමුත්තතිසා සමම දෙව ගතිතභාවං පුච්ඡි. අතීතජේති ඉදං චත්තමානවචනං. අපි ආවුසො ජාතාසිති ආවුසො අපි ජාතාසි? කිං ජාතාසි? තණ්හාකඛිධය විමුත්තතිසොති යථා තණ්හාසංඛිධයවිමුත්තතිසො සන්තාරා තුඤ්ඤං දෙසිතා තථා කිං ජාතාසිති? පුච්ඡි. තණ්හාකඛිධයවිමුත්තතිසොති චා තණ්හාසංඛිධය විමුත්තතිසුත්තස්ස දෙසනං පුච්ඡති. මුහුම්භිනති මහාබ්‍රහ්මානං. සුධම්මායං සිත්තා සභන්ති සුධම්මාය සභායා අයමපන බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මසභා’ව. න තාවතිංසභවතො සුධම්මසභාවිරහිතො දෙවලොකො නාම නජි. අජ්ජාපි ගො ආවුසො සා දිට්ඨි සා ගො දිට්ඨි පුරෙ අභුති “ඉමං බ්‍රහ්ම ලොකං උපගන්තුං සමජේ. නජි කොචි සමණොචා බ්‍රාහ්මණොචා”ති සජ්ඣ ඉධාගමනතො පුබ්බෙ යා තුඤ්ඤං දිට්ඨි අහොසි. කිමජ්ජාපි ඉද්‍ය තිපි සා දිට්ඨි නවිගතාති? සසසි මිතිචත්තනං. බ්‍රහ්මලොකෙ සභස්සත්ති බ්‍රහ්මලොකෙ විතිචත්තනං. මහාකප්පිති මහාකස්සපා දිඨි සාවකෙති පරිවාරිතස්ස තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිතා නිසින්නස්ස සසාවකස්ස භගවතො ඔහාසං පස්සපි කිං න පස්සපි?ති අජේ. එකසමිංහි සමයෙ භගවා බ්‍රහ්මලොකෙ සුධම්මාය සභාය සන්තිපඨිතා සන්ති සින්නස්ස “අභි නුබො කොචි සමණොචා බ්‍රාහ්මණොචා එවං මහිද්ධිකො යො ඉධ ආගන්තුං සකතුණ්ණසා”ති විනේතනස්ස බ්‍රහ්මනො විත්ත මඤ්ඤය තථ ගන්තා බ්‍රහ්මනො මථකෙ ආකාසෙ නිසින්නො තෙජො ධාතුං සමාපජ්ජිතා ඔහාසං මුඤ්ඤතො මහාමොග්ගලානාදිනං අග මනං විනේතසි. සභවින්නතෙන තෙව තථ ගන්තා සන්තාරං චජිත්තා සජ්ඣ අජ්ඣායං ඤාති තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිතා පච්චෙකදිසාපු නිසිදිත්තා ඔහාසං විස්සජ්ජං. සකලබ්‍රහ්මලොකො එකො’භාසො අහොසි. සන්තා බ්‍රහ්මනො කලලවිගන්තං ඤාති චතුසච්චපකායකං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ අනෙකාති බ්‍රහ්මසභස්සාති මග්ග එලෙසු පතිට්ඨිතිස්ස. තං සක්ඛාය වොදෙතො “අජ්ජාපි ගො ආවුසො සා දිට්ඨි”ති ගාථමාහ. අයමපනජේ. බ්‍රහ්මපුත්තෙනනා දීපෙකබ්බො. චුත්තං හෙතං “එකංසමයං භගවා සාවජිතං විහරති ජෙතමිනො අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රහ්මනො එවරූපං පාපකං දිට්ඨිගතං උපපන්නං හොති. “නජි සම ණොචා බ්‍රාහ්මණොචා යො ඉධ ආගමෙත්ඤ්ඤා”ති අථ බො භගවා තස්ස බ්‍රහ්මනො වෙත්තා වෙතො පරිචිතකකමඤ්ඤය සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො සමමිඤ්ඤත්තො බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතො බාහං සමමිඤ්ඤය එවමෙව ජෙතවතො අනතරහිතො තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ පාතුරහොසි.

a. “සුධම්මායං අභිසො සභ”නති සුධම්මාය සභාය සමිපෙති මූලපණ්ණාසකං -
 b සං. කි. සභාථාමග්ග 6, බ්‍රහ්ම, සං. 5, සුත්ත. [කථා.

අථවො හගවා තස්ස බ්‍රහ්මනො උපරි වෙහාසං පලලභෙකන නිසිදි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජති. අථවො ආයස්මතො මහාමොග්ගලානස්ස එතදගොසි. කතං නුඛො හගවා එතරති විහරති”ති? අද්දසා ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො හගවන්තං දිබ්බෙන චක්ඛුනා විජුද්ධෙන අභික්කන්තමානුස්සකෙන තස්ස බ්‍රහ්මනො උපරි වෙහාසං පලලභෙකන නිසින්නං තෙජොධාතුං සමාපන්නං. දිස්වාන සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො සමමිඤ්ජිතංවා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතංවා බාහං සමමිඤ්ජය්‍ය එවමෙව ජේතවනෙ අන්තර්ගිතො බ්‍රහ්මලොකෙ පාතුරහොසි. අථවො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො පුරුජිමං දිසං නිස්සාය තස්ස බ්‍රහ්මනො උපරි වෙහාසං පලලභෙකන නිසිදි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජති නිවතරං හගවතො. අථවො ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතදගොසි. “කතං නුඛො හගවා එතරති විහරති”ති? අද්දසා ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො හගවන්තං දිබ්බෙන චක්ඛුනා විජුද්ධෙන අභික්කන්තමානුස්සකෙන තස්ස බ්‍රහ්මනො උපරි වෙහාසං පලලභෙකන නිසින්නං තෙජොධාතුං සමාපන්නං. දිස්වාන සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො -පෙ- එවමෙව ජේතවනෙ අන්තර්ගිතො තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ පාතුරහොසි. අථවො ආයස්මා මහාකස්සපො දක්ඛිණං දිසං නිස්සාය තස්ස බ්‍රහ්මනො උපරි වෙහාසං පලලභෙකන නිසිදි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජති නිවතරං හගවතො. අථවො ආයස්මතො මහාකප්පිනස්ස එතදගොසි. “කතං නුඛො හගවා එතරති විහරති”ති? අද්දසා ඛො ආයස්මා අභුරුද්ධො හගවන්තං දිබ්බෙන චක්ඛුනා විජුද්ධෙන අභික්කන්තමානුස්සකෙන තස්ස බ්‍රහ්මනො උපරි වෙහාසං පලලභෙකන නිසින්නං තෙජොධාතුං සමාපන්නං. දිස්වාන සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො -පෙ- එවමෙව ජේතවනෙ අන්තර්ගිතො තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ පාතුරහොසි. අථවො ආයස්මා අභුරුද්ධො උත්තරං දිසං නිස්සාය තස්ස බ්‍රහ්මනො උපරි වෙහාසං පලලභෙකන නිසිදි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජති නිවතරං හගවතො. අථවො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො තං බ්‍රහ්මානං ගාථාය අජ්ඣිතාසි :-

“අජ්ජාපි තෙ ආවුසො සා දිවසි සා තෙ දිවසි පුරෙ අනු,
පස්සසි විනිවත්තන්තං බ්‍රහ්මලොකෙ පහස්සර”නති¹.

“න මෙ මාරිස සා දිට්ඨි යා මෙ දිට්ඨි පුරෙ අහු,
පසාමි විනිවත්තනතං බ්‍රහ්මලොකෙ පහසාරං.
සොහං අජ්ඣකතං ටජ්ජං අහං නිවේවාමහි සසසනො”¹ති.

අථබ්බො භගවා තං බ්‍රහ්මානං සංවෙජ්ඣො සෙය්‍යථාපි නාම බලවා
පුරිසො-ප- එවමෙව තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ අනතර්භිතො ජේතවතො
පාතුරුහොසි. අථබ්බො සො බ්‍රහ්මා අඤ්ඤාතරං බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජං ආමනෙතසි.
“එහි තිං මාරිස! යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තෙනුපසඞ්කම
උපසඞ්කමිත්වා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං එවං වදෙති “අත්ථි
නුබ්බො මාරිස මහාමොග්ගල්ලාන! අඤ්ඤාපි තස්ස භගවතො සාවකා
එවං මහිද්ධිකා එවං මහානුභවා සෙය්‍යථාපි භවං මොග්ගල්ලානො,
සංසප්පො, කස්සපො, අනුරුද්ධො”²ති. “එවං මාරිස”ති බ්බො සො බ්‍රහ්ම
පාරිසජ්ජො තස්ස බ්‍රහ්මනො පටිසසුඤ්ඤා යෙනායස්මා මහා
මොග්ගල්ලානො තෙනුපසඞ්කමි උපසඞ්කමිත්වා ආයස්මන්තං මහා
මොග්ගල්ලානං එතදවොච. “අත්ථි නුබ්බො මාරිස! මොග්ගල්ලාන!
තස්ස භගවතො අඤ්ඤාපි සාවකා එවං මහිද්ධිකා එවං මහානුභවා
සෙය්‍යථාපි භවං මොග්ගල්ලානො, සංසප්පො, කස්සපො, අනු
රුද්ධො”³ති. අථබ්බො ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජං
ගාථාය අජ්ඣකාසි :-

“තෙවිජ්ජා ඉද්ධිපත්තාව චෙතොපරිසකොවිදා,
බිණ්ණසවා අරහන්තො බහු බුද්ධස්ස සාවකා”⁴ති

අථබ්බො සො බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජො ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස
භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා යෙන සො බ්‍රහ්මා තෙනුපසඞ්කමි
උපසඞ්කමිත්වා තං බ්‍රහ්මානං එතදවොච. ආයස්මා මාරිස මහා
මොග්ගල්ලානො එවමාහ :-

“තෙ විජ්ජා ඉද්ධිපත්තාව චෙතොපරිසකොවිදා,
බිණ්ණසවා අරහන්තො බහු බුද්ධස්ස සාවකා”⁵ති.

ඉදමවොච සො බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජො “අත්තමනො සො බ්‍රහ්මා බ්‍රහ්ම
පාරිසජ්ජස්ස භාසිතං අභිනන්දි”ති. ඉදං යක්ඛාය වුත්තං “අයං පනථො
බ්බබ්‍රහ්මසුත්තෙන දිපෙතබ්බො”⁶ති.

මහාමෙරුනො කුට්ඨනි කුට්ඨිසෙන සකලමෙව සිනෙරුපබ්බත
රාජං වදති. විමොක්ඛන අථස්සසීති ක්කානිමොක්ඛන නිස්සයෙන
අභිඤ්ඤාණෙන එස්සසීති අධිප්පායො. චන්තති ජම්බුදීපං සොභි වතබහුල
තාය වතනති වුත්තො, තෙනාහ “ජම්බුසණ්ඩස්ස¹ ඉස්සරො”²ති. පුබ්බ
විදෙහානිනි පුබ්බවිදෙහට්ඨානං පුබ්බවිදෙහනි අමන්තො. සෙව භූමි
සයා නග්ගි භූමිසයා නරා නාම අපරගොයානං උත්තරාකුරුනඤ්ච

1. ජම්බුමණ්ඩස්සාහි සෙලපේරහාථා.

මනුස්සා. තෙහි ගෙහා¹භාවතො භූමියයාති චූතතා. තෙපි සබ්බෙ අඵසාසිති සමබ්බො. අයං පනතො නිද්දොසනිද්ද දමනොනා දිපෙ තබ්බො. එකසමිං කිරි සමයෙ අනාථිණිකො ගහපති භගවතො ධම්ම දෙසනං සුචා “සෙව භනෙන පඤ්චති භික්ඛුසතෙති සද්ධිං මග්ගං ගෙගෙ භික්ඛං ගණ්හරා”²ති නිමනෙනනා පකකමි. තං දිවසඤ්ච භගවතො පච්චුසසමයෙ දසසහසසිලොකධාතුං ඔලොකෙනනාසා නිද්දොසනිද්දො නාම නාගරාජා ඤ්ණමුඛෙ ආපාතමාගච්ඡි. භගවා “අයං නාගරාජා මග්ගං ඤ්ණමුඛෙ ආපාතමාගච්ඡති. කිං නුඛො හවිසාසී”³ති¹ ආචර්ජනො සරණගමනාසා උපනිසායං දිසා “අයං මිච්ඡාදිට්ඨිකො නිසු රතනෙසු අපපසනො. කොනුඛො ඉමං මිච්ඡාදිට්ඨිකො විමො චෙය්‍යා?”⁴ති ආචර්ජනො මහාමොගගලානිදෙවරං අද්දස. තතො පභාසාය රතනියා සරිරපට්ඨිකතං කචා ආයසමනං ආනිද්දො ආමනෙතසි. “ආනිද්දො! පඤ්චනං භික්ඛුසතානං ආරොමෙති තථා ගතො දෙවමාරිකං ගච්ඡති”⁵ති. තං දිවසඤ්ච නිද්දොසනිද්දොසා අනත පානභූමිං⁶ සජ්ජසිංසු. සො දිබ්බරතනපල්ලවෙක දිබ්බන සෙතච්ඡෙතන ධාරිශමානො⁷ තිව්ධිනාටකෙතිචෙව නාගපරිසායව පරිවුතො දිබ්බ භාජනෙසු උපට්ඨාපිතං⁸ අනතපානවිධිං ඔලොකයමානො නිසිනොනා හොති. අථඛො භගවා යථා නාගරාජ පසාති තථා කචා තසා විමානමනිකෙනෙව පඤ්චති භික්ඛුසතෙති සද්ධිං තාවතියදෙවලො කාතිමුඛො පායාසි. තෙන ඛොපන සමයෙන නිද්දොසනිද්දොසා නාගරාජසා එවරුපං පාපකං දිට්ඨිගතං උපපන්නං හොති. “ඉමෙ සි නාම මුණ්ඩකා සමණකා අමහාකං උපරි භවනෙන දෙව්‍යානං තාවතියානං භවනං පටිසන්තිපි නික්ඛමනාපි න ඉද්දති ඉතො පට්ඨාය ඉමෙස අමහාකං මජ්ඣකෙ පාදපංසු ඔකිරන්නානං ගතතුං දසාමි”⁹ති උට්ඨාය සිනෙරුපාදං ගතචා තං අත්තභාවං විජ්ඣතා සිනෙරුං සත්තකඛතතුං හොගෙති පරික්ඛිපිතා උපරි එණං කචා තාවතියභවනං අවකුලේජන එණෙන පටිග්ගහෙතා අදසානං ගමෙසි. අථඛො ආයසමා රඬ්ඨිපාලො භගවන්නං එතදවොච: “පුබ්බෙ භනෙන ඉමසමිං පදෙසෙ සිතො සිනෙරු පරිහණ්ණං පසාමි, තාවතියං පසාමි, චෙල්යනනං පසාමි, චෙල්යනන පාසාදසා උපරිධර්පං පසාමි, කොනුඛො භනෙන හෙතු කො පච්චසො යං එතරහි නෙව සිනෙරුං පසාමි-පෙ-න චෙල්යනනසා පාසාදසා උපරි ධර්පං පසාමි”¹⁰ති. “අයං රඬ්ඨිපාල! නිද්දොසනිද්දො නාම නාගරාජ කුමහාකං කුපිතො සිනෙරුං සත්තකඛතතුං හොගෙති පරික්ඛිපිතා උපරි එණෙන පටිච්ඡාදෙතා අකිකාරං කචා සිතො”¹¹ති. “දමෙමි නං භනෙන”¹²ති. න භගවා නං අනුජාති. අථඛො ආයසමා හද්දිසො, ආයසමා ශිඤ්ඤොති, අනුක්කමෙන සබ්බෙපි භික්ඛු උට්ඨාහිංසු. න භගවා අනුජාති. අවසානෙ මහාමොගගලානිදෙවරෙ “අහං භනෙන දමෙමි”¹³ති ආහ.

1. විසුඛිමනගුඛිවිධිනිදෙස. 2. අනිසුඛො අසාඋපනිසායොති විසුඛිමනං.
3. ආපාතභූමිතති විසුඛිමනං. 4. ධාරිශමානො 5. උපට්ඨාපිතෙසු.

“දමෙහි මොහොල්ලානා”¹හි හඟවා නං අනුජාති. ථේරෙ අතත භාවං විජ්ඣතො මහනතං නාගරාජවණ්ණං අභිනිමිතිතො නිශෙද්‍යපනිඤං චුද්දසකඛතං. හොගෙහි පරික්ඛිපිතො තස්ස ඵණ්ණස්ස මන්තෙ අතතනො ඵණ්ණං ධූපෙනා සිනෙරුතා සද්ධිං අභිනිපපිලෙසි. නාගරාජා බ්‍රිමාසි.

ථේරො “න තුඤ්ඤං යෙව සරිරෙ බ්‍රිමො අප්ථි මඤ්ඤමි අප්ථි”²හි බ්‍රිමාසි, නාගරාජස්ස බ්‍රිමො ථේරං නබ්බති. ථේරස්ස පන බ්‍රිමො නාගරාජං බ්බති, තතො නාගරාජා පජ්ජලි, ථේරෙ “න තුඤ්ඤං යෙව සරිරෙ අභි අප්ථි මඤ්ඤමි අප්ථි”³හි පජ්ජලි, නාගරාජස්ස තෙජො ථේරං නබ්බති, ථේරස්ස පන තෙජො නාගරාජං බ්බති, නාගරාජා “අයං මං සිනෙරුතා අභිනිපපිලෙසො බ්‍රිමාසති වෙව පජ්ජලිතිවා”⁴හි විනොතො “හො! තිං කොසි”⁵හි පුට්ඨි⁶ “අහං බො නිඤ! මොහොල්ලානෝ”⁷හි. හනො! “අතතනො භික්ඛුභාවෙන තිට්ඨාති”⁸හි. ථේරෙ තං අතත භාවං විජ්ඣතො තස්ස දක්ඛිණි කණ්ණසොතෙන පටිසිත්තො වාමකණ්ණ සොතෙන නික්ඛමි. වාමකණ්ණසොතෙන පටිසිත්තො දක්ඛිණි කණ්ණ සොතෙන නික්ඛමි. තථා දක්ඛිණිනාසාසොතෙන පටිසිත්තො වාමනාසා සොතෙන නික්ඛමි. වාමනාසාසොතෙන පටිසිත්තො දක්ඛිණිනාසාසොතෙන නික්ඛමි. තතො නාගරාජා මුඛං විවරි, ථේරෙ මුඛෙන පටිසිත්තො අනෙතො කුච්ඡිං පාවිනෙනව පච්ඡිමෙනව වඛ්ඛමති. හඟවා “මොහොල්ලානෝ! මනසිකරෙහි මහිද්ධිකො නාගො”⁹හි ආහ. ථේරෙ “මඤ්ඤං බො හනො මහනාගෙ ඉද්ධිපාද භාවිතා ඛුද්ධිකතා යාතිකතා වච්ඡිකතා අනුච්ඡිතා පරිච්ඡිතා සුසමාරභා, තිට්ඨතු හනො! නිශෙද්‍යපනිඤං අහං නිශෙද්‍යපනිඤං සද්ධිසානං නාගරාජානං භතමි සහස්සමි සත සහස්සමි දමෙය්‍ය”¹⁰හි ආහ. නාගරාජා විනොතසි. “පටිසනො නාව මෙ නදිධෙසා නික්ඛමනාලෙ දාති නං දාඨනතරෙ පක්ඛිපිතො සසිධා දිස්සාමි”¹¹හි විනොතො “නික්ඛමථ හනො! මාමං අනෙතො කුච්ඡිං අපරාපරං වඛ්ඛමනො බ්බසිත්තො”¹²හි ආහ. ථේරෙ නික්ඛමිත්තො ඛභි අට්ඨාසි. නාගරාජා “අයං සො”¹³හි දිස්වා නාසාවානං විස්සජ්ජි. ථේරෙ වතුච්ඡිකානං සමාපජ්ජි. ලොමකුපමිස්ස වාතො වාලෙතුං නාසකම්. අවසෙසා භික්ඛු කීර ආදිතො පට්ඨාය සබ්බපාටිකාරියාති නාතුං සකතු ණෙය්‍යං. ඉමං පන ථානං පත්තං එවං බිප්පනිසනතිතො සුත්තං සමා පජ්ජතුං නාසකම්ස්සනතිති තෙසං හඟවා නාගරාජදමනං නානුජාති. නාගරාජා “අහං ඉමස්ස සමණස්ස නාසාවාතෙන ලොමකුපමි වාලෙතුං නාසකම්. “මහිද්ධිකො සො සමණො”¹⁴හි විනොතසි. ථේරෙ අතතභාවං විජ්ඣතො සුපණ්ණරූපං නිමිඤ්ඤිතො සුපණ්ණවාතං දසෙසනො නාග රාජානං අනුබ්බි. නාගරාජා තං අතතභාවං විජ්ඣතො මාණවකවණ්ණං අභිනිමිඤ්ඤිතො “හනො කුමනාඤං සරණං ගච්ඡාමි”¹⁵හි වදනො ථේරස්ස පාදෙ වඤ්ඤි. ථේරෙ “සථා නිඤ! ආගතො එහි තිං ගමිස්සාමා”¹⁶හි නාග රාජානං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා ගහෙත්වා හඟවතො සනතිකං

1. ‘පටිපුට්ඨි කි’පි අප්ථි

අගමාසි. නාගරාජා භගවතාං වන්දිතා “භගන්ත තුමහාකං සරණං නව්තාමි”ති ආභ. භගවා “සුඛි හොති නාගරාජා”ති චන්දා හික්ඛුසඛික පරිවුතො අනාථපිණ්ඩකස්ස නිවෙසනං අගමාසි. අනාථපිණ්ඩකො “කිං භගන්ත අභිදිවා ආගතන්තා”ති ආභ. මොගගලානස්ස ච නිකේදො සහදස්සච සඛිතාමො අහොසි”ති. “කස්ස පන භගන්ත ජයො? කස්ස පරාජයො?”ති. “මොගගලානස්ස ජයො නිකේදස්ස පරාජයො”ති. අනාථ පිණ්ඩිකො “අධිවාසෙතු මෙ භගන්ත භගවා සත්තාහං එකපටිපාටියා භතං සත්තාහං ථෙරස්ස සක්කාරං කරිස්සාමි”ති චන්දා සත්තාහං බුද්ධිපප්ප්ලවනං පඤ්චනං හික්ඛුසත්තං මහාසක්කාරං අකාසි. තෙන වුත්තං “නිකේදොසහදදමනෙන දිපෙනබ්බො”ති. සො එකමභිජානාතීති එතං යථා වුත්තං විමොක්ඛං පුත්තකරණවසෙන ජානාති. නිවෙ අග්ගි මෙඨාසති අභං. බාලං දහාමිති එවං න අග්ගි අභිසංවෙතෙති, නාපි දහතාය පයොගං පරක්කමං කරොති. බාලො එව නාම “අයං මන්දගති”ති අතිජ්ජුතං විසජ්ජිතං අග්ගිං ආසජ්ජතං සෙසගති. එවමෙව මාර! මං දඬිතුකාමො බාධෙතුකාමො කුසෙද්දො ජන තථාගමනාදි අපේන කථාගතං. අග්ගිකඛකිසදිසං අරියසාවකං ආසජ්ජ අත්තානිං දඬිස්සසි දුභ දුක්ඛතො නමුවිට්ඨස්සසි. අපුඤ්ඤාසෙසමිති අපුඤ්ඤා පටිලහති. නිවෙ පාපං විපවචනීති මම පාපං නවිපවචනී කිං. නු මාර එවං මඤ්ඤාසි? කුසෙද්දො ගෙ මිත්තෙහි පාපොති එකංසෙන කරොන්නස්ස නෙ. පාපං විරජනතාය විරකාලං අනන්තාය දුක්ඛාය උපමියාති. මාර කිබ්බිඤ්ඤ බුද්ධිමහාති වතුස්සචචබුද්ධිතො බුද්ධිසාවකතො නිබ්බිඤ්ඤ; නිබ්බිජ්ජ පරතො කමමොහ: ආසං මාසාසි හික්ඛුසුති හික්ඛු විරෙ බෙමිඤ්ඤ විගෙසෙමිති එතං ආසං මාසාසි. ඉතිති එවං මාර. අනපේසසිති මාර නිබ්බිඤ්ඤ-පෙ-හික්ඛුසුති ආයස්මා මහාමොගගලානො සෙස කලාවතෙති එවං නාමකෙ අරඤ්ඤා. නිකේදාති තජ්ජනගෙතු. සො දුම්මිකො යසෙකඛාති සො මාරො දෙමනස්සිකො සුචා තපේව තසමිං යෙව ආනෙ අනතරධාසි. අදස්සනං අගමාසි. අයඤ්ච ගාථා ධම්මසඛිතා යතකාලෙ ධරිතා. යම්පනෙත්ථ අනතරන්තරා අන්තො නවිභතං තං හෙට්ඨා වුත්තනායතනා උත්තානමෙව. එවමයං මහාථෙරො මාරං තජේත්ථා දෙවමාරිකාතිරයමාරිකාදිවසෙන අඤ්ඤාති සාවකෙහි අසාධාරණං සන්තප්පකාරං¹ කන්දා ආයුපරියොසානෙ පරිනිබ්බාසි. පරිනිබ්බාසනො ච අනොමදස්සස්ස භගවතො පාදමුලෙ පඤ්ඤානං කන්දා තතො පට්ඨාය තත්ථ තත්ථ භවෙ උලාරාති පුඤ්ඤාති කන්දා සාවක පාරමියා මන්දකෙ සිතොපි අනතරා කතස්ස පාපකමස්ස වසෙන උච්ඡිතාය කමම පිලොතිකාය තිජ්ජියෙහි උයෙසාජ්ජෙහි වොරෙහි බාධිතො අනපපකං සරීරබෙදං පචා පරිනිබ්බාසි. තෙන වුත්තං අපදනෙ :-

“අනොමදස්සි භගවා ලොකජෙට්ඨා නරාසහො,
විහාසි හිමවනමහි දෙවසඤ්ඤපුරෙකඛතො.

භගවා තතො ඔතරිත්වා විවරි මාරිකං ජිනො,
සත්තකායං අනුග්ගණනො බාරාණසීං උපාගමි.
බිණ්ණසවසගස්සති පරිවුතො ලොකනායකො,
මහාසෙනො දිසා සබ්බා විරොචිත් මහාමුනි.
තදුභං ගහපති හුත්වා සරදෙන මනිද්ධිනා,
උයෙතාජිනො සහායෙන සන්තාරං උපසඬකමි.
උපසඬකමිත්වාන සමුද්ධං නිමනෙත්වා තථාගතං,
අත්තනො භවතං නෙසිං මානසෙනො මහාමුනි¹.
උපවිට්ඨං මහාචීරං දෙවදෙවං නරාසභං,
සභිකුසලිකං තපෙපමි අන්තපානෙනතභං තදු,
අනුමොදි මහාචීරො සයමිතු අග්ගපුග්ගලො,
භිකුසලිකං නිසිදිත්වා ඉමා ගාථා අභාසථ.
යං සො සඬ්ඝපුජෙසි බුද්ධඤ්ඤා ලොකනායකං,
තෙන විත්තපසාදෙන දෙවලොකං ගමිස්සති,
සත්තසත්තතිකතිකුඤ්ඤා දෙවරජං කරිස්සති,
පථව්‍යාරජං අට්ඨසතං වසුධං ආවසිස්සති.
පඤ්ඤාසඤ්ඤාසඬ්ඝකුඤ්ඤා චක්කවත්ති භවිස්සති,
භොගා අසඬ්ඝයා තස්ස උපපජ්ජිස්සන්ති තාවදෙ.
අපරිමෙයධිනො කපෙප ඔක්කාකකුලසමභවො,
භොගමොනාම භොතෙත්ත සන්තො ලොකෙ භවිස්සති.
නිරයා සො වටිත්වාන මනුස්සත්තං ගමිස්සති,
භොගිනො නාම නාමෙන බ්‍රහ්මබිත්ති භවිස්සති.
සො පච්ඡා පබ්බජිත්වාන කුසලමුලෙන වොදිනො,
භොගමස්ස භගවතො දුතියො හෙස්සති සාවකො.
ආරද්ධිවරිඤ්ඤා පභිතතො ඉද්ධියා පාරමිං ගතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය නිබ්බාසිස්සතිනාසවො.
පාපමිත්තොපනිස්සාය කාමරාගවසං ගතො,
මාතරං පිතරඤ්ඤාපි ඝාතයිං දුට්ඨමානසො,
යං යං යොනුපපජ්ජාමි නිරයං අථ මානුසං,
පාපකමෙසමබ්බිත්තා භින්නාසිංසො² මරාමහං.
ඉදං පච්ඡිමකං මග්ගං වරිමො වත්තතෙ භවො,
ඉධාපි³ එදිසො මග්ගං මරණකාලෙ භවිස්සති.
පවිට්ඨකමනුසුත්තො සමාධිභාවනාරතො,
සබ්බාසවෙ පරිඤ්ඤාය විහරාමි අන්තසවො.

1. පාළිය.පනෙත් දුතියගාථාදි. කථාං සාමායං.
තාම ගාථාං, විසමිතාදිස්සති.

2. සමබ්බතා'යිපි.
3. ඉමාපි'යිපි.

ධරණීමපි සුගමනිරං බහලං දුප්පබ්බසියං,
 වාමබ්බදුවෙය්න වාලෙය්සං ඉද්ධියා පාරමිං ගතො,
 අසම්මානං න පස්සාමි මානො මය්සං න විජ්ජති,
 සාමණේරෙ උපාදය ගරුචිත්තං කරොමහං,
 අපරිමෙයයිතො කප්පෙ යං කම්මමතිනිහරිං,
 තාහං භූමිමනුප්පතො පතොතාමති ආසවකයං,
 පරිසමන්දි චතස්සො විමොක්ඛා පිච අට්ඨිමෙ
 ඡලතිඤ්ඤා සච්ඡිකතා කතං බුද්ධස්ස සාසන”නති.†

මහාමොග්ගලානකෙත්තොපාචණ්ණනා
 නි වසී තා

සට්ඨිනිපාතවණ්ණනා

ස ම න්නා.

සත්තතිනිපාතෙ “නිකඛන්තං චත මං සන්ත”නති ආදිකා ආයස්මතො
 චබ්බිසංකෙත්තො ගාථා. අයංකිර පදුමුතතර බුද්ධිකාලෙ භංගවතී
 නතරෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තො පුරිමනස්සෙනව විහාරං ගතො
 ධම්මං පුණ්ණෙනා සන්තාරං එකං භික්ඛුං පටිභානවන්තානං අභ්ගව්හානෙ
 ධම්මපන්තං දිස්වා සත්ථු අධිකාරකම්මං කත්වා “අහමපි අනාගතෙ පටි
 භානවන්තානං අස්සො භවෙය්ස”නති පන්තං කත්වා සන්තාරං බ්හාකතො
 යාච්චං කුසලං කත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමසම් බුද්ධිප්පාදෙ
 සාච්ඡිසං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තත්වා චබ්බිසංකෙත්තො ලද්ධිනාමො
 තතො තස්සො වෙදෙ උග්ගණ්ති. තතො ආචරියං ආරාධෙත්වා ඡවසීසම්පන්නං
 නාම සික්ඛිත්වා ඡවසීසං නබෙන ආකොටෙත්වා “අයං සත්තො අසුක
 යොනියං නිබ්බන්තො”ති ජානාති. බ්‍රාහ්මණා “අයං අමහාකං ජිවන
 මය්සො”ති ඤාත්වා චබ්බිසං ගතෙත්වා පටිච්ඡන්තයානෙ නිසිද්ධපෙත්වා
 ගාමතිගම රාජධානියො විවරන්ති. චබ්බිසංකෙත්තො පිටිසංකෙත්තො මහානම්පි
 සීසං ආභාරපෙත්වා නබෙන ආකොටෙත්වා “අයං සත්තො අසුකයොනියං
 නිබ්බන්තො”ති චත්වා මහාජනස්ස කඛ්ඛාඤ්ඤාත්වා තං තං ජනං
 ආවිසාපෙත්වා අත්තන්තො ගතිං කට්ඨාපෙති. තෙන තස්මිං මහාජනො
 අභිප්පසිද්ධි. තං නිස්සාය මහාජනස්ස භක්තො යතම්පි සත්තමපි
 ලහන්ති. බ්‍රාහ්මණා චබ්බිසං මාදය යථාරුචිං වරිත්වා පුත්තසාච්ඡිං අගමංසු.
 චබ්බිසංකෙත්තො සත්ථු ගුණෙ පසිද්ධිත්වා සන්තාරං උපසඞ්ඛම්තුන්තොමො අගොසි.
 බ්‍රාහ්මණා සමණො භොග්ගමො මායාය තං ආවට්ටෙය්සාති”ති පටිකඛි
 පිංසු. චබ්බිසංකෙත්තො තෙසං වචනං අනාදිසිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගතත්වා

†. පඨමපි අපදනපාලියා උද්ධරිතත්තා එස්ස පුත උඛරණෙ පයොජනං
 නපඤ්ඤායති තථාපි තං. මයං විසෙසං අකත්වා තථෙව භෙදධන වුපතතිමිහ.

මඩුරපටියාණාර් කළා එකමනා නිසිදි. තං සඳා පුවත්, “වඩිනිස, කිසිවි සිපං ජාතාසි?”¹ දි ආම හො ගොනම, ජවසිවනතං නාම ජාතාම, “තෙන තිවසාමන්තෙ මනානමි සිං නවෙන ආකොවෙතා නිබ්බන්ධානං ජාතාම”² දි සඳා තසා එකං තිරයෙ නිබ්බන්ධාන සිං දසෙසි, එකං මනුසෙසා, එකං දෙවෙසා, එකං පරිනිබ්බන්ධාන සිං දසෙසි. යො පඨමං සිං ආකොවෙතා “හො ගොනම, අයං සත්තො තිරයෙ නිබ්බන්ධාන”³ දි ආහ. සාමු වඩිනිස, සුච්ඡි තසා දිවං. අයං සත්තො කුඨං නිබ්බන්ධාන? දි පුවත්. මනුසාලොකෙ, අයං කුඨනතී: දෙවලොකෙති තිණ්ණමි නිබ්බන්ධානං කපෙසි. පරිනිබ්බන්ධාන පන සිං නවෙන ආකොවෙතො නෙව ආදිං නකොටිං⁴ පසයි. අරතං සඳා නසකොසි? වඩිනිසාති, පුවත්. උපපරිකාමි තාවාති. පුනපුනං පරිවත්තො ආකොවෙතො පි බාහ්‍යක මනොන භිණ්ණසවසා ගති කථං ජාතියාති? අරසා මන්තො යෙදෙ මුවි. යො ලජ්ජිතා කුණ්ඩිතො අවුසා. අර නං සඳා කිලමි වඩිනිසාති, ආහ. ආම හො ගොනම, ඉමසා උපපන්නානං ජාතිතුං නසකොසාමි, යවෙ කුමෙහ ජාතාර්, කපෙ ථාති. වඩිනිස, අහං එතමි ජාතාමි, ඉතො උත්තරිතරමි ජාතාමිති වතා:

“වුතිං යො වෙදි සත්තානං උපපත්තිකුලි සබ්බසො,
අපතං සුගතං බුද්ධං තමහං මුමි බ්‍රාහ්මණං.
යසා ගතිං නජානන්ති දෙවා ගතිබ්බමානුසා,
භිණ්ණසවං අරහත්තං තමහං මුමි බ්‍රාහ්මණං”⁵ නතී:

ඉමා වෙ ගාර්ථා අභාසි. වඩිනිසා “තෙනති හො ගොනම, තං විජ්ජං මෙ දෙථ”⁶ දි අපච්චිං දසෙසා සඳු සන්තිකෙ නිසිදි. “සඳා අමෙහති සමානලිඛණං දෙම”⁷ දි ආහ. වඩිනිසා “යං කිසිදි කළා මයා ඉමං මනතං ගහොතුං වට්ටති”⁸ දි බ්‍රාහ්මණෙ ආහ: “කුමෙහ මයි පබ්බජනෙ මාවිනාසිථ, අහං මනතං උග්ගණිතො සකලජලබ්‍රදිපෙ ජෙට්ඨකො හවිසාමි. කුමානමි තෙන හඳුනමෙව හවිසාති”⁹ දි. මනන්තාස සඳුසන්තිකං උපසංකම්මො පබ්බජ්ජං යාමි. තදව ජෙරො තිග්‍රොධකපෙසා හගවතො සන්තිකෙ සිතො හොති. තං හගවා ආණ්ණපෙසි. “තිග්‍රොධකපෙස, ඉමං පබ්බජෙති”¹⁰ දි. යො සඳු ආණ්ණං තං පබ්බජෙසි. “අරසා සඳා මනනපට්ඨාරං තාව උග්ගණාති”¹¹ දි වතතිංසාකාරකමවධානං විපසානාකමවධානකුලි ආවිකම්. යො වතතිංසාකාරෙ සජ්ඣාසනොව විපසානං පට්ඨපෙසි. බ්‍රහ්මණ වඩිනිසං උපසංකම්මො “කිං? හො වඩිනිස, සමණස්ස ගොනමස්ස සන්තිකෙ සිපං සිකතිත”¹² නති පුවත්සු. කිං සිපසිකතිණො? ගච්ඡි කුමෙහ න මයං කුමෙහති කතතබ්බ කිවමි”¹³ නති. බ්‍රාහ්මණ “නමි දති සමණස්ස ගොනමස්ස වසං ආපනො මායාස ආවට්ටිතො කිං? මයං තව සන්තිකෙ වරියාමා”¹⁴ දි ආගතමණෙතෙව පකාමිංසු. වඩිනිස ජෙට්ඨො විපසානං වඩෙතිතා අරහත්තං සච්ඡාකාසි.

1. හෙම අනුං. කසොට්ඨති අබ්‍රහ්මණරථසථා. 2. බම්මපද 26 බ්‍රාහ්මණවහන.

තෙන චුත්තං අපදනො :-

“පදුමුත්තණොනාම ජිනො සබ්බධම්මෙසු වක්ඛුමා,
ඉතො සත්තසහසාමහි කප්පො උප්පජ්ඣායකො.

යථාපි සාහරෙ උමි ගගනෙ විය තාරකා,
එවං පාවචනං තස්ස අරහනෙනාහි විනාහිතං.

සදෙවාසුරනාගෙහි මනුජෙහි පුරෙක්ඛනො,
සමණ්ත්වාහමණාකිණෙණ ජනමජෙක්ඛ ජිනුත්තමො.

පහාහි අනුරඤ්ඤානො ලොකෙ ලොකනතගු මුනි¹,
වචනෙන විබොධෙනො වෙනෙය්‍යපදුමානි නො.

වෙසාරජෙහි සමපනෙනා මතුහි පුරිසුත්තමො,
පහිත්තසසාරජෙහි බෙමපනෙනා විසාරදො.

ආසහං පවරං ධානං බුද්ධගුම්ඤ්ඤි කෙවලං,
පටිජානාහි ලොකයොනා නජී සඤ්ඤාදකො කුචි.

සීහනාදම ජට්ඨිතං නදනො තස්ස තාදිනො,
දෙවො නරො වා බ්‍රහ්මා වා පටිවත්තා නවිජ්ජති.

දෙසෙනො පවරං ධම්මං සත්තාරෙනො සදෙවකං,
ධම්මවක්ඛං පවතෙතති පරිසාසු විසාරදො.

පටිහානවතං අහං සාවකං සාධු සම්මතං,
ගුණං බ්‍රහ්ම පකීර්තෙත්වා එතදයොග ධ්වංසෙති තං.

තදහං හංසමනීයං බ්‍රාහ්මණො සාධු සම්මතො,
සබ්බවෙදවිසු ජාතො මිබ්බිසො වාදිසුදනො.

උපෙච්චි තං මහාචරං සුත්වා තං ධම්මදෙසනං,
පිතිවරං පටිලිහිං සාවකස්ස ගුණෙ රතො².

නිමන්තසිත්වා සුගතං සසංඝං ලොකනායකං,
සත්තාහං භොජසිත්වාහං දුස්සෙහවජාදසිං තදා.

නිපච්ච සිරසා පාදෙ කන්තාකාසො කතඤ්ඤි,
එකමන්තං සිතො හවෙඨා සන්චිං ජිනමුත්තමං.

නමො තෙ වාදිමද්දන, නමො තෙ ඉසිසත්තම,
නමො තෙ සබ්බලොකග්ග, නමො තෙ අහසබ්බර.

නමො තෙ මාරමචන, නමො තෙ දිට්ඨිසුදන,
නමො තෙ සත්තිසුඛද, නමො තෙ සරණබ්බර.

අනාථානං හවං නාමො භික්ඛානං අහං දදෙ,
විස්සාසගුම්ඤ්ඤානං³ සරණං සරණෙසිතං.

එවමාදිහි සමුදායං සන්ධිතා මහාගුණං,
 ආවොචං වාදිසුදස්ස ගතිං පටොමි හික්ඛුනො.
 තද අවොච හගවා අනන්තපටිභානවා,
 යො තො බුද්ධං අහොපේසි සත්තාගං සහසාවකං.
 ගුණඤ්ච මෙ පකිතෙතසි පසනෙතා සෙති පාණිති,
 එතො පන්යතෙ ථානං වාදිසුදස්ස හික්ඛුනො.
 අනාගතමහි අදායනෙ ලව්ඡසෙ තං මනෝරථං,
 දෙවමානුසසම්පතතිං අනුභොතො අනප්පකං.
 සත්තසසසිතො කපෙප මහකාකකුලසමහවො,
 ගොතමො නාම නාමෙන සන්ධි ලොකෙ හවිස්සති.
 තස්ස ධම්මෙසු දායාදෙ ඔරතො ධම්මනිමිත්තො,
 වඩගීසො නාම නාමෙන හෙස්සති සත්ථු සාවකො.
 තං සුතා මුදිතො හුතා සාවජ්චං තද ජිනං,
 පච්චයෙති උපට්ඨතිං මෙතතපිතොතා තථාගතං.
 තෙන කම්මෙන සුකතෙන මේතනාපණිධිතිව,
 ජතිතා මානුසං දෙහං තුසිතං අගමාසගං.
 පච්ඡිමෙව හවෙ පතෙත ජාතො විප්පකුලෙ අහං,
 සම්පතොච යද ආසි ජාතියා සත්තවස්සිකං.
 සබ්බවෙදවිදු ජාතො වාදසන්ධිසාරදෙ,
 වාදිස්සරො විතතකපි පරවාදපමද්දනො.
 වම්භ ජාතොති වඩ්ඪිසො වචනෙ ඉස්සරොතිවා,
 වඩගීසො ඉති මෙ නාමං අහවි ලොකසම්මතං.
 යදහං විඤ්ඤානං පතොතා සිතො පඨමයොබ්බතො,
 තද රාජගහෙ රම්මෙ සාපිසුතනම්මද්දතං.
 පිණ්ඩාය විවරනතං තං පතතපාණිං සුසංවුතං,
 අලොලකතිමිතහාණිං සුගමතතං නිදකතිතං.
 තං දිස්වා විමසිතො හුතා අවොචං මමනුවජ්චිං,
 කණිකාරංව නිවිතං විතතගාථාපදං අහං.
 ආවිකති යො මෙ සන්ධාරං සමුදායං ලොකනායකං,
 තද යො පණ්ණිතො සිරො¹ උත්තරිං සම්මොචි මෙ.
 විරාගසංහිතං වාකාං කතා දුද්දසමුත්තමං,
 විවිතතපටිභානොති තොසිතො තෙන තාදිනා.

නිපවම සිරසා පාදෙ පබ්බාජෙතිති මං බ්‍රහ්ම,
 තතො මං සුමහප්පඤ්ඤා බුද්ධසෙට්ඨමුපානයි.
 නිපවම සිරසා පාදෙ නිසිදිං සන්ත්‍රී සන්නිකෙ,
 මමාහ වදනං සෙට්ඨා කච්චි? මඬගිණි ජානයි.
 කිඤ්චි සිප්පනති තස්සාහං ජානාමිතිව අබ්‍රහ්ම,
 මතස්සං චතවුජ්ඣං අපි ඛාරස වස්සිකං,
 තසා විජ්ජා විසෙසෙන සමෙව සකෙකාසි වාචය,
 ආමොති මෙ පටිඤ්ඤානෙ නිඤ්ඤි සිසානි දස්සයි,
 නිරසනරදෙවෙසු උප්පනෙනහං¹ අවාචයිං.
 අථ² පවෙචක බුද්ධස්ස සිතං දස්සෙයි නායකො,
 තතො හං විහතාරඤ්ඤා පබ්බජ්ජං සමයාචිසං.
 පබ්බජ්ජාන සුගතං සන්ත්වාමි තතිං තතිං,
 තතො මං කබ්බමිසෙට්ඨාසි උප්ඤ්ඤාසනාහිත භික්ඛවො.
 තතො විමංසනන්තං මෙ ආහ බුද්ධො විනායකො,
 තකකිකානු? ඉමාගාථා³ ධානසො පටිහනති තං.
 න කබ්බමිසෙට්ඨාහං වීර, ධානසො පටිහනති මං,
 තෙනති දුති මඬගිණි, ධානසො සන්ත්වාති මං.
 තදුහං සන්ත්විං වීරං ගාථාති ඉසිසත්තමං,
 ධානසො මෙ තදු තුට්ඨා ජිනො අග්ගෙ ධර්මසි මං.
 පටිහානෙන විනෙතන අඤ්ඤාසමතිමඤ්ඤාහං,
 පෙසලෙ තෙන සංවිග්ගො අරහත්තමපාපුණිං.
 පටිහානවතං අග්ගො අඤ්ඤා කොච න විජ්ජති,
 යථාසං භික්ඛු මඬගිණි ඵලං ධාරෙථ භික්ඛවො.
 සතසහස්සෙ කතං කමමං ඵලං දස්සෙයි මෙ ඉද්ධි,
 සුමුත්තො⁴ සරවෙගොච කිලෙසෙ කොපයි මම.
 කිලෙසා කොපිතා මග්ගං භවා සබ්බෙ සමුහතා,
 නාගොච බික්ඛිතං ඡෙත්වා විහරාමි අනාසවො.
 ස්වාගතං චත මෙ ආසි බුද්ධ සෙට්ඨස්ස යනාතිකෙ,
 කිස්සො විජ්ජා අනුප්පනතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.
 පටිසම්භිදු මතස්සො විමොක්ඛාපිව අවසිමෙ,
 ඡලභිඤ්ඤා සවජ්ජනා කතං බුද්ධස්ස සාසනං⁵ නති.

අරහා පන හුත්වා ථෙරො සන්ත්‍රීසන්නිකං ගවජ්ජනො වකබ්‍රහ්මපථනො
 පට්ඨාස වෘද්ධන, සුරිසෙන, ආකාසෙන, මහාසමුද්දෙන, සිනෙරුනා
 පබ්බතරාජෙන, සිහෙන මිනරඤ්ඤා, ගජනාගෙනාති තෙන තෙන සද්ධිං

1. උප්පනෙත'තිපි.

2. තදු'තිපි.

3. තකකිකාපකිකා ගාථා'තිපි පාළි.

4. පබ්බත්තාතිතසෙට්ඨ.

උපමෙතො අනෙකෙහි පදසතෙහි සථාරං වණ්ණනෙතොව උපගව්ඡති.
තෙන තං සථාරං සමික්ඛෙය්ව නිසිනො පටිභාන වනානං අක්ඛංඨානෙ
යපෙසි අථ ථෙරෙන අරහපත්තපනනිනො පුබ්බෙ ව පච්ඡා ව නං තං
විතතං ආගමම භාසිතා ථෙරං උද්දියා ආනන්ද ථෙරාදීහි භාසිතාව,

නිකඛනනං වන මං සනතං අභාරසමානගාරියං,
විතකකා උපධාවන්ති පගබ්බා¹ කණ්ණතො ඉමෙ.

උග්ගපුත්තා මහියාසා සිකතිත දලුඛධන්විනො²,
සමනතා පරිකිරෙය්ගං සහසං අපලාසිතං.

සමෙපි එතතතා හියෙසා ආගමියාන්ති ඉප්පියො,
තෙව මං බ්‍යාධියියානති ධම්මෙසමිති³ පතිට්ඨිතං.

සකතිති⁴ මෙ සුතං එතං බුද්ධියාදිවච්ඡිනුතො,
නිබ්බානගමනං මග්ගං තථ මෙ තිරිතො මනො.

එවඤ්ඤාමං විහරනතං පාපිම උපගව්ඡසි,
තථා මච්චු කරියාමි නමෙ මග්ගමිද්ද කඛසි.

අරහිං රතිඤ්ඤා පභාස සබ්බසො ගෙහසිතඤ්ඤා විතකතං,
වනථා නකරෙය්ග කුභිඤ්ඤා නිබ්බනථො අවනථො සතිකඤ්ඤා

සමිධි පඨවිඤ්ඤා වෙභාසං රූපගතං ජගනොගධං කිඤ්ඤා,
පරිජ්ජයති සබ්බමතිවමං එවං සමෙවම වරනති මුත්තතා⁵.

උපසිඤ්ඤා ජනා ගතිතාසෙ දිට්ඨි සුතෙ පටිසෙව මුත්තව,
එතථ විනොදය ජන්දමනෙජො සො හෙතථ නලිමපති මුති තමාහු.

අථසට්ඨිසිතා සවිතකකා පුඤ්ජනනායං අධමමානිවිධා,
නව වග්ගගතසා කුභිඤ්ඤා නො පන දුට්ඨුලලගාති⁶ සතිකඤ්ඤා.

දබ්බො විරරතතසමාතිනො අකුහකො නිපකො අපිභාලී,
සනතං පදමණ්ඩගමා මුති පටිච්ච පරිනිබ්බුතො කඛිති කාලං.

මානං පජ්ඣසු නොතම, මානපථඤ්ඤා ජ්ඣසු අසෙසං,
මානපථමති සමුච්ඡිනො විපපිසාරිහුතා විරරතතං.

මකෙඛන මකිතිතා පජා මානගතා තිරියං පපතනති,
සොවන්ති ජනා විරරතතං මානගතා තිරියං උපපනතා.

නති සොචති හිකඤ්ඤා කදපි මග්ගජිනො සමමාපට්ඨපනො,
කිතතිඤ්ඤා සුඛඤ්ඤානුභොති ධම්මදසොති තමාහු තථතතං.

තසමා අබ්ලො පධානවා නිවරණානි පභාස විසුද්ධා,
මානඤ්ඤා පභාස අසෙසං විජ්ජායනතකරො සමිතාවි.

1. පගබ්බා'හිපිඅත්ති. 3. සබ්බ'හි වචිතියො:පාලි. 5. මුත්තතා'හි කපථවි.
2. ධම්මෙනොතිසබ්බතථ. 4. සකති.හි'කිකපථවි. 6. දුට්ඨුලලගාති'හි වචිතියො: පාලි

කාමරාගෙන බයොමි විතතං මෙ පරිබය්හති,
සාධුතිබ්බාපනං බ්‍රැති අනුකම්පාය ගොතම.

සඤ්ඤාය විපරියෙසා විතතං මෙ පරිබය්හති,
තිමිතතං පරිවජේති සුභං රාගුපසංතිතං.

සංඛාරෙ පරතො පස්ස දුක්ඛතො මාව අත්තතො,
තිබ්බාපෙති මහාරුගං මා සියත්තො පුනඤ්ඤං.

අපුභාය විතතං භාවෙති එකග්ගං පුසමානිතං,
සතිකායගතාත්තං ඤ්ඤිතිබ්බිද්‍ය ඛුද්දො භවි.

අතිමිත්තඤ්ඤා භාවෙති මානානුසය මුජ්ජග,
තතො මානාතිසමයා උපසන්නො චරිස්සති.

තමෙව වාවං භාසෙය්‍ය යායත්තානං නතාපයෙ,
පරෙව නවිතිංසෙය්‍ය සා වෙ වාවා සුභාසිතා.

පියවාවමෙව භාසෙය්‍ය යා වාවා පටිනාදිතා,
යං අනාද්‍යං පාපානි පරෙයං භාසතෙ පියං.

සච්චං වෙ අමතා වාවා එසධමෙමා සනාතනතො,
සච්ච අප්පච්ච ධම්මෙව ආනු සන්නො පතිට්ඨිතා.

යං බුද්ධො භාසති වාවං මෙමං නිබ්බානපතති යා,
දුක්ඛස්සන්තකිරියාය සා වෙ වාවානමුත්තමා.

ගම්ථිපඤ්ඤා මෙධාපී මහාමග්ගස්ස නොවිද්‍ය,
සාදිපුගොතා මහාපඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙති හික්ඛුතං.

සංකිතෙතනපි දෙසෙති විජාරෙතපි භාසති,
සාලිකාසිව නිගෙසායො පටිභානං උදිරයි.

තස්ස තං දෙසසන්තස්ස පුණ්ණති මධුරං හිරං,
සරෙන රජ්ජනියෙන සවණීයෙන වංශුනා,
උදග්ගවිතතා මුදිතා සොතං මධෙතති¹ හික්ඛවො.

අජ්ජ පණ්ණරසෙ විපුද්ධියා හික්ඛුපඤ්ඤාසතා සමාගතා,
සඤ්ඤාජනබ්බිතවජ්ජ අතීසා බිණ්පුනබ්බවා ඉසී.

වසන්තවතති සථා රාජා අමච්චපරිවාරිතො,
සමන්තා අනුපයෙයති සාගරන්තං මතිං ඉමං.

ඵචං චිජ්ඣසඛිගාමං සත්ථවාගං අනුත්තරං,
සාවකා පසිරුපාසනති තෙවිජ්ජා මච්චුභාසිතො.

සබ්බෙ භගවතො පුත්තා පලාසෙත්තං නවිජ්ජති,
තණ්හාසලලස්ස භත්තාරං වජ්ඤ ආදිච්චබ්බුතං.

පරෙසනස්සං භික්ඛුනං සුගතං පසිරුපාසනී,
දෙසෙනතං විරජං ධම්මං නිබ්බානං අනුතොහසං.

සුඤ්ඤානී ධම්මං විමලං සමමාසම්මුදධිදෙසිතං,
සොහති වත සම්මුදෙධා භික්ඛුසංඝපුරෙකඛනො.

නාගනාමොසි හගවා ඉසීනං ඉසි සත්තාමො,
මහාමෙසොව හුත්වාන සාවකො අභිවස්සති.

දිවාවිහරා නිකඛම්ම සඤ්ඤස්සන කම්මතා,
සාවකො තෙ මහාවීර, පාදෙ වඤ්ඤි වඬුගිණ්ණො.

උම්මග්ගපථං මාරස්ස අභිභුසා, වරති පභිජ්ජබ්ලානි,
තං පස්සථ බික්ඛනපමුඤ්චකරං, අසිත ව භාග සො පටිහජ්ජ¹

මසස්ස භි නිත්තරණ්ණන්දං, අනෙකවිනිතං මග්ගං අකඛාසී,
තස්මිඤ්ච අමතෙ අකඛාතෙ, ධම්මදසා සිතා අසංගිරා.

පජ්ජාතකරො අතිවිජ්ඣධම්මං, සබ්බදිඤ්ඤිනං අතිකාමමද්ද,
ඤ්චා ව සච්ඡිකත්වාම, අග්ගං සොදෙසඤ්ඤි දසද්ධානං.²

ඵලං සුදෙසිතෙ ධම්මෙ, සො පමාදෙ විජානතං ධම්මං,
තස්මාභි තස්ස හගවතො සාසනො, අප්පමන්තො සද්ද නමස්ස
මනුසිකෙබ්.

බුද්ධානුබුද්ධො සො ථෙරො, සොණ්ඩසෙද්දසු භිබ්බතිකකමො,³
ලාභී සුඛවිහාරානං, විවෙකානං අභිණ්ණසො.

සං සාවකෙන පහතබ්බං සඤ්ඤාසනකාරිනා,
සබ්බස්ස තං අනුප්පන්නං අප්පමන්තස්ස සිත්තිනො.

මහානුභාවො තෙවිජ්ජා වෙතොපරිසකොවිදෙ,
සොණ්ඩසෙද්දසු බුද්ධදසාදෙ පාදෙ වඤ්ඤි සඤ්ඤො.

නගස්ස පස්සෙ ආසීනං මුනිං දුක්ඛස්ස පාරගුං,
සාවකා පසිරුපාසනති තෙවිජ්ජා මවුච්ඡායිතො.

තෙ වෙතසා අනුපරිසෙති මොග්ගලානො මහිද්ධිකො,
විතතං නෙසං සමඤ්ඤං වීජ්ජමුත්තං නිරුපධිං.

ඵලං සබ්බභිග්ගසම්පන්නං මුනිං දුක්ඛස්ස පාරගුං,
අනෙකාකාරසම්පන්නං පසිරුපාසනති ගොතමං.

වජ්ජෙ යථා විගතවලාහකෙ නගෙ
විරොමහී විතමලොව භානුමා,
ඵලමපි අබ්බිරස නිං මහාමුනි
අතිරොමසි යසසා සබ්බලොකං.

කාවෙය්‍යමතතා විවරිමහ පුබ්බෙ ගාමාගාමං පුරාපුරං,
අථද්දසාම සමබ්බුද්ධං සමමාධිමානපාරගං.

සො මෙ ධම්මමදෙසෙසි මුනි දුක්ඛස්ස පාරගු,
ධම්මං සුත්වා පසිදිමහ අද්ධා නො උදපජ්ජති.

තස්සාහං වචනං සුත්වා ඛණ්ඩ ආයතනානිව,
ධාතුසොච විදිත්වාන පබ්බජිං අනගාරියං.

බහුනං වත අන්තං උපපජ්ජන්ති තථාගතා,
ඉන්ද්‍රියානං පුරිසානඤ්ච සෙ තෙ සාසනකාරකා.

තෙසං ඛො වත අන්තං බොධිමජ්ඣගමා මුනි,
භික්ඛුනං භික්ඛුනීනඤ්ච සෙ නියාමගතදදසා.

සුදෙසිතා චක්ඛුමතා බුද්ධොනාදිවච්ඡක්ඛුනා,
මතතාරි අරියසම්මානි අනුකම්පාය පාණීනං.

දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං දුක්ඛස්සව අභික්ඛමං,
අරියංචට්ඨංඛිතිං මග්ගං දුක්ඛුපසමගාමිනං.

ඵවමෙනෙ තථා වුතතා දිට්ඨා මෙ තෙ යථා තථා,
සද්දෙවො මෙ අනුප්පතෙතා කතං බුද්ධස්ස සාසනං.

සමාගතං වත මෙ ආසි මම බුද්ධස්ස සන්තීතෙ,
සවිහතෙතසු ධම්මෙසු යං සෙට්ඨං තදුපාගමිං.

අභිඤ්ඤාපාරම්පපතො සොතධාතුං විසොධිතො,
තෙවිජජ්ජා ඉද්ධිපතොමහි වෙතොපරියකොවිද්දො.

පුච්ඡාමි සන්තාරමනොමපඤ්ඤං
දිට්ඨංච ධම්මෙ සො විවිකිච්ඡානං ඡේත්වා,
අග්ගාලවෙ කාලමකාසි භික්ඛු
ඤ්ඤාතො සසසි අභිනිබ්බුතතො.

භික්ඛුබ්බුතපෙසා ඉති තස්ස නාමං
තයා කතං භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස,
සොහං නමස්සං අවරිං මුත්තපෙඛො
ආරභාමිවිජ්ජො දලභධම්මදසසි.

තං සාවකං ස කත මයමපි සපබ්බ
අඤ්ඤාතුමිච්ඡාම සමන්තචක්ඛු,
සමචට්ඨිතා නො සවණංග හෙතුං
තු වං නො සන්තා තමනුතතරොසි.

ඡිත්තං නො විවිකිච්ඡං බ්‍රාහ්මී මෙතං
පරිනිබ්බුතං චෙදය භූරිපඤ්ඤා,
මජ්ඣිමං නො සාස සමන්තචක්ඛු
සත්තකා ච දෙව්‍යාන සහස්සතෙතො.

යෙ කෙවි ගජා ඉඬි මොහමයා
අඤ්ඤාණපක්ඛා විවිකිව්ජයානා,
තථාගතං පතා න තෙ භවනති
වක්ඛු හි එතං පරමං නරානං.

නො වෙ හි ජතු පුරියො කිලෙසෙ
වානො යථා අබ්බසනං විහනො,
තමොවස්ස නිවුතො සබ්බලොකො
ජොතිමනෙතා පි නප්පභාසෙයස්සං.

ධිරා ව පජේතාකකරා භවනති
තං තං අහං වීර! තථෙ ව මඤ්ඤා,
විපස්සිනං ජානමුපාගමිතා
පරිසාසු නො ආවිකරොති කප්පං.

බ්වපං ධිරං එරස වග්ගවග්ගං
භංසො ව පග්ගයා සතිකං නිකුජ,
බිඤ්ඤාසරෙන සුචිකපටිතෙන
සබ්බෙ ව තෙ උජ්ජගතා සුණෝම.

පතිතජාතිමරණං අසෙසං
නිග්ගයා ධොනං පටිවෙදයාමි ධම්මං,
න කාමකාරො භොති පුජ්ජනානං
සබ්බධස්සකාරො ව තථාගතානං.

සමපනතවෙය්‍යාකරණං තවෙදං
සමුජ්ජපඤ්ඤස්ස සමුග්ගතිතං
අයමඤ්ඤ ලි පට්ඨමො සුප්පණාමිතො
මා මොහසි ජානමනොමපඤ්ඤ!

පරොපරං අරියධම්මං විදිතා
මා මොහසි ජානමනොමවීර!
වාගිං යථා සමමති සම්මතවොතා
වාචාහි කඛිකාමි සුතං පටස්ස.

යදජාතිකං මුහමවරියං අචාරී
කප්පායණො කච්චි සතං අමොසං,
නිබ්බාසි සො අනුපාදිසෙසා¹
යථා විමුහෙතා අහු තං සුණෝම.

අවෙජ්ජ් තණ්හං ඉඬි නාමරුපෙ(තිභගවා)
තණ්හාය සොතං දීඝරතතානුසයිතං
අතාරි ජාතිං මරණං අසෙසං
ඉවමමුචි භගවා පඤ්චසෙවෙතා.

1. අනුපාදිසෙසො'ති කප්පති.

එස සුත්වා පසිදුම් වළො, නෙ ඉසි සන්නම !
අමොසා: කිර මෙ පුට්ඨං න මං වඤ්ඤාසි බ්‍රාහ්මණො.

යථාචාදී යථාකාරී¹ අනු බ්‍රහ්මයා සාවනො
අවෙජ්ජි මව්වුනො ජාලං තතං² මායාවිනො දලතං

අදදස හගවා ආදිං උපාදුනස්ස කපපියො
අවමනා³ වත කප්පායණො මව්වුබෙය්‍යං සුදුන්නතරං

තං දෙවදෙවං වස්සම් පුත්තං නෙ විපදුන්නම !
අනුජාතං මහාවීරං නානං නාගස්ස මරස්⁴ නති.

ඉමාගාථා සමිතිකාලෙ එකජකිං කතවා සඛනං ආරොපිතා, තත්ථ 'නිකඛන්තං වත මං සන්න' නති ආදයො පඤ්ච ගාථා ආයසමා, චඛාමිණො නවො අවිරපබ්බජිතො සුත්වා විහාරං උපගතා අලඛිකතපටියන්තා සමබහුලා ඉත්ථියො දිස්වා උප්පන්නන්තො තං විනොදෙනො අහාසි. තත්ථ: නිකඛන්තං වන මං සන්නං අශාරස්මානාගාපියන්ති අගාරනො නිකඛමන්තං අනගාරියං පබ්බජිතං මං සමානං; මිනක්කාති කාමවිතක්කාදයො පාපවිතක්කා; උප්පාධිනාති මම විතතං උපගච්ඡන්ති; සමබ්බාති පාගබ්බියසුත්තා සාහසිනො; ¹ "අං නෙතනො නිකඛමිත්වා පබ්බජිතො නයිමං අනුභුංසිතුං යුත්ත" නති එවං අපරිහාරනොති ලලජ්ජා, කණ්ණනොති කාලකතො ලාමකභාවතොති අනො. ඉංමති තෙසං අත්තනො පච්චක්ඛන්තා වුත්තා; අසුඛච්චිනො පරිවාරසුත්තා මනුස්සා උත්තකිච්චතාය උත්තාති වුච්චන්ති, තෙසං පුත්තා උත්තපුත්තා; මහිස්සා ඝාති මහා ඉස්සාසා; සිකිකිකාති මාදසවස්සාති ආවරියකුලෙ උත්තකිතසිප්පා; දලහබ්බජිනාති දලහබ්බනුනො; දලහබ්බනු නාම විසහස්ස ථාමං වුච්චති විසහස්සථාමන්ති ව යස්ස ආරොපිතස්ස ජියාය බන්ධො ලොගසිසාදිතං භාගෙ දණ්ඩ ගහෙත්වා යාව කණ්ණිපමාණො නතං උකඛිත්තස්ස පඨවිනො මුච්චති. සමිනනාපටිකිණියො නති සමන්තනො කණ්ණි බිපෙය්‍යං; කිත්තකා?ති වෙ ආහ: 'සහස්සං අප්පාසින' නති. යුදෙධි පරමමුඛානං සහස්සමත්තානං; ඉදං වුත්තං භොති "සිකිකිතා කතහත්ථා දලහබ්බජිනො මහිස්සායා උත්තපුත්තා සහස්සමත්තා කදුච්චි යුදෙධි පරුජයං අප්පත්තා අප්පමත්තා සමන්තනො ධත්වා එමං උපතිස්සාය සවෙ කණ්ණි පටියෙය්‍යං, තාදිනෙතිපි ඉස්සාසසහස්සෙහි සමන්තා සරෙ පරිකිරියෙනො සිකිකිනො පුරිතො දණ්ඩං ගහෙත්වා සබ්බෙ සරෙ අත්තනො සරිරෙ අපතමානෙ කතවා පාදමුළෙ පානෙය්‍ය, තත්ථ එකොපි ඉස්සාසො වෙ සරෙ එකතො බිපෙනො නාම නත්ථි. ඉත්ථියො පත රූපාරම ණාදිවසෙන පඤ්ච පඤ්ච සරෙ එකතො බිපන්ති. එවං බිපන්තියො එත්තකා හිණෙය්‍යාති ඉමාහි ඉත්ථි හිණෙය්‍යාපි ඉත්ථියො; අත්තනො ඉත්ථිකුත්ත ගාව, භාවාදිනො විභිංසෙය්‍ය" නති. සකිකිහි මෙ සුතං එතන්ති

1. යථාචාදී කථාකාරී, පාළි.

2. අතං 'නිකමන්ති.

3. අජකිතං 'කිපාළි.

4. මහිනො 'තිපි අත්ථි.

සමමුඛා මයා එතං සුතං; නිබ්බානගමනං. මග්ගනදි ලිඛිතවිපල්ලං
 සෙන වුත්තං, නිබ්බානගාමි මග්ගොති අපේ. විපස්සනං සකිං
 යාග. **නාන්ද** මෙ නිර්දේශා මනෝති තසම්. විපස්සනාමග්ගෙ
 මග්ගං චිත්තං නිරතං; එවමෙදෙවම. විහරන්තනාති එවං අසුභජ්ඣා
 නභාවනායව විපස්සනාභාවනායව විහරන්තං මං; සාපිමාති කිලෙ
 සමාරං ආලපති. **නාථාවච්චුකපිණ්ණාමි නමෙ මග්ගමපිදංකිසිති** මයා
 ගතමග්ගමපි යථා නාපස්සයි තථා මච්චු අන්තං කරිස්සාමිති යොජනා.
 'අරතිඤ්චා'ති ආදිකා පඤ්ච ගාථා අත්තනො සන්තානෙ උපපන්නො
 අරති ආදිකෙ විනොදෙනෙත්ත වුත්තා. තත් අරතිනාති අධිකුසලෙසු
 ධර්මෙසු පන්තසංතාසනෙසු උක්කණ්ඨනං; රතීඤ්චාති පඤ්චකාමගුණ
 රතී; පහායාති පජතිත්වා; සබ්බසංගෙහසිනාඤ්ච විගාහකනාති
 තෙහතිස්සිතං පුත්තදුරාදිපටිසංයුතං ඤාතිවිතනකාදිඤ්ච මිථිච්චිතනනං;
 අනවසෙසතො පහාය; චන්දං නිකරෙය්ස ඤාතිඤ්චිති අස්සාතතික
 ඛාතිසප්පතෙදෙ සබ්බසම්. වත්ථසම් තණ්හං නායරෙය්ස; නිබ්බනපේ
 අවනපේ සගිකුල්ලි යො හි සබ්බෙන සබ්බං නිත්තණ්ණං¹ තනො එව
 කන්ථවිපි නන්දියා අභාවතො අවනපේ තො හිකුල්ල නාම; සංසාර
 භයස්ස සම්මදෙව ඉක්කණ්ණාය හිත්තතිලප්පනායවාති අපේ. සමිධ
 පේඨිඤ්ච වේහායං රූපගතං ජගත්තොගධං කිඤ්චිති යං කිඤ්චි ඉධ පඨ
 විතතං භුමිතිස්සිතං; වේහායං වේහායං දෙවලොකතිස්සිතං; රූපගතං රූප
 රාකං රූපපණ්ණසභාවං; ජගත්තොගධං ලොකිකං භවත්තසපරිඤ්ඤාපන්තං
 සබ්බතං; පටිච්ඡේදනී සබ්බමනිවමනාති සබ්බත්තං ජරාහිභුතං; තනො
 එව අතිවං, තනො එව දුක්ඛං, අනත්තාති එවං කිලකණ්ණාපෙරපණං
 ආහ, අයං ථෙරස්ස විපස්සනාති වදන්ති. එවං සමෙව චරන්ති
 මුත්තනාති එවං සමෙව අභිසමෙව විපස්සනාපඤ්ඤාසකිතාය මග්ග
 පඤ්ඤාය පටිච්ඡේදනා; මුත්තතො පරිඤ්ඤාතත්තභාවා පණ්ණිතා; වරන්ති
 විහරන්ති; උපධිසුති බණ්ඩුපටිආදීසු; ජනාති අනුපුත්තරා; ගබ්භා
 සෙති පටිබද්ධමිත්තා; එත් හි විසෙසතො කාමගුණ්ණාධිසු ජයෙ අපනෙ
 තබ්බොති දසෙසනො ආහ: "දිට්ඨි සුත්තෙ පටිසෙව මුත්තවා"ති. දිට්ඨි
 සුත්තෙති දිට්ඨිසුත්තෙව සුත්තෙසු; රූපසංයුක්ති අපේ. පටිසෙසති
 සට්ඨිතෙ ථෙරාඨිබ්බෙ; මුත්තති වුත්තාවසෙසෙ මුත්තෙ; ගතිරසෙසුති වුත්තං
 හොති. **සාරථිප්පකාසනියං** "පටිසසද්දෙන ගතිරසා ගතිතා, මුත්ත
 සද්දෙන ථෙරාඨිබ්බං ගතිත"නාති වුත්තං. එත් විනොදස ජයෙවන
 ජොති එතසම් දිට්ඨාදිහෙදෙ පඤ්චකාමගුණෙ කාමච්ඡන්දං විනොදෙති;
 තථා සති සබ්බත් අනෙජො අවිකප්පො භවයි; සො තෙත්ත නිලිමපති
 මුති නාමානුති යො හි එත් කාමගුණෙ තණ්හාලෙපෙන නිලිමපති තං
 මොනෙය්සධර්මවිත්තා මුතිති පණ්ණිතා වදන්ති; අභිසමිසිනාති
 පාලිති අධිපායෙන තෙව ජට්ඨිධර්මාරම්භෙතිස්සිතාති² අත්තං

1. නිබ්බනපේති නිත්තතිලප්පනාය'ති සංයුක්තථසභාවා.
 2. අධිසමිසිනාතිස්සිතා'තිපි අත්තං.

වදනති. අධිසංඝිසිතා සම්මානකාරී පන පාළි, අප්පකඤ්චි උනං අධිකංවා න ගණනුපගං හොතිති අධිසංඝිසිතාති මාසවසිද්ධිගත සනතිසිතා මිච්ඡාචිතකකාරී අප්ථොති හෙවි වදනති. දිව්සි ගතිකා ව සත්තාචාසාභාවලද්ධිං අජ්ඣුපගතාති අධිවසමුප්පන්නවාදං ධර්මො ඉතරෙසං වසෙන අථ සංඝිසිතා සම්මානකාරී වුත්තං. යථාති තණ්හාලොපාභාවෙන භික්ඛුති වුවවති, එවං දිව්සිලොපාභාවෙනපිති දසෙසාදා‘අථ සංඝිසිතා’ති ආදි වුත්තං. පුපුර්ජනනායං අධිමමා නිවිධාති හෙ පන මිච්ඡාචිතකකා නිව්වාදිගාභවසෙන අධිමමා ධර්මතො අපෙතා; පුපුර්ජනනායං අකුබ්බාලෙ නිවිධා අභිතිවිධා; නව වගග ගණනා සුභිඤ්චිති යන්තන්ච වජ්ඣසමිං සසකතවාදදිමිච්ඡාදිවසිවගගතො තංලද්ධිකො නව අස්ස භවෙය්ස; අධිකථායමපන “අථසංඝිසිතා සම්මානකා පුපුර්ජනනායං අධිමමා නිවිධා”ති පදං උද්ධරිතා අථ ඡලාරමණතිසිතා පුපුර් අධිමමචිතකකා ජනනාය නිවිධා”ති වුත්තං. තථා “නව වගගගණනා සුභිඤ්චිති තෙසං වසෙන කන්චි කිලෙස වගගතො නව භවෙය්ස”තිවා වුත්තං. නො පන දුටුලලාහි සභික්ඛුති යො කිලෙසෙති දුසිතතතා අභිවිස දුටුලලාහා ව දුටුලලානං මිච්ඡා වාදනං ගණනතිලො ව නො අස්ස නො භවෙය්ස යො භික්ඛු නාම හොතිති දධිබ්බො. දබ්බො දබ්බජාතිකො පණ්ණිකො; චිරරත්ත සමා භික්ඛාති චිරකාලතො පට්ඨාය සමාතිතො; අසුභසකාති කොභසුඤ්ඤ රතිතො අසථො අමායාපි; නිපසකාති නිපුණො ඡෙතො; අපිභාදුති නිත්තණ්හො; සත්තං පදමජ්ඣගමාති නිබ්බානං අධිගතො; මොනෙය්ස ධර්මසමන්තාගතො මුති; පටිතිබ්බුතොති ආරමණකරණවසෙන නිබ්බානං පටිමබ්බ සඋපාදිසෙය්ස නිබ්බානධාතුයා පටිතිබ්බුතො; භබ්බති කාල නති ඉද්දති අනුපාදිසෙසනිබ්බානන්ථාය කාලං ආගමෙති; “නතස්ස කිඤ්චි කරණිං අපි යථා එදිසො භවිස්සති තථා අත්තානං සමපා දෙති”ති අධිප්පායො. “මානං පජ්ඣස්ස”ති ආදයො වතසෙසා ගාථා පටි භානසමපනතිං නිස්සාය අත්තනො පවත්තමානං මානං විනොදෙනෙතන වුත්තා. තන්ථ මානං පජ්ඣස්සති සෙය්සමානාදිතවිවිධං මානං පටිච්චජ; ගොනමාති ගොතමගොතනස්ස භගවතො සාවකතතා අත්තානං ගොතම ගොතනං කන්ථා ආලපති; මානපඨනති මානස්ස පවතතිධ්මානතුතං අයොතිසෙමනසිකාරපටිකකිත්තං ජාතිආදි, තප්පවිධානිලෙසප්පහා ණෙන ජ්ඣස්ස පජ්ඣ; අසෙසනති සබ්බමෙව; මානපඨමති සමුච්ඡි නොති මානවජ්ඣතිමිත්තං මුච්ඡං ආපනො; විප්පමසාදිග්‍රවාචිර රත්තනති ඉමසමිං මානපථානුසෙය්සගතකිණි විතිවතෙත පුබ්බෙව අර ගතතං පාපුණ්ණික නට්ඨා ගමසමිති¹ විප්පට්ඨාදි අනුචා අගොති; මුත්තෙති මුත්තා පජ්ඣති පුරාදිනා අත්තානං උක්කංසෙත්වා පරෙ වමොඤ්ඤා පරගුණමකධර්මලකධර්මෙන මකෙති පිසිතා² මකති පුග්ග ලො හි යථා යථා පරෙසං ගුණ මකෙති තථා තථා අත්තනො ගුණ

1. අංගුත්තරාධිකර්ම. 2. පාපුණ්ණි නට්ඨා ව තසමි. ‘තිකන්ථි.
2. පුඤ්ජනා’ති කන්ථි.

රාගාදීනං සන්නතාය උපසන්නො; චිත්තං විහරිත්තං අනෙඤ්ඤා චාචංති ආදිකා චතස්සො ගාථා හගවතා සුභාසිතසුත්තො. දෙසිතො සොමනස්සජානෙන ථෙරෙන හගවතනං සමමුඛා අභිජ්ඣ වන්නෙන චුත්තා. යාසන්නානං නිශාපගෙහි යාය වාමාය හෙතු භුතාය අත්තානං විපට්ඨපාරෙන නතාපසෙ නබ්බොය්ස; සෙර ච න විහිංසෙය්සාති පරෙව පරෙති හිඤ්ඤානො නවිනෙදොය්ස; සා ථෙ වාමා සුභාසිතාති යා වාමා එකංසෙන සුභාසිතා නාම; නසමා ගුණෙව වාමංගාසෙය්සාති සොජනා. ඉමාය ගාථාය අපිසුතවාමා වසෙන හගවතනං ථෙවෙති. සමිනද්ධිනාති පටිමුඛතාවෙන නද්ධිතා පියාසිතා සමංගි ආයතිඤ්ඤා සුභින්නෙති සමපට්ඨති; යං අනා දුශාති යං වාමං භාසන්නො සාසාති සෙරසං. අපියාති අතිධ්මාති ඵරුඤ්ඤාති අනාදය අග්ගහෙතිය; අත්ඛ්ඤාති මධුරං පියමෙව දීපෙති. ගුණෙව පියවාමං ගාසෙය්සාති පියවාමාවසෙන අභිජ්ඣ.

අමගාති සාමුහාවෙන අමනසදියා; චුත්තංගෙනං 'සචං හවෙ සාමුත්තරං රසානං'ති, නිබ්බානාමනපච්චයත්තා වා අමතා; එසබ්බමො සනිහනනොති යා අසං සච්චවාමා නාම එස පොරාණො ධම්මො වරියා පටෙඤ්ඤා, ඉදමෙවති පොරාණානං ආවණ්ණං යං තෙන අලිකං භාසිංසු. තෙනාහ: 'සච්ච අනුස්ථිතං ධම්මං ආහුසන්නා සතිධ්මිනාති. තත් සච්ච පතිට්ඨිතත්තා එව අත්තනොව පරෙසඤ්ඤා අනෙ පතිට්ඨිතා, අනෙ පතිට්ඨිතත්තා එව ධම්මෙ පතිට්ඨිතා හොන්තිති වෙදිතබ්බං. සච්චවිසෙසනමෙවවා එතං; ඉදංගි චුත්තං හොති "සච්ච පතිට්ඨිතා කීදසෙ අනුස්ථිතං ධම්මං? යං පරෙසං අත්තො අන පෙත්තො අනුප්පෙරොධං¹ ධම්මො අනපෙත්තො ධම්මං ධම්මෙ මෙව අත්තං සාධෙති"ති. ඉමාය ගාථාය සච්චවාමාවසෙන අභිජ්ඣ. බෙමනති අහසං නිරුපද්දවං; කෙන කාරණෙතා?ති වෙ තිබ්බා නපෙති; දුක්ඛස්සනිකිණියං යසමා කිලෙසතිබ්බානං පාපෙති, වට්ඨසුක්ඛස්සව අත්තනිරිසංසං සංවත්තති, තසමා බෙමනති අනෙඤ්ඤා. අ එ වා යං බුද්ධො නිබ්බානාත්තියා වා දුක්ඛස්සනනිරිසංසං වා ති විත්තා නිබ්බානධාතුනං අත්තං බෙමමග්ගාසකාසනතො බෙමං වාමං භාසති; සා ථෙ වාමාන මුත්තමාති යා වාමා සබ්බවාමානං සෙධ්මාති එවමෙත් අනෙඤ්ඤා දධ්මිබ්බා ඉමාය ගාථාය සමත්තවචනවසෙන² හගවතනං අභිජ්ඣවන්නො අරහත්තනිකුටෙන ථොමනං පරියොසාපෙති. 'ගම්භිරපඤ්ඤා'ති තිස්සො ගාථා ආයසමතො සාපිසුත්තනෙත්ථස්ස පාසංසාවසෙන චුත්තා. තත් ගම්භිරපඤ්ඤාති ගම්භිරෙසු බකායන නාදීසු පවත්තාය නිසුණාය පඤ්ඤාය සමත්තාගත්තො ගම්භිර

a. සනාථාමග්ග 9 ව 3. ගිග්ග සංයුත්ත 4 සුත්ත.

b. සනාථාමග්ග දෙමකා සංයුත්ත 8 ඡෙත්වාමග්ග 3 සුත්ත.

1 අත්තං අනුප්පෙරොධකරං'ති සංයුත්තව්ධිකථා.

2. සමිනද්ධිවිහරණෙතා'තිපි අනෙ. සමිනද්ධිවිහරණෙතා'ති සංයුත්තව්ධිකථා.

පසෙකැසූ; මෙබාසඬිබාතය බිමෙමාප් පසෙකැසූය සමනනාගතතනා මෙබාමි; අයං දුග්ගතිසා මගෙහා අයං සුගතිසා මගෙහා අයං නිබ්බානස්ස මගෙහාති එවං මගෙහව අමගෙහව කොවිදනාය මගාමගග්ග කො විදෙ; මහතිසා සාවකපාරමිඤ්ඤත්තස්ස මත්තං පත්තාය පසෙකැසූය වසෙන මහාසප්පකැසූ; ඛම්මං දෙසෙති හික්කුනිනති සමමදෙව පවතතිති වතතිසො විභාවෙනෙහා භික්කුනං ඛම්මං දෙසෙති; තස්සා පන දෙසනාය පවතති ආකාරං දසෙසාදුං ‘සංඛින්නෙනපි’ති ආදි වුත්තං. තත්ථ සංඛින්නෙනපිති “වත්තාරිමානි ආවුසො! අරියසච්චානි කතමානි චත්තාරි? දුක්ඛං අරියසච්චං. -පෙ-ඉමානි බො ආවුසො චත්තාරි අරියසච්චානි තසමානිභාවුසො ඉදං දුක්ඛානි යොගො කරණීයො”ති එවං සංඛින්නෙනපි දෙසෙති. “කතමඤ්චාවුසො! දුක්ඛං අරියසච්චං ජාතිපි දුක්ඛං.”ති; ආදිනා නයෙන තානෙව විභජනෙහා වික්ඛාරෙනපි භාසෙති. බකාදිදෙසනාසුපි එසෙවනසො. සාලිකාසිච නිගෙසාසොති යථා මධුරං අමිපකතං සායිත්වා පකෙඛති තාලං¹ දත්වා මධුරරවං නිව්ජාරෙනායා සාලිකාය නිගෙසාසො එවං ථෙරස්ස ඛම්මං කපේනත්තස්ස මධුරො නිගෙසාසො භොති. ඛම්මසෙනාපතිස්ස හි පිත්තාදිනා වසෙන අපපලිච්ඡාධිවනං භොති. අයදණ්ඩන පහවකංසතාලකො විස සප්පෙ නිව්ජරති. සපිභානං උද්දිජ්ඣති කපේකුකමන්තය සති සමුදදතො විච්චෙහා විස උපර්පරි අනන්තං පටිභානං උච්චිතති. නාසාති ඛම්ම තෙනාපතිස්ස; නානති ඛම්මං; දෙසෙන්නස්සසුණ්ණතිති “යං නො ථෙරො කපේති තං නො සොයාමා”ති ආදර්ජානා සුණ්ණති; මධුරනති ඉඬ්ඬං; රජ්ජනිසෙකාති කනෙතන; සමිණිසෙකාති කණ්ණ සුඛෙන; මහගුනාති මධෙති මනොගරෙන; උදග්ගවිත්තාති මදග්ග පිතිසා වසෙන උදග්ගවිත්තා අලිතවිත්තා; බුද්ධාති ආමොදිනා පාමොජේන සමනනාගතා; ඛම්මනතිති අවදගනති අසෙකැසූය චිත්තං උපච්චිපෙනා සොතං උපනෙතති; ‘අජ්ජපණ්ණරසෙ’ති ආදිකා වතස්සො ගාථා පචාරණ්සුත්තනතදෙසනාය² සථාරං මහාභික්කු සංඝපරිවුත්තං නිසිත්තං දිස්වා ථොමෙනෙතන වුත්තා. තත්ථ පණ්ණ රසෙති යසම් හි සමසෙ භගවා සුඛාරාමෙ නිසිනෙහා සායනභ සමසෙ සමපත්තපරිත්තය කාලසුත්තං සමසුත්තං ඛම්මං දෙසෙත්වා උදකසොඬ්ඬකෙ ගතනාති පරිසිඤ්චිත්වා නිව්ජනිවාසනො එකංසං සුගතමහාවිචරං කත්වා මාරාමාතුපාසාදෙ මජ්ඣිමත්ථං නිස්සාය පසෙකැසූතවරපුඤ්ඤායනෙ නිසිදිත්වා සමනතතො නිසිත්තා; හික්කුසඬ්ඬං අනුච්චොකෙත්වා තදග්ගපොසථෙ පචාරණ්දිවසෙ නිසිනෙහා භොති. ඉමසම් පණ්ණරසිඋපොසථෙති අනෙථා. මිසුද්ධිසාති විසුද්ධිත්ථාය විසුද්ධිපචාර ණාය; හික්කුසඬ්ඬසඬාසමාගතාති පසෙකැසූතවත්තා හික්කු සථාරං පරිවාරෙත්වා නිසජ්ජවසෙනෙවෙව අජ්ඣාසයවසෙනව සමාගතා; ගොම සෙසෙකැසූජනබ්බිතවිජ්ජති සංයොජනසඬ්ඬාමො සත්තානස්ස බ්බිත

a. ම: නි: උ: 4. සමමිග්ගසුත්තං. 1. පකෙඛතිවාතාදත්වා‘තිසංයුත්තවිකකථා.
b. හ: නි: සභාථාමග්ග: 8 මඬ්ඬිස: 7 සුත්තං.

භූතෙ කිලෙසෙ ජිඤ්ඤා සීතා; තතො එව අභිසා බිණ්ණනබ්බා
 ඉසිති කිලෙසදුක්ඛාභාවෙන නිදුක්ඛා බිණ්ණනබ්බා අසෙක්ඛානං
 සිලකකුඤ්ඤානං එසිතභාවෙන ඉසිති. විජ්ඣාසම්මානනි විජ්ඣකිලෙස
 සම්මානනා විජ්ඣමාරබලතනා විජ්ඣසම්මානං; සන්ධ්වාහනනි අවධිබ්බිකෙ
 අරියමග්ගරථෙ ආරෙපෙත්වා විනෙය්‍යසන්නෙ වාහෙති සංසාරකතතා
 රතො උත්තාරෙතීති භගවා සන්ධ්වාහො; තෙනාහ: බ්‍රහ්මා සහමපති
 “උච්චති වීර! විජ්ඣසම්මානං! සන්ධ්වාහං”ති; තං සන්ධ්වාහං; අනුත්තරං.
 සන්ධාරං සාවකා පසිරුපාසනති, නෙවිජ්ජා මිවුභාසිහොති. එවරු
 පෙති සාවකෙති පරිවාරිතො චක්ඛවතති විය ඤජා අමච්චපටිච්චාදිනො,
 ජනපදචාරිකාවසෙන සමන්තා අනුසෙසානීති යොජනා. පලාසොති
 කුළේජා අනෙකාසාරරතීනො; සිලරතීනොති අනේවා. විජ්ජා ආදිච්චබ්බි
 නනති ‘ආදිච්චබ්බි’ සන්ධාරං දසබලං වැදුමි’ති වදති. ‘පරොසහස්ස’ති
 ආදිකා චතස්සො ගාථා නිබ්බානපටිසංසුත්තාය ධම්මියා කථාය භික්ඛුතං
 ධම්මං දෙසෙනතං භගවන්තං ථෙමෙනෙත්තන වුත්තා. තත්ථ පඤ
 ඤාසං නති අතිරේකසහස්සං; අධ්‍යානෙප්‍රසානී භික්ඛුසහස්සානි සක්ඛා
 යෙනං වුත්තං. අනුසෙසාහසනති නිබ්බානෙ කුතොවපි භයං නත්ථි.
 නිබ්බානං පත්තස්සච කුතොවපි භයං නත්ථි නිබ්බානං අකුතොභයං
 නාම; ‘ආශං නකරොති’ති ආදිනා වුත්තකාරණෙති භගවා නාගොති
 වුච්චතීති නාගනාමොසි භගවා; ඉසිතං ඉසි සංගතමොති සාවක
 පචේකබ්බදාඉසිතං උත්තමො ඉසි; විපස්සිසම්මාසද්වුදානො පට්ඨාය
 ඉසිතංවා සත්තමුක්ඛො ඉසි; මහාමෙත්සාවාති වාතුද්ධිකම්මානෙමෙසො
 විය සුත්තානි; දිවාපිභාශති පටිසල්ලානථානන්තො; සාවිජ්ජා ගත මහා
 වීර පාදෙ වැදුනි වඩ්ඪිසොති ඉදං ථෙරෙ අරහත්තං පත්වා අහත්තො
 විසෙසාධිගමං පක්ඛාසෙනො වදති. ‘උමග්ගපථං’ති ආදිකා චතස්සො
 ගාථා භගවතා “කිංහු තෙ වඩ්ඪිස! ඉමා ගාථායො පුබ්බෙ පරිචිතකකිතා
 උදාහු ථානසොවොතා පටිභන්ති?”ති පුට්ඨි. තෙන තා ථානසො පටි
 භන්තීති දස්සෙනෙත්තන වුත්තා. කස්මා පනෙවං තං භගවා අවොච?
 සම්මමපේකා කීර කථා උදපාදි “වඩ්ඪිසථෙරෙ විසස්සධ්මනෙත්වා තෙව
 උදෙදසෙ, න පරිපුච්ඡාය, න යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං කරෙති ගාථා
 බ්බුත්තො වුත්තෙති”පදානි කරෙන්නො විවරනීති. අථ භගවා “ඉමෙ
 භික්ඛු වඩ්ඪිසස්ස පටිසානසම්පත්තිං නජනනති අභමස්ස පටිභාන
 සම්පත්තිං ජනාපෙස්සාමි”ති විනෙත්තො “කිංහු තෙ වඩ්ඪිස”ති ආදිනා
 පුච්ඡති, උමග්ගපථං නති අනෙකානි කිලෙසමුත්තරපථානි; වට්ඨප
 සුත්තපථාය”ති පථනති වුත්තං. සතිජ්ජබ්බානීති රුතාදිබ්බානි පඤ්ච
 ජිඤ්ඤා වරති. හං සස්සථාති තං එවං අභිභූතා ච ජිඤ්ඤාච
 වරන්තං බුද්ධං පස්සථ; බ්බුත්තමුත්තරනති බ්බුත්තමොවනකරං.
 අසිතනති අතිසිතං; භාගසො සම්පජ්ජාති සතිපට්ඨානාදි කොට්ඨා
 සතො ධම්මං පටිභන්තීයං කත්වා; සම්පජ්ජාති පි පාමො, උදෙදසාදි

2. විතසම්මානන බ්‍රහ්මියාවහනං, 1 වර්ණපදානීතිපි අභි.

3. වට්ඨපථානාපකාති සංසුත්තධ්මකථා,

[illegible]

‘බුද්ධානුබුද්ධෝ’නි ආදිකා තිස්සෝ ගාථා ආයස්මතො අඤ්ඤානා තොණ්ඩඤ්ඤාද්ධර්මස්ස ථොමනවසෙන වුත්තා. තථ බුද්ධානුබුද්ධෝති බුද්ධානං අනුබුද්ධො; බුද්ධා හි පඨමං චත්තාරි සච්චාරිනි චුක්ඛිස්සු, පච්ඡා ථෙරො සබ්බපඨමං තස්මා බුද්ධානුබුද්ධො; ටිරෙති සීලකඩකා දීති සමන්තාගතත්තා ථෙරො; අකුප්පධම්මොති අත්ථො. නිබ්බතික්ඛා මොති දලහවීරියො; සුඛවිහාරානිති දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරානා; විවෙකා නිතිති නිණ්ණං විවෙකානා; සං සාවජ්ජනනි පත්තබ්බං සබ්බස්ස නං. අනුප්පත්තනති සං සබ්බසාවකෙති පත්තබ්බං අස්ස, අනෙත නං අනුප්පත්තා; අප්පමත්තස්ස සිකධිත්තොති අප්පමත්තෙන හුත්වා සිකධිත්තෙනා; අප විස්සා වෙත්තොපිඤ්ජනොවිදොති ඡත්ත අභිඤ්ඤාසු චතස්සො චදති, ඉත්තං වෙ සද්ධි නවුත්තා, ථෙරො පන ඡලතිඤ්ඤාසු ව. යස්මා ථෙරං හිමවන්තෙ ඡද්දත්තදහත්තො ආගත්තො හගවති පරමතිපච්චකාරං දස්සෙත්වා වදන්තා දිස්වා පසත්තමානස්සෙත හගවත්තො සමමුඛා ථෙරං අභිත්ථවන්තෙනා ඉමා ගාථා වුත්තා. තස්මා “තොණ්ඩඤ්ඤා බුද්ධද්වයොදො පාදො වදන්ති සද්දුත්තො”නි වුත්තං. ‘නිග්ගස්ස පස්සෝ’නි ආදිකා තිස්සෝ ගාථා පඤ්චති භික්ඛුස්සතෙති සද්ධිං සබ්බෙහෙව අරහත්තෙති හගවති කාලුසීලායං විහරන්තෙ ආයස්මා මහාමොගගලලාපො නෙසං භික්ඛුනං විත්තං සමඤ්ඤන්තො අරහත්තථලවිමුත්තිං පස්සිත්ථ, තං දිස්වා ආයස්මා චඛිඤ්ජො හගවත්තං ථෙරොව අභිත්ථවන්තො අභාසි. තථ නිග්ගස්ස පස්සොති ඉසිතිලිපබ්බතස්ස පස්සෙ කාලුසීලායං; ආසින්නති නිසින්නා; වෙතඤ්ඤාති අත්තත්තො වෙත්තොපරිඤ්ඤාද්ධෙත්තා; විත්තං තෙසං සමඤ්ඤ ඤති තෙසං ඕණ්ණාවචිතිඤ්ඤා වත්තං සමඤ්ඤන්තො; අනුපිඤ්ජනීති අනුක්කමෙන පරිච්ඡද්දති. ථම්මං සබ්බබ්ගසමපන්නං මුත්තිං දුක්ඛස්ස පාරඤ්ඤාති වුත්තාය සද්දුසමපන්නස්ස වෙව ගෙවිස්සා මවුත්තාසිත්තොති වුත්තාය සාවකසමපන්නස්සාවාති සබ්බෙති අබ්බෙගති සමපන්නං සමන්නා

ගතං; මුනිනති හි ඉමිනා පදෙන මොනසකිංතෙන සද්දේන සද්දා
අනවසෙසසද්දසතාවමොධො වුනෙතාති අනාවරණසද්දේන දසබලසද්දේන
දිනං සඛගතො කතො හොති. තෙනසං සද්දේනසමපදං දසෙසති.
දුක්ඛසංසාරගුණති ඉමිනා පභානසමපදං, තදුගයෙනව සද්දා ආනුභා
වාදිගමපදා දසසිතා හොතති. **තෙවිජ්ජා මවුත්තාසිනොති** ඉමිනා
සාවකානං සද්දේනසමපතතිදිපනෙනව නිබ්බානධාතුසා අධිගමදිපනෙනව,
පදවසෙන සද්දාචක්කසමපතති දසසිතා හොති. තථා හි යථාවුත්තමත්ථං
පාකවතරා කාතුං “මුනිං දුක්ඛසංසාරගුං අනෙකාකාරසමපනනං පසිරු
පාසනති හොතම”නති වුත්තං. තත්ථ **අනෙකාකාරසමපනනනති**
අනෙකෙති ආකාරෙති සමපනනං; අනෙකාකාරෙති ගුණෙති සමනනා
ගතනති අනෙකා.

‘වසද්ද යථා’ති ගාථා වම්පානිගරෙ හතවනනං ගගගරාය පොකවර
ඤ්ඤා නිරෙ මහතා හික්ඛුසමෙකෙන අනෙකෙති ව දෙවනාගසහසෙසති
පරිවුත්තං අත්තනො වණ්ණෙන ව යසසා ව විරොචමානං දිසවා සොම
නසංජානතන අභිත්ථනෙනන වුත්තා. තත්ථ: **වසද්ද යථා විගතවලා
හසෙක හසෙති** යථා සරදසමසෙ අපතතවලාහසෙක වලාහකසදිසෙන
අසද්දෙන ව මහිකාදිනා උපකක්කිලෙසෙන විමුත්තන ආකාසෙ පුණ්ණ
වසද්ද විරොචති. **විගතවලොච භානුමාති** තෙනෙව වලාහකාදි උපකක්කි
ලෙසවිගමෙන විගතවලො භානුමා සුරියො යථා විරොචති, එවමපි
අභිගිරිසං! කෙති එවං අමෙගති නිවර්ණප්ප්තිති ප්ප්තිමනන! නිමපි
මනාමුති! හගවා! අභිරොචසි අත්තනො සසෙසා සදෙවකං ලොකං
අතික්කමිති විරොචසි.

‘කාවෙය්‍යමත්තා’ති ආදිකා දසගාථා අරහතනං පනා අත්තනො
පටිපකතිං පටිච්චෙකත්තිං සද්දා අත්තනොව ගුණෙ විහාවෙනෙන
වුත්තා. තත්ථ: **කාවෙය්‍යමත්තාති** කාවෙය්‍යෙන කබ්බකරණෙන මත්තා
මානිතා සමහාවිතගුණොදයං ආපනනා; **අඨද්දසාමාති** අද්දසිමා; **අද්ධා
නො උදපජ්ජමාති** රතනත්තයං අද්ධා අමාකං උපකාරත්ථාය උපජ්ජි;
වමහනති සට්ඨප්පිංසුත්තං බමමකථා; **වණ්ණිආසනනාතිව බාතුසො
මාති** පඤ්ඤාකමෙක වාදසාසනනාති අධාරසබ්බාතුසොච; ඉමසමිං ථානෙ
බකාදිකථා වත්තබ්බා. සා විසුද්ධිමග්ග විජාරිතාථවාති තත්ථ වුත්ත
නසෙනෙව වෙදිතබ්බා. **මිදිකොනාති** රූපාදිවිහාගාදිතො අනිච්චතාදිතොව
පුබ්බභාගසද්දේන ජාතිනා; **සෙ ගෙ සාසනිකාරකාති** සෙ තෙ සත්තා
තථාගතානං සාසනකාරකා; තෙසං බහුතං. **අත්ථාස වන උපපජ්ජනති
ගාථාගතා. සෙ හිසාමග්ගද්දසාති** නියාමො එව නියාමගතං “සෙ හික්ඛු
හික්ඛුතිසො ව සමමත්තනියාමං අද්දසංසු අධිගමජ්ජ; **ගෙසං. අත්ථාස
වන බොධිං** සමමාසමොධිං **අපකමමා මුනි හගවා**”ති යොජනා. **සුදෙ
සිතාති** වෙනෙය්‍යජ්ඣාසානුරූපං සමෙධපතො විජාරතො ව සුච්ඡි
දෙසිතා; ‘වක්ඛුමතා’ති පඤ්ඤාති වක්ඛුති වක්ඛුමතා; අත්තනිතකාමෙති
අරඤ්ඤාති කරඤ්ඤාති අරිසභාවකරාති අරිසසංචා සගවතො සමමානිති

අජිඝ්ඤාමානි. 'දුක්ඛ'නැති ආදි තෙසං අරියසම්මානං සරුපදස්සනං; ඉමස්මිං ධාතෙ අරියසම්මකථා වතනබ්බා. සා සබ්බාකාරතො විසුද්ධි මග්ගෙ විජාරිතාති තථ චූඤ්ඤානසෙනෙ ව චෙදිතබ්බා. එවමෙතෙ නාමාති එතෙ දුක්ඛාදයො අරියසම්මධම්මො එවං දුක්ඛාදිපකාරෙන තථා අවිතථා අනඤ්ඤථා චූඤ්ඤා. දිට්ඨිං මෙ තෙ සථා නාමාති යථා සජ්ඣාති චූඤ්ඤා තථා මයා දිට්ඨා; අරියමග්ගඤ්ඤෙන පටිවිදුධියතා තාව තෙසං සද්දසථා මෙ අනුසංහතො අරහත්තං මයා සමිතිකතං; තතො ඵ කතං බුද්ධස්ස භගවතො සාසනං ඔවාදානුසිට්ඨියං අනුපට්ඨෙමි; සමාග්ගං මන මෙ ආසිති සු ආගමනං වත මෙ අහොසි; මම බුද්ධස්ස සන්තිතෙති මම සම්බුද්ධස්ස භගවතො සන්තිතෙ සමිපෙ; අභිඤ්ඤා පාරමිසංහතොති ජනනමපි අභිඤ්ඤානං පාරමිං උක්කංසං අධිගතො; ඉමිනා හි පදෙන චූඤ්ඤමෙවජං. විවරිතුං 'සොතධාතුං විසොධිතො'ති ආදි චූඤ්ඤා.

"පුට්ඨාමි සථාර"නැති ආදිකා වාදස ගාරා අත්තතො උපජ්ඣාසස්ස පරිනිබ්බුතභාවං පුට්ඨනෙතන චූඤ්ඤා. ආයස්මතො නිත්‍රොධ ආසපෙඨ රස්ස හි පරිනිබ්බාතකාලෙ ආයස්මා වඩනිසො අසමුඛා අහොසි. දිට්ඨපුබ්බඤ්ඤා තෙන තස්ස භජ්ඣාකඤ්ඤාවාදි. පුබ්බවාසනා වසෙන¹ හි තාදිසඤ්ඤා, ආයස්මතො පිටිඤ්චිකස්ස ව්‍යුලවාදෙන සමුදවාරොපිය, ඛිණ්ණසවානමපි තාදිසං ගොතිසෙව. තෙන පරිනිබ්බුතො නුබ්බො මෙ උපජ්ඣාසො උදානු නො?ති උප්පන්නපරිචිතකෙකා සථාරං පුට්ඨ.

තෙන චූඤ්ඤා "උපජ්ඣාසස්ස පරිනිබ්බුතභාවං පුට්ඨනෙතන චූඤ්ඤා"ති තථ: සථාරනැති දිට්ඨධම්මකාදිහි වෙනෙසානං අනුසාසකං. අනොම සඤ්ඤානැති ඔමං චූට්ඨති පරිත්තං ලාමකං, න ඔමපඤ්ඤං අනොම පඤ්ඤං; මහාපඤ්ඤානැති අනොම, දිට්ඨිම ඛිණ්ණමහි පට්ටකඛමෙව; ඉමස්මිං යෙව අත්තභාවෙති අනොම, විවික්චිතානැති සංසයානං එව රූපානං වා පරිචිතකානං ඡෙත්වා. 'අභිනාලිමෙ'ති අග්ගාලව්වෙතිස සබ්බාතෙ විහාරෙ; ඤායොති පාකටො; සසස්සිති ලාභසකකාර සමපනෙතා; අභිනිබ්බුතනෙතාති උප්පන්නසභාවො අපරිබ්බසමාන විත්තො; ගසා කතානැති තාදිසෙ ජායාසමපනෙත නිත්‍රොධ රුක්ඛ මුලෙ නිසින්නතො; 'නිත්‍රොධසපෙසා'ති තයා කතං නාමං; ඉති සො 'යථා අත්තනා උපලක්ඛිතා' තථා වදති. භගවා පන න නිසින්නතො එව තං තථා ආලපති, අපිච ඤො තථ අරහත්තං පත්තතොපි. 'බ්‍රාහ්මණස්සා'ති ජාතිං සක්කාය වදති, සො නිර බ්‍රාහ්මණමහාසාලාලා පබ්බ ජිනො. නාමස්සං අවජිනති නමස්සමාතො විහාසිං; මුත්තපෙටොති නිබ්බාතෙ පට්ටිතිනො²; දලහධම්මදස්සි! හි භගවත්තං ආලපති; දලහ ධම්මං හි නිබ්බාතං අභිජ්ජනට්ඨන; තඤ්ඤා භගවා පස්සි දස්සෙසිව. 'සත්තා'ති පි භගවත්තමෙව කුලනාමෙන ආලපති. මස්මිසබ්බකිති

1. පුබ්බාසෙවනං'හි සුත්තනිපාතවිසකථා.

2. මුත්තපෙටොති නිබ්බාතසබ්බාතං මුත්තං අපෙකච්ඡානො නිබ්බාතං පපෙත්තො'හි චූඤ්ඤා. ගොති, තපෙත්ති.

අවසෙස පරිසං¹ සබ්බසංඝිනිච්ඡා අනාගතං දසෙසනොචදති; සමග්ග චක්ඛුස්සි භගවතනමෙව සබ්බසංඝුතසුභේන ආලපති. සමච්චක්ඛිතාති සමමා අවට්ඨිතා ආභොගං කත්වා සිතා; භොති අමානං; සචණ්ඩාති ඉමස්ස පඤ්ඤා වෙසාකරණස්ස සවණ්ණාය; භෙත්තුන්ති සොතධානුං; තුචං නො සන්ධා තමමුත්තරොසිති ථුතිවචනවසෙන වදති. ජිඤ නො විචිතිච්ඡන්ති විට්ඨිච්ඡාපටිරූපකං තං පරිචිතකකං සන්ධායාහ. අකුසලවිචිතිච්ඡාය පන පේඨෙ තිබ්බිචිතිච්ඡොච චූඨි මෙකන්ති චූඨි මෙ එතං; යං මයා යාවිතොසි 'නං සාවකං සකක මසමිසි සබ්බෙ අඤ්ඤාතු මිච්ඡාමා'ති යාවිතොච. තං බ්‍රාහ්මණං.² 'පටිතිබ්බුතං චෙදස භුජිසෙඤ්ඤ මජ්ඣෙකං නො භාසා'ති පරිතිබ්බුතං ජාතිත්වා මහාපඤ්ඤා! භගවා! මජ්ඣෙකං අමානං සබ්බෙයං භාසා; යථා සබ්බෙ මයං ජානෙය්‍යාම. සතොග්ගා ච දෙව්‍යානසසස්සනෙතොති ඉදං පන ථුතිවචනමෙව; අපි චෙත්ථ අයමධිප්පායො. "යථා සකෙකා සහස්සනෙතොතො දෙව්‍යානං මජ්ඣෙකෙති සකකච්චං සමපටිච්ඡිතවචනො භාසති, එවා අමානං මජ්ඣෙක අමෙකති සමපටිච්ඡිතවචනො භාසා"ති. "සෙකෙවි"ති ඉමංපි ගාථං භග වතනං ථුතනොතං චතතුකාමතං ජනෙතුං භණ්ති. තස්සන්ධො, සෙකෙවි අතිජ්ඣාදයො භික්ඛා තෙසං අප්පහානෙ සති මොහවිචිතිච්ඡානං පහානා භාවනො මොහමහනාතිව අඤ්ඤාණිපකඛාතිව විචිතිච්ඡානාතිව වුච්චන්ති. සබ්බෙ සෙක නිථායනං පඤ්ඤා තථාගතස්ස දෙසනා බලෙන විභුංසිතා භවන්ති නස්සන්ති, කිං කාරණන්ති? චක්ඛු භි එතං පරමං. නරාහං යමවා තථාගතො සබ්බගත්ථිධම්මනනෙතපඤ්ඤාචක්ඛුජනනතො නරාහං පරමං චක්ඛුති වුතනං හොති. 'නොවෙ භි ජාතු'ති ඉමං ගාථං ථුතනොතො එව චතතුකාමතං ජනෙතොතා භණ්ති. තත්ථ: ජාතුති එකංස වචනං; පුජිසොති භගවතනං සන්ධායාහ; ජොතිමනෙතාති පඤ්ඤා ජොතිසමිපනතා සාරිපුත්තාදයො; ඉදං වුතනං හොති. "යදි භගවා පුරුෂිමාදිභෙදො චාගො අබ්බසනං. විස දෙසනාවෙගෙන කිලෙසෙ විහනෙය්‍ය, තතො යථා අබ්බසනතිවුතො ලොකො නිසෙමාච හොති එකකිකාරො, එවා සබ්බොපි ලොකො අඤ්ඤාණතිවුතො තමොච සියා; සෙවාපි ඉමෙ ඉදුති ජොතිමනෙතා බාසන්ති සාරිපුත්තාදයො. තෙපි නිප්පහාසෙසුං නදීපෙය්‍ය"නති. 'ධිරාවා'ති ඉමංපි ගාථං පුරි මනෙතොතොතා. තස්සන්ධො: ධිරම් පණ්ඨිතපුරිසා පජ්ජාගකරා භවන්ති පඤ්ඤාපජ්ජානං උප්පාදෙනති. නං තස්මා අහං නං චිර පධාන විරිසසමන්තාගත! භගවා! ගජෙච මඤ්ඤා ධිරො පජ්ජාතකරොත්ථෙව මඤ්ඤාමි. මයමපි විසෙසිනං සබ්බධිමෙම යථාභූතං පස්සනං භග වතනං ජානනො එව උපාගමිමහා. තස්මා පටිසාසුතො ආමිසරොති කප්පං නිත්‍රොධිකප්පං; ආවිකරොති පකාසෙති"ති.³ 'බ්‍රහ්ම'නති ඉමංපි

1. නිරවසෙස පරිසං. සුත්තන්තිපාතධිකර්ම.

2. යං මයා යාවිතොසි තං සාවකං සකක මසමිසි සබ්බෙ අඤ්ඤාතු මිච්ඡාමාති බ්‍රාහ්මණො ච තං බ්‍රාහ්මණං.ති තෙත්ථෙව.

3. කප්පං. කිත්‍රොධිකප්පං. ආවිකා-පෙ-පකාසෙති.

ගාථා පුරිමනසෙනෙවාහ. තස්සන්දො: “හගවා ඛිප්පං භික්ඛං ඵරස චග්ගු චග්ගුං අතරමානො වාවං භාස චග්ගු මනොහරං; ‘හංසොච’ යථා සුවණ්ණතංසො ගොවර පටික්කනෙතො ජාතස්සරවනසණ්ඨං දිස්වා භිවං පග්ගස්ස පසෙබ උග්ගුතිත්වා හව්ඨිතුටෙඨන¹ සතිසං අතරමානො චග්ගුං නික්කුජති ගිරං නිවජ්ජායෙති, එවංමෙව නිං සතිකං නික්කුජ. ඉමිනා මහ, පුරිසලක්කිණ්ණෙකුකරෙන සිංදුස්සගේන සුට්ඨ වික්කප්පිතෙන අභිසංඛිතෙන. “එතෙ මයං සබ්බෙ උජ්ඣගා අවික්කිතමානසා හුත්වා තව නික්කුජං සුඤ්ඤොමා”ති. ‘පටිනජාතිමරණ’නති ඉමමපි පුරිමනසෙනෙව ආහ. තත්ථ: නසිස්සතිති අසෙසො නං අසෙසං. සොතාපනනාදසො විශ කිංඤ්ඤසෙත්වා සතිනජාතිමරණනති චුත්තං හොති. නිග්ගසොති පුට්ඨස්සාවිත්වා නිබ්බිත්වා; ඛොතනති බුත්තබ්බපාපං; සම්මෙදස්සාමිති කථාපෙස්සාමි ඛමමිං; හ කාමිකාරො හොති පුට්ඨජ්ජනානනති පුට්ඨජ්ජනසෙක්කාදිතං නිවිධානං ජනානං කාමකාරො නාපි, තෙ යං ඉච්ඡනති ඤාතුං වා චතතුං වා තං න සනෙකානති, සබ්බධස්සකාරොව තථාහනාහනති තථාගතානං පන විමංසාභාරො පඤ්ඤාපුබ්බසිතවා කිරිසා. හෙ “යං ඉච්ඡනති ඤාතුං වා චතතුං වා තං සනෙකානති යෙවා”ති අභිප්පාසො. ඉද්දති තං සබ්බධස්සකාරං පකාසෙතො “සම්පනතාවෙස්සා කරණ”නති ගාථාවාහ. තස්සන්දො: “තථා හි තව හගවා ඉදං සමුජ්ජ සඤ්ඤස්ස සබ්බත් අපපටිගතභාවෙන උජ්ගතපඤ්ඤස්ස සමමදෙව චුත්තං පටිත්තතිතං සම්පනතාවෙස්සාකරණං; “සනතතිමහාමනෙතො සත්ත තාලමත්තං අබ්බගගනත්වා පරිනිබ්බාසිස්සති, සුප්පබ්බදො සනෙතො සත්තමෙ දිවසෙ පඨවිං පටිසිස්සති”ති එවමාදි. සමුග්ගතිතං සමම දෙව උග්ගතිතං අවිපරිතං දිට්ඨං; පුන සුට්ඨතරං අඤ්ඤාලිං පණාමෙත්වා ආහ: “අයමඤ්ඤලි පච්ඡිමො සුප්පණාමිතො”ති. අයං අපරොපි අඤ්ඤලි සුට්ඨ තරං පණාමිතො. මා මොහසි ජ්ඣනති මා නො අවචනෙන මොහසි ජානෙතො කප්පස්ස ගතිං; ‘අනොමසඤ්ඤා’ති හගවතං ආරුපති. සෙරාසෙතති ඉමං පන ගාථා අපරෙනපි පරිශාසෙන අමාහනමෙව යාවනෙතො ආහ. තත්ථ: සෙරාසෙතති ලොකුත්තර ලොකිකවසෙන සුඤ්ඤා පුඤ්ඤරං දුරෙ සත්තිකෙවා; අභිසංඛිතති චතුස්සචට්ඨමමං; විදිධො: පටිපිජ්ඣති; ජාහනති සබ්බං ඤායාමමං ජානෙතො; වාචාස කඛබ්බාමිති යථා සම්මති සමමකාලෙ උණාතිතතො පුරිසො කිලනෙතො තසිතො වාදිං, එවං තෙ වාවං අභිකඛාමි; සුතං සම්මානති සුත්තසබ්බානං සඤ්ඤතනං පටස්ස, පඬ්ඤ, මුඤ්ඤ, පටතන; ‘සුතස්ස වස්සා’තිපි පාළි. චුත්තපාකාරස්ස සඤ්ඤතනස්ස චුට්ඨං වස්සාති අන්තො. ඉද්දති යාදිසං වාවං අභිකඛබ්බති තං පකාසෙතො ‘යදජ්ඣික’නති ගාථාවාහ. තත්ථ කප්පාසනාති කප්පමෙව පුජාවසෙන වදති. යථා විමුක්තොති කිං අනුපාදිතසාය නිබ්බානධාතුසා යථා අසෙක්කවා, උදත්ත සරුපාදිසෙසාය යථා සෙක්කවා?ති පුට්ඨි. සෙසමෙත්ථ පාකට්ටමෙව. එවං වාදසති ගාථාති යාවිතො හගවා තං ව්‍යාකරොතො ‘අච්ඡජ්ජි’ති ආදිවාහ. තත්ථ

1. භිවංපග්ගස්ස උග්ගාගේනා රත්තකුසෙත්වා’ති සුත්තතිපාතවිකරා.

අවේෂජ්ඣි නිශ්ශංක. ඉඬ නාමරුපෙති හඟවා නිශ්ශංක සොභා. දීඝරත්නානුසංඝිතනති ඉමසමි. නාමරුපෙ කාමනිශ්ශාදිහෙදං දීඝරත්නං අපජනිතවෙන්න අනුසංඝිතා නිශ්ශංකා නාම, තසා සොභනතිපි චුච්චති. තං නිශ්ශංක සොභනං¹ දීඝරත්නානුසංඝිතං ඉඬ නාමරුපෙ නිශ්ශංක කප්පායනො ඡිද්දි. ඉතිහඟවාති ඉදං පත සමිතිකාරානං වචනං. අනාදි ජාතිං මරණං අසංසනති සො තං නිශ්ශංක ඡේතියා අසංසං ජාතිමරණං අතරි; අනුපාදිසෙසාය පරිනිබ්බාසිති දසෙසති. ඉච්චමුචි හඟවා පඤ්ඤ සෙවෙය්භාති ආයසමනා මඬගිසෙන පුට්ඨා හඟවා එවං අවොච. පඤ්ඤාති සද්ධාදීති ඉද්දියෙති වා අනඤ්ඤාධාරණෙති චක්ඛුති වා සෙවෙය්භා අථවා පඤ්ඤාසෙවෙය්භාති පඤ්ඤාති සිලාදීති ධම්මකමකෙති පඤ්ඤාති වා හෙතුසම්පදදීති සෙවෙය්භා උත්තමො උච්චොති සමිතිකාරානාමෙපිදමපි වචනං. එවං චුතෙත හඟවතො හාසිතං අතිනඤ්ඤාතො ආයසමා මඬගිසො 'එකසුචා'ති ආදිකා ගාථාසො ආහ. තථ: පඨමගාථායං නමං මඤ්ඤාසිති යසො පරිනිබ්බුතො තසො තසං පරිනිබ්බුතභාවං ඉච්ඡන්තං මං නවසෙවෙය්භා; නවිසං වාදෙසිති අපේඨා. සෙසං පාකමමෙව, දුතියගථායං යසො මුත්තපෙසෙකො විහාසි තසො තං සකායාහ: සථාමාදි සථානාදි අහු චුදබ්බසං ඝාමසොති. මච්චුතො ජාලං නිශ්ශංක තෙහුමකවටෙව විජ්ඣනං මාරස්ස නිශ්ශංක ජාලං; මායාචිතොති බ්‍රහ්මායසං; 'නථා මායාචිතො'තිපි කෙවි පඨනති. තෙසං "සො අනෙකාති මායාති අනෙකකමනං හඟවන්තං උපසංඝමි තසං තථා මායාචිතො"²ති අධිප්පායො. නතියගාථාය ආදිතති මුලකාරණං; උපාද්‍යනස්සාති වට්ටසං; වට්ටං දලෙහති කමමකිලෙහති උපාද්‍ය තබ්බවෙන්න උපාද්‍යනාති චුත්තං. තසං උපාද්‍යනස්ස ආදිං අවිජ්ජා නිශ්ශාදිහෙදං කාරණං ඤ්ඤාචක්ඛුතා අද්දස. තප්පා නප්පිසොති එවං වත්තුං වට්ටාති හඟවාති අධිප්පායෙන වදති. අච්චගාමනාති අතිකකතො වත; මච්චුබෙසන්ති මච්චු එථ් ධියතීති මච්චුබෙසං තෙහුමකවට්ටං; සුදුත්තරං අච්චගාමනාති වෙදජාතො වදති. ඉද්දති සථරි අත්තනො උපක්කායෙව පසන්නමානො පසන්නාකාරං විහා වෙන්නො නං දෙවදෙවතති ඔසානගාථමාහ.

තථ: නං දෙවදෙවං වජ්ජමිති සමමුතිදෙවො, උපපත්තිදෙවො, විසුද්ධිදෙවොති තෙසං සබ්බසමපි දෙවතං උත්තමදෙවතො දෙවදෙවො; මිපදුත්තම! හඟවා! තං වජ්ජමි, න කෙවලං තං යෙව අථබො තං තව සච්චාතිසංඛාධියා අනුධම්මජාතතො අනුජානං; මාරවිජ්ජයෙන මහා විරියතාය මහාමරි; ආගුඤ්ජකරණාදිඅපේඨන නිශ්ශංක තව උඡර වායාම ජතිකජාතිතාය මර්සං සුත්තං නිග්‍රොධකප්පඤ්ඤා වජ්ජමි.

එවමෙතෙ සුඤ්ඤාආදියො මඬගිසපරියොසානා මිත්තං මනුසංඝිච මහාපේරා ඉඬ පාළියං ආරුලුතා. තෙ සබ්බ සථා සමමාසමුද්ධියං සාවක

1. අනුසංඝිතා නිශ්ශංකාමකසං මාරස්ස සොභා'තිපිචුච්චති තං නිශ්ශංක සොභනං, සුත්තාතිපාතමිකමා.

පරික්කතාය, අබ්බුලෙහසිකතාය, තීරග්ගලතාය, පනතඤ්චිකතාය, භාවෙන එකමිධා. තථා අපෙක්කභාවෙන, උක්ඛිතතපද්දිකතාය, සංකිභාරතාය, විසඤ්ඤාතතතාය, දසපු අරියවාසෙසු චුඤ්චාසතායෙව තථා: “පඤ්ඤාඛිතවිපපතිනා, ඡලඛිග්ගමනතාගතා, එකාරක්කා, චතුරාපසෙ පනුණ්ණපචෙවකසච්චා, සමවයසදෙධිසනා, අනාවිලාසඛිකපතා, පඤ්ඤාසංඛාරා, සුචිත්තකවිතතා, සුචිත්තතපඤ්ඤාව”^a ඉති එවම නිසෙති එකමිධා. එහි භික්ඛුභාවෙන උපසම්පනතා, ත එහි භික්ඛුභා උපසම්පනතාහි දුට්ඨා. තත් අඤ්ඤානිසංඝාණ්ඩඤ්ඤාපමුඛා: වග්ගියමෙත්ථ, සංසෙසමාරා, තස්ස සභායභුතා ඕමලො, සුසුණ්ණති, ගවමසනීති වත්තාමො, අපරෙපි තස්ස සභායභුතා පඤ්ඤාසංසද්දවග්ගියා, උරුමෙලකස්සපමුඛා සහස්සපුරාණපටිලා, මෙ ඤාමස්සා, තෙසං පරිවාරභුතා අබ්බිතෙරසසතා පරිබ්බාජනා, ථෙ අබ්බුලිමාලසෙමාරාහි සබ්බෙ සහස්සං පඤ්ඤාසාධිකානි තිණ්ණිසර ගොතති. හෙතෙදං චුට්චති:-

“සතතතසං සහස්සඤ්ඤා පඤ්ඤාසඤ්ඤා පුතාපරෙ එතෙ ථෙරා මහාපඤ්ඤා සබ්බෙව එහිභික්ඛුකා”^{හි. b}

න කෙටලඤ්ඤා එතෙ එව අථමො අඤ්ඤාපි බහු සනති. පිදං සෙලො බ්‍රාහ්මණො, තස්ස අනෙතවාසිකභුතා භික්ඛුබ්‍රාහ්මණාසංඝනා, තස්ස පරිවාරභුතං පුරිසසහස්සං, සුඤ්ඤාදනාරුජෙන පෙසිතා ඤාපිලචක්ඛුවාසිනො දසසහස්සපුරිසා, බාවිණ්ණස්ස අනෙතවාසිකභුතා අජිනාදමො සොලසසහස්සපරිමාණො¹හි චුතෙතති අඤ්ඤා න එහි භික්ඛුභාවෙන උපසම්පද. තෙ පන ගමනුපසම්පද, බවාදපටිග්ගහණ්ණපසම්පද, පඤ්ඤාවාසාකරණ්ණපසඤ්ඤාතවතුත්තමුඛපසම්පදහි ඉමෙහි වතුති ආකාමෙහි ලද්ධාදි ආදිතො හි එහිභික්ඛුභාවුපනතා ථෙරා¹ තෙසං භගවා පබ්බජ්ජතිහි සරණගමනෙතෙව උපසම්පදමපි අනුඤ්ඤාසි, අයං සරණගමපද. යා පන “තස්මාතිහ තෙ ඤාස්සම! එවං සික්ඛිතබ්බං. මෙ හිරොතතපං පච්චුපට්ඨිතං භවිස්සති ථෙරෙසු නවෙසු මං සුවාති එවං හි තෙ ඤාස්සම! සික්ඛිතබ්බං. තස්මාතිහ තෙ ඤා එවං සික්ඛිතබ්බං යංකිඤ්ඤා ධර්මං සොස්සාමි කුසලපාසංතිතං සබ්බං ඉට්ඨං කත්වා මනසිකත්වා සබ්බවේතසා සමනතාගරිත්වා ඕතිතෙ ධර්මං සොස්සාමිති එවංහි තෙ ඤාස්සම! සික්ඛිතබ්බං. තස්මාතිහ ඤාස්සම! එවං සික්ඛිතබ්බං සාත්තගගතා ව මෙ කායගතා සති හිස්සනීති එවංහි තෙ ඤාස්සම! සික්ඛිතබ්බං”නැති ඉමස්ස ඔට්ටි පටිග්ගහණ්ණන මහාඤ්ඤාසෙමාරස්ස අනුඤ්ඤාත උපසම්පද, අයං පටිග්ගහණ්ණපසම්පද නාම. යා පුබ්බාරාමෙ වඩිකමනෙතන හ

a. දසඛ්‍යාන්තර 2 නාථවග්ග 9 අරියවාසසුත්ත, මහානිදෙදස
 b. පොරාණවසකප 1 කාමසුත්තනිදෙදස
 1. එහි භික්ඛුභාවාපගසාවිකාරා¹හි කසම්ච
 c. කිදුහවග්ග සංයුත්ත 5 කස්සපසංයුත්ත I වග්ග II සුත්ත

“උද්‍රුමානකසඤ්ඤාතිවා සොපාක! රූපසඤ්ඤාති? වා ඉමෙ ධර්මා නානන්තා නානාබ්‍යඤ්ඤානා උදුහු එකන්තා බ්‍යඤ්ඤානමෙව නානා? නති ආදිනා අසුභතිසසීතෙසු පඤ්ඤාසු පුච්ඡතෙසු භගවතං. උප සම්මානමනතන සත්තවසසීනතන සොපාකානාමණේරෙන “උද්‍රුමානක සඤ්ඤා”ති වා භගවා රූපසඤ්ඤාති වා ඉමෙ ධර්මා එකන්තා බ්‍යඤ්ඤානමෙව නානන්තා ආදිනා විස්සජ්ජතෙසු “ඉමිනා සබ්බසඤ්ඤානසුඤ්ඤාන සද්ධිං සංසඤ්ඤානා ඉමෙ පඤ්ඤා බ්‍යාකතා”ති ආරද්ධවිසේනන භගවතා අනුඤ්ඤාතඋපසමපදා, අයං පඤ්ඤාච්ඡාසකරණුපසමපදා නාම. ඤාතී වතුන්තමඋපසමපදා පාකවාච.

යථා එහි හික්කුභාවෙන උපසමපදා, න එහිහික්කුභාවෙන උප සමපදාති දුට්ඨා, එවං සමමුඛාපරමමුඛාභෙදනොපි දුට්ඨා යෙ හි සත්‍ය ධර්මානකාලෙ අරියාය ඡරියා ජාතා, තෙ අඤ්ඤානසොඤ්ඤානසු දයො සමමුඛාචකානාම. යෙ පන භගවතො පරිනිබ්බානිතො පච්ඡා අධිගතවිසෙසා තෙ සතිපි සත්‍ය ධර්මසරිථස්ස පච්චිකම්භාවෙ සත්‍යාර්ථස්ස අපච්චිකම්භාවතො පරමමුඛාචකා නාම තථා උභතො භාග විමුක්තපඤ්ඤාවිමුක්තතාවසෙන, ඉධ පාළියං ආගතා පන උභතොභාග විමුක්තා එවාති චෙදිඛබ්බා. වුත්තං ගෙනං අපදගෙන විමොක්ඛා පිච අබ්බිමෙ ඡලහිඤ්ඤා සච්ඡිකානාති. තථා සාපදන අනපදන භෙදනො. යෙසං හි පුරිමෙසු සම්මාසමමුද්දොසු පච්චිකම්භාවසු බුද්ධිසාව කෙසුච පුඤ්ඤාකීරියවසෙන පවත්තිතං සාවකපාරමිතාසම්ඛාතං අපි අපදනං, තෙ සාපදනා සෙය්‍යථාපි අපදනපාළියං ආගතා ථෙරා. යෙසං පන තං නපි. තෙ අනපදනා. කිං පන සබ්බෙන සබ්බං පුබ්බහෙතු සමපනතිතා විතා සච්චාහිසමේධොධො සමනවතීති? නාමනවති. නති උපතිස්සයසමපනතිරතිතස්ස අරියමග්ගාධිගමො, අපි. තස්ස සුදුකකර දුර්භිසමනවසභාවතො. යථාහ: “තං කිං මඤ්ඤථ හික්කාව කතමං නුඛො දුකකරතරංවා දුර්භිසමනවතරංවා”ති ආදි. යදි එවං කසම වුත්තං යෙසං පන තං නපි තෙ අනපදනාති? නසිදමෙවං දට්ඨබ්බං. “යෙ සබ්බෙන සබ්බං උපතිස්සයසමපනති රතීතා තෙ අනපදනා”ති. තාදිසානං ඉධ අනධිපෙපාගතො, යෙසං පන අතිඋක්කාංගගතං අපදනං නපි, තෙ ඉධ අනපදනාති වුත්තා. න සබ්බෙන සබ්බං උපතිස්සයරතිතායෙව. තථාහි ඉමෙ සත්තා බුද්ධුපපාදෙසු අච්ඡරියාවිනේයසගුණවිභුතිවිත්ථං බුද්ධිතං ආනුභාවං පස්සන්තා වතුපපමාණිකස්ස ලොකස්ස සබ්බද්ධි පතාදවහතො සන්තිරි සද්ධිං පටිලභන්ති. තථා සද්ධිමග්ගවණෙන, සාවකානං සම්මාපටිපත්තදස්සනෙන, කද්ධි මහාබොධිසත්තානං සම්මා සමේධාධිසා විත්තාහිතීභාරදස්සනෙන, තෙසං සන්තිකෙ ඔවාදනුසාසන පටිලාභෙනව සද්ධිමෙව සද්ධිං පටිලභන්ති. තෙ තත්ත පටිලද්ධිසද්ධිං යදිපි සංසාර නිබ්බානෙනව ආදීනමෙව ආනිසංසෙව පස්සන්ති මහාරජකම්භාස පන යොගකෙමං අනභිසමතුනන්තා අනතරන්තරා විචවුද්ධිස්සයං කුසලභිජ්. අතතතො සන්තානෙන රොපෙනති යෙව සපුරිසුපතිස්සය බහුකාරභාවිතො.

කෙතනාහ :-

“යදිමස්ස ලොකනාථස්ස විරජකිස්සාම සාසනං,
අනාගතමහි අද්ධානෙ හෙස්සාම සමමුඛා ඉමං.

සථා මනුස්සා නදිං තරන්තා පටිතිස්ථං විරජකිස්ස,
හෙට්ඨා තිස්ථං ගහෙත්වාන උත්තරන්ති මහානදිං.

එවමෙව මයං සබ්බෙ යදිමුක්ඛාමිමං ජිනං,
අනාගතමහි අද්ධානෙ හෙස්සාම සමමුඛා ඉමං” නති.

එවං විවචං උද්දිස්ස උපපාදිතකුසලවිතතං සතසහස්සාධිකවතු
රසමිඛිස්සකාලනන්තරං විමොක්ඛාධිගමස්ස උපතියස්සො නහොතිති න
සක්කා වතතුං පගෙව පඤ්ඤාචාරොදන අධිකාරං කත්වා පවතතිතං.
එවං දුට්ඨාපපතො අභ්‍යාසාවකා, මහාසාවකා, පකතිසාවකාති තිවිධා.
තෙසු ආයස්මා අඤ්ඤානුසන්ධිඤ්ඤා, විපෙසා, හද්දිස්සා, මහා
නාමො, අසාපි, නාලසො, සසො, විමලො, සුඛාසු, පුණ්ණජි,¹⁰
භවමපති, උරුපෙලකස්සපො, නදිකස්සපො, ගසානස්සපො,
සාපිපුත්තො, මහාමොග්ගලලානො, මහාකස්සපො, මහාකවචා
යනො, මහාසොධිසිනො, මහාකප්පිනො,²⁰ මහාචුප්පො, අනු
රුපො, කඛ්ඛාසෙවනො, ආනිසෙය්‍ය, නිසෙය්‍ය, සභු, නිසෙය්‍ය,
කිම්බිලො, හද්දිස්සා, රාහුලො,³⁰ සිට්ඨි, උපාලි, දසෙඛො, උප
සෙය්‍යො, ඛදිරවතිසෙවනො, පුණ්ණො මහානාපිපුත්තො, පුණ්ණො
සුනාපරන්තකො, සොණො කුටිකණ්ණො, සොණො කොළිවිසො,
රාසො,⁴⁰ සුභුති, අභිගුලිමාලො, වක්කලි, කාඨදසි, මහාඋදසි, පිලිඤ
චෙය්‍යා,¹ සොභිසො, කුමාරකස්සපො, රච්චපාලො, වඩ්ඪිසො,⁵⁰
සභිසො, සෙසලො, උපවාණො, මෙඝිසො, සාගතො, නාභිසො,
ලකුණ්ඩකහද්දිසො, පිණ්ඩාලකාරවාසො, මහාපඤ්ඤා, චුළ
පඤ්ඤො,⁶⁰ බසකුලො, කොණ්ඩබාසො,² දරුචිචිසො, යිසොණි,
අජිසො, තිස්සමෙත්තසො, පුණ්ණකො, මෙත්තගු, ඛොසකො,
උපසිචො,⁷⁰ හසෙය්‍ය, හෙමසො, ගොසෙය්‍යො, කිසෙය්‍ය, වතු
කණ්ණි, හදාචුපො, උදෙය්‍ය, සොසාලො, මොහරාජො, පිඬ්ඪිසොති⁸⁰
එතෙ අසිති මහාසාවකා නාම. කසො පන තෙ එව ථෙරා මහාසාව
කාති වුවවන්ති? ආහිනිහාරස්ස මහත්තභාවතො, තථාහි චෙ අභ්‍ය
සාවකා පි මහාසාවකෙසු අනෙතාගධා. තෙ හි සාවකපාරමිඤ්ඤස්ස මත්
කප්පතතිසා සාවකෙසු අභ්‍යධම්මාධිගමෙන අභ්‍යධ්මානෙ සිතා පි අහි
නිහාරමහත්තභාවකාමෙඤ්ඤෙන මහාසාවකාති පි වුවවන්ති. ඉතරෙ පන
පකතිසාවකෙහි සාතිසමමාහිනිහාරි. තථාහි තෙ පදමුත්තරස්ස
භගවතො කාලෙ කතපඤ්ඤානා, තතො එව සාතිසයං අහිඤ්ඤා සමා
පතතිසු වසිතො පතිනතපටිසම්ඤ්ච. කාමං සබ්බපි අරහතෙතො සීල
විසුද්ධිආදිතෙ සමාපදෙත්වා චතුසු සතිපට්ඨානෙසු පටිට්ඨිතවිතතා සහස්ස

¹⁰ බුද්ධිමං සුමෙධකරං. 1. පිලිඤ්චෙය්‍යා, සි. 2. කුණ්ඩාසො, සි.

බොජ්ඣංග ධර්මාදි භාවෙනා, මග්ගපටිපාටියා අනවසේසකො කිලෙසෙ
බෙපෙනා, අග්ගඵලෙ පතිට්ඨිතනාති. තථා පි යථා සද්ධා විමුක්තකො
දිට්ඨිපපත්තස්ස පඤ්ඤා විමුක්තකො ච උභයතාභාග විමුක්තස්ස පුබ්බභාග
භාවනාවිසේසො අද්ධා ඉච්ඡිතො විසේසො. එවං අභිනිභාර මහත්තතා
පුබ්බසොග මහත්තතාති අත්තසන්නානෙ සාතිසයගුණ විසේසස්ස නිප්පාදි
තත්තා සිලාදිගුණෙහි මහත්තා සාවකාති මහාසාවකා. තෙසු සෙ ච පන
තෙ බොධිපක්ඛියධම්මෙසු පාමොක්ඛභාවෙන ධුරභුතානං සම්මාදිට්ඨි
සම්මාසමාධිනං සාතිසයකිච්චානාරභාවනිප්පත්තියා කාරණභුතාය තජ්ජා
භිනිභාරාතිනිගතාය සක්කච්චං නිරන්තරං විරක්කාලං සමාහිතාය සම්මා
පටිපත්තියා යථාක්කමං පඤ්ඤාය සමාධිසම්ඤ්ච උක්කංසපාරම්පිපත්තියා
සවිසේසං සබ්බගුණෙහි අග්ගභාවෙ සීතා, තෙ **සාමිපුත්තමොග්ගලො
නිසේඨරා** සතිපි මහාසාවකතෙත සාවකපාරමියා මන්තෙ සබ්බ සාවකානං
අග්ගභාවෙ සීතත්තා අභිනිභාර මහත්තභාවතො පුබ්බසොග මහත්තභාව
තොව අග්ගසාවකා ඉවෙච්ච වුච්චන්ති. සෙ පන අරියසාවකා අග්ගසාවකා
විස ච මහාසාවකාවිස ච න පරිමිතාච, අඵඨො අනෙකසත්තා අනෙකසහස්සා
තෙ පකතිසාවකා. ඉධ පාළියං ආරුලුතා පන පරිමිතාච ගාථාවසෙන
පරිග්ගතිතත්තා. තථාපි මහාසාවකෙසු පි කෙචි ඉධ පාළියං නාරුලුතා.

එවං නිවිධා පි තෙ අනිමිත්ත විමොක්ඛාදි හෙදතො නිවිධා. විමොක්ඛ
සමධිනවවසෙන පි නිවිධා. තසොති ඉමෙ විමොක්ඛා පුඤ්ඤතො විමොක්ඛො,
අනිමිත්තො විමොක්ඛො, අප්පණ්ණිකො විමොක්ඛොති. තොව විමොක්ඛා
පුඤ්ඤතාදීහි අනිව්චානුපස්සනාදීහි තීහි අනුපස්සනාති අධිගන්තබ්බා,
ආදිතො හි අනිව්චාදීසු සෙන කෙන පි ආකාරෙන විපස්සනාතිනිවෙසො
හොති. යද්ද පන වුට්ඨානගාමිනියා විපස්සනාය අනිව්චාකාරතො
සබ්බාරෙ සමමසන්නියා මග්ගවුට්ඨානං හොති තද්ද විපස්සනා සතිපි
රාගනිමිත්තාදීනං සමුග්ගාවතෙ සබ්බාරනිමිත්තං පන සා නවිස්සජෙජ්
නීහි නිප්පරියාසෙන අනිමිත්තනාමං අලභමානා අත්තතො මග්ගස්ස
අනිමිත්තනාමං ද්වං නසකෙකානීති කිඤ්චාපි අතිධම්මෙ අනිමිත්ත
විමොක්ඛො නලභාවො සුත්තතෙන පන රාගාදිනිමිත්තානං සමුග්ගා
වෙන ලබන්ති:-

අනිමිත්තඤ්ච භාවෙහි මානානුසයමුජ්ජහ,
තතො මානාහිසමයා උපසන්නො චිරස්සසීති²

ආදිනා හි විපස්සනාය අනිමිත්ත විමොක්ඛභාවො, අනුත්තරස්ස අනි
මිත්ත විමොක්ඛභාවො වුත්තො. යද්ද වුට්ඨානගාමිනියා විපස්සනාය
දුක්ඛිතො සබ්බාරෙ සමමසන්නියා මග්ගවුට්ඨානං හොති තද්ද විපස්සනා
රාගපණ්ණිකාදීනං සමුග්ගාවතෙන අප්පණ්ණික විමොක්ඛො නාම හොති³ හි
තදනන්තරො මග්ගො අප්පණ්ණික විමොක්ඛො. යද්ද පන වුට්ඨානගාමි
නියා විපස්සනාය අනත්තාකාරෙන සමමසන්නියා මග්ගවුට්ඨානං හොති

තද විපක්ෂනා අනන්තදිවියා සමුක්කාවනෙන සුඤ්ඤතනාමං ලභති'ති සුඤ්ඤතවිමොක්ඛා නාම භොති'ති තදනන්තරෙ මග්ගො සුඤ්ඤත විමොක්ඛා නාම භොති. ඉමෙසු අග්ගමග්ගභූතෙසු තිසු විමොක්ඛෙසු ඉමොං ථෙරානං කෙවි අතිමිත්තවිමොක්ඛන මුත්තා, කෙවි අපථඤ්ඤිතිවිමොක්ඛන, කෙවි ඤ්ඤතවිමොක්ඛන, තෙන වුත්තං: "අතිමිත්ත විමොක්ඛාදිහෙදනො තිවිධා විමොක්ඛාමධිගමෙනපි තිවිධා"ති පටිපද, විභාගෙන චතුර්විධා වතස්සො හි පටිපද, දුක්ඛපටිපද, දකුණිඤ්ඤ, දුක්ඛපටිපද, ඛිප්පාභිඤ්ඤ, සුඛපටිපද, දකුණිඤ්ඤ, සුඛපටිපද, ඛිප්පා භිඤ්ඤ. තත්ථ රූපමුඛාදීසු විපක්ෂනාහිතිවෙසෙසු යො රූපමුඛෙන විපක්ෂනං අභිතිවිසිත්වා චතාරිමභාග්ගාති පරිග්ගහෙත්වා උපදරූපං පරිග්ගණ්හාති, අරූපං පරිග්ගණ්හාති, රූපාරූපං පන පරිග්ගණ්හනෙනා දුක්ඛන කසිරෙන කිලමනෙනා පරිග්ගහෙත්වා සකෙකාති තස්ස දුක්ඛ පටිපද නාම භොති. පරිග්ගහිතරූපාරූපස්ස පන විපක්ෂනාපරිවෘසෙ මග්ගපාතුභාවදකිනාය දකුණිඤ්ඤ නාම භොති. යොපි රූපාරූපං පරිග්ගහෙත්වා නාමරූපං වචන්තෙත්වා දුක්ඛන කසිරෙන කිලමනෙනා වචන්තෙති වචන්තෙති නාමරූපෙ විපක්ෂනාපරිවෘසං වසනෙනා විරෙන මග්ගං උපපාදෙත්වා සකෙකාති තස්සපි දුක්ඛපටිපද දකුණිඤ්ඤ නාම භොති. අපරො නාමරූපමපි වචන්තෙත්වා පච්චයෙ පරිග්ගහනෙනා දුක්ඛන කසිරෙන කිලමනෙනා පරිග්ගණ්හාති පච්චයෙ ච පරිග්ගහෙත්වා විපක්ෂනාපරිවෘසං වසනෙනා විරෙන මග්ගං උපපාදෙති එවමපි දුක්ඛපටිපද දකුණිඤ්ඤ නාම භොති. අපරෙ පච්චයෙපි පරිග්ගහෙත්වා ලක්ඛණාති පටිවිජ්ඣනෙනා දුක්ඛන කසිරෙන කිලමනෙනා පටිවිජ්ඣති පටිවිභිලක්ඛණෙව විපක්ෂනාපරිවෘසං වසනෙනා විරෙන මග්ගං උපපාදෙති එවමපි දුක්ඛපටිපද දකුණිඤ්ඤ නාම භොති. අපරෙ ලක්ඛණාතිපි පටිවිජ්ඣනා විපක්ෂනාඤ්ඤෙ තිකෙක සුරෙ පසනෙන වහනෙන උපපනනවිපක්ෂනාතිකානං පරිසාදියමානො දුක්ඛන කසිරෙන කිලමනෙනා පරිසාදියති නිකන්තිඤ්ඤ පරිසාදියනා විපක්ෂනාපරිවෘසං වසනෙනා විරෙන මග්ගං උපපාදෙති එවමපි දුක්ඛ පටිපද දකුණිඤ්ඤ නාම භොති. යථාචුත්තාසු යෙව පටිපදසු මග්ග පාතුභාවස්ස ඛිප්පානාග දුක්ඛපටිපද ඛිප්පාභිඤ්ඤ, තාසං පන පටිපදනං අකිච්ඡිද්ධියා මග්ගපාතුභාවස්ස දකිනාය ඛිප්පානායව යථාක්කමං සුඛ පටිපද දකුණිඤ්ඤ, සුඛපටිපද ඛිප්පාභිඤ්ඤ ච වෙදිතඛිධා. ඉමාසං චතස්සනනං පටිපදනං වසෙන අග්ගමග්ගප්පන්තියා ථෙරානං චතුර්විධතා වෙදිතඛිධා. තති පටිපදති විතා අරියමග්ගාධිගමො අඤ්ඤි තථාහි අභිධායමෙ "සමමිං සමයෙ ලොකුත්තරං කිංනං භාවෙති නිය්සානිකං අපච්චායමිං -පෙ- දුක්ඛපටිපදං දකුණිඤ්ඤ"නති ආදිනං පටිපදය සද්ධියෙව අරියමග්ගො විභවෙනා, තෙන වුත්තං: "පටිපදවිභාගෙන චතුර්විධා"ති. ඉද්දියාධිකවිභාගෙන පඤ්චවිධා. සතිපි තෙසං සච්චාහි සමොධායාමසඤ්ඤ එකවෙව ථෙරා සද්ධුත්තරා සෙය්සථාපි ථෙරො චග්ගාදි, එකවෙව විරුද්ධත්තරා සෙය්සථාපි ථෙරො සොපඤ්ඤ

සොළිවිසො, එකවෙට සතුන්තරා සෙය්පාපි ථෙරො, සාගනො, එකවෙට සමාධුත්තරා සෙය්පාපි ථෙරො, පුලිපනනො, එකවෙට පඤ්ඤත්තරා සෙය්පාපි ථෙරො, ආනිසො, තථාහි සො ගතිමන්ත තාය අන්තොසලාදිවන්තතායට පසංසිතො. අයඤ්ච විභාගො පුබ්බ භාගෙ ලබ්බමානවිසෙසවසෙන වුත්තො. අග්ගමග්ගකම්මෙ පන සෙසානමපි ඉන්ද්‍රියානං එකසභාවා ඉවජිතාති. තථා පාරමිප්පත්තා, පටිසම්භිද්ධත්තා, ඡලිභිඤ්ඤා, තෙවිජ්ජා, සුක්ඛවිපස්සකාති පඤ්චවිධා. සාවකෙසු හි එකවෙට සාවකපාරමියා මන්තප්පත්තා යථා තං ආයසමා සාධිපුත්තො ආයසමා ච මිභාමොග්ගලාපො. එකවෙට අන්තරිකාමිකා, ධම්මපටිසම්භිද්ධා, නිරුත්තරිකාමිකා, පටිභානපටිසම්භිද්ධා ඉමාසං චතුත්තං පටිසම්භිද්ධං වසෙන පටිසම්භිද්ධත්තං. එකවෙට ඉද්ධිවිධ ඤ්ඤාදීනං අභිඤ්ඤානං වසෙන ඡලිභිඤ්ඤා. එකවෙට පුබ්බෙතිවාස ඤ්ඤාදීනං තිස්සන්තං විජ්ජානං වසෙන තෙවිජ්ජා. යෙ පන බණ්ණික සමාධිමත්තො ධුතා විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අධිගතඅග්ගමග්ගා තෙ ආදිතො අන්තරන්තරාව සමාධිජෙන ඤානබ්බන්ත විපස්සනාබ්බන්තර පටිසංඝාතානං අභාවා සුක්ඛා විපස්සනා එතෙසන්ති සුක්ඛවිපස්සකා නාම. අයඤ්ච විභාගො සාවකානං සාධාරණභාවං උපපටිකම්මානං වුත්තො. ඉධ පාලියං ආගතා නත්ථෙට සුක්ඛවිපස්සකා. තෙනෙවාහ:-

“පටිසම්භිද්ධ වහස්සො විමොක්ඛාපිච අට්ඨිමෙ,
ඡලිභිඤ්ඤා සච්ඡන්තා කතං බුද්ධියා සාසනා” නති—ආදි.

එට. පාරමිප්පත්තාදිවසෙන පඤ්චවිධා. අනිමිත්තාදිවසෙන ඡබ්බිධා අනිමිත්තවිමුත්තොතිආදයො සද්ධාධුරො, පඤ්ඤාධුරොතිද්විධා. තථා අප්පණ්ණිතිවිමුත්තො, පඤ්ඤාවිමුත්තොති. එට. අනිමිත්තවිමුත්තා දිවසෙන ච පටිසංසවිමුත්තාහෙදෙන සත්තවිධා. චතුසුති අරුප සමාපත්තිසු එකමෙකං පාදකං කත්වා විපස්සනං අරහත්වා අරහත්තං පත්තා චත්තාරො නිරොධතො වුට්ඨාය අරහත්තං පත්තොවාති පඤ්ච, උභතොභාගවිමුත්තා සද්ධාධුරපඤ්ඤාධුරවසෙන වෙ පඤ්ඤාවිමුත්තොති එට. විමුත්තාහෙදෙන සත්තවිධා. ධුරපටිපද්ධ විභාගෙන අට්ඨිවිධා. යොති දුක්ඛපටිපද්ධය දක්ඛාභිඤ්ඤාය නියතාති සො සද්ධාධුරපඤ්ඤාධුරවසෙන ද්විධො තථා සෙසපටිපද්ධසුපිති. එට. ධුරපටිපද්ධවිභාගෙන අට්ඨිවිධා. විමුත්තාහෙදෙන නවවිධා. පඤ්ච උභතොභාගවිමුත්තො, වෙ පඤ්ඤාවිමුත්තො, පඤ්ඤාවිමුත්තං වෙතොවිමුත්තංයඤ්ච පාරමිප්පත්තා වෙ අග්ග සාවකාවාති එට. නවවිධා. විමුත්තවිසෙසෙනව දසවිධා චතුසු අරුපා චවරජ්ඣානෙසු එකමෙකං පාදකං කත්වා අරහත්තං පත්තා චත්තාරෙ, සුක්ඛවිපස්සකොති පඤ්ච පඤ්ඤාවිමුත්තො. යථා වුත්තාව උභතොභාග විමුත්තොවාති එට. විමුත්තාහෙදෙන දසවිධා තෙ යථාවුත්තෙන ධුර භෙදෙන හිජ්ජමානා විසති භොන්ති. පටිපද්ධෙදෙන හිජ්ජමානා චත්තාරුප භොන්ති. පුනපටිපද්ධෙදෙන ධුරභෙදෙනව හිජ්ජමානා අසිති භොන්ති. අථ තෙ සුඤ්ඤානවිමුත්තාදිවිභාගෙන හිජ්ජමානා

වතනාලීසාධිකවෙසනං ගොතති. පුන ඉන්ද්‍රියාධිකවිභාගෙන හිජ්ජ මානා විසතුතතරං සහස්සං ගොතතිති එවං අතතනො ගුණවසෙන අනෙකභෙදවිභවෙනපු මග්ගවිභිල්ලවෙදිපු අරියසාවකෙපු යෙ අතතනො පටිපත්තිපවත්තිආදිකෙව විභාවෙනති. යෙ “ඡන්තා මෙ කුටිකා”ති ආදිකා ගාථා උද්‍යාදවසෙන අභාසිංසු තෙව ඉධ ගාථාමුඛෙන සඛගහං ආරුලිතා තෙනාහ:- “සිහනාදං නදනනානං-පෙ-පුසිත්වා අවමුතං පද”නති.² එවමෙත් පකිණ්ණකකථා වෙදිතබ්බා.

වඩනීසසේරගාථාවණ්ණනා

ති ටසි තා.

සතතනිති පානවණ්ණනා

ස ම තතා.

බදරනිත්මගාවිහාරවාසිනා ආවජ්ජබ්බමපාලසේරෙන නතා
පේරගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිනා.

සංවණ්ණිකපදානං අකාරාදානුකක්මණිකා.

INDEX.

පිට්ඨකයානි.	පිට්ඨකයානි.
අකතඤ්ඤානාය දුකෙකි වරං--	අජ්ඣානනං සුසමාහිතං 178
සංසරිතං තයා කතෙ 168	අඤ්ඤාථා භාවං 74
අකාලිකං 47	අඤ්ඤාථා දානි දිස්සති 77
අකිට්ඨානි 79	අඤ්ඤාථා 77
අකුණො භයං 203	අඤ්ඤාමඤ්ඤාභි භණ්ඩර 79
අකුතකො 204	අඤ්ඤාමඤ්ඤාමගාරවා 85
අභිලෝ 205	අඤ්ඤාස්ස 115
අගච්ඡං 164	අඤ්ඤානමානිනො ධම්මෙ--
අගමං 64	ගමනීර තීරගොචර 85
අගරු ධම්මෙ 85	අඤ්ඤා ධම්මා 73
අගාරවොච කාසාචෙ 87	අඤ්ඤාංවාපන කීඤ්ඤිනං 68
අගාරපු 117	අඤ්ඤානකම්මා 87
අග්ගති 70	අච්ඡිපදකතා 33
අග්ගවාදිනො 171	අච්ඡිඛිතිකං 90
අග්ගං 209	අච්ඡිසම්මිතිකා සචිතකකා 204
අග්ගාලොච 211	අච්ඡිනොඤ්ඤා 59
අග්ගිකකිකංච පකම්මා 179	අච්ඡිකම්මාලකුට්ඨිකෙ 178
අභිභූ ලිපෙත්ථිජ්ජත්ථ 151	අච්ඡි තච්චන ඔනද්ධං 33
අච්ඡිතියා 88	අඤ්ඤා ඵලං 10
අච්චගාවත 214	අතාරි ජාති මරණං අසෙසං 214
අච්චජ්ජි තණ්හං ඉධ නාමරූපෙ--	අච්චච්ඡිති 79
(තිභගවා)තණ්හාය සොනං--	අච්ඡිකතතා භයා සමෙකි 14
දීඝරතතානුසයිතං 214	අච්චුලෝ 46
අච්චජ්ජං වත 154	අච්චඤ්ඤාති 131
අජලෝ ජලසමානො 121	අච්චිජ්ඣා 209
අජපඤ්ච්ඡං 87	අච්ඡිකතමමද්දං 209
අජජලකං 86	අච්චරොචසි 210
අජ්ජාපිතෙ ආවුසො සා දිට්ඨි	අච්චිතගත සඤ්ඤානො 133
සා නෙ දිට්ඨි පුරෙ අනු 185	අතතදනනං 9
අජ්ජාහං 64	අතතනො කිට්ඨකාරිස්ස 20
අජ්ඣානනං මෙ සමුට්ඨාය 27	අතතානමපි නපස්සති 153
අජ්ඣානනසමනො 168	අනෙතා වඛ්ඤ්ඤානො ආසි 26
අජ්ඣානනරතො 112	අච්චද්දසාම 210

පිට්ඨකයානි.		පිට්ඨකයානි.	
අථ නිබ්බන්දනි දුකෙව	5	අනිසංසාරං සංඛාරාදිසං 171	
අථදාමානායා	77	අනිමිත්තකඤ්චි භාවෙති 205	
අථසංඛිසිතා	203	අනිසංසාරං විඤ්ඤානාදිසං 203	
අථො	164	අනුගිද්ධා	151
අථවිනායායානුගා	77	අනුජානො තථාගතං 45	
අථකෙඤ්චාපපරිකාමිති	131	අනුසන්තා	44
අථකෙඤ්චා	131	අනුසාරං	20,132
අථපථියං	163	අනුසාරෙ ඡේත්වං 54	
අථසංසාරං විඤ්ඤාපථි	10	අනුපදනො	54
අථොපසංකිතා	88	අනුපකම්භං	81
අථො සිද්ධි සංයුතං	22	අනුයුතො	114
අථො රිඤ්චි යො සුඛාවතො	151	අනුසාරෙය්	115
අදුකෙඤ්චා අසකෙඤ්චා අසං-		අනුගිහ	132
දුකෙඤ්චා මති තාදිනං	64	අනුගොනා	172
අදුකෙඤ්චා	29	අනුලොමපටිලොමං	181
අදුකෙඤ්චා	70	අනුගාමිති	181
අදුකෙඤ්චා	162	අනුජානං	214
අධිමුච්ඡිකො	20,181	අනුපරිසෙති	209
අධිමුඤ්චා	46	අනුසිකෙව	209
අථො	169	අනුගොති	205
අථො ගමං	181	අනෙකාකාරසම්පන්නං	210
අථො නො උදපජ්ජති	210	අනෙජො	72
අථො වතො	169	අනෙජොසත්ති මාරාධා	72
අනන්තකෙය්සමෙතං	153	අනෙකාකාරසම්පන්නං	179
අනන්තං	166	අනොමපඤ්ඤා	213
අනප්පමෙය්සං	155	අනොමපඤ්ඤා	211
අනෙකො භුඤ්ජාමි භොජනං	37	අනාභාගෙ	73
අනාගතදායං	89	අනිකාරං ව බාගති	132
අනාදරං	89	අනිකාසි	60
අනාදරෙ	114	අනිකානා	79
අනාකිණ්ණො	152	අපච්චි	183
අනාදීනවදසාපි	20	අපඤ්ඤං	37
අනාසවොම ගොති	71	අපාමුකා	80
අනාභාගෙ	10	අපානුදී	29
අනිච්චා	5	අපරං	28
අනිකාසාපො	88	අපි ආමුසො ජානාසි	185
අනිච්චො සංඛාරං විපස්සං	162	අපාමනාසං සිකිකො	209
අනිච්චං	166	අපාමිකුලාති	20
අනිච්චො	169	අපාමනො විවකිකො	22

පිටස් ඔකානි.		පිටස් ඔකානි.	
අපාමනනසා	47	අමිතෙ ව ධවෙම	164
අපාමනනසා සිකඛිතො	209	අමුබරා	77
අපාමාදං රකඛති	64	අසාමා සොකපරිද්දවා	26
අපාමනෙතා හි	65	අයමිං පඨවිමණ්ඩල	4
අපාමාදඤ්ච බෙමනො	90	අබ්‍යාසෙකා	77
අපානනවානසො	133	අබ්‍යාසිතනාති	37
අපායුතො	114	අරතීං	203
අපායුතායං	130	අරියධම්මං	213
අපාසි	117	අරියසම්මානි	211
අපාං	77	අරුකායං	32
අපාඤ්ඤි	36	අරුප !	167
අපිභාලු	204	අමුචි	29
අපිට්ඨනං සපුරිසෙති- වණ්ණේතා	168	අලතකකතනා	33
අප්‍රසිතං	81	අලං	33,112,152
අම්බිලං	20	අලං	112
අමෙධ ආමලකානිව	80	අවණො	27
අභණ්ණී	88	අවසෙ	12
අභිජ්ඣාව විගෙසාව විතනං- මසුපභඤ්ඤති	41	අවිඝාතවා	71
අභිජ්ජපපපදරණං	26	අවිදදුසු යථ සිතා පුඤ්ජනා	166
අභිඤ්ඤාපාරම්පනෙතා	211	අවිජරාධපසංසිතං	63
අභිඤ්ඤායං	45	අවිනිංසා	9
අභිනිබ්බුතනෙතා	211	අවිජ්ජා	168
අභිපසාදෙති මනං	181	අවිතතණො	36
අභිපථයං	36	අවුපසනනා අජ්ඣාතනං	79
අභිභුය්‍ය	208	අසනතුට්ඨං	71
අභිරතො	114	අසභො	27
අභිවුට්ඨං	152	අසභාව	115
අභිසාපමාගතො	167	අසලලීනන	72
අභුතියං	112	අසංයතා	87
අභ්‍යන්තරපසායං	27	අසංසං	172
අභ්‍යන්ත සභායසා	132	අසාරතො	169
අභ්‍යන්තදිනා සිඛිති	152	අසිතසා	182
අමතා	208	අසි	43
අමතං	90	අසිතං	208
අමතං පදං	166	අසිං	60,163
අමතසා පනතියා	164	අසුභාය	203
අමමො	163	අසෙයො සෙයසමානං බාලො- මඤ්ඤති අතනානං	153
අමිතෙ	164	අසෙයං	204,205,213

පිට්ඨකයානි.		පිට්ඨකයානි.	
අසසාසරනො	10	ආසං මාකාසි භික්ඛුසු	190
අසසුතාවෙනො	86	ආසි	88
අභජ්ජාසං මාරසං	65	ඉ	
අභං තං විර	212	ඉණ්චොට ව දළිද්දකො-	
අභං සෙසෙසානි මඤ්ඤානි	153	නිසිං ආරාධයිනො	165
අභාරිගරජමනනිකෙ	28	ඉච්චට	60
අභිතාය	19	ඉති මෙ අරහතො සුතං	9
අභිරිකා	81	ඉති වුත්තං මහෙසිනා	15
අභිරිකතතාය	167	ඉති	71,190
අභිංසකොති මෙ නාමං-		ඉතො සත්ත	74
හිංසකසං පුරෙ සතො	64	ඉති දිසාන	151
අභු	19	ඉතිසු මං විත්ත පුරෙ නියුඤ්ජසි	166
අභො වතා නො අමරාති වාහු	36	ඉතිසු මං විත්ත තදනියුඤ්ජසි	168
අභො සන්ධානුකමපිතො	65	ඉත්ථි රූපෙ	21
ආ		ඉත්ථි සද්ද	21
ආකඛ්ඛන්තා බහුත්තරං	79	ඉත්ථි නකෙසු	22
ආජ්චහෙතු	168	ඉත්ථි සොතානි සබ්බානි	22
ආනාපි	25	ඉත්ථි භාවං	74
ආතුරං	32	ඉදං සෙසෙසා	79
ආදිච්චො ව විරොවසි	44	ඉදං චන්ද්‍රිකා	81
ආදිත්තාව ඝරා මුත්තො	14	ඉදං මත්තං	113
ආදිත්තතො	164	ඉදං මරණමෙව	116
ආරඤ්ඤිකො	56	ඉදං නිං ගවජ්ජි පුබ්බවිණ්ණං	168
ආරඤ්ඤිකා	178	ඉදං පුරෙවිත්තං	169
ආරද්ධිවිරියො	71	ඉත්ථි යානි	19,166
ආරද්ධිවිරියා	90	ඉත්ථි යානෙව සාරකං	19
ආරා	41	ඉත්ථි යානි ව ගොපයං	20
ආරාමො	182	ඉධිමජ්ඣිපාගතො	165
ආරමමණං තං බලයා-		ඉධිව	166
නිබ්බන්ධනාං ව ඵලමනි-		ඉධියා	71,116
දලනාය රජ්ජයා	171	ඉධිගුණං	73
ආලොපෙ	112	ඉධිබලෙහු පඤ්ඤො	152
ආලොපං තං අභුඤ්ජයං	151	ඉමෙ	71,164
ආවරණං	22	ඉරිමානං මුග්ගපථෙ	9
ආවසනතො	36	ඉරියා ආසි භික්ඛුනං	77
ආවසනති බහුං ජනං	78	ඉසිනො	16
ආවුධං	60	ඉසිසංඝිකනිකෙවිතො	29
ආසර්ජ	183	ඉසාරෙ බතනියා යථා	80
ආසවකබ්බෙ උසුකා	77	ඉසුකි	85
		ඉසිප්පයානමනි පථෙ වජ්ජනං	164

පිටුබැස.		පිටුබැස.	
ජ		උපෙති ගබ්බාඤ්ච පරඤ්ච- ලොකං සංසාරමාරුථ- පරමපරාය 87	
ජදිසො නිරසො ආසි	183	උපෙතො ජනසාසනෙ	37
උ		උපෙතො	88
උක්කණ්ණාමි සරිරෙන	15	උපෙතො භොති නාවදෙ	116
උග්ගනෙජං	163	උප්පනොනා මරණාභිභු	182
උච්ච	54	උප්පජ්ජස්ස නති නාගනෙ	85
උච්චාවචෙති	23	උභයෙන	116
උඤ්ඤාපතතාගතෙ රතො	56,178	උභයනතරෙන	113
උජ්ජ	43	උභතොමුඛං	170
උජ්ඣානස ඤාඤිතො	86	උඤ්ඤි ථරු තිට්ඨති	28
උපවිසාපෙනති පරිසං	80	උමමග්ගපථං	208
උතතමං	14	උමමග්ගනෙතෙව මයාපලොභසි	169
උතතමවණ්ණිතො	44	උමාපුපෙථන සමානා	152
උතති ධර්මපිණ්ඩො	151	උරගාණ්ඩ පිසාවිති	179
උතතරි දෙසසි	71	ඌ	
උදග්ගවිතතා	207	ඌනාව	36
උදරාවදෙහකං භුක්තා	79	ඌහුදරො	112
උදකාසනභොජනං	79	එ	
උද්ධතා	86	එකකස්ස	19
උද්ධතො	6,71	එකචාරි	167
උද්ධවමමෙකථනිකං-		එකතිසෙසු	117
සංයොජනවලාහකං	28	එකාකිසො	162
උතතලා	86	එකාසනිකො	56
උපබාවනති	202	එකෙ	81,152
උපඨි	54	එකො	70,112
උපඨිසු	203	එකොදිභාවිතෙ	74
උපසනොනා	205	එතමපි දිස්වා	37
උපරිට්ඨං	73	එතමාදීනවං ඤාත්වා	38
උපට්ඨිතා විවෙකාය සෙව-		එතස්ස	180
සද්ධිමමෙසසකා	78	එතං	70
උපනාති	85	එතාදිසං	133
උපමාය	117	එතාවපරමො සියා	182
උපසමෙන	182	එතෙ	73,154
උපසනොනා	205	එතෙසං අප්පවතතාය	29
උපාදානස්ස	214	එත්ථවෙකෙ	179
උපායෙති	23	එත්ථ විනොදය ජන්දමනෙජො	203
උපායෙන	80	එවඤ්ඤාතො ජනො ජඤ්ඤා-	
උපායෙය්	181	යථා ජානාමි තං අහං	179

පිටිබ්බිකානි.

පිටිබ්බිකානි.

එව්වෙකුට මං විහරනකං	203
එව්වෙට් අබ්බිරස! නිං	210
එව්වෙමන කථා	211
එව්වරුපෙ මහබ්බසෙ	12
එව්වමානිනතො දුක්ඛං	41
එවං සමමනනි සමිකපසා යද්- පඤ්ඤාය පසස්සති	4
එවං හග්ගජාතස්ස	28
එවං පජා	37
එවං සො වරති සතො	41
එවං අපචිනතො දුක්ඛං	41
එවං	81, 89 117
එවං සමෙව්ව වරනනි මුතකතා	203
එවං සබ්බසමසමනනං මුතං- දුක්ඛස්ස පාරග්ගං	209
එස භීයො පසිද්ධම් සුභාධිමමං- මහාරසං	4
එසමගෙහා විසුද්ධියා	5
එසති	70
එසධිමෙමා සනතතනො	206
එසා නාගස්ස සමපද්ද	10
ඔ	
ඔසපාසො	5
ඔසස්ස	209
ඔට්ඨපභවමගෙනන	153
ඔද්ධි	33
ඔද්ධිතමනසබ්බසෙසා	89
ඔධෙතනි	207
ඔරසං	214
ඔරං සමුද්දස්ස	36
ක	
කකුසකුකුට්ඨා මුහුමණං	183
කඛ්ඛං	46
කඛ්ඛතිකාලං	204
කච්චජ්ජතිකං ගෙහුපි	79
කච්චං	164
කණ්ණිකා	202
කණ්ණිදුක්ඛං නිගවජ්ජි	183
කණ්ණිතිජාතිකො	46

කථං	59
කද්දුහං	162
කද්දුහං වසෙ	163
කද්දුහං පට්ඨානිකො	163
කද්දු සබ්බසමනනං නිමිත්තං- නිබ්බර්ථකං	165
කද්දුනනි	36
කපං	212
කපායනො	213
කපිථං	80
කප්පියං	113
කප්පියො	214
කපිට සීහවමෙතන	153
කවමො	80
කවමං බහුකං නාසාරසෙ	152
කරෙය් රමමානොපි කිවමං- ධම්මජාතකං	22
කරෙරිමාලාවිතතා	152
කරොතො නෙ මිය්නෙ පාපං	190
කලහාභිරතාවයා	86
කලහාණ්ණිකො	7
කස්ස ධම්මං පටිච්ඡාමි	26
කා	
කානනෙ	172
කාමකාරියො	88
කාමසඤ්ඤා	133
කාමා	37
කාමෙහි නෙකවම රතං	9
කාමෙහි ලොකෙහි නහච්ඡිතිති	37
කාමෙ අදිත්තතො දිස්වා	86
කාවෙය් රමතො	210
කායමච්ඡේරගරුතො	132
කායං ඉමං	163
කායෙ අපෙකං ජග	166
කාරුණිකං මහාමුතං	172
කාරුණිකා	90
කාලපබ්බසමසමනාසො	7
කාලමෙකො නවෙන කොයෙත	164
කාලෙපස්සති	182
කායාවං කිං කපිස්සති	89

පිටස්ඛකානි.		පිටස්ඛකානි.	
කි		කො	
කිව්වාකිවෙව් යථා ගිහි	80	කොනුසෙනාපති	45
කිව්න්නා	87	කොපතොතාදමනොගබ්බං	26
කිඤ්ඤාපි පච්ඡිමො කාලො	81	කො මෙ බන්ධං වුඤ්ඤං ලොකො-	
කිඤ්ඤාපි තෙ-		සමෙබ්බාධං වෙදසිසානි	26
මයාවිහනවිරාසිතං	169	කොසාරකෙබ්බා	132
කිත්තිඤ්ඤා සුඛඤ්ඤා	205	කො සො පාරං ගතො ලොකො	25
කිමානුපුබ්බං	19	බ	
කිමිව මිලහසලලිතො	181	බණ්ණෙන නිමමිතො	182
කිලමති	153	බණ්ණං, වෙ මා උපවට්ඨා	117
කිලෙසවජ්ජු	79	බන්ධනියා	44
කිලෙසිසානනි	85	බන්ධනිවාද්‍යනං	෫3
කිං භද්දතොත කර්නිතා	16	බන්ධනානුප්පිකතො හොති	131
කිං මෙ සද්ධිවිහාරිනා	7	බන්ධෙ	166
කි		බන්ධෙ ආයතනානිව බාහුසො ව	210
කිට්ඨරියපා	163	බසගාමි	16
කිදිසො	182	බලපව්ජාභන්ධනිකො	56
කිලනති මසෙඤ්ඤ බාලෙති-		බඵලෙකාවිස සාරපිං	89
උමමතොතති වරකඛසා	78	බා	
කු		බාදනියානි	80
කුඤ්ජරාහිරුද්	152	බි	
කුඨ්ඨමුලං නිසාය	151	බිප්පං ගිරං ඵරස වග්ගවග්ගං	213
කුතො සමණ ඵාසුතා	132	බි	
කුලමති	165	බිණ්ණාසවො	130
කුසලා	71	බිණ්ණසංයොගං	181
කුසලානඤ්ඤා බම්බානං	78	බිසති	41
කුසලෙන	61	ච	
කුසිතා	87	චුද්	163
කුසිතො	113	චෙ	
කුහා	86	චෙත්තං	86
කු		භ	
කුට්ඨකඛි	80	භගනාවබ්බන්ධනා	152
කෙ		භහිං යමුතං සරසානි	164
කෙන ලොකසමිං කිං සියා	113, 114	භජං මත්තං කුසලඛිකු-	
කො		සග්ගහො	171
කොණ්ඩකඤ්ඤා	5	භජො	88
කොධනා	85	භණ්ණිකාව විභූසායං	80
කොධනොන	129	භණ්ණං	151
කොධපගතමනස්සද්ධිං	26	භනං	77
		භතෙ කල්‍යාණමිත්තමති	132
		භතිමනොතා	134

පිටිබ්බකානි.		පිටිබ්බකානි.	
ගන්ධං.	29	වකක්ඛමා.	72
ගන්ධිකො.	20	වකක්ඛ.	132
ගබ්බකාසෙ.	203	වකක්ඛ හි එතං පරමං තරුතං.	212
ගමභිතරපඤ්ඤා.	206	වතු බ්බපල්ලාසවසං අබ්බසීතං.	171
ගමභිතරා ගොවමරා සකො.	154	වතුරාසීතිසකස්සානි.	130
ගමභිතර පතිතස්ස මෙ එලං- පාණිඤ්ච දස්සසෙ.	27	වතුරඛතුළු තිණේ.	170
ගඤ්චොකක නතිනො දුකඛං.	38	වජ්ජෙ යථා දෙසිතපුණ්ණමාසියා.	167
ගරහනතා සකං ධජං.	87	වජ්ජෙ යථා විගතවල්ලාගතෙ- තසෙ.	210
ගභිතො සකමමුතා.	37	වසල්ලො.	6,87
ගා.		වරිස්සසි.	206
ගාථා.	88		
ගාමනෙතසු.	87	වා.	
ගාමෙ වා.	114	වාතුරනො.	44
ගාමණිලංච පරිණෙසි විතත මං.	171	වාරුදස්සනො.	43
ගි.		වි.	
ගිති.	10	විතතිකතං.	32
ගිරිබ්බජේ.	163	විතතස්සුපසමෙ රතං.	9
ගිරිගඤ්චෙ රුතං.	164	විතතගෙතු.	167
ගු.		විතතං භාවෙහි එකග්ගං-	
ගුණසීතා.	85	සුසමාහිතං.	205
ගුණවනො.	86	විතතං නෙසං සමකෙසං.	209
ගු.		විතතානුරකභිති.	171
ගුඵගස්සෙ.	179	විතෙනන තිතා තිරසෙ-	
ගුඵට්ඨානඤ්ච පාටුසො.	179	තිරාකතා.	166
ගො.		විතතිං කතොත.	79
ගොතම.	204	විත්ථුජදවිගභිමා.	165
ගොතමො.	155	විත්ථා.	37
ග.		විත්තා.	19
කතා.	41	විරරතතං.	29
කමමති.	213	විරරතතසමාහිතා.	204
කා.		විරරතතං වත.	25
කාසගාරනො.	73	විරරතතාය.	190
ක.		විරස්සං වත.	60
ව.	179	වි.	
වකකවතති.	44	විවරධාරණං.	89
වකකං අපපට්චතතියං.	45	වු.	
වකකානුවතතිනො.	117	වුතියා උපපතතියා.	116
වකක්ඛ ඤ්ඤාදි රුපෙසු- ගච්ඡන්තං අනිවාරයං- අනාදිතව දස්සාවි.	20	වුතුපපතං ජානාමි.	74

පිටිකිමකානි.		පිටිකිමකානි.	
මෙ		ඤ	
වෙතසා	209	ඤ්ඤා	211
වෙතොසමථං	114	ඨ	
වෙතොසමථමනුසුතතං	153	ඨපසිනා මහාමුනිං	154
වෙතොපරියාය	116	ඨා	
වො		ඨාගාමි	65
වොරො යථා	37	ඨි	
වි		ධිතා අසංභිතා	209
විඤ්ඤා විවිකිච්ඡං	212	ධිතො අහං අබ්‍රහ්මලිමාල සබ්බද්ධං	
විජ		සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩ	59
විජ්චිති	28	ධි	
වි		ධියහමානෙසු	152
විඤ්ඤානෙතානිවසානි	113	ධි	
විතා	203	නවොනදෙව්	179
විතො නරමන	114	නඤ්ඤා අපේක්‍ෂාසා නිවසිති	40
විහසු	204	නඤ්ඤා අනුචිතියනතු	63
වි		නඤ්ඤා නාපේක්‍ෂාසා නිවසිති	41
විතරුපානි සත්තො	38	නඤ්ඤා ජාදෙති	113
විතරුපං	86	නණ්ඩා	168
විතිසතං ගච්ඡති	180	නණ්ඩාකඛයවිමුතතිසො	185
විතු	212	නණ්ඩාධනුසමුච්ඡානං	26
විතං	213	නණ්ඩාලතං ඛනුචිධානුපතනතිං	163
වි		නතො	77,190
විතිතං	166	නතො ව තෙ විතනං	
විතිනුසෙති	163	පටියසාවො මයා	168
විමහපථං	181	නතො නිමිතතං	164
වි		නතො පිණ්ඩාය ගච්ඡති	181
විවිකානා	80	නතො සතන	74
විවිතානං පරිකඛාරො-		නථා	81
තෙසජ්ජෙතං පච්චයෙ	77	නථාගතං	190
විජො		නථා තු කසාමි සථාපි ඉසාසෙ	170
විජොතිමනො	212	නථා මච්චකරිසාමි නමෙ-	
කි		මහමපි දකඛසි	203
කිනානි	166	නථාපිධං	132
කිනෙ යුතො	165	නථාපමං විතනමිදං කරොසි	167
කිසති	56,70,116	නථාපමං	131
කිසනො	65	නථාපමං මඤ්ඤා	212
කිසිනො	19	නථා	16,152
කිසි	10	නථා කා පරිදෙවනා	15
		නථා මෙ නිරතො මනො	203

පිටිබ්බකානි.

තදා	87
තදාකාසයමං විහතං	179
තදුපාගමං	65
තපපරායණං	77
තමානු හිකුමං	112
තමෙව පියවාවං භාසෙය්‍ය	206
තමෙව වාවං භාසෙය්‍ය	206
තමොව	212
තයා සුදනෙතන අවට්ඨිතෙනති	171
තයා කතං	211
තව කායසමිං	43
තවෙව හෙතු	168
තසමා	37,209
තසමා හි පඤ්ඤාව ධනෙන- තෙතො යාය ඔසානමිධාසි-	
ගව්ජති	37
තසමිඤ්ච අමතෙ අකබාතෙ	209
තස්ස	10,16,37,71
තස්ස තෙ	12
තස්ස ච ධ්ව්නති වෙදනා-	
අනෙකා රූපසමභවා	40
තස්ස සතෙකා වියාකාසි	184
තස්සාහං ධම්මපඤ්ඤාය	72
තහිං ගුහාගෙහතො රමිස්සසි	170
තං	131,162,170,179,207,212
තංජහ	166
තං තථා දෙවකායෙහි	154
තං දුති මං පබ්බජිතං සමානං	165
තං දෙවදෙවං චජුමි	214
තං නපස්සාමි තෙකිච්ඡං	27
තං පස්ස	27,32
තං පස්සථ	208
තං මූලං මුඛමට්ඨියස්ස	131
තං මෙ අමොඝං සවණං	116
තං මෙ ඉදං තංනු කදහවිස්සති	162
තං මෙ මුද්‍රිගෙහිති තුලසනතිහං	170
තං මෙ සුගුහතං සතිසා සුභාජනං	171
තං ලතං	28
තං චචතං	16

පිටිබ්බකානි.

තා	
තාණං	36
තාණො	29
තාදිසං	115
තාදිසං කමමං	64
තාදිසං හිකුමාහති	181
තාදිං	153
තාදීනං මෙතනාවිහනානං	89
තාදීහි	163
ති	
තිණකට්ඨසමං ලොකං	15
තිණ්ණ	164
තිණ්ණණං	54
තිථං	29
තිඤ්ඤානං ධජං කෙවි	87
තිබ්බති කතමො	5,209
තිභවාහිතිස්සවො	155
තිස්සො ච විජ්ජා	166
තු	
තුච්ඡං ගව්ජති පොසිලො	181
තුච්ඡො හවෙය්‍යං	165
තුචං නොසථානම්නුහතරෙසි	212
තෙ	
තෙ අවිදුසු	172
තෙ කිලෙසා පච ධ්ව්නතා	78
තෙ විචරිකො	56
තෙ ජනං	63
තෙ තථා සිකතිතා බාලා	89
තෙ තථාගතං පනා	212
තෙ තං රමිස්සනති චනමති-	
කුසිසිතං	165
තෙතෙ ච අනුසිකතිතා	87
තෙ ථෙරා	78
තෙන තෙන	78
තෙන විදොධි පවෙධාමි	27
තෙ පබ්බජිතා සුගතස්ස සායනෙ	16
තෙ පුජ්ජා	87
තෙ මනුජෙ හජනතු	63
තෙලවුණ්ණං	79

පිට්ඨකොති.		පිට්ඨකොති	
තෙව්ඨරං	181	දිබ්බවකචු විසුජ්ඣි මෙ	74
තෙව්ඨරා මව්වුකාසිනො	208,209	දිවා	169
තෙව්ඨරා—		දිසා වහසො	169
වෙතොපරිය කොවිදො	209	දිසාපි	63
තෙසං	22	දිස්වා	171
ඃ		දී	
කිංඤ්ච පාණේසු අසඤ්ඤානොසි	59	දීඝරතතානුසයිනං	29
කිංචිත්තපරාහවිස්සසි	172	දීපිති ඛ්‍යාතොති—	
කිං බුද්ධො	54	පුරකඛතො වසං	166
කිං මුලකං	168	ඳ	
කි මෙව සන්තා	54	ඳුකඛතො	113
ඵ		ඳුකඛමද්දකඛි සලලතො	113
ඵදා	86	ඳුකඛස්සන්තකරො සියා	7
ඵභි	85	ඳුකඛස්ස පාරගං	210
ඵඨ		ඳුකඛා	5
ඵඨරෙති	89	ඳුකඛාවහං	163
ඵඨරො	118,209	ඳුකඛා ති කාමා කට්ඨකා මහබ්බසා	167
ද		ඳුකඛිතො	153
දණේඛනෙනෙ දමයන්ති	64	ඳුකඛි අඤ්ඤාණං	6
දන්තපොතං	80	ඳුකඛා	151
දන්තවණ්ණිකපාරුතා	87	ඳුකඛං	166
දබ්බො	204	දුට්ඨවිත්තා	89
දසදාතං	209	දුබ්බවනෙන චුත්තො	164
දහරො	61	දුබ්බලා තෙ හවිස්සන්ති	86
දලං	29	දුමමති	85
දලහබ්බලො	5	දුමමොධා	86
දලහමට්ඨාලකොට්ඨකෙ	56	දුමමොධිනො	64
දලහබ්බමදස්සි	211	දුමමොධො	88
දලහබ්බිනො	202	දුලලහං දස්සනං හොති—	
දලහපරකකමා	90	සමුද්ධානං	46
ද්		ඳ	
ද්‍යති	73	දුරකන්තනා	163
ද්‍යසිද්ධසඤ්ච	86	දුරඛගම	167
ද්‍යලෙමු මව්වුනො සෙනං	178	දෙ	
දී		දෙවත්තනං වා	168
දීට්ඨා මෙ තෙ සථා තථා	211	දෙවලොකෙ සිතො තදා	74
දීට්ඨිනතාති	79	දෙවා	154
දීට්ඨි ධම්මෙ සථා තථෙ	14	දෙවා පි තං නාමස්ස නති	9
දීට්ඨි ම ධම්මෙ	211	දෙසයන්තස්ස සුඤ්ඤාති	207
දීට්ඨි සුත්තෙ	203	දෙසෙසි මහමුත්තමං	29

පිටස්ඛිකාති		පිටස්ඛිකාති.	
දෙසො පෙට්ඨො හෙතිසි	16	බ්‍රහ්මාති	117
දෙවෙසසානාති හිකුක්ඛො	130	බ්‍රහ්මාම	178
විපද්‍රවතම	214	බොධං	213
බනන්තං	12	බොධි	71
බනං	36	න	171
බනං සනන්තිවයං	36	නට්ඨයමෙ	158
බතිකෙති පිට්ඨො	165	නකාමකායෙහි හොති-	
බමමගරුති	163	පුට්ඨස්සනානං	213
බමමතං	14	න කුලාති උපබ්බපේ මුති	151
බමමදසා	209	නගනතරෙ	170
බමමදසොති නමාහු තථ්භතං	205	න නණෙන පුරකබ්බො වරෙ	150
බමමං දෙසෙති හිකුක්ඛං	207	නගණාති භවං කිංකරි	15
බමමබරො	132	නගසා පසො	209
බමමපාති	27	නගා	152, 169
බමමරතො	132	නව කිංකරි විගෙය්‍යෙ	20
බමමරාජා අනුත්තරො	44	නව වගගතසා කුතිංකරි	204
බමමසමුප්පාදං	15	න ජාතු ජපෙ	170
බමමසාරමයං	29	න තං කිම්බනති මඤ්ඤිත්වා-	
බමමං අනුච්චිනතයං	132	අපපමනො විවකබ්බො	22
බමමං ඤාත්වා	41	න තං විඤ්ඤා පසංසනති	158
බමමා	71	න තාහං කසාමි යථා-	
බමමා නාපපිහ නති ම.	132	අතඤ්ඤො බිලාරහසාංව-	
බමමෙ	164	යථා සුමද්දිතං	170
බමමෙන වක්කං වනෙනමි	44	න තෙ ඉදං විතත යථා පුරුණකං	169
බාරසි	71	න තෙ කරසාං වචනං ඉදං හං	167
සිතිපාරං	169	න තෙ කාමගවෙසිනො	114
සිතිමනෙතා	134	න තෙන සුඤ්ඤිමජ්ඣගා	70
සිරස්සු පුරෙ දුග්ගකෙ	178	නත්ථි වෙතසිකං දුක්ඛං-	
සිරස්සු පුරං නවසොතසඤ්ඤා	170	අනපෙක්ඛසා ගාමණි	14
සිරො	182	නත්ථි දුති පුතාවසො-	
සිරාව	212	දෙවකායසමිං ජාලිති	73
සුතගුණෙ	154	නත්ථි මෙ	15
		නදති සුකරං තථා	81
		න දීක්ඛාසුං	36
		න තං හිංසාමි කිංකරිතං	64
		න තික්ඛමි	168
		නනු අහං විතත තසාමති-	
		යාමිතො	165

පිටස්ඛිකානි.		පිටස්ඛිකානි.	
නනු දුබ්බිසාසි මං පුනපුනං	168	නාඨිමුච්ඡනං	77
නපෙක්ඛනනි දිසා සබ්බා	132	නානා ජනසංඝසො	151
නප්පසාසෙය්‍යං	212	නානාරජ්ජන	27
නබ්බසිසානනි	163	නානාවාද	85
න මය්‍යතුසාසනි	165	නානුසුතතා	81
න මං වණ්ණෙසි	214	නාභිජානාම	154
නමසානතා	154	නාභිනාදුමි	7
නමසං අවරිං	211	නාසද	38
නමුණ්ණාමි	26	නාහං අලක්ඛ්‍යා	167
න මෙ තප්පච්චයා	16	නාහං අලං තුග්ගච්ඡෙ-	
න මෙ පාපං විපච්චති	190	නිවන්තිතුං	169
න මෙ භොති අහොසිං	15	නානු අසාසාසපසාසා-	
නසුජ්ජනනි	117	සිතවිතතසා නාදිනො	72
නරකෙ	60	නාහොසි	118
නරසා හි සුජාතසා	43	නි	
නරොචයෙ	151	නික්ඛන්තං චත මං සන්තං-	
නලජ්ජරෙ	81	අගාරස්මානගාරියං	202
නචමුක්ඛා පාට්‍රියසිත්තකානනො	170	නික්ඛමනිනො	155
නචසොතානි	179	නික්ඛිපා	16
නවිසාසෙ	117	නිග්ගණ්ණිසානනි	89
නචෙ අග්ගි චෙතසනි අහං-		නිග්ගතා	79
බාලං දහාමි	190	නිග්ගය්‍ය	213
නචෙති	133	නිග්ගය්‍ය වාදිං	115
න සමෙ මෙ	133	නිග්ගොධික්ඛපො	211
න සුඤ්ඤානනි	89	නිච්චං	90
න සො	88	නිධිනං ච	114
න සො රජ්ජනි රූපෙසු-		නිපකො	7,204
රූපං දිසා පටිසානො	41	නිපපඤ්චසා	114
න සො රජ්ජනි සද්දෙසු	41	නිබ්බනපො අවනපො සභික්ඛු	203
නහාරූපසිබ්බිතෙ	178	නිබ්බනගමනං මග්ගං	203
නභි ආග්‍රං කරොති සො	9	නිබ්බනං ත්‍රිත්‍රිත්‍රියං-	
නභි ජාතු සො මමං හිංසෙ	63	දුක්ඛසානනකිරියාස	206
නං	20,26 64	නිබ්බපනං	205
නා		නිබ්බනචෙට්ඨාභිමනො චරියං	167
නාගනාමොසි භගවා	208	නිබ්බාසියං	74
නාහො ච සඛිතාමවාදි පද්‍යලසෙ	165	නිබ්බිද ඛුලො භව	205
නාහං	214	නිබ්බුතො	121,152,155
නානප්පසානමනි	81	නිමිත්තං	204
නාදිසියානතුපජ්ඣාසෙ	89	නිය්‍යානිකං	186
		නිරයෙසු මහස්සං	88

පිට්ඨකොති.		පිට්ඨකොති	
නිරයං පපතනති	205	පච්චවෙකකියං	20
නිරසාදා හවා දිට්ඨා	14	පච්ඡා වා පුරෙ වා	117
නිරාසො	163	පජජාතකරා හවනති	212
නිරුතතිපදකොවිදො	131	පජජාතසොච නිබ්බානං-	
නිවාරයො	115	විමොක්ඛො චෙතසො අනු	72
නිවාසමභිජානිසං	74	පඤ්චසු	22
නිවිට්ඨා	77	පඤ්චබ්බිකෙ සමාධිමති	74
නිසුසෙකා	88	පඤ්චවිසතිවසානි	72
නිසෙවරෙ	79	පඤ්චබ්බිකෙන	152
නිසෙවිතං	78	පඤ්ඤ ලිකො වන්ද	181
නි		පඤ්ඤ වතා	129
නිවා	77	පඤ්ඤ වතනං	153
නිලවිවරපාරුතා	86	පඤ්ඤා	130
නු		පඤ්ඤාය උතතමො ථෙරො	116
නුන සඤ්ඤාජනබ්බිනවත්ථං	171	පඤ්ඤාය ව	78
නෙ		පඤ්ඤාපාරමිතං පනෙනා	118
නෙකතිකා	80	පඤ්ඤාසිසො	155
නෙනං දුමමනතිං මම	65	පඤ්ඤාමයං	163
නෙතතා අඤ්ජනමකතිතා	33	පඤ්ඤාය දව්ජං	164
නෙතතිකා	63	පඤ්ඤානුබෝ	29
නෙතතිපභාවිතං	29	පඤ්ඤාය ඡෙත්වා-	
නෙව පුබ්බෙනිවාසාය	116	විපථානුසාරිතං	171
නෙසජ්ජිකො	56	පඤ්ඤාය	182
නෙසො පසංසි සද්ධාමමං	181	පටිසෙ	203
නො		පටිච්ච	204
නො	212	පටිනන්දිතා	206
නොව අත්තො	80	පටිපාදෙසි	73
නොව ධම්මනො	80	පටිපසංසද්ධිලද්ධිමති	74
නොපවිසති	41	පටිසංඛිධා ව කාසාවෙ	87
නොපන දුට්ඨලලාහි සභිකනු	204	පටිපජ්ජ	117
ප		පටිපසංස යොනිකො	166
පකතෙව සුඤ්ජරෙ	170	පටිභානං උද්දරසි	207
පකෙකන	151	පටිවෙදයාමි ධම්මං	213
පකඛන්ද මං විතතං-		පඨවාපග්ගි සමානො	118
ජනසංස සාසනෙ	169	පඤ්ඤි මෙ න විජ්ජති	116
පහාලොකා ලාභසංකප්පාලො	181	පඤ්ඤිතං	77
පගගග්ග	213	පඤ්ඤාලොකො	207
පබ්බමති ජරගගවො	179	පහතපිණ්ඩිකො	56
පච්ච	37	පහතංව මාලුකෙරිතං	27
පච්චබ්බාසිංසු	180	පත්ථානිවො චරති	153

පිටිබිකාති.	පිටිබිකාති.
පඤ්ඤානාමං	පරිනිබ්බුතං වෙදස භූරිපඤ්ඤා-
පනාපවා	මජ්ඣිමනිකාසං 212
පථේ	පරේ ව නවිතියෙසං 206
පථේ නිවේසිය	පරෙසමතිජිහිති 23
පඬානවා	පරොපරං 218
පප්පයා පරමං සනාති.	පරොසහසං 208
පපානෙ	පලාසො 203
පබ්බතකඤ්ඤාසු	පලලභෙකන නිසිනාසං 118
පබ්බතොව න වෙබ්බිති-	පච්ඡන්තාරං 114
මොහකකියො	පචාහනො 29
පබ්බජ්‍යා අමොසා	පවිවෙකරතො 71
පඤ්ඤාසු	පවිච්ඡන්තං 19
පහභිගුනං	පසංසරේ 153
පභිජ්‍යා බ්‍රහ්මා	පසංසො 164
පමාදං	පසංසො පඨං විජේසො 36
පමාදං භයනො	පසංසො පෙතො 43
පමාදං අනුසුඤ්ඤා	පසංසො විච්ඡන්තනං
පරමඤ්ඤානාමං	බ්‍රහ්මලොකෙ පහසංසරං 185
පරමං	පසංසනාසං සථානං 15
පරමිති ලොකෙ	පසංසං ඔරසිකං බාලං-
පරගතො මමාසෙස	හෙතොන සද්ධිච්ඡිති 27
පරතො	පසංසාමි ලොකෙ 36
පරලාභපජ්චන්තා	පහාස 70,203
පරිබ්බුතං	පතින්තා 90
පරිත්තාද්‍යා නාදියා	පතින්තාසංසරො 152
පරියාසෙ	පහොමි මගං පටිපජ්ඣං සිටං 171
පරිකප්පො	පා
පරිද්ධියාති	පාකවො 88
පරිපුණ්ණකායො	පාකාලනිතං බලවාමුඛඤ්ඤා 164
පරිනිබ්බුතො	පාද 33
පරිකම්භා	පාපකානඤ්ඤා ධර්මානං
පරිබ්බෙජ්‍ය	කිලෙසානඤ්ඤා යො උතු 78
පරිවජ්ජනෙ	පාපකා 71
පරිවාරකො	පාපානි පරෙසං 206
පරිවජ්ජනං ජනං	පාපිම 203
පරිජ්ජනාති සබ්බමතිවං	පාපො කාපුරිසෙන සභිගමො 129
පරිවජ්ජනාති	පාරං 29
පරිවජ්ජනාති	පාරං ගතො 182
පරිනිබ්බුතො	පාරාපරියං 19
	පාච්ඡ 164

පිටස්ඛකානි.		පිටස්ඛකානි.	
පි		ප්‍ර	
පිණ්ඩපාතිකා	178	ප්‍රසංයා අමතං පදං	81
පිණ්ඩපාතිකො	56	පො	
පිණ්ඩපාතමතිකක නෙතා	70	පොටස්ඛකානි	20
පිණ්ඩපාතෙව සම්පනෙන	80	බ	
පිඨියති	61	බකිනපමුඤ්ඤකරං	208
පියාපියං	168	බන්ධා මතින්ද්‍රපාසෙන-	
පිසුනෙනව	129	වෙපචිත්තසුරො යථා	28
පු		බලවනෙනා	86
පුණ්ඩරිකංව නොයෙන	182	බලවාමුඛං	164
පුතොතා නොධාය	56	බලාති	168
පුප්ප්ප් නතායං අධිමමා නිවිට්ඨා	204	බලිවෙදොව ජීරති	130
පුප්ප් නානතතවණ්ණියො	183	බහුසංඛකපං	32
පුනධනං	36	බහුආදිනවා	85
පුපථං	80	බහුසුසුනො	132
පුබ්බවිදෙහානං	187	බහුසුසුනොව	114
පුරා ආගවිත්තෙ එතං	90	බහුසුසුනෙන	129
පුරාණං	133	බහුසංපනථං අභුඤ්ජංසු	77
පුරිසො	212	බහුති පරිකපෙපති	80
පුරෙහතතං	181	බහුති වසානාති තයාමති-	
සු		යාවිතො අගාරවාසෙන -	
සුච්ඡො නරදෙවෙන	182	අලංභු තෙ ඉදං	165
සුතිමුත්තං	151	බහුසු ජාතිසු නමෙසි නොපිතො	168
සෙ		බහු හි ලොකෙ විචිත්‍රානි	4
සෙසලෙන	129	බා	
සං		බාලසා	33
සංසුඤ්ඤිකො	56	බාලා	64, 86
ථ		බාලො හි බාලාචාරිනොව සෙති	36
ථසං බාලොව ධිරොව-		බාලහං	112
තපෙව ප්‍රවේශා	36	බි	
ථසං ප්‍රවේශා	36	බිඤ්ඤාසරෙන	218
ථසංපඤ්ඤාමා	73	බිමිඛං	32
සු		බු	
ප්‍රවේශා කමමපිපානෙන	64	බුද්ධසාසනෙන	166
ප්‍රස	166	බුද්ධානං	154
ප්‍රසනති	36	බුද්ධානුබුද්ධො	5, 200
ප්‍රසා	41	බුද්ධොන වොදිතො	183
ප්‍රසිතබ්බෙ	164	බුද්ධං සරණං	64
ප්‍රසිතං වා	81	බො	
ප්‍රසිද්ධං	81	බොජ්ඣක්ඛනසමාධිභාවනා	166
ප්‍රසිසු	17	බු	
		බුහමචරියං	14
		බුහමචරියසා කෙවලී	5

පිටිමිකානි.		පිටිමිකානි.	
බ්‍රහ්මජ්වෙවා	65	භෙසජෙජසු යථා වෙජ්‍යා	80
බ්‍රහ්මභූතො	46	භො	
බ්‍රහ්මානං	185	භොගා	44
බ්‍රහ්මනා අභිවජ්ඣිතො	180	භොත්වා	41
බ්‍රහ්මා	43	භ	
බ්‍රාහ්මණස්ස	211	මක්කවසනානිහං	166
බ්‍රාහ්මිකමනං	212	මක්කප්පභාණං	168
භජෙජ	115	මක්ඛි	85
භජෙජථ	132	මක්කෙකන මක්ඛිතා පජා	204
භද්දියො	56	මග්ගජ්ජනො	205
භද්දො	56, 129	මග්ගාමග්ගස්ස කොට්ඨො	207
භසජනානිං	163	මග්ගං අක්කාසි	209
භසං භොති	12	මග්ගං භාවෙථ	80
භවාභවෙසු	37	මච්චුජරුසුපද්ධතං	163
භවාභිනාජ්ඣි	172	මච්චුධෙය්‍යං	214
භවිස්සනානි නභොති මෙ	15	මච්චුනො ජාලං තතං	214
භවිස්සනානි	87	මච්චුභාසිනං	182
භවෙනාමිති අනඤ්ඤො	15	මච්ජරිනා	129
භවො වා යස්මි ලබ්භති	14	මච්චො ව සසමාමිසං	26
භස්සං	170	මජ්ඣිමනිකායං	183
භාගස්සො පටිභජ්ජ	208	මණ්ණිකා කුණ්ඩලෙන ච	33
භාරතීකෙකිපනො යථා	14	මණ්ඩලිපාකාරෙ	56
භාවෙති	166	මත්තඤ්ඤං	77
භි		මත්තිකං	79
භික්ඛු	179	මථෙතනි මඤ්ඤා සඛිකපං	4
භික්ඛුනො	19, 112, 152	මථෙතනි විතතං	37
භික්ඛුපඤ්ඤාතො සමාගතො	207	මධුරං	37
භික්ඛු බුද්ධස්ස සාවකො	183	මධුරං	207
භිත්තපට්ඨකරෙ	163	මනං වෙතෙති	20
භිත්තතං	12	මනාපියා කාමගුණො	168
භියො වණ්ණණං පසිදති	13	මත්තජ්ඣො	44
භු		මත්තස්සභූතං	8
භුඤ්ජති අනවජ්ජානි	10	මනොරමා	37, 70
භුත්තං	78	මනොමයෙන	71
භූ		මනොවිමාසෙ උපරුකි	
භෙසසකලාවතො	190	මෙතස්සො	167
		මම සඛිකපමඤ්ඤාය	71
		මම බුද්ධස්ස සත්තිකො	211
		මමෙව එතං කති ත්වං පරෙසං	168
		මම.	59

පිට්ඨකිකානි.		පිට්ඨකිකානි.	
මයමි සබ්බ	211	මානාභිසමයා	205
මසුරසා සිබ්බනිනො		මා පමාදං	64
වනෙ දිජසා	164	මා පාපවිනේන ආගති	179
මසුරකොඤ්චාභිරුතමහි	166	මාමකං	27
මරණේ	14	මා මෙ කදුචි පාපිවේජ,	113
මහාසොරු	88	මා මොහසි ජානං	213
මහාකායී	78	මායාරුසුසසාරමනවින-	
මහාකායිං	154	මිඳුමපන්ථෙ	28
මහාඤ්ඤේ	118, 156	මායාවිනො	214
මහානෙරුනො කුටං	187	මාරතිබ්බිඤ්ඤා බුද්ධිමා	190
මහාපඤ්ඤා	207	මාරවසානුවතතිනො	172
මහාපුරිසලකඛණා	43	මාරසා විසයෙ රතො	70
මහාමති	118	මාරසෙනපපථද්දනො	46
මහාමුති	210	මාරුහිභු	54
මහාමෙසොව	208	මාරං අතජේජසි	190
මහාවනං සමණො පච්චුපාදි	60	මාරං සසෙනං සහසා හඤ්ජසා	163
මහාවිරං	214	මා විතසාථ	117
මහාසමුදෙදා	117	මා විරබස	166
මතිවේජා	71		
මතිනො	60	මි	
මතිඤ්ඤාසන්තිනාභිගජ්ජනො	166	මිගවො	33
මතිසාසා	202	මිගාරමානුපාසාදං	
මහෙසී	60	පාදබ්බුච්චන කමපිසං	183
මහෙසිනා	71	මිගො යථා	172
මහෙසිනො	169	මිතාභාගේ	111
මහොසෙන	64	මිනේන ආගමම පාපනෙ	6
මංසානි තසා වසින්නති	130	මිදං	116
මා		මිලකබුරජනං රතනං	87
මා කාමරතිසන්ථං	65	මි	
මාණවා	16	මිලහඤ්ච යථා සුචිකාමො	179
මාතාපිතගේ	70	මු	
මාතූතානං බණ්ඩේ මුහමණ	181	මුඛං මුණ්ණකමකතිනං	33
මාතෙ විජටි මන්තං	181	මුඛරු	86
මා තෙ මනොමයො සොනො	28	මුණ්ඩා සබ්බාපිපාරුතා	71
මානං පජගසු	201	මුණ්ඩො	116, 167
මානපථං	204	මුතෙ	203
මානපථමහි සමුවජ්ජනා	204	මුතෙතා සො මාරබ්බිකානා	6
මානගතා	205	මුතෙතා ආසාතනා යථා	14
මානානුසයමුජ්ජග	205	මුතනං සෙලාවකඤ්චනං	9
		මුදිතා	207

පිට්ඨකිකානි.		පිට්ඨකිකානි.	
මුද්‍ර	77	යමපි නිසංසය	154
මුනි	163, 204	යසසිනං	73
මුනි සතිං උපට්ඨපෙතොන	81	යසසී	211
මුනි.	204	යසං	61, 73, 182
මුලාලපුප්ඵං විමලංව අමුක්‍රා	155	යසං නත්ති ධූවං සිති	32
මුහුං මුහුං වාරණිකංව දසංසයං	169	යසෙතෙ අභිසම්මුක්තා	151
මුහුතෙත	182	යං අනාදය	206
මෙ		යං ලබ්භති තෙනපි හොතු මෙ-	
මෙ	60	අලං	170
මෙනතා විතතා	90	යං සාවකෙන පතතබ්බං-	
මෙනෙතන කායකමෙවන	133	සබ්බස්ස තං අනුප්පත්තං	209
මෙ ධම්මකථං සුඤ්ඤතා	63	යං	
මෙධාවි	7, 64, 114, 207	යං කථා සජ්ඣගර්භිතා	79
මෙධාවි.	115	යානං මෙ භජීතිවාය	55
මො		යාථාවදසීති	163
මොදුමි අනුතොසයො	46	යානි සඤ්ඤාති සබ්බද්‍ය	179
මොහා	36	යායතනානං න තාපයෙ	206
මොහාය	33	යාවතා බුද්ධිකෙවත්තමති	154
ය		යු	
යඤ්ඤාථං	12	යුඤ්ඤති බුද්ධියාසනෙ	61
යතසම්මතප්පකායී	112	යුඤ්ඤන්තා	63
යතො නෙසජ්ජිකො අහං	72	යුඤ්ඤස්ස සජ්ඣව්වතෙ	167
යතො මිද්ධං සමුහතං	72	යෙ	
යථා කායගතා සති	133	යෙ කෙවි ගන්ථා	212
යථාචාරී	112	යෙ ච භූමිසයා නග්‍ර	187
යථා තෙ	77	යෙ තෙ සායනකාරකා	210
යමිධි පට්ඨවිඤ්චි වෙහාසං-		යෙ තුග්ගං ඡන්දවසෙන-	
රූපගතං ජගතොගධං කිඤ්චි	203	චත්තීනො	172
යථා වා විමුක්තො	213	යෙ ධම්මමෙව්වාද්‍යපයනති සතොතා	63
යථාසන්තිකො	56	යෙන කමමං	36
යථාසතො	112	යෙන යෙන	10
යථාස්ස පස්සතො රූපං	41	යෙ නියාමගතද්දසා	210
යත්ථ	47, 114, 152	යෙ මෙ ධම්මාපචත්තීනො	130
යත්ථ අරහතො විහරන්ති-		යෙ යෙ අලාභිනො ලාභං	87
තං භූමිඤ්ඤෙය්‍යතං	114	යෙ භතාම මයං පුරෙ	12
යත්ථ දුස්සී	183	යො	
යදත්ථි සම්මතං කිඤ්චි	14	යො අමහං අනුක්කමපකො	133
යද ව මහමදක්ඛිං නාවාය අභි-		යො එතමභිජ්ජානාති	183, 190
රූහතං	29	යොගෙන නිග්ගග්ග	171
යද ව මෙ අහු සම්මතපො	71	යො ච පපඤ්චං තිත්තන	114

පිට්ඨකයානි.		පිට්ඨකයානි.	
යො පපඤ්චමනුසුතො	114	උ	
යො මෙතං සලලමුද්ධිරෙ	27	උද්ධා	36
යොහෙත්ත නලිමපති මුනි තමාහු	203	උඛං	77
උ		උල	
රතෙකියං තසප්ථවරෙ	63	ලොකපෙස	80
රජතං	86	ලො	
රජමුහතඤ්ච වාතෙන	4	ලොකෙ	85
රජසි	71	ලොකො	73.182
රජ්ජනියෙන	207	ලොකිතපාණි	64
රතනාකරෙ	134	ච	
රතිඤ්ච	203	වග්ගනා	207
රතො	114	වවො කතං මයා	168
රතො	20	වඤ්චනිකා	80
රටියාය ගමිස්සනති	87	වජ්ජයසිතං	114
රථෙකො	44	වජ්ජනං වෙළුවකාමෙ	74
රමමතලා	152	වජෙජ් කිවං තිරත්තං	22
රමං ගිරිං පාටුසඤ්චමාලිනිං	172	වධරෙගතිලං	163
රහදෙගමසම් ඔගාලො	27	වනථං තකරෙසා කුභිඤ්ච	203
රා		වනා තිබ්බානමාගතං	9
රාගාධිකරණං	20	වනතකසාවස්ස	88
රාජදසි	168	වනතා	168
රාජතො	44	වනෙන අභං ආවමිදුං නටස්සගෙ	168
රාජාතිරාජ	44	වජෙජ් ආදිවමච්ඡිනං	208
රු		වරාගථණෙසවිගාලොසෙවිතෙ	170
රුකඛමුලිකො	56	වසිස්සරෙ	87
රුපපතො	88	වසුකිරා	169
රු		වස්සපෙතො	133
රුපං	32	වසෙ කතා	46
රුපං දිස්වා	40	වහනති	28
රුපෙ	164	වා	
රො		වාගුරං	33
රොගානම්ච සංඛිධෙස	14	වාලංකං උසුනා යථා	180
ර		වාලවෙධිසමාගතා	154
ලකා	28	වාහසා	168
ලද්ධාන විතතං	36	වාහා	28
ලපා	86	ච	
ලනුකා	85	විකුඛිනාසු කුසලො වසි-	
ලා		භුතොමති ඉද්ධියා	182
ලාභකාමා	87	විකාතුදං	179
ලාභතො	80	විවරිස්සනති	86

පිට්ඨිකතානි		පිට්ඨිකතානි.	
විවිධවිජාකඩබාගජචිතං	26	විරසෙන තං මය්ගවසානයිසං	171
විවිධවිජානං	211	විරූපරූපෙන	37
විවිධවිජිතං	27	විරූපො	167
විවිජි	70	විවිධං විඤ්ඤෙන දුඛං	20,22
විජිතසමාමං	208	විවෙකො	10
විජිතාචී	44	විවෙකානං	209
විජ්ජායනාකරො සමිතාචී	205	විසදෙ සප්පවාහකො	27
විඤ්ඤා සහ නති	11	විසල්ලං	181
විඤ්ඤා	153	විසං පිනාව ඡබ්බිතං	14
විඤ්ඤාති	10	විසංසුතො	130
විටපිසමො සබ්බසං	170	විසාරදා	85
විතක්කා	202	විසිඛනනරෙ වරං	167
විතො	71	විසිදං	179
විජාරෙනපි භාසති	207	විසුද්ධා	205
විදිතො	182	විසුද්ධියා	207
විදිනා	213	විසුතො	64
විදිනාන	210	විහඤ්ඤානති	152
විදිසා	169	විහසං	162
විධාවිතා	79	විහාසිං	72
විධාසු	153		වි
විධුරං සාවතං	183	විතහසො	163
විදො නදාසනො	38	විතමලොච භානුමා	210
විතසසු	46	විතරාගා	114
විපනාසිලො	88	විතරාගො	89
විපරිසෙසා	205	විමංසා ධම්මවිනානා	10
විපසිනං	212	විරං	154
විප්පවිසාරිනුවා විරරතං	204		වු
විප්පසනො අනාවිලො	117	වුට්ඨිමි දෙවෙ	170
විබ්භනාවිතො	88		වු
විභිසණං	164	වුපසමො	168
විභුතනාදිනා	129		වෙ
විමනො නගෙසං	164	වෙජයනං පාසාදං	184
විමනො භොති සමාධිදුල්ලභො	151	වෙදනං අස්කවාසයි	72
විමුත්තං උභතො භාගෙ	181	වෙදසමනො	180
විමුත්තති	87	වෙලං කරොථ	28
විමොක්ඛන අථසාසි	187		වො
විරතනවිතො වෙදෙති	41	වොහරතො	85
විරාගො දෙස්සිතො ධම්මො-		වොහරතො සථානිතො	86
අනුපාදය සබ්බසො	4		ස
විරියවා	43	සකරණියො	188
		සකක	211

පිට්ඨකාංගි.

සකකවං තං උපට්ඨතිං	151
සකකං සො පරිපුච්ඡති	184,185
සකෙකාව දෙවනං—	
සහසසනෙනෙනා	212
සඛක ඛිනනි	80
සඛකපාපරනෙජිතං	27
සංකිලෙසිකා	71
සබ්බං	129
සබ්බලා	90
සකඛි හි මෙ සුතං එතං	202
සඛිධාරසන්නති	15
සඛිධාරා විගමිසසනති	15
සඛිධාරෙ	181
සඛිඛිනෙනනපි දෙසෙති	207
සමෙඛධසකාරො ව තථාගතානං	213
සඛිගාතිඡතා	130
සඛිගාමෙව සොසිතෙ	79
සඛිසතො පරිබාහියා	80
සඛිසමිති	85
සඛිසලාභසස භණ්ඩනති	80
සඛිසාපිපාරුතො	116
සච්චනාමො	9,64
සමෙච දුජෙච ධමමෙච ආහු—	
සනෙතො පතිට්ඨිතා	206
සථා	85
සතං ආසි අයොසඛිකු	183
සතං හි සො	115
සති කායගතානාසු	205
සතිපට්ඨානපාසාදං	29
සතිපට්ඨාන සීවො	155
සතිමනෙතො	134
සතිමා	112,164
සතිමුට්ඨා පියං නිමිත්තං—	
මනසිකරොතො	40
සතිං පඤ්ඤාඤාපි	56
සතො	112
සතොව අපට්ඨෙජ්ඣ	71
සන්ධාහං	208
සන්ධා	29
සන්ධාව මෙ ලොකමිමං අධිට්ඨති	169

පිට්ඨකාංගි.

සන්ධානිව ආමුඛානිව	16
සන්ධාරං	211
සන්ධං ඉසිතං	163
සන්ධුව පරිනිබ්බානං	133
සන්ධුවරපිමුත්තියා	117
සදුජො මෙ අනුප්පනෙතො	211
සදු	121,155
සදු බුතෙ රතො	167
සද්දෙසො මෙ නවිජ්ජති	154
සද්ධමමා	132
සද්ධාය	37
සද්ධාගජො	155
සද්දධන	129
සනිකං	213
සනතං පදමජ්ඣගමා	204
සනතිකෙ නිබ්බානං මුච්චති	41
සනතුට්ඨා ඉතරිතරෙ	77
සනතුට්ඨො	71
සනතුසිතො	112
සනෙත	74
සන්ද්ධියිකං	47
සන්ධිමුඛෙ	37
සන්නාහකාලෙ	165
සනතිවාරණං හද්දනෙත	28
සපදනවාජි	56
සබ්බකාරුක සිප්පානි	79
සබ්බකිලෙසසොධනං	166
සබ්බසුද්දා	16
සබ්බට්ඨිනීතං	209
සබ්බන්ධ	10,168
සබ්බදුක්ඛකකයොගධං	166
සබ්බලොකෙ	14
සබ්බසංයොජනානීතං	9
සබ්බසො ගෙහසිතඤ්ඤා—	
විතකකං	203
සබ්බසස ලොකසස පුජනීයො	132
සබ්බං අනිසසරං එතං	15
සබ්බං ඉදං චලමිතිපෙක්ඛමානො	165
සබ්බං ඡේත්වාන බන්ධනං	10
සබ්බාකාරවරුපෙනං	78

පිට්ඨකයානි.	
සබ්බාමිනෙත	46
සබ්බෙ අනිච්චා නිභවා උපද්‍යානා	169
සබ්බෙ තෙ	43
සබ්බෙ ධම්මා අනාත්තා	5
සබ්බෙ පච්චත්තවේදනා	183
සබ්බෙ සංඛාරා	5
සබ්බසං නාගනාමානං	9
සබ්බෙති	21
සබ්බොසං	70
සමුග්ගකපෙසා	73, 182
සක්ඛි සමාගමෙසු දිවේසා හවෙ	163
සමතික්කමම	70
සමණ!	59
සමණං	73
සමණස්ස	19
සමථං නවිඤ්ඤා	153
සමථෙති සුත්තො	164
සමසෙ සො පදහති-	
අජඛිතං සුසමාහිතො	181
සමනතවකඛු	211
සමනතා පරිනිරෝධස්සං	202
සමච්චස්සිතා	212
සමං විත්තස්ස නාලන්තං-	
පුච්ඡං සමණමුග්ගමණ	25
සමං තුලෙඤ්ඤා	164
සමුග්ගහිතං	213
සමුජ්ජපඤ්ඤාස්ස	213
සයනතුත්තානසෙය්‍යකා	79
සයනෙ	155
සරණංගමනං පස්ස	64
සරති	27
සරිතා	169
සරිතා පුබ්බකෙ යොගී-	
තෙසං චත්තමනුස්සරං	81
සරීරසුඛගිඤ්ඤාස්ස	132
සරීරං චිත්තං නාගො-	
පරිනිබ්බිස්සත්තනාසවො	11
සලලච්ඤාස්ස	88
සලලකතො	46
සලලං	29

පිට්ඨකයානි.	
සවණ්ණං	212
සවණ්ණියෙන	207
සවනනි සබ්බධි සොතා	28
සවෙ	88
සවෙ අච්චත්තරුචිත්තානො	9
සවෙ වාතුද්දසො නරො	151
සතුවන්තී සොභති	33
සහස්සධා	72, 182
සංචිත්තයෙ	164
සංයොජනං	10
සංවිදිතො	73
සංවිහතොසු ධම්මෙසු	65
සංවුතින්ද්‍රියො	7
සංවේගං අලංකං තද	38
සංසවේසා	71
සංසරානි වතුද්දස	74
සංසාරෙන පුරෙක්කතො	181
සංතෙවසෙ නුත	172
සා	
සාතනිතො	56
සාතනිකා	178
සාදිසිස්සන්ති	86
සාමුප්‍රතිතා	117
සාමඤ්ඤාවෙව	37
සාමඤ්ඤාවෝ	79
සාරතො	22
සාරත්තවිත්තො වෙදෙති	40
සාරත්තබලසඤ්ඤාතං	26
සා වෙ වාචා සුභාසිතා	206
සා වෙ වාචානමුත්තමා	206
සාලිතං ඔදනො	56
සාසනෙ රතො	72
සාසනං ලුජ්ජතෙ	78
සාළිකාසිව නිගෙණාසො	207
සි	
සික්ඛාපෙන්නොපි	89
සික්ඛිතා	202
සිඛි	86
සිච්චමාරඤ්ඤා	180
සිනිඤ්ඤා තෙලධාරාව	78
සිලුවං	152

පිට්ඨකයෝ.		පිට්ඨකයෝ.	
සි		සු	
සිලෙන	182	සුචරණවණේණං	43
සිලෙසු	88	සුසමාහිතො	88, 114
සිලෙසු අසමාහිතො	88	සුසංවුත්තතො	167
සිලෙසු සුසමාහිතං	163	සුසුක්කදරො	43
සිහාසනෙ	163	සුහිතො	112
සු		සෙ	
සුඛා වෙදනා	168	සෙක්කකුත්තං මෙ සපනා	133
සුඛවිහාරානං	209	සෙට්ඨං	64
සුඛං	65, 113	සෙනාසතමහා ඔරුයා	161
සුඛං සයාමි	65	සෙය්‍යං කපොති	129
සුක්කං	113	සෙය්‍යා	37
සුමුඛා	65	සෙය්‍යා හොති නපාපිණො	115
සුමුඛං තෙ පටිවිජ්ඣනති	179	සෙය්‍යා හමසමි	153
සුක්කතිකඤ්ච ගණ්ඨාති	131	සෙට්	172
සුචරණං	14	සෙලං හෙත්වාන දුක්ඛිදං	6
සුචිමංසුපසෙවනො භුත්තො	56	සෙට්තොවාපි වෙදනං	41
සුජාතො	43	සො	
සුඤ්ඤං	166	සො	71, 153
සුණන්තු ධම්මං කාලෙන	63	සො අත්ථා සො ධම්මවෙට්ඨා සො-	
සුතං පටිසා	213	දුක්ඛා සො විචක්ඛණො	22
සුත්ඤ්ච නවිනාසයෙ	131	සො අත්ථා	23
සුතෙන	131	සො උපසුක්කො	151
සුත්වා	164	සොජ්	56
සුදස්සනං	181	සොනමොධෙමි අර්ථකො	116
සුදෙසිතං ඉදං ධම්මං	85	සොනධාතුපිසුද්ධියා	116
සුදෙසිතා	210	සොනතිණො	180
සුධම්මායං සීතොසහං	185	සො දස්සති සුලෙභි තුරුමානො	86
සුද්ධං	15, 29	සො දුක්ඛා නති මුච්චති	20
සුනිබ්බුතො	130	සො දුමමනො සක්කො	190
සුබ්බවා	90	සො නිබ්බානං විරාධසි	114
සුහරා	77	සො නිබ්බානං ආරාධසි	114
සුහානි	20	සොපානං සුක්කං	29
සුහානි රූපානි	168	සොසෙත	60
සුහං රාගපසඤ්ඤිතං	205	සොයං හිජ්ජසාති කායො	15
සුමනා	16	සොරවට්	9
සුසුත්තවාදී	166	සොසානිකො	56
සුරත්තං	87	සො සෙට්ඨා	27
සුරුචි	43	සොහං චජ්ජසාමි සහස්සපාපං-	
		සුත්වාන ගාරං තව ධම්මසුත්තං	60

පිටිවිකිනානි.		පිටිවිකිනානි.	
කඩ		කි	
කැප් එකොට කියානි	188	කි	27, 171
කඩ		කිනාය	
කඩානා නාපනා	65	කිනාය	19
කඩානා වන මෙ ආසි	211	කිනාමානා	132
ක		කිරිමනා අනප්පිකා	
කකුකුති	37	කිරිමනා	86
කනකා පුඩි පවනනනා-		කි	
පිහසා.	163	කිනවිරිකා	
කදයා නාවුල්කා	20	කි	
කයනකානා වරිකා-		කිනවිරිකා	
උරුකා	171	කිනවිරිකා	
කංකොව	212, 213	කිනවිරිකා	

සි ට ට ට.

